

माणिकचन्द-दिगम्बर-जैनग्रन्थमाला १२।

श्रीमन्नोमिचन्द्र-सिद्धान्तचक्रवर्ति-विरचितः

त्रिलोकसारः।

श्रीमन्माधवचन्द्रत्रैविचदेवकृत-**ठ्याख्यासहितः।**

श्रीयुतपण्डितमनोहरलालशास्त्रिणा सम्पादितः संशोधितश्च ।

प्रकाशिका— श्रीमाणिक्यचन्द्र-दिगम्बर-जैन— ग्रन्थमाला-समितिः।

ज्येष्ठ, वीर निर्वाण सं० २४४४.

प्रथमावृत्तिः]

[मूल्यं पादोनरूप्यकद्भयम् ।

प्रकाशक—

नाथूराम प्रेमी, मंत्री माणिकवन्द दि० जैनप्रन्थमालासमिति, हीराबाग, गिरगांव-बम्बई ।

मुद्रक— चिंतामणि सखाराम देवळें, बम्बईवैभव प्रेस, सँढहर्स्ट रोड, बम्बई

ग्रन्थकर्तॄणां परिचयः ।

मूलसंघ अर्थात् दिगम्बरसम्प्रदायकी चार शासायें हैं—नन्दि, सिंह, सेन और देव । इन शासाओंकी भी प्रतिशासायें हैं, जो गणगच्छादि नामोंसे प्रसिद्ध हैं । नन्दिसंघमें जो कई गणगच्छादि हैं उनमेंसे एक देशीय गण भी है । त्रिलोकसारके कर्ता महामना नेमिचन्द्र इसी देशीय गणमें हुए हैं । यह गण कर्नाटकमें बहुत ही प्रसिद्ध हुआ है और इसमें बहुत बड़े बड़े विद्वान हुए हैं । इस गणके बीसों विद्वान 'सिद्धान्त-चक्रवर्ती' की पदवीसे विभूषित हुए हैं । आचार्य नेमिचन्द्रको भी यह महती पदवी प्राप्त थी । इनकी गुरुपरम्पराका पता आचार्य गुणनन्दिसे लगता है । गुणनन्दिके शिष्य विबुधगुणनन्दि, विबुधगुणनन्दिके अभयन्नन्दि और उनके वीरनन्दि । यथाः—

बभूव भव्याम्बुजपद्मबन्धुः पितर्भुनीनां गणभृत्समानः ।
सद्मणीर्देशिगणाम्रगण्यो गुणाकरः श्रीगुणनन्दिनामा ॥
गुणमाममोधेः सुकृतवसतेर्मित्रमहसाः
मसाध्यं यस्यासीस्न किमिप महीशासितुरिव ।
स तच्छिष्यो ज्येष्ठः शिशिरकरसौम्यः समभवत्
प्रविख्यातो नाम्ना विबुधगुणनन्दीति भ्रुवने ॥ २ ॥
स्रुनिजननुतपादः प्रास्तिमध्याप्रवादः,
सकलगुणसमृद्धस्तस्य शिष्यः प्रसिद्धः ।
अभवद्भयनन्दी जैनधमीभिनन्दी
स्वमहिमजितसिन्धुर्भव्यलोकैकबन्धुः ॥ ३ ॥
भव्याम्भोजविबोधनोद्यतमतेर्भास्यत्समानिवषः
शिष्यस्तस्य गुणाकरस्य सुधियः श्रीवीरनन्दीत्यभूत ।
स्वाधीनाखिलवाद्ययस्य भ्रुवनप्रख्यातकीर्तः सतां
संसत्सु व्यजयन्त यस्य जयिनो वाचः कुतकां द्भुःशाः ॥
—वन्द्रप्रभवरित ।

इन श्लोकोंसे यह मालूम हुआ कि गुणनन्दिके शिष्य अमयनन्दिः और उनके वीरनंदि हुए; पर यह मालूम नहीं हुआ कि अभयनन्दिके शिष्य नेमिचन्द्र भी थे । इसके लिए त्रिलोकसारकी नीचे लिखें गाथा देखिए:—

इदि णेमिचंद्रमुणिणा णप्पसुदेणभयणंदिवच्छेण । रइयो तिल्रोयसारो खमंतु तं बहुसुदाइरिया ॥

यदि यह कहा जाय कि वीरनंदिके गुरु अभयनिन्द और होंगे और नेमिचन्द्रके गुरु अभयनिन्द और, तो इसका समाधान गोम्मटसार कर्मकाण्डकी नीचे लिखी गाथासे होता है:—

जस्स य पायपसाएणणंतसंसारजलहिमुत्तिण्णो । वीरिंदणंदिवच्छो णमामि तं अभयणंदिगुरुं ॥ ४३६ ॥

इसमें कहा है कि जिनके चरणोंके प्रसादसे वीरनन्दि और इन्द्रनन्दि शिष्य संसारसमुदायसे पार हो गये, उन अभयनन्दि गुरुकों नमस्कार हो। इससे सिद्ध हुआ कि अभयनन्दिके शिष्योंमें जिन वीरनन्दिका उल्लेख है, वे और कोई नहीं किन्तु चन्द्रप्रभ महाकाव्यके कर्त्ता ही हैं। वीरनन्दि और नेमिचन्द्रकी समकाठीनतासे भी इस बातकी पृष्टि होती है, जिसका कि उल्लेख आगे किया गया है।

इन्द्रनिन्द और वीरनिन्द बहुत बड़े विद्वान थे। यद्यपि अभयनिन्दिके शिष्य होनेसे वे नेमिचन्द्रके गुरुभाई थे, तो भी उन्हें नेमिचन्द्रने अपने गुरुके समान भक्तिभावसे स्मरण किया है:—

णमिऊण अभयणंदिं सुदसागरपारगिंदणंदिगुरुं। वरवीरणंदिणाहं पयडीणं पच्चयं वोच्छं॥ ७८५॥

—कर्मकाण्ड अध्याय ६ ।

णमह गुणरयभूसणसिद्धंतामियमहब्धिभवभावं। वरवीरणंदिचंदं णिम्मलगुणमिंदणंदिगुरुं॥ ८९६॥

-कर्मकाण्ड अध्याय ८।

बीरिंद्णंदिवच्छेणप्पसुदेणभयणंदिसिस्सेण । दंसणचरित्तलद्धी सुसूयिया णेमिचंदेण ॥ ६४८॥

----लब्धिसार ।

कर्मकाण्डकी ३९६ वीं गाथामें नेमिचन्द्र स्वामी एक कनकनन्दिः नामक आचार्यका भी उद्घेख करते हैं:—

वर इंदणंदिगुरुणो पासे सोऊण सयलसिद्धंतं । सिरिकणयणंदिगुरुणा सत्तहाणं समुद्दिहं ॥

अर्थात्-श्रीकनकनन्दि गुरुने इन्द्रनन्दि गुरुके पास सारे सिद्धान्तोंकोः सुनकर सत्त्वस्थानका कथन किया ।

इन सब गाथाओं से यह भी मालूम होता है कि अभयनिन्द, इन्द्र-निन्दि, वीरनिन्दि, कनकनिन्दि और नेमिचन्द्र ये सब प्रायः एक ही समयमें हुए हैं। अब हमें यह देखना चाहिए कि इनका समय क्या है।

सुप्रसिद्ध एकीभाव स्तोत्रके कर्ता महाकवि वादिराजने अपना 'पाईव-नाथ काव्य' शक संवत् ९४७ में सम्पूर्ण किया है* । इसके प्रारंभमें उन्होंने अपनेसे पूर्वके अनेक ग्रन्थकर्ताओंका स्तवन करते हुए लिखा है:—

चन्द्रप्रभाभिसम्बद्धा रसपुष्टा मनःप्रियम् ।-कुमुद्रतीव ने धत्ते भारती वीरनन्दिनः ॥ ३० ॥

इस श्लोकमें महाकवि वीरनन्दिके चन्द्रप्रभचरितका स्पष्ट उल्लेख है है इससे मालूम होता है कि चन्द्रप्रभकाव्य शक संवत् ९४७ से पहले बन चुका था और इस लिए वीरनन्दि और नेमिचन्द्र आदिका समय भी शक संवत् ९४७ से पहले मानना होगा।

* शाकाब्देनगवाधिरन्ध्रगणने संवत्सरे कोधने, मासे कार्तिकनाम्नि बुद्धिमहिते गुद्धे तृतीयादिने । सिंहे पाति जयादिके वसुमती जैनी कथेयं मया, निष्पत्तिं गमिता सती भवतु वः कल्याणनिष्पत्तये ॥ नेमिचन्द्रके प्रधान शिष्य माधवचन्द्र त्रैवियदेव इस त्रिलोकसार-टीकाके प्रारंभमें लिखते हैं:—

"श्रीमद्यतिहताप्रतिमनिःप्रतिपक्षनिष्करण-भगवनेमिचन्द्रसैद्धान्तदेवश्चतुरनुयोगचतुरुद्धिपारगञ्चामुण्डरायप्रतिबोधनव्याजेन अशेषविनयजनप्रतिबोधनार्थ त्रिलोकसारनामानं ग्रन्थमारचयन्......विशिष्टदेवतामिष्टाौति ।" इसी प्रकार
गोम्मटसारके संस्कृत टीकाकार अभयचन्द्र त्रैवियचक्रवर्ती लिखते हैं—
"सिंहनन्दिमुनीन्द्राभिनन्दित-गंगवंशल्लाम...श्रीमद्राचमल्लदेवमहीवल्लभमहामात्यपद्विराजमान—रणरंगमल्लासहायपराकमगुणरत्नभूषण-सम्यक्त्वरत्निलयादिविविधगुणग्रामनामसमासादितकीर्तिः...श्रीमच्चामुण्डरायभव्यपुण्डरीक—द्रव्यानुयोगप्रइनानुरूपं--"। इससे मालूम होता है कि त्रिलोकसार और गोम्मटसार ग्रन्थ चामुण्डरायके प्रतिबोधके लिए अथवा उनके प्रश्नके उत्तररूपमें लिखे गये थे। गोम्मटसारके अन्तमें एक गाथा दी हुई है:—

गोम्मटसुत्तिहिहणे गोम्मटरायेण जा कया देसी। सो राओ चिरकालं णामेण य वीरमतंडी॥

अर्थात् गोम्मटस्त्रके लिखनेके समय जिसने उसकी देसी टीका अर्थात् कर्नाटकी वृत्ति बनाई, वह गोम्मटराय या चामुण्डराय चिरकाल तक जयवंत हो। इससे मालूम होता है कि गोम्मटसारकी वह कर्नाटकी वृत्ति '-जिसके कि आधारसे केशववर्णीने संस्कृतटीका बनाई है-* नेमिचन्द्र स्वामिके ही समयमें बन चुकी थी। इन बातोंसे अच्छी तरह सिद्ध है कि नेमिचन्द्र और चामुण्डराय समकालीन व्यक्ति थे।

^{*} नेमिचन्द्रं जिनं नत्वा सिद्धं श्रीज्ञानभूषणम् । वृत्तिं गोम्म्पटसारस्य कुर्वे कर्णाटवृत्तितः ॥

ये ' चामुण्डराय ' गंगवंशीय राजा राचमछके प्रधानमंत्री और सेनापित थे। राचमछके भाई रक्कस गंगराजने शक संवत् ९०६ से ९२१
तक राज्य किया है और उसके बाद राचमछका समय प्रारंभ होता है।
अर्थात् चामुण्डराय शककी १० वीं शताब्दिके प्रारंभमें मौजूद थे। यह
समय कनड़ीभाषाके 'चामुण्डरायपुराण ' या 'त्रिषष्ठिठक्षणमहापुरुषचरित ' नामक ग्रन्थसे और भी अच्छी तरह निश्चित हो जाता है।
यह ग्रन्थ स्वयं चामुण्डरायका बनाया हुआ है और शक संवत् ९००
में—ईश्वरनामक संवत्सरमें—यह समाप्त हुआ है। * इसके सिवाय 'रन्न '
नामके प्रसिद्ध किवने अपने 'पुराणितिठक' नामक कनड़ी ग्रन्थमें—जो
शक संवत् ९१५ में बनकर पूरा हुआ है--अपने ऊपर चामुण्डरायकी
विशेष कृपा होनेका उद्घेस किया है +। इन सब प्रमाणोंसे अच्छी तरह
सिद्ध हो जाता है।के शककी दसवीं शताब्दिके प्रारंभमें नेमिचन्द्र
स्वामी हो गये हैं और इससे शक संवत् ९४० में वादिराजसूरि द्वारा
वीरनिदका उद्घेस होना भी संगत तथा निर्श्चन्त सिद्ध हो जाता है।

नेमिचन्दस्वामीके इस समयके विषयमें कई सज्जनोंको सन्देह है। सन्देहका एक कारण यह है कि 'प्रमेयकमलमार्तण्ड ' में गोम्मट-सारकी 'विग्गहगदिमावण्णा ' आदि गाथा उद्धृत हुई है और इस ग्रन्थके कर्त्ता प्रभाचन्द्र शकसंवत् ७०० के लगभग हुए हैं । अत एव गोम्मट-सारके कर्त्ता शक संवत् ९०० के लगभग नहीं किन्तु ७०० से पहले होने चाहिएँ। पर यह सन्देह व्यर्थ है । प्रमेयकमलमार्तण्डमें जो गाथा उद्धृत हुई है, वह गोम्मटसारकी नहीं, किन्तु गोम्मटसार जिस सिद्धान्त-ग्रन्थसे संग्रहीत किया गया है, उसकी है। गोम्मटसार 'जयधवल सिद्धान्त-

^{*} इसके लिए देखो मि॰ राइसकी 'इंस्किपशन्स ऐट् श्रवणबेल्गोल ' नामक सँगरेजी प्रन्थकी भूमिका।

⁺ देखो ' कर्नाटक कविचरित ' में रन्नका वृत्तान्त ।

परसे साररूप संग्रह किया हुआ ग्रन्थ है और इसी लिए इसे स्वयं ग्रन्थ-कर्ताने ग्रन्थान्तमें 'गोम्मट-संग्रह-सुत्त' कहा है। गोम्मटसारकी ऐसी और भी कई गाथायें उससे बहुत पुराने ग्रन्थोंमें * (जैसे कि राजवार्तिक और भगवती आराधनामें) मिलती हैं; परन्तु इससे गोम्मटसार भगवती आरा-धना आदिसे पहले सिद्ध नहीं हो सकता। इससे केवल यही मालूम होता है कि गोम्मटसारमें प्राचीन ग्रन्थोंसे बहुतसी गाथायें संग्रह की गई हैं। ऐसी दशामें नेमिचन्द्रका समय प्रभाचन्द्रसे १ पहले नहीं ठहर सकता।

सन्देहका दूसरा कारण यह है कि 'बाहुबिंछचिरित' नामक संस्कृत ग्रन्थमें लिखा है कि किल्क संवत् ६०० में चामुण्डराय मंत्रीने गोम्मट देवकी प्रतिष्ठा कराई थी + और कुछ पण्डित महाशयोंने बिना

^{*} देखो जैनहितैषी भाग १३ पृष्ठ ४९२-९३ ।

[्]रु प्रमेयकळळमार्तण्डकी प्रशस्तिमें लिखा है कि इस प्रन्थको धारानिवासी प्रभाचन्द्र पण्डितने भोजदेवके राज्यमें बनाया । इस पर हमारे कुछ पण्डित महा- श्योंने प्रभाचन्द्रको विक्रमकी ग्यारहवीं शताब्दिका विद्वान् समझ लिया है । क्योंकि सुप्रसिद्ध राजा भोजका निश्चय किया हुआ समय यही है । परन्तु उन्हें यह माळ्म नहीं है कि धारामें कविकल्पवृक्ष भोजके पहले, शककी आठवीं शता-ब्दिके प्रारंभमें, एक और भोजदेव नामका राजा हो गया है । उसीके समयमें प्रभाचन्द्रका प्रमेयकमलमार्तण्ड लिखा गया है । हरिवंशपुराण शक संवत् ७०५ में समाप्त हुआ है और आदिपुराण भी लगभग इसी समयका प्रन्थ है । पर इन दोनों ही प्रन्थोंमें प्रभाचन्द्रका स्मरण किया गया है और इस लिए प्रभाचन्द्र दूसरे भोजके समयके नहीं, किन्तु प्रथम भोजके समयके, शक संवत् ७०० के लगभगके, विद्वान् हैं और इस कारण नेमिचन्द्रको उनसे २०० वर्ष बाद मानना चाहिए ।

कत्वयब्दे षदशताख्ये विनुतिवभवसंवत्सरे मासि चैत्रे पंचम्यां शुक्रपक्षे दिनमणिदिवसे कुंभलन्ने सुयोगे । सौभाग्ये मस्तनान्नि प्रकटितभगणे सुप्रशस्तां चकार श्रीमचामुण्डराजो बेल्गुलनगरे गोमटेशप्रतिष्ठाम् ॥

समझे-बूझे किल्क संवत् और शक संवत्को एक ही मान लिया है। परन्तु वास्तवमें किल्क संवत् दूसरा है और शक संवत् दूसरा है। हरिनं वंशपुराणादि प्रन्थोंके मतानुसार शक राजांके २९४ वर्ष ७ महीने बाद किल्क राजा हुआ है। अतएव किल्क संवत् ६०० को शक संवत् ९९४ समझना चाहिए और इसी समयमें गोम्मटेशकी प्रतिष्ठा हुई, ऐसा मानना चाहिए। परन्तु इससे चामुण्डरायका समय लगभग १०० वर्ष पीछे हट जायगा, जो इतिहाससे बहुत विरुद्ध जाता है। ऐसी दशामें या तो प्रो० शरचन्द्र घोषाल एम. ए. की कल्पनानुसार यह मान लेना चाहिए कि बाहुबलिचरितके 'कल्क्यब्दे षट्शताख्ये' का अर्थ किल्किकी छठी शताब्दि है, ६०० संवत् नहीं, या किल्क संवत् ६०० को किल्किका 'मृत्यु संवत' मान लेना चाहिए जो कि उसके जन्मसे ७२ वर्ष पीछे सुरू होता है। हरिवंशपुराणमें उसकी आयु ७२ वर्षकी बतलाई गई है। मृत्युसंवत् माननेसे गोम्मटेशकी प्रतिष्ठाका समय शक संवत् ९२२ के लगभग आ जायगा जो कि संभव है।

इस तरह ये दोनों ही सन्देह दूर हो जाते हैं और नेमिचन्द्र तथा चामुण्डरायका समय शककी दसवीं शताब्दिका प्रारंभ निश्चित हो जाता है।

जैनसाहित्यमें चामुण्डरायकी बहुत बड़ी प्रसिद्धि है। ये ब्रह्मक्षत्रिय वैश्य कुठमें उत्पन्न हुए थे। जैसा कि पूर्वमें कहा जा चुका है, ये गंग-वंशीय महाराज राचमछके प्रधान मंत्री और सेनापित थे। श्रवणवेल-गुरुकी जगत्प्रसिद्ध बाहुबार्ल या गोम्मटस्वामीकी प्रतिमा इन्हींने प्रति-ष्ठित कराई थी। नेमिनाथ भगवानकी इन्द्रनील मणिकी प्रतिमा—जो एक हाथ ऊँची कही जाती है—उन्हींकी बनवाई हुई है। गोम्मटसारमें इस प्रतिमाका उद्धेस है। ये बड़े ही उदार थे। इनकी उदारतासे प्रसन्न होकर ' सचमछ ' ने इन्हें रायकी पदवी थी। इनका एक नाम

'अण्ण ' भी था। ये बड़े शूर और पराक्रमी थे। गोविन्दराज, बेकों-हुराज आदि अनेक राजाओंको इन्होंने पराजित किया था, इस लिए इन्हें समरधुरन्धर, वीरमार्तण्ड, रणरंगसिंह, वैरिकुलकालदण्ड, सगर-परशुराम, प्रतिपक्षराक्षस आदि अनेक उपनाम प्राप्त थे। जैनधर्मके ये बहुत बड़े श्रद्धालु और विद्वान थे, इस कारण जैन विद्वानोंने इन्हें सम्यक्त्वरत्नाकर, शौचाभरण, सत्ययुधिष्ठिर, गुणरत्नभूषण, आदि अनेक प्रशंसासूचक पद दिये थे। गोम्मटेशकी प्रतिमाके कारण इनकी इतनी प्रसिद्धि हुई थी कि इनका नाम ही 'गोम्मटराय ' पड़ गया था। नेमिचन्द्र स्वामीने इन्हें कई स्थानोंमें इसी नामसे स्मरण किया है। ये अजितसेन नामक आचार्यके शिष्य थे। यथा—

> जिम्ह गुणा विस्संता गणहरदेवादि इड्डिपत्ताणं । सो अजियसेणणाहो जस्स गुरू जयउ सो राओ ॥ ९६६ ॥ —कर्मकाण्ड ।

जीवकाण्डके अन्तमें भी कहा है:---

अज्जज्ञसेणगुणगणसमूहसंधारि अजियसेणगुरू । भुवणगुरू जस्स गुरू सो राओ गोम्मटो जयऊ ॥

इससे यह भी मालूम होता है कि अजितसेनाचार्य आर्यसेनके शिष्य थे।

राजा राचमछ भी जैनधर्मका अनुयायी था और वह भी अजितसेन-को अपना गुरु मानता था। यह राजा जिस वंशका था, वह गंगवंश जैनधर्मका ही उपासक रहा है।

चामुण्डरायपुराण, गोम्मटसारकी कर्नाटवृत्ति, और चारित्रसार * ये तीन ग्रन्थ चामुण्डरायके बनाये हुए प्रसिद्ध हैं। इनमेंसे पहले दो कनड़ी भाषामें और पिछला संस्कृतमें है। इससे मालूम होता है कि

^{*} यह ग्रन्थ इसी ग्रन्थमालामें श्रकाशित हो चुका है।

वे कनड़ी और संस्कृत दोनों ही भाषाओं के पण्डित थे। बाहुबिलचिरितकें कर्ताने राजा राचमल्लका उल्लेख कर चुकनेके बाद इनके विषयमें नीचे लिखा प्रशंसात्मक श्लोक लिखा है:—

तस्यामात्यशिखामाणिः सकलवित्सम्यक्त्वचूडामणि-भेव्याम्भोजवियनमाणिः सुजनविन्द्वातचूडामणिः । ब्रह्मक्षात्रियवैश्यशुक्तिसुमणिः कीत्यौंघमुक्तामणिः पादन्यासमहीशमस्तकमणिश्चामुण्डभूपोऽम्रणीः ॥

आचार्य नेमिचन्द्रने भी चामुण्डरायकी बहुत प्रशंसा की है। अपने प्रत्येक प्रन्थमें उन्होंने गोम्मटराय या चामुण्डरायकी विजयकी आकांक्षा प्रकट की है। दिगम्बर सम्प्रदायके शायद किसी भी ग्रन्थमें किसी राजा या मंत्रीकी किसी आचार्यद्वारा इतनी जय न मनाई गई होगी। इससे मालूम होता है कि चामुण्डरायकी जैनधर्म पर और जैनाचार्यों पर बहुत बड़ी कुपा रहती थी।

आचार्य नेमिचन्द्रके बनाये हुए गोम्मटसार, रुब्धिसार और त्रिलोक-सार ये तीन ही ग्रन्थ प्रसिद्ध हैं। बाहुबलिचरितके कर्ताने भी इन्हीं तीन ग्रन्थोंका उल्लेख किया है:—

सिद्धान्तामृतसागरं स्वमितमन्थक्ष्माभृदालोढ्यमध्ये (?) लेभेऽभीष्टफलप्रदानिप सदा देशीगणाग्रेसरः। श्रीमद्गोमट-लिब्धसारविलसत्त्रेलोक्यसारामर— क्ष्माजश्रीसुरधेनुचिन्तितमणीन् श्रीनेमिचन्द्रो मुनिः॥

इस श्लोकसे जैसा कि हम पहले लिस चुके हैं यह भी प्रकट होता है कि गोम्मटसार आदि प्रन्थोंकी रचना सिद्धान्तप्रन्थोंको मथन करके, उन्हींका सारसंप्रह करके, की गई है। त्रिलोकसारके विषयमें हमारा यह खयाल है कि यह प्रन्थ ' तिलोयपण्णित 'या ' त्रिलोकप्रज्ञित ' के आधारसे लिसा गया है।

' द्रव्यसंग्रह ' नामक ग्रन्थ भी आचार्य नेमिचन्द्रका बनाया हुआ माना जाता है; परन्तु जैसा कि बाबू जुगलिकशोरजीने प्रकट किया है. जान पड़ता है कि द्रव्यसंग्रहके कर्ता इनसे भिन्न कोई दूसरे ही आचार्य थे। क्योंकि द्रव्यसंग्रहके कर्ताने भावास्रवके भदोंमें प्रमादका भी वर्णन किया है और अविरतके पाँच तथा कषायके चार भेद ग्रहण किये हैं; * परन्तु गोम्मटसारके कर्ताने प्रमादको भावास्रवके भेदोंमें नहीं माना और अविरतके दूसरे ही प्रकारके बारह तथा कषायके पचीस भेद स्वीकार किये हैं × यदि दोनोंके कर्ता एक 'होते, तो उनके कथनमें यह विभिन्नता न होती।

त्रिलोकसार-व्याख्याके कर्ता श्रीमाधवचन्द्र त्रैविद्यदेव हैं जैसा कि टीकाकी उपान्त्य गाथासे मालूम होता है। आचार्य नेमिचन्द्रके ये प्रधान शिष्य मालूम होते हैं। मूल ग्रन्थमें भी इनकी बनाई हुई कई गाथायें सम्मिलित हैं और वे मूलकर्त्ताकी आज्ञानुसार शामिल की गई हैं। गोम्मटसारमें भी इनकी कई गाथायें संग्रह की गई हैं, जो संस्कृत टीकाकी उत्थानिकासे मालूम होती हैं। संस्कृत गद्यरूप क्षपणासार भी-जो कि लब्धिसारमें शामिल है—इन्हीं माधवचन्द्रका बनाया हुआ है। त्रैविद्यदेव इनकी पदवी थी। इससे मालूम होता है, कि ये भी अच्छे विद्यान थे। इनके बनाये हुए और किसी ग्रन्थका हमें परिचय नहीं है।

चन्दाबाड़ी, बम्बई। वैशाख शुक्क १३ सं० १९७५ वि०।

नाथूराम प्रेमी।

^{*} मिच्छत्ताविरदपमादजोगकोहादओ थ विष्णेया ।

पण पण पणदह तिय चदु कमसो भेदा दु पुव्यस्स ॥ ३० ॥

— द्वव्यसंग्रह ।

[×] मिच्छत्तमविरमणं कसायजाेगा य आसवा होति । पणबारस पणवासं पण्णरसा होति तब्मेया ॥ ७८६ ॥

[—] कर्मकाण्ड ।

श्रीनेमिचंद्राय नुमः।

श्रीमन्नेमिचंद्राचार्यविरचितः

त्रिक्षोकसारः।

(टीकासहितः)

───

श्रीमन्माधवचंद्राचार्यविराचिता संस्कृतटीका।

त्रिभुवनचेद्रजिनेंद्रं भक्त्यानत्य त्रिलोकसारस्य । वृत्तिरियं किंचिज्ज्ञप्रवोधनाय प्रकाश्यते विधिना ॥ १ ॥ जीयाद्कळंकायस्सूरिर्गुणभूरिरतुलवृषधारी । अनवरतविनतजिनमताविरोधिवादिवजो जगति ॥ २ ॥ यस्माद्सिलबुधानां विस्मयकृदभृत् प्रवृत्तिरिह् यस्य । तच्लासनमपनुदतादनषं धनकुमततिमिरनिवहमतः ॥ ३ ॥

श्रीमद्रप्रतिहताप्रतिमिनःप्रतिपक्षिनःकरण—निःक्रमकेवलज्ञानतृतीयलोच-नावलोकितसकलपदार्थेन संरक्षितामरेंद्रनरेंद्रमुनीन्द्रादिसार्थेन तीर्थकरपुण्य-मिह्मावष्टंभसंभूतसमवसरणप्रातिहार्यातिशयादिचहिरंगलक्ष्मी विशेषेण निर्मूलीकृताष्टादशदोषेण सर्वांगसमालिंगितानंतचतुष्टयादिगुणगणात्मकांत-रंगलक्ष्मीप्रकिटतपरमात्मप्रभावेण श्रीवर्धमानतीर्थकरपरमदेवेन सर्वमाषा-स्वभावदिव्यभाषाभाषितार्थं सप्तर्धिसमृद्धगौतमस्वामिना विश्वविद्यापरमेश्वरेण श्रुतकेविलना विरचितशब्दरचनाविशेषं तदर्थज्ञानविज्ञानसंपन्नवर्ज्यभीरुगुरुपर्वक्रमेणाव्युच्छिन्नतया प्रवर्तमानमविनष्टसूत्रार्थत्वेन केवलज्ञानसमानं
करणानुयोगनामानं परमागमं कालानुरोधेन संक्षिप्य निरूपयितुकामो मगवानेमिचंद्रसेद्धांतदेवश्चतुरनुयोगचतुरुद्धिपारगश्चामुंडरायप्रतिबोधनव्याजेनाशेषविनेयजनप्रतिबोधनार्थं त्रिलोकसारनामानं प्रथमारचयन् तदादौ निर्विद्यतः
शास्त्रपरिसमाहयादिकं फलकुलमवलोक्य विशिष्टेष्टदेवतामभिष्टौति;—

बलगोविंद्सिंहामणिकिरणकलावरुणचरणणहकिरणं विमलवरणेमिचंदं तिहुवणचंदं णमंसामि ॥ १॥

बलगोविन्दशिखामणिकिरणकलापारुणचरणनखिकरणम् । विमलतरनेमिचंद्रं त्रिभुवनचंद्रं नमस्यामि ॥ १ ॥

अस्यार्थः कथ्यते । णमंसामि नमस्यामि नमस्करोमि । कं । विमलयरणेमिचंदं विमलतरनेमिचंदं, विगतं मलं द्रव्यभावात्मकं आत्मगुणघातिकमे देहधातवो वा यस्मादसौ विमलः स्वयं विद्युद्धेरुद्द्यस्य परमकाष्ठामिषिष्ठतः सन्नन्येषामप्यात्माश्रितानां कर्ममलशालनहेतुत्वाद्तिशयेन
विमलो विमलतरः । अनेनापायातिशयः प्रकाशितः । नेमिचंद्रे द्वाविशतीर्थकरपरमदेवः विमलतरनेमिचंद्रस्तं । कथंभूतं । 'त्रिभुवनचंद्रं 'त्रिभुवनानां चंद्र इव चंद्रः प्रकाशकस्तं त्रिलोकानां स्वरूपोपदेशकं तत्स्वरूपपरिच्छेदकं वेत्यर्थः । एतेन वागतिशयः प्राप्त्यतिशयो वा प्रतिपादितः । अवसरोचितं वैतद्विशेषणं । त्रयाणां भुवनानां स्वरूपनिरूपणे बद्धव्यवसायस्याचार्यस्य शब्दज्योतिषा ज्ञानज्योतिषा च तत्स्वरूपप्रकाशकस्यैव नमस्कारकरणं समुचितंमेवेति । पुनरिप कथंभूतं । 'बलगोविंद्शिसामणिकिरणकलापारणचरणनसिकरणं ' निजपादपद्मावनतपद्मपद्मनामचूढाग्रसद्मपद्मरागमणिमरीचिजालवालातपमंजरीपिंजरितपद्कंजनसमरीचिपुंजमित्यर्थः।
अनेन भगवतः पूजातिशयः शेषातिशयाविनामावी निवेदितः । अत्रो-

पयोगी श्लोकः । "अपायप्राप्तिवाक्पूजा विहारास्थायिका तन्–। प्रवृत्तय इति ख्याता जिनस्यातिशया इमे ॥ " । अथवा नमस्यामि नमामि । कं । विमलतरनेमिचंद्रं, नेमिश्चक्रधारा नेमिरिव नेमिः धर्मरथप्रवर्तकत्वात् । चंद-यत्याह्नाद्याति भव्यजननयनमनांसीति चंदः इंद्राचसंभविरूपातिशयसंपन्न इत्यर्थः । नेमिश्चासौ चंद्रश्च नेमिचंद्रः विमलतरश्चासौ नोमिचंद्रश्च विमल-तरनेमिचंद्र: । अथवा यथावस्थितमर्थं नयति परिछिनत्तीति नेमिर्बोधः विगतं मलमज्ञानं यस्मादसौ विमलः अतिशयेन विमलो विमलतरः विमलत-रश्चासौ नेमिश्च विमलतरनेमिः सकलविमलकेवलज्ञानमिति यावत् तेनोप ल-क्षितश्चंद्रो विमलतरनोमिचंद्र:। अथवा विमलतरा रत्नत्रयपवित्रात्मानस्तयेव नेमयो नक्षत्राणि तेषां चंद्र इव चंद्रः स्वामी तं विमलतरनेमिचंद्रमंतिमतीर्थ-करस्वामिनं चतुर्विशतितीर्थकरं समुदायं वेत्यर्थः । किं विशिष्टं । त्रिभुवनचंद्रं। त्रिभुवनशब्देनात्र त्रिभुवनस्था विनेया ग्राह्याः तेषां चंद्र इव चंद्रः अज्ञानत-मोविनाशकस्तं। भूयःकिंभूतं। 'बल-किरणं' बलं जंबृद्वीपपरावर्तनलक्षणं सत्त्वं प्रतिद्वादिकं देवसैन्यं अतिमनोहरं ह्वं वा विद्यते अस्येति बलः । अत्रोपयोगी . श्लोकः। ''बलं शक्तिर्वलं सैन्यं बलं स्थील्यं बलो बलः। बलं रूपं बलो दैत्यो बल काको बली बल:॥"।गां स्वर्ग विंद्ति पालयतीति गोविंदो देवेंद्रः बलश्चासौ गो-विंद्श्य बलगोविंदःतस्य शिलेत्यादि शब्दार्थः सुबोधः । भक्तिभरविनतशतमस्य-प्रमुखनिखिळळेखिशालामणिमयूलमाळारुणीकृतचरणनखिरणमिति तात्प-र्यार्थ: । अथवा । णमंसामि । कं । 'विमलयरणोमिचंदं' पंचविंशतिमलरहितस-मक्त्वसमन्वितत्वाद्विशुद्धज्ञानसमृद्धत्वान्निरतिचारचारुचरित्रपवित्रीभूतत्वाद्वा विमलतरः स चासौ नेमिचंद्राचार्यश्च विमलतरनेमिचंद्रस्तं नमस्यामीति चामुंडरायः स्वगुरुनमस्कारपूर्वकं शास्त्रमिदं प्रारमते । कथंभूतं तं । त्रिभुवनचंद्रं चंद्र इव चंद्रो धर्मामृतस्यंदित्वात् । अथवा चंद्रं कांचनं सर्वजनैरादेयत्वात् । त्रिमुवनानां चंद्रस्त्रिभुवनचंद्रस्तं । पुनरिप कथंभूतं । बल.......किरणं बलं द्वासप्ततिनियोगवर्तनलक्षणं हस्त्यादिकं वा अस्येति बलश्चामुंहरायः गां पृथ्वीं

विंदति पालयतीति गोविंदी राचमछदेवः बलश्च गोविंदश्च बलमोिंस् तयोः शिस्रेत्यादि पूर्ववत् ॥ १ ॥

अथ प्रथमद्वितीयगाथाद्वयकृतचैत्यचैत्यालयनमस्कारकरणेन नवदेवता-नमस्कारं कुर्वन् ग्रंथस्य पंचाधिकारं सूचयन्नाहः;—

भवणव्वितरजोइसविमाणणरतिरियलोयजिणभवणे । सञ्वामरिंदणरवइसंपूजियवांदिए वंदे ॥ २ ॥

भवनव्यंतरज्योतिर्विमाननरातिर्यग्लोकजिनभवनानि । सर्वामरेंद्रनरपतिसंपूजितवंदितानि वंदे ॥ २ ॥

भवण । भवनव्यंतरज्योतिर्विमाननरतिर्यग्लोकजिनभवनानि सर्वामरेंद्र-नरपतिसंपूजितवंदितानि वंदे ॥ २ ॥

अथ तानि जिनभवनानि कुत्रेत्याशंकायामाह;—

सञ्वागासमणंतं तस्स य बहुमज्झदेसभागम्हि। लोगोसंखपदेसो जगसेढिघणप्पमाणो हु॥ ३॥

सर्वाकाशमनंतं तस्य च बहुमध्यदेशभागे।

लोकोऽसंख्यप्रदेशो जगच्लेणिघनप्रमाणो हि ॥ ३ ॥

सद्य। सर्वाकाशमनंतं तस्य च बहुमध्यदेशभागे, बहवः अतिश्विताः रचनी-कृताः असंख्याता वाकाशस्य मध्यदेशा यस्य स बहुमध्यदेशः स चासौ भागश्च खंडाः तस्मिन बहुमध्यदेशभागे। अथवा बहवः अष्टौ गोस्तनाकासः आकाशस्य मध्यदेशाः मध्यदेशे यस्य स तथोक्तस्तास्मिन्। लोकोस्त्यसंख्य-प्रदेशः स च जगच्छ्रेणीचनप्रमाणः सलु ॥ ३॥

अथ लोकविप्रतिपत्तिनिरासार्थमाह;—

लोगो अकिहिमो खलु अणाइणिहणो सहावणिव्वत्तो। जीवाजीवेहिं फुढो सव्वागासवयवो णिचो॥ ४॥ लोकः अकृत्रिमः खलु अनादिनिधनः स्वभाविनर्वृत्तः । जीवाजीवैः स्फुटः सर्वोकाशावयवः नित्यः ॥ ४ ॥

लोगो । अधिकारागतस्य लोकपदस्य पुनरुपादानं लोकमन्य दूषणार्थ । लोकोस्तीति । अनेन विशेषणेन शून्यवादिनराकृतिः कृता । अकृतिमः खलु, अनेनेश्वरकर्तृकत्वं निराकृतम्। अनादिनिधनः । अनेन सृष्टिसंहारिनराक्ररणं। स्वभाविनर्वृत्तः । अनेन परमाण्वारब्धतानिराकृतिः । जीवाजीवैः स्पुटः अनेन मायावादिनिराकरणं । सर्वाकाशावयवः । अनेन अलोकाभाववादा-पहारः । नित्यः । अनेन क्षणिकमतिनरासः। एतावता कथनेन लोक्यत इति लोकः इति षड्द्व्यसमवायस्य लोकत्वमुक्तम् ॥ ४॥

इदानीं तदाधारस्याकाशस्य लोकत्वमुच्यते;---

धम्माधम्मगासा गदिरागदि जीवपोग्गलाणं च । जावत्तावल्लोगो आयासमदो परमणंतं ॥ ५ ॥

धर्माधर्माकाशा गतिरागतिः जीवपुद्गलयोः च । यावत्तावल्लोक आकाशं अतः परमनंतम् ॥ ५ ॥

धम्मा । धर्माधर्माकाशा गतिरागतिर्जीवपुद्गलयोः चकारात् कालाणवश्च सावदाकाशमभिव्याप्य वर्तते तावदाकाशं लोक, अतः परमाकाशमनंतं न संख्यातादि ॥ ५॥

अथ परपरिकल्पितलोकसंस्थाननिराकरणार्थमाहः;—

उन्मियद्छेक्कमुरवद्धयसंचयसण्णिहो हवे लोगो। अद्भुदयो मुरवसमो चोइसरज्जूदओ सन्वो॥६॥

उद्भृतद्हैकमुरजध्वजसंचयसन्निभो भवेत् होकः । अर्धोदयः मुरजसमः चतुर्दशरज्जूदयः सर्वः ॥ ६ ॥

उद्मिय । उद्गीभूतद्रुमुरजैकमुरजसिन्नमः । अत्र शून्यतानिराकरणार्थे ध्वजसंचयसिन्नमो भवेछोकः । अर्धमुरजोदयः एकमुरजोद्यसमः मिलित्वा सर्वलोकश्चतुर्दशरज्जूदयः ॥ ६ ॥

अथ प्रसंगायातरज्जुप्रतीत्यर्थमाहः;—

जगसेढिसत्तभागो रज्जू सेढीवि पल्लछेदाणं । होदि असंखेज्जदिमप्पमाणविंदंगुलाण हदी ॥ ७ ॥

जगच्छ्रेणिसप्तमभागः रज्जुः श्रेणिरिप परुयच्छेदानाम् । भवति असंख्येयप्रमाणवृंदांगुलानां हितिः ॥ ७ ॥ जग । अंकसंदृष्टिप्रदर्शनद्वारेण गाथार्थो विवियते । जमच्छ्रेण्याः १८-४२—सप्तमभागो रज्जुः । श्रेणिरिप केत्यत्रोच्यते । पल्य १६ छेदानां ४ असंख्येय भाग २ प्रिमितवृंदांगुलानां परस्परा हितिः श्रेणिः ॥ ७ ॥ अथ वृंदांगुलप्रतिपत्त्यर्थमाहः,—

पह्निचित्रं प्राप्त प्राप्त प्राप्त प्राप्त स्था । तब्बग्गघणा कमसो पद्रघणंगुल समक्तादो ॥ ८॥

परुयच्छेदमात्रपरुयानामन्योन्यहत्या अंगुलं सूची । तद्वर्गघनौ कमराः प्रतरघनांगुले समारुयाते ॥ ८ ॥

पह्न । पत्य १६ छेद ४ मात्रपत्यानां अन्योन्यहत्या सूच्यंगुरुं ६५ तद्वर्गघनौ प्रतर ४२ घनांगुरुं ४२×६५ क्रमशः समाख्याते ॥ ८॥ अथ मानप्रतीत्यर्थं प्रक्रियामाह;—

माणं दुविहं लोगिग लोगुत्तरमेत्थ लोगिगं छद्धा । माणुम्माणोमाणं गणिपडितप्पडिपमाणमिदि ॥ ९॥

मानं द्विविधं लौकिकं लोकोत्तरमत्र लौकिकं षोटा ।

मानोन्मानावमानं गणिप्रतितत्प्रतिप्रमाणिमिति ॥ ९ ॥

माणं । मानं द्विविधं लौकिकं लोकोत्तरिमिति । अत्र लौकिकं षोढाः
मानोन्मानावमानगणिमानप्रतिमानतत्प्रतिमानमिति ॥ ९ ॥

एतेषां षण्णां यथासंख्यं दृष्टांतमुखेनोपपत्तिमाहः;— पत्थतुलचुलयएगप्पहुदी गुंजातुरंगमोल्लादी । दृष्वं खित्तं कालो भावो लोगुत्तरं चढुधा ॥ १०॥

प्रस्थतुळाचुळकेकप्रभृति गुंजातुरंगमूल्यादि । द्रव्यं क्षेत्रं काळो भावो ळोकोत्तरं चतुर्घो ॥ १०॥

पत्थ । प्रस्थप्रभृति तुलाप्रभृति चुलकप्रभृति एकप्रभृति गुंजादि तुरंग-मूल्यादीति । इतो लोकोत्तरमानभेद उच्यते । द्रव्यं क्षेत्रं कालो भाव इति लोकोत्तरं चतुर्घा ॥ १० ॥

अथ तेषां चतुर्णी यथासंरुथेन जवन्योत्कृष्टप्रतीत्यर्थे गाथाचतुष्टयमाह;— परमाणु सयलद्वं एगपदेसो य सव्वमागासं । इगिसमय सव्वकालो सुहुमणिगोदेसु पुण्णेसु ॥ ११ ॥

परमाणुः सक्छद्रन्यं एकप्रदेशः च सर्वमाकाशम् । एकसमयः सर्वकालः सूक्ष्मानेगोदेषु अपूर्णेषु ॥ ११ ॥

परमाणु । परमाणुः सक्छद्रव्यं एकप्रदेशः सर्वमाकाशं एकसमयः सर्व-कालः स्क्ष्मिनिगोद्रलब्ध्यपर्याप्तकेषु ॥ ११ ॥

णाणं जिणेसु य कमा अवर वरं मज्झिमं अणेयविहं। द्व्वं दुविहं संखा उवमपमा उवम अट्ठविहं॥ १२॥

ज्ञानं जिनेषु च क्रमात् अवरं वरं मध्यमं अनेकविधम् । द्रव्यं द्विविधं संख्या उपमाप्रमा उपममष्टविधम् ॥ १२ ॥

णाणं । जिनेषु च ज्ञानं कमाज्जवन्यमुत्कष्टं मध्यमं अनेकविधं । तत्रापि द्रव्यं द्विविधं संख्याप्रमाणमुपमाप्रमाणमिति । तत्रोपमाप्रमाणमष्टविधं । अल्पवक्तव्यमादौ वक्तव्यमिति न्यायेन यथोक्तोद्देशेन निर्देशं मुक्त्वा उपमाभेद उच्यते । उपमा अष्टविधेति ॥ १२ ॥ कारणप्रतिपत्तिपूर्वकत्वात् कार्यप्रतिपत्तेरिति तामपि त्यजिति;— तं उवरि भणिस्सामो संखेजनसंखणंतिमिदि तिविहं। संखंतिल्लदु तिविहं परित्तजुत्तंति दुगवारं॥ १३॥

ता उपरि भणिष्यामः संख्येयं असंख्यं अनंतिमिति त्रिविधम् । संख्यं अंतिमद्धिकं त्रिविधं परीतं युक्तं इति त्रिकवारम् ॥ १३ ॥

तं उवरि । तामुपरि भणिष्याम इति । अविश्वष्टभेद उच्यते—संख्येयं असंख्यं अनंतिमिति त्रिविधं । संख्यं अतिमिद्धकं त्रिविधं—परीतं युक्तं द्धिक-वारमिति ॥ १३ ॥

ते अवर मज्झ जेट्ठं तिविहा संखेजजाणणणिमित्तं। अणवत्थ सलागा पडिमहासला चारि कुंडाणि॥१४॥

तानि अवरं मध्यं ज्येष्ठं त्रिविधा संख्येयज्ञानीनेमित्तम् । अनवस्था शलाका प्रतिमहाशला चत्वारि कुंडानि ॥ १४ ॥

ते अवर । तानि सप्तापि स्थानानि जघन्यं मध्यमं उत्कृष्टीमाति त्रिधा। संख्येयज्ञानानिमित्तं अनवस्था शळाका प्रतिशळाका महाशळाकेति च चत्वारि कुंडानि कल्पायितव्यानि ॥ १४ ॥

अथ चतुर्णी कुंडानां व्यासादिप्रतीत्यर्थमाह;—

जोयणलक्लं वासो सहस्समुस्सेहमेत्थ सव्वेसिं। दुष्पहुदिसरिसवेहिं अणवत्था पूरयेदव्वा ॥ १५ ॥

योजनलक्षं व्यासः सहस्रमुत्सेघ अत्र सर्वेषाम् । द्विप्रभृतिसर्षेपैः अनवस्था पूरियतव्या ॥ १५ ॥

जोयण । योजनलक्षं व्यासः सहस्रमुत्सेधः स्यात् । अत्र सर्वेषां कुंडानां द्विप्रभृतिसर्षपैरनवस्था पूरियतव्या ॥ १५ ॥ द्विप्रभृतिभिरिति किमित्याशंकामपनुदन्नाह;—

एयादीया गणणा बीयादीया हवंति संखेजा। तीयादीणं णियमा कदित्ति सण्णा मुणेद्व्वा ॥१६॥

एकादिका गणना द्वचादिकाः भवंति संख्याताः । ज्यादीनां नियमात् कृतिरिति संज्ञा मंतन्या ॥ १६ ॥

एया । एकादिका गणना क्यादिका संख्याता भवंति ज्यादीनां नियमात् कृतिरिति संज्ञा ज्ञातव्या । यस्य कृतौ मूलमपनीय शेषे वर्गिते वर्धिते सा कृतिरिति । एकस्य द्वयोश्च कृतिलक्षणाभावात् एकस्य नो कृतित्वं द्वयोर-वक्तव्यमिति कृतित्वं ज्यादीनामेव तल्लक्षणयुक्तत्वात् कृतित्वं युक्तम् ॥१६॥

अथोक्तयोजनलक्षव्यासकुंढस्य समस्तक्षेत्रफलज्ञापनार्थमाह;—

वासो तिगुणो परिही वासचउत्थाहदो दु खेतफलं। खेत्रफलं वेहगुणं खादफलं होइ सव्वत्थ ॥ १७॥

न्यासस्त्रिगुणः परिधिः न्यासचतुर्थोह्रतस्तु क्षेत्रफलम् । क्षेत्रफलं वेधगुणं स्वातफलं भवति सर्वत्र ॥ १७ ॥

वासो । व्यासित्रगुणः परिधिः, व्यासित्ततुर्थोहतस्तु क्षेत्रफलं, क्षेत्रफलं विधगुणितं सातफलं भवति सर्वत्र कुंडेषु ॥ १ ल. व्यासः ४३=३ ल. परिधिः । १ ल. ४३ ल. क्षेत्रफलं । ३४४४१००० वे=सातफलं ॥ अथ व्यासित्रगुण इत्यस्य वासना कथ्यते । योजनलक्षव्यासवृत्तं अधीकृत्य तदर्द्धं पुनरप्यद्धिः कृत्य मध्यमसंहद्वयमेलने अर्द्धं स्यात् । पुनः परिधेः षष्ठांशं गत्वाधीकृत्य एसक्द्वंद्वयं प्रत्येकमधीकृत्य मध्यमखंडद्वयमेलने अपरैकार्धं स्यात् । पुनरिष तथा षष्ठांशं गत्वा तथाकृते षडधीनि भवंति । तेषां षण्णां मेलने ई ल. अपर्वति च व्यासित्रगुण इत्यस्य वासना भवति ॥ इदानीं व्यासचतुर्थाहत इत्यस्य वासना निरूप्यते । शब्दुलीजाततद्व्यासव्यंहं १ ल ऊर्व्हाद्धः मध्य-

पर्यंतं छित्वा विरलय्यायतित्रकोणं संस्थाप्य पुनरिप मुस्तभूमिसमासार्धं मध्यफलमिति मध्यफलं साधयित्वा है ल. तत्पर्यतमूर्ध्वाद्धः छित्वा खंड-द्वये चायतचतुरस्रं यथाभवति तथा क्रमहीनपार्श्वद्वये स्थापिते क्षेत्रस्य व्यासचतुर्थाहतत्वं भवति ॥ १७ ॥

स्थूलक्षेत्रफलप्रमाणयोजनस्य व्यवहारयोजनादिकं कुर्वन्नाह;—

थूलफलं ववहारं जोयणमवि सरिसवं च कादृव्वं। चउरस्ससरिसवा ते णवसोडस भाजिदा वहं॥ १८॥

स्थूलफलं व्यवहारं योजनमपि सर्षपश्च कर्तव्यः । चतुरस्रसर्षपास्ते नवषोडश भाजिता वृत्तम् ॥ १८॥

शूलफलं।स्थूलफलं २×१×१००० एतत्। एकप्रमाणयोजनस्य पंचरात् व्यवहारयोजनानि इयतां प्रमाणयोजनानां किमिति त्रैराशिकविधिना व्यवहारयोजनं कर्तव्यं।अपिशब्दात् पुनरिप त्रैराशिकविधिनैव योजन प्र. १ कोश ४। कोश १ दंड २०००। दंड १ हस्त ४। हस्त १ अंगुल २४ परस्परगुणनेनैव कृतैकयोजनांगुलानि ७६८००० यवश्च ८ कर्तव्यानि सर्षपश्च ८ कर्तव्यः। घनराशेग्रीणकारमागहारौ घनरूपेण भवत इति न्यायेन एते सर्वे गुणकाराः घनरूपेण भवंति। एते सर्वे चतुरस्रस्वेषा भवंति। त एते नव षोडश र्हे भक्ता वृत्तसर्विषा भवंति। " हारस्य हारो गुणकोश-राशेः " इति षोडशापि गुणकारो भवति। तत्रैकाष्टकं द्विकरूपेण विरलय्य २।२।२ पंचशतानि गुणयित्वा तत्र राशौ स्थितानि सर्वाणि शून्यानि एकत्रिंशत्संख्याकानि पृथक् कर्तव्यानि। पुनरप्येकाष्टकं तथा विरलय्य तैरष्टत्रिकं ८।८।८ गुणयित्वा १६।१६।१६ प्राक्तनषोडशसहितचतुःषोड-शानां परस्परगुणने पण्णद्वि ६५५१६६ अंगुलांकं त्रिभिमेंद्यित्वा बेसद्ख-पण्णद्वयगुणने पण्णद्विजीता, पण्णद्वचोर्द्वयोर्गुणने बादालमभूत्। परस्परगु-णितात्रिकद्वयं ९ अवाशिष्टाष्टकेन भागहारचतुर्भिः समं चतुर्भिरपवर्तितेन

२ गुणयेत् । अपरत्रिकद्वयं संगुण्य ९ भागहारेण नवभिः सममपवर्तयेत् राशिर्भवति ।४२=।२५६।१८।३१०॥ १८॥

अथ नवषोडशभाजिता वद्दमित्यस्य वासनारूपनिष्पन्नक्षेत्रफलमुचार-यति;--

वासन्द्रघणं द्छियं णवगुणियं गोलयस्स घणगणियं। सन्वेसिंपि घणाणं फलिसभागप्पिया सूई ॥ १९॥

व्यासार्द्धघनः दान्नितः नवगुणितः गोलकस्य घनगुणितम् । सर्वेषामपि घनानां फलत्रिभागात्मिका सूची ॥ १९ ॥

वासद्धः । व्यासार्धघनो द्राहितः नवगुणितो गोलकस्य घनगुणितं सर्वेषां घनानां फलित्रभागात्मकं सूचीफलं भवति ॥ णवसोडसभाजिदा वट्ट-मित्यस्य वासना निरूप्यते । एकव्यासैकसातगोलकमधींकृत्यार्द्धमपहाय अविष्टार्द्ध पुनरपि संडत्रयं कृत्वा तत्राप्येकसंडं गृहीत्वा तद्प्यूर्ध्वाद्धिष्ठित्वा चतुरस्रं यथा तथा संस्थाप्य तत्र गोलकस्य बहुमध्यदेशे विवक्षितवेधसद्भान्वोस्ति । पार्थ्वेषु कमहानिसद्भावात्समीकरण्मर्थं हीनस्थाने एता वट्टणं निक्षिप्य समस्थले सति तद्पि पुनस्तियंगमध्यं छित्वा उपिर संस्थाप्य समच्छेदेन क्रणमपनीय " अजकोटी " इत्यादिना स्वातफलमानीय एकसंड-स्यतावित षण्णां संडानां किं फलिमिति संपात्यापवर्त्य गुणिते गोलकस्य घनगुणितमेव नव षोडशभाजितेत्यस्य वासना जाता । त्रिभुजचतुर्भुजवृत्त-क्षेत्राणां फलं " मुस्तभूमि जोग " इत्यादिना " मुजकोडी " इत्यादिना " वासो तिगुण " इत्यादिना यथाकममानीय त्रिमिर्भक्ते तत्तत्सूचीफलं भवति ॥ १९ ॥

अथ स्थूलफलराशिमुचारयाति;—

बादालं सोलसकदिसंगुणिदं दुगुणणवसमन्भत्थं। इगितीससुण्णसिहयं सरिसवमाणं हवे पढमे।।२०॥ बादालं षोडशकृतिसंगुणितं द्विगुणनवसमभ्यस्तम् । एकत्रिंशत्शून्यसहितं सर्षपमानं भवेत् प्रथमे ॥ २०॥

बावालं । बादालं ४२ षोडशक्कति २५६ संगुणितं द्विगुणनव १८ समभ्यस्तं एकत्रिंशत्शून्यसहितं सर्षपमानं भवेत् प्रथमे कुंडे ॥ २० ॥

अथैतद्धणितफलमुचारयति;—

विधुणिधिणगणवरविणभणि-धिणयण-बलद्धिणिधिखराहत्थी । इगितीससुण्णसहिया जंबूए लद्धसिद्धत्था॥२१॥

विधुनिधिनगनवरविनभोनिधिनयनबर्खाद्धनिधिखरहस्तिनः । एकत्रिंशच्छून्यसहिताः जंबौ लब्धिसद्धार्थाः ॥ २१ ॥

विश्व । एकनवसप्तनवद्वादशशून्यनवद्विनवनवनवषडष्टौ एकत्रिंशच्छू-न्यसहिताः जंबूद्वीपे लब्धसर्षपाः १९७९१२०९२९९६८००००००-००००००००००००००००००००। २१॥

सर्वेषां कुंडानां सिद्धशिखाफलमुचारयति;—

परिणाहेकारसमं भागं परिणाहछहभागस्स । वग्गेण गुणं णियमा सिहाफलं सन्वकुडाणं ॥२२॥ परिणाहैकादश भागः परिणाहषष्ठभागस्य ।

वर्गेण गुणं नियमात् शिखाफलं सर्वकुंडानाम् ॥ २२ ॥

परिणा । परिषे (३ ठ.) रेकादशमो भागः (१३ ठ.) परिषेः षष्ठभागस्य वर्गेण (है है) गुणितो नियमात् शिसाफ्ठं सर्वकुंडानां भव-ति ॥ अथ सिद्धफ्ठस्य वासना कथमितिचेदाह । व्यासः त्रिगुणः परिषिः (३. ठ.) व्यासचतुर्थाहत (३×१) स्तु क्षेत्रफ्ठं परिध्येकादशमभाग-

क्षेन गुणितं फलं " फलित्तिमागिष्यिय " इति आगतेन मागहारित्रिकेण सम्मुपरितनपरिधेः त्रिकमपवर्त्य व्यासचतुर्थोशस्य हारचतुर्कं विरल्धिः त्वा गाथोचारणार्थमुपर्यधश्च त्रिभिर्गुणितं हृष्ट्वा परिणाहेकारसमेत्याश्चक्तं । एतत्रथूलफलं पूर्ववत् व्यवहारयोजनादिकं कर्तव्यं ॥ २२ ॥

अथ केषां केषां वेधः परिध्येकादशमभाग इत्याह;—

तिलसरिसवबलाढइ-चणयतसिकुलत्थरायमासादि। परिणाहेकारसमो बेहो जदि गयणगो रासी ॥ २३॥

तिलसर्षपबद्धादकीचणकातसिकुलत्थराजमाषादेः ।

परिध्येकादशमो बेधो यदि गगनगो राशिः॥ २३॥

तिल । तिलसर्षेपबल्लाढकीचणकातसिकुलस्थराजमाषादेः परिध्येकाद्-शमो वेथो यदि गगनराशिः भवेत् ॥ २३ ॥

अथ गुणितरांशिमुचारयति;—

बेरूवतिद्यपंचमवग्गं अद्वारसेहिं संगुणियं। तेत्तीससुण्णजुत्तं हरभजिदं जंबुदीवसिहा ॥ २४॥

द्विरूपतृतीयपंचमवर्गः अष्टादशैः संगुणितः ।

त्रयस्त्रिंशच्छून्ययुक्तः हरभक्तः जंबूद्वीपशिखा ॥ २४ ॥

बेरूव । द्विरूपवर्गधारातृतीयपंचमवर्गः अष्टादशाभिः संगुणितः त्रयाद्वि-शच्छून्ययुक्तः हर (एकादश) भक्तश्चेत् जंबूदीपशिखाफ्ळं भवति ॥ २४॥ अथ सिद्धांकमुचारयति;—

इगिसगणवणवदुगणभणभहचउपणचउक्कपणसोलं। सोलसछत्तीसजुदं हरहिद्चउरो य पढमसिहा॥२५॥

एकसप्तनवनवद्धिकनभोनभोष्टचतुःपंचचतुष्कपंचषोडशः । षोडशपट्त्रिंशद्युतं हरहितचतुष्कं च प्रथमशिखाः ॥ २५ ॥

अथ कुंडशिखयोः फलं मेलयित्वोच्चारयति;—

वासद्धकदी तिगुणा वेहगुणेकारसहिदवासगुणा । एयारस पविभत्ता इच्छिद्कुंडाणमुभयफलं ॥ २६॥

व्यासार्घकृतिः त्रिगुणा वेघगुणैकादशसहितव्यासगुणा । एकादशप्रविभक्ता इच्छितकुंडानामुभयफलम् ॥ २६ ॥

वासद्ध । व्यासार्धवर्गस्तिगुणो वेधगुणितैकादशसहितैकलक्षव्यासगुण एकादशप्रविभक्त ईप्सितकुंडानामुभयफलं भवति । तयथा । "वासोतिगुणो परिही " इत्यादिना कुंडफलमानीतं । "वासो " इत्यादि
"परिणाहेक्कारसमं वेधेन गुणितं फलं तिभागप्पिय" इति सूचीफलमानीतं ।
पश्चात् कुंडफलशिखाफलयोर्द्दयोः परिधि "वासद्धकदी " इति गायोचारितफलप्रदर्शनार्थ त्रिमिः संभेद्य तात्रिकमुभयत्र गुणकारक्षणे संस्थाप्य यथायोग्यमपवर्त्य समच्छेदेनांकस्यांकं लकारस्य लकारं दर्शायित्वा अधिकलक्षे
इतरांक (११०००) मेलने उभयफलं स्यात् । इदं दृष्ट्वा वासद्धकदीत्यादि
उक्तं । एतत्स्थूलफलं व्यवहारयोजनादिकं कर्तव्यम् ।। २६॥

अथ राश्यंकमुच्चारयाति;—

बादालमहघण इगिहीण सहस्साहद् एगारहिद् । इगितीस सुण्णसहियं जंबूदीबुभयसिद्धत्था॥ २७॥

बाद्छमष्टघनैकहीनसहस्राहतं एकाद्दाहितम् । एकत्रिंदाच्छून्यसहितं जंबूद्वीपोभयसिद्धार्थाः ॥ २७ ॥ बादाल । बादाल अष्टघन ५१२ एकहीनसहस्राभ्यां ९९९ आहतं एकादशहतं एकत्रिंशच्छ्न्यसहितं जंबूद्वीपप्रमितकुंडशिसाफलयोः सि-द्धार्थाः ॥ २७ ॥

अथ परस्परगुणितांकमुच्चारयति;—

इगि णव णव सगिगिगिदुगणवतिण्णडचउपणेक्क-तिगिछकं।

पण्णरछत्तीसजुदं हरहिद्चउरो य पढमुभयं ॥२८॥

अथ दुप्पहुदिसरिसवेहिं अणवत्था पूरयेद्वा इत्युक्ता तत्प्रसकानुप्र-सक्त्या तदेतत्संबंधं निरूप्येदानीं प्रकृतमनुसंद्धाति;—

पुण्णा सइमणवत्था इदि एगं खिव सलागकुंडिम्हि। तं मज्झिमसिद्धत्थे मदिए देवो व चित्तृणं ॥ २९ ॥ पूर्णो सक्टदनवस्था इत्येकां क्षिप शलाकाकुंडे। तन्मध्यसिद्धार्थान् मत्या देवो वा गृहीत्वा ॥ २९॥

पुण्णा सइ । पूर्णा सक्कदनवस्था इत्येकां क्षिप शलाकाकुंडे तन्मध्य-सर्वपान् मत्या देवो वा गृहीत्वा ॥ २९ ॥

किं कृतवानित्याशंकायामाह;—

दीवसमुद्दे दिण्णे एक्केके परिसमप्पदे जत्थ । तो हिद्विमदीउवही कयगत्तो तेहिं मरिद्व्वो ॥३०॥ द्वीपसमुद्रे दत्ते एकैकस्मिन् परिसमाध्यते यत्र । ततः अधस्तनद्वीपोदिषषु कृतगर्तस्तैः भर्तव्यः ॥ ३०॥

द्वि । द्विपे समुद्रे च दत्ते एकैकस्मिन् सर्षपे परिसमाप्यते यत्र तत् आरम्य अधस्तनसर्वद्वीपोद्धिषु प्राक्तनविधप्रमाणेन कृतगर्तः पुनस्तैः सर्षपैभेर्तव्यः ॥ ३० ॥

अथ तस्य द्वितीयकुंडस्य क्षेत्रफलानयनोपायभूतगच्छमाह;—— विदिये पढमं कुंडं गच्छो तदिए दु पढमविदियदुगं। इदि सव्वपुरवगच्छा तहिं तहिं सरिसवा सज्झा।३१।

द्वितीये प्रथमं कुंडं गच्छः तृतीये तु प्रथमद्वितीयद्विकम् । इति सर्वपूर्वगच्छाः तैः तैः सर्वपाः साध्याः ॥ ३१ ॥

विदिये। द्वितीयकुंडसर्षपानयने प्रथमकुंडसर्षपप्रमाणं गच्छः, तृतीयकुं-डसर्षपानयने तु प्रथमद्वितीयकुंडसर्षपमानं गच्छः इति सर्वपूर्वपूर्वगच्छा-स्तेस्तैः सर्षपाः साध्याः तं तं गच्छं गृहीत्वा " रूऊणाहियपद '' इत्यादिना सूचीव्यासमानीय पश्चाद '' वासो तिगुणो परिही '' इत्यादि तत्र तत्र कुंडे सर्षपाः साध्याः इत्यर्थः ।। ३१॥

अथ तत्कृतमर्ते भृते सति किं जातामित्यत्राह;—

बिदिए वारे पुण्णं अणवद्विदमिदि सलागकुंडिम्ह । पुणरपि णिक्सिविद्वा अवरेगा सरिसवाण सला ३२

द्वितीये वारे पूर्ण अनवस्थितमिति रालाकाकुंडे । पुनरपि निक्षेप्तन्या अवरैका सर्षपाणां रालाका ॥ ३२ ॥

बिदिए । द्वितीये वारे पूर्ण अनवस्थितकुंडमिति शलाकामर्ते पुनरि निक्षेप्तच्या अपरैका सर्षपाणां शलाका ॥ ३२ ॥ अथैवं कृतेपि किमित्यत्राहः;—

एवं सलागभरणे रूवं णिक्खिवदु पिडसलागम्हि । रित्तीकदेवि भरिदे अवरेगं पिडसलागम्हि ॥ ३३॥

एवं रालाकाभरणे रूपं निक्षिपतु प्रतिरालाकायाम् । रिक्तीकृतेपि भृते अपरैकं प्रतिरालाकायाम् ॥ ६३ ॥

पवं । एवमेव शलाकाभरणे रूपं (एकं) निक्षिपतु प्रातिशलाकाकुंडे रिक्तीकृतेपि भृते सति अपरैकं निक्षिपतु प्रतिशलाकाकुंडे ॥ ३३ ॥

अथैवं सत्यपि किमित्यत्राह;—

एवं सावि य पुण्णा एवं णिक्सिव महासलागिहि। एसावि कमा भरिदा चत्तारि भरंति तक्काले ॥३४॥ एवं सापि च पूर्णा एकं निक्षिप महारालाकायाम्।

एषापि कमाद्भृता चत्वारि भ्रियंते तत्काले ॥ २४॥

एवं सा । एवमेव सापि च पूर्णेति एकं निक्षिपतु महाशठाकाकुंडे, एषापि कमाद्भृता तस्मिन्नेव काले चत्वारि कुंडानि भ्रियंते ॥ ३४ ॥ अथैतावता भरणेन किमित्यत्राह:—

चरिमणविद्विदं कुंडे सिद्धत्था जेतिया पमाणं तं। अवरपरीतमसंखं रूऊणे जेड संखेजं।। ३५॥

चरमानस्थितकुंडे सिद्धार्थाः यावंति प्रमाणं तत् । अवरपरीतमसंख्यं रूपोने ज्येष्ठं संख्येयम् ॥ ३९ ॥

चरिम । चरमानवस्थितकुंढे सिद्धार्थाः यावंति प्रमाणानि तद्वरपरी-तासंख्यं । तत्र रूपे ऊने ज्येष्ठं संख्येयम् ॥ ३५ ॥

अथैतदेव धृत्वा संख्यातानंतोत्पत्तिभेदप्रभेदं षोडशगाथयाह;-

अवरपरित्तस्युवरिं एगादीवड्ढिदे हवे मज्झं। अवरपरित्तं विरिलय तमेव दादूण संगुणिदे॥ ३६॥ अवरपरीतस्योपरि एकादिवर्द्धिते भवेन्मध्यम् । अवरपरीतं विरल्थ्य तदेव दत्वा संगुणिते ॥ ३६ ॥

अवर । अवरपरीतस्योपरि एकादिके वृद्धे साति भवेन्मध्यं जधन्यपरी-तमेकैकरूपेण विरलय्य तदेव जधन्यपरिभितं रूपं प्रति दत्त्वा संगुणिते ॥३६॥ अवरं जन्मसंसं अस्तिविस्तिसं वसेत करणां ।

अवरं जुत्तमसंखं आविलसिरिसं तमेव रूऊणं । परिमिद्वरमावलिकिद् दुगवारवरं विरूव जुत्तवरं।३७।

अवरं युक्तमसंखं आविष्ठसदृशं तदेव रूपोन्म् । परिमितवरं आविष्ठकृतिर्द्विकवारावरं विरूपं युक्तवरम् ॥ ३७ ॥

अवरं । जधन्ययुक्तासंख्यं स्यात् । एतदेवाविलसदृशं । तदेव रूपोनं परिमितासंख्यातवरं आविलक्कितिः द्विकवारासंख्यातजधन्यं तदेव विगतरूपं चेत् युक्तासंख्यातोत्कृष्टं स्यात् ॥ ३७ ॥

अवरे सलागविरलणदिजे बिदियं तु विरलिटूण तहिं। दिजं दाऊण इदे सलागदो रूवमणिजं॥ १८॥

अवरे रालाकाविरलनदेथे द्वितीयं तु विरलय्य तस्मिन् । देयं दत्त्वा हते रालाकातः रूपमपनेतव्यम् ॥ ३८॥

अवरे । द्विकवारासंख्यातजघन्ये शलाकाविरलनदीयमानरूपेण त्रिधा कृते तत्र द्वितीयं विरलय्य तस्मिन् विरलिते देयं दुन्ता अन्योन्यहतमिति शलाकाराशितः रूपमपनेतव्यम् ॥ ३८ ॥

तत्थुप्पण्णं विरलिय तमेव दाऊण संगुणं किचा । अवणय पुणरवि रूवं पुव्विष्ठसलागरासीदो ॥३९॥

तत्रोत्पन्नं विरख्य्य तदेव दत्वा संगुणं कृत्वा । अपनयेत् पुनरिष रूपं पूर्वतनशास्त्रकाराशितः ॥ ३९ ॥ तत्थुप्पणं । तत्रान्योन्याभ्यस्तं विरलप्य तदेव दस्वा संगुणं कृत्वा अप्रनयेत् पुनरपि रूपं पूर्वतनशलाकाराशितः ॥ ३९ ॥

एवं सलागरासिं णिट्ठाविय तत्थतणमहारासिं। किचा तिप्पांड विरलणदिजादी कुणदि पुव्वं व॥४०॥

> एवं शलाकाराशिं निष्ठाप्य तत्रतनमहाराश्चिम् । ऋत्वा त्रिःप्रति विरलनदेयादि करोति पूर्वे व ॥ ४०॥

एवं सला । एवं शलाकाराशिं निष्ठाप्य तत्रतनान्योन्याभ्यस्तमहाराशिं कृत्वा त्रिःप्रतिविरलनदेयादिं पूर्वमिव शलाकात्रयनिष्ठापनं कुर्यात् ॥ ४० ॥

एवं बिद्यिसलागे तदियसलागे च णिहिदे तत्थ। जं मज्झासंखेजां तहिमेदे पक्खिवेद्वा॥ ४१॥

एवं द्वितीयशलाकायां तृतीयशलाकायां च निष्ठितायां तत्र । यत् मध्यासंख्यातं तस्मिन् एते प्रक्षेप्तन्याः ॥ ४१॥

पवं । एवं द्वितीयशालाकायां तृतीयशालाकायां च निष्ठापितायां सत्यां तत्र यन्मध्यमासंख्यातं जातं तस्मिन् एते अग्रे वश्यमाणा राशयः प्रक्षे-प्रव्याः ॥ ४१ ॥

धम्माधिममिगिजीवगलोगागासप्पदेसपत्तेया । तत्तो असंखगुणिदा पदिद्विदा, छप्पि रासीओ ॥ ४२ ॥

धर्माधर्मैकजीवकलोकाकाराप्रदेशप्रत्येकाः ।

ततः असंख्यगुणिता प्रतिष्ठिताः षडपि राशयः ॥ ४२ ॥

धम्मा । धर्माधर्मैकजीवलोकाकाशप्रदेशाः अप्रतिष्ठितप्रत्येकाः ततो लोकाकाशप्रदेशाद्संख्यातगुणिताः । ततोपि प्रतिष्ठितप्रत्येका अपरैका-संख्यातलोकगुणिताः । एते षडपि राशयः प्रक्षेप्याः ॥ ४२ ॥

तं कयतिप्पाडिरासिं विरलादिं कारिय पढमिबदियसलं। तिद्यं च परिसमाणिय पुन्वं वा तत्थ दायन्वा॥४३॥

तं कृतित्रःप्रतिराशिं विरलादिं कृत्वा प्रथमद्वितीयशलाम् । तृतीयां च परिसमाप्य पूर्वं वा तत्र दातन्याः ॥ ४३ ॥

तं कय । तं कृतात्रिःप्रतिराशिं विरलादिं कृत्वा प्रथमशलाकां द्वितीय-शलाकां तृतीयशलाकां च परिसमाप्य पूर्वमिव एते तत्र दातव्याः ॥ ४३ ॥

कप्पठिदिबंधपच्चयरसबंधज्झवसिदा असंखगुणा । जोगुक्कस्सविभागप्पडिच्छिदा बिदियपक्खेवा॥४४॥

करुपस्थितिबंधप्रत्ययरसबंधाध्यवसिता असंख्यगुणाः । योगोत्कृष्टविभागप्रतिच्छेदाः द्वितीयप्रक्षेपाः ॥ ४४ ॥

कप्पठिदि । कल्पः संख्यातपत्यमात्रः, ततः स्थितिबंधप्रत्ययाः असं-ख्यातलोकगुणिताः, ततः रसबंधाध्यवसिताः असंख्यातलोकगुणाः, ततो यो-गोत्कृष्टाविभागप्रतिच्छेदाः असंख्यातलोकगुणाः । एते द्वितीयप्रक्षेपाः ॥४४॥

तं रासिं पुव्वं वा तिष्पाडि विरलादिकरणमेत्थ किदे। अवरपरित्तमणंतं रूऊणमसंखसंखवरं॥ ४५॥

तं राशिं पूर्वे वा त्रिःप्रति विरलादिकरणं अत्र कृते । अवरपरीतमनंतं रूपोनर्मसंख्यासंख्यवरम् ॥ ४५ ॥

तरासि । तं राशिं पूर्वमिव त्रि:प्रति कृत्वा विरलनादिकरणं च विधाय अस्मिन् कृते अवरपरीतानंतं तत् रूपोनं चेत् असंख्यातासंख्यातवरम्॥४५॥

अवरपरित्तं विरिलय दाऊणेदं परोपरं गुणिदे। अवरं जुत्तमणंतं अभव्वसममेत्थ रूऊणे॥ ४६॥

जेट्ठपरित्ताणंतं वग्गे गहिदे जहण्णजुत्तस्स । अवरमणंताणंतं रूऊणे जुत्तणंतवरं ॥ ४७ ॥

अवरपरीतं विरल्लियत्वा दत्त्वा इदं परस्परं गुणिते । अवरं युक्तमनंतं अभव्यसमं अत्र रूपोने ॥ ४६ ॥ ज्येष्ठपरीतानंतं वर्गे गृहीते जघन्ययुक्तस्य । अवरं अनंतानंतं रूपोने युक्तानंतवरम् ॥ ४७ ॥

अवर परित्तं । जघन्यपरिमितानंतं विरलयित्वा तदेव दत्त्वा तस्मिन् राशो परस्परं गुणिते अवरं युक्तानंतं अभव्यसमं । अत्र रूपोने सित ज्येष्ठ-परीतानंतं भवति । जघन्ययुक्तानंतस्य वर्गे गृहीते अवरमनंतानंतं स्यात् । अत्र रूपोने कृते युक्तानंतस्य वरं स्यात् ॥ ४६ ॥ ४७ ॥

अवराणंताणंतं तिप्पडि रासिं करित्तु विरलादिं । तिसलागं च समाणिय लद्धेदे पक्सिवेद्व्वा॥४८॥

अवरानंतानंतं त्रिःप्रतिराशिं कृत्वा विरलनादि । त्रिशलाकां च समाप्य लब्धे एते प्रक्षेप्तव्याः ॥ ४८ ॥

अवरा । अवरानंतानंतं राशिं त्रिःप्रतिकं कृत्वा विरत्नादिकं त्रिशलाकां च समाप्य अत्र लब्धे एते प्रक्षेप्तव्याः ॥ ४८ ॥

सिद्धा णिगोदसाहियवणप्कदिपोग्गलपमा अणंतगुणा। काल अलोगागासं छचेदेणंतपक्लेवा ॥ ४९ ॥

सिद्धा निगोदसाधिकवनस्पतिपुद्गलप्रमा अनंतगुणाः । काल अलोकाकाशं षट् चैते अनंतप्रक्षेपाः ॥ ४९ ॥

.सिद्धा । सिद्धराशिः ३ जीवराशेरनतेकभागः, ततोनंतगुणः पृथिव्या-दिचतुष्टयप्रत्येकवनस्पतित्रसराशिभिन्यूनसंसारिराशिरेव १३% निगोद- राशिः, निगोदराशेः सकाशात् वनस्पातिराशिः प्रत्येकेन साधिकः १३०। ततो जीवराशेरनंतगुणः पुद्गलराशिः १६ स, ततोनंतगुणः कालराशिः १६ स स, ततोण्यनंतगुणः अलोकाकाशराशिः १६ स स स । षडेते अनंतरूपप्रक्षेपाः ॥ ४९ ॥

तं तिण्णिवारवग्गिद्संवग्गं करिय तत्थ दायव्वा । धम्माधम्मागुरुलघुगुणाविभागप्पडिच्छेदा ॥ ५० ॥

तं त्रिवारवर्गितसंवर्गे कृत्वा तत्र दातव्याः । धर्मोधर्मोगुरुलवुगुणाविभागप्रतिच्छेदाः ॥ ५० ॥

तं तिण्णि । तं राशिं त्रिवारवर्गितसंवर्गं कृत्वा त्रिःप्रति विरलनादिकं त्रिशलाकां च समाप्येत्यर्थः । तत्र राशौ दातव्याः धर्माधर्मद्रव्यागुरुलघुगु-णाविभागप्रतिच्छेदाः । स स ॥ ५० ॥

लद्धं तिवार वर्गिदसंवग्गं करिय केवले णाणे । अवणिय तं पुण खित्ते तमणंताणंतमुकस्सं॥ ५१॥

छब्धं त्रिवारं वर्गितसंवर्गे कृत्वा केवछज्ञाने ।

अपनीय तं पुनः क्षिप्ते तमनंतानंतमुत्कृष्टम् ॥ ५१ ॥

लुद्धं तिवार । लब्धं त्रिवारवार्गितसंवर्गं कृत्वा पूर्वमिव त्रिःप्रति विर-लादिं त्रिशलाकां च समाप्येत्यर्थः । एतदेव केवलज्ञाने अपनीय तदेव तस्मिन् पुनर्मिक्षिते यो राशिरूत्ययते तं अनंतानंतस्योत्कृष्टं जानीहि ॥ ५१ ॥ अथ श्रुतज्ञानादीनां विषयस्थानं निरुषयति;—

जावदियं पञ्चक्खं जुगवं सुद्ओहिकेवलाण हवे। तावदियं संखेज्जमसंखमणंतं कमा जाणे॥ ५२॥

यावत्कं प्रत्यक्षं युगपत् श्रुताविषकेवलानां भवेत् । तावत्कं संख्येयमसंख्यमनंतं कमात् जानींहि ॥ ५२ ॥ जावदियं । यावन्मात्रं प्रत्यक्षं युमपत् श्रुतावधिकेवलज्ञानानां भवेत् तावन्मात्रं संख्यातमसंख्यातमनंतं क्रमाज्जानीहि ॥ ५२ ॥ अथ चतुर्दशधाराणां नामानि निवेदयति;—

धारेत्थ सन्वसमकदिघणमाउगइद्रवेकदीविंदं। तस्स घणाघणमादी अंतं ठाणं च सन्वत्थ॥ ५३॥

घाराः अत्र सर्वसमक्रतिचनमातृकेतरद्विकृतिवृद्य । तस्य घनाघनमादि अतं स्थानं च सर्वत्र ॥ ६६ ॥

धारेत्थ । घाराः अत्र शास्त्रिं निरूप्यंते । सर्वधारां, समधारां, कृतिधारा, घनधारा, कृतिमातृकधारा, घनमातृकधारा, समादिभ्य इतरां विषमधारा, अकृतिधारा, अधनधारा, अकृतिमातृकधारा, अधनमातृकधारा इति, द्विरूपवर्गधारा, द्विरूपवनधारा, द्विरूपवनधारा। आसामाद्यंतस्थानानि च सर्वत्र धारासु कथ्यंते ॥ ५३॥

अथ सर्वधारास्वरूपं निरूपयति;—

उत्तेव सव्वधारा पुव्वं एगादिगा हवेज जिंद । सेसा समादिधारा तत्थुप्पण्णेति जाणाहि ॥ ५४ ॥

उक्तैव सर्वधारा पूर्व एकादिका भवेत् यदि । शेषाः समादिधाराः तत्रोत्पन्ना इति जानीहि ॥ ५४ ॥

उत्तेव । उत्तेव सर्वधारा स्यात् । पूर्वमेकादिका भवेद्यदि, शेषाः समा-दिघारा सर्वास्तत्रोत्पन्ना इति जानीहि ॥ अंकसंदृष्टौ च ज्ञातन्या " १,२, ३,४,५,६,७,८,९,१०,११,१२,१३,१४,१५, के १६ " ॥ ५४ ॥

अथ समधारामाहः,—

वेबादि विउत्तरिया केवलपज्जंतया समा धारा। सब्बन्ध अवरमवरं रूऊणुक्तस्समुकस्सं ॥ ५५॥ द्वचादि द्वचुत्तरिका केवलपर्यंतका समा धारा । सर्वत्र अवरमवरं रूपोनोत्कृष्टं उत्कृष्टम् ॥ ५५ ॥

वेयादि । द्वचादिका द्वचुत्तरा केवलज्ञानपर्यता समधारा प्रोक्ता सर्वत्र संख्यातादिषु समधारास्थितजघन्यमेवात्र जघन्यं । सर्वधारागतरूपन्यू-नोत्कृष्टमत्रोत्कृष्टं स्यात्।अंकसंदृष्टौ २,४,६,८,१०,१२,१४, के १६॥५५॥

एगादि बिउत्तरिया विसमा रूऊणकेवलवसाणा। रूवजुद्मवरमवरं वरं वरं होदि सव्वत्थ ॥ ५६॥

एकादि द्रचुत्तरा विषमा रूपोनकेवळावसाना । रूपयुतमवरमवरं वरं वरं भवति सर्वत्र ॥ ५६ ॥

एगा । एकादिका द्वचुत्तरा विषमधारा रूपन्यूनकेवलावसाना । सर्वधा-रागतसंख्यातादीनां जघन्यं रूपयुतं चेत् विषमधारायामवरं स्यात् तत्रो-त्कुष्टमत्र सर्वत्रोत्कुष्टं स्यात् । अंकसंदृष्टौ १,३,५,७,९,११,१३, के १५॥५६॥

अथ समविषमधारयोः स्थानं तद्गच्छानयनं चाह;—

केवल्रणाणस्सद्धं ठाणं समिवसमधारयाण हवे । आदी अंते सुद्धे वड्डिहिदे इगिजुदे ठाणा ॥ ५७॥

केवलज्ञानस्यार्धे स्थानं समविषमधारयोभेवेत् ।

आदौ अंते शुद्धे वृद्धिहते एकयुते स्थानानि ॥ ५७ ॥
केवल । केवलज्ञानस्यार्धं स्थानं समविषमधारयोर्भवेत् । आदौ २ अंते
१६ शुद्धे सित १४ वृद्धि २ हते ७ एकयुते च सित ८ स्थानानि भवति।
एवं चयोत्तरे सर्वत्र दृष्टव्यम् ॥ ५७ ॥

अथ कृतिधारामाह;---

इगिचादि केवलंतं कदी पदं तप्पदं कदी अवरं। इगिहीण तप्पदकदी हेट्ठिममुक्कस्स सन्वत्थ॥ ५८॥ एकं चत्वार्यादिः केवलांता कृतिः पदं तत्पदं कृतिः अवरं । एकहीनतत्पदकृतिः अधस्तनमुत्कृष्टं सर्वत्र ॥ ५८॥

इगि चादि । एकं चत्वार्यादिः केवलज्ञानांता कृतिधारा स्यात् । पदं कृतिधारास्थानं तत्पदं केवलज्ञानस्य प्रथममूलमात्रं संख्यातादीनां जघन्यं कृत्यात्मकमेव एकहीनस्यासंख्यातादीनां प्रथममूलस्य कृतिरेव सर्वत्राधस्तना-धस्तनोत्कृष्टप्रमाणं भवति । अंकसंदृष्टौ १, ४, ९, के १६ ॥ ५८ ॥ अथाकृतिधारोच्यते;—

दुप्पहृदिरूववज्जिद्केवलणाणावसाणमकदीए । सेसविही विसमं वा सपदूणं केवलं ठाणं ॥ ५९ ॥

द्विप्रभृति रूपवर्जितकेवलज्ञानावसानमकृतौ । शोषविधिः विषमा वा स्वपदोनं केवलं स्थानम् ॥ ५९ ॥

द्वण्यहु । द्विप्रभृतिः रूपवर्जितकेवलज्ञानमवसानं अकृतिधारायां शेष-विधिः संख्यातादीनां जघन्यमुत्कृष्टं च विषमधारावत् '' रूवजुदमवरमवरं वरं वरं होदि सव्वत्थ " इति ज्ञातव्यमित्यर्थः । कृतिस्थानरहित्वात् स्वप्रथम-मूलोनं केवलज्ञानं स्थानं स्यात् । अंकसंदृष्टौ २,३,५,६,७,८,१०,११, १२,१३,१४, के १५॥ ५९॥

अथ घनघारा कथ्यते;-

इगिअडपहुदिं केवलदलमूलस्सुविर चिडिद्ठाणजुदे। तग्घणमंतं बिंदे ठाणं आसण्णघणमूलम् ॥ ६०॥

एकाष्ट्रप्रमृतिं केवलदलमूलस्योपरि चटितस्थानयुते । तद्धनमंतं वृंदे स्थानं आसन्नघनमूलम् ॥ ६०

इगि । अंकसंदृष्टौ प्रदृश्यते । एकाष्ट्रप्रभृति १, ८, २७, एवमनंतानि चनस्थानानि गत्वा केवल ६५-दलस्य चनरूपस्य ३२७६८ यन्मूलं तस्मि ३२ तदुपरि घनमूलस्योपरि चटितस्थानानां उपर्प्युपरिगतघनमूलस्थानानां ३३, ३४, ३५, ३६, ३७, ३८, ३९, ४०, संख्याने युते संति तस्य ४० घनो अंतो भवति ६४०००। तस्येति कथम् १यस्मादासम्नघनमूला ४० द्रूपाधिकस्य घनमूलस्य ४१ घने गृहीते ६८९२१ केवलज्ञानं व्यतिकम्य राशिक्त्ययते तस्मात्तस्येव ४० घनः ६४००० घनधारायामतो भवति। स एवासम्नघन इत्युच्यते, तन्मूलमेव चासम्नघनमूलमिति कथ्यते। स्थानं केवलज्ञानस्यासम्नघनमूलप्रमाणं स्यात्॥ ६०॥

अथ केवलदलस्य घनात्मकत्वे उपपत्तिं पूर्वार्धेन दर्शयन्नुत्तरार्धेनाघन-धारामाह;—

समकदिसल विकदीए दलिदे घणमेत्थःविसमगे तुरिए। अघणस्स दु सन्वं वा विघणपदं केवलं ठाणं॥ ६१॥

समर्क्तातशाला विक्रतौ दलिते घनः अत्र विषमके तुरिये। अघनस्य तु सर्वे वा विघनपदं केवलं स्थानम् ॥ ६१॥

समक । दिरूपवर्गधारायां समकृतिशलाके वर्गराशो दिलते घनो जायते । यथा षोडशकादिके १६।६ ५=।१८०। अत्रैव धारायां विषमकृतिशलाके वर्गराशो चतुर्भागे गृहीते घनो जायते । यथा चतुष्कादिके । ४।२५६।४२=। एवमुक्त्र्यायेन केवलज्ञानस्य वर्गशलाकानां समत्वात्तासम् केवलज्ञाने दलिते घनो मवतीति सिद्धम् । तत्समत्वं कथं शायत इति चेदिदमुच्यते । केवलज्ञानस्य वर्गशलाकाराशिर्दिरूपवर्गधारायामेवोत्पन्नत्वात्। एतदिष कृत इति चेत् "अवरा खाइयलद्धीवग्गसलागा तदो सगद्धिदी " इति पुरस्ताद् वक्ष्यमाणत्वात् । अधनधारायाः सर्वधारावत् प्रिक्रया । अयं तु विशेषः, विधनपदं धनस्थान-राहितसर्वधारावदिति ग्राह्यं । अस्याः स्थानप्रमाणं " काकाक्ष्मोलकन्या-येन " विधनपदं केवलं धनस्थानन्यूनकेवलज्ञानमात्रं स्यात् । अंकसंदृष्टी २, ३, ४, ५, ६, ७, ९, १०, ११, १२, १३, १४, १५, १६॥ ६१॥

अश्व वर्गमातृकधारामाहः,—

इह वग्गमाउआए सन्वगधारव्य चरिमरासीडु। पढमं केवलमूलं तद्वाणं चावि तचेव ॥ ६२ ॥

इह वर्गमातृकायां सर्वकथारा इव चरमराशिस्तु । प्रयमं केवलमूळं तत्स्थानं चापि तदेव ॥ ६२॥

इह व । इह वर्ममातृकधारायां सर्वधारावत् चरमराशिस्तु केवललानस्य प्रथममूलं तस्याः स्थानमपि तावदेव । अंकसंवृष्टौ । १,२,३, के ४॥ ६२॥

अथावर्गमातृकधारोच्यते;——

अकदीमाउअ आदी केवलमूलं सरूवमंतं तु। केवलमणेय मज्झं मूलूणं केवलं ठाणं ॥६३॥

अकृतिमातृकाया आदिः केवलमूलं स्वरूपमंतं तु । केवलमनेकं मध्यं मूलोनं केवलं स्थानम् ॥ ६३ ॥

अकरी । अकृतिमातृकघारायाः आदिः केवलज्ञानस्य प्रथममूलं रूप-सहितं अंतस्तु केवलज्ञानं मध्यमनेकविधं तस्याः स्थानं स्वमूलोनकेवल-ज्ञानमात्रं । अंकसंदृष्टी ५,६,७,८,९,१०,११,१२,१३,१४,१५,१६॥६३॥

अर्थ घनमातृकधारामाह;—

्षणमाउगस्स सन्वगधारं वा सन्वपच्छिमो रासी। आसण्णविंदमूलं तमेव ठाणं विजाणाहि ॥ ६४॥

> वनमातृकायाः सर्वेकधारा इव सर्वपश्चिमो राशिः। आसन्नवृंदमूलं तदेव स्थानं विजानीहि॥ ६४॥

घणमाउ । घनमातृकायाः सर्वधारावत् प्रक्रिया, अंकसंदृष्टौ प्रदृश्येते— १,२,३,४,५,६,७,८,आदिः ४० । अयं तु विशेषः सर्वपश्चिमो राशिः । क इति चेत्,केवलज्ञानस्य ६५=आसन्नघन ६४००० प्रथममूलं ४० तदेव तस्याः घनमातृकायाः स्थानमिति जानीहि ॥ ६४ ॥ अथाघनमातृकधारोच्यते:---

तं रूवसहिद्मादी केवलमवसाणमघणमाउस्स । आसण्णघणपदूणं केवलणाणं हवे ठाणं ॥ ६५ ॥

तत् रूपसहितं आदिः केवलमवसानमघनमातृकायाः । आसन्नघनपदोनं केवलज्ञानं भवेत् स्थानम् ॥ ६५ ॥

तं रूव । अंकसंदृष्टी घनमातृकायाः अंतः ४० सः रूपसिहतश्चेत् ४१ अघनमातृकाया आदिः अस्या अवसानं केवलज्ञानमेव ६५= अस्याः स्थानं पुनः केवलज्ञानस्य ६५= आसन्नघन ६४००० मृलो(४०)नं केवलज्ञानमेव ६५४९६ मवेत् ॥ ६५ ॥

अथ दिरूपवर्ग्धारां गाथासप्तकेनाह;—

बेरूववग्गधारा चउ सोलसबेसद्सहियछप्पणं । पण्णही बादालं एकहं पुव्वपुव्वकदी ॥ ६६ ॥ द्विरूपवर्गधारा चत्वारः षोडश द्विशतसहितषट्पंचाशत् । पण्णही द्वाचत्वारिंशत् एकाष्टी पूर्वपूर्वकृतिः ॥ ६६ ॥

वेरूव । दिरूपवर्गधारा कथ्यते । चत्वारि ४ षोडश दिशतसहितषट-पंचाशत २५६ पण्णट्ठीपंचसयाछत्तीसा ६५५३६ "बादाळं चउणउदी छण्णउदि बिहत्तरीयछण्णउदी " ४२९४९६७२९६ " एकट्ट च चउ छस्सत्तयं च च य सुण्णसत्ततियसत्ता । सुण्णं णव पण पंच य एकं छक्केकगो य छकं च ॥" १८४४६७४४०७३७०९५५१६१६ ॥ एवमुत्तरोत्तर-राशिः पूर्वपूर्वस्य क्वतिः ॥ ६६ ॥

तो संखठाणगमणे वग्गसलागद्धछेदपढमपदं । अवरपरित्तासंखं आवालि पद्रावली य हवे ॥६७॥

ततः संख्यस्थानगमने वर्गशालाक्षिच्छेदप्रथमपदम् । अवरपरीतासंख्यं आविलः प्रतरावली च मवेत् ॥ ६७ ॥

तो संखठाण । ततः संख्यातस्थानानि गत्वा वर्गशलाकाराशिरुत्पद्यते । ततः संख्यातस्थानानि गत्वा अर्थच्छेदराशिरुत्पद्यते । ततः संख्यातस्थानानि गत्वा प्रथममूलमुत्पद्यते । तिसमन्नेकवारं वर्गिते जघन्यपरीतासंख्यातराशिरु-त्पद्यते । ततः " उप्पज्जदि जो रासी विरालदिदिज्जकमेण '' इत्यादिना वर्गशलाकादेनिषिद्धत्वात् संख्यातस्थानानि गत्वा आवलिरेवोत्पद्यते । तत्संख्यातस्थानज्ञानं कथमितिचेत् । देयराशेरुपरि विरालितराश्यर्थच्छेद्मात्राणि वर्गस्थानानि गत्वा विवक्षितराशिरुत्पद्यते इति ज्ञातच्यं । तस्या-मावल्यामेकवारं वर्गितायां प्रतरावलिर्भवेत् ॥ ६७ ॥

गमिय असंखं ठाणं वग्गसलद्भिच्छिदी य पढमपदं। पछं च सूइअंगुल पद्रं जगसेढिघणमूलं॥ ६८॥

गत्वा असंख्यं स्थानं वर्गशलार्द्धच्छिदिश्च प्रथमपदम् । पर्स्यं च सूच्यंगुलं प्रतरं जगच्छे्णिघनमूलम् ॥ ६८॥

गिमय । ततः असंख्यातस्थानानि गत्वा वर्गश्राह्याकाराशिः ततोऽसं-ख्यातस्थानानि गत्वा अर्धच्छेदः । ततोऽसंख्यातस्थानानि गत्वा प्रथममूहं तिसन्नेकवारं वर्गिते अद्धापल्यमुत्पचते । ततः विरित्तराश्यर्धच्छेदमात्राणि वर्गस्थानानि गत्वोत्पन्नत्वात्तदर्धच्छेदस्यासंख्यातस्पत्वादसंख्यातस्थानानि गत्वा सूच्यंगुरुमुत्पचते । अत्र वर्गशास्त्राह्यानानि गत्वा सूच्यंगुरुमुत्पचते । अत्र वर्गशास्त्राह्यादिनामनुत्पत्तिः कथिमिति चेत् । विरुत्तवदेयक्रमेणोत्पन्नस्य राशेः " उप्पज्जिद जो रासी " इत्यादिना धारा-त्रये वर्गशास्त्राह्यां निषिद्धत्वात् अस्यापि सूच्यंगुरुस्य " पष्टिछिदिमे-

त्तपष्ठ '' इत्यादिना विरल्लनदेयरूपेणोत्पन्नत्वात् । तस्मिन्नेकवारं वर्गिते प्रतरांगुल्रमुत्पद्यते । ततः असंख्यातस्थानानि गत्वा जगच्छ्रोणिघनमूल-मृत्पद्यते ॥ ६८ ॥

तिविह जहण्णाणंतं वग्गसलाद्लछिदी सगादिपदं। जीवो पोग्गल काला सेढीआगास तप्पद्रम् ॥६९॥

त्रिविधं जघन्यानंतं वर्गशालादलच्छेदाः स्वकादिपदम् । जीवः पुद्गलः कालः श्रेण्याकाशं तत्प्रतरम् ॥ ६९॥

तिविह । ततोऽसंख्यातस्थानानि गत्वा वर्गशलाकाः, ततोऽसंख्यात-स्थानानि गत्वा अर्थच्छेदाः, ततोऽसंख्यातस्थानानि गत्वा प्रथममूलं, तस्मिन्नेकवारं वर्गिते परिमितानंतस्य जघन्यमुत्पद्यते । तस्मिन् राशो विरल्धन-देयक्रमे कृते विरलितराश्यर्धच्छेदमात्राणि वर्गस्थानानि गत्वात्पन्नत्वात्तद्वच्छेदस्यासंख्यातस्वपत्वादसंख्यातस्थानानि गत्वा युक्तानंतस्य जघन्यमेवोत्त्वाते । तत्र प्राग्वद्वर्गशलाकाद्यानां निषद्धत्वात् । तस्मिन्नेकवारं वर्गिते द्विकवारानंतस्य जघन्यमुत्पद्यते, ततोऽनंतस्थानानि गत्वा वर्गशलाकाः, ततोऽनंतस्थानानि गत्वा अर्धच्छेदाः, ततोनंतस्थानानि गत्वा स्वष्र्यममूलं, तिमन्नेकवारं वर्गिते जीवराशिष्त्त्ववते । अत्र वर्गशलाकादीनामुपलक्षणेनोक्तवाद्वत्तरत्र राशाविष ते वर्गशलाकाद्योऽवर्गतव्याः, ततोऽनंतस्थानानि गत्वा पुद्रल्राशिष्त्त्रवते, ततोऽनंतस्थानानि गत्वा कालसमयराशिष्त्रवते, ततोऽनंतस्थानानि गत्वा कालसमयराशिष्ट्रपद्यते, ततोऽनंतस्थानानि गत्वा केण्याकाशमुत्यवते, तिसमन्नेकवारं वर्गिते प्रतरानकासुम्त्यवते ॥ ६९ ॥

धम्माधम्मागुरुलघु इगिजीवागुरुलघुरस होंति तदो। सहमणिअपुण्णणाणे अवरे अविभागपि छेदास७०॥

षर्माधर्मागुरुलघोरेकजीवागुरुलघोः भवंति ततः । सूक्ष्मनिगोदापूर्णज्ञाने अवरे अविभागप्रतिच्छेदाः ॥ ७० ॥ धम्माधम्म । ततोनंतस्थानानि गत्वा धर्माधर्मागुरुलघुगुणाविभागप्रति-च्छेदाः, ततोनंतस्थानानि गत्वा एकजीवागुरुलघुगुणाविभागप्रतिच्छेदा भवंति, ततोनंतस्थानानि गत्वा सूक्ष्मनिगोद्कब्ध्यपर्याप्तकजघन्यज्ञानाविभा-गप्रतिच्छेदा उत्पद्यंते ॥ ७० ॥

अवरा खाइयलद्धी वग्गसलागा तदो सगद्धछिदी । अडसगछप्पणतुरियं तदियं बिदियादि मूलं च॥७१

अवरा क्षायिकलेक्यः वर्गशालाका ततः स्वकार्धक्लिदिः । अष्टसप्तपट्पंचतुरीयं तृतीयं द्वितीयादिमूलं च ॥ ७१ ॥

अवरा । ततोनंतस्थानानि गत्वा तिर्यगत्यसंयतसम्यग्दृष्टौ जघन्यक्षा-यिकसम्यक्त्वरूपलब्धेराविभागप्रतिच्छेदाः, ततोनंतस्थानानि गत्वा वर्गश्च-लाकाः, ततोनंतस्थानानि गत्वा अर्धच्छेदाः, ततोनंतस्थानानि गत्वा अष्टम-मूलं, तस्मिनेकवारं वर्गिते सप्तमसूलं, तस्मिनेकवारं वर्गिते षष्ठमूलं, तस्मि-नेकवारं वर्गिते पंचममूलं, तस्मिनेकवारं वर्गिते चतुर्थमूलं, तस्मिनेकवारं वर्गिते तृतीयमूलं, तस्मिनेकवारं वर्गिते दितीयमूलं, तस्मिनेकवारं वर्गिते प्रथममूलं चोत्पवते ॥ ७१ ॥

सइमादिमूलवग्गे केवलमंतं पमाणजेहमिणं। वरखंइयलद्धिणामं सगवग्गसला हवे ठाणं॥ ७२॥

सकृदादिमूलवर्गे केवलमंतं प्रमाणनेष्ठमिदम् । वरक्षायिकलब्धिनाम स्वकवर्गशाला मवेत् स्थानम् ॥ ७२॥

सइ । सकुदेकवारं तस्यादिमूलस्य वर्गे गृहीते केवलज्ञानस्याविभागप्रति-च्छेदाः । एतावदेव दिरूपवर्गधासयामंतं, इदमेव प्रमाणज्यष्ठं, एतदेवो-न्कृष्टं, क्षायिकलव्यनाम । अस्या दिरूपवर्गधासयाः स्थानं तस्य केवलज्ञा-नस्य वर्गरालाम्बाप्रमाणं भवेत् ॥ ७२ ॥ अथ धारात्रये सर्वत्राविशेषेण वर्गशलाकादिप्राप्तौ तिश्वयममाहः— उप्पज्जिद जो रासी विरलणदिज्जक्कमेण तस्सेत्थ। वग्गसलद्भच्छेदा धारातिद्ए ण जायंते॥ ७३॥

उत्पद्यते यः राशिः विरलनदेयक्रमेण तस्यात्र । वर्गशलार्थच्छेदा धारात्रितये न जायंते ॥ ७३ ॥

उपज्जिद । यत्र धारायां विरलणदेयक्रमेणोत्पन्नो यो राशिरूपयते तस्य राशेर्वर्गशालका अर्घच्छेदाश्च तत्रैव धारायां न जायंते । इयं व्याप्ति-द्विरूपवर्गादिधारात्रये । अंकसंदृष्टौ विरलनराशिः १६ देयराशिः १६ उपन्नराशिः १८=तस्यार्घच्छेदाः ६४ तस्य वर्गशालाका ६ द्विरूपवर्गधारायां न जायंते ॥ ७३ ॥

अथ धारात्रये उपर्युपरि राज्ञावर्धच्छेदप्रमाणमाह;—

वग्गादुवरिमवग्गे दुगुणा दुगुणा हवंति अद्धछिदी। धारातय सट्टाणे तिगुणा तिगुणा परट्टाणे॥ ७४॥

वर्गादुपरिमवर्गे द्विगुणा द्विगुणा भवांति अर्घच्छेदाः । धारात्रये स्वस्थाने त्रिगुणाः त्रिगुणः परस्थाने ॥ ७४ ॥

वग्गा । वर्गादुपरिमवर्गे द्विगुणा द्विगुणा अर्द्धच्छेदा भवंति धारात्रथे स्वस्थाने, त्रिगुणा स्त्रिगुणाः परस्थाने । इयं व्याप्तिर्द्धिरूपवर्गादिघारात्रयेपि । द्विरूपवर्गधारायामंकसंदृष्टिः स्वबुद्धितोवसेया ॥ ७४ ॥

अथ वर्गशलाकादीनामाधिक्यादिभवनप्रकारमाह;——

वग्गसला रूवहिया सपदे परसम सवग्गसलमेत्तं।
दुगमाहदमद्धछिदी तम्मेत्तदुगे गुणे रासी॥ ७५॥

वर्गशास्त्र रूपाधिकाः स्वपदे परस्मिन् समाः स्ववर्गशासामत्रम् । द्विकमाहतमर्थच्छेदाः तन्मात्रद्विके गुणे राशिः ।। ७५ ॥ वरग । वर्गशलाका रूपाधिकाः स्वस्थाने स्वकीयधारायां परस्मिन् स्थाने परधारायां स्वसमानाः स्वस्वर्गशलाकामात्रं द्विकं परस्पराहतं चेत् राशेरर्धच्छेदा भवंति । इयं व्याप्तिर्द्विकपवर्गधारायामेव न द्विरूपधनाद्विरूप-धनाधनधारयोः तद्र्धच्छेदमात्रे द्विकं परस्परगुणिते सति राशिर्भवति । इयं व्याप्तिर्धारात्रयेषि ॥ ७५ ॥

अथ वर्गशलाकार्धच्छेदयोः स्वरूपमाहः,—

विगिद्वारा वग्गसलागा रासिस्स अद्धछेद्स्स । अद्भिद्वारा वा खलु दलवारा होति अद्धछिदी ७६

वार्गितवारा वर्गशासाका राशेः अर्द्धच्छेदस्य । अर्धितवारा वा खलु दलवारा भवंति अर्धच्छेदाः ॥ ७६ ॥

विगिदः । राशेर्विर्गितवारा वर्गशलाका, इयं व्याप्तिरिप धारात्रये । अर्धच्छेद्स्य अर्धितवारा वर्गशलाकाः, इयं व्याप्तिः द्विरूपवर्गधारायामेव । राशेर्द्रल्वारा अर्द्धच्छेदा भवंति, इयं व्याप्तिरिप धारात्रये ॥ ७६ ॥

अथ गाथाषट्रेन द्विरूपघनधारामाह;—

बेरूवबिंद्धारा अड चउसट्ठी चिडितु संखपदे । आवलिघनमावलिया कदिबिंदं चापि जायेज ॥७७

द्विरूपवृंदघारा अष्ट चतुःषष्टिः चटित्वा संख्यपदानि । आविन्निघन आवल्याः कृतिवृंदं चापि जायेत ॥ ७७ ॥

बेरूव । दिरूपवर्गधाराराज्ञीनां ये घनास्तेषां धाराः अष्ट चतुःषष्टिः । एवं पूर्वपूर्ववर्गरूपेण ४०९६ संख्यातस्थानानि गत्वा जघन्यपरीतासंख्यात- धनः ततो विरित्तराज्ञ्यर्घच्छेद्मात्रगत्योत्पन्नत्वात् । संख्यातस्थानानि चित्ति आवर्त्याः । तस्मिन्नेकवारं वर्गिते आवर्त्याः कृतिघनश्चापि जायेत ॥ ७७ ॥

पह्नघणं बिंदंगुलजगसेढीलोयपदरजीवघणं। तत्तो पढमं मूलं सव्वागासं च जाणेज्ञो ॥ ७८॥

पल्यगनं वृंदांगुल्लजगच्छ्रेणीलोकप्रतरजीवघनम् । ततः प्रथमं मूलं सर्वाकाशं च जानीहि ॥ ७८ ॥

पह्न । ततोऽसंख्यातस्थानानि गत्वा वर्गशलाका, ततोसंख्यातस्थानानि गत्वा अर्थच्छेदाः, ततोसंख्यातस्थानानि गत्वा प्रथममूलं तासिन्नेकवारं वर्गिते पल्यवनमुत्पवते । ततोसंख्यातस्थानानि गत्वा घनांगुलमुत्पवते अत्र उप्पज्जदि जो रासीत्यादिना निषिद्धत्वात् वर्गशलाकादीनामभावः । ततोऽसंख्यातस्थानानि गत्वा जगच्छ्रेणिरुत्पवते, अत्रापि उप्पज्जदीति निषिद्धत्वात् वर्गशलाकादीनामभावः । तस्यामेकवारं वर्गितायां जगत्प्रतर उत्पवते । ततोनंतस्थानानि गत्वा वर्गशलाका, ततोनंतस्थानानि गत्वा अर्घच्छेदाः, ततोनंतस्थानानि गत्वा प्रथममूलं, तासिन्नेकवारं वर्गिते जीवराशेर्षन उत्पवते । उप्पज्जदीति निषिद्धत्वादत्र वर्गशलाकादीनां सद्भावः । ततोनंतस्थानानि गत्वा प्रथममूलं तसिन्नेकवारं वर्गिते सर्वान्यः । ततोनंतस्थानानि गत्वा प्रथममूलं तसिन्नेकवारं वर्गिते सर्वान्यः । ततोनंतस्थानानि गत्वा प्रथममूलं तसिन्नेकवारं वर्गिते सर्वान्यः च जानीहि ॥ ७८ ॥

संखमसंखमणंतं वग्गद्वाणं कमेण गंतूण। संखासंखाणंताणुष्पत्ती होदि सव्वत्थ ॥ ७९ ॥ संख्यमसंख्यमनंतं वर्गस्थानं क्रमेण गत्वा। संख्यासंख्यानंतानामुत्पत्तिः भवति सर्वत्र ॥ ७९ ॥

संखम — द्विकवारासंख्यातजघन्यपर्यंतं संख्यातवर्गस्थानानि गत्वा तदुपरि द्विकवारानंतजघन्यपर्यंतमसंख्यातवर्गस्थानानि गत्वा तदुपरि केवळ-ज्ञानपर्यंतमनंतवर्गस्थानानि गत्वा तत्र तत्र वर्गधारायां यथासंख्यं संख्याता-संख्यातानंतानां राशीनामुत्पत्तिर्भवति सर्वत्र ॥ ७९ ॥ जत्थुद्देसे जायदि जो जो रासी विरूपधाराए । घणरूवे तद्देसे उपज्जदि तस्स तस्स घणो ॥ ८० ॥

> यत्रोदेशे जायते यो यो राशिः द्विरूपधारायां । घनरूपे तदेशे उत्पद्यते तस्य तस्य घनः ॥ ८०॥

जत्थुद्देसे । यत्रोद्देशे द्विरूपवर्गधारायां यो यो राशिर्जायते द्विरूपघन-धारायां तद्देशे तस्य तस्य राशेर्घन उत्पद्यते ॥ ८० ॥

एवमणंतं ठाणं णिरंतरं गमिय केवलस्सेव । बिद्यिपद्बिंदमंतं बिदियादिममूलगुणिदसमं ॥८१॥

एवमनंतं स्थानं निरंतरं गत्वा केवलस्यैव ।

द्वितीयपद्वृंदमंतो द्वितीयादिममूलगुणितसमः ॥ ८१ ॥

एवमणंतं । एवं सर्वाकाशराशेरुपर्यनंतस्थानं निरंतरं गत्वा केवलशा-नस्य द्वितीयमूलघन उत्पद्यते स एव द्विरूपघनधारायामंतः । तत् किय-दित्युक्ते द्वितीयादिममूलयोः परस्परगुणितराशिसमः ॥ ८१ ॥

एतदेवांतस्थानं कथमित्याशंकायामाह;—

चरिमस्स दुचरिमस्स य णेवं घणं केवलव्वदिक्कमदो । तम्हा विरूवहीणा सगवग्गसला हवे ठाणं ॥ ८२ ॥

चरमस्य द्विचरमस्य च नैव घनः केवलव्यतिक्रमतः । तस्मात् द्विरूपहीना स्वकवर्गशाला भवेत् स्थानम् ॥ ८२ ॥

चरिम । चरमराशेर्द्विचरमराशेश्व धनो नैवांतः । कुतः ? केवलज्ञान-व्यतिकमो यस्मात् । तस्मात्स्थानं पुनर्द्विष्ठपहीनस्वकीयवर्गशालाकामात्रं भवेत् । अंकसंदृष्टिरभ्यूह्या ॥ ८२ ॥

इदानीं द्विरूपघनाघनधारां गाथाष्टकेनाह;—

तं जाण विरूवगयं घणाघणं अहबिंदतव्वग्गं । लोगो गुणगारसला वग्गसलद्भच्छदादिपदं॥ ८३॥

तं जानीहि द्विरूपगतं घनाघनं अष्टवृंदतद्वर्गम् । स्रोको गुणकारशस्रा वर्गशस्त्रधेच्छेदादिपदम् ॥ ८३ ॥

तं जाण । द्विरूपवर्गधारायां यो यो राशिः तस्य तस्य घनाघन एवात्र धारायामित्यमुं कमं जानीहि । कथं चरतीति चेत् । आदिरष्टघनः ५१२ तदुपिर अष्टघनवर्गः २६२१४४ तदुपिर असंख्यातस्थानानि गत्वा छोक उत्पद्यते । अस्य वर्गशालाबिदिरत्रापितित्वादनुक्त इत्यवसेयः । ततोसंख्यातस्थानानि गत्वा गुणकारशालाकाराशिस्त्यवते । स क इति चेत्, छोकं विरठित्वा छोकमेव दस्वा समस्तराशीनन्योन्यं गुणियत्वा एकवारं गुणितिमिति छोकभात्रशालाकाराशितो रूपमपनयेत् । अत्र गुणकारशालाका रूपोनछोकमात्रा भवंति । तं पुनरसंख्यातछोकमात्रं अन्योन्यगुणितराशिमेव विरछित्वा तमेव दस्वा अन्योन्यं गुणितिमिति प्राक्तनशालाकाराशितः अपरं रूपमपनयेतः तत्र च गुणकारशालाका रूपोनासंख्यातछोकमात्रा भवंति । एवं यावच्छछान्वाराशिसमाप्तिस्तावद्धणकारशालाका वर्धते । एवं सत्येकवारशालाकानिष्ठापनं स्यात् । एवमाहुटुवारं शालाकानिष्ठापने कृते यावंत्यो गुणकारशालाकास्तावंत्योत्र गुणकारशालाका इत्युच्यंते । ततोऽसंख्यातस्थानानि गत्वा वर्गशालाकारसतोऽसंख्यातस्थानानि गत्वा अर्थच्छेदास्ततोऽसंख्यातस्थानानि गत्वा प्रथममूछं तस्मिन्नेकवारं वर्गिते— ॥ ८३ ॥

तेउकाइयजीवा वग्गसलागत्तयं च कायिदी । वग्गसलादित्तिद्यं ओहिणिबद्धं वरं खेत्तं ॥ ८४ ॥

तेजस्कायिकजीवा वर्गशालाकात्रयं च कायस्थितिः । वर्गशालादित्रितयं अवधिनिबद्धं वरं क्षेत्रम् ॥ ८४ ॥ तेउ । तेजस्कायिकजीवराशेः संख्या उत्पद्यते । सा पुनराहुट्ट्वारशला-कानिष्ठापने यो राशिरुत्पद्यते तत्प्रमाणमित्यवसेयं । अस्य वर्गशलाकायाः अधो गुणकारशलाका तिष्ठतीति । कथामिति चेत्, अंकसंदृष्टौ प्रदृश्यते । बादाले अन्योन्यं गुणिते एक्कटुमुत्पद्यते १८=अस्य गुणकारशलाका एका वर्गशलाका पुनः षट् ततस्तेजस्कायिकवर्गशलाकाया अधो गुणकारश-काला तिष्ठतीत्यवसेयं । ततोऽसंख्यातस्थानानि गत्वा वर्गशलाकास्ततोऽसंख्यातस्थानानि गत्वा अर्थच्छेदास्ततोऽसंख्यातस्थानानि गत्वा प्रथममूलं, तिसम्नेकवारं वर्गिते कायस्थितिप्रमाणमृत्यद्यते । तत्कीद्दगिति चेत् । अन्यकायाद्गगत्य तेजस्कायिकेष्ट्रपन्नजीवस्योत्कृष्टेन तेजस्कायिकमत्यक्ता अवस्थान काल इति प्ररूपयामः । ततोऽसंख्यातस्थानानि गत्वा वर्गश्चलास्ततोऽसंख्यातस्थानानि गत्वा वर्गश्चलास्ततोऽसंख्यातस्थानानि गत्वा वर्गश्चलास्ततोऽसंख्यातस्थानानि गत्वा प्रथममूलं, तिसम्नेकवारं वर्गिते सर्वाविधिनिबद्धमुत्कृष्टक्षेत्रमात्रमृत्यद्यते । क्षेत्रस्य लोकमात्रत्वेषि शक्त्यपेक्षयोक्तत्वात् घटते ॥ ८४ ॥

वग्गसलामत्तिद्यं तत्ते। ठिदिबंधपच्चयद्वाणा । वग्गसलादीरसबंधज्झवसाणाण ठाणाणि ॥ ८५ ॥

वर्गशालाकात्रितयं ततः स्थितिबंधप्रत्ययस्थानानि । वर्गशालादिरसबंधाध्यवसानानां स्थानानि ॥ ८५ ॥

वग्गसला । ततोऽसंख्यातस्थानानि गत्वा वर्गशलाकास्ततोऽसंख्यातस्थानानि गत्वार्षच्छेदास्ततोऽसंख्यातस्थानानि गत्वा प्रथममूलं, तस्मिन एकवारं वर्गिते ज्ञानावरणादिकर्मणां स्थितिबंधकारणकषायपरिणामस्थानान्युत्पचंते । तत्परिणामसंख्या इत्यर्थः । ततोऽसंख्यातस्थानानि गत्वा वर्गशलाकास्ततोसंख्यातस्थानानि गत्वा अर्द्धच्छेदास्ततोऽसंख्यातस्थानानि गत्वा प्रथममूलं तस्मिन्नेकवारं वर्गिते ज्ञानावरणादिकर्मणां तीवादिशक्ति लक्षणरसवंधकारणकषायपरिणामस्थानानि उत्पदंते ॥ ८५॥

वग्गसलागपहुदी णिगोदजीवाण कायवरसंखा। वग्गसलागादितयं णिगोदकायहिदी होदि॥ ८६॥

वर्गरान्नात्रभृति निगोदजीवानां कायवरसंख्या । वर्गरान्नाकादित्रयं निगोदकायस्थितिर्भवति ॥ ८६ ॥

वग्ग । ततोऽसंख्यातस्थानानि गत्वा वर्गश्राकाकास्ततोऽसंख्यातस्थानानि गत्वार्षच्छेदास्ततोऽसंख्यातस्थानानि गत्वा प्रथममूलं तिसन्नेकवारं वर्गिते निगोद्जीवानां सर्वशरीराणामुत्कृष्टसंख्योत्पयते । नियतानामनंतसंख्याव-च्छिन्नानां जीवानां गां क्षेत्रं ददाति इति निगोदं कर्म तयुक्ता जीवा निगोद्जीवा इत्युच्यंते । ततोऽसंख्यातस्थानानि गत्वा वर्गश्राकास्ततो-संख्यातस्थानानि गत्वा अर्थच्छेदास्ततोसंख्यातस्थानानि गत्वा प्रथममूलं तिसन्नेवारं वर्गिते निगोद्कायस्थितिर्मवित । सा कीदृशीति चेत् । अत्र निगोद्कायस्थितिरित्युक्ते तावदेकजीवस्य निगोदेषूत्कृष्टेनावस्थानकालो न गृह्यते तस्यार्घृत्तीयपुद्गलपिवृत्तत्वात् । तर्हि किं गृह्यते ? निगोद्शरीर-रूपेण परिणतपुद्गलानां तदाकारमत्यक्त्वोत्कृष्टेनावस्थानकालो गृह्यते ॥ ८६॥

तत्तो असंखलोगं किंदठाणं चिडिय वग्गसलतिद्यं। दिस्संति सञ्वजेट्टा जोगस्सविभागपडिछेदा॥८७॥

ततो असंख्यलोकं कृतिस्थानं चटित्वा वर्गशालात्रितयम् । दृश्यंते सर्वज्येष्ठा योगस्याविभागप्रातिच्छेदाः ॥ ८७ ॥

तत्तो । तत उपर्यसंख्यातलोकमात्रकृतिस्थानानि चिटत्वा वर्गशलाका-स्ततोसंख्यातलोकमात्रकृतिस्थानानि गत्वार्धच्छेदास्ततोसंख्यातलोकमात्र-कृतित्थानानि चिटत्वा प्रथममूलं तस्मिन्नेकवारं वर्गिते सर्वज्येष्ठयोगो-त्कृष्टाविभागप्रतिच्छेदा दृश्यंते । कर्माकर्षणशाक्तिर्योगस्तस्याविभागप्रति-च्छेदाः कर्माकर्षणशक्त्याविभागांशा इत्यर्थः ॥ ८७ ॥

जो जो रासी दिस्सदि बिरूववग्गे सगिद्वठाणम्हि । तहाणे तस्सरिसा घणाघणे णवणवुद्दिहा ॥ ८८ ॥

यो यो राशिः दृश्यते द्विरूपवर्गे स्वकेष्टस्थाने । तत्स्थाने तत्सदृशा घनाघने नव नव उद्दिष्टाः ॥ ८८ ॥

जो । द्विरूपवर्गधारायां स्वकीयेष्टस्थाने विवक्षितस्थाने यो यो राशि-र्दृश्यते तत्स्थाने घनाघनधारायां तत्सदृशा द्विरूपवर्गधारास्थानसदृशा राशयः द्विरूपवर्गधाराराशय एव नवनववारं परस्परं गुणिता उद्दिष्टाः ॥८८॥

चिंडदूणेवमणंतं ठाणं केवलचउत्थपदविंदं । सगवग्गगुणं चरिमं तुरियादिपदाहदेण समं ॥८९॥

चिटित्वैवमनंतं स्थानं केवलचतुर्थपदवृंदम् । स्वकवर्गगुणश्चरमः तुरीयादिपदाहतेन समः ॥ ८९ ॥

चि । ततो योगोत्कृष्टाविभागप्रतिच्छेदत उपर्यनंतस्थानानि चिटित्वा केवलज्ञानस्य ६५=चतुर्थमूलघनः ८ स्वकीयवर्ग ६४ गुणितो ५१२ घनाघनधारायाश्चरमः । स च चतुर्थप्रथममूलयोः परस्पराहत्या समः॥ ८९॥

अन्येषां चरमकत्वं कथं न संभवति ति चेत्;---

चरिमादिचउक्कस्स य घणाघणा एत्थ णेव संमवंदि। हेटू मणिदो तम्हा ठाणं चउहीणवग्गसला ॥ ९०॥

चरमादिचतुष्कस्य च घनाघना अत्र नैव संभवंति । हेतुः मणितः तस्मात् स्थानं चतुर्हीनवर्गशत्रस् ॥ ९० ॥

चरिमा । केवलज्ञानायधश्चतुर्णी स्थानानां ६५=२५६, १६, ४, घनाघना अत्र द्विरूपघनाघनघारायां नैव संभवंति । कुतः ? केवलज्ञान- व्यतिक्रमत इति हेतुर्भाणितस्तस्मात् स्थानं केवलज्ञानस्य चतुर्हीनवर्ग-शलाकाप्रमाणं स्यात्॥ ९०॥

अथोक्तानां धाराणां निगमनमाह;—

ववहारुवजोग्गाणं धाराणं दरिसिदं दिसामेत्तं । वित्थरदो वित्थररुइसिस्सा जाणंतु परियम्मे ॥९१॥

व्यवहारोपयोग्यानां धाराणां दर्शितं दिशामात्रम् । विस्तरतो विस्तररुचिशिष्या जानंतु परिकर्मणि ॥ ९१ ॥

ववहारः । व्यवहारोपयोग्यानां धाराणां दिग्मात्रं दर्शितं, विस्तरतो विस्तररुचिशिष्या वृहद्धारापरिकर्माणे जानंतु ॥ ९१ ॥ इति संख्यात्रमाणं समाप्तम् ।

अथ संख्याप्रमाणाविशेषाश्चतुर्दश घाराः सप्रपंचं प्रदर्श्वेदानीं प्रकृतमु-पमाप्रमाणाष्टं निरूपयति;—

पल्लो सायर सूई पद्रो य घणंगुलो य जगसेढी। लोयपद्रो य लोगो उवमपमा एवमट्टविहा॥९२॥

परुयं सागरः सूची प्रतरं च घनांगुछं च जगच्छ्रेणी । लोकप्रतरश्च लोकः उपमाप्रमा एवमष्टविधा ॥ ९२ ॥

पहें। पत्यं सागरः सूच्यंगुलं प्रतरांगुलं घनांगुलं च जगच्छ्रेणिः जगत्प्रतरश्च घनलोक इत्येवमुपमापमाणमष्टाविधं स्यात् ॥ ९२ ॥ अथ तेषां मध्ये पत्यभेदं स्वस्वविषयनिर्देशपूर्वकमाहः;—

ववहारुद्धारद्धापल्ला तिण्णेव होंति णायव्वा । संखा दीवसमुद्दा कम्मद्विदि वण्णिदा जेहिं॥९३॥

व्यवहारोद्धाराद्ध।पल्यानि त्रीण्येव भवंति ज्ञातव्यानि । संख्या द्वीपसमुद्धाः कर्मस्थितयो वर्णिता यैः ॥ ९३ ॥ ववहारः । व्यवहारोद्धाराद्धापल्यानीति पत्यानि त्रीण्येव भवंति इति ज्ञातव्यानि।येः पत्यत्रयैर्यथासंख्या द्वीपसमुद्धाः कर्मास्थित्याद्यश्च वर्णिताः ९३

अथ पल्यज्ञापनार्थमाह;—

सत्तमजम्माबीणं सत्तदिणब्भंतरम्हि गहिदेहिं। सण्णहं सण्णिचिदं भरिदं वालग्गकोडीहिं॥ ९४॥

सप्तमजन्मावीनां सप्तदिनाभ्यंतरे मृहीतैः । संनष्टं सानिचितं मरितं बालाग्रकोटिभिः ॥ ९४ ॥

सत्तम । सप्तमजन्मनामवीनां सप्तदिनाभ्यंतरे गृहीतैर्वालाग्रकोटिमिः संनष्ट संनिचितं भरितं ॥ ९४ ॥

तिकमित्याहः;—

जं जोयणवित्थिण्णं तत्तिउणं परिरयेण सविसेसं। तं जोयणमुन्विद्धं पहुं परिदोवमं णाम ॥ ९५ ॥

यत् योजनविस्तीर्णे तित्रगुणं परिधिना सविशेषम् । तत् योजनमुद्धिद्धं पल्यं पल्लितोपमं नाम ॥ ९५ ॥

जं जो । यद्योजनविस्तीर्णं तित्रगुणं परिधिना सिवशेषं सूक्ष्मफलत्वात् योजनमुद्धिद्धं तत् कुंडलोमप्रमाणं पल्योपमं पिलतोपमं वा इति संज्ञा ॥९५॥

अथ परिधे: सविशेष इति विशेषणार्थं ज्ञापयन्नाह;---

विक्खंभवग्गदहगुणकरणी वहस्स परिखो होदि । विक्खंभचडब्भागे परिरयगुणिदे हवे गणियं॥ ९६॥

> विष्कंभवर्गदशगुणकराणिः वृत्तस्य परिघिः भवति । विष्कंभचतुर्भागे परिधिगुणिते भवेत् गणितम् ॥ ९६ ॥

विक्खंभ । विष्कंभवर्गो दशगुणितः करणिर्मूलग्रहणयोग्यराशिर्भवे-दिति समानछेदेन मेलयेत् १९+१=१६ एवं सित वृत्तस्य सूक्ष्मपरिधिर्भ-वित । विष्कंभचतुर्थीशे 🕏 परिधिना 💃 गुणिते वेधेन गुणिते च 🕏 समस्तसूक्ष्मक्षेत्रफलं भवेत् । एतत् सूक्ष्मक्षेत्रफलं व्यवहारयोजनादिकं कर्तव्यं । कथं । एकप्रमाणयोजनक्षेत्रस्य पंचशतव्यवहारयोजने सति ५०० एतावत् प्रमाणयोजनक्षेत्रस्य रेई किमिति संपात्य प्र १ फ ५०० इ रेई घनराशे: गुणकारभागहारा घनात्मका भवंति । पुनरंगुलयवतिललिक्षाकर्म-भूमिजरोमजघन्यभोगभूमिजरोममध्यमभोगभूमिजरोमउत्तमभोगभूमिजरोमा-ण्येवमेव क्रमेण त्रैराशिकं कृत्वा गुणयेत् । विष्कंमस्य वासनां निरूप-यति । एकयोजनवृत्तक्षेत्रं तत्प्रमाणेन चतुरसं कृत्वा भुजकोटचोः कृत्याः परस्परं गुणियत्वा 'विवि १ विवि १ समासे विवि २ कर्णकृतिः तस्यामर्घितायां द्वितीयांशः, तस्मिन्नर्धिते चतुर्थाशः, तस्मिन्नर्धिते अष्ट-मांशं संडं, तत्रैकसंडं गृहीत्वा भुजकोटचोः द्वाभ्यां समानछेदेन मेलनं कृत्वा एकखंडस्य एतावति फले अष्टखंडस्य किं । वर्गराशेर्गुणकारमाग-हारौ वर्गात्मको भवत इति न्यायेन इच्छांकः वर्गरूपेण गुणकारो भवति । तयोर्गुणकारभागहारयोर्वज्ञाववर्तने दशगुणिते विष्कंभवासना भवति ॥९६॥

अथ सिद्धांकमुच्चारयति;---

एक्कट्ठी पण्णद्वी उणवीसद्वारसेहिं संगुणिदा। बिगुणणवसुण्णसहिया पह्नस्स दु रोमपरिसंखा ९७

एकाष्टी पंचवष्ठी एकोनिविशाष्टादशैः संगुणिता ।
हिगुणनवशून्यसहिता पल्यस्य तु रोमपिरसंख्या ॥ ९७ ॥
एक्कट्ठी । १८४४६७४४०७३७०९५५१६१६ इत्यादि सुगमं ॥९७॥
गुणितफलं दर्शयति;—

वटलवणरोचगोनगनजरनगंकासससघधमपरकधरं। विगुणणवसुण्णसहिदं पल्लस्स दु रोमपरिसंखा॥ ९८॥

वट.... ।

द्विगुणनवशून्यसिहतं पल्यस्य तु रोमपरिसंख्या ॥ ९८ ॥ वट । अत्र 'कटपय ' इत्यादिना संख्या कथिता । ४१३४५२६३० ३०८२०३१७७७४९५१२१९२००००००००००००००००० पत्यस्य रोमसंख्या भवति ॥ ९८ ॥

अथ व्यवहारपल्यसमयं दर्शयति;—

वस्ससदे वस्ससदे एकेके अवहिद्मिह जो कालो । तकालसमयसंखा णेया ववहारपहस्स ॥ ९९ ॥

वर्षशते वर्षशते एकैकस्मिन् अपहृते यः कालः । तत्कालसमयसंख्या ज्ञेया व्यवहारपञ्यस्य ॥ ९९ ॥

वस्स । वर्षशते वर्षशते एकैकस्मिंछोम्नि अपह्नते तद्यहरणपरिसमाप्ति-निमित्तं यावत्कालस्तावत्कालसमयसंख्या व्यवहारपल्यस्य ज्ञातव्या । एकरोमापहृतौ वर्षशते १०० एतावद्रोमा ४१=पहृतौ कियान् वर्ष इति संपात्य एवमेव दिनं १६० मुहूर्तो २० श्वास ३७७३ संख्यातावलीनां संपातगुणनेन यावान् समयः स व्यवहारपल्यस्य कालः ॥ ९९ ॥

उद्धारपल्यकालं दर्शयति;----

ववहारेयं रोमं छिण्णमसंखेजवाससमयेहिं। उद्धारे ते रोमा तकालो तत्तियो चेव ॥ १००॥

व्यवहारैको रोमः छिन्नो असंख्येयवर्षसमयैः । उद्धारे तामि रोमाणि तत्कालः तावान् चैव ॥ १०० ॥ वव । व्यवहारैकरोमोऽसंख्येयवर्षसमयै: समं छिन्नं चेत् तदा तानि रोमाणि उद्धारपत्यस्य भवंति । तदपहरणकालश्च तावान् उद्धारपत्यरोमस-मान एव । प्रतिसमयमेकैकरोमोपह्नियत इति भावः ॥ १०० ॥

अथोद्धारपत्यं निदर्शयति;—

उद्धारेयं रोमं छिण्णमसंख्येज्जवाससमयेहिं। अद्धारे ते रोमा तत्तियमेत्तो य तक्कालो॥ १०१॥

उद्धारैकं रोमं छिन्नमसंख्येयवर्षसमयैः । अद्धारे तानि रोमाणि तावन्मात्रश्च तत्कालः ॥ १०१ ॥

उद्धा । उद्धारैकं रोमोऽसंख्यातवर्षसमयैः समं छिन्नंचेत् तदा तानि रोमाणि अद्धारपल्यस्य भवंति । तद्दपहरणकालश्च तावन्मात्र एव ॥१०१॥ अथ सागरोपमस्वरूपं सूचयति;—

एदेसिं पञ्जाणं कोडाकोडी हवेज दसगुणिदा। तं सागरोवमस्स दु हवेज एकस्स परिमाणम् ॥१०२

एतयोः पल्ययोः कोटीकोटी भवेत दशगुणिता । तत् सागरोपमस्य तु भवेत एकस्य परिमाणम् ॥ १०२ ॥

पदे । एतयोरुद्धाराद्धारपल्ययोर्दशगुणिता कोटीकोटी मवेद्यदि तदा तद्विवक्षितपल्यं विवक्षितस्य एकसागरोपमस्य प्रमाणं भवति ॥ १०२ ॥

अथ सागरोपमसंज्ञाया अन्वर्थतादर्शनार्थमाह;—

लवणंबुहिसुहुमफले चउरस्से एकजोयणस्सेव । सुहुमफलेणवहरिदे वहं मूलं सहस्सवेहगुणं ॥१०३॥

लवणांबुधिसूक्ष्मफले चतुरस्ने एकयोजनस्यैव । स्क्ष्मफलेनापहृते वृत्तं मूलं सहस्रवेधगुणम् ॥ १०३॥ खयणं । "अंतायिसूयिजोग्गं रंदद्वगुणित्तु दुप्पिं किच्चा तिगुणं दहकरः णिगुणं बादरसुहुमं फलं बलये " अनेनोक्तप्रकारेण लवणांबुधिसूक्ष्मफलं । चतुरसं कथमिति चेदस्य वासना दृश्यते । लवणांबुधिवलयं ऊर्ध्व छित्वा रुंद्र (२ ल.) प्रमाणेन विषमचतुर्भुजं कृत्वा "विक्संभवग्ग " इत्या-दिना मुखसूक्ष्मफलं । भूमिसूक्ष्मफलं वानीय मुखभूम्योरसंस्थाप्य मुखभूमिसमासार्धमिति मध्यफलमानीय ई, ई, ल १० मध्ये संस्थाप्य उपितन-मागं ऊर्ध्व छित्वा चतुरस्रार्थ व्यत्यासेन संस्थाप्य समानछेदेन मेलनं कृत्वा अपवर्तिते एवं ६ ल. ६ ल. १० रुद्रार्धेन १ ल. गुणिते सित " वर्गराशे-गुणकारमागहारा वर्गात्मका एव भवंति " इति न्यायेन गुणिते सित चतुरस्रं स्यात् । ६ लल ६ लल १० । एतावचतुरस्रसूक्ष्मफलस्य एकयोजनवृत्तंकुंढे फ १ एतावचतुरस्रसूक्ष्मफलस्य इ ६ लल ६ लल १० किमिति त्रेराशिक-क्रमेणागतेनैकयोजनसूक्ष्मफलेनापहृतेपवर्त्य एवं " हारस्य हारो गुणकोंश-राशेः" इति गुणितेपिदं लब्धं २४ लल. २४ लल. वृत्तवर्गभूतकुंढ फलशलाका स्यात् । मूलं २४ लल एतावत्त २४ लल सहस्रवेध १००० गुणितं कर्तव्यं । २४ लल १००० ॥ १०३॥

अथ गुणकारांतरं दर्शयाति;—

रोमहदं छक्केसजलोस्सेगे पणुवीससमयाति। संपादं करिय हिदे केसेहिं सागरुपत्ती॥ १०४॥

रोमहतं षट्टेशनलोत्सेकं पंचाविंशसमया इति । संपातं कृत्वा हिते केशैः सागरोत्पत्तिः ॥ १०४॥

रोम । प्र कुंड १ फ रोम ४१=इ. कुंड २४ ठठ १००० इति त्रैसाशिकेनागतै रोममिर्गुाणितं २४ ठठ १०००, ४१=षट्टेशजठोत्सेके पंचविंशतिसमयाश्चेत् २४ ठठ १०००, ४१= एतावत् रोमजठोत्सेके कियंतः समया इति त्रैसाशिकं कृत्वा प्रमाणीभूतषट्टेशैरपहृत्यापवर्त्य २५, ४ छल, १०००, ४१=एतावत्समयस्य एकस्मिन् पत्ये एतावत्समयानां किमिति २५,४ छल. १०००, ४१=, संपात्यापवर्तिते सागरोपमो-त्पत्तिर्मवति ॥ १०४ ॥

अथ द्विरूपर्वगिधारायां सागरोपमस्यानुत्पन्नत्वात्तस्यार्धच्छेदं ज्ञापयन्नाह;-

गुणयारद्भच्छेदा गुणिज्जमाणस्स अद्धछेदजुदा । लद्धस्सद्भच्छेदा अहियस्स छेदणा णत्थि ॥१०५॥

गुणकारार्धच्छेदा गुण्यमानस्यार्धच्छेद्युताः । लब्धस्यार्धच्छेदा अधिकस्य छेदना नास्ति ॥ १०५ ॥

गुण । गुणकारा दशकोटीकोट्यस्तासामर्धच्छेदाः संख्याताः, ते पुनर्गुण्यमानस्याद्धापल्यस्यार्धच्छेद्युताः लब्धस्य सागरोपमस्यार्धच्छेदा भवंति यतः अधिकस्य छेदना नास्ति । ततः सागरोपमस्य वर्गशलाका नास्ति ॥ १०५ ॥

अथ गुण्यगुणकारयोः छेदप्रदर्शने प्रसंगाद्धाज्यभाजकयोरपि छेदं प्रदर्शयति;—

भज्जस्सद्धच्छेदा हारद्धच्छेदणाहिं परिहीणा । अद्धच्छेदसलागा लद्धस्स हवंति सब्बत्थ ॥१०६॥

भाज्यस्यार्धच्छेदा हारार्धच्छेदनाभिः परिहीनाः । अर्धच्छेदरालाका लब्धस्य भवंति सर्वत्र ॥ १०६ ॥

भज्ज । अंकसंदृष्टी भाज्यस्य ६४ अर्धच्छेदाः ६ हारा (४) र्धच्छेदनाभिः २ परिहीना ४ लब्धस्य १६ अर्धच्छेदशलाका भवंति सर्वत्र ॥ १०६ ॥ अथ सूच्यंगुलस्यार्धच्छेदं दर्शयन्नाह;—

विरिलज्जमाणरासिं दिण्णस्सद्धिच्छदीहिं संगुणिदे। अद्धच्छेदा होंति हु सब्बत्थुप्पण्णरासिस्स॥१०७॥

विरल्यमानराशौ देयस्यार्घच्छिदिभिः संगुणिते । अर्धच्छेदा भवंति हि सर्वत्रोत्पन्नराशेः ॥ १०७॥

विर । विरल्यमानराशिः पल्यच्छेदस्तास्मन् देयस्य पल्यस्यार्घच्छेदैः संगुणिते सत्युत्पन्नराशेः सूच्यंगुरुस्यार्धच्छेदा भवंति सत्यु सर्वत्र ॥ १०७॥

अथ सूच्यंगुलस्य वर्गशलाकां दर्शयन्नाह;—

विरलिदरासिच्छेदा दिण्णद्भच्छेदछेदसंमिलिदा । वग्गसलागपमाणं होंति समुप्पण्णरासिस्स ॥१०८॥

विरितराशिच्छेदा देयार्थच्छेद्छेदसंमिलिताः । वर्गशलाकाप्रमाणं भवंति समुत्पन्नराशेः ॥ १०८॥

विरिलद । सूच्यंगुलार्धच्छेदस्यार्धितवारा व १ व १ युताः व २ सूच्यंगुलस्य वर्गशलाका भवंति । "वग्गादुविरिमवग्गे दुगुणा दुगुणा हवंति अद्धाछिदी " इति न्यायेन द्विगुणाः सूच्यंगुलार्धच्छेदाः । छे छे २ प्रतरांगुलार्धच्छेदा भवंति । "वग्गसला रूविह्या " इतिन्यायेन रूपाधिकसूचीवर्ग-शलाकाः प्रतरांगुलवर्गशलाक भवंति । द्विरूपवर्गधारोत्पन्नस्य सूच्यंगुलस्य समानस्थाने द्विरूपवनधारायां घनांगुलस्योत्पन्नत्वात् । " तिगुणा तिगुणा परहाणे ' इति न्यायेन त्रिगुणाः सूच्यंगुलार्धच्छेदाः घनांगुलार्घच्छेदा भवंति । " सपदे परसम " इति न्यायेन सूच्यंगुलवर्गशलाका एव घनांगुलस्य वर्गशलाका भवंति । " विरिल्जमाणरासिं दिण्णस्स " इत्यादिन्यायेन विरल्यमानपल्यच्छेदासंख्यातभागेषु घनांगुलच्छेदैगुणितेषु सत्सु जगच्छ्रेण्याः छेदाः भवंति ॥ १०८ ॥

अथ जगच्छ्रेण्या वर्गशलाकापदर्शनार्थमाह;—

दुगुणपरीतासंखेणवहरिदद्धारपछवग्गसला । चिंदंगुलवग्गसलासहिया सेढिस्स वग्गसला ॥ १०९ ॥

द्विगुणपरीतासंस्व्येनापहृताद्धारपस्यवर्गश्रलाः । वृंदांगुलवर्गशलासहिता श्रेण्या वर्गशलाः ॥ १०९ ॥

दुगुण। द्विगुणपरिमितासंख्यातजचन्येनापहृताद्धारपल्यवर्गशलाका वृंद्ां-गुठवर्गशठाकासहिता जगच्छ्रेण्या वर्गशठाका भवंति । द्विगुणपरिमितासं-ख्यातजघन्येनापहृतत्वे उपपत्तिरुच्यते । अद्भापत्यार्धच्छेदराशेरर्धच्छेदाः प-ल्यवर्गश्रालाकामात्राः छेद्राशेः प्रथममूलस्यार्धच्छेदाः पल्यवर्गशलाकार्धं भवंति द्वितीयमूळस्यार्धच्छेदास्तदर्धे, तृतीयमूळस्यार्धच्छेदाश्च तदर्धम् । एवं प्रतिवर्ग-मूलमर्धच्छेदाः अर्घार्धकमेण तावद्गच्छंति यावच्छेदराशेरधस्ताद्गीमूलानि जघन्यपरिमितासंख्यातस्य रूपाधिकार्धच्छेदमात्राणि गत्वा चरमं यद्वर्गमूळं द्विगुणपरिमितासंख्यातजघन्येनापहृताद्धारपत्यवर्गशालां का-तस्यार्धच्छेदा मात्रा जायंते । यथा उपर्युपरिवर्गेषु अर्धच्छेदा द्विगुणा द्विगुणा जायंते तथाधोऽघोवर्गमूलेष्वप्यर्धच्छेदा अर्घाधमात्रा जायंते इति युक्त्या जघन्य-रूपाधिकार्धच्छेदमात्रपूरणवर्गमूलस्यार्धच्छेदा रूपा-परिमितासंख्यातस्य थिकार्धच्छेदमात्रद्विकसंवर्गेण द्विगुणपरिमितासंख्यातजधन्यप्रमाणेन विभ-काद्धारपल्यवर्गशालाकामात्राः। "दिण्णद्धच्छेद्छेद्संमिलिदा" देयस्य घनांग्र-**ठस्य छेदछेदाः वर्गशलाकास्तेषु संमिलिताः** । इदं समुत्पन्नराशेर्जगच्छ्रेण्या वर्गशालाकाप्रमाणं भवति । इदं सर्वं मनसि कृत्वा " दुगुणपरितासंखे " इत्यायुक्तं। "वगगादुवरिमवग्गे" इत्यादिन्यायेन द्विगुणश्रेणीछेदा जग-त्प्रतरछेदा भवंति । '' वग्गसला रूविहया '' इति न्यायेन रूपाधिकश्रेणि-वर्गशालाका जगतप्रतरवर्गशालाका भवंति । " तिगुणा तिगुणा परट्राणे "

इति न्यायेन त्रिगुणश्रेणीछेदा एव घनलोकछेदा भवंति । '' सपदे पर-सम " इति न्यायेन श्रेणिवर्गशलाका एव घनलोकवर्गशलाका भवंति॥१०९॥

अथ "तम्मेत्तदुगे गुणे रासी " इति न्यायेनार्धच्छेदमात्रद्दिकानामन्यो-न्याहतौ राशिना भवितव्यामित्यत्र साधिकछेदानां कथमित्यत्राहः,— विरलिद्रासीदो पुण जेत्तियमेत्ताणि अहियरूवाणि ।

> विरिहतराशितः पुनः यावन्मात्राणि अधिकरूपाणि । तेषां अन्योन्यहातिः गुणकारो छब्धराशेः ॥ ११० ॥

तेसिं अण्णोण्णहृदी गुणगारो लुद्धरासिस्स ॥ ११० ॥

विर । विरित्तितराशितः पुनर्यावनमात्राण्यधिकरूपाणि तासां छेदाः तावन्मात्रद्विकानामन्योन्यहितः लब्धपल्यराशेर्गुणकारो भवति । अंकसंदृष्टौ विरित्तितराशिः पल्यछेदः ४ तस्माद्धिकरूपछेदः ३ तन्मात्रद्विकान्योन्या- हतौ ८ लब्धः पल्यराशेः १६ गुणकारो भवति । तयोः गुण्यगुणकारयोर्गु- णने सागरोपमः १२८ स्यात् ॥ ११० ॥

अथ प्रसंगेन हीनछेदानां किमित्याकांक्षायामाह;—

विरलिद्रासीदो पुण जेत्तियमेत्ताणि हीणरूवाणि। तेसिं अण्णोण्णहदी हारो उप्पण्णरासिस्स॥१११॥

विरिष्ठितराशितः पुनः यावन्मात्राणि हीनरूपाणि । तेषामन्योन्यहितः हार उत्पन्नराशेः ॥ १११ ॥ विरिष्ठिदः । अस्यार्थः छायामात्रमेव ॥ १११ ॥ अथोत्तरप्रकरणस्य पातनिकागाथामाहः —

जगसेढीए वग्गो जगपद्रं होदि तग्घणो लोगो। इदि बोहियसंखाणस्सेत्तो पगदं परूवेमो ॥ ११२॥ जगच्छ्रेण्या वर्गः जगत्प्रतरो भवति तद्धनो छोकः । इति बोधितसंख्यानस्य इतः प्रकृतं प्ररूपयामः ॥ ११२ ॥

जग । जगच्छ्रेण्या वर्गः तत्प्रतरो भवति । तस्याः श्रेण्या घनो लोक इत्यस्माभिनोधितसंख्यानस्य शिष्यस्य इतः परं प्रकृतं प्ररूपयामः ॥११२॥ उपमाप्रकरणं समाप्तम् ।

पूर्वगाथयैवोक्ता पातनिका;—

उदयदलं आयामं वासं पुव्वावरेण भूमिमुहे । सत्तेकपंचएक य रज्जू मज्झम्हि हाणिचयं॥ ११३॥

उदयद्ष्ठं आयामः व्यासः पूर्वापरेण भूमिमुखे । सप्तै मं पंचैकं च रज्जुः मध्ये हानिचयम् ॥ ११३ ॥

उदय । उदय १४ दलं ७ आयामः दक्षिणोत्तरव्यास इत्यर्थः । पूर्वापर-ह्रानिचय्रकथनात् चतुर्दशरज्जूत्सेधपर्यतमायामः सर्वत्र सप्तरज्जुरेवेति ज्ञातव्यं। पूर्वापरेण व्यासस्तु भूमौ मुखे च यथासंख्यं सप्तरज्जवः एका रज्जुः पंचरज्जवः एका रज्जुः तयोर्मुखभूम्योर्मध्ये हानिचयौ साध्यौ ॥ ११३ ॥

अथ तत्साधनप्रकारं कथयन्नाह;----

मुहभूमीण विसेसे उदयहिदे भूमुहादु हाणिचयं। जोगद्ले पद्गुणिदे फलं घणो वेधगुणिदफलं ११४

मुखभूम्योः विशेषे उद्यहिते भूमुखतः हानिचयं । योगद्छे पदगुणिते फछं घनो वेधगुणितफछम् ॥ ११४॥

मुह । भूमौ ७ मुखं १ हीनं कृत्वा ६ सप्तरज्जूदयस्य षट्रज्जुहाने एकरज्जूदयस्य कियती हानिरिति संपात्य तद्धानिं कै समानछेदेन सप्त रज्वायामे स्फेटयेत् रुं पुनस्तद्धानिमेव तत्राविशष्ट एकरज्जुपर्यंते स्फेट- येत् । तद् । तत् । तद् । तत् । त्र पश्चाद् । व्याविक्षेत्र । उप्याविक्षेत्र । उप्याविक्षेत्र । अधित । यार्थस्य हिती संपात्यापवर्त्य गुणितराशो े एकरज्जुसमानछेदेन मेलने कृते े सत्यप्रेद्वितीयस्य प्रथमचयस्तिसंश्चये प्राकृतच्यमेलने कृते े उपितनार्धद्वितीयस्य प्रथमचयस्तिसंश्चये प्राकृतच्यमेलने कृते े उपितनार्धद्वितीयस्य प्रथमचयस्तिसंश्चये प्राकृतच्यमेलने कृते े किमिति संपात्यापवर्त्य के तत्याक्तनचये के मेलयेत् के तत्याक्तनचये के मेलयेत् के तत्याक्तनचये किमिति संपात्यापवर्त्य के प्राक्तनदलचये स्फेट-येत् के । एवं सित उपितनदलहानिरित्तकलं स्यात् । एवमूर्ध्वदलचतु-ष्ट्यहान्यानयनेपि पूर्वपूर्वहानिफले चतुःसप्तमहानिस्फेटने के तक्तद्वानिरहितायितिभवति के । के । के दलोदयस्य के एतावद्वानो के एकोदयस्य किमिति संपात्य किष्ठदलहानिफले के कि स्पात् । अधोलोकक्षेत्रफलानयने मुखं १ मूमि ७ योग ८ दले ४ पद ७ गुणिते २८ क्षेत्रफलं स्यात् । तदेव वेधन ७ गुणितं घनफलं १९६ स्यात् ॥ ११४॥

इतोऽघोलोकोऽष्टघा भेदयति;---

सामण्णं दो आयद् जवमुर जवमज्झ मंद्रं दूसं। गिरिगडगेणवि जाणह अट्ठवियप्पो अधो लोगो ११५

सामान्यं द्वचायतं यवमुरजं यवमध्यं मंदरं दूष्यम् । गिरिकटकेनापि जानीहि अष्टविकल्पः अधोल्लोकः ॥ ११५ ॥

सामण्णं । सामान्यमूर्ध्वायतं तिर्यगायतं यवमुरजं यवमध्यं मंद्रं दूष्यं गिरिकटकेन सह अष्टविकल्पो अधोलोक इति जानीहि । सामान्यक्षेत्रफलं ''मुसभूमीजोगदलं"त्यादिना सुगमं । अधोलोकस्य मध्यं छित्वा आयतचतु-रसं यथा भवति तथा व्यत्यासेन संस्थाप्य " भुजकोटिवध " इत्यादिना

गुणिते ऊर्घ्वायतक्षेत्रफ्ठं स्यात् । अधोलोकस्य मध्यफलं ''मुखमूमिसमास'' इत्यादिनानीय ऊर्ध्व छित्वा तिर्यगायतचतुरस्रं यथा भवति तथा संस्थाप्य '' भुजकोटिवधे " त्यादिना तिर्यगायतक्षेत्रफलमानयेत् ॥ ११५ ॥

अथ यवमुरजक्षेत्रफलमानयति;—

रज्जुतयस्सोरणे सत्तुदओ जिंद हवेज एकेसे। किमिदि कदे संपादे एकजउस्सेहमाणमिणं ॥११६॥

रज्जन्नयस्यापसरणे सप्तोदयो यदि भवेत् एकस्याम् । किमिति कृते संपाते एकयवस्योत्सेधमानमिदम् ॥ ११६ ॥

रज्जु । रज्जुत्रयस्यापसरणे सप्तोदयो यदि भवेत् एकरज्ज्वपसरणे कियानुदय इति संपाते कृते आगतमेकयवोत्सेधप्रमाणिमदं हुँ । एकयवस्य १ इयत्युद्ये हुँ अर्धयवस्य किमिति संपाते अर्धयवोत्सेधमानं स्यात् । पश्चाद्ध्यवक्षेत्रफलं "मुखभूमिजोगदले"त्यादिनानीय हुँ एकार्धयवस्य इयति फले अष्टादशार्धस्य किमिति संपात्य षड्भिरपवर्तिते सर्व यवक्षेत्रफलं कृते स्यात् । मुख १ भूमि ४ जोग ५ दले हुँ पदे हुँ गुणिते हुँ पद्धमं होदीत्यर्धमुरजक्षेत्रफलमानीयार्धमुरजस्यैतावति हुँ गुणिते हुँ पद्धमं होदीत्यर्धमुरजक्षेत्रफलमानीयार्धमुरजस्यैतावति हुँ संयोज्य भाजिते २८ यवमुरजक्षेत्रफलं भवति । यवमध्यक्षेत्रफले हुँ संयोज्य भाजिते २८ यवमुरजक्षेत्रफलं भवति । यवमध्यक्षेत्रफले हुँ एतावति हुँ एकयवस्य किमिति संपात्यापवर्तिते एकयवक्षेत्रफले हुँ स्यात्। एकयवस्य एतावति फले हुँ चतु-विंशतियवानां किमिति संपात्य षड्भिरपवर्तिते यवमध्यक्षेत्रफलं भवति १६६

अथ मंदरक्षेत्रफलानयनप्रकारं दर्शयाति;—

अद्धं चउत्थभागो सगवारसमं तिदालवारंसो । सगवारंस दिवडृं रज्जुद्ओ मंदरे खेत्ते ॥ ११७ ॥ अर्धे चतुर्थमागः सप्तद्वादश त्रिचत्वारिशत्द्वादशांशाः । सप्तद्वादशांशा द्वचर्धे रज्जूदया मंदरे क्षेत्रे ॥ ११७ ॥

अद्धं । अर्द्ध 🦿 चतुर्थाश: 💡 तयोमें लने 🧳 सप्तदादशांशा 😗 त्रिचत्वा-रिशंतद्वादशांशाः 😘 पुनरपि सप्तद्वादशांशा 😗 अर्धाद्वितीयांशा 🕏 रज्ज्दया मंदरक्षेत्रे भवंति । मुख १ भूमीण ७ विसेसे इति हानिमानीय ६ सप्त रज्जूदयस्य ७ षड्ढानौ ६ त्रिचतुर्थ 🕏 रज्जूदयस्य किमिति संपात्य द्वाभ्यां तिर्यगप-वर्त्य 🕉 ३ गुणिते 🦴 समानछिन्नसप्तरज्ज्वां 👇 स्फेटिते 🛟 त्रिचतुर्थक्षेत्रोपरि-तनायामःस्यात्। सप्तरज्जूदयस्य षड्ढानौ सप्तद्वादश 👸 रज्जूदयस्य किमिति संपात्यापवर्त्य गुणिते 🤟 पूर्वस्मिन्नायामे 🖧 स्फेटिते 🙀 उपरितनायाम: स्यात् । सप्तरज्जूद्यस्य षङ्कानौ त्रिचत्वारिशद्वादश र् ३ रज्जूद्यस्य किमिति संपात्यापवर्त्य गुणिते कुँ पूर्वस्मिन्नायामे हुँ स्फेटिते कुँ उपरित-नायामः स्यात् । सप्तरज्जूदयस्य षड्ढानौ सप्तद्वादश 🕓 रज्जूदयस्य किमिति तथा गुणिते उन् पूर्वस्मिन्नायामे विके स्फेटिते विके उपस्तिनायामः स्यात् । सप्तरज्जूदयस्य षड्ढानौ अर्धद्वितीय 🕏 रज्जूदयस्य किमिति गुणिते र्छ समानछेदेन १६ अधस्तात् ३२ स्फेटने कृते १६ उपरितनायामः स्यात् । चिलिकानयनार्थं सप्तद्वादक्षोद्रयक्षेत्रद्वयमायतचतुरस्रं कृत्वा तत्तनमुखं ५२ ३२ तत्तद्भा है है है स्फेटयित्वा है है सप्तिमरपवर्त्य है है खंडद्वयस्य एतावति 🖁 एकसंडस्य किमिति संपातितं 🦹 एकैकसंडस्य भूमि: । तेष्वेक-खंडभूमिमुपरितनं कृत्वा खंडत्रयभूमिमधस्तनभूमिं कृत्वा 🕏 सप्तद्वादशोदयां चूलिकां कुर्यात् । पश्चाद्विषमचतुर्भुजक्षेत्रफलं मुखभूमिजोगद्लेत्यादिनानीय आयतचतुरस्रक्षेत्रफलं भुजकोटिबधादित्यादिनानीय षण्णां फलानां च त्रि द्वि द्वि षट्चतुर्दशभिः समानछेदेन मेलनं कृत्वा 💥 🛍 हते च मंदरक्षेत्रफर्ल भवति २८ । रज्जुतयस्सेत्यादिनार्धयवोत्सेघ 👸 मानीय समानछिन्नसप्त-रज्ज्वां स्फेटने रूप सप्तरज्जुभूमेर्मुखं स्यात् । तत्रैव रूप पुनरर्धयवोत्सेध-स्फेटने रूट तदुत्तरस्य मुखं स्यात् । एवं पूर्वपूर्वमुखे पुनः पुनः अर्धयवो- त्सेधस्फेटने तत्तद्वत्तरोत्तरस्य मुखं स्यात् । मुखभूमिजोगेत्यादिना षण्णां क्षेत्राणां फलमानीय मेलयित्वा २५२ हत्त्वा २१ सप्तरज्जूमेलने २८ दृष्यक्षेत्रफलं भवति । रज्जूतयेत्यादिनार्धयवक्षेत्रफलमानीय एकखंडस्यैता-विति १२ अष्टचत्त्वारिंशत्त्वंडानां किमिति संपात्य द्वादशभिरपवर्त्य भक्त्वा ४ गुणिते २८ गिरिकटकक्षेत्रफलं भवति ॥ ११७ ॥

इदानीमूर्घ्वलोकक्षेत्रभेदमाहः,—

सामण्णं पत्तेयं अद्भृत्थंमं तहेव पिण्णही। एदे पंचपयारा लोयक्खेत्तक्षि णायव्वा॥ ११८॥

सामान्यं प्रत्येकं अर्धे स्तंभं तथैव पिनष्टिः । एते पंचप्रकारा लोकक्षेत्रे ज्ञातन्याः ॥ ११८॥

सामणणं । समीकृतं प्रत्येकं अद्धं स्तंभं तथैव पिनष्टिः एते पंचप्रकारा कथ्वं होक्केन्ने ज्ञातव्याः । मुस १ भूमि ५ जोग ६ दछे इत्यादिना समीकृतोर्ध्वेठोकार्धक्षेत्रपळ ३५ मानीय एकस्यैतावति ३५ द्वयोः किमिति संपात्यापवर्त्य गुणिते सामान्यक्षेत्रपळं २१ भवति । भूमौ ५ मुसं १ शेष-यित्वा अर्धचतुर्थोद्यस्य ५ चतुश्चये ४ अर्धद्वितीयो ३ दयस्य किमित्य-पवर्त्य संपातितं १८ समानछिन्नेकरज्ज्वां ७ मेळने कृते १९ अर्धद्विती-योपरितनव्यासं १ जत्रैव तत्संपातमेळने १० तत्रुपरितनव्यासः । अर्ध-चतुर्थोद्यस्य चतुश्चये अर्घोद्यस्य किमित्यपवर्त्य संपातितं १ अधस्तात् १० मेळने उपरितनव्यासः १ एवमधीद्यस्य चत्रुश्चये अर्घाचतुर्थोद्यस्य किमित्यपवर्त्य संपातितं १ अधस्तात् १० अर्धचतुर्थोद्यस्य चतुश्चये ४ एकोद्यस्य १ किमिति संपातितं ६ अधस्तात् १० १० १० १० १० स्केटने ७ छोका-प्रव्यासः स्यात् यावत्यंचद्वछं १० १० १० १० स्केटने ७ छोका-प्रव्यासः स्यात् । मुसमूमिजोगद्छेत्यादिना अर्धदितीयोद्यादिक्षेत्रपळमा-नीय सर्वेषां मेळने कृते १ भूमीण ५ विसेसे ४ उद्यहिदेत्यादिना दिवहूा-

श्रुपरितननवभूमिन्यासमानीय कि कि कि कि कि कि कि कि कि विवन् होपरितना न्यासे कि समच्छेदेन मध्यमैकरज्जुं स्फेटियत्वा कि उमयभाग-स्यैतावित कि एकभागस्य किमिति त्रैराशिकं कृत्वा अधिते कि अधो दिवहृसदृशत्रिभुजभूमिः के अधोदिवहृोपरिमन्यासं कि समच्छिन्नत्रिरज्ज्वां कि स्फेटियत्वा के अधिते के बहिः सूचीभूमिः ॥ ११८॥

अथ त्रिभुजोदयार्थं गाथाद्वयमाहः;—

रज्जुदुगहाणिठाणे आहुटुदओ जदीह एकिस्से। किमिदि तिरासियकरणे फलं दलूणं तिबाहुदओ ११९

रज्जुद्विकहानिस्थाने अधेचतुर्थोदयो यदीह एकस्य । किमिति त्रैराशिककरणे फल्लं दलोनं त्रिबाहूदयः ॥ ११९ ॥

रज्जु । रज्जुद्दिकहानिस्थाने अर्धचतुर्थोदयो ई यदि तदैकस्य १ किमिति त्रैराशिककरणे फलं हें दलदिवड्डयोः १ हे प्रणिधिक्षेत्रद्वयोदयः तत्फलं हें समच्छिन्नदलन्युनं हे दिवड्डसट्शत्रिबाहृदयः ॥ ११९ ॥

तिभुजुद्यूणुहयुचं सुईखेत्तस्स भूमिमुहसेसे । भूमीतप्फलहीणं चउरस्सधराफलं सुद्धं ॥ १२० ॥

त्रिभुजोदयोनमुभयोचं सूचीक्षेत्रस्य भूमिमुखरोषे । भूमितत्फल्रहीनं चतुरस्रधराफलं शुद्धम् ॥ १२० ॥

तिभुज् । त्रिभुजोदयेन र्रे ऊनः समुच्छिन्नदिवङ्गोदयः र्रे बहिः सूचीक्षेत्रस्योदयः भूमिमुखयोः र्रं शेषभूमिः र्रं तत्फलहीनं शुद्धं चतु-रस्नधराफलं भवति । समच्छिन्नत्रिरज्जुं रे द्वितीयदिवङ्गोपरितनव्यासे रे अपनीय अविशिष्टे र्रं अर्धिते र्रं अंतास्त्रिभुजभूमिः तत्र तत्र व्यासे रे रे रे रे रे रे तत्त- त्रिभुजभूमिः। रज्जुद्दुगेत्यादिना त्रैराशिकफलमानीय हुँ तत्र समच्छिन्निद्रल हुँ न्यूने हुँ उपिरतनांतः सूच्युद्यः तद्द्देय हुँ समच्छिन्नद्रलोद् ये हुँ अपनीते अविशिष्ठ हुँ उपिरतनबहिः सूच्युत्सेषः। तद्दुपिरतनम्यासं हुँ समच्छिन्नन्त्रिरज्ज्वा हुँ मपनीय अविशिष्ट हुँ अधिते हुँ तद्द्दिः सूचीभूमिः। पुनरपि तद्द्यासे हुँ एकसमच्छिन्नरज्जु हुँ मपनीय अविशिष्ट हुँ अधिते हुँ उपिरतनित्रभुजभूमिः। एतदुपिरतनन्यासे हुँ एकरज्जु हुँ मपनीय अविशिष्ट अधिते हुँ उपिरतनित्रभुजभूमिः। एतदुपिरतनन्यासे हुँ एकरज्जु हुँ मपनीय अविशिष्ट अधिते हुँ सम्विश्वित स्वार्यादेना आनीते हुँ हुँ अधिति संपात्यापविति दुँ हुँ दुँ अधितनोपिर-तनबहिःसूच्यंतः क्षेत्रफलं भवति । इतरेषां क्षेत्राणां फलं मुस्सूमी जोगदलेन्त्यादिनानीय चतुर्भिः सम्यनछेदं कृत्वा परस्परं मेलयित्वा मक्ते दशरज्जवः मध्यसप्तरज्जवः तत्पार्श्वाष्ट्रदलानां चतूरज्जवः। एवं सर्वेषां मेलने पिनष्टि क्षेत्रफलं २१ भवति ॥ १२०॥

अतो लोकस्य पूर्वापरेण दक्षिणोत्तरेण च परिधिं दर्शयन्नाह;—

पुव्वावरेण परिही उगुदालं साहियं तु रज्जूणं। द्विखणउत्तरदो पुण बादालं होति रज्जूणं॥ १२१॥

पूर्वापरेण परिधिः एकोनचत्वारिंशत् साधिकं तु रज्जूनाम् । दक्षिणोत्तरतः पुनः द्वाचत्वारिंशत् भवंति रज्जूनाम् ॥ १२१॥

पुट्या । पूर्वापरेण परिधिः एकोनचत्वारिशत् ३९ साधिका र् है र रज्जूनां, दक्षिणोत्तरतः पुनद्दीचत्वारिशद्भवंति रज्जूनाम्॥ १२१॥ साधिकत्वं कथमिति चेदाहः—

भुजकोडिकदिसमासो कण्णकदी होदि वग्गरासिस्स । गुणयारभागहारा वग्गाणि हवंति णियमेण ॥ १२२॥ भुजकोटिकृतिसमासः कर्णकृतिः भवति वर्गराशेः । गुणकारमागहारौ वर्गी भवतः नियमेन ॥ १२२ ॥

भुज । भुज ७ कोटि ३ कृति ४९।९ समासः ५८ कर्णकृतिर्भवाति । एकपार्श्वस्यैतावाति ५८ द्वयोः पार्श्वयोः किमिति वर्गराशेर्गुणकारभागहारौ वर्गात्मको भवतः ५८।२२ नियमेन । एतत्संगुण्य २३२ मूले गृहीते १५३० अधोलोकस्य साधिकत्वमभूत् । भुज दे कोटि २ कृति है । ४ चतुर्भिस्समछेदेन समासे हु कर्णकृतिः एक पार्श्वस्यैतावति हु चतुर्णी-किमिति संपात्यापवर्त्य गुणयित्वा २६० मूले गृहीते १६३५ कर्ष्वलोकस्य साधिकत्वमभूत् । मिलितोभयपरिधिरज्जुषु ३१ अधोलोकाधःपरिधिः ७ कर्ष्वलोकपरिधेश्च १ मेलने ८ व्येकचत्वारिशत्वं ३९ अधिकोभयहारा ३०।३२ वधीकृत्य १५।१६ ताभ्यामन्योन्यमंशछेदो १६३० क्रू ३५ ४५ गुणयित्वा १९३० हु संमेल्य १५३० चतुर्भिरपवर्तने भेर्के उभयलोका-धिक्यं स्यात् । दक्षिणोत्तरपरिधिः सुगमः ॥ १२२ ॥

अथ लोकपरिवेष्टितवायुस्वरूपादिनिर्णयार्थमाह;—

गोमुत्तमुग्गणाणावण्णाण घणंबुघणतणूण हवे। वादाणं वलयतयं रुक्खस्स तयं व लोगस्स ॥ १२३॥

गोमूत्रमुद्गनानावर्णानां घनांबुघनतनूनां भवेत् । वातानां वल्रयत्रयं वृक्षस्य त्वगिव लोकस्य ॥ १२३ ॥

गोमुत्त । गोमूत्रमुद्गनानावर्णानां घनोद्धिघनवाततनुवातानां वलयत्रयं लोकस्य भवेत् वृक्षस्य त्वगिव ॥ १२३ ॥

अथ तद्दायूनां बाहुल्यनिर्णयार्थमाह;—

जोयणवीससहस्सं बहलं वलयत्तयाण पत्तेयं । भूलोयतले पासे हेट्ठादो जाव रज्जुत्ति ॥ १२४ ॥ योजनविंश्वसहस्रं बाहुल्यं वलयत्रयाणां प्रत्येकम् । भूलोकतले पार्वे अधस्तात् यावत् रज्जुरिति ॥ १२४ ॥

जोयण । योजनविंशतिसहस्रं बाहुल्यं वलयत्रयाणां प्रत्येकं भवेत् । कुत्र कुत्रेतिचेत् । भुवां ८ तले लोकतले पार्श्वे अधस्तायावदेका रज्जुस्तावत् १२४

अथोपरिमवायुबाहुल्यनिर्णयार्थमाह;—

सत्तमखिदिपणिधिम्हि य सग पणचत्तारिपणचउक्कतियं तिरिये बम्हे उड्डे सत्तमतिरिए च उत्तकमं ॥ १२५॥

सप्तमिसितिप्रणिधौ च सप्त पंच चतुष्कं पंच चतुष्कं त्रिकस् । तिरिश्चि ब्रह्मे ऊर्ध्वे सप्तमितिरिश्चि च उक्तकमः ॥ १२९ ॥

सत्तम । सप्तमिक्षितिसदृशे च वायुत्रयाणां यथासंख्येन सप्त पंच चतुष्कं बाहुल्यं, तिर्यक्षितिप्रणिधौ पंच चतुष्कं त्रिकं बाहुल्यं । ब्रह्मलोकोध्वंलोकप्र-णिधौ पुनः सप्तमित्यक्षितौ उक्तकमः ॥ इदानीं सप्तमिक्षितिमारभ्य तिर्यग्रमिपर्यतं मध्यक्षितीनां हानिः मुह १२ भूमीण १६ विसेसे ४ उद्य ६ हतेत्यादिना हानिं आनीय हें भूमौ १६ एकं निष्काइय समच्छिन्ने हे तिस्मन् तद्धानिं स्फेटियत्वा हे अपवर्तिते हे षष्ठभूप्रणिधिवायुबाहुल्यं स्यात् हानिं त्रत्वेकं गृहीत्वा तद्धानि हें मेव तथा स्फेटियत्वा हे पवर्त्य हे पाक्तनित्रमागमेलने पंचमभूवायुबाहुल्यं स्यात् हें । एवमेव तिर्यग्लोकपर्यतं वायुहानिबाहुल्यं ज्ञातव्यं १४ हे हे । इतः ऊर्ध्वलोकवायुचयं मुख १२ भूम्योः १६ विशेषं कृत्वा ४ आहुट्ठो द्यस्य हे चतुश्चये ४ अर्धद्वितीयोदयस्य हे कियान् चय इति संपात्यानीय तत् हे एतावन्मुखे १२ समच्छेदेन हे संयोज्य हे भक्ते हे दिव-ह्रप्रणिधिवायुबाहुल्यं स्यात् । एवसेव तत्र तत्र पृथक् पृथक् त्रैराशिकवि-धिना उपरितनतत्तद्वायुचयहानिबाहुल्यमानयेत् ॥ १२५ ॥

अथ लोकायवायुबाहुल्यं चोतयन्नाह;—

कोसाणं दुगमेक्कं देसूणेक्कं च लोयसिहरम्मि । ऊणधणूण पमाणं पणुवीसज्झहियचारिसयं ॥ १२६॥।

कोशानां द्विकमेकं देशोनैकं च लोकशिखरे । ऊनधनुषां प्रमाणं पंचितंशाधिकचतुःशतम् ॥ १२६॥

कोसाणं । कोशानां दिकमेकं देशोनैकं च लोकशिखरे ऊनधनुषां प्रमाणं । किमित्युक्ते पंचिवंशत्यधिकचतुःशतमित्युक्तम् ॥ १२६ ॥ अथ लोकाधस्तनवायुक्षेत्रफलमानयन्नाहः —

लोयतले वाद्तये बाहलं सिंहजोयणसहस्सं । सेढिमुजकोडिगुणिदं किंचूणं वाउखेत्तफलं ॥ १२७ ॥

छोकतले वातत्रये बाहुल्यं षष्ठियोजनसहस्रम् । श्रेणिभुजकोटिगुणितं किंचिदूनं वायुक्षेत्रफलम् ॥ १२७ ॥

होयतले । लोकतले वातत्रये बाहुल्यं षष्ठियोजनसहस्रं, श्रेणिभुजको-टिगुणितं पूर्वापरेण समचतुरस्रत्वाभावात् किंचिन्न्यूनवेधं वायुक्षेत्रफलं स्यात्॥ १२७ ॥

अथ तदुपरि वायुक्षेत्रफलानयनमाह;—

किंचूणरज्जुवासो जगसेढीदीहरं हवे वेहो। जोयणसिट्ठसहस्सं सत्तमसिदिपुव्वअवरे य ॥ १२८॥

किंचिद्नरज्जुन्यासः जगच्छ्रेणिदैर्घ्यं भवेत् वेधः । योजनषष्टिसहस्रं सप्तमिक्षितिपूर्वोपरे च ॥ १२८ ॥ किंचुण । किंचिन्न्यूनरज्जुन्यासः जगच्छ्रेणिदैर्घ्यं भवेत् । वेधः योज- नषष्ठिसहस्रं सप्तमपृथिव्याः पूर्वापरद्वयोः क्षेत्रयोः फरुं । मुजकोटिवघेत्या-दिना एकभागस्यैतावति द्वयोर्भागयोः किमिति संपातेन चानेतव्यम् ॥ १२८॥

इतः परं सिद्धफलमाहः;—

जगपद्रसत्तभागं सिंहसहस्सेहि जोयणेहि गुणं। बिगगुणिद्मुभयपासे वाद्फलं पुव्वअवरे य ॥ १२९॥

जगत्प्रतरसप्तभागः षष्टिसहस्रेः योजनैः गुणः । द्विकगुणितः उभयपार्झे वातफल्लं पूर्वोपरयोः च ॥ १२९ ॥

जग । जगत्प्रतरसप्तमभागः षष्ठिसहस्रैयोजनैर्गुणितः द्विकगुणितः उभय-पार्श्वे वातफलं पूर्वापरयोः ॥ १२९ ॥

अथ दक्षिणोत्तरवातक्षेत्रफलानयनप्रकारमाहः;—

उदयमुहभूमिवेहो रज्जुससत्तमछरज्जुसेढी य । जोयणसद्विसहस्तं सत्तमखिदिदिक्खणुत्तरदो ॥ १३० ॥

उदयमुखभूमिवेधाः रज्जुप्तसप्तमषड्ज्जुश्रेण्यः च । योजनषष्टिसहस्रं सप्तमक्षितिदक्षिणोत्तरतः ॥ १३०॥

उद्य । उद्यमुखभूमिवेधाः यथासंख्यं रज्जुससप्तमषड्रज्जुश्रेण्यः योज-नषष्टिसहस्रं सप्तमक्षितिदक्षिणोत्तरतः । मुखभूमिजोगदलेत्यादिना प्राग्वेषे-राशिकविधिना चानेतव्यम् ॥ १३०॥

तथैव तत्फलमुचारयति;---

तस्स फलं जगपद्रो सिट्ठसहस्सेहि जोयणेहि हदो । बाणउद्गुणो सगघणसंभजिदो उभयपासम्हि॥१३१॥

तस्य फलं जगत्प्रतरः षष्टिसहस्नैः योजनैः हतः । द्वानवतिगुणः सप्तघनसंभक्तः उभयपार्श्वे ॥ १३१ ॥ तस्स । छायामात्रमेवार्थः ॥ १३१ ॥

अथ तदुपरि पूर्वोपरपाइर्ववातफलमानयन्नाहः;—

सेढी छरज्जु चोद्दसजोयणमायामवासमुस्सेहं। पुव्ववरपासजुगले सत्तमदो तिरियलोगोत्ति॥ १३२॥

श्रेणी षट्रज्जु चतुर्दशयोजनं आयामन्यासोत्सेषम् । पूर्वोपरपाइर्वयुगले सप्तमतः तिर्यग्लोकांतं ॥ १३२॥

सेढी । श्रेणी षट्रज्जुचतुर्दशयोजनानि आयामन्यासोत्सेधाः पूर्वी-परपार्श्वयुगले सप्तमतस्तिर्यग्लोकपर्यतं । मुजकोटीत्यादिना द्विरपवर्त्योभय-पार्श्वार्थ द्वाभ्यां संगुण्य नेतन्यम् ॥ १३२ ॥

अथ तस्य सिद्धफलमुचारयति;—

तव्वाद्रुद्धस्तं जोयणचउवीसगुणिद्जगपद्रं । उभयद्सासंजणिदं णाद्व्वं गणिद्कुसलेहिं ॥ १३३॥

तद्वातरुद्धक्षेत्रं योजनचतुर्विशतिगुणितजगत्प्रतरम् । उभयदिशासंजातं ज्ञातन्यं गणितकुशकैः ॥ १३३ ॥

तव्वादः । तद्वातावरुद्धक्षेत्रं योजनचतुर्विशतिगुणितजगत्प्रतरं उभय-दिशासंजातं ज्ञातव्यं गणितकुश्रुहेः ॥ १३३ ॥

अथ दक्षिणोत्तरपार्श्ववातफरुमानयति;—

उद्यं भूमुह वेहो छरज्जु सत्तमछरज्जु रज्जू य। जोयण चोद्दस सत्तमतिरियोत्ति हु दक्खिणुत्तरदो।१३४।

उदयः भूमुखं वेधः षड्रज्जवः सप्तमषट्रज्जवः रज्जुश्च । योजनचतुर्दशः सप्तमस्तिर्यगंतं हि दक्षिणोत्तरतः ॥ १३४ ॥ उदयं । उदयः भूमुखं वेधः षड्रज्जवः ससप्तमषड्रज्जवः एकरज्जुः योजनचतुर्दशसप्तमतस्तिर्यक्पर्यतं खलु दक्षिणोत्तरतः मुखभूमीत्येकवारम-पवर्त्यानेतव्यम् ॥ १३४ ॥

अथ तत्सद्धफलमुचारयति; —

तत्थाणिलखेत्तफलं उभये पासम्हि होइ जगपद्रं। छस्सयजोयणगुणिदं पविभत्तं सत्तवग्गेण ॥१३५॥

तत्रानिलक्षेत्रफलं उभयस्मिन् पार्श्वे भवति जगत्प्रतरः । पट्छतयोजनगुणितः प्रविभक्तः सप्तवर्गेण ॥ १३५ ॥ तत्था । छायामात्रमेवार्थः ॥ १३५ ॥ अथोर्ध्वलोकपूर्वापरचतुःपार्श्ववायुफलमानयन्नाहः;—

आउड्ढरज्जुसेढी जोयणचोद्दस य वासभुजवेहो । बम्होत्ति पुव्वअवरे फलमेदं चढुगुणं सव्वं ॥ १३६ ॥

अर्घ चतुर्थरज्जुश्रेणिः योजनचतुर्दश च व्यासभुजवेधः । ब्रह्मांतं पूर्वापरं फल्पेतत् चतुर्गुणं सर्वम् ॥ १३६ ॥ आउड्ढ । अर्धचतुर्थरज्जुश्रेणियींजनचतुर्दश च व्यासभुजवेधा ब्रह्म-लोकपर्यंतं पूर्वापरे फल्पेतचतुर्गुणं सर्वे भुजकोटीत्यानेतव्यम् ॥ १३६ ॥ अथोर्ध्वलोकदक्षिणोत्तरचतुःपार्श्ववायुफलमाहः;—

पंचाहुद्विगिरज्जू भूतुंगमुहं बिसत्तजोयणयं । वेहो तं चउगुणिदं खेत्रफलं दक्षिणुत्तरदो॥ १३७॥

पंचार्घेचतुर्थेकरज्जवः भूतुंगमुखं द्विसप्तयोजनकः । वेघः तच्चतुर्गुणितं क्षेत्रक्ष्ठं दक्षिणोत्तरतः ॥ **१३७ ॥** पंचा । पंचार्धचतुर्थेकरज्जवः भूतुंगमुखानि द्विसप्त १४ योजनो वेघः तच्चतुर्गुणितं क्षेत्रफ्लं दक्षिणोत्तरतः मुखभूमीत्यानेतव्यम् ॥ **१३७** ॥ अथ लोकायवायुफलमानयति;—

वासुद्यभुजं रज्जू इगिजोयणवीसतिसद्खंडेसु । सतितिसद् सेढी फलमीसिपभारुवरि दंडवाऊणं॥१३८॥

व्यासोदयभुना रज्जुः एकयोजनर्विशत्रिशतखंडेषु । सत्रित्रिशतं श्रेणिः फल्रमीषत्प्राग्भारोपरि दंडवायूनाम् ॥ १३८॥

एतिसद्धफलमुचारयति;—

सत्तासीदिचदुस्सद्सहस्सतेसीदिलक्ख उणवीसं । चउवीसहियं कोडिसहस्सगुणियं तु जगपद्रं ॥१३९॥

सप्ताशीतिचतुःशतसहस्रव्यशीतिलक्षेकोनविशं । चतुर्विशाधिकं कोटिसहस्रगुणितं तु जगत्प्रतरम् ॥ १३९॥ सत्तासी । सप्ताशीतिचतुःशतसहस्रज्यशीतिलक्षेकोनिवंशतिचतुर्विश-तिसहितकोटिसहस्रगुणितजगत्प्रतरं फलं भवति ॥ १३९ ॥

अस्य भागहारमाह;---

सद्वीसत्तसएहि णवयसहस्सेगलक्खभजियं तु । सन्वं वादारुद्धं गणियं भणियं समासेण ॥ १४० ॥

पष्टिसप्तरातैः नवकसहस्रैकल्रक्षमक्तं तु । सर्वे वातारुद्धं गणितं भणितं समासेण ॥ १४० ॥

सद्घी । छायामात्रमेवार्थः ॥ १४०॥

अथ सिद्धानां जघन्यात्कृष्टेनावगाहक्षेत्रमाह;—

णवपण्णारसलक्खा सयाण खंडाणमेयखंडम्हि। सिद्धाणं तणुवादे जहण्णमुक्तस्सयं ठाणं ॥ १४१ ॥

> नवपंचदरालक्षं रातानां खंडानामेकखंडे । सिद्धानां तनुवाते जघन्यमुत्कृष्टं स्थानम् ॥ १४१ ॥

णव । नवलक्षपंचदशशतयोजन ९०००००।१५०० खंडानां मध्ये एकस्मिन् संडे सिद्धानां तनुवाते जघन्यमुत्कृष्टं च स्थानम् ॥ १४१॥ अथ तदवगाहं व्यवहारं कुर्वन्नाह;——

पणसयगुणतणुवादं इच्छियउग्गाहणेण पविभत्तं। हारो तणुवादस्स य सिद्धाणोगाहणाणयणे॥ १४२॥

पंचरातगुणतणुवातः इच्छितावगाहनेन प्रविभक्तः । हारस्तनुवातस्य च सिद्धानामवगाहनानयने ॥ १४२ ॥ पण । पंचरात ५०० गुणित ७८७५०० तनुवातः १५७५ ईप्सिता-वगाहनेन प्रविभक्तः है हारस्तनुवातस्य च सिद्धानामवगाहनानयने । एतावत्त्वंडानां ९००००० एतावत्सु ७४७५०० व्यवहारदंडेषु एकसंडस्य कियंतो दंडा इति संपात्य एतावता ११२५०० अपवर्तने हे जघन्यावगाहः एवमुत्कुष्टावगाहो ज्ञातव्यः। उभयत्र चतुर्घापवर्तनविधिश्च ज्ञातव्यः॥१४२॥

अथः त्रसनालीस्वरूपमारुः---

लोयबहुमज्झदेसे रुक्खे सारव्व रज्जुपद्रजुद्ग । चोद्दसरज्जुत्तुंगा तसणाली होदि गुणणामा ॥ १४३॥

> छोकबहुमध्यदेशे वृक्षे सार इव रज्जुप्रतस्युता चतुर्दशरज्जूतुंगा त्रसनार्छी भवति गुणनामा ॥ १४३॥

ह्रोय । लोकबहुमध्यदेशे वृक्षेः सार इव रज्जुप्रतस्युता चतुर्दशरज्जुतुं-गाः त्रसनालीः भवतिः गुणनामा । भुजकोटीत्यादिनाः तत्फ्रुमाने-तव्यं क्षेत्रे ॥ १४३ ॥

अथ त्रसनाल्यधस्थभूभेदादिमाह;—

मुरवद्ले सत्तमही उवरीदो रयणसक्करावालू। पंका धूमतमोमहतमप्पहा रज्जुअंतरिया ॥ १४४॥

> मुरजदले सप्तमहाः उपरितो रत्नशर्करा बालुः । पंका धूमतमोमहातमप्रभा रज्ज्वंतरिता ॥ १४४ ॥

मुख । मुरजदले सप्तमहाः उपरित आरभ्य रत्नशर्करा वालुका पंक-धूमतमोमहातमःप्रभाः सर्वा रज्ज्वंतरिताः । अत्र प्रभाशब्दः प्रत्येकमि-संबध्यः ॥ १४४ ॥

अथ तासां संज्ञांतराण्याहः;---

घामा वंसा मेघा अंजणस्ट्ठा य होति अणिउज्झा । छट्टी मघवी पुढवी सत्तमिया माघवी णामा ॥ १४५॥ घर्मा वंशा मेघा अंजनारिष्टा च भवंति अनियोध्याः। षष्ठी मघवी पृथ्वी सप्तमिका माघवी नाम ॥ १४५ ॥

घम्मा । धर्मा वंशा मेघा अंजनारिष्टाश्च भवंति अनियोध्या याहच्छिक-नामान: षष्ठी भववी पृथ्वी सप्तमी माघवी नाम ॥ १४५ ॥

अथ तत्र प्रथमपृथिवीभेदमाहः;—

रयणप्पहा तिहा खरभागा पंकापबहुलभागाति । सोलस चउरासीदी सीदी जोयणसहस्सबाहला॥१४६॥

रत्नप्रभा त्रिघा खरभागा पंकाप्बहुलभागा इति ।

षोडरा चतुरशीतिः अशीतिः योजनसहस्रबाहुल्या॥ १४६॥

रथ । रत्नप्रभा त्रिघा खरभागा पंकभागा अप्बहुलभागा चेति षोडश चतुरशीति अशीतियोजनसहस्रबाहुल्या॥ १४६॥

षोडशभुवां संज्ञा गाथाद्वयेनाहः —

चित्ता वज्जा वेलुरियलोहिद्क्खा मसारगल्लवणी। गोमेदा य पवाला जोदिरसा अंजणा णवमी ॥१४७॥

> चित्रा वज्रा वैडूर्या छोहिताख्या मसारकल्पाविनः । गोमेदा च प्रवाला जोतिरसा अंजना नवमी ॥ १४७॥

चित्ता । चित्रा वज्रा वैडूर्या होहिताख्या मसारकल्पाविनः गोमेदा च प्रवाहा ज्योतिरसा अंजना नवमी ॥ १४७ ॥

अंजणमूलिय अंका फलिहा चंदण सवत्थगा वकुला । सेलक्खा य सहस्सा एगेगा लोगचरिमनया ॥ १४८॥ अंजनमूलिका अंका स्फटिका चंदना सर्वार्थका बकुला । शैलाख्या च सहस्रा एकैका लोकचरमगता ॥ १४८॥

अंजण । अंजनमूलिका अंका स्फटिका चंदना सर्वार्थका बकुला शै-लाख्या च सहस्रप्रमिता एकैका लोकचरमगताः ॥ १४८॥

अथ द्वितीयादीनां बाहुल्यमाह;—

बत्तीसमद्ववीसं चउवीसं वीस सोलसद्वाणि । हेट्टिमछप्पुढवीणं सहस्समाणेहिं बाहुलियं ॥ १४९ ॥

द्वात्रिंशदष्टार्विशातिः चतुर्विशातिः विंशतिः षोडशाष्टौ । अधस्तनषट्पृथ्वीनां सहस्रमानैः बाहुल्यं ॥ १४९ ॥

बत्तीस । द्वात्रिंशदष्टाविंशतिः चतुर्विंशतिः विंशतिः षोडशाष्टौ अध-स्तनषट्पृथ्वीनां योजनसहस्रबाहुल्यम् ज्ञेयम् ॥ १४९ ॥ अथ तासु स्थितपटलानां स्थानान्याहः;—

सत्तमखिदिबहुमज्झे बिलाणि सेसासु अप्पबहुलोत्ति । हेट्टुवरिं च सहस्सं विजय पडलक्कमे होति ॥ १५०॥

सप्तमक्षितिबहुमध्ये बिलानि शेषासु अब्बहुलांतं । अघ उपरि च सहस्रं वर्जीयत्वा पटलक्रमेण भवंति ॥ १५०॥

सत्तम । सप्तमक्षितिबहुमध्ये बिलानि शेषासु अब्बहुलभागपर्यंतं अध-उपरि च सहस्रयोजनं वर्जयित्वा पटलक्रमेण भवंति ॥ १५० ॥

अथ प्रथमादीनां विलसंख्यामाह;—

तीसं पणुवीसं पण्णरसं दस तिण्णि पंचहीणेकं। लक्षं सुद्धं पंच य पुढवीसु कमेण णिरयाणि॥१५१॥ त्रिंशत् पंचिविंशतिः पंचदश दश त्रीणि पंचहीनैकं । लक्षं शुद्धं पंच च पृथ्वीषु क्रमेण निरयाणि ॥ १५१॥

तिसं। त्रिंशत् पंचिवंशितः पंचद्श द्श त्रीणि पंचहींनैकं एतत्सर्वे छक्षं शुद्धं पंच च पृथ्वीषु क्रमेण निरयाणि विलानि इत्यर्थः ॥ १५१ ॥ अथ तास्वितिशीतोष्णविभागमाह;—

रयणप्पहपुढवीदो पंचमतिचउत्थओत्ति अदिउण्हं। पंचमतुरिए छट्टे सत्तमिए होदि अदिसीदं॥ १५२॥

रत्नप्रभाष्ट्रध्वीतः पंचमित्रचतुर्थीतं अत्युष्णम् ।
पंचमतुरीये षष्टचां सप्तम्यां भवति अतिशीतम् ॥ १५२ ॥
रयण । रत्नप्रभाष्ट्रध्वीमारभ्य पंचमभुवः त्रिचतुर्थभागपर्यतं अत्युष्णं पंचमभुवश्चतुर्थे भागे षष्टचां सप्तम्यां च भुवि भवत्यतिशीतम् ॥ १५२ ॥ अथ तास्विद्दकश्रेणीबद्धसंख्यामाहः;—

तेसिक् दुहीणिंद्य सेढीबद्धा दिसासु विदिसासु। दणवण्ण डदालादी एकेकेणूणया कमसो ॥ १५३॥

त्रयोदशाद्या द्विहीना इंद्रकाः श्रेणीबद्धा दिशासु विदिशासु । एकोनपंचाशदष्टचत्वारिंशादि एकैकेन न्यूनाः क्रमशः ॥ १५३॥

तेरादि । त्रयोदशाया दिहीना इंद्रकाः श्रेणीबद्धा दिशासु यथासंख्यमे-कोनपंचाशदृष्टचत्वारिंशदादि पटलं पटलं प्रत्येकैकेन न्यूनाः कमशः॥ १५३॥

अथ तास्विद्रकसंज्ञां गाथाषद्वेनाहः;—

सीमंतणिरयरौरवभंतुब्भंतिंदया य संभंतो । तत्त्रोवि असंभंतो वीभंतो णवमओ तत्थो ॥ १५४ ॥ सीमंतिनरयरौरवञ्चांतोद्धांतेंद्रकाः च संश्रांतः । ततोपि असंभ्रांतः विभ्रांतः नवमः त्रस्तः ॥ १५४॥

सीमंत । सीमंतनिरयरौरवश्रांतोद्भांतेंद्रकाः च संश्रांतः ततोष्यसंश्रांतः विश्रांतः नवमः त्रस्तः ॥ १५४ ॥

तसिदो वकंतक्सो होदि अवकंतणाम विकंतो । पढमे तद्गो थणगो वणगो मणगो सडा साडिगा॥१५५॥

त्रितो वक्रांताख्यः भवति अवक्रांतनाम विक्रांतः ।
प्रथमायां ततकः स्तनकः वनकः मनकः खडा खडिका ॥ १५६ ॥
सिसदो । श्रसितो वक्रांताख्यो भवति अवक्रांतनाम विक्रांतः प्रथमपृथिच्यां १३ ततकस्तनकः वनकः मनकः खडा खडिका ॥ १५५ ॥
जिब्भा जिब्भासण्णातो छोलिगछोलवत्थथणस्त्रेष्ठो ।
विदिए तत्तो तविदो तवणो तावणणिदाहा य ॥१५६॥

जिह्वा जिह्विकसंज्ञा ततो छोछिकछोछवत्सस्तनछोछाः । द्वितीयायां तप्तः तपितः तपनः तापनिवदाघौ च ॥ १५६ ॥

जिट्मा । जिह्वा जिह्विकसंज्ञा ततो लोलिकलोलवत्सस्तनलोलाः दिती-यायां ११ तप्तस्तिपितस्तपनस्तापनिदाषौ च ॥ १५६ ॥

उज्जलिदो पज्जलिदो संजलिदो संपजलिदणामा य । तदिए आरा मारा तारा चचा य तमगी य ॥ १५७ ॥

उज्बितः प्रज्वितः संज्वितः संप्रज्वितनामा च । तृतीयायां आरा मारा तारा चर्चा च तमकी च ॥ १५७॥ उज्ज । उज्ज्ञितः प्रज्वितः संज्वितः संप्रज्वितिनामा च तृती-यायां ९ आरा मारा तारा चर्चा च तमकी च ॥ १५७ ॥ घाडा घडा चउत्थे तमगा भमगा य झसग अद्धिंदा । तिमिसा य पंचमे हिमवद्दलल्लगितयं छट्टे ॥ १५८॥

घाटा घटा चतुथ्यों तमका अमका च झषगा अंधेंद्रा।
तिमिश्रा च पंचम्यां हिमवादेलिल्रिल्लकित्रितयं षष्ठचाम् ॥ १५८ ॥
घाडा । घाटा घटा चतुथ्यों ७ तमका अमका च झषका अंधेंद्रा
तिमिश्रा च पंचम्यां ५ हिमवादेलिल्लक्ष्यः इति त्रयं ३ षष्ठचां ॥१५८॥
ओहिहाणं चरिमे तो सीमंतादिसेढिबिल्णामा ।
पुच्चादिदिसे कंखापिवास महकंख अइपिवासा य॥१५९॥

अप्रतिस्थानं चरमे ततः सीमंतादिश्रेणिबिछनामानि ।

पूर्वादिदिशायां कांक्षा पिपासा महाकांक्षा अतिपिपासा च ॥१५८ ॥

ओहि । अवधिस्थानं अप्रतिष्ठितस्थानं वा चरमे चरमायां । ततः
सीमंतादिश्रेणिविछनामानि । घर्मायाः पूर्वादिदिशायां कांक्षा पिपासा
महाकांक्षा अतिपिपासा च ॥ १५९ ॥

अथोत्तरार्धस्य पातनिकां गर्भीकृत्य गाथात्रयमाह;---

वंसतद्गे अणिच्छा अविज्ञ महणिच्छ महअविज्ञा य। तत्ते दुक्ला वेदा महदुक्ल महादिवेदा य॥ १६०॥

वंशाततके अनिच्छा अविद्या महानिच्छा महाऽविद्या च । तसे दुःखा वेदा महादुःखा महादिवेदा च ॥ १६०॥

वंस । वंशायास्ततकेंद्रके अनिच्छा अविद्या महानिच्छा महाविद्या च । मेघायाः तप्तेंद्रके दुःखा वेदा महादुःखा महावेदा च ॥ १६० ॥

आराए दु णिसिट्ठाणिरोहअणिसिट्ठमहणिरोहा य। तमग णिरुद्धविमद्दण अइपुव्वणिरुद्धमहविमद्दणया ॥

आरायां तु निसृष्टा निरोधा अनिसृष्टा महानिरोधा च । तमके निरुद्धविमर्दनअतिपूर्वनिरुद्धमहाविमर्दनाः ॥ १६१ ॥

आराए । अंजनायाः आरेंद्रके तु निसृष्टा निरोधा अनिसृष्टा महानि-रोधा च अरिष्टायाः तमकेंद्रके निरुद्धविमर्द्नअतिनिरुद्धमहाविम-र्दनकाश्च ॥ १६१ ॥

हिमगा णीला पंका महणील महादिपंक सत्तमय । पढमो कालो रउरवमहकालमहादिरउरवया॥ १६२॥

हिमके नीला पंका महानीला महादिपंका सप्तमायाम् । प्रथमः कालः रौरवमहाकालमहादिरौरवाः ॥ १६२ ॥

हिमगा । मघव्याः हिमकेंद्रके नीला पंका महानीला महापंका च सप्तमायां प्रथमः कालः रौरवमहाकालमहारौरवाः ॥ १६२ ॥

अथ प्रतिपृथ्वि प्रथमपटलधनं घृत्वा चरमपटलधनमानेतुं चरमपटलधनं घृत्वा प्रथमपटलधनमानेतुं वा गाथामाहः;—

वेगपदं चयगुणिदं भृमिह्मि मुहम्मि रिणधनं च कए।
मुहभूमीजोगदले पदगुणिदे पद्धणं होदि॥ १६३॥

व्येक्यदं चयगुणितं भूमौ मुखे ऋणं धनं च ऋते । मुखभूमियोगदले पदगुणिते पदधनं भवति ॥ १६३ ॥

बेगपरं । प्रथमपटलिंग्विदिग्गतश्रेणिबद्धे द्दे ४९+४८ मेलाँगेत्वा ९७ चतुर्भिः संगुणिते ३८८ भूमिर्भवति । चरमपटलिंग्विदिग्गतश्रेणि-बद्धे द्वे ३७+३६ मेलिंगिता ७३ चतुर्भिर्गुणिते ३९२ मुसं स्यात । तत्र भूमौ ३८८ मुखे च २९२ यथासंख्येन किगतेंकं पदं १२ चय ८ गुणितं ९६ ऋणे धने च हते २९२।३८८ मुखभूमी स्यातां । त्रयोर्योगे ६८० दिलते ३४० पद १३ गुणिते ४४२० प्रथमपृथ्वीश्रेणिबद्धसंकलितपद-धनं भवति । इंद्रकसहितमेवामानेतव्यं ४४३३ । समस्तपृथ्वीश्रेणी बद्धानयनेप्येवमेवानेतव्यम् । तत्र मुखं ५ भूमिः ३८९ ॥ १६३ ॥

इंद्रकश्रेणीबद्धप्रमाणानयने संकलितसूत्रमाह;—

पदमेगेणबिहीणं दुभाजिदं उत्तरेण संगुणिदं। पभवजुदं पदगुणिदं पदगणिदं तं विजणाहि॥ १६४॥

पदमेकेन विहीनं द्विभक्तं उत्तरेण संगुणितं । प्रभवयुतं पदगुणितं पदगणितं तत् विनानीहि ॥ १६४ ॥

पद । पदं १३ एकेन हीनं १२ द्वाभ्यां भक्तं ६ उत्तरेण संगुणितं ४८ प्रमव २९२ युतं ३४० पद १३ गुणितं ४४२० तत्संकलितपदगणित मिति विजानीहि । एवं द्वितीयादि सर्वपृथिव्यामानेतव्यं ॥ १६४ ॥

अथ प्रकारांतरेण संकलितानयनमाह;—

पुढविंद्यमेगूणं अद्धकयं विग्गियं च मूलजुदं । अहुगुणं चउसहित पुटविंद्यनांडियं च पुढविधणं १६५

पृथ्वीद्रकमेकोनं अर्धकृतं वर्गितं च मूल्युतम् । अष्टगुणं चतुःसहितं पृथ्वीद्रकताडितं च पृथ्विधनम् ॥ १६५ ॥

पुढिति । पृथ्वींद्रकसंख्या १३ एकोनां १२ संस्थाप्य अमेन हानि-वृद्धचोरभावात् प्रथमपटले चयशलाका प्रह्मपिता । अधींकृतां चयश-लाकां ६।८ स्थापयेत् । अनेन सर्वत्र पटलेषु ह्मपोनगच्छार्धमात्र्यश्चय-शलाकाः समीकृता जाता इति अद्धक्य मित्युक्तं । विषिगणं च अत्र दिग्गतेषु सर्वत्र रूपचतुष्टयमपनीय पृथक् संस्थाप्य अपनीतिदिग्विदिग्गतंषु सर्वत्र रूपचतुष्टयमपनीय पृथक् संस्थाप्य अपनीतिदिग्विदिग्गतं संख्या ३६।८ सर्वत्र समाना । इदमेवादिंद्यं । इदं सर्वत्र सप्टशमेवा विद्यक्ते । इदं द्वष्ट्वा वर्गितं चेत्युक्तं । मूलजुदं आदिधनवर्गमूल प्रमाणया चयशलाक्या ६।८ युतं आदिधनं ३६।८ गुणकारयोः साम्यात् आदिधनं ३६ चयशलाका ६ संयोज्या ४२ अहुगुणं दिग्वदिग्गतगुणकाराष्टकेन ८ चयशलाकायुतादि ३६।८ धनं ४२ गुणयेत् ३३६ । अत्र चउसिद्यं पूर्व पृथक्स्थापितिदग्गताधिकरूपचतुष्टयं मेलयेत् ३४० पुढविंद्यता- िख्यं च इदं समीकरणवशात् सर्वेषु पटलेषु समानमिति कृत्वा एकस्मित् पटले १ एतावंति श्रेणिनिबद्धानि यदि स्युः ३४० तदा त्रयोदशसु पटलेषु १३ कियंति स्युरिति त्रैराशिकेन समुत्पन्नगुणकारेण पृथ्वीदक-प्रमाणेन ताढिते पुढविधणं पृथ्वीगतश्रेणीबद्धप्रमाण स्यात् ४४२० । एवं द्वितीयादिषु पृथ्वीष्विप श्रेणिबद्धप्रमाणमानेतव्यम् ॥ ३६५ ॥

अथ प्रकीर्णकसंख्यानयनमाह;—

सेढीणं विचाले पुष्फपइण्णय इब हिया निस्मा । होति यइण्णयणामा सेढिंद्यहीणरासिसमा ॥ १६६ ॥

श्रेणीनां अंतराले पुष्पप्रकीर्णकानि इव स्थितानि निरयाणि । भवंति प्रकीर्णकनामानि श्रेणींद्रकहीनराशिसमानि ॥ १६६ ॥

सेढीणं । श्रेणीनां विचाले अंतराले पुष्पाणि प्रकीर्णेकांनीच स्थितानि निस्याणि भवांति । प्रकीर्णकनामानि श्रेणींद्रक ४४२०।१३ हीनराणि ३००००० समानानि २९९५५६७ । एवं पृथ्वी प्रत्यानेतन्यस्॥१६६॥

अथ नरकविलानां विस्तारप्रतिप्राद्ध्यार्थसाहः —

भंचमभागपमाणा णिरयाणं होंति संखवित्थारा । सेसच्छपंचभागा असंखितत्थारया णिरसा ॥ १६७ ॥ पंचमभागप्रमाणा निरयाणां भवंति संख्यविस्ताराः । शोषचतुःपंचभागा असंख्यिस्ताराणि नरकाणि ॥ १६७॥

पंचम । पंचमभागप्रमाणा २००००० नरकाणां भवंति संख्येय-विस्ताराः ६०००० तच्छेषचतुःपंचभागाः २४०००० असंख्येय-विस्ताराणि नरकाणि संख्येयविस्तारेषु ६००००० इंद्रकापनयने १३ कृते ५९९८७ अवाशिष्टानि संख्येयविस्तारप्रकीर्णकानि भवंति । असं-ख्येयविस्तारेषु २४००००० श्रेणीबद्धा ४४२० पनयने कृते २३९५५८० शेषाणि असंख्येयविस्तारप्रकीर्णकानि भवंति प्रत्येकं द्वितीयादिपृथिव्यां समस्ते च धने एवमेवमानेतव्यं ॥ १६७ ॥

अथ संख्यातासंख्यातयोर्नियतत्वं प्रदर्शयन्नाह;—

इंदयसेढीबद्धा पइण्णयाणं क्रमेण वित्थारा । संखेजनसंखेजं उभयं च य जोयणाण हवे ॥ १६८॥

ंद्रकश्रेणीबद्धप्रकीर्णकानां क्रमेण विस्ताराः । संरुपेयमसरूयेयमुभयं च च योजनानां भवेत् ॥ १६८ ॥

इंद्य । छायामात्रमेवार्थः ॥ १६८ ॥ अथंद्रकगतरुंदत्वं विशेषयति;——

माणुसखेत्तपमाणं पढमं चरिमं तु जंबुदीवसमं। उभयविसेसे रूऊणिंदयभजिदम्हि हाणिचयं॥ १६९॥

मानुषक्षेत्रप्रमाणं प्रथमं चरमं तु जंबूद्वीपसमम् । उभयविश्वेषे रूपोनेंद्रकभक्ते ह्यनिचयं ॥ १६९ ॥

माणुस । मानुषक्षेत्रप्रमाणं ४५०००० प्रथमेंद्रकप्रमाणं चरमेंद्रकं जंबुद्वीप १०००० समं उभयोविंशेषे शोधने ४४००००० स्पन्यूनेंद्रक ४८ भक्ते शेषे च हुन्दे षोडशिमरपवर्तिते ९१६६६ हुन् हानिचयं ज्ञातव्यं । एतद्धानिचयं पंचचत्वारिशिछक्षे स्फेटने क्वते ४४०८३३ हुन् द्वितीयेंद्रका-यामप्रमाणं स्यात् । एवमुपर्युपरींद्रकायामप्रमाणे ४४०८३३३ तद्धानि मेव ९१६६६ हे स्फेटयित्वा अवशिष्टमधो ४८४ इंद्रकायामप्रमाणं स्यात् ॥ १६९ ॥

अथेंद्रकादित्रयाणां बाहुल्यं प्रमाणयतिः,---

छकट्ठचोद्दसादिसु पिडपुढिवमुखद्धसिहयकोसेसु । छिंहं भजिदेसु बहल्लं इंदयसेढीपइण्णाणं ॥ १७०॥

षद्भाष्टचतुर्दशादिषु प्रतिपृथ्वीमुखार्धसहितकोशेषु । षद्भिः भक्तेषु बाहुल्यं इंद्रकश्रेणीप्रकीणीनाम् ॥ १७०॥

छक्करु । षट्टा ६ ष्ट ८ चतुर्दशसु १४ आदिषु प्रथमपृथ्वीद्रकादिषु षड्मिमक्तेषु १ के के प्रथमिसतींद्रकादिबाहुल्यं स्यात् । द्वितीयादि प्रतिषृश्यिमुखार्घ २ । ४ । ७ । सिहतेषु तेषु ६ । ८ । १४ क्रोशेषु ९ । १२ । २१ छ १२ । २१ छ १२ । २४ छ २१ । २० । ३५ छ १८ । २४ छ २१ । २८ । ४९ छ २४ । ३२ । ० षड्सिमिकेषु है । २ । ई इत्यादि, बाहुल्यं इंद्रक्श्रेणीबद्धप्रकीर्णकानाम् ॥ १७० ॥

अथ पुनरिप तद्वाहुल्यं प्रकारांतरेणाहः —

ह्वतियपुढिवसंखं तियचउसत्तेहि गुणिय छन्भिजिदे । कोसाणं बेहुलियं इंद्यसेढीपइण्णाणं ॥ १७१ ॥

रूपाधिकपृथ्विसंख्यां त्रिकचतुःसप्ताभिः गुणयित्वा षड्भक्ते । कोशानां बाहुल्यं इंद्रकश्रेणीप्रकीणीनाम् ॥ १७१॥

रूप । रूपाधिकपृथ्विसंख्यां २ । २ । २ । छ ३ । ३ । ३ छ ४ । ४ । ४ छ । इत्यादि त्रि ३ चतुः ४ सप्तामे ७ गुणयित्वा ६ । ८ । १४ छ ९ । १२ । २१ । छ १२ । १६ । २८ इत्यादि प्रत्येकं षड्भिर्मागे कुते १ । ई । इ । ३ । २ । ई । २ । ई । ई । इत्यादि कोशानां बाहुल्यं इंड्रक-श्रेणीबद्धप्रकीर्णकानाम् ॥ १७१ ॥

अर्थेद्रकप्रभृतीनां व्यवधानप्रमाणमाहः;—

पद्राहय बिलबहलं पद्रहिद्भूमिदो विसोहित्ता। रूऊणपद्हिदाए बिलंतरं उड्डगं तीए॥ १७२॥

प्रतराहतं बिलबाहल्यं प्रतरस्थितभूमितः विशोध्य । रूपोनपदहृतायां बिलांतरं ऊर्ध्वगं तस्याः ॥ १७२ ॥

पदर । प्रतरा १३ हतं बिलवाहल्यं इंद्रक १ श्रेणीबद्ध के प्रकीणिकानां है बाहुल्यं १३ । पूर्वे चतुःकोशानां एकयोजने इयतां कोशानां किमिति संपात्य योजनं कृत्वा तत् पूर्वे । पूर्वे । पूर्वे प्रतरस्थित-भूमितः उपर्यधः सहस्रसहस्रयोजनहीनाशीतिसहस्रे ७८००० तथा हीन-बत्तीस २०००० मटुावीसादि २६००० सहस्रे च समानछेदेनापनीय अभित्रे श्रेणीबद्धं चतुर्भिरपवर्त्यापनीय अभित्रे प्रकीर्णकं समच्छेदेनापनीय प्रवित्रे हिंदे हिंदे हिंदि हिंदि

अथोपरिमाधस्तनपटलयोरंतरं निरूपयति;—

उवरिमपच्छिमच्डला हिद्विमषहमिलपत्थरंतरयं । रज्जू तिसहस्सूणिङ्घम्मा वंस्नुद्यपरिहीणा ॥ १७३॥

उपरिमपश्चिमपटलात् अथस्तनप्रथमप्रस्तरांसरका । रज्जुः त्रिसहस्रोनिसघर्मा वंशोदयपरिहीना ॥ १७३ ॥

उचरिम । उपरिमपश्चिमपटलात् अधस्तनप्रथमपटलांतस्मा रज्जुः । सा कथंभूता ? पर्मोपरिमचित्रासंबद्धपर्मापश्चिमपटलापस्तनसहस्रं वंशाः प्रथमपटलोपरितनसहस्रमिति त्रिसहस्रोतितवर्माः १८०००० वंशोः ३२००० दय २१२०००० परिहीना स्यातः ७२०९००० ॥ १७३ ॥

अथ ततोप्यधोधो भूमीनां पद्रल्योतंतरं निरूपयति;—

कमसो विसहस्सूणियसेषादीणं च वेहपिहीणा। चरिने वितिभागाहिषजोयणतिसहस्सपरिवजा॥१७४॥।

क्रमशो द्विसहस्रोनितमेघादीनां च वेधपरिहीना । चरमे द्वित्रिभागाधिकयोजनत्रिसहस्रपरिवर्जा ॥ १७४॥

कमसो । कमशो द्विसहस्रोनितमेघादीनां च वेध र्ठ००० । रू००० । वितिभःगाहिय इत्यादेवीसनोच्यते-सप्तमपृथ्वी- बाहल्ये ८००० श्रेणीबद्धबाहल्यं के योजनीकृत्य के अपवर्तितश्रेणी- बद्धबाहल्यं के समच्छेदेन रू००० अपनीय रू००० अर्थीकृत्य के अर्थीकृत्य के रू००० । प्रकार के प्रकार

अथ बिलानां तिर्यगंतरं गाथाद्वयेन निरूपयति-

संखेजवासाणिरए तेरिच्छं अंतरं जहण्णिमणं। इगिजोयणमद्भजुदं जोयणतिद्यं हवे जेट्टं ॥ १७५॥

संख्यातव्यासनिरये तैरश्चमंतरं जघन्यमिदं । एकयोजनमर्धयुतं योजनत्रितयं भवेत् ज्येष्ठम् ॥ १७५ ॥

संखेज । संख्यातम्यासनरकाबिले प्रकीर्णके तिर्यगंतरं जघन्यमिद् एकयोजनमर्धयुतं है योजनत्रयं भवति ज्येष्ठम् ॥ १७५ ॥ जोयणसत्तसहस्सं असंखिवत्थारज्ञुत्तणिरयाणं । अंतरमवरं णेयं जेट्टमसंखेजजोयणयं ॥ १७६ ॥

योजनसप्तसहस्रं असंख्यविस्तारयुक्तनिरयाणाम् । अंतरमवरं ज्ञेयं ज्येष्ठमसंख्येययोजनकम् ॥ १७६ ॥

जोयण । योजनसप्तसहस्रं असंख्यविस्तारयुक्तनरकाणां तिर्यगंतरमवरं ज्ञेयं ज्येष्ठमसंख्येययोजनकम् ॥ १७६ ॥

अथ तेषां विठानां संस्थानादिकं निरूपयति;—

वज्जघणभित्तिभागा वद्वतिचउरंसबहुविहायारा । गिरया सयावि भरिया सर्व्विद्यिदुक्खदाईहिं॥ १७७॥

वज्रवनभित्तिभागा वृत्तत्रिचतुरस्रबहुविधाकाराः ।

निरयाः सदापि भृताः सर्वेद्रियदुःखदायिभिः ॥ १७७॥

वज्ज । वञ्रधनमित्तिभागा वृत्तच्यस्रचतुरस्रबहुविधाकारा निरयाः सदापि भृताः सर्वेन्द्रियदुःखदायिभिर्द्रच्यैः ॥ १७७ ॥

अथ तत्रस्थदुर्गेधं हृष्टांतमुखेन निर्दिशाति;—

मज्जारसाणसूयरखरवाणरकरहहत्थिपहुदीणं । कुहिदादहिदुग्गंघा णिरया णिचंधयारचिदा॥ १७८॥

मार्जारश्वसूकरखरवानरकरमहस्तिप्रभृतीनाम् । कुथितादतिदुर्गेघा निरया नित्यांघकारचिताः ॥ १७८॥ मज्जार । छायामात्रमेवार्थ ॥ १७८॥ अथ तत्रोत्पद्यमानजीवान् तदुत्पत्तिस्थानं च निर्दिशति;— उप्पज्जंति तहिं बहुपरिग्गहारंभसंचिदाउस्सा ।

उद्टादिमुखायारेसुवरिल्छुववादठाणेसु ॥ १७९ ॥

उत्पद्यंते तेषु बहुपरिग्रहारंभसंचितायुष्याः । उष्ट्रादिमुलाकारेषु उपरितनोपपादस्थानेषु ॥ १७९ ॥

उप्पर्जाति । उत्पर्धते तेषु वहुपरिग्रहारभसंचितनरकायुषाः उष्ट्रादि-मुखाकारेषु उपरितनोपपादनस्थानेषु ॥ १७९ ॥

अथ तेषामुपपादस्थानानां व्यासबाहल्ये कथयति;—

इगिनितिकोसो वासो जोयणमिव जोयणं सयं जेहं। उद्वादीणं बहलं सगवित्थारेहिं पंचगुणं॥ १८०॥

एकद्वित्रिकोशः व्यासः योजनमपि योजनशतं ज्येष्ठं । उष्ट्रादीनां बाहरूयं स्वकविस्तारेभ्यः पंचगुणम् ॥ १८० ॥

इगिवि । एकद्वित्रिकोशो व्यासः योजनमपि एकद्वित्रियोजनानां शतं । एतानि सप्तपृथ्वीनां यथासंख्येन ज्येष्ठव्यासप्रमाणानि उष्ट्रायुपपादस्थानानां तद्वाहल्यं स्वकविस्तारेभ्यः पंचगुणम् ॥ १८० ॥

अथोपपादस्थानेषृत्पन्नाः किंकुर्वतीत्यत आहः —

अंतोमुहुत्तकाले तदो चुदा भूतलम्हि तिक्खाणं। सत्थाणमुपरि पडिदूणुड्डीय पुणोवि णिवडंति ॥१८१॥

अंतर्मुहूर्त्तकाले ततरचुता भूतले तीक्ष्णानाम् । रास्त्राणामुपरि पतित्वा उड्डीय पुनरपि निपतंति ॥ १८१ ॥ अंतो । छायामात्रमेवार्थः ॥ १८१ ॥ अथ कियदुड्डीयंते इत्यत आह;—

पणघणजोयणमाणं सोलहिदं उप्पडंति णेरइया । व्याप्त विकास क्षेत्र विकास क्षेत्र विकास क्षेत्र क्

पंचयनयोजनमानं षोडशहतं उत्पतंति नैरियकाः । वर्मायां वंशादिषु द्विगुणं द्विगुणं इति ज्ञातस्यम् ॥ १८२॥

पण । पंचवनयोजनमानं षोडशहतं उत्पतंति नैसयिकाः घर्मायां वंशा-दिषु पुनर्द्दिगुणं द्विगुणमिति ज्ञातव्झम् ॥ १८२ ॥

अथ तत्रस्थाः पुराणनारका उड्डीय पतितान किं कुर्वति इस्यत्य आह;-

पौराणिया तदा ते दृड्णइाणिहुरारवागम्म । स्रोवंति णिसिंचंति य वणेसु बहुस्वारवाराणि॥१८३॥

> पौराणिकाः तदा तान् दृष्टा अतिनिष्ठुरारवा आगम्यः। इति निषिचंति च व्रणेषु बहुक्षारवारीणि ॥ १८३ ॥

पौरा । पौराणिका नारकास्तदा तान् नूतनान् दृष्ट्वा अतिनिष्ठुशारवाः आगम्य ग्नंति निषिंचंति च वणेषु बहुक्षारवारीणि ॥ १८३ ॥ अथ ते नूतनाः किं कुर्वतीत्यत आह;—

तेवि विहंगेण तदो जाणिद्पुव्वावरारिसंबंधा । असुहापुहविक्किरिया हणंति हण्णंति वा तेहिं॥१८४॥

> तेपि विभंगेन ततः ज्ञातपूर्वापरारिसंबंधाः । अज्ञुभापृथग्विकिया घ्रांति हन्यंते वा तैः ॥ १८४ ॥

तेवि । तेपि विभंगेन ततः परं ज्ञातपूर्वापरारिसंबंधाः अशुभापृथग्वि-कियाः संतः झंति परान् स्वयं हन्यंते वा तैरन्यैः ॥ १८४ ॥

अथापृथग्विकियाकरणप्रकारमाह;---

वयवग्बचूगकागहिविच्छियभङ्कगिद्धसुणयादिं। सुरुम्भिकोतमोग्गरपहुदी संगे विकुव्वंति॥ १८५॥

लोकसामान्याधिकारः।

वृकव्याघ्रयूककाकाहिवृश्चिकभछूकगृधरुगनकादिं । र्यूलाग्निकुंतमुद्गरप्रभृतिं स्वांगे विकुविति ॥ १८५ ॥

वय । छायामात्रमेवार्थः ॥ १८५ ॥

अथ क्षेत्रगतपदार्थकौर्य गाथाद्वयेनाह;—

वेदालगिरी भीमा जंतसयुक्कडगुहा य पिंडमाओ। लोहणिहग्गिकणडूा परसुद्धुरिगासिपत्तवणं ॥ १८६॥

> वेतालगिरयः भीमा यंत्ररातोत्कटगुहाश्च प्रतिमाः । लोहनिभाग्निकणाढ्याः परशुलुरिकासिपत्रवनम् ॥ १८६ ॥

वेदाला । वेतालाकृतिगिरयः भीमाः यंत्रशतोत्कटगुहाश्च तत्रस्थाः प्रतिमा लोहनिभाग्निकणाढ्या वनं च परशुक्तरिकासिपत्रवनम् ॥ १८६ ॥

कूडा सामलिरुक्ला वियद्रणिणद्वि खारजलपुण्णा । पूहरुहिरा दुगंधा दहा य किमिकोडिकुलकलिदा १८७॥

कूटाः शारुमलिवृक्षाः वैतराणिनद्यः क्षारजलपूर्णाः । पूयरुधिरा दुर्गधाः हृदाश्च कृमिकोटिकुलकलिताः ॥ १८७॥

क्र्डा । कूटाः असत्याः शाल्मिलिवृक्षाः वैतरण्याख्या नद्यः क्षारजल-पूर्णाः पूयरुधिरा दुर्गधाः हृदाश्च किमिकोटिकुलकलिताः ॥ १८७ ॥ अथ तथाविधनदीमाप्य किं भवंतीत्यत आह;—

अग्गिभया धावंता मण्णेता सीयलंति पाणीयं। ते वइद्रणिं पविसिय खारोद्यदृड्ढसव्वंगा॥ १८८॥

अग्निभयाद्धावंतः मन्यमानाः शीतल्लमिति पानीयं । ते वैतरणीं प्रविश्य क्षारोदकदग्धसर्वीगाः ॥ १८८ ॥ अग्निग । अग्निभयाद्धावंतः मन्यमानाः शीतलमिति पानीयं ते नूतन-नारका वैतरणीं प्रविश्य क्षारोदकदम्धसर्वीगाः संतः ॥ १८८॥

अथ ते पुनः किं कुर्वेतीत्यत आह;—

उद्यि वेगेण पुणो असिपत्तवणं पयांति छायेति । कुंतासिसत्तिजद्विहिं छिज्ञंते वादपडिदेहिं ॥ १८९ ॥

उत्थाय वेगेन पुनः असिपत्रवनं प्रयांति छायेति । कुंतासिराक्तियष्टिभिश्चिद्यंते वातपतितैः ॥ १८९ ॥ उद्विय । तत्रेति शेषः । छायामात्रमेवार्थः ॥ १८९ ॥ अथ तेषां बहिर्द्वःससाधनमाहः;—

लोहोद्यभरिदाओं कुंभीओ तत्तवहुकडाहा य । संतत्तलोहफासा भू सूईसदुलाइण्णा ॥ १९० ॥

ह्योहोदकभरिताः कुंभ्यः तप्तबहुकटाहाश्च । संतप्तह्योहस्पर्शा भूः सूचीशाडुह्यकीर्णा ॥ १९० ॥ ह्योहो । द्यायामात्रमेवार्थः ॥ १९० ॥ अथ क्षेत्रस्पर्शजदुःलं दृष्टांतमुलेनाहः;—

विच्छियसहस्सवेयणसमधियदुक्खं धरित्तिफासादो । कुक्खिक्सिसरोगगछुधितसभयवेयणा तिव्वा ॥१९१॥

वृश्चिकसहस्रवेदनासमधिकदुःखं घरित्रीस्पर्शात् । कुक्ष्यक्षिरीर्षरे(गगक्षुघातृषाभयवेदना तीत्राः ॥ १९१ ॥ विच्छिय । स्यादिति शेषः । छायामात्रमेवार्थः ॥ १९१ ॥ अथ ते किं भुंजंते इत्यत आहः,—

सादिकुहिदातिगंधं सणिमय्यं मिटटयं विभुंजंति । घम्मभवा वंसादिस असंखगुणिदासुहं तत्तो ॥ १९२ ॥ इवादिकुथितातिगंघां रानैरल्यां मृत्तिकां विभुंजंते । वर्मभवा वंशादिषु असंख्यगुणिताशुभां ततः ॥ १९२ ॥

सादि । श्वादिकुथितादितदुर्गधां शनैरल्यां मृत्तिकां विभुंजंते घर्मभवा वंशादिषु ततः असंख्यगुणिताशुभां मृत्तिकां विभुंजंते ॥ १९२ ॥ अथ तदाहारदुः खकरणसामध्ये वर्णयति;—

पढमासणिमह खित्तं कोसद्धं गंधदो विमारेदि । कोसद्धद्धहियधराद्वियजीवे पत्थरक्रमदो ॥ १९३॥

> प्रथमारानमिह क्षिप्तं कोशार्धं गंघतो विमारयति । कोशार्घार्घाधिकघरास्थितजीवान् प्रस्तरक्रमतः ॥ १९३॥

पढमा । प्रथमपृथ्वीप्रथमपटलाशनं इह मनुष्यक्षेत्रे क्षिप्तं चेत् क्रोशार्धं गंधतो विमारयति । क्रोशार्धार्धाधिकधरास्थितान् जीवान् ततःपरं प्रस्तर-क्रमतः विमारयति ॥ १९३ ॥

अथ एतैर्द्धः तसाधनैर्धियंते किमित्याशंकायामाहः — ण मरंति ते अकाले सहस्सखुत्तीवि छिण्णसञ्वंगा।

> न म्रियंते ते अकाले सहस्रकृत्वोपि छिन्नसर्वागाः। गच्छंति तनोः लवाः संघातं सूतकस्येव ॥ १९४॥

गच्छंति तणुस्स लवा संघादं सूदगस्सेव ॥ १९४ ॥

ण मरंति । छायामात्रमेवार्थः ॥ १९४ ॥

अथैतेर्दुः ससाधनैः सर्वदा सर्वे दुः समाप्तुवंति किमित्यत्राहः,—
तित्थयरसंतकम्मुवसग्गं णिरए णिवारयंति सुरा ।
छम्मासाउगसेसे सग्गे अमलाणमालंको ॥ १९५॥

तीर्थकरसत्कर्मीपसर्गे निरये निवारयंति सुराः । षण्मासायुष्कदोषे स्वर्गे अम्बानमालांकः ॥ १९५ ॥

तित्थ । तीर्थसत्कर्मणां जीवानामुपसर्ग निरये निवारयंति सुराः षण्मा-सायुःशेषे स्वर्गे अम्लानमालांकः ॥ १९५ ॥

अथ तेषां देहविलीनप्रकारमाह;—

अणवद्वसगाउस्से पुण्णे वादाहदृब्भपडलं वा । णेरइयाणं काया सब्वे सिग्घं विलीयंते ॥ १९६॥

> अनवर्त्यस्वकायुष्ये पूर्णे बाताहताभ्रपटलमिव । नैरायिकाणां कायाः सर्वे शीघ्रं विलीयंते ॥ १९**६**॥

अणवहु । छायामात्रमेवार्थः ॥ १९६ ॥ अथ तैरनुभूयमानदुःखभेदानाहः —

खेत्तजणिदं असादं सारीरं माणसं च असुरकयं। भुंजंति जहावसरं भवद्विदीचरिमसमयोत्ति ॥ १९७॥

क्षेत्रजनितं असातं शारीरं मानसं च असुरकृतम् ।
भुंजंते यथावसरं भवस्थितेश्चरमसमयांतम् ॥ १९७ ॥

खेत्त । अंतं पर्यंतं । छायामात्रमेवार्थ ॥ १९७ ॥ अथ प्रतिपटलं तदायुर्जघन्योत्ऋषं गाथात्रयेणाहः;—

पढिमिंदे दसणउदीवाससहस्साउगं जहण्णिद्रं। तो णउदिलक्स जेट्ठं असंखपुव्वाण कोडी य॥१९८॥

> प्रथमेंद्रके दशनवितवर्षसहस्रायुष्कं जघन्येतरत् । ततः नवतिन्नक्षं ज्येष्ठं असंख्यपूर्वाणां कोटचश्च ॥ १९८॥

पढ । प्रथमेंद्रके दश १०००० नवति ९०००० वर्ष सहस्रायुष्यं जघन्यमितरत् तत् उपरि वश्यमाणं सर्व ज्येष्ठं नवतिलक्षं असंख्यपूर्वाणां कोट्यश्च ॥ १९८॥

सायरदसमं तुरिये सगसगचरमिंदयम्हि इगि तिण्णि । सत्त दसं सत्तरसं उवही बावीस तेत्तीसं ॥ १९९ ॥

सागरदरामं तुरीये स्वकस्वकचरमेंद्रके एकं त्रीणि । सप्त दश सप्तदश उदधयः द्वाविंशतिः त्रयस्त्रिंशत् ॥ १९९ ॥

सायर । तुरीये चतुर्थे, उद्धयः सागरोपमाणि इत्यर्थः । शेषं छायामात्रमेवार्थः ॥ १९९ ॥

आदी अंतविसेसे रूऊणद्धाहिद्मिह हाणिचयं। उवरिम जेहं समयेणहियं हेट्टिमजहण्णं तु॥ २००॥

आदिः अंतिविशेषे रूपोनाद्धाहिते हानिचयं । उपरिमं ज्येष्ठं समये नाधिकं अधस्तनजवन्यं तु ॥ २०० ॥

अथ तेषां न।रकाणां पटलं प्रत्युत्सेधमाह;—

पढमे सत्त ति छक्कं उदयं धणुरयणि अंगुलं सेसे। दुगणकमं पढमिंदे रयणितियं जाण हाणिचयं॥२०१॥

प्रथमे सप्त त्रिषटूं उद्यः धन् रत्न्यंगुलानि रोषे । द्विगुणकमं प्रथमेद्रके रित्तत्रयं जानीहि हानिचयम् ॥ २०१॥

पढमे । प्रथमपृथिन्याश्चरमपटले सप्त ७ त्रि ३ षट्टं ६ उद्यः धन् रत्यंगुलानि । द्वितीयादिपृथ्न्याश्चरमपटले द्विगुणकमं, प्रथमपृथ्न्याः प्रथमंद्रके रित्तत्रयं । एतःद्वृत्वा हानिचयं जानीहि । हानिचयसाधनं कथिमिति चेत्, आदि ३ अंते दंड ७ हस्त ३ अंगुल ६ शोधियत्वा हस्तस्थाने स्फेटियित्वा ७।०६ रूपोनाध्वहते १ १ १ १ १ १ १ मागो भवे- हंडं हस्तादिकं कृत्वा भक्ते हस्तः २ शेषमंगुलं कृत्वा १ १ तत्र प्राक्तनां गुलं १ एतत्सर्व प्रथमपृथ्न्या हानिचयं दं० । ह २ । अं ८ मा १ इदं उपितनस्वस्वजातो मेलियत्वा दंडादी पृथक्कृतेधस्तनपटलदेहोत्सधः १।१।८ मा १ तत्रैव पुनस्तद्धानिचयं दं०।२।८।१ मेलने १।३।१०।० तद्धस्तनदेहोत्सेधः । एवमेव सर्वत्र पटले योज्यः । एवं द्वितीयादि पृथिव्यां हानिचयमुत्सेधश्चानेतव्यः ॥ २०१ ॥

अथ नारकाणामवधिक्षेत्रमाह;—

रयणप्पहपुढवीए चउरो कोसा य ओहिखेत्तं तु । तेण परं पडिपुढवी कोसद्भविवज्ञियं होदि ॥ २०२॥

रत्नप्रभाष्ट्रिथिव्याश्चत्वारः क्रीशाश्चाविधक्षेत्रं तु । ततः परं प्रतिपृथ्वि क्रीशार्धविवर्जितं भवति ॥ २०२ ॥ रयण । छामात्रमेवार्थः ॥ २०२ ॥ अथ नरकान्निसृतस्य जीवस्योत्पत्तिनियममाहः—

णिरयादो णिस्सरिदो णरतिरिए कम्मसण्णिपज्जते ।

गब्भभवे उप्पज्जदि सत्तमपुढवीदु तिरिए व ॥ २०३ ॥

निरयात्रिसतः नरतिरश्चोः कर्मसंज्ञिपर्याप्ते ।

गर्भभवे उत्पद्यते सप्तमपृथिव्यास्तु तिरिश्च एव ॥ २०३ ॥

णिरया । निरयानिमृतः नरितरइच्योर्गत्योः कर्मभूमौ संज्ञिनि पर्याप्ते गर्मभवे उत्पद्यते । सप्तमपृथिव्यास्तु निर्गतस्तादृग्विधितरश्चां गतौ उत्पद्यते ॥ २०३ ॥

अथ णरितिरिए इति नियमे तत्रापि किं सर्वत्रेत्याशंकायामाहः— णिरयचरो णितथ हरी बलचक्की तुरियपहुद्गिस्सिरिदो। तित्थचरमंगसंजद मिस्सितियं णितथ णियमेण ॥२०४॥

निरयचरो नास्ति हरिः बलचिकणौ तुरीयप्रभृतिनिःसृतः । तीर्थचरमांगसंयताः मिश्रत्रयं नास्ति नियमेन ॥ २०४॥

णिर । नरकचरो नास्ति हरिः बलचिक्रणौ तुर्यप्रभृतिनिःसृतः यथा-संख्यं तीर्थकरचरमांगसंयता मिश्रत्रया मिश्रासंयतदेशसंयता न संति नियमेन । असंयतत्वस्यनिाषिद्धत्वादर्थात्सासादनत्वस्याप्यभाव एव ॥२०४॥

अथ नरकं गच्छतां जीवानां पृथ्वीं प्रति नियममाह;—

अमणसरिसपविहंगम फणिसिंहित्थीण मच्छमणुवाणं । पढमादिसु उप्पत्ती अडवारादो दु दोण्णिवारोत्ति २०५

अमनस्कसरीस्रपिवहंगमफिणिसिंहस्त्रीणां मत्स्यमनुष्याणाम् । प्रथमादिषु उत्पत्तिः अष्टवारतस्तु द्विवार इति ॥ २०५ ॥ अमण । अमनस्कसरीसृपिवहंगमफिणिसिंहस्रीणां मत्स्यमनुष्याणां प्रथ-मादिषु यथासंख्यमुत्पत्तिः । निरंतरं कथमिति चेत्, अष्टवारतः आरम्य द्विवारपर्यंतं अमनस्कः प्रथमनरकं गत्वा ततो निर्गत्य संज्ञि भूत्वा मृत्वा पुनरत्रेवासंज्ञि संभूय मृत्वा प्रथमनरकं गच्छति । इदमेकवारं । एवमसं- ज्ञिनोष्टवारं निरंतरं योजयेत् । निरंतरासंभवेन एकमंतरं गृह्णीयात्, नैवं सरीमृपादिषु । मत्स्यः सप्तमनरकं गत्वा ततः प्रच्युत्य तिर्यग्जीवो भूत्वा मृत्वा मत्स्यः संभूय मृत्वा सप्तमनरकं गच्छति । नरस्यैवं निरंतरं द्विवारं योजयेत ॥ २०५ ॥

अथ प्रथमादिपृथिव्या उत्कृष्टेन जननमरणयोरंतरमाहः;—

चउवीसमुहुत्तं पुण सत्ताहं पक्खमेक्कमासं च । दुगचदुछम्मासं च य जम्मणमरणंतरं णिरये ॥ २०६ ॥

चतुर्विशतिर्मुहूर्ताः पुनः सप्ताहानि पक्षः एकमासश्च । द्विकचतुःषण्मासाश्च च जननमरणांतरं निरये ॥ २०६ ॥ चउवीस । यथासंख्यं इति शेषः । छायामात्रमेवार्थः ॥ २०६ ॥

तेषां दुःखप्रागलभ्यमाहः,—

अच्छिणिमीलणमेत्तं णित्थ सुहं दुक्खमेव अणुबद्धं। णिरए णेरइयाणं अहोणिसं पञ्चमाणाणं॥ २०७॥

अक्षिनिमीलनमात्रं नास्ति सुखं दुःखमेव अनुबद्धम् ।
निरये नैरियकाणां अहर्निशं पच्यमानानाम् ॥ २०७ ॥
अच्छि । छायामात्रमेवार्थः ॥ २०७ ॥ इति नरकस्वरूपनिरूपणं ।
इति श्रीनेमिचंद्राचार्यविरचिते त्रिलोकसारे

नामचद्राचायावराचत ।त्रलाकसा लोकसामान्याधिकारः ॥ १ ॥

भवनाधिकारः ॥ २ ॥

- AKE

अथ लोकस्य सामान्यवर्णनां कृत्वा "भवणव्वेंतर" इत्यादिगाथासूचितपंचाधिकाराणां मध्ये तथैव भवनाधिकारं प्रक्रममाणस्तद्धिष्ठानभूतां
रत्नप्रभां तत्सहचरितां शर्कराप्रभादिभूमिं तद्गतनरकप्रस्तरान् तद्गतनारकायुरादिकं च प्रासंगिकं सर्वे व्याख्याय प्रकृतं भवनाधिकारं प्रवक्तकामस्तदादौ भवनलोकचैत्यालयान् वंदमान इदं मंगलमाह;—

भवणेसु सत्तकोडी बावत्तरिलक्ख होति जिणगेहा। भवणामरिंदमहिया भवणसमा ताणि वंदामि ॥२०८॥

> भवनेषु सप्तकोट्यः द्वासप्ततिलक्षाणि भवंति जिनगेहानि । भवनामरेद्रमहितानि भवनसमानि तानि वंदे ॥ २०८ ॥

भवणे । भवनेषु सप्तकोट्यः द्वासप्ततिलक्षाणि भवति जिनगेहानि । भवनामरेंद्रमहितानि तेषां भवनसमानानि तानि वंदे ॥ २०८ ॥

अथ भवनवासिनां कुलभेदं तेषामिंद्रनामानि च गाथात्रयेणाहः;—
असुराणागसुवण्णादीवोद्हिविज्जुथणिददिसअग्गी ।
वादकुमारा पढमे चमरो वहरोहणो इंदो ॥ २०९॥

असुरो नागसुपर्णी द्वीपोद्धिविद्युत्स्तनितदिगग्नयः । वादकुमारः प्रथमे चमरो वैरोचन इंद्रः ॥ २०९॥

असुरा । असुर: नागसुवणौ द्वीपोद्धिविद्युत्स्तिनतिद्वगमयः वातकु-मारः । कुमारशब्दः प्रत्येकमिसंबध्यते । प्रथमे कुले चमरो वैरोचनश्चेति द्वाविंद्रौ ॥ २०९ ॥ भूदाणंदो धरणाणंदो वेण य वेणुधारी य। पुण्णवसिद्व जलप्पह जलकंतो घोसमहघोसो ॥२१०॥ हरिसेणो हरिकंतो अमिद्गदी अमिद्वाहणग्गिसिही। अग्गीवाहणणामा बेलंबपभंजणा सेसे ॥ २११ ॥ जुम्मं ।

भूतानंदो धरणानंदः वेणुश्च वेणुधारी च । पूर्णविशिष्टौ जलप्रभः जलकांतः घोषमहाघोषौ ॥ २१० ॥ हरिषेणः हरिकांतः अमितगातिः अमितवाहनः अग्निशिखी । अग्निवाहननामा बेलंवप्रमंजनौ रोषे ॥ २११ ॥ युग्मं । भूदा। रोषे नागादिकुले इत्यर्थः । रोषस्य छायामात्रमेवार्थः २१०।२११॥ अथ तेषां परस्परस्पर्धास्थानमाहः;—

चमरो सोहम्मेण य भूदाणंदो य वेणुणा तेसिं। विदिया बिदियेहिं समं ईसंति सहावदो णियमा।२१२।

चमरः सौधर्मण च भूतानंदश्च वेणुना तेषां । द्वितीया द्वितीयैः समं र्इप्यंति स्वभावतो नियमात्।। २१२ ॥ चमरो । छायामात्रमेवार्थः ॥ २१२ ॥ अथ कुलेशानामसुरादीनां चिह्नमाह;—

चूडामणिफणिगरुडं गजमयरं वड्ढमाणगं वर्ज्ज । हरिकलसस्सं चिह्नं मउले चेत्तदुमाह धया ॥ २१३ ॥ चूडामणिफणिगरुडं गजमकरं वर्धमानकं वज्रं ।

हरिकलशाइवं चिह्नं मुकुटे चैत्यद्रमा अथ ध्वजाः ॥ २१३ ॥ चूडा । तेषां चिह्नाः इति शेषः । छायामात्रमेवार्थः ॥ २१३ ॥

अथ तचैत्यवृक्षभेदानाहः,—

अस्सत्थसत्तसामलिजंबूवेतसकदंबकिपयंगू। सिरिसं पलासरायदुमा य असुरादिचेत्ततरू ॥ २१४॥

अञ्बत्थसप्तच्छद्शाल्मलिजंब्वेतसकदंबकाप्रियंगवः । शिरीषः पलाशराजद्रमौ च असुरादिचैत्यतरवः ॥ २१४ ॥ अस्स । छायामात्रमेवार्थः ॥ २१४ ॥

अथ चैत्यद्रमाणामन्वर्थतां समर्थयति;—

चेत्ततरूणं मूळे पत्तेयं पडिदिसम्हि पंचेव । पिरंजियंकठिया पडिमा सुरिचया ताणि वंदामि ॥२१५॥।

वैत्यतरूणां मूले प्रत्येक प्रतिदिशं पंचैव ।

पर्यकस्थिताः प्रतिमाः सुरार्चिताः ताः वंदे ॥ २१५ ॥

चेत्त । छायामात्रमेवार्थः ॥ २१५ ॥

अथ तत्प्रतिमाग्रस्थमानस्तंभस्वरूपमाहः;—

पिडिदिसयं णियसीसे सगसगपिडिमाजुदा विराजंति । तुंगा माणत्थंभा रयणमया पिडिदिसं पंच ॥ २१६ ॥

प्रतिदिशं निजशीर्षे सप्तसप्तप्रतिमायुता विराजंते । तुंगा मानस्तंभा रत्नमया प्रतिदिशं पंच ॥ २१६ ॥

पिंड । छायामात्रमेवार्थः ॥ २१६ ॥ अथेंद्राणां भवनसंख्यां ज्ञापयन्नाहः;—

चोत्तीसं चउदालं अडतीसं छस्रवि ताल पण्णासं । चउचउविहीण ताणि य इंदाणं भवणलक्खाणि॥२१७॥ चतुस्त्रिशचतुश्चत्विरिश्वाविशात् षटमु अपि चत्विरिशत् पंचाशत् । चतुश्चतुर्विहीनानि तानि च इंद्राणां भवनलक्षाणि ॥ २१७ ॥ चोत्तीस । चतुस्त्रिशचतुश्चत्वारिशत् अष्टत्रिशत् षट्सु स्थानेषु चत्वा-रिशत् पंचाशदुत्तरेद्रान् प्रति चतुश्चतुर्विहीनानि तानि इंद्राणां भवन-लक्षाणि ॥ २१७ ॥

अथ तेषां भवनानां विशेषस्वरूपमाह;—

ससुगंधपुष्फसोहियरयणधरा रयणभित्ति णिचपहा। सर्व्विदियसुहदाइहिं सिरिखंडादिहिं चिदा भवणा २१८

> ससुगंधपुष्पशोभितरत्नधरा रत्नभित्तयः नित्यप्रभाः । सर्वेद्रियसुखदायिभिः श्रीखंडादिभिश्चिता भवनाः॥ २१८॥

ससुगंध । छायामात्रमेवार्थः ॥ २१८ ॥
 अथ तत्रत्यदेवानामैश्वर्यमाहः

अहुगुणिड्ढिसिसिट्ठा णाणामणिभूसणेहि दित्तंगा । भुंजंति भोगमिट्ठं सगपुन्वतवेण तत्थ सुरा ॥ २१९ ॥

> अष्टगुणर्धिविशिष्टाः नानामणिभूषणैः दीप्तांगाः । भुंजंति भोगमिष्टं स्वकपूर्वतपसा तत्र सुराः ॥ २१९ ॥

अह । छायामात्रमेवार्थः ॥ २१९ ॥
अथ तेषां भवनानां भूगृहोपमानानां व्यासादिकमाहः
जोयणसंखासंखाकोडी तव्वित्थडं तु चउरस्सा ।
तिसयं बहलं मज्झं पडि सयतुंगेक्ककूडं च ॥ २२० ॥
योजनसंख्यासंख्यकोट्यः तद्विस्तारस्तु चतुरस्राः ।

त्रिशतं बाहल्यं मध्यं प्रति शततुंगैककूटश्च ॥ २२० ॥

जोयण । जघन्येन योजनानां संख्यातकोटचः उत्कर्षेण असंख्यात-कोटचः तद्विस्तारस्तु चतुरस्नाः त्रिशतयोजनबाहल्यं । तत्र प्रतिमध्यं शततुं-गैककृटस्तदुपरि चैत्यालयश्च ॥ २२० ॥

अथ तेषां भवनावस्थितिस्थानानि गाथाद्वयेनाह;—

वेंतर अप्पमहिब्वियमिन्झमभवणामराण भवणाणि । भूमीदोधो इगिदुगवादालसहस्सइगिलक्खे ॥ २२१ ॥

व्यंतराणां अल्प महर्धिकमध्यमभवनामराणां भवनानि । भूमितोषः एकद्विकद्वाचत्वारिंशत्सहस्रएकलक्षाणि ॥ २२१॥

वेंतर । व्यंतराणां अल्पर्धिमहार्धिकमध्यमर्धिमवनामराणां च भवनानि चित्राभूमितः अधोधः एकसहस्रद्विसहस्रद्वाचत्वारिंशत्सहस्रएकलक्षाणिः गत्वा भवंति ॥ २२१ ॥

रयणप्पहपंकड्ढे भागे असुराण होंति आवासा । मीम्मेसुरक्खसाणं अवसेसाणं खरे भागे ॥ २२२ ॥

रत्नप्रभापंकाट्ये मागे असुराणां भवंति आवासाः । भौमेषु राक्षसानां अवशेषाणां खरे भागे ॥ २२२ ॥

रमण । भौभेषु व्यंतरेषु, अवशेषाणां नागादीनां इत्यर्थः । शेषं छायामात्रमेवार्थः ॥ २२२ ॥

इदानीमिंद्रादिभेदमाह;---

इंद्पडिंद्दिगिंदा तेत्तीससुरा समाणतणुरक्खा । परिसत्तयआणीया पइण्णगभियोगकिब्मिसिया २२३॥

इंद्रप्रतींद्रदिगींद्राः त्रयित्रंशात्सुराः सामानिकतनुरक्षकौ । परिषत्रयानीकौ प्रकीर्णकामियोग्यकिल्विषिकाः ॥ १२३॥

इंद । छायामात्रमेवार्थः ॥ २२३ ॥ अथ इंद्रादिपदवीनां दृष्टांतमाह;—

रायजुवतंतराए पुत्तकलत्तंगरक्खवरमज्झे । अवरे तंडे सेणापुरपरिजणगायणेहि समा ॥ २२४ ॥

राजयुवतंत्रराजैः पुत्रकलत्रांगरक्षवरमध्येन । अवरेण तंडेण सेनापुरपरिजनगायकैः समाः ।। २२४ ॥

राय । राजयुवतंत्रराजैश्व पुत्रकलत्रांगरक्षैः वरेण मध्येन अवरेण च तंडेण अवलोगनसेनापुरपरिजनगायकैः समाः ॥ २२४ ॥

अथ चतुर्निकायामरेष्विदादीनां संभवप्रकारमाह;—

वेंतरजोयिसियाणं तेत्तीससुरा ण लोयपाला य । भवणे कप्पे सब्वे हवंति अहमिंद्या तत्तो ॥ २२५॥

व्यंतरज्योतिष्काणां त्रयित्रंशतसुरा न लोकपालाः च । भवने कल्पे सर्वे भवंति अहमिंद्रका ततः ॥ २२५ ॥

वेंतरं । व्यंतरज्योतिष्काणां त्रयस्त्रिंशत्सुरा न संति लोकपालश्च भवने कल्पे च सर्वे भवंति ततः परमहमिंदाः ॥ २२५ ॥

अथ भावने विंद्रादिपरिषत्रयांतानां संख्यां गाथात्रयेणाह;---

इंदसमा हु पिंडंदा सोमो यम वरुण तहं कुवेरा य। पुज्वादिलोयवाला तेत्तीससुरा हु तेत्तीसा। २२६॥

इंद्रसमाः खलु प्रतींद्राः सोमो यमो वरुणस्तथा कुवेरश्च । पूर्वादिलोकपालाः त्रयींस्त्रशत्सुराः हि त्रयींस्त्रशत् ॥ २२६॥ इंद्र । हि एव इत्यर्थः । शेषं छायामात्रमेवार्थः ॥ २२६॥ चमरतिये सामाणियतणुरक्खाणं पमाणमणुकमसो । अडसोलकदिसहस्सा चउसोलसहस्सहीणकमा॥२२७॥

> चमरित्रके सामानिकतनुरक्षाणां प्रमाणमनुक्रमशः । अष्टवेडिशकृतिमहस्राणि चतुःवेडिशसहस्रहीनकमाणि॥२२७

चमर । चमरत्रिके सामानिकनुमरक्षाणां प्रमाणमनुक्रमशः अष्टक्वति-षोडशकृतिसहस्राणि चतुःसहस्रषोडशसहस्रहीनः कमः ॥ २२७॥ पण्णसहस्स बिलक्खा सेसे तट्ठाण परिसमादिल्लं।

अडछव्वीसं छचउसहस्स दुसहस्सविङ्किमा ॥ २२८ ॥ पंचाशत्सहस्राणि द्विलक्षे शेषे तत्स्थाने परिषदादिमा ।

अष्टषिद्वंशषट्चतुःसहस्राणि द्विसहस्रवृद्धिक्रमः ॥ २२८ ॥

पण्ण । पंचाशत्सहस्राणि द्विलक्षे शेषे नागादिषु तत्स्थाने चमरत्रिक-शेषस्थाने आदिमा परिषद्ष्विशातिसहस्राणि षड्विशतिसहस्राणि षद्मह-स्नाणि चतुःसहस्राणि मध्यमबाह्यपरिषद्शस्तु उक्तसहस्रेष्वेव द्विसहस्रवृद्धि-क्रमो त्रातव्यः ॥ २२८ ॥

अथ परिषत्रयाणां विशेषाभिधानमाह;—

पढमा परिसा समिदा बिदिया चंदोत्ति णामदो होदि। तदिया जदुअहिधाणा एवं सन्वेसु देवेसु ॥ २२९ ॥

> प्रथमा परिषत् समित् द्वितीया चंद्रा इति नामतो भवति । तृतीया जत्वभिधाना एवं सर्वेषु देवेषु ॥ २२९ ॥

पढमा । छायामात्रमेवार्थः ॥ २२९ ॥

इदानीमानीकभेदं तत्संख्यां चाह;---

सत्तेव य आणीया पत्तेयं सत्तसत्तकक्खजुदा । पढमं ससमाणसमं तहुगुणं चरिमकक्खेति ॥ २३०॥ सप्तेव च आनीकाः प्रत्येकं सप्तसप्तकक्षयुताः । प्रथमं स्वसामानिकसमं तिह्वगुणं चरमकक्षं इति ॥ २३०॥ सत्तेव । सप्तैवानिकाः प्रत्येकं सप्तसप्तकक्षयुताः प्रथमानीकं स्वसामा- निकसमं तिह्वगुणं चरमकक्षं यावत् ॥ २३०॥

अथ गुणोत्तरक्रमेण।गतसप्तानीकघनानयने प्रयुक्तमिदं गुणसंक-ि तिसूत्रमः;—

पदमेत्ते गुणयारे अण्णोण्णं गुणिय स्वपरिहीणे । स्रजणगुणेणहिए मुहेण गुणियम्मि गुणगणियं ॥२३१॥

पदमात्रान् गुणकारान् अन्योन्यं गुणायित्वा रूपपरिहीणे ।

रूपोन गुणेन हते मुखेन गुणिते गुणगणितम् ॥ २३१ ॥

पद् । पदमात्रगुणकारात् २।२।२।२।२।२।२ अन्योन्यं संगुण्य लब्धे १२८ ह्रपेण परिहीणे १२७ ह्रपोनगुणेन हृते १२० मुस्तेन ६४००० गुणिते सित ८१२८००० गुणसंकिलिधनमायाति । एतिसम् सप्तिर्भगुणिते ५६८९६००० सप्तानीकसमस्तधनमायाति । एवं वैरोचनादिषु ज्ञातव्यं । अस्य करणसूत्रस्य वासना उदाहरणांतरेण दर्श्यते । आदि २ गुणोत्तर ५ गच्छ ४ अस्य न्यासः २।५।५।५।१ अस्य समस्तधनं पदमेत्तेत्यानीतं ३१२ ऋणन्यासः २।५।५।५।१ अस्य समस्तधनं पदमेत्तेत्यानीतं ३१२ ऋणोनगुणोत्तर-गुणितमादिमात्र २।४ ऋणप्रक्षेपणे अंकस्यांकसदृशं दर्शयित्वा असदृशन्याने मेलयेत् । २।५ इदं द्वितीयधने योजने अंकस्यांकसदृशं दर्शयित्वा असदृशस्थाने उपरितनात्मप्रमाणेकहृषे अधस्तनात्मप्रमाणेकहृषं युंज्यात् २५१ अत्र द्विहृष्योनगुणकारगुणितगुणप्रमादि २५।३ ऋणं निक्षिप्य २५५ इदं तृतीयधने युंज्यात् । २५५२ । अत्र द्विहृष्योनगुणकारगुणितगुणप्रमादि २५।३ ऋणं निक्षिप्य २५५ इदं तृतीयधने युंज्यात् । २५५२ । अत्र द्विहृष्योनगुणकारगुणितमादि २५५२ ऋणं निक्षिप्य २५५२ चतुर्थधने युंज्यात् २५५५२ । अत्र द्विहृष्योनगुणप्रमुणकार्यनगुणितमादि २५५२ ऋणं निक्षिप्य २५५५ चतुर्थधने युंज्यात् २५५५२ । अत्र द्विहृष्येन युंज्यात् २५५५२ । अत्र द्विष्येन युंज्यात् व्याप्येन युंज्यात् व्याप्येष्येन युंज

निक्षिपेत २५५५५ एवमुपि सर्वत्र दिस्पोनगुणेन स्पोनगच्छमात्रगुण-कारैश्च गुणितमादिं ऋणं निक्षिपेत्। तथा च सित अंतधने आदेर्गच्छ-मात्रा गुणकारा भवंति। एतत्सर्व मनसि कृत्य "पदमेत्ते गुणयारे अण्णोणं गुणिये" त्युक्तं। एविमिष्टगच्छमात्रेषु गुणकारेषु अन्योन्यं गुणितेष्वेवं शह्र ५ इदं ऋणसिहतं धनं। अत्र प्राग्निक्षिप्तऋणापनयने तावत्प्रथमे ऋणे एकस्पगुणितमादि २।१ उद्भृत्यापनयेत्। इद्मेवावधार्य स्पपित्रिणे इत्युक्तं। अपनीतशेषिदं २।६२४। अत्र सर्वऋणसंकितिमिदं शहर्थ। श्रे स्पोनगुणेन समच्छेदीकृते अस्मिन् शहर्थार्थं अपनयेत्। अपनीते सत्येवं शहर्थ। श्रे इदं मनसा संप्रधार्य " स्ऊणगुणेण-हिये" इति उक्तं। पुनरपवर्त्य आदिना गुणिते गुणसंकितिधनमागच्छिति ३१२। इदं विचार्य " मुहेण गुणियिम्म " इत्युक्तं। एवं सर्वत्र ऋणराशिः स्पोनगुणकारविभक्तसमस्तराशेर्बहुभागप्रमाणो जायते शुद्ध-धनराशिस्तु तदेकमागो जायते इति व्याप्तिः सर्वत्र योज्या॥ २३१॥

इदानीमानीकभेदस्वरूपं गाथाद्वयेनाह;—

असुरस्त महिसतुरगरथेभपदाती कमेण गंधव्वा । णिचाणीय महत्तर महत्तरी छक्क एका य ॥ २३२ ॥

असुरस्य महिषतुरगरथेभपदातयः क्रमेण गंधर्वः । नृत्यानीकं महत्तरा महत्तरी षट् एका च ॥ २३२ ॥

असुर । असुरस्य महिषतुरगरथेभपदातयः क्रमेण गंधर्वः नृत्यानीकं प्रथमा षट् महत्तरा नृत्यानीकमेकं महत्तरी ॥ २३२ ॥

णावा गरुडिभमयरं करभं खग्गी मिगारिसिविगस्सं। पढमाणीयं सेसे सेसाणीया हु पुद्वं व ॥ २३३ ॥ नौर्गरुडेभमकरं करभः खङ्गी मृगारिशिबिकाश्वम् । प्रथमानीकं शेषे शेषानीकास्तु पूर्वे इव २३३ ॥ णावा । शेषे नागादौ इत्यर्थः । अन्यच्छायामात्रं ॥ २३३ ॥

अथ भावनदेवानामसंख्यातत्वात् प्रकीर्णकादिदेवानामसंख्यातत्वमनु-क्तमप्यवगंतव्यमिति तत्प्रमाणमनुक्त्वा सांप्रतमसुरादिदेवीनां संख्यां गाथा-द्वयेनाह;——

असुरतिए देवीओ छप्पण्णसहस्स तत्थ बल्लभिया। सोलसहस्सं छक्कसहस्सेणूणकमो होइ॥ २३४॥

> असुरत्रिके देव्यः षट्रपंचाशत्सहस्राणि तत्र वछािभकाः । षोडशासहस्राणि षट्सहस्रेणोनकमो भवति ॥ २३४॥

असुर । तत्र तासु देवीषु इत्यर्थः । शेषं छायामात्रं ॥ २३४ ॥

बत्तीस बे सहस्सा सेसे पण पण सजेंद्वदेवीओ । तिसु अट्ठ छस्सहस्सं विगुव्वणामूलतणुसहियं ॥ २३५॥

> द्वात्रिंशत् द्वे सहस्राणि शेषे पंच पंच स्वज्येष्ठदेव्यः । त्रिषु अष्ट षट्सहस्रं विकुर्वणामूलतनुसहिताः ॥ २३५ ॥

बत्तीस । द्वांत्रिंशत्सहस्राणि दे सहस्रे शेषे द्वीपादौ तासां मध्ये पंच पंच ज्येष्ठदेव्यः असुरादिदेवीत्रिस्थानेषु शेषे च ज्येष्ठदेव्यः अष्टसहस्रषट्सहस्र-विकुर्वणामूळतनुसहिताः ॥ २३५ ॥

अथ चमरवैरोचनयोः पट्टदेवीनां संज्ञामाह;—

किण्ह सुमेघसुकड्ढा रयाणि य जेहित्थि पउम महपउमा। पउमसिरी कणयसिरी कणयादिममाल चमरदुगे।२३६। कृष्णा सुमेघा सुकाट्या रत्नी च ज्येष्ठास्त्रियः पद्मा महापद्मा । पद्मश्रीः कनकश्रीः कनकादिमाला चमरित्वेके ॥ २३६॥

किण्ह । कृष्णा सुमेघा सुकाट्या रत्नी च जेष्ठास्त्रियः पद्मा महापद्मा पद्मश्रीः कनकश्रीः कनकमाठा एताश्चमरद्विके ॥ २३६ ॥

अथेंद्रादिपंचानां देवीमानं समानमित्यनुक्त्वा इतरेषां कांता निरूपयति गाथात्रयेण;—

अड्ढाइजं तिसयं पण्णास्णं कमं तु चमरदुगे। पारिसदेवी णाग्ने बिसयं तु ससद्वितालसयं॥ २३७॥

अर्घतृतीयं त्रिशतं पंचाशदूनः क्रमस्तु चमरद्विके । पारिषद्देव्यः नागे द्विशतं तु सर्षष्ठिचत्वारिंशच्छतं ॥ २३७ ॥

अड्ढा । अर्धतृतीयं शतं त्रिशतं पंचाशदूनक्रमस्तु ज्ञातव्यश्चमरिद्धिके पारिषद्देव्यः । नागे तु द्विशतं सषष्ठिशतं सचत्वारिशच्छतं ॥ २३७ ॥ गरुडे सेसे सोलसचउद्स द्ससंगुणं तु वीसुणा । स्थस्यदेवी पेधामहत्तराणंगरक्खाणं ॥ २३८ ॥

गरुडे रोषे षोडराचतुर्दरा दशसंगुणाः तु विंशोनाः । शतशतदेव्यः पृतनामहत्तराणां अंगरक्षाणाम् ॥ २६८ ॥

गरुडे । गरुडे होषे दशसंगुणाः षोडश दशसंगुणाश्चतुर्दश । तत्रैव मध्यबाह्यपरिषदोर्विशत्यूनाः शतशतदेव्यः पृतनामहत्तराणां अंगरक्षा-णाम् ॥ २३८ ॥

सेणादेवाणं पुण देवीयो तस्स अद्धपरिमाणं । सव्वणिगिद्वसुराणं बत्तीसा होंति देवीओ ॥ २३९ ॥ सेनादेवानां पुनः देव्यः तस्य अर्धपरिमाणं । सर्वनिकृष्टसुराणां द्वात्रिंशद्भवंति देव्यः ॥ २६९ ॥

्सेणा। तस्य तस्य सेनामहत्तरस्य ५० इत्यर्थः । क्षेषं छायामात्रं ॥२३९॥ अथ भवनवासिनामभ्रे वक्ष्यमाणव्यंतराणां च जघन्योत्कृष्टमायुराचष्टे;-

असुरादिचदुसु सेसे भौम्मे सायर तिपल्लमाउस्सं । दलहीणकमं जेट्ठं दसवाससहस्समवरं तु ॥ २४०॥

> असुरादिचतुर्षु रोषे भौमे सागरं त्रिपल्यं आयुष्यम् । दलहीनकमः ज्येष्ठं दशवर्षसहस्रं अवरं तु ॥ २४० ॥

असुरा । असुरादिषु चतुर्षु शेषे ६ भौमे च यथासंख्यं सागरोपमं त्रिपत्यं आयुष्यं दलहीनक्रमः । एतत्सर्वे ज्येष्ठं अवरं त्वायुर्दशवर्ष-सहस्रं ॥ २४० ॥

अथोक्तानामेव सविशेषेणायुः कथयन तदेवान्यत्रेति निरूपयति;-

असुरचउक्के सेसे उदही पहात्तियं दृलूणकमं। उत्तरइंदाणहियं सरिसं इंदादिपंचण्हं ॥ २४१ ॥

> असुरचतुष्के शेषे उद्धिः पल्यत्रिकं दलोनकमः । उत्तरेंद्राणामधिकं सदृशं इंद्रादिपंचानाम् ॥ २४१॥

असुर । असुरचतुष्के शेषे उद्धिः पल्यत्रिकं द्लोनक्रमः । एतदेवो• त्तरेंद्राणां साधिकं सदृशमिंद्रादिपंचानाम् ॥ २४१ ॥

अथ तदेव सादृश्यं विशेषेण निरूपयति;—

आऊपरिवारिड्डीविकिरियाहिं पडिंद्यादि चऊ। सगसगइंदेहिं समा दहरच्छत्तादिसंजुत्ता॥ २४२॥ आयुःपरिवारिर्धिविकियाभिः प्रतींद्रादयः चत्वारः। स्वकस्वकेंद्रैः समा दभ्रच्छत्रादिसंयुक्ताः॥ २४२॥ आऊ । दभ्रं ह्रस्वं तेन इत्यर्थः। शेषं छायामात्रं॥ २४२॥ असुरादींद्रदेवीनामायुःप्रमाणमाहः,—

अड्ढाइज्जतिपल्लं चमरदुगे णागगरुडसेसाणं। देवीणमद्दमं पुण पुन्वावस्साण कोडितयं॥ २४३॥

> अर्धतृतीयत्रिपल्यं चमुरद्विके नागगरुडशेषाणां । देवीनामष्टमं पुनः पूर्ववर्षाणां कोटित्रयम् ॥ २४३ ॥

अड्ढा । अर्धतृतीयं पत्यं त्रिपत्यं चमरद्दिके देवीनां नागगरुडशेषाणां देवीनां यथासंख्यं पत्याष्टमभागः पुनः पूर्वकोटित्रयं वर्षाणां कोटित्रयं ज्ञातव्यं ॥ २४३ ॥

अंगरक्षपरिषत्रयाणामायुष्यं गाथाचतुष्केणाहः;—

चमरंगरक्खसेणामहत्तराणाउगं हवे पहुं। साणीकवाहणाणं दुछं तु वइरोयणे अहियं॥२४४॥

चमरांगरक्षसेनामहत्तराणामायुष्यं भवेत् परुयं । सानीकवाहनानां दछं तु वैरोचने अधिकम् ॥ २४४॥

चमरं । चमरांगरक्षसेनामहत्तराणामायुष्यं भवेत्पल्यं आनीकः आरोहकः तेन सहितानां वाहनानां दलं अर्धपल्यं एतदेव वैरोचने साधिकम् ॥२४४॥

फणिगरुडसेसयाणं तहाणे पुन्ववस्सकोडी य । वस्साण कोडि लक्खं लक्खं च तद्द्वयं क्रमसो ॥२४५॥।

> फणिगरुडद्रोपाणां तत्स्थाने पूर्ववर्षकोटिः च । वर्षाणां कोटिः लक्षं लक्षं च तद्र्षकं क्रमशः॥ २४५ ॥

फिण । फिणिगरुडशेषाणां ७ तत्स्थाने अंगरक्षसेनामहत्तरानीकवाहन-स्थाने पूर्वकोटिः वर्षकोटिश्च वर्षाणां कोटिः वर्षाणां लक्षं लक्षं च तद्रद्धिकं कमशः ॥ २४५ ॥

चमरदुगे परिसाणं अड्ढाइजं तिपल्लमद्भूणं । णागे अट्टमभागं सोलस बत्तीसभागं तु ॥ २४६ ॥

चमरद्विके परिषदां अर्धतृतीयं त्रिपल्यमधीनम् । नागे अष्टमभागं षोडश द्वात्रिंशद्भागं तु ॥ २४६॥

चमर । चमरिद्वके परिषत्रयाणां अर्धतृतीयं पत्यं त्रिपत्यं । मध्यम-बाह्यपरिषद्रोरधीर्धपत्योनं । नागे पत्याष्टमभागं पत्यबोडशभागं पत्यद्वात्रिं-शद्भागमायुः ॥ २४६ ॥

गरुडे सेसे कमसो तिगदुगमेक्कं तु होदि पुव्वाणं। वस्साणं कोडीओ परिसाणब्भंतरादीणं॥ २४७॥

गरुडे रोषे क्रमशः तिस्रः द्वे एका तु भवति पूर्वाणाम् । वर्षाणां कोट्यः पारिषदानां अभ्यंतरादीनाम् ॥ २४७ ॥

गरुडे । गरुडे शेषे च क्रमशः तिस्रः द्वे एका तु भवति पूर्वाणां कोट्यः तथा वर्षाणां कोट्यः पारिषदानामभ्यंतरादीनाम् ॥ २४७ ॥

असुरादीनामुच्छासाहारऋमं कथयति;---

असुरे तित्तिसु सासाहारा पक्खं समासहस्सं तु । समुद्वत्तदिणाणद्धं तेरस बारस दल्लणट्टं ॥ २४८ ॥

असुरे त्रिस्त्रिषु श्वासाहारौ पक्षं समासहस्रं तु । समुहूर्तदिनयोः अर्धत्रयोदश द्वादश दलोनाष्टमं ॥ २४८॥ असुरे । असुरे त्रिस्त्रिषु च उच्छासाहारौ पक्षे एकवारं सँमासहस्त्रे च एकवारं समुहूर्तदिनयोरर्धत्रयोदशे द्वादशे दलोनाष्टमे भागे एकैकवारं ॥२४८॥ अथ भवनत्रयाणामुत्सेधमाह;——

पणवीसं असुराणं सेसकुमाराण दसधणू चेव । विंतरजोइसियाणं दससत्त सरीरउद्ओ दु ॥ २४९ ॥

पंचिवंदातिः असुराणां दोषकुमाराणां दराधनुषां चैव । व्यंतरज्योतिष्कयोः दरासप्त दारीरोदयः तु ॥ २४९ ॥

पणवीसं । पंचिवंशितः असुराणां धनुषामुद्यः शेषकुमाराणां दश-धनुषां चैवोदयः । व्यंतरज्योतिष्कयोः दशसप्तधनुः शरीरोदयस्तु ॥२४९॥

> इति श्रीनेमिचंद्राचार्यावेरिचते त्रिलोकसारे भवनलोकाधिकारः॥२॥

व्यंतरलोकाधिकारः ॥ ३ ॥

इदानीं व्यंतरहोकं निरूपियतुमनास्तावत्तहोकस्थितचैत्याहयानां प्रमाण-पूर्वकं नितं वितनोति;—

तिण्णिसयजोयणाणं कदिहिद्पद्रस्स संखभागिमद्रे। भौमाणं जिणगेहे गणणातीदे णमंसामि ॥ २५०॥

त्रिशतयोजनानां कृतिहृतप्रतरस्य संख्यभागमितान् । भौमानां जिनगेहान् गणनातीतान् नमस्यामि ॥ २५० ॥

तिण्णि। अंगुलसूच्यंगुलिक्कतित्रिशतयोजनानां क्वतिहृतप्रतरस्य संख्यातभागिमतान् भौगानां जिनगेहान् गणनातीतान् नमस्यामि । त्रिशतयोजनस्य क्वतिं गृहीत्वा ९०००० एकयोजनस्य १ एतावत्सु ७६८०००
अंगुलेषु सत्सु इयतां योजनानां ९०००० किमिति त्रैराशिकविधिनांगुलानि
कर्तव्यानि । वर्गराशेर्गुणकारभागहारौ वर्गस्त्रेण भवत इति न्यायेन गुणकारोयं वर्गात्मको भवति २=७६८०००।७६८००० तत्रेदमंगुलांकं
त्रिभिभेद्यित्वा २५६।३।२५६।३ गुण्यगुणकारस्थितशून्यदशकं पृथक्
कृत्वा बेसद्युष्णणद्वयगुणने पण्णिट्ठर्जाता । परस्परगुणितत्रिकद्वयेन ९
प्राक्तननवकं गुणिते एकाशीतिरभूत् । पुनरमुं राशिं ६५=८१।१० शून्य
अंगुलस्त्रं । एकस्यांगुलस्य एकस्मिन् सूच्यंगुले २ सित इयतां किमिति
संपात्य सूच्यंगुलं वर्गीकृत्य ४ गुणयेत् । पुनरनेन जगत्प्रतरे भक्ते
=४।६५=८१।१० शून्य व्यंतरपरिमाणं स्यात् । तदुक्तं—" तिण्णिसयजोयणाणं बेसद्युष्णण्ण अंगुलाणं च । कदिहिद्यद्रं वेतरजोइसियाणं च परिमाणं॥ " इति । पुन संख्यातदेवानां प्र. एकस्मिन् जिनगेहे फ. १ इयतां=४।६५=८१।१० शून्य । किमिति संपात्य संख्यातेन

जगत्प्रतरे भक्ते=४।६५=८१।१० ज्ञू. । व्यंतराणां जिनगेहप्रमाणं स्यात् ॥ २५० ॥

अथ व्यंतराणां कुलभेदं निरूपयति;—

किंणरिकंपुरिसा य महोरगगंधव्व जक्खणामा य। रक्खसभूयपिसाया अट्ठविहावेंतरा देवा ॥ २५१॥

किंनरिकंपुरुषौ च महोरगगंधर्वयक्षनामानः च । राक्षसभूतिपशाचाः अष्टविधा व्यंतरा देवाः ॥ २५१॥

किंणर । छायामात्रमेवार्थ: ॥ २५१ ॥ अथ तेषां शरीरवर्ण निरूपयति;——

तेसिं कमसो वण्णो पियंगुफलधवलकालयसियामं। हेमं तिसुवि सियामं किह्नं बहुलेवभूसा य ॥ २५२॥

तेषां ऋमराः वणीः प्रियंगुफलघवलकालस्यामाः ।

हेमः त्रिष्वपि इयामः कृष्णः बहुल्लेपभूषा च ॥ २५२ ॥

तेसिं । तेषां क्रमशः शरीरवर्णाः प्रियंगुफलधवलकालश्यामा हेमवर्ण-स्त्रिष्वपि श्यामवर्णः कृष्णवर्णः । ते देवा बहुलेपभूषणाः ॥ २५२ ॥ अथ तेषां चैत्यतरुभेदमाहः—

तेसिं असोयचंपयणागा तुंबुरुवडो य कंटतरू। तुलसी कदंबणामा चेत्ततरू होंति हु कमेण ॥ २५३ ॥

तेषां अशोकचंपकनागाः तुंबुरुवटाश्च कंटतरुः । तुल्रसी कदंबनामा चैत्यतरवो भवंति खलु क्रमेण ॥ २५३॥ तेसिं । नागा नागकेसर इत्यर्थः । शेषं छायामात्रं ॥ २५३॥ अथ तच्चैत्यतरुमूलस्थजिनप्रतिमादिमाह;-

तम्मूले पलियंकगजिणपाडिमा पाडिदिसम्हि चत्तारि । चउतोरणजुत्ता ते भवणेसु च जंबुमाणद्धा ॥ २५४ ॥

तन्मूले पल्यंकगजिनप्रतिमाः प्रतिदिशं चतस्रः । चतुरतोरणयुक्तास्ताः भवनेषु च जंबूमानार्धाः ॥ २५४ ॥ तम्मूले । जंबूमानार्धाः चैत्यतरवः जंबूवृक्षपरिकरप्रमाणाद्धां इत्यर्थः ।

शेषं छायामात्रमेव ॥ २५४ ॥

अथ तद्ग्रस्थमानस्तंभं सविशेषं निरूपयति;—

पिंडपिंडमं एकेका माणत्थभातिवीहसालजुदा । मोत्तियदामं सोहइ घंटाजालादियं दिव्वं ॥ २५५ ॥

> प्रतिप्रतिमां एकैका मानस्तंभाः त्रिपीठशालयुताः । मौक्तिकदाम शोभते घंटाजालादिकं दिव्यम् ॥ २९५ ॥

पिंड । प्रतिप्रतिमां एकैका मानस्तंभाः त्रिपीठित्रिशालयुताः । तत्र मौक्तिकं दाम शोभते दिव्यं घंटाजालादिकं च ॥ २५५ ॥

अथ अष्टविधन्यंतराणां प्रतिकुलमवांतरभेदमाह;—

किंणरचउ दसदसधा सेसा बारसगसत्तचोदसधा । दो हो इंदा दो हो वल्लभिया पुह सहस्सदेविजुदा॥२५६

किंनरचत्वारः दशदशधा शेषाः द्वादशसप्तचतुर्दशवा । द्वौ द्वौ इंद्रौ द्वे द्वे बर्छिभिके पृथक् सहस्रदेवीयुते ॥ २५६ ॥ किंगर । किंनरादयः चत्वारः दशधा दशधा भियंते शेषाः यक्षादयः द्वादशघा सप्तधा चतुर्दशघा । अत्र द्वौ द्वौ इंद्रौ तयोर्देद्दे वल्लाभिके पृथकः
पृथक् सहस्रदेवीयुते ॥ २५६ ॥

अथ तेषां संज्ञां षाडरागाथाभिर्निरूपयति;—

किंपुरिसकिंणरावि य हिद्यंगमगा य रूपपाली य। किंणरकिंणरऽणिंदित मणरम्मा किंणरुत्तमगा॥२५७॥

किंपुरुषिकंनराविष च हृद्यंगमश्च रूपपाली च । किंनरिकंनरः अनिदितः मनोरमः किंनरोत्तमः ॥ २५७ ॥

किंपुरिस । छायामात्रमेवार्थः ॥ २५७ ॥

रतिपियजेट्ठा इंदा किंपुरिसाकिंणरावतंसा हु । केतुमती रतिसेणा रतिप्यिया होंति वल्लभिया ॥२५८॥ः

रितिप्रियज्येष्ठौ इंद्रौ किंपुरुषिकंनरौ अवतंसा हि । केतुमती रितसेना रितिप्रिया भवंति वर्छिभकाः ॥ २५८ ॥

रितिपिय । रितिप्रियज्येष्ठौ १० तत्रेन्द्रौ विंपुरुषिनिंनरौ तयोरवतंसाः केतुमतीरितसेनारितिप्रियाः भवंति वहिभिकाः ॥ २५८ ॥

पुरुसा पुरुसुत्तमसप्पुरुसमहापुरुसपुरुसपहणामा । अतिपुरुसा मरुओं मरुदेवमरुप्पहजसोवंतो ॥ २५९ ॥

> पुरुषः पुरुषोत्तनसत्पुरुषमहापुरुषपुरुषप्रभनामानः । अतिपुरुषः मरुर्मरुदेवमरुत्प्रभयशस्वतः ॥ २५९ ॥

पुरुसा । छायामात्रमेवार्थः ॥ २५९ ॥

सप्पुरुसमहापुरुसा किंपुरिसिंदा कमेण वल्लभिया। रोहिणिया णवमी हिरि पुष्फवदी य इयरस्स ॥ २६०॥ सत्पुरुषमहापुरुषौ किंपुरुषेंद्रौ क्रमेण वछिमिकाः । रोहिणी नवमी ही पुष्पावती च इतरस्य ॥ २६०॥

सप्पुरुस । सत्पुरुषमहापुरुषौ किंपुरुषेंद्रौ । ऋमेण वल्लभिका: रोहिणी नवमी देवी पूर्वेंद्रस्य ह्ली पुष्पवती चेतरस्य ॥ २६० ॥

भुजगा भ्रुजंगसाली महकायतिकाय खंधसाली य । मणहर असणिजवक्खा महसरगंभीरपियद्रिसा॥२६१॥

मुजगः भुजंगदााली महाकायो अतिकायः स्कंघशाली च।
मनोहरः अशनिजवाच्यः महैश्वर्यगंभीरप्रियदर्शिनः ॥ २६१॥

भुजग । छायामात्रमेवार्थः ॥ २६१ ॥

महकायो अतिकायो महोरगेंदा हु भोग भोगवदी । इद्रस्स पुष्फगंधी अणिंदिता होंति वल्लभिया ॥२६२॥

महाकायो अतिकायः महोरगेंद्रौ हि भोगा भोगवती । इतरस्य पुष्पगंधी अनिंदिता भवतः वछाभिके ॥ २६२ ॥

महकायो । महाकायोऽतिकायश्चेति महोरगेंद्रौ सन्जु । भोगा भोगवती पूर्वस्य, इतरस्य पुष्पगंधी अनिंदिता भवत: वल्लभिके ॥ २६२ ॥

्हाहा हूहू णारयतुंबुरुककदंबवासवक्खा य । ःमहसर गीतरतीवि य गीतयसा दइवता दसमा ॥२६३॥

> हाहा हुहू नारदतुंबुरुककदंबवासवाख्याश्च । महास्वरो गीतरतिः अपि च गीतयशा दैवता दशमः॥२६३॥

हाहा । छायामात्रमेवार्थः ॥ २६३॥

गीतरती गीतयसो गंधव्विंदा हवंति वल्लभिया। सरसति सरसेणावि य णंदिणि पियद्रिसिणादेवी २६३

गीतरितः गीतयशा गंधर्वेन्द्रौ भवतः वर्छभिकाः । सरस्वति स्वरसेनापि च नंदिनी प्रियदर्शनादेवी ॥ २६४॥ गीतरती । वर्छभिकाः तयोरिति शेषः । अन्यच्छायामात्रं ॥ २६४॥ अह माणिपुण्णसैलमणोभद्दा भद्दगा सुभद्दा य ।

तह सव्वभद्द माणुस धणपाल सुक्रवजक्खा य ॥ २६५॥ अथ माणिपूर्णशैलमनोभद्राः भद्रकः सुभद्रः च ।

तथा सर्वभद्रः मानुषः धनपालः मुख्ययक्षश्च ॥ २६५ ॥

अह । अथ माणिभद्रपूर्णभद्रशैलभद्रमनोभदाः भद्रकः सुभद्रश्च तथाः सर्वभद्रः मानुषः धनपालः सुरूपयक्षश्च ॥ २६५ ॥

जक्खुत्तमा मणोहरणामा तह माणिपुण्णभिद्दंदा। कुंद बहुपुत्तदेवी तारा पुण उत्तमा देवी॥ २६६॥

> यक्षोत्तमो मनोहरनामा तत्र माणिपूर्णभदेंद्रौ । कुंदा बहुपुत्रदेवी तारा पुनरुत्तमा देवी ॥ २६६ ॥

जक्खु । यक्षोत्तमो मनोहरनामा १२ तत्र माणिभद्रपूर्णभद्राविंद्री ।
तयोर्देव्यः कुंदा बहुपुत्रदेवी तारापुनस्त्तमा देवी ॥ २६६ ॥
भीममहभीमविग्घविणायक तह उद्करक्खसा य तहा ।
रक्खसरक्खस तह बम्हरक्खसा होति सत्तमया॥२६७॥

भीमो महाभीमः विघ्नविनायकः तथा उदकः राक्षसश्च तथा । राक्षसराक्षसः तथा ब्रह्मराक्षसः भवंति सप्तमकः ॥ २६७ ॥

भीम । छायामात्रमेवार्थः ॥ २६७ ॥

भीमो य महाभीमो रक्खसइंदा हवंति वल्लभिया। पउमा वसुमित्तावि य रयणड्ढा कणयपह देवी॥ २६८॥

भीमश्च महाभीमो राक्षसेंद्रौ भवतः वर्छभिका । पद्मा वसुमित्रापि च रत्नाट्या कनकप्रभा देवी ॥ २६८॥ भीमो । वर्छभिकाः तयोरिति शेषः । अन्यच्छायामात्रं ॥ २६८॥

भूदाणं तु सुरूपा पिंडस्वा भूदउत्तमा तत्तो । पिंडभूद महाभूदा पिंडछण्णागासभूद इदि ॥ २६९ ॥

भूतानां तु सुरूषः प्रतिरूषः भूतोत्तमः ततः । प्रतिभूतः महाभूतः प्रतिछन्नः आकाशभूत इति ॥ २६९॥ भूदाणं । छायामात्रमेवार्थः ॥ २६९॥

ंइंदा य सुपडिरूवा बल्लभिया तह य होदि रूववदी। बहुरूवा य सुसीमा सुमुहा य हवंति देवीयो॥ २७०॥

इंद्रौ च सुप्रतिरूपौ वर्छिभकाः तथा च भवंति रूपवती । बहुरूपा च सुषीमा सुमुखा च भवंति देव्यः ॥ २७० ॥

इंदा । इंद्रौ च सुरूपप्रातिरूपौ तयोर्वछिभिका तथा भवंति रूपवती बहु-

कुम्भंड रक्ख जक्खा संमोहो तारका अचोक्खा य । काल महकाल चोक्खा सतालया देह महदेहा॥२७१॥

कूष्मांडो रक्षोयक्षः संमोहः तारकः अशुचिश्च । कालः महाकालः शुचिः सतालकः देहः महादेहः ॥ २७१॥ कुंभं । छायामात्रामेवार्थः॥ २७१॥

तुण्हिय पवयणणामा इंदा तेसिं तु कालमहकाला । कमलकमलप्पहुप्पलसुद्रिसणा होति वल्लभिया॥२७२॥

तूष्णीकः प्रवचननामा इंद्रौ तेषां तु कालमहाकालौ । कमलाकमलप्रमोत्पलामुदर्शना भवंति वल्लभिकाः ॥ २७२ ॥

तुणिहय । तूष्णीकः प्रवचननामा १४ इंद्रौ तेषां तु कालमहाकालौ कमला कमलप्रमा उत्पला सुदर्शनिका एतास्तयोर्वेक्षभिकाः ॥ २७२ ॥

अथ पुनिरिद्रसंज्ञामेव पृथगगृह्णाति गाथाद्वयेनाहः,—

किंपुरुस किंणरा सप्पुरुसमहापुरुसणामया कमसो । महकायो अतिकायो गीतरती गीतयसणामा॥२७३॥

किंपुरुषः किन्नरः सत्पुरुषः महापुरुषनामा क्रमशः । महाकायः अतिकायः गीतरतिः गीतयशोनामा ॥ २७३॥ किंपुरुसः । छायामात्रमेवार्थः ॥ २७३॥

तो माणिपुण्णभद्दा मीममहाभीमया सुरूवा य । पडिरूवो काल महाकालो भोम्मेसु जुगलिंदा ॥२७४॥

ततो माणिपूर्णभद्रौ भीममहाभीमौ सुरूपश्च । प्रतिरूपः कालः महाकालः भौमेषु युगलेंद्राः॥ २७४ ॥

तो । ततो माणिभद्रः पूर्णभद्रः भीमः महाभीमः सुरूपश्च प्रतिरूपः कालो महाकालः एते सर्वे भौमेषु युगलेंद्राः॥ २७४॥

अथ किंपुरुषादींद्राणां गणिकामहत्तरीर्गाथाचतुष्टयेन कथयति;---

गणिकामहत्तरीयो इंदं पिंड पल्लदलिदी दो हो। मधुरा मधुरालावा सुस्सर मडभासिणी कमसो॥२७५॥ गणिकामहत्तर्यः इंद्रं प्रति पल्यदल्रस्थितयः द्वे द्वे । मधुरा मधुरालापा सुस्वरा मृदुभाषिणी क्रमशः ॥ २७५ ॥

गणिका । छायामात्रमेवार्थः॥ २७५॥

पुरिसपिया पुंकंता सोमा पुंदरिसिणी य भोगक्खा। भोगवदी य भुजंगा भुजंगपिया तो सुघोस विमलेत्ति२७६

पुरुषित्रया पुंकांता सौम्या पुंदिशिनी च भोगाख्या । भोगवती च भुजंगा भुजंगित्रया ततः सुघोषा विमछा इति ॥२७६॥ पुरिस । छायामात्रमेवार्थः ॥ २७६ ॥

सुस्सर अणिंदिदक्खा भद्द सुभद्दा य मालिणी होंति। पडमादिमालिणीवि य तो सन्वरि सन्वसेणेत्ति॥२७७॥

सुस्वरा अनिंदितारूया भद्रा सुभद्रा च मालिनी भवंति । पद्मादिमालिनी अपि च ततः शर्वरी सर्वसेना इति ॥ २७७॥

सुस्सर । छायामात्रमेवार्थ: ॥ २७७ ॥

रुद्दक्ल रुद्द्रिसिण भूदादीकंद भूद भूदादी। दत्त महाभुज अंबा कराल सुलसा सुद्रिसणया॥२७८॥

रुद्राख्या रुद्रदर्शना भूतादिकांता भूना भूतादि। दत्ता महाभुजा अंबा कराला सुरसा सुदर्शनका॥ २७८॥

रुद्दक्ख । भूतादिकांता भूतकांता इत्यर्थः । भूतादिदत्ता भूतदत्ता इत्यर्थः । शेषं छायामात्रं ॥ २७८। ।

अथ किंपुरुषादींद्राणां सामानिकादीनां संख्याभेदमाह;---

इंदसमा हु पर्डिंदा समाणुतणुरक्खपरिसपरिमाणं। चउसोलसहस्सं पुण अट्ठसयं विसदवड्ढिकमो॥ २७९॥

इंद्रसमाः खलु प्रतींदाः सामानिकतनुरक्षपारिषदप्रमाणं । चतुःषोडशसहस्रं पुनरष्टशतं द्विशतवृद्धिक्रमः ॥ २७९ ॥

इंदसमा । इंद्रसमाः खलु प्रतींद्राः सामानिकतनुरक्षपारिषद्प्रमाणं चतुः-सहस्रं षोडशसहस्रं पुनरष्टशतं मध्यमबाह्यपरिषदोः द्विशतवृद्धिक्रमः॥२७९॥

अथ तेषां सप्तानीकं कथयति;—

कुंजरतुरयपाददीरहगंधव्वा य णज्ञवसहेति । सत्तेवय आणीया पत्तेयं सत्त सत्त कक्खजुदा ॥ २८० ॥

> कुंनरतुरगपदातिरथगंघवीश्च नृत्यवृषभाविति । सप्तेव अनीकाः प्रत्येकं सप्त सप्त कक्षयुताः ॥ २८० ॥

कुंजर । छायामात्रमेवार्थः ॥ २८० ॥

अथ तत्सेनामहत्तरभेदमाह;---

सेणामहत्तरा सुज्जेट्ठा सुग्गीवविमलमरुदेवा। सिरिदामा दामसिरी सत्तमदेवो विसालक्खो॥ २८१॥

> सेनामहत्तराः सुज्येष्ठः सुग्रीवविमलमरुदेवाः । श्रीदामा दामश्रीः सप्तमदेवो विशालाख्यः ॥ २८१ ॥

सेणा । छायामात्रमेवार्थः ॥ २८१ ॥

अथ तदानीकसंख्यामाह;—

अट्ठावीससहस्सं पढमं दुगुणं कमेण चरिमोत्ति । सर्विदाणं सरिसा पइण्णयादी असंखमिदा ॥ २८२॥

अष्टाविंशसहस्राणि प्रथमं द्विगुणं क्रमेण चरमांतम् ।

सर्वेद्राणां सदशाः प्रकीर्णकादयः असंख्यमिताः ॥ २८२ ॥

अट्ठावीस । अष्टाविंशतिः सहस्राणि प्रथमं प्रमाणं क्रमेण द्विगुणं चरमं यावत् । सर्वेद्राणां सदृशाः आनीकसंख्याः चतुर्निकायेषु प्रकीर्णका-दयः असंख्यातिमताः ॥ २८२ ॥

अथ व्यंतरेंद्राणां नगराश्रयद्वीपसंज्ञामाहः;—

अंजणकवज्जधाउकसुवण्णमणोसिलकवज्जरजदेसु । हिंगुलिके हरिदाले दीवे भोम्मिद्णयराणि ॥ २८३ ॥

अंजनकवज्रघातुकपुवर्णमनःशिलकवजरतञ्रेषु । हिंगुलिके हरिताले द्वीपे भौमेंद्रनगराणि ॥ २८३॥ अंजणक । छायामात्रमेवार्थः ॥ २८३॥

अथ तन्नगरसंज्ञामायामं चाह;—

भोमिंदंकं मज्झे पहकंतावत्तमज्झ चरिमंका । पुन्वादिसु जंबुसमा पणपणणयराणि समभागे॥२८४॥

भौमेंद्रांकं मध्ये प्रभकांतावर्तमध्याः चरमांकाः ।
पूर्वादिषु जंबूसमानि पंच पंच नगराणि समभागे ॥ २८४॥
भोमेंद्रं । भौमेंद्रः किंनरस्तदेवांकं मध्ये पुरि प्रभकांतावर्तमध्याः
भौमेंद्रांकचरमांकाः पूर्वादिषु जंबूद्वीपसमानि पंच पंच नगराणि
समभागे॥ २८४॥

अथ तन्नगरप्राकारद्वारयोह्दयादिभेदमाह;—

निष्पायारुद्यतियं पणहत्तारिपण्णवीसपंचद्लं । दारुद्ओ वित्थारो पंचघणद्धं तद्द्धं च ॥ २८५ ॥

तत्प्राकारोदयत्रयं पंचसप्ततिपंचिवंशतिपंचदलम् । द्वारोदयो विस्तारः पंचघनार्धे तद्धे च ॥ २८५ ॥

तप्पाया । तत्प्राकारोदयत्रयं पंचसप्ततिदलं क्षेत्र पंचिविंशतिदलं क्षेत्र पंचविंशतिदलं क्षेत्र पंचविं क्षेत्र पंचवि

अथ तदुपरिमप्रासादस्वरूपं निरूपयति;--

तस्सुवरिं पासादो पणहत्तरितुंगओ सुधम्मसहा । यणकादिद्छ तद्दल णव दीहरवासुद्य कोस ओगाढा२८६

तस्योपरि प्राप्तादः पंचसप्ततितुंगः सुधर्मसभाः। पंचकृतिदछं तद्छं नव दीर्वन्यासोदयाः क्रोशः अवगाढः ॥१८६॥

तस्स्रव । तस्योपिर प्रासादः पंचसप्तितुंगः स एव सुधर्मसभेत्याख्या-यते । पंचक्वतिद्रलं रूपं तह्लं रूपं नव ९ एते यथासंख्यं दीर्घव्यासोद्याः तद्वगाढः कुट्टिमा भूमिः एककोशः ॥ २८६ ॥

अथ तत्प्रासादस्य द्वारोदयादीन्निरूपयाति; —

तिस्से दारुदओ दुगइगि वासो दक्षिलणुत्तरिंदाणं । -सन्वेसिं णगराणं पायारादीणि सरिसाणि॥ २८७॥

तस्याः द्वारोदयः द्विकमेकं व्यासः दक्षिणोत्तरेंद्राणाम् । • सर्वेषां नगराणां प्राकारादानि सदृशानि ॥ २८७॥

तिस्से । तस्याः सुधर्मसभायाः द्वारोदयः द्वियोजनं एकयोजनव्यासः । दक्षिणोत्तरेंद्राणां सर्वेषां नगराणां प्राकारादीनि सहशानि ॥ २८७ ॥

अथ तन्नगरबाह्यवनस्वरूपं निरूपयति;—

पुरदो गंतूण बहिं चउद्दिसं जोयणाणि बिसहस्सं। इगिलक्खायद तद्दलवासजुदा रम्मवणखंडा ॥ २८८॥

> पुराद्गत्वा बहिः चतुर्दिशं योजनानि द्विसहस्रं । एकल्रक्षायताः तद्दलन्यासयुताः रम्यवनखंडाः ॥ २८८ ॥

पुरदो । पुराद्गत्वा बहिश्चतसृषु दिशासु योजनानि द्विसहस्रैकेळक्षायताः तदर्भव्यासयुता रम्यवनखंडा: ॥ २८८ ॥

अथ तद्दीपस्थितगणिकानगरिवस्तारसंख्यादिकं निरूपयितः;—
तत्थेव य गणिकाणं चुलसीदिसहस्सविउलणयराणि ।
सेसाणं भोम्माणं अणेयदीवे समुद्दे य ॥ २८९ ॥

तत्रैव च गाणिकानां चतुरशीतिसहस्रविपुलनगराणि । शेषाणां भौमानां अनेकर्द्वापे समुद्रे च ॥ २८९ ॥

तत्थेव । तत्रैव द्वीपे गणिकानां चतुरशातिसहस्रविपुलनगराणि शेषाणां भौमानां अनेकद्वीपे अनेकसमुद्रे च नगराणि ॥ २८९ ॥

अथ कुलविशेषमवलंब्य निलयभेदमाह;—

भूदाण रक्खसाणं चउद्स सोलस सहस्स भवणाणि । सेसाण वाणवेंतरदेवाणं उविर णिलयाणि ॥ २९०॥

भूतानां राक्षसानां चतुर्दश षेडिश सहस्रं भवनानि । शेषाणां वानत्यंतरदेवानां उपरि निलयानि ॥ २९०॥ भूदाण । भूतानां खरभागे राक्षसानां पंक्षभागे चतुर्दश षोडशसहस्र-भवनानि शेषाणां वानव्यंतरदेवानां उपरि मध्यलोके निलयानि संति॥२९०॥

अथ नीचोपपादादिव्यंतरिवशेषात् गाथाद्वयेनाहः;— हत्थपमाणे णिच्चुववादा दिगुवासि अंतरिणवासी । कुंभंडा उपपण्णाणुप्पण्ण पमाणया गंधा ॥ २९१ ॥

हस्तप्रमाणे नीचोपपादाः दिग्वासिनः अंतरिनवासिनः । कृष्मांडाः उत्पन्ना अनुत्पन्नाः प्रमाणका गंधाः ॥ २९१ ॥ इत्थ । छायामात्रमेवार्थः ॥ २९१ ॥

महगंध मुजगपीदिक आगासुववण्णगा य उवरुवरिं। तिसु दसहत्थसहस्सं वीससहस्संतरं सेसे ॥ २९२ ॥

महागंघा भुजगाः प्रांतिका आकाशोत्पन्नाश्च उपर्युपरि । त्रिषु दशहस्तसहस्राणि विंशतिसहस्रांतरं शेषे ॥ २९२ ॥

मह । महागंघा भुजगाः प्रीतिका आकाशोत्पन्नाश्च १२ एते सर्वे मूतविशेषा चित्राभूमित उपर्युपरि । त्रिषु दशहस्तसहस्राणि अंतरं शेषे उत्पन्नादौ विंशतिहस्तसहस्राणि अंतरं ॥ २९२ ॥

अथ तेषां नीचोपपादादीनां कमेणायुष्यमाहः;—

दसविरससहस्सादो सीदी चुलसीदिकं सहस्सं तु। पल्लहुमं तु पादं पल्लद्धं आउगं कमसो॥ २९३॥

> दशवर्षसहस्रात् अशीतिः चतुरशीतिकं सहस्रं तु । पल्याष्टमं तु पादं पल्यार्घमायुष्यं क्रमशः ॥ २९३ ॥

दसः । दशवर्षसहस्रादारभ्य दशसहस्रोत्तरवृद्धिक्रमेणाशीतिसहस्रपर्यतं, ततश्चतुरशीतिसहस्राणि पल्याष्टमभागं पल्यचतुर्थाशं पल्यार्धमायुष्यं क्रमशः ॥ २९३ ॥

अथ व्यंतराणां निलयभेदमाहः,—

विंतरणिलयतियाणि य भवणपुरावासभवणणामाणि । दीवसमुद्दे दहगिरितरुम्हि चित्तावणिम्हि कमे ॥२९४॥।

व्यंतरिनल्यत्रयाणि च भवनपुरावासभवननामानि । द्वीपसमुद्रे द्रहगिरितरौ चित्रावन्यां क्रमेण ॥ २९४ ॥

विंतर । व्यंतराणां निलयत्रयाणि च भवनपुरं आवासं भवनमितिः नामानि । इह कुत्र कुत्रेति चेत् । द्वीपसमुद्रे ह्नदगिरितरौ चित्रावन्यां चः क्रमेण भवंति ॥ २९४ ॥

अथ निलयत्रयं विवृणोति;—

उड्डगया आत्रासा अधोगया विंतराण मवणाणि । मवणपुराणि य मज्झिमभागगया इदि तियं णिखयं२९५

उर्ध्वगताः आवासा अधोगता व्यंतराणां भवनानि । भवनपुराणि च मध्यमभागगतानीति त्रयं निलयम् ॥ २९५ ॥ उड्डगया । छायामात्रमेवार्थः ॥ २९५ ॥

अथ सर्वेषां व्यंतराणां यथासंभवं निवासप्रदेशमुषिद्दशति; ---

चित्तवइरादु जावय मेरुद्यं तिरियलोयवित्थारं। मोम्मा हवंति भवणे भवणपुरावासगे जोग्गे॥ २९६॥ चित्रावज्रातः यावत् मेरूद्यं तिर्यग्लोकविस्तारं । भौमा भवंति भवने भवनपुराव।सके योग्यं ॥ २९६ ॥

चित्त । चित्रावज्रामध्यादारभ्य यावन्मेरूद्यं यावत्तिर्यग्ठोकविस्तारं तावित क्षेत्रे भौमा भवाति स्वस्वयोग्यभवने भवनपुरे आवासे च ॥ २९६॥ अथ निलयसंक्रममावेदयितः;—

भवणं भवणपुराणि य भवणपुरावासयाणि केसिंपि। भवणामरेसु असुरे विहाय केसिं तियं णिलयं ॥२९७॥

भवनं भवनपुरे च भवनपुरावासकानि केषांचित् ।
भवनामरेषु असुरान् विहाय केषां त्रयं निलयम् ॥ २९७ ॥
भवणं । केषांचित् भवनमेव, केषांचिद्भवनपुरे च भवतः, केषांचिद्भवन्
नभवनपुरावासकानि च भवंति । भवनामरेषु असुरान् विहाय केषांचित्
त्रयं निलयम् ॥ २९७ ॥

अथ निलयत्रयाणां व्यासादिकं गाथात्रयेण कथयति;——
जेट्ठावरभवणाणं बारसहस्सं तु सुद्ध पणुवीसं ।
बहलं तिसय तिपादं बहलतिभागुदयकूडं च ॥२९८॥

ज्येष्ठावरभवनयोः द्वादशसहस्रं तु शुद्धपंचविंशतिः । बाहल्यं त्रिशतं त्रिपादं बाहल्यत्रिभागोदयकूटं च ॥ २९८ ॥

जेद्वा । जेष्ठजवन्यभवनयोर्विस्तारौ द्वादशसहस्रयोजनानि शुद्धा पंचिवंशतिः, तयोर्बाहल्यं त्रिशतयोजनानि त्रिपादयोजनं तयोर्मध्ये तद्धा-हल्यित्रमागोदयकूटं चास्ति ॥ २९८ ॥

जेट्ठमवणाण परिदो वेदी जोयणद्लुच्छिया होदि । अव राणं भवणाणं दंडाणं पण्णुवीसुद्या ॥ २९९ ॥ ज्येष्ठभवनानां परितः वेदी योजनदलोच्छिता भवति । अवराणां भवनानां दंडानां पंचविंदात्युदया ॥ २९९ ॥

जेहं । वेदीशब्दः द्विवारं संबध्यते । अन्यत् छायामात्रमेवार्थः ॥२९९॥

वहादीण पुराणं जोयणलक्खं कमेण एकं च । आवासाणं विसयाहियवारसहस्स य तिपादं ॥ ३००॥

> वृत्तादीनां पुराणां योजनलक्षं क्रमेण एकं च । आवासानां द्विराताधिकद्वादशसहस्राणि च त्रिपादम् ॥३००॥

वट्टा । वृत्तादीनां पुराणां योजनलक्षमुत्कृष्टाविस्तारः क्रमेण जधन्य-मेक्योजनं । वृत्तादीनामावासानां द्विशताधिकद्वादशसहस्राण्युत्कृष्टाविस्तारः जघन्यं त्रिपादयोजनं हुं ॥ ३००॥

अथ निलयत्रयाणां विशेषस्वरूपं भौमाहारोच्छ्वासं च कथयितः;— भवणावासाँदीणं गोउरपायारणचणादिघरा । भोम्माहारुस्सासा साहियपणदिणमुहुत्ताय ॥ ३०१ ॥

भवनावासादीनां गोपुरप्राकारनर्तनादिगृहाणि ।

भौमाहारोच्छ्वासौ साधिकपंचिदनानि मुहूर्ताश्च ॥ ३०१॥

भवणा । भवनावासादीनां गोपुरप्राकारनर्तनादिगृहाणि भवंति ।
भौमाहारोच्छ्वासौ यथाक्रमेण साधिकपंचिदनानि साधिकपंचमुहूर्ताश्च ॥ ३०१॥

इति श्रीनेमिचंद्राचार्यविरचिते त्रिलोकसारे व्यंतरलोकाधिकारः॥३॥

अथ ज्योतिर्लोकाधिकारः ॥ ४ ॥

- ARE-

अथ व्यंतरलोकाधिकारं निरूप्य तदनंतरोहेशामाजं ज्योतिर्लोकाधिकारं
निरूपियतुकामस्तदादौ ज्योतिर्विवसंख्याप्रदर्शनगर्भ ज्योतिर्लोकचैत्यालय-वंदनालक्षणं मंगलमाह;——

बेसद्छप्पण्णंगुलकदिहिद्पद्रस्स संखभागमिदे । जोइसजिणिंद्गेहे गणणातीदे णमंसामि ॥ ३०२॥

द्विशतषट्पंचाशदंगुलकृतिहृतप्रतरस्य संख्यातभागमितान् । ज्योतिष्किजिनेंद्रगेहान् गणनातीतान्नमस्यामि ॥ ३०२ ॥

वेसद् । छायामात्रमेवार्थः ॥ ३०२ ॥ अथ तद्गेहस्थज्योतिष्कभेदमाहः—

चंदा पुण आइचा गह णक्खत्ता परण्णतारा य । पंचिवहा जोइगणा लोयंतघणोदहिं पुद्रा ॥ ३०३ ॥

चंद्राः पुनः अदित्या ग्रहा नक्षत्राणि प्रकीर्णकताराश्च । पंचविधा ज्योतिर्गणा लोकांतघनोद्धिं स्पृष्टवंतः ॥ ३०३॥

चंदा । छायामात्रमेवार्थः ॥ ३०३॥

अथ द्वीपसमुद्रनिरूपणमंतरेण ज्योतिर्गणनिरूपणासंभवात् तदाधारद्वीप-समुद्रान् गाथाचतुष्केण निरूपयति;—

जंबूधादिकपुरुखरवारुणिखीरघदसोदवरदीओ । व्णंदीसररुणअरुणव्भासा वर कुंडलो संस्रो ॥ ३०४॥ जंबूधातिकपुष्करवारुणिक्षीरघृतक्षौद्भवरद्वीपाः । नंदीक्वरारुणारुणाभासा वराः कुंडलः शंखः ॥ ३०४॥

जंबू । जंबूद्वीपः धातुकीसंडद्वीपः पुष्करवरः वारुणिवरः क्षीरवरः घृत-वरः क्षौद्रवरः नंदीश्वरवरः अरुणवरः अरुणाभासवरः कुंडलवरः शंखवरः ॥ ३०४ ॥

तो रुजगभुजगकुसगयकोंचवरादी मणस्सिला तत्तो । हरिदालदीवसिंदुरसियामगंजणयहिंगुलिया ॥ ३०५ ॥

ततो रुचकभुनगकु्रागकौँचवरादयः मनःशिला ततः । हरितालद्वीपसिंदूरस्यामकांननकहिंगुलिकाः॥ २०५॥

तो । ततो रुचकवरः भुजगवरः कुशगवरः कौंचवरादयः । एते अभ्यंतरषोडशद्दीपाः । तत उपिर असंख्यातद्दीपसमुद्रान् त्यक्त्वा अंत्य-षोडशद्दीपानाह-ततो मनःशिलाद्दीपः हरितालद्दीपः सिंदूरवरः श्यामवरः अंजनकवरः हिंगुलिकवरः ॥ ३०५ ॥

रूप्पसुयण्णयवज्जयवेलुरिययणागभूद्जक्खवरा । तो देवाहिंद्वरा सयंभुरमणो हवे चरिमो ॥ ३०६ ॥

रूप्यसुवर्णकवज्रकवेडूर्यकनागभूतयक्षवराः । ततो देवाहिंद्रवरौ स्वयंभूरमणो भवेत् चरमः ॥ ३०६ ॥

स्तरपः । रूप्यवरः सुवर्णवरः वज्रवरः वेंडूर्यवरः नागवरः भूतवरः यक्ष-वरः ततो देववरः अहींद्रवरः स्वयंभूरमणो भवेचरमः ॥ ३०६ ॥

लवणंबुहि कालोदयजलही तत्तो सदीवणामुवही। सब्वे अड्ढाइज्जुद्धारुवहिमेत्तया होंति॥ ३०७॥ लवणांबुधिः कालोदकजलिधः ततः स्वद्वीपनामोदधयः । सर्वे अर्धतृतीयोद्धारोदिधमात्रा भवंति ॥ २०७॥

सर्वे द्वीपसमुद्राः कियंत इतिचेत्, अर्धतृतीयोद्धारसागरोपममात्रा भवंति २०७

इदानीं तेषां विस्तारं संस्थानं च निरूपयति;—

जंबू जोयणलक्खो वहो तहुगुणदुगुणवासेहिं। लवणादिहि परिखित्तो सयंभुरमणुवहियंतेहिं॥३०८॥

> जंबू योजनलक्षः वृत्तः तद्द्विगुणाद्विगुणव्यासैः। लवणादिभिः परिक्षिप्तः स्वयंभूरमणोद्ध्यंतैः॥ ३०८॥

जंबू । जंबुद्दीपः यो ननलक्षन्यासः वृत्तः तद्द्विगुणद्विगुणन्यासैः लवण-समुद्रादिभिः परिक्षिप्तः परिवोधितः स्वयंभूरमणोदध्यंतैः ॥ ३०८॥

अथ तत्रामिमतस्य द्वीपस्य समुद्रस्य वा सूचीव्यासं बलयव्यासं चानेतुं करणसूत्रमिदमः;—

रूऊणाहियपदमिद्दुगसंवग्गे पुणोवि लक्खहदे । गयणतिलक्खविहणि वासो बलयस्स सूइस्स ॥३०९ ॥ः

> रूपोनाधिकपदमिताद्विकसंवर्गे पुनरपि लक्षहते । गगनत्रिलक्षविहीने व्यासो वलयस्य सूचेः ॥ २०९ ॥

रुजणा । द्वीपसमुद्राणामिष्टगच्छप्रमाणं कालोदके एकत्र रूपोनमन्य । त्र रूपाधिकं च कृत्वा स्थापनीयं ३।५ तद्द्यमपि विरलयित्वा ॥ १११ । ११११ । रूपं प्रति द्विकं दत्वा २२२ ।२२२२२ । अन्योन्य-संवर्भे ईट्टशौ सञ्जी जायेते ८।३२ पुनर्लक्षेण हन्यात् । ८ ल ३२ ल.

तत्र प्रथमराशौ शून्यं विशोधयेत् द्वितीयराशौ लक्षत्रयं विशोधयेत् । एवं कृते सति वलयव्यासः ८ ल. सूचीव्यासश्च जायते २९ ल. । अत्र **वलय-**व्यासानयने वासना । तद्यथा । जंबूद्वीपव्यासात् १ ल. अस्माछवणसमु-द्रादिव्यासाः द्विगुणद्विगुणप्रमाणा भवंति इति हेतोः रूपोनगच्छमात्राद्विकै-र्जबूद्वीपच्यासे गुणिते तत्र तत्रेष्टस्थाने वलयच्यासो भवति। इदं मनसि कृत्य " रूऊणपदिमदिदुगसंवरगे " इत्युक्तं । अथ सूचीव्यासानयने वासना । इष्टस्य द्वीपस्य समुद्रस्य वा वलयन्यासं उभयदिग्गतमेलनात् द्विगुणं स्थापयित्वा १६ ल. तथा ततोर्वाचीनानां द्वीपसमुद्राणां वलयव्यासं द्विगुणं द्विगुणं स्थापयेत् ८ रु. । ४ रु. । जंबूद्वीपस्य दिग्द्याभावादात्मप्रमाणमेव १ ल. स्थापयेत् । ततः व्यासानां न्यासः । १६ ल. ८. ल. ४ ल. १ ल. गुणसंकलनार्थः । अत्र द्वितीयस्थाने ज्ञून्ये लक्षद्वयमृणं प्रक्षिपेत् । एवंकृते रूपाधिकगच्छोत्पत्तिः भवति । इदं संप्रधार्य '' रूवाहियपददुगं संवग्गे '' इत्युक्तं । अत्र " पदमेत्ते गुणयारे " इत्यनेन गुणसंकलनसूत्रेण रूपाधिक-पदमात्रद्विकसंवर्गेणोत्पन्नराञावेकरूपं प्राक् प्रक्षिप्तं ऋणद्वयं चापनयेत् । इद-मेवावधार्य '' तिलक्सविहीण '' इत्युक्तं । एवं कृते इष्टस्थाने सूचीव्यास-प्रमाणमुत्पचते ॥ ३०९ ॥

तथाभ्यंतरमध्यमबाह्यसूच्यानयने इदं करणसूत्रम्;—

लवणादीणं वासं दुगतिगचदुसंगुणं तिलक्ख्णं । आदिममज्झिमबाहिरसूइत्ति भणंति आइरिया॥३१०॥

छवणादीनां व्यासं द्विकित्रिकचतुःसंगुणं त्रिछक्षोनम् । आदिममध्यमबाह्यसूची इति भणंति आचार्याः ॥ ३१०॥

स्रवणा । स्रवणसमुद्रादीनां मध्ये इष्टस्य द्वीपस्य समुद्रस्य वा वस्रय-व्यासं द्विसंगुणं कृत्वा तत्र स्रक्षत्रये शोधिते अभ्यंतरसूचीप्रमाणं भवति । तथाहि । विवक्षितवस्रयव्यास उभयदिक्संजनितः अर्वाचीनानां द्वीपसमु- द्राणां उभयदिक्संजनितवलयव्यासयुतेः सकाशात् त्रिलक्षाधिको यतस्ततः त्रिलक्षानः उभयदिक्संजनितो विविक्षितवलयव्यासः अम्यंतरसूचीप्रमाणामित्य-मिप्रायः। विविक्षितवलयव्यासं त्रिसंगुणं कृत्वा तत्र लक्षत्रये शोधिते मध्यमसूचीप्रमाणं भवति । तथाहि । विविक्षितस्य द्वीपस्य समुद्रस्य वा वलयव्यासो द्विगुणितिस्रिलक्षोनश्चेत् तदा तद्दभ्यंतरसूचीप्रमाणं भवति यतस्ततः कारणात् तिस्मन्नभ्यंतरसूचीप्रमाणे विविक्षितवलयव्यासमध्यात्तदर्धस्य दिग्द्यगतस्य विविक्षितवलयव्यासप्रमाणस्याभ्यधिकत्वात् मध्यमसूचीप्रमाणं त्रिगुणितित्रिल् क्षोनिवविक्षितवलयव्यासप्रमाणस्याभ्यधिकत्वात् मध्यमसूचीप्रमाणं त्रिगुणितित्रिल् क्षोनिवविक्षितवलयव्यासप्रमितिमिति भावः । विविक्षितवलयव्यासं चतुःसंगुणं कृत्वा तत्र लक्षत्रये शोधिते बाह्यसूचीप्रमाणं भवति । तथाहि । यतो द्विगुणितित्रिलक्षोनिविवक्षितवलयव्यासप्रमिते अभ्यंतरसूचीप्रमाणे विविक्षित-वलयव्यासस्य दिग्द्यगतस्य प्रक्षेपणात् बाह्यसूचीप्रमाणमुलयते ततः कारणात् चतुर्गुणितत्रिलक्षोनविवक्षितवलयव्यासप्रमिता बाह्यसूचीत्याचार्यान् भिप्रायः ॥ ३१० ॥

अथोक्तभूचीव्यासमाश्रित्य तत्तत्क्षेत्रबादरसूक्ष्मपरिधि तत्तद्वादरसूक्ष्मक्षेत्र-फरुं चानयति;——

त्रिगुणियवासं परिही दहगुणिवत्थारवग्गमूलं च । परिहिहदवासतुरियं बाद्र सुहुमं च खेत्तफलं ॥३११॥

त्रिगुणितन्यासः परिधिः दशगुणविस्तारवर्गमूले च । परिधिहतन्यासतुरीयं बादरं सूक्ष्मं च क्षेत्रफलम् ॥ ३११ ॥

तिगुणिय । त्रिगुणितव्यासो बादरपरिधिः ३ छ. दशगुणिवस्तारवर्गः १ छ १ छ १० तस्मिन् मूले ग्रहीते सूक्ष्मपरिधिः योजन ३१६२२७ तच्छेषयोजनभागं ४८४४७१ चतुर्भिः संगुण्य क्रोशं कृत्वा १९३७८८४ पूर्वभागहारेण ६३२४५४ भागे कृते क्रो ३ तत्कोशशेषं ४०५२२ सहस्र-द्वयेन २००० संगुण्य दंडान् विधाय ८१०४४००० प्राक्तनभागहोरेण

भक्ते तस्मिन् दंडाः स्युः १२८ तदंडशेषं ८९८८८ चतुर्भिः हस्ते कृते ३५९५५२ भागाभावात् चतुर्विंशत्यांगुलं कृत्वा ८६२९२४८ प्राक्तन-हारेण भक्ते तस्मिन् अंगुलानि स्युः १३ तदंगुलहोषं ४०७३४६ याव-द्भागेन अपवर्तितं साधिकैकं तावद्भागेन तद्धारोपि ६३२४५४ इत्यपवर्त्यते चेत् द्वे भवतः । एवं सित साधिकार्ध 💡 भवति ।तत् योजनादिकं सर्वे सूक्ष्म-परिधिः स्थूलपरिधिना ३ ल व्यास १ ल चतुर्थीशेन २५००० हतो ७५।८ जंबूद्वीपस्य बादरक्षेत्रफलं स्यात् । इदानीं योजनह्रपसूक्ष्मपरिधिं ल ३१६२२७ व्यासचतुर्थांशेन २५००० गुणयित्वा ७९०५६७५००० अत्रैव क्रोश्तलक्षणसूक्ष्मपरिधिं क्रो ३ तेनैव २५००० संगुण्य ७५००० चतुर्भागेन योजनं कृत्वा १८७५० मेलयेत् ७८०५६९३७५० अत्रैव पुनर्देडलक्षणसूक्ष्मपरिधिं १२८ तेनैव २५००० संगुण्य ३२०००० अष्टसहस्रभागेन योजनं कृत्वा ४०० मेलयेत् ७९०५६९४१५० अंगुल-लक्षणं सूक्ष्मपरिधिं १३^६ समच्छेदेनान्योन्यं मेलयित्वा ^{२५} द्वाभ्यां तिर्ये-गपवर्तितपंचिवंशतिसहस्रेण १२५०० गुणयित्वा ३३७५०० तस्मि**न्** कोशांगुलेन १९२००० भक्ते साधिककोशो भवति । एतत्सर्वे जंबूद्दी-पस्य सूक्ष्मक्षेत्रफलं स्यात् । एवमेव सर्वेषां द्वीपसमुद्राणां च स्थूलसूक्ष्म-क्षेत्रफले चानेतव्ये ॥ ३११ ॥

अथ जंबूद्वीपस्य सूक्ष्मपरिधेः सिद्धांकमुच्चारयति;—

जोयणसगदुदु छिकिगि तिद्यं तिक्कोसमद्वदुगि दंडो । अहियदलंगुलतेरस जंबूए सुहुमपरिणाहो ॥ ३१२॥

योजनानां सप्ताद्वीद्वि षडेकं त्रयं त्रिकोशा अष्टद्वचेके दंडाः । अधिकदलांगुलत्रयोदश जंत्री सूक्ष्मपरिणाहः ॥ **२१२** ॥

जोयण । योजनानां सप्तद्विद्विषडेकत्रयः त्रयः क्रोशाः अध्द्वयेके दंखः

अधिकदलानि त्रयोदशांगुलानि एतत्सर्वे जंबूद्वीपस्य सूक्ष्मपरिधिप्रमाणं भवति ॥ ३१२ ॥

अथ तत्क्षेत्रफलस्य सिद्धांकमुचारयति;—

पण्णासमेकदालं णव छप्पण्णाससुण्णणवसद्री । साहियकोसं च हवे जंबूदीवस्स सुहमफलं ॥ ३१३ ॥

> पंचारादेकत्वारिंशन्नवषट् पंचाराच्छून्यं नवसप्ततिः। साधिककोशश्च भवेज्जंबूद्वीपस्य सूक्ष्मफछम् ॥ ३१३॥

पण्णास । छायामात्रमेवार्थः ॥ ३१३ ॥

अथ जंबूद्वीपस्य परिधिमाधारं कृत्वा विवक्षितपरिध्यानयने करण-सूत्रमिदमः;--

जंवूडभयं परिही इच्छियदीउवहिसूइ संगुणिय । जंबूवासविभत्ते इच्छियदीउवहिपरिही दु ॥ ३१४ ॥

> जंबूभयं परिषी इच्छितद्वीपे।दिधिसूच्या संगुण्य । जंबूव्यासविभक्ते ईप्सितद्वीपे।दिधिपरिधो तु ॥ २१४ ॥

जंबू । जंबूदीपस्योभयपरिधी स्थूल ३ ल. सूक्ष्म ३१६२२७ को. इदं १२८ अंगुल १३ मा ई ईिम्सितद्वीपोद्धिसूच्या लगणे ५ ल. धातकीसंडे १३ ल. संगुण्य १५ लल स्थू. १५८१३९ ल. सूक्ष्म जंबूट्यासविभके १५ ल. १५८१३९ ईिम्सितद्वीपोद्ध्योः परिधी भवतः ॥ ३१४ ॥

इद्दानीमुभयक्षेत्रफलमानयति;——

अंताइस्रइजोगं रुंद्द्ध गुणित्तु दुप्पिंडं किचा । तिगुणं दसकरणिगुणं बादरसुहुमं फलं वलये ॥३१५॥ अंतादिसूचियोगं रुंद्रार्धेन गुणयित्वा द्विःप्रतिं कृत्वा । त्रिगुणं दशकरणिगुणं बादरसूक्ष्मं फलं वलये ॥ ३१५ ॥

अंताइ । लवणस्यांतादिसूच्योः ५ ल. १ ल. योगं ६ ल. रंद्राधेंन १ ल. गुणयित्वा ६ लल द्विःपतिं कृत्वा ६ लल, ६ लल, एकं त्रिगुणितं १८ लल, अपरं दशकरणिगुणितं चेत् ६ लल ६ लल १० बादरसूक्ष्म-फले भवतः । स्थूल १८ लल, सूक्ष्म १८९७३६६५९६१० वलये वृत्ते क्षेत्रे ॥ ३१५ ॥

अथ जंबूद्वीपप्रमाणेन ठवणसमुद्रादीनां खंडान्यानयति;— बाहिरसूईवग्गं अब्भंतरसूइवग्गपरिहीणं । जंबूवासविभत्ते तत्तियमेत्ताणि खंडाणि ॥ ३१६ ॥

> बाह्यमूचीवर्गः अभ्यंतरसूचिवर्गपरिहीनः । जंबूट्यासविभक्तः तावन्मात्राणि खंडानि ॥ ३१६ ॥

बाहिर। बाह्यसूची: २५ ठठ, अभ्यंतरसूची १ ठ वर्गः १ ठ १ ठ पहिहीन: २४ ठ ठ जंबूव्यासेन वर्गराशित्वाद्दर्गात्मकेन १ ठ ठ विभक्त-श्चेदागतानि तावन्मात्रसंडानि २४॥ ३१६॥

अथ प्रकारांतरेण खंडानयने गाथाद्वयमाह;—

रूजणसलानारससलागगुणिदे दुनलयखंडाणि । नाहिरसूइसलागा कदी तदंताखिला खंडा ॥ ३१७ ॥

> रूपोनशला द्वादशशलाकगुणितास्तु वलयखंडानि । बाह्यसूचिशलाका कृतेः तदंतांखिलानि खंडानि ॥ २१७ ॥

रूऊण । तत्तद्द्रलयव्यासलक्षवाराः अत्र शलाका इत्युच्यंते । लवणे तत्तद्रुपोनशलाकाः १ द्वादशभिः १२ शलाकाम्यां च २ गुणिता २४ वलयखंडानि । बाह्यसूचीशलाकाकृतेरेव २५ तदंताखिलानि खंडानिः स्यु:॥३१७॥

बाहिरसूई वलयव्वासूणा चउगुणिद्ववासहदा। इगिलक्खवग्गभजिदा जंबूसमवलयखंडाणि॥ ३१८॥

> बाह्यमूची वल्यव्यासोना चतुर्गुणितेष्टव्यासहता । एकलक्षवर्गभक्ता जंबूसमवल्यखंडानि ॥ ३१८ ॥

बाहिर। तत्तद्व। ह्यसूची ५ ल, वलयव्यासी (२ ल) ना ३ ल, चतुर्गुणिते (८ ल) ष्टव्यासहता २४ ल ल एक लक्ष वंगे १ ल ल भक्ता २४ जंब्समवलयखंडानि । एवं धातकीखंडादिषु सर्वत्र प्राक्तनगाथा-पंचकविधानं ज्ञातव्यम् ॥ ३१८॥

अधुनोदधीनां रसविशेषमाह;——

लवणं वारुणितियमिदि कालदुगंतिमसयंभुरमणिमिदि । पत्तेयजलसुवादा अवसेसा होंति इच्छुरसा ॥ ३१९॥

> छवणं वारुणित्रयमिति कालिद्धकमंतिमस्वयंभूरमणमिति । प्रत्येकजलस्वादा अवशेषा भवंति इक्षुरसाः ॥ ३१९॥

लवणं । लवणसमुद्रः वारुणिवरक्षीरवरघृतवरा इति त्रयश्चेति चत्वारः कालोदकपुष्करवरांतिमस्वयंभूरमणसमुद्रा इति त्रयश्च यथासंख्येन प्रत्ये÷ कजलस्वादवः स्वनामानुगुणस्वादव इत्यर्थः जलस्वादवः । अविशिष्टाः असं÷ ख्यातसमुद्रा इश्चरसस्वादवो भवंति ॥ ३१९ ॥

अथ तेषु जीवानां संभवासंभवी सकारणमाहः— जलयरजीवा लवणे कालेयंतिमसयंभुरमणे य । कम्ममहीपडिबद्धे ण हि सेसे जलयरा जीवा ॥ ३२०॥ जलचरनीवा लवणे कालेंऽतिमस्वयंभुरमणे च । कर्ममहीप्रतिबद्धे न हि रोषे जलचरा जीवा ॥ ३२०॥

जलयर । जलचरजीवा लवणसमुद्रे कालोद्दसमुद्रे आंतिमस्वयंभूरम-णसमुद्रे च कर्ममहीप्रतिबद्धत्वात् संति । शेषेषु न हि जलचरा जीवाः ३२०

अथ स्थानानिर्देशेन समुद्रत्रयावास्थितमत्स्थानां देहावगाहनमाह;---

लवणदुर्गतसमुद्दे णदीमुहुविहिम्हि दीह णव दुगुणं। दुगुणं पणसय दुगुणं मच्छे वासुद्यमद्धकमं॥ ३२१॥

लवणद्विकांत्यसमुद्रे नदीमुखोदधौ दैर्ध्य नव द्विगुणं । द्विगुणं पंचरातं द्विगुणं मत्स्ये व्यासोदयौ अर्धकमौ ॥ ३२१॥

लवण । लवणिद्विके लवणकालोदकयोः अंत्यसमुद्रे च नदीप्रवेशिमुखे उद्धौ च समुद्रमध्ये यथासंख्यं लवणोदके मत्स्यदैर्व्यं नव ९ तद्द्विगुणं १८ कालोदके तये द्विंगुणं १८ । ३६ स्वयंभूरमणे पंचशतं ५०० तद्विगु-णं १००० मत्स्यव्यासोद्यौ तत्तद्धीर्धक्रमौ भवतः ॥ ३२१ ॥

सांप्रतं मनुष्यक्षेत्रेतरविभागस्य कर्मभोगभूमिविभागस्य च सीमानमान-यतोः पर्वतयोः स्वरूपं निरूपयन् तद्विभागमेव समर्थायेतुं गाथात्रयमाहः;—

पुक्खरसयंभुरमणाणद्धे उत्तरसयंपहा सेला। कुंडलरुचगद्धं वा सब्वं पुक्वं परिक्खिता॥ ३२२॥

> पुष्करस्टयंमुरमणयोरधें उत्तरस्वयंप्रभौ राेेे । कुंडलरुचकार्ध वा सवें पूर्व परिक्षिताः ॥ ३२२ ॥

पुक्खर । पुष्कराधें स्वयंभूरमणार्धे च यथासंस्यं मानुषोत्तरस्वयंप्रभौ होलों भवतः कुंडलरु चकार्धमिव कुंडलिगिरिः रुचकार्ध रुचकगिरिर्यथेत्यर्थः। एते सर्वे पर्वताः पूर्वे स्वस्वाभ्यंतरद्वीपसमुद्रान् परिक्षिप्य तिष्ठति ॥ ३२२॥

मणुस्रत्तरोत्ति मणुसा मणुस्रत्तरलंघसत्तिपरिहीणा। परदो सर्वपहोत्ति य जहण्णभोगावणीतिरिया॥३२३॥

मानुषोत्तरांतं मनुष्याः मानुषोत्तरलंघराक्तिपरिहीनाः । परतः स्वयंप्रभांतं च जघन्यभोगावनितिर्थेवः ॥ ३**१**३ ॥

मणुसु । मानुषोत्तरपर्वतपर्यंतं मनुष्याः मानुषोत्तरलंघनशक्तिपरिहीणाः । अस्मात् परतः स्वयंप्रभाचलपर्यतं जघन्यभोगावनीतिर्येचो भवंति ॥ ३२३॥ कम्मावणिपिडवद्धो बाहिरभागो सयंपहगिरिस्स । वरओगाहणजुत्ता तसजीवा होति तत्थेव ॥ ३२४॥

कर्मावनिप्रतिबद्धो बाह्यभागः स्वयंप्रभगिरेः । वरावगाहनयुक्ताः त्रसनीवा भवंति तत्रैव ॥ ३२४ ॥ कम्माव । छायामात्रमेवाऽर्थः ॥ ३२४ ॥ अथैतद्गातापरार्थोक्तोत्कृष्टावगाहनमेकेंद्रियावगाहनपुरस्सरमाहः,—

अधियसहस्सं वारस तिचउत्थेकं सहस्सयं पडमे । संसे गोम्हि भमरे मच्छे वरदेहदीहो दु ॥ ३२५ ॥

अधिकसहस्रं द्वादश त्रिचतुर्थमेकं सहस्रकं पद्मे । संखे ग्रेष्मे भ्रमरे मत्स्ये वरदेहदीर्घं तु ॥ ३२५ ॥

अधिय । साधिकसहस्रयोजनानि द्वादशयोजनानि योजनित्रचतुर्थे एक-योजनसहस्रयोजनं च यथासंख्येन पद्मे, शंखे, ग्रैष्मे सहस्रपयाख्यत्र-स्विशेषे इत्यर्थः, प्रभरे, मत्स्ये वरदेहदैर्ध्यं स्यात् ॥ ३२५ ॥

अथ तेषामेव व्यासीदयौ कथयति;---

वासिंगि कमले संख मुहुद्ओ चउपंचचरणिमह गोम्ही बासुद्ओ दिग्घट्टमतद्दलमलिए तिपादद्लं ॥ ३२६॥

व्यास एकं कमले शंखे मुखोदया चतुःपंचचरणं इह ग्रैष्मे। व्यासोदयो दीर्शाष्ट्रमतद्दलमली त्रिपाददलम् ॥ २२६ ॥

वासिंगि । व्यासः एक योजनं कमलनाले तद्वाहुल्यं समवृत्तत्वात्तदेव शंखे मुखोदयौ चत्वारि योजनानि पंच भवंति चरणाः चतुर्थोशाः योजनस्य । इह ग्रेष्मे व्यासोदयौ द्याध्या (के) ष्टमभागदीर्घषोडशः भागौ के हिन्दे अमरे व्यासोदयौ त्रयश्चरणा योजनस्य दलं च स्यातामर्घ-योजनमित्यर्थः । " वासो तिगुणो परिही " इत्यादिना कमलस्य सर्वक्षेत्र-फल ७५० मानयेत् ॥ ३२६ ॥

अथ वासनारूपेण शंखस्य मुरजक्षेत्रफलमानयति;—

आयामकदी मुहद्लहीणा मुहवास अद्भवग्गजुदा । बिगुणा वेहेण हदा संखावत्तस्स खेत्तफलं ॥ ३२७ ॥

> आयामकृतिः मुखद्छहीना मुखव्यास अर्धवर्गयुता । द्विगुणा वेधेन हता संखावर्तस्य क्षेत्रफछम् ॥ ३**२**० ॥

आयाम । एतावदुद्य १२ मुखव्यासे ४ शंखे एतावन्मात्रे ऋणे विक्षिते संपूर्णमुरजाकारो भवति । मुखायामसमासार्धमध्यफलंमिति क्वते एवं भवति । संडद्वये क्वते एवं । अत्रैकखंडस्य क्षेत्रफलमानीयते । संडित्तःवादिदमर्थमृणं भवति । '' विक्खंभवग्गद्रगुणकरणी वहस्स परियो होदी" इत्यनेन एकखंडस्य मुख ४ भूम्यो ८ वर्गमृत्रमये क्षेत्रखंडनानुगुणेन गृशित्वा १२१५।२४६ मुखमूलशेषे १६ अष्टिमिरपवर्तिते हे भूमिमूलशेषे ६ बोडशमिरपवर्तिते हे तयोः सूक्ष्मपरिधी स्यातां । इदं क्षेत्रबाहुल्यं ८ मध्य ४ पर्यंतं खंडियत्वा प्रसारिते परिधिप्रमाणेन तिष्ठति तत् क्षेत्रं तत्र त्योभयपार्श्वे पुनः मुख ० भूमि ४ समासार्धे मध्यफलमिति वेधक्रपमध्य-फलं साधित्वा तत्रत्योभयपार्श्वस्थितक्षेत्रं गृहीत्वा चतुरस्रक्षेण संधिते एवं । तत्र खातपूरणार्थे कोणद्वयस्थितयोरेकैकक्षं गृहीत्वा शून्यस्थाने

निक्षिप्तेषि संपूर्णं न भवति । पार्व-द्वयवर्तित्रिकोणक्षेत्ररहितरोषचतुरस्रक्षेत्रं एकस्योपरि एकस्मिन् विपर्यासक्त-पेण निक्षिप्ते एवं । तस्योपरि पूर्वमानीते क्षेत्रे निक्षिप्ते एवं । अत्रत्यतृतीयांशं पृथक् स्थापियत्वा त्रिधा खंडिते सत्येवं । अस्मिन् खंडत्रये एकमुजस्तपेण संधिते सत्येवं । तद्पि तिर्यमुपेण द्लियत्वा पार्श्वे संस्थाप्य संधिते एवं । ते पुनरपि तिर्यमूपेण दल्लियत्वा पृथक् स्थापिते क्षेत्रद्वये एवं । अत्रैकक्षेत्रं दितीयऋणेन समानमिति तस्मै दातव्यं । त्रिभागरहितबृहत्क्षेत्रं तिर्यमूपेण दलायेत्वा पाईवें संस्थाप्य संधिते एवं । तद्वि पुनस्तिर्यमूपेण दलयित्वा ऊर्ध्वभागे ६ संधिते सत्येवं । एवं समभुजकोटौसत्यां आयामकदीत्युक्तं।त त्रायामकृतौ १४४ वेधस्य 🥉 वेधं 🥉 द्रीयत्वा प्रथमक्रणक्षेत्रफ्ठं २ अधुना स्फेट्यते इति हेतोः मुहद्वलहीनेत्युक्तं । तत्र मुखद्वसमऋणहीनराशौ १४२ ऋणाय द्त्वा अवशिष्टक्षेत्रफल ४ वेधसमं द्रीयित्वा अधुना संयुज्यत इति कृत्वा " मुहवास अद्भवगगजुदा " इत्युक्तं । तत्र मुखव्यासार्धवर्गयुक्तराशिः १४६ एक मुरजखंडस्यैतावति १४६ द्वयोस्तथा संडयोः किमित्यागतेन गुणकारद्वयेन गुण्यत इति दृष्ट्वा " बिगुणा " इत्युक्तं । एष द्विहतराशिः २९२ वेधेन चतुर्भिरपवर्तितेन ७३।५ हन्यत इति "वेहेण हदा" इत्युक्तं। एतच्छंलावर्तसर्वक्षेत्रफलं ३६५ भवति । त्रींद्रियचतुरिंद्रियपंचेद्रियाणां सातफलं "भुजकोटि बधा " दित्यादिना नेतन्यं । एकेंद्रियादिसातफलानां अंत्पबहुप्रदेशत्वज्ञापनार्थीमिद्मुच्यते । तत्रात्यल्पं त्रीद्रियसातफलं टर्ने इस एकयोजनस्यैतावत्स्वंगुरुषु ७६८००० एतावतः _टर्ड किमिति संपात्य चनरूपराशित्वात्तद्वुणकारमिप घनरूपेणेव संस्थाप्यांगुलं कृत्वा ट्रेड्र । ७६८०००।७६८०००।७६८००० तथैवैकांगुलस्य सूच्यंगुलप्रदेशे एतावदं 🝷 गुलानां किमिति संपातेन सूच्यंगुलं कृत्वा सूच्यंगुलस्य प्रमाणांगुलत्वात् व्यवहाररूपप्राक्तनांगुलानां हर् । ७६८००। ७६८००। ७६८०० प-माणांगुळकरणार्थं पंचेशत ५०० व्यवहारांगुळानामेकस्मिन् प्रमाणांगुळे एताव-द्वचवहारांगुलानां ट्रेंहरा७६८०००।७६८०००।७६८००० किमिति सं- पातं कृत्वा पंचशतगतषट्शून्यानि अंगुलगतषट्शून्यैरपवर्यं तदंगुलानि उन्हें विभिः संभेय देपहें वे पण्णिट्ठं नव च कृत्वा तत्सातफलहारेण ८१९२ पण्णिट्ठिमपवर्यं ८ पंचधनेन १२५ अविश्विष्टांगुले ७६८००० अपविति एवं ६१४४ एषां २०।८।६१४४।९ परस्परगुणने धनांगुलस्य ६ गुणकारो भवति । अस्य गुणकारं सर्व एकसंख्यातं कृतवंतः ६१। एवं चतुरिंदिय-सातफलस्य कर्तव्यं । तत्रैतावता ६१४४ सह तत्रत्य ८ भागहारे अष्ट-भिरपवर्तिते एवं ७६८ एष गुणकारः ६५५३६।७६८।९।३ त्रींदियगुणकारात्संख्याताधिकमितिधनांगुलस्य संख्यातद्वयं गुणकारं कृतवंतः ६ ११ । एवं द्वींदियस्य संख्यातत्वयं एकेंदियस्य संख्यातचतुष्टयं, पचेंदियस्य संख्यातपंचकं धनांगुलस्य गुणकारं कृतवंतः ॥ ३२०॥

एवमुत्कृष्टावगाहप्रसंगे एकेंद्रियादीनां पृथिव्यादिविशेषणाविशिष्टानामु-त्कृष्टजघन्यस्थितिप्रतिपादनार्थं गाथात्रयमाह;—

सुद्धखरभूजलाणं बारस बावीस सत्त य सहस्सा । तेउतिए दिवसतियं सहस्सतियं दसय जेट्ठाओ ॥३२८॥

शुद्धखरभूनलानां द्वादश द्वाविंशािः सप्त च सहस्राणि । तेनस्रये दिवसत्रयं सहस्रत्रयं दश च ज्येष्ठम् ॥ ३२८॥

सुद्ध । शुद्धसरभू जलानामायुज्येष्ठं यथासंख्यं द्वादशवर्षसहस्राणि । द्वाविंशतिवर्षसहस्राणि सप्तवर्षसहस्राणि । तेजस्रये तेजोवातवनस्पतिकाविके यथासंख्यं दिवसत्रयं सहस्रवर्षत्रयं द्वावर्षसहस्राणि ज्येष्ठमायुः २२८ वासिद्णमास बारसमुगुवण्णं छक्क वियलजेट्ठाओ । मच्छाण पुठवकोडी णव पुठवंगा सरिसपाणं ॥ ३२९ ॥

वर्षदिनमासाः द्वादशैकोनपंचाशत् षट्टाः विकल्ज्येष्ठम् । मत्स्यानां पूर्वकोटिः नव पूर्वीगानि सरीस्रपाणाम् ॥ ३२९ ॥ वास । वर्षदिनमासाः द्वादश १२ एकोनपंचाशत् ४९ षट्टाः ६ विकलेंद्रियाणां यथासंख्यं ज्येष्ठमायुः मत्स्यानां पूर्वकोटिः नवपूर्वीगानिः नवगुणितचतुरशीतिलक्षवर्षाणीत्यर्थः सरीसृपाणाम् ॥ २२९ ॥

बावत्तरि बादालं सहस्समाणाहि पक्लिउरगाणं। अंतोमुहुत्तमवरं कम्ममहीणर्रातेरिक्लाऊ॥ ३३०॥

> द्वासप्तितः द्वाचत्वारिंशत् सहस्रमानानि पक्ष्युरगाणाम् । अतर्मुहूर्तमवरं कर्ममहीनरतिरश्चःमायुः ॥ ३३० ॥

बावत्तरि । द्वासप्ततिः द्वाचत्वारिशत् सहस्रप्रमितानि पक्षिणामुरगाणां च अंतर्मुहूर्तमवरमायुः शुद्धभुवादीनां सर्वेषां कर्ममहीनरतिरश्चाम् ॥३३०॥

अथ प्रागायुष्यं निरूप्येदानीं तेषामेव वेदगताविशेषं निरूपयति;—

णिरया इगिविगला संमूछणपंचक्ला होति संढा हु। मोगसुरा संढूणा तिवेदगा गब्भणरतिरिया ॥ ३३१ ॥

निरया एकविकलाः संमुर्छनपंचाक्षाः भवंति षंढाः खलु । भोगसुराः षंढोनाः त्रिवेदगा गर्भनरतिर्यंचः ॥ ३३१ ॥

णिरया। नारका एकेंद्रियाः विकलत्रयाः संमूर्छनपंचेंद्रियाश्च भवंति षंढा सलु । भोमभूमिजाः सुराश्च षंढवेदेनोनाः । त्रिवेदगा गर्भजनर- तिर्थेचः ॥ ३३१ ॥

एवं प्रासंगिकानुषंगिकार्थं प्रतिपाचेदानीं प्रकृतार्थं तारादिस्थितिस्थानें गाथात्रयेण निर्दिशति;—

णउदुत्तरसत्तसए दस सीदी चदुदुगे तियचउके । तारिणससिरिक्खबुहा सुक्कगुरुंगारमंदगदी ॥ ३३२ ॥

नवत्युत्तरसप्तशतानि दश अशीतिः चतुर्द्धिके त्रिकचतुष्के । तारेनशशिक्षक्षबुधाः शुक्रगुर्वेगारमंदगतयः ॥ ३३२ ॥ णउद्ध । चित्रातः आरभ्य नवत्युत्तरसप्तश्तयोजनानि, तत उपरि दशयोजनानि, ततः अशीतियोजनानि, ततश्चत्वारि चत्वारि योजनानि द्विस्थाने, ततस्त्रीणि त्रीणि योजनानि चतुस्थाने गत्वा यथासंख्येन ताराः इनाः शशिनः अक्षाणि बुधाः शुक्राः गुरवः अंगाराः मंद्गतयश्च तिष्ठति ॥ ३३२ ॥

अवसेसाण गहाणं णयरीओ उवरि चित्तमूमीदो। गंतूण बुहसणीणं विचाले होंति णिचाओ॥ ३३३॥

अवशेषाणां ग्रहाणां नगर्य उपरि चित्राभूमितः। गत्वा बुधशन्योः विचाले भवंति नित्याः॥ २**३३**॥

अवसेसा । अवाशिष्टानां ग्रहाणां ८२ नगर्यः उपरि चित्राभूमितो गत्वा बुधशनैश्वरयोविचाले अंतराले भवंति नित्याः ॥ २२२ ॥

अत्थइ सणी णवसये चित्तादो तारगावि तावदिए । जोइसपडलबहल्लं दससहियं जोयणाण सयं ॥ ३३४ ॥

आस्ते श्रानिः नवशतानि चित्रातः तारका अपि तावंतः । ज्योतिष्कपटबाहरूयं दशसहितं योजनानां शतम् ॥ ६२४ ॥ अत्थद्द । आस्ते शनिर्नवशतयोजनानि चित्रातः तारका अपि ताव-श्रवशतयोजनपर्यंत तिष्ठंति । ज्योतिष्कपटलबाहरूयं दशसहितं योज-नानां शतम् ॥ ३३४ ॥

अथ प्रकीर्णकतारकाणां त्रिविधमंतरं निरूपयितः — तारंतरं जहण्णं तेरिच्छे कोससत्तभागो दु । पण्णासं मिज्झमयं सहस्समुक्कस्सयं होदि ॥ ३३५॥ तारांतरं जघन्य ।तिर्थंक् कोशसप्तभागस्तु । पंचाशत् मध्यमकं सहस्रमुत्कृष्टकं भवति ॥ ३३५॥ न्तारंतरं । तारकायाः सकाशात् तारकांतरं जघन्यं तिर्यमूपं क्रोशसप्तमभागः जै पंचाशयोजनानि मध्यमांतरं योजनसहस्रमुत्कृष्टांतरं भवति ॥ ३२५ ॥ इदानीं ज्योतिर्विमानस्वरूपं निरूपयितः;—

उत्ताणद्वियगोलकदलसरिसा सब्वजोइसविमाणा । उवरिंसुरनगराणि य जिणभवणजुदाणि रम्माणि ३३६

उत्तानस्थितगोलकदलसदशाः सर्वज्योतिष्कविमानाः । उपिर सुरनगराणि च जिनभवनयुतानि रम्याणि॥ ३३६ ॥ उत्ताणं । उपिर 'तेषासुपिर' इत्यर्थः । शेषश्च्छायामात्रमेवार्थः ॥३३६॥ अथ तेषां विमानव्यासं बाह्रस्यं च गाथाद्वयेनाहः;—

जोयणमेक्कडिकए छप्पण्णडदालचंदरविवासं। सुक्कगुरिदरतियाणं कोसं किंचूणकोस कोसद्धं॥ ३३७॥

योजनं एकषष्ठिकृते षट्पंचादाष्ट्रचत्वारिंदात् चंद्ररविव्यासी । द्यांकगुर्वितरत्रयाणां क्रे:दाः किंचिद्नकोदाः क्रोशार्थम् ॥ ३३७॥

जोयण । एकयोजने एकषष्ठिभागे कृते तत्र षट्गंचाराद्धागा अष्ट-चत्वारिशद्धागाश्च क्रमेण चंद्ररविविमानव्यासौ भवतः । शुक्रगुर्वोरितर-त्रयाणां बुधमंगलरानीनां विमानव्यासः कोशः किंचिन्न्पूनकोशः कोशार्धे च स्यात् ॥ ३२७ ॥

कोसस्स तुरियमवरं तुरियहियकमेण जाव कोसोत्ति । ताराणं रिक्खाणं कोसं बहलं तु बासद्धं ॥ ३३८ ॥

कोशस्य तुरीयमवरं तुर्याधिककमेण यावत् कोश इति। ताराणां ऋक्षाणां कोशं बाहल्यं तु व्यासार्धम् ॥ ३३८॥ कोसस्स । क्रोशस्य च तुर्योशः अवरो व्यासतुर्याधिककमेण याव-देकः क्रोशो भवति तत्रार्धः है त्रिचरण है क्रोशो मध्यमः एककोशः उत्कृष्टताराणां कक्षाणां विमानव्यासः क्रोशः सर्वेषां बाहल्यं स्वस्व-व्यासार्धे ॥ ३३८ ॥

अथ राह्वरिष्टग्रहयोर्विमानव्यासं तत्कार्यं तद्वस्थानं च गाथाद्वयेनाहः— राहुअरिद्विमाणा किंचूणं जोयणं अधोगंता । छम्मासे पव्वंते चंदरवी छाद्यंति कमे॥ ३३९॥

राह्वरिष्टविमानौ किंचिद्नौ योजनं अधोगंतारौ। षण्मासे पर्वाते चंद्ररवी छाद्यतः क्रमेण ॥ ३३९॥

राहु । राह्वरिष्टविमानौ किंचिन्न्यूनयोजनव्यासो चंद्ररव्योरधोगंतारौ षण्मासे पर्वाते चंद्ररवी छाद्यतः कमेण ॥ ३३९ ॥

राहुअस्ट्रिविमाणधयादुवरि पमाणअंगुलचउकं। गंतूण ससिविमाणा स्रिविमाणा कमे होति॥ ३४०॥

राह्विरिष्टविमानध्वजादुपरि प्रमाणांगुलचतुष्कम् । गत्वा राशिविमानाः सूर्यविमाना क्रमेण भवंति ॥ ३४० ॥

राहु । राह्वरिष्टविमानध्वजदंडादुपरि प्रमाणांगुलचतुष्कं गत्वा शशि-विमानाः सूर्यविमानाश्च क्रमेण भवंति ॥ ३४० ॥

अथ चंद्रादीनां किरणप्रमाणं तत्स्वरूपं चाह;—

चंदिण बारसहस्सा पादा सीयल खरा य सुके दु। अड्डाइज्जसहस्सा तिन्वा सेसा हु मंदकरा॥ ३४१ ॥

चंद्रेनयोः द्वादशसहस्राः पादाः शीतलाः खराश्च शुके तु । अर्घतृतीयसहस्राः तीत्राः शेषा हि मंदकराः ॥ ३४१॥ चंदिण । चंद्रादित्ययोः द्वादशसहस्राः पादाः कराः शितलाः खराः उष्णाश्च । शुकेत्वर्धतृतीय २५०० सहस्राः तीवाः प्रकाशेनोज्ज्वलाः शेषास्तु मंदकराः मंद्रप्रकाशाः ॥ १४१ ॥

-अथ चंद्रमंडलस्य वृद्धिहानिकममावेदयति;—

चंदो णियसोलसमं किण्हो सुको य पण्णरिदणोत्ति । हेड्डिल णिच राहूगमणिवसेसेण वा होदि ॥ ३४२ ॥

चंदो । चंद्रः निजवोडशभागमामिव्याप्य कृष्णः शुक्कश्च भवति । पंचदश-दिनपर्यतं वोडशकलाना १६ मेतावति विंबक्षेत्रे हे एककलायाः किमिति संपात्याद्याभिरपवर्त्य गुाणिते एवं उर्दे एककलायाः एतावति क्षेत्रे उर्दे वोडशकलानां १६ किमिति संपात्य द्वाभ्यामपवर्त्य गुणिते एवं हे आचा-यातराभिप्रायेणाधस्तनानित्यराहुगमनाविशेषेण वा भवति ॥ २४२ ॥

अथ चंद्रादीनां विपानवाहकदेवानामाकाराविशेषं तत्संख्यां चाहः— सिंहगयवसहजडिलस्सायारसुरा वहंति पुव्वादिं। इंदुरवीणं सोलससहस्समद्धमिद्रतिये॥ ३४३॥

सिंहगजवृषभजटिलाञ्चाकारसुरा वहंति पूर्वीदिम्। इंदुरवीणां षोडशसहस्रं अर्धार्धमितरत्रये ॥ २४३॥

सिंह । सिंहगजवृषभजाठिलाङ्वाकारसुरा वहंति तद्विमानपूर्वादिकं तत्संख्यां इंदुरवीणां षोडङ्गसहस्राणि तद्धीर्धकममितरत्रये यहनक्षत्र-तारकारूपे॥ ३४३॥

अथाकाशे चरतां कियन्न भूत्राणां दिग्विभागमाहः— उत्तरद्क्षिण उड्ढाधोमज्झे अभिजिमूलसादी य । मरणी कित्तिय रिक्खा चरति अवराणमेवं तु ॥ ३४४ ॥ उत्तरदक्षिणोध्वीधोमध्ये अभिजिन्मूलस्वातिश्च । भरणी कृत्तिका ऋक्षाणि चरंति अवराणामेवं तु ॥ ३४४ ॥

उत्तर । उत्तरदक्षिणोध्वाधोमध्ये यथासंख्यं अभिजित्मूलस्वातिभर-णिकृतिकाश्च नक्षत्राणि चरंति । अवराणां क्षेत्रांतरगतानामभिजिदादिपंचा-नामवमेवावस्थितिः ॥ ३४४ ॥

अथ मंदरिगरेः कियदूरं गत्वा कथं चरंतीत्यारेकायामाहः— इगिवीसेयारसयं विहाय मेरुं चरंति जोइगणा। चंदतियं विज्ञित्ता सेसा हु चरंति एकपहे॥ ३४५॥

एकविंशौकादशशतानि विहाय मेरुं चरांति ज्योतिर्गणाः । चंद्रत्रयं वर्जियत्वा शेषा हि चरंति एकपथे ॥ २४५ ॥

इगि । एकविंशत्युत्तरैकाद्शशतानि योजनानि मेरं विहाय चरंति ज्योतिर्गणाः चंद्रादित्यमहा इति त्रयं वजयित्वा शेषाः खलु चरंत्येकस्मिन् पथि ॥ ३४५ ॥

इदानीं जंबूद्वीपमारम्य पुष्कराधि येतं चंद्रादित्यप्रमाणं निरूपयति;— दो दोवग्गं बारस बादाल बहत्तरिदुइणसंखा । पुक्खरदलोत्ति परदो अवद्विया सव्वजोइगणा ॥३४६॥

द्वौ द्विवर्गे द्वादश द्वाचत्वारिशत् द्वासप्ततिरिद्विनसंख्या । पुष्करदलांतं परतः अवस्थिताः सर्वज्योतिर्गणाः ॥ ३ ५६ ॥

दो हो । जंबूद्वीपादारभ्य द्वौ द्विवर्गद्वादश द्वाचत्वारिशत् द्वासप्ततयः यथासंख्यमिद्विनानां संख्या पुष्करद्छं यावत् । ततः परतः अवस्थिताः सर्व-ज्योतिर्गणाः ॥ ३४६ ॥ अथ तत्र स्थितस्थिरतारा निरूपयति;—

छकदि णवतीससयं दसयसहस्सं खबार इगिदालं । गयणतिदुगतेवण्णं थिरतारा पुक्खरदलोत्ति ॥ ३४७ ॥

पट्कृतिः नवित्रंशशातं दशकसहस्रं खद्वादश एकचत्वारिंशत् । गगनित्रद्विकित्रिपंचाशत् स्थिरताराः पुष्करदलांतम् ॥ ३४७ ॥

छक्रदि । षट्कृतिः ३६ नविश्वंशद्वत्तरशतं १३९ दशोत्तरसहस्रं . १०१० सद्दादशोत्तरैकचत्वारिंशत्सहस्राणि ४११२० गगनित्रद्विकोत्तर-त्रिपंचाशत्सहस्राणि ५३२३० स्थिरताराः पुष्करार्धपर्यतम् ॥ ३४७ ॥ अथ ज्योतिर्गणानां चारकमं विचारयतिः;—

सगसगजोइगणद्धं एके भागम्हि दीवउवहीणं। एके भागे अद्धं चरांति पंतिकमेणेव ॥ ३४८॥

स्ककस्वकीयज्योतिर्गणार्धे एकस्मिन् भागे द्वीपादधीनाम । एकस्मिन् भागे अर्धे चराति पंक्तिकमेणैव ॥ ३४८॥ सग । छायामात्रमेवार्थः ॥ ३४८॥

अय मानुषोत्तरात्परतश्चंद्रावित्यानामवस्थानकमं निरूपयितः;— मणुसुत्तरसेलादो वेदियमूलादु दीवउवहीणं । पण्णाससहस्सेहि य लक्खे लक्खे तदो वलयं ॥३४९॥

मानुषोत्तरशैष्ठात् वेदिकामूहात् द्वीपोदधीनाम् । पंचाशत्सहस्रैश्च हुसे हुसे ततो वहुयं ॥ २४९॥

मणुसो । मानुषोत्तरशैलात् द्वीपोदधीनां वेदिकामूलाच पंचाशत्स-हस्रयोजनानि गत्वा वलयं मवति । ततः परं लक्षलक्षयोजनानि गत्वा बलयानि मवंति ॥ ३४९ ॥ अथ तेषु वरुयेषु व्यवस्थितानां चंद्रादित्यानां संख्यामाख्याति;—
दीवद्भपढमवरुये चउदारुसयं तु वरुयवरुयेसु ।
चउचउवड्ढी आदी आदीदो दुगुणदुगुणकमा ॥३५०॥

द्वीपार्धप्रथमवल्रये चतुश्चत्वारिंशच्छतं तु वल्रयवल्रयेषु । चतुश्चतुर्वृद्धयः आदिः आदितः द्विगुणद्विगुणक्रमः ॥ ३५० ॥

दीव । मानुषोत्तराद्विः स्थितपुष्करद्वीपार्धप्रथमवलये चतुश्चत्वा-रिशंदुत्तरशतं १४४ तत उपरि वलयवलयेषु चतस्रश्चतस्रो वृद्धयो भवंति । १४८।१५२।१५६।१६०।१६४।१६८।१७२ उत्तरोत्तरद्वीपस्य समुद्रस्य वा आदिः प्रथमप्रथमस्य द्वीपस्य समुद्रस्य वा प्राक्तनवलयस्थादितः द्विगुण-द्विगुणकमः ॥ २८८ ॥ ३५० ॥

अथ तत्तद्दलयव्यवस्थितचंद्रचंद्रांतरं सूर्यसूर्यातरं च निवेदयितः;— सगसगपरिधिं परिधिगरविंदुभजिदे दु अंतरं होदि । पुस्सम्हि सव्वसूरिहया हु चंदा य अभिजिम्हि॥३५१॥

स्वकस्वकपरिधिं परिधिगरवींदुभक्ते तु अंतरं भवति । पुष्ये सर्वसूर्याः स्थिता हि चंद्राश्च अभिनिति ॥ ३५१॥

सग । स्वकीयसूक्ष्मपिरघौ परिधिगतरवींदुप्रमाणेन भक्ते सित अंतरं भवित । तत्र तावज्जंबूद्वीपदारभ्योभयभागगततत्तद्द्वीपसमुद्रवलयव्यासमे- लन्तंजातिद्वितीयपुष्करार्धप्रथमबलयसूचीव्यासस्य ४६००००० विक्खं- भवगा इत्यादिना परिधिमानीय १४५४६४७७ तस्मिन् तत्परिधिगतर- वींदुप्रमाणेन १४४ भक्ते विंबसहितांतरं चंद्रादित्यानां १०१२७ शेष के के विंबसहितांतरं चंद्रादित्यानां १०१२७ शेष के के विंबसहितांतरलब्धादेकभपनीय १०१०१६ शेषेण के सह समच्छेदं कृत्वा के के त्रे तच्छेषे मेलयित्वा के के अनेन सह चंद्रविंबं हे सूर्यविंबं वा के पर्मित्र परस्परहारगुणने समच्छेदं कृत्वा शेषं

१९४५३ चंद्र ६६६४ सूर्य ६६१२४ बिंबे तस्मिन चंद्रबिंबे अपनीते ३६४४ सूर्यबिंबे अपनीते ३६४४ बिंबरहितं चंद्रसूर्यातरं स्यात् । पुष्ये सर्वे सूर्याः स्थिताः चंद्राश्च अभिजिति स्थिताः ॥ ३५१ ॥

अथासंख्यातद्वीपसमुद्रगतचंद्रादिसंख्यानयने गच्छमानयन तत्कारण-भूतासंख्यातद्वीपसमुद्रसंख्यां गाथाष्टकेनाहः;—

रज्जूदलिदे मंदिरमज्झादो चरिमसायरंतोत्ति । पडदि तदद्धे तस्स दु अब्भंतरवेदिया परदो ॥ ३५२ ॥

रज्जूदिलेते मंदरमध्यतः चरमसागरांत इति । पतित तद्र्भे तस्य तु अभ्यंतरवेदिका परतः ॥ ३५२ ॥

रज्जू । रज्जूदलने कृते साति मंदरमध्यतः आरभ्य चरमसागरांतं यावत् तावद्गत्वा पतिति तस्यां पुनरप्यर्धितायां तस्य चरमसागरस्याभ्यंतरवेदिका-परतः ॥ ३५२ ॥

दसगुणपण्णत्तरिसयजोयणमुवगम्म दिस्सदे जम्हा । इगिलक्खहिओ एको पुट्यगसन्वुवहिद्विहिं॥ ३५३॥

दशगुणपंचसप्तितिशतयोजनमुपगम्य दृश्यते यस्मात् । एकलक्षाधिकः एकः पूर्वगसर्वोदधिद्वीपेभ्यः ॥ ३५३ ॥

दस । दशगुणपंचसप्तिशत ७५००० योजनसुपगम्य रज्जुर्हश्यते । कुत इतिचेत् । यस्मात् कारणात् पूर्वास्थितेभ्यः सर्वोद्धिद्विपेभ्यः सकाशात् उत्तरः एकः कश्चिद्द्वीपः समुद्रो वा एकलक्षाधिकः । एतदेव स्पष्टीकरोति । एकं ३२ ल, स्वयंभूरमणं संकल्प्य जंबूद्वीपगतार्धलक्षसितं सर्व द्वीपसमुद्रव-लयवयासांकं ५००००।२ ल.।४ ला८ ला१६ ला३२ल। इत्यादि मेलयित्वा ६२५०००० अधींकृते ३१२५००० द्वितीयवारिक्षन्नरज्जुप्रमाणं। तस्मिन् तरमात्प्राक्तनसर्ववलयव्यासे ३०५०००० न्यूने साति तदम्यंतरवेदिकापरतो

गश्वा पिततरञ्जुप्रमाणं स्यात् ७५०००। तस्मिन्नधितेपि ३१२५००० अधिते १५६२५०० वृतीयवारिङ्धिन्नरञ्जुप्रमाणं स्यात् । तस्मिन् तस्मात्प्राक्तनसर्व- लयव्यासे १४५०००० अपनीते सित तद्भयंता वेदिकापरतः पिततरञ्जु- क्षेत्रफलप्रमाणं स्यात् ११२५००। एवमेव तत्तरप्राक्तनार्धमधीकृत्य तस्मिन् तस्मात्प्राक्तनसर्ववलयव्यासमपनीय तत्तद्भयंतरवेदिकापरतः पिततरञ्जुक्षेत्र- प्रमाणं ज्ञातव्यम् ॥ ३५३ ॥

पुणरिव छिण्णे पच्छिमदीवब्भंतरिमवेदियापरदो । सगद्लजुद्पण्णत्तरिसहस्समोसरिय णिवडदि सा ३५४:

पुनर्पि छिन्नायां पश्चिमद्वीपाभ्यंतरवेदिकापरतः । स्वद्छयुतपंचसप्ततिसहस्रमपसृत्य निपत्तति सा ॥ ३५४ ॥

पुण । द्वितीयवारछिन्नरज्ज्वां ३१२५००० पुनरिप छिन्नायां सत्याः १५६२५००० पश्चिमद्वीपाभ्यंतरवेदिकापरतो गत्वा स्वकीयदल ३७५०० युक्तपंचसप्ततिसहस्र ११२५०० मपसृत्य निपतित सा रज्जुः ॥ ३५४ ॥

द्िले पुण तद्णंतरसायरमञ्झंतरत्थवेदीदो । पडदि सदलचरणण्णिद्पण्णत्तरिदससयं गत्ता ॥३५५॥/

द्छिते पुनः तदनंतरसागरमध्यांतरस्थवेदीतः । पतति स्वद्छचरणान्वितपचसप्ततिदशशतं गत्वा ॥ ३५५ ॥

दालेदे । तस्मिन् तृतीयवारिक्षेत्राखंडे १५६२५०० दले ७८१२५० पुनस्त्दनंतरसागराभ्यंतरस्थवेदिकापरतः पतिति स्वकीयदल ३७५०० चतुर्थोशाम्यां १८७५० अन्वितपंचसप्ततिदशशतं १३१२५० गस्वा ॥ ३५५ ॥

इदि अन्मंतरतंडदो सगदलतुरियहमादिसंजुत्तं। पण्णत्तरिं सहसाँ गंतूण पडेदि सा ताव॥ ३५६॥ इति आम्यंतरतटतः स्वकदलतुर्योष्टमादिसंयुक्तम् । पंचसप्ततिसहस्रं गत्वा पतिति सा तावत् ॥ ३५६ ॥

हिंदे। हित अभ्यंतरतटतः आरभ्य स्वकीयद्रळ ज्ये १००० तुर्याष्टमायंशेः संयुक्तं पंचसप्ततिसहस्रं आदिशब्दात् षोडशांश ज्ये १६०० दार्ति ।
शांशा ज्ये १००० यार्विकमेण गत्वा पतित सा रज्जुस्तावत् यावदेवमधीर्धक्रमेणेकयोजनमुद्धःति ते पंचसप्ततिसहस्रच्छेदा इयंतः १७ उद्धरितैकयोजनमंगुलं कृत्वा ७६८००० यावदेकांगुलमुद्धरित तावत्तेष्वंगुलेषु छिन्नेषु
इयंतरुछेदा १९ तांश्छेदान् सर्वान् १७।१९ संख्यातं कृत्वा १ तत्संख्यातं अविशिष्टेकांगुलं कृत्वा तस्य छेदेषु । छे छे मिलितमिति छे छे १ मनिसः
धृत्वा संखेजोति गाथामाह ॥ ३५६ ॥

संखेजरूवसंजुद्सूईअंगुलछिदिप्पमा जाव । गच्छंति दीवजलही पडदि तदो साद्धलक्खेण ॥३५७॥

संख्येयरूपसंयुतसूच्यंगुलछेदप्रमा यावत् । गच्छंति द्वीपजलघयः पतित ततः सार्घलक्षेण ॥ ३५७ ॥

लवणे दु पडिदेकं जंबूए देज्जमादिमा पंच । दीउदही मेरुसला पयदुवजोगी ण छचेदे ॥ ३५८ ॥ लवणे द्विः पतितः एकं जंबौ देहि आदिमाः पंच ।

द्वीपोद्धयः मेरुशञ्चः प्रकृतोपयोगिनः न षट् चैते ॥ ३५८ ॥

लवणे । लवणसमुद्रे द्विः छेदः पतितः तत्रैकं जंबूद्वीपे देहि । तत्र छेदे आदिमाः पंच दीपोद्धिच्छेदाः मेरुशलाका च षडेते प्रकृते ज्योति-विंबानयने उपयोगिनो न भवंति इत्यग्रेपनेष्यंते ॥ ३५८ ॥

कुत्रेति चेदाह;---

तियहीणसेढिछेदणमेत्तो रज्जुच्छिदी हवे गच्छो । जंबूदीवच्छिदिणा छरूपजुत्तेण परिहीणा ॥ ३५९ ॥

त्रिकहीनश्रेणिछेदनमात्रः रज्जुछेदः भवेत् गच्छः । जंबूद्वीपछेदेन षड्रूपयुक्तेन परिहीनः ॥ ३५९ ॥

तिय । त्रिहीनश्रेणिछेदनमात्रो रज्जुछेदः तस्मिन् जंबूद्दीपस्याभ्यंतरे बहिश्च पंचाशत्पंचाशत्सहस्राणि इति मिलित्वा एकलक्षयोजनानि तेषां छेदान् १७ तद्गतांगुल ७६८००० छेदान् १९ मेरुमध्यैकछेदं च मेलियत्वा सत् सर्वमेकसंख्यातं कृत्वा तेन सिहतसूच्यंगुलछेदान् अपनयनत्रैराशिक-विधिना अपनीते द्वीपसमुद्राणां संख्या मवति । क्थमपनयनत्रैराशिक-विधिरितिचेत् । एतावत् । प्र=छे छे ३ गुणकारं प्रदर्श्य यदि गुण्ये छे । एकं फल=१ रूपमपनीयेत एतावत् इ छे छे गुणकारं प्रदर्श्य कियदपनीयते इति त्रैराशिकेन फलगुणितामिच्छां प्रमाणेन विभज्य गुणकार छे छे १ मागहारयोः छे छे ३ पत्य छेदवर्गे पत्यछेदवर्गेण सहशं प्रदर्श्य अधस्तनं छे छे ३ यावद्भागेनैकं उपरितनं छे छे १ तावद्भागेन साधिकैकमित्यपचर्त्य भू एतद्भज्जुछेदस्य गुण्ये छे छे छे ३ अपनयेत् । इदमेव द्वीपसमु-द्माणां संख्या भवति । इदानीं प्रकृतमनुसंधयित । जंबूद्वीपछेदेन षड्रूप-युक्तेन छे छे परिहीनो रज्जुछेद एव समस्तद्वीपसमुद्रगतचंद्रादित्यप्रमाणा-नयने गच्छो भवति ॥ ३५९ ॥

अथ ज्योतिर्बिवसंख्यानयनगच्छस्यादिमाह;---

पुक्सरसिंधुभयधणं चउघणगुणसयछहत्तरीपभओ । चउगुणपचओ रिणमवि अडकदिमुहमुवरि दुगुणकमं

पुष्करसिंघूभयघनं चतुर्घनगुणशतषट्सप्ततिः प्रभवः । चतुर्गुणप्रचयः ऋणमपि अष्टक्रतिमुखमुपरि द्विगुणकमं ॥ ३६०॥

पुक्खर । पुष्करसमुद्रस्यायुत्तरधनमानेतव्यं । कथमितिचेत् । आदी आदीदो दुगुण दुगुण कमे इति न्यायेन पुष्करोत्तरार्धस्यादितः ·१४४ पुष्करसिंघोरादिर्दिगुणा १४४।२ भवति । तं मुखं कृत्वा पद ३२ हत मुसं १४४।२।३२ मुसास्थितेन द्विकेन २ पदं ३२ गुणयित्वा स्यापिते आदिधनं स्यात् । व्येकपद ३१ अर्ध ^{३१} घ्नचय ४ गुणो गच्छः ^{३९}।४।३२ अत्राधस्तनद्विकमुपरितनचतुष्केनापवर्त्य अवशिष्ट-द्धिकेन पदे गुणिते एवं ३१।६४ अस्मिन्नुत्तरधने ऋणनिक्षेपार्थे उत्तरधन-गतगुणकारस्य ३१।६४ ऋण १।६४ गुणकारं ६४ सदृशं प्रदृश्ये १।६४ आत्मप्रमाणेकरूपं ऋणं निक्षिप्य ३२।६४ इदमप्यादिधने १४४।६४ तथा साहशं प्रदर्श्य चतुरुत्तरचत्वारिंशच्छतरूपे १४४।६४ आदिधन-मुण्ये द्वात्रिंशदूवोत्तरधनगतगुण्ये ३२।६४ मिलिते सति चतुर्घनगुणित-बट्सप्तत्युत्तरशतस्त्व १७६।६४ पुष्करसिंधूमयधनमेव ज्योतिबिम्बानयन-गच्छस्य प्रभवः स्यात् । एवमुत्तरत्र वारुणिवरद्वीपादिषु सर्वत्र प्राक्तनादितः १४४।२ द्विगुणक्रमेण स्थितं मुखं १४४।२।२ पदहतं कृत्वा १४४।२।२। ६४ द्विकद्वयमन्योन्यं संगुण्य चतुःषष्टिरमे स्थापिते आदिधनं १४४। ६४।४।१ व्येकपदेत्यादिना उत्तरधनमप्यानीय ^{६३}।४।६४। तस्मिन्नप[ू] वर्तितद्विकं चतुःषष्टिरग्रे संस्थाप्य ६३।६४।२ अत्रैतद्वणकारगुणितैकर्त्तपं ऋणं ६४।२ निक्षिप्य सर्वत्र चउघणगुणसयछहत्तरिणा भवितव्यमि-होतद्र्थं द्वात्रिंशद्वशिष्यते यथा तथा संमेख तद्द्विकेन पूर्वदिकं संगुण्य

३२।६४।४ आदिधन १४४:६४।४ उत्तरधनयोः ३२।६४।४ मेळके १७६।६४।४ चतुर्गुणप्रचयो भवतीति ज्ञातव्यं । एवं सर्वत्र धनं चतुर्गुणो-त्तरक्रमेण गच्छति । क्रणमपि अष्टकृतिमुखं उपर्युपरि द्विगुणोत्तरक्रमः च स्यात् ॥ ३६०॥

अथैवमादि १७६।६४ उत्तर ४ गच्छ छे छे २ मानीय तत्संकिलतध-नमानयन् सर्वज्योतिर्विबानयनप्रकारमाह;—

आणिय गुणसंकलिदं किंचूणं पंचठाणसंठविदं । चंदादिगुणं मिलिदे जोइसबिंबाणि सव्वाणि ॥ ३६१ ॥

आनाय्य गुणसंकलितं किंचिदूनं पंचस्थानसंस्थापितम् । चंद्रादिगुणं मिलिते ज्योतिष्किषेत्रानि सर्वाणि ॥ ३६१॥

आणिय। पदमेत्ते गुणयारे इत्यादिना पदमतोपरितनराशि छे छें

३ मात्रगुणकारप्रमाणिदिके २।२ अन्योन्यं गुणिते साति 'तम्मेतदुगे गुणेः
रासी ' इति न्यायेन श्रेणिर्भवति। तन्मात्रगुणकारापरिद्विके गुणिते अपराः
श्रेणिर्भवति। पदमताधस्तनराशि है गतैकलक्षयोजनलेद १७ मात्रद्विकद्वये परस्परं गुणिते लक्षवर्गो भवति १ ल। १ ल, तद्गतांगुल ७६८०००।
लेद १९ मात्रद्विकद्वये अन्योन्यं गुणिते अंगुलवर्गो भवति। ७६८०००।
त्वच्यं १८ मात्रद्विकद्वये अन्योन्यं गुणिते चतुषःष्टिवर्गो भवति ६४।६४तद्गतत्रिकमात्रद्विकद्वये अन्योन्यं गुणिते चतुषःष्टिवर्गो भवति ६४।६४तद्गतत्रिकमात्रद्विकद्वये अन्योन्यं गुणिते सप्तवर्गो भवेत्।
७,७ पदमात्रगुणकारहतराशावेकस्मित्र्ये अपनीयते रूपन्यूनगुणकारेणः
३ हते मुलेन १७६।६४ गुणिते च संकलितधनं भवतीति प्रवेष्ट्रेडिडेंक ।
७६८०००। १ ल १ ल ६४।६४।७।७।३ एवमेव ऋणसंकलितधनमप्यानेतव्यं। इज्हेर्डिकेवन १ ल ७,६४।१ संकलितधनराशिस्थोपरितनषद्सप्रतिशतं १७६ अधस्तनचतुःषष्ट्या ६४ सह षोडशामिरपवर्तनीयं। उपरितनचतुःषष्टिं ६४ अधस्तनचतुःषष्ट्या ६४ सह तावतैवा ६४ पव-

र्त्तयेत् । अंगुलगतषद्शून्यानि लक्षगतदशशून्यैः सह षोडशशून्यानि पृथक् क्कृत्वा स्थापयेत् । अंगुलांकवर्ग त्रिभिः संभेद्य बेसदछपपण्णवर्गमन्योन्यं गुणिते पण्णट्टी स्यात् । अधस्तनत्रिकत्रयमन्योन्यं गुणयित्वा २७ तेन सप्तवर्ग ४९ संगुण्य १३२३ अवशिष्टचतुष्केण गुणयित्वा तस्मिन् तानि ज्ञान्यानि मेलयेत् 🖁 । हेप्-५२९२०००००००००००० एव-मानीते गुणसंकलिते जंबूद्वीपादारभ्य " दो हो वर्गा '' इत्यायुक्तं । चंद्रा-द्यंकं सर्व २।४।१२।४२।७२ मेलयित्वा १३२ तस्मिन् पुनः पुष्करोत्तरार्ध-गतचंद्राणां संकलितधनं " पदमेगेण विहीणं ७ दुमाजिदं 🕇 उत्तरेण संगुणिदं 🖁 । ४ अपवर्त्य १४ पमव १४४ जुदं १५८ पद ८ गुणिदं १२ ६४ इत्यानीय मेळयित्वा १३९६ इदं ऋणसंकलितधनेन समच्छेदं कृतवा सू ^{१३९६} सू २७६८००० । १ ह. ।६४।७।१।७६८०००।**१** ह ६ ४। ७१ एतत्सर्व संख्यातं सूच्यंगुरुं कृत्वा सू २ ? ऋणस्य ऋणं राशे-र्धनं भवतीति न्यायेन ऋणसंकालितधनश्रेणावपनीय सु है । ही । ७६८००० १ ल । ७।६४।१ एवं भूतऋणसंकालितधनैकश्रेण्या सह क्रणसहितधनसंक्रितं समानछेदं कृत्वा सू २।६४।७६८०००।१ छ लाह्याशाल्ह्८०००।ष्ट्८०००।१ स । १ स । जाजाह्याह्याह तस्य सूच्यंगुलव्यतिरिक्तगुणकारं सर्वे संख्यातं कृत्वा तत्संख्यातसूच्यं-गुलगुणकारश्रेणी सू २ ? संकलितधनैकश्रेण्या साम्यं प्रदर्श्य तेत्रैवापरस्यां श्रेणावपनीते किंचिनन्यूनं भवति २। १। ११। ४। ६५=५२९२। १६ एतत्पंचसु स्थानेषु संस्थाप्य चंद्रादिप्रमाणेन गुणयित्वा २।१११।४।६५। **ય્**નરરાષ્ટ્રદ્દાાર? **! ૧**૧ કાષ્ટ્રાદ્ધ<u>ય=</u>ય્નરરાષ્ટ્રદ્દાાર? **! ૧૮ ાષ્ટ્રા**દ્ધ<u>ય=</u>ય્નરરા <u> રુદ્દાારાશારુષ્ટારાષ્ટ્રાક્ષ્ય=૧૨૬૨ારુદ્દાારાશારુષ્ટ્રાદ્દદ્દ ૬૭૫ારુષ્ટાષ્ટ્રાદ્ધ ૧=</u> भू२९२।१६ संमिलिते प्रदूषपूर्र २०००००००००००००० अत्र स्थान-सदृशापवर्तनन्यायेन विंशतिस्थानान्यपवर्त्यते । इदं मनसि कृत्य " वेसद-छप्पणांगुलकदिहिद्पदरस्स " इत्याद्यक्तं । एतदेव असंख्यातद्वीपसमुद्र-गतसर्वज्योतिर्बिंबप्रमाणं स्यात् ॥ ३६१ ॥

अडसीद्द्वावीसा गहरिक्ला तार कोडकोडीणं। छावडिसहस्साणि य णवसयपण्णत्तरिगि चंदे॥ ३६२॥

अष्टाशीत्यष्टाविंशितिः महऋक्षयोस्ताराः कोटिकोटीनाम् । षट्षष्टिसहस्राणि च नवशतपंचसप्ततिरेकस्मिन् चंद्रे ॥ ३६२ ॥ अड । अष्टाशीत्यष्टाविंशिति ८८।२८ महनक्षत्रयोः तारकाणां प्रमाणं षट्रषष्टिसहस्राणि नवशतपंचसप्ततिकोटीकोट्यः एकस्मिन् चंद्रे परिवाराः ३६२ अथाष्टाशीतिमहाणां नामान्यष्टााभिर्गाथामिनिंस्तपयितः—

कालविकालो लोहिद्णामो कणयक्ख कणयसंठाणा । अंतरदो तो कवयव दुंदुभि रत्तणिहरूवणिब्भासो॥३६३॥

कालविकालो लोहितनामा कनकाल्यः कनकसंस्थानः । अंतरदस्ततः कवयवः दुंदुभिः रत्ननिभः रूपनिर्भासः ॥ ३६३॥ काल । छायामात्रमेवार्थः ॥ ३६३॥

णीलो णीलब्भासो अस्सस्सद्वाण कोस कंसादि। वण्णा कंसो संखादिमपरिमाणो य संखवण्णोवि॥३६४॥

नीलो नीलामासोऽइवोइवस्थानः कोशः कंसादिः।

बर्णः कंसः शंखादिपरिमाणः च शंखवर्णोपि ॥ ३६४ ॥ णीलो । कंसादिः वर्णः कंसवर्णः शंखादिपरिमाणः शंखपरिमाणः इत्यर्थः । शेषं छायामात्रं ॥ ३६४ ॥

तो उद्य पंचवण्णा तिलो य तिलपुच्छ छाररासीओ । तो धूम धूमकेदिगिसंठाणण्णो कलेवरो वियडो॥३६५॥

तत उद्यः पंचवर्णस्तिलश्च तिलपुच्छः क्षारराशिः । ततो धूमो धूमकेतुः एकसंस्थानः अज्ञः कलेवरो विकटः ॥३६५॥ तो उदय । छायामात्रमेवार्थः ॥ ३६५ ॥

इह भिण्णसंधि गंठी माण चयुप्पाय विज्जुजिब्भणमा। तो सरिस णिलय कालय कालादीकेड अणयक्सा ३६६

इहाभिन्नसंधिः ग्रंथिः मानश्चतुःपादो विद्युजिह्वो नभः ।

ततः सदृशो निलयः कालश्च कालादिकेतुरनयाख्यः ॥ ३६६॥

इह । छायामात्रमेवार्थः । कालादिः केतुः कालकेतुः ॥ ३६६ ॥

सिंहाउ विउल काला महकालो रुद्दणाम महरुद्दाः। संताणसंभवक्ला सञ्वहि दिसाय संति वत्थूणो॥३६७॥

सिंहायुर्विपुलः कालो महाकालो रुद्रनामा महारुद्रः । संतानः संभवारूयः सर्वार्थी दिशः शांतिर्वस्तूनः ॥ ३६७॥ सिंहाउ । छायामात्रमेवार्थः (१२) ॥ ३६७॥

णिचलपलंभणिम्मंतजोदिमंता सयंपहो होदि। भासुर विरजा तत्तो णिदुक्खो वीदसोगो या। ३६८॥

निश्चलः प्रलंभो निर्मित्रो ज्येतिष्मान् स्वयंप्रभो भवति । भामुरो विरजस्ततो निर्दुक्लो वीतशोकश्च ॥ ३६८॥ णिचल । छायामात्रभेवार्थः (९)॥ ३६८॥

सीमंकर खेमभयंकर विजयादिचं विमलतत्था य । विजयिण्हु वीयसो करिकट्टिगिजडिअग्गिजालजलकेंद्र॥

सीमंकरः क्षेममयंकरः विनयादिचरः विमलखस्तश्च । विजयिष्णुः विकसः करिकाष्ठः एकजटिरग्निज्वालः ज्वलकेतुः ।३६९। सीमंकर । सीमंकरः क्षेमंकरः अभयंकरः विजयो वैजयंतो जयंतो अपराजित इति चत्वारः । विमलस्रस्तश्च विजयिष्णुर्विकसः करिकाष्ठः एकजटिरग्निज्वालो ज्वलकेतुः १५ ॥ ३६९ ॥

केदूखीरसऽघस्सवणा राहू महगहा य भावगहो। कुजसणि बुहसुकगुरू गहाण णामाणि अडसीदी ३७०

केतुः क्षीरसः अघः स्रवणो राहुः महाग्रहश्च भावग्रहः । कुजः रानिः बुधः रुक्तः गुरुः ग्रहाणां नामानि अष्टारीतिः २७० केदू । इति इतिशेषः । ८८ । छायामात्रमेवार्थः ॥ २७० ॥ अथ जंबूद्वीपस्थमरतादिक्षेत्रपर्वतानां तारा गाथाद्वयेन विभजयति;—

णउदिसयभजिदतारा सगदुगुण दुगुणसलसमभत्था । भरहादि विदेहोत्ति यतारा वस्से य वस्सधरे ॥ ३७१ ॥

नवतिशतभक्तताराः स्वकद्विगुणद्विगुणशालासमभ्यस्ताः । भरतादिनिदेहांतं च ताराः वर्षे च वर्षघरे ॥ ३७१॥

णउदि । नवत्युत्तरशतशाकानां १९० चंद्रद्वयताराश्चेत् १३३९५। १५ भरतादिक्षेत्रप्रमाणरूपैकशाकादीनां १।२।४।८।१६।३२।६४।३२। १६।८।४।२।१ कियंत्यस्ताराः स्युरिति त्रैराशिकविधिनानवितमक्ताराः ७०५।१४ स्वकीयस्वकीयद्विगुणद्विगुणशाकाकासमभ्यस्ता भरतादिविदेह-पर्यतं वर्षे क्षेत्रे वर्षधरे पर्वते च तारा भवंति ॥ ३७१ ॥

अथ लब्धांकमुचारयति;---

पंजुत्तरसत्तसया कोडाकोडी य भरहताराओ। दुगुणा हु विदेहोत्ति य तेणपरं दिलद्दिलदकमा ३७२

पंचरेत्तरसप्तशतकोटिकोट्यः च भरतताराः । द्विगुणाहि विदेहांतं च तेन परं दिलतदिलतकमः ॥ ३७२ ॥

पंचुत्तर । पंचोत्तरसप्तशतकोटिकोट्यः ७०५।१४ भरतताराः स्युः । द्विगुणद्विगुणाः खलु विदेहपर्यतं हिमवति पर्वते १४१।१५ हैमवतक्षेत्रे २८२।१५ महाहिमवति पर्वते ५६४।१५ हारिक्षेत्रे ११२८।१५ निषधपर्वते २२५६।१५ विदेहक्षेत्रे ४५१२।१५ ततः परं दल्लितद्वलितक्रमो
्ज्ञातव्यः । नीलपर्वते २२५६।१५ रम्यकक्षेत्रे ११२८।१५ रुक्मिपर्वते
५६४।१५ हैरण्यवतक्षेत्रे २८२।१५ शिखरिपर्वते १४१।१५ ऐरावतक्षेत्रे
७०५।१४॥ ३७२॥

अथ लवणादिपुष्करार्धातस्थितचंद्रार्काणामंतरमाहः——
सगरविदल्जिंबूणा लवणादी सगदिवायरद्धहिया ।
सूरंतरं तु जगदीआसण्णपहंतरं तु तस्स दलं ॥ ३७३॥

स्वकर्विद्लिबंबोनं लवणादेः स्वकदिवाकराधीधिकं । सूर्यीतरं तु जगत्यासन्नपथांतरं तु तस्य दलम् ॥ ३०३॥

सगद्छ । स्वकीयस्वकीयरिव ४ प्रमाणार्ध २ गुणितरिविबंब हूँ इं प्रमाणेन हुँ न्यूनसमानछेद्धिक्रक्ठवणादिव्यासः २ ठ. । १२१६६००० द्योरंतरयो २ रेताक्त्यंतरे १२१६६०० एकस्य कियदंतरिमित संपातेनाग-तस्वकीयदिवाकरा ४ र्घ २ इतश्चेत् ९९९९ शेषे १६६ द्वाभ्यामप-वितिते हुँ ठवणसमुद्रगतसूर्यसूर्यातरं जगत्याः आसन्नपथांतरं पुनस्तस्य दठप्रमाणं स्यात् ४९९९ विषमत्वाद्दठनं कथिमितिचेत्, राशावेकमपनीय ९९९८ दिल्वा ४९९९९ अपनीतैकं दठरूपेण संस्थाप्य १ प्राक्त-शेषमि हुँ तद्राश्यंशत्वाद्दिल्वा हुँ।२ आसमन्नपनीतदठरूपं समानछेदं कृत्वा हुँ ।२ मेठायित्वा हुँ।२ द्वाभ्यामपवितिते हुँ जगत्यासन्नपथांतरस्य शेषो भवति । एवं धातकीसंडकालोदकसमुद्रपुष्करार्धस्थितसूर्यसूर्यातरं जगत्यासन्नपथांतरं चानेतव्यं ॥ ३७३ ॥

इदानीं चारक्षेत्रमाह;-

दो हो चंदरविं पिंड एकेकं होिंद चारलेतं तु। यंचसयं दससहियं रविविवहियं च चारमही ॥ ३७४॥ द्वी द्वी चंद्ररवी प्रति एकैकं भवति चारक्षेत्रं तु । पंचरातं दरासहितं रविभिन्नाधिकं च चारमही ॥ ३७४ ॥

दो दो । दो दो चंदरवी प्रति एकैकं भवति चारक्षेत्रं । समस्तचारक्षेत्रं पुनः कियदिति चेत्, पंचशतानि दशसहितानि रविविंवप्रमाणेनाधिकानि पुरु । हुन चारमहीप्रमाणं स्यात् ॥ ३७४ ॥

अथ तयोश्चारक्षेत्रविभागनियममाह;—

जंबुरविंदू दीवे चरंति सीदिं सदं च अवसेसं। छवणे चरंति सेसा सगसगलेने व य चरंति॥ ३७५॥

जंबूरवींदवः द्वीपे चरांति अशीतिंशतं च अवशेषम्।

छवणे चरंति रोषाः स्वकस्वकक्षेत्रे एव च चरंति ॥ ३७५ ॥

जंबू । जंबूद्वीपस्थरवींदवः अशीतिशतयोजनानि १८० द्वीपे चरंतिः अविशिष्योजनानि २२० ई व ठवणसमुद्रे चरंति । शेषाः पुष्करार्धपर्यंत- चंद्रादित्याः स्वकीयस्वकीयक्षेत्रे एव चरंति ॥ २७५ ॥

अथ तत्र सूर्याचंद्रमसोवींथीप्रमाणं कथयति;—

पंडिदिवसमेक्कवीथिं चंदाइचा चरंति हु कमेण। चंद्रस्स य पण्णरसा इणस्स चउसीदिसय वीथी॥३७६॥

प्रतिदिवसं एकवीथिं चंद्रादित्याः चरंति हि कमेण ।

चंद्रस्य च पंचदरा इनस्य चतुरराितिरातं वीध्यः ॥ ३७६ ॥

पिडिक्चिस । द्वौ द्वौ मिलित्वा प्रतिदिवसमेकवीथीं चंद्रादित्याश्चरंति सलु क्रमेण चंद्रस्य पंचद्रश वीथ्यः इनस्य चतुरशीतिशतवीथ्यः स्युः ३७६ अथ वीथीनामंतरेण दिवसगतिं कथयति;—

पथवासिपंडहीणा चारक्लेत्ते णिरेयपथभाजिदे । वीथीणं विचालं सगविंबजुदो दु दिवसगदी ॥ ३७७ ॥ पथन्यासिपंडहीना चारक्षेत्रे निरेकपथमक्ते । वीथीनां विचास्रं स्वकविंबयुतं तु दिवसगतिः ॥ ३७७ ॥

पथ । पथव्यासेन हें गुणिता वीथ्यः १८४ पथव्यासिपंडः $\frac{c + 3}{E}$ समानछेदीक्कते दशोत्तरंपचशते $\frac{39999}{E}$ आदित्यिवंबे हें मिलिते सित $\frac{39996}{E}$ चारक्षेत्रं स्यात् । अस्मिन् पथव्यासिपंडे $\frac{c + 3}{E}$ अपनीते सित एवं $\frac{3232}{E}$ अत्रस्थभागहार ६१ निरेक्पथेन १८३ गुणियत्वा १११६३ अनेन भागहारेण अपनीतव्यासिपंडे $\frac{3232}{599}$ भक्ते सित २ वीथीनां विचालं अंतरालं स्यात् । एतत्स्वकीयिवंब हें युक्तं चेत् $\frac{999}{E}$ प्रतिदिवसं गमनक्षेत्रप्रमाणं स्यात् । एवमेव चंद्रस्य चारक्षेत्रं $\frac{39945}{E}$ पथव्यासिपंडं $\frac{c + 9}{E}$ विथ्यंतरालं ३५ । $\frac{399}{5}$ दिवसगितं ३६ । $\frac{3995}{5}$ चोनेतव्यं ॥ ३७७ ॥

एवमानीतिद्वसगितमाश्रित्यमेरोरारभ्य प्रतिमार्गमंतरं तत्तत्परिधिं चाह;— सुरगिरिचंद्रवीणं मग्गं पिंड अंतरं च परिहिं च । दिणगदितप्परिहीणं खेवादो साहए कमसो ॥ ३७८ ॥

सुरगिरिचंद्ररवीणां मार्गे प्रत्यंतरं च परिधिः च । दिनगतितत्परिधीनां क्षेपात् साधयेत् क्रमशः ॥ ३७८॥

सुरगिरी । सुरगिरिचंद्ररवीणां मार्ग प्रत्यंतरं च परिधिश्वानेतव्यो । कथिमित चेत्, जंबुद्दीपन्यासे एकस्मिन रुक्षे १ रु, तद्द्दीपाभ्यंतरोभयपा- र्श्वेस्थचारक्षेत्रप्रमाण (३६०) मपनीयते चेत् अभ्यंतरवीथीविष्कंभः ९९६४० स्यात् । तदेव सूर्यसूर्योतरं स्यात् । तत्र मेरुव्यास १००० मपनीय ८९६५० अर्थोक्कते ४४८२० सुरगिर्यभ्यंतरवीथीस्थसूर्योतरं स्यात् । तत्र दिवस २ हे पतिक्षेपे कृते सित ४४८२२ हे दितीयवी- थीगतसूर्यसुरगिरोंरतरं स्यात् । एवं पाचीनप्राचीनसुरगिरिसूर्योतरे

अथैत्रमुक्तपरिधौ परिश्रमतः सूर्यस्य दिनरात्रिहेतुत्वं तयोः प्रमाणं च भागीश्रयेणाहः—

सूरादो दिणरत्ती अट्ठारस बारसा मुहुत्ताणं। -अब्भंतरम्हि एदं विवरीयं बाहिरम्हि हवे ॥ ३७९ ॥

सूर्यात् दिनरात्री अष्टादश द्वादश मुहूर्तानाम् । अभ्यंतरे एतत् विपरीतं बाह्ये भवेत् ॥ ३७९ ॥

सूरादो । सूर्यात् मुहूर्तानामष्टादश द्वादशसंख्ये द्वे यथासंख्यं दिन-रात्री स्यातां । केति चेद्, अभ्यंतरपरिधौ एतदेव विपरीतं बाह्यपरिधौ अमवेत् ॥ ३७९ ॥

अथ सूर्यस्यावस्थितिस्वरूपं दिनराज्योहीनिचयं चाह;— किक्कडमयरे सञ्वब्भंतरबाहिरपहद्विओ होदि । मुहभूमीण विसेसे वीथीणंतरहिदे य चयं ॥ ३८०॥ कर्कटमकरे सर्वोभ्यंतरबाह्यपथिस्थितो भवति । मुखमूम्योः विशेषे वीथीनामंतराहिते च चयः ॥ ३८०॥

कक्कड । कर्कटके मकरे च यथासंख्यं सर्वाभ्यंतरपथस्थितो बाह्य-पथस्थितश्च भवति सूर्यः । अथ तद्राशिसमाप्तिपर्यंतं किं तावत्येव १८।१२ तिष्ठतीत्याशंक्य प्रतिदिनं हानिचयोस्तीत्याह । मुख १२ भूम्यो १८ विंशेषे ६ व्यशीतिशत १८३ वीथ्यंतराणां दिनरूपाणां वण्मुहूर्ता यदि एक वीथ्यंतरस्य कियनमुहूर्ता इति संपातेनागतेन वीथीनामंतरेण १८३ हते पुटें भागाभावात् त्रिभिरपवर्तिते च हे प्रतिदिनं हानिचयोः भवति ॥ ३८० ॥

अथैवमुक्तदिनराञ्योस्तापतमसो वर्तमानकालुत्वात् तत्तापक्षेत्रप्रमाणं निरूपयन् श्रावणमाघमासादीनां दक्षिणोत्तरानयनं निरूपयति;—

सावणमाघे सव्वव्मंतरबाहिरपहिंडिओ होदि । सूरिंडियमासस्स य तावतमा सव्वपरिहीसु॥ ३८१ ॥

श्रावणमाघे सर्वाभ्यंतरबाह्यपथस्थितो भवति। सूर्यस्थितमासस्य च तायतमसी सर्वपरिधीषु॥ ३८१॥

सावण । श्रावणमासे माघमासे यथासंख्यं सर्वाभ्यंतरपथबाह्यपथ-स्थितो भवति सूर्यः । तस्य सूर्यस्थितमासस्य तापतमसी सर्वप-रिधिष्वानेतव्ये । षण्णां मासानामेतावत्सु दिनेषु १८३ श्रावणायेकादि-मासानां किमिति संपात्यापवर्तिते तत्तन्मासानां दिनसंख्याः स्युः । श्रा ६१ मा ६१ आ $\frac{9}{5}$ का १२२ मा $\frac{30}{5}$ पु १८३ मा $\frac{6}{5}$ फा ६१ चे $\frac{9}{5}$ वे १२२ ज्ये $\frac{30}{5}$ आ १८३ इमान्येव दक्षिणायनोत्तरायणदि-नानि स्युः ॥ ३८१ ॥ अथ सर्वपरिधिषु तापतमसोरानयनप्रकारमाह;—

ि गिरिअब्भंतरमिज्झमबाहिरजलछट्टभागपरिहिं तु। सिद्विहिदे सूरिट्टयमुहुत्तगुणिदे दु तावतमा ॥ ३८२॥

गिर्यभ्यंतरमध्यमबाह्यजलषष्ठभागपरिधिं तु । षष्ठिहिते सूर्यस्थितमुहूर्तगुणिते तु तापतमसी ॥ ३८९ ॥

गिरि । गिरिविष्कंभः १०००० एतावानेव जंबूद्वीपप्रमाणे १०००० द्वीपचारक्षेत्रं १८० द्विगुणीकृत्य ३६० अपनीते अभ्यंतरवीथीविष्कंमः, ९९६४०, चारक्षेत्र ५१० मर्घीकृत्य २५५ अस्मिन द्वीपचारक्षेत्र १८० मपनीय ७५ इदमुभयपार्र्शार्थ द्विगुणीकृत्य १५० जंबृद्दीपे १ रु निक्षिप्ते **१०**०१५० मध्यमवीथीविष्कंभः, लवणसमुद्रचारक्षेत्र ३३० मुभयपा-इवीर्थ द्विगुणीकृत्य ६६० जंबूदीपे १ त मिलिते १००६६० बाह्यवी-थीविष्कंभः । लवणसमुद्रप्रमाणं २ ल षड्भिर्भक्त्वेदं ३३३३३^२ पा**र्**व-द्वयार्थ द्विगुणीकृत्य ६६६६६ हे होषमपवर्त्य हे इहं जंबूद्वीपे निक्षिप्ते १६६६६३ जलषष्ठभागविष्कंभः स्यात् । एतान् पंचविष्कंभान् घृत्वा " विक्लंभवग्ग " इत्यादिना गिरिपरिधिं ३१६२२ अभ्यंतरपरिधिं ३१-५०८९ मध्यमपरिधिं ३१६७०२ बाह्यपरिधिं ३१८३१४ जलषष्ठभाग-परिधिं ५२७०४६ चानीय एतेषां गिरिपरिध्यादीनां मध्येविवक्षितपरिधि-३१६२२ मुहूर्तषष्ठचा विभज्य ५२७ विक यस्मिन मासे सूर्यस्तिष्ठति तन्मासदिनरात्रिमुहूर्तैः १८।१७।१६।१५।१४।१३।१२ गुणिते ९४८६ होषे १८ पड्भिरपवर्तिते दे च लब्धं तस्मिन् मासे तापतमसी- विषयक्षेत्रमागच्छति । विवक्षितपरिधिं ३१६२२ मुहूर्तषष्ठचा ६० ाविभज्य मासं प्रति मुहूर्तवृद्धचा गुणिते ५२७ ^९ मासं प्रति क्षेत्रहानि-चयमागच्छति । मासं प्रत्येकमुहूर्तवृद्धिरिति कथं १ एकास्मिन् दिने मुहूर्तस्य ्रद्वचेकषाष्ठिभागमात्रे हुन हानिचये एकषष्ठिदिनदुरुस्य ^{हुन} कियद्धानिचयमिति ै संपात्यापवर्तिते छब्धमुहूर्त एकः १ । एतं धृत्वा षष्ठिमुहूर्तानामेतावाति क्षेत्रे गते ३१६२२ एक मुहूर्तस्य कियत् क्षेत्रमिति संपात्यापवर्तिते छब्धमिदं ५२७ है मासं प्रति क्षेत्रहानिचयं स्यात् । इदं दक्षिणायने तत्तन्मासे
तापक्षेत्रे अपनयेत् तमः क्षेत्रे युज्यांत् । उत्तरायणे तत्तन्मासतापक्षेत्रे युंज्यात्
तमःक्षेत्रे अपनयेत् । एवं कृते विवाक्षितमासे विवक्षितपरिधौ तापतमसेर्विषयक्षेत्रमागच्छति ॥ ३८२ ॥

अथैवमानीततापतमसोर्वर्तनाक्षेत्रमाह;-

परिधिह्मि जिह्म चिट्ठिद् सूरो तस्सेव तावमाणद्छं। विंबपुरदो पसप्पदि पच्छाभागे य सेसद्धं॥ ३८३॥

परिधौ यस्मिन् तिष्ठति सूर्यः तस्यैव तापमानदस्रम् । विवपुरतः प्रसर्पति पश्चाद्धागे च शेषार्थम् ॥ ३८३ ॥

परिधि ।यस्मिन् परिधौ सूर्यस्तिष्ठति तस्यैव तापप्रमाणदुरुं बिंबपुरतः प्रसर्पति, शेषार्धे पश्चाद्धागे अपसर्पति ॥ ३८३ ॥

इदानीं तापतमसोहीनिवृद्धिमाह;-

पणपरिधीयो भजिदे दसगुणसूरंतरेण जलुद्धं। सा होदि हाणिवड्ढी दिवसे दिवसे च तावतमे ॥३८४॥

पंचपरिधिषु भक्तेषु दशगुणसूर्यातरेण यहान्धं । सा मनति हानिवृद्धिर्दिनसे दिनसे च तापतमसोः ॥ ३८४ ॥

पण । षष्ठिमुहूर्तानां पंचपरिध्यन्यतरप्रिमतेषु क्षेत्रेषु गतेषु द्व्येकषष्ठि हरे मुहूर्तानां कियत् क्षेत्रमिति संपातेन पंचपरिधिषु दशगुणसूर्यातरेण १८३० मक्केषु यद्यब्धं १७। पुर्व हरे सा भवति हानिर्वृद्धिदिवसे विवसे विचानित्रमा ताप-तामसोः ॥ ३८४ ॥

अथ पंचपरिधीनां सिद्धांकं गाथाइयेन कथयति;— बावीस सोलतिण्णिय उणणउदी पण्णमेक्कतीसं च । दुखसत्तद्विगितीसं चोद्दस तेसीदि इगितीसं ॥ ३८५ ॥

द्वार्विशतिः षोडशत्रीणि एकोननवतिपंचाशदेकत्रिशच । द्विरखसप्तषष्ठचेकत्रिशत् चतुर्दशब्यशीतिएकत्रिशत् ॥ ३८५ ॥

बावीस । द्वाविंशतिषोडशत्रीणि ३१६२२ गिरिपरिधिः एकोननवतिः पंचाशदेकत्रिंशदभ्यंतरपरिधिः ३१५८९ द्विसप्तषष्ठेकत्रिंशत् मध्यपरिधिः ३१६७०२ चतुर्दशच्यशीत्येकत्रिंशद्वाह्यपरिधिः ३१८३१४ ॥ ३८५ ॥

छादालसुण्णसत्तयवावण्णं होंति मेरुपहुदीणं। पंचण्णं परिधीओ कमेण अंकक्कमेणेव ॥ ३८६ ॥

षट्चत्वारिंशच्छून्यसप्तकद्विपंचाशत् भवंति मेरुप्रभृतीनाम् । पंचानां परिधयः क्रमेण अंकक्रमेणैव ॥ ३८६ ॥

छादाल । षट्चत्वारिंशच्छ्न्यसप्तद्विपंचाशज्जलषष्ठभागपरिधिः ५२+ ৩०४६ इति भवंति मेरुप्रभृतीनां पंचानां परिषयः क्रमेणांकक्रमेणैव।३८६॥ अथ विसदृशान् परिधीन् कथं समानकालेन समापयति इत्यत्राहः;—

णीयंता सिग्घगदी पविसंता रविससी दु मंदगदी। विसमाणि परिरयाणि दु साहंति समाणकालेण॥३८०॥

निर्यातौ शीव्रगती प्रविशंतौ रविशशिनौ तु मंदगती । विषमान् परिर्धास्तु साध्यतः समानकालेन ॥ ३८७ ॥

णीयंता । निर्यातौ रिव्रगती भूत्वा प्रविश्ततौ रविश्वशिनौ मंद्रगतीः भूत्वा विषमान परिधींस्तु साधयतः समापयतः समानकालेन ॥ ३८७॥ अथ तयो रविशाशिनोर्गमनप्रकारं पुनर्दष्टांतमुखेनाह;—
गयहयकेसरिगमणं पढमे मज्झंतिमे य सूरस्स ।
पिंडपरिहिं रविससिणो मुहुत्तगिदेखेत्तमाणिज्ञो ३८८

गजहयकेस्रिरगमनं प्रथमे मध्ये अंतिमे च सूर्यस्य । प्रतिपरिधि रविशाशिनोः मुहूर्तगतिक्षेत्रमानेयम् ॥ १८८॥

गय। गजगमनं हयगमनं केसिरिगमनं प्रथमे मध्यमे अंतिमे च पिश्व सूर्याचंद्रमसोर्भवति। इदानीं रिवशिशनोः प्रतिपरिधि मुहूर्तमतिक्षेत्रमानेयं। कथामिति चेत्। षष्ठिमुहूर्ताना ६० मेतावित क्षेत्रे ३१५०८९ एकमुहूर्तस्य कियत् क्षेत्रमिति संपातेनानेतव्यं। सूर्यस्याभ्यंतरपिधौ मुहूर्तगितिरियं ५२५१। हे चंद्रस्याप्येवं त्रैराशिकविधिनानेतव्यं। चंद्रस्य परिधिसमापन-कालः ६२ हे सम्ब्छेदेनानयोमेलने प्रमाणराशिः भे उर्पे फल ३१५०८९ इच्छा मुहूर्त १ लब्ध ५०७३ शेष भुष्ठकेत्य ॥ ३८८॥

अथाभ्यंतरवीथीस्थसूर्यस्य चश्चःस्पर्शाध्वानमानयति गाथात्रिकेन;---

सिंहिद्पदमपरिहिं णवगुणिदे चक्खुपासअद्धाणं। तेणूणं णिसहाचल्रचावद्धं जंपमाणिमणं ॥ ३८९॥

षष्ठिहितप्रथमपरिधौ नवगुणिते चक्षुःस्पर्शाध्वा । तेनोनं निषधाचल्रचापार्धे यत् प्रमाणमिदम् ॥ ३८९ ॥

सिंह । षष्ठिमुहूर्तानां एतावित गमनक्षेत्रे ३१५०८९ नव ९ मुहूर्तानां कियत् क्षेत्रमिति संपातक्रमेण षष्ठिमिह्ते प्रथमपरिधो ३१५०८९ त्रिमि-रपवितिः अपुर्वे ।३ गुणियत्वा प्रिमेश्व भक्ते सित ४७२६३ हो इं चश्चःस्पर्शाध्वा भवित । निषधाचलचापा १२३७६८ हे धं ६१८८४ हो हे तेन चश्चःस्पर्शाध्वना न्यूनं यत्तत्प्रमाणिवदं पुरो गाथायां कथ्यमानं ॥ ३८९ ॥

इगिवीसछदालसयं साहियमागम्म णिसहउवरिमिणो । दिस्सदि अउज्झमज्झे तेणूणो णिसहपासभुजो ॥३९०॥

एकविंशतिषट्चत्वारिंशच्छतं साधिकं आगत्य निषधोपरि इनः । दृश्यते अयोध्यामध्ये तेनोनः निषधपार्श्वभुनः ॥ ३९० ॥

इगिवीस । एकविंशत्युत्तरषट्चत्वारिंशच्छतं साधिकं १४६२१ किं-तत्साधिकं, अध्वचापयोः शेषं र्टेनिक् परस्परहारेणाधः उपिर गुणायित्वा कुट्टेनिक्टेटिक शेषिते र्टेटेन् एवमनेन साधिकमित्युच्यते । एताविश्वषधस्यो-पर्यागत्य इनो ट्रियते अयोध्यामध्ये उत्कृष्टपुरुषैः। निषधपार्श्वभुजः २०१९६ तेनागर्तक्षेत्रेण १४६२१ न्यूनः अग्रे वश्यमाणं भवति ॥ २९० ॥

णिसहुवरिं गंतव्वं पणसगवण्णास पंच देसूणा । तेत्तियमेत्तं गत्ता णिसहे अत्थं च जादि रवी ॥ ३९१ ॥

निषधोपरि गंतव्यं पंचसप्तपंचारात् पंचदेशोना । तावन्मात्रं गत्वा निषधे अस्तं च याति रविः ॥ ३९१ ॥

णिसहु । निषधोपरि गंतव्यं पंच सप्त पंचाशत् पंच देशो ना ५५७५ एतावन्मात्रमेव निषधस्योपरि गत्वा राविः अस्तं याति ॥ ३९१ ॥

इद्गुनीं प्रकृतचापानयनार्थे तद्भाणानयनप्रकारमाहः,—

जंबूचारधरूणो हरिवस्ससरो य णिसहवाणो य। इह बाणावट्टं पुण अन्मंतरवीहिवित्थारो ॥ ३९२ ॥

जंबूचारघरोनः हरिवर्षशरः च निषधबाणश्च । इह बाणवृत्तं पुनः अभ्यंतरवीथीविस्तारः ॥ ३९२॥

जंबूचार। अंतथणं १६ गुण २ं गुणियं ३२ आदिविहीणं ३१ रूऊणु-त्तरमाजियं भे इति रालाकामानीय एतावच्छलाकानां १९० एताविति क्षेत्रे १०००० एताद्धारिवर्षश्राकां शि निषधश्राकां से देश कियत्थेत्रमिति संपात्य गुणिते हरिवर्षबाणः अविश्वः निषधबाणः किविश्वः एतौ हिरिवर्षनिषधबाणौ समानछेदीक्कते अविश्वः जंबूचारधरा १८० न्यूनौ चेत् इह चक्षरध्वानयने बाणौ स्यातां अविश्वः । किविश्वः तयोर्वृत्तविष्कं मः पुनः जंबुद्धीपे १ क द्वीपचारक्षेत्रं १८० द्विगुणीक्कत्य ३६० अपनीते अभ्यंतरविशिविस्तारः स्यात् ९९६४० अमुं विष्कं समच्छेदीक्कत्य अवेशः अत्रेसु अत्रेस

अथैवमानीतयोश्चापयोः किं कर्तव्यमित्यत्राहः;—

हरिगिरिधणुसेसद्धं पासभुजो सत्तसगिततेसीदी। हरिवस्से णिसहधणू अडछस्सगतीसबारं च ॥ ३९३ ॥

हरिगिरिधनुः रोषार्धे पार्श्वभुजः सप्तसप्तत्रिज्यराीतिः । हरिवर्षे निषधभनुः अष्टषट्सप्तात्रिंशद्द्वादश च ॥ ३९३ ॥

हरि । हरिक्षेत्रधनुः ८३३७७। ई निषधगिरिधनुषि १२३७६८ ई ह

शेषं चार्धीकृत्य १९१२ अस्मिन्नपनीतार्ध है समच्छेदीकृत्य हैर् अन्योन्यं संयोज्य हेर् तद्यपवर्त्य हैर् इदं किंचिन्न्यूनं अगणायित्वा एकयोजनं कृत्वा हिरिगिरिधनुइशेषार्ध २०१९५ संयोजिते २०१९६ सति निषधस्य पार्श्वभुजो भवति । इदानीं हिरिगिरिधनुषोः सिद्धांकमुच्चारयति सप्तसप्ति निष्यस्य ति निष्यस्य सिद्धांकमुच्चारयति सप्तसप्त निष्यसीतिर्योजनानि ८३३७७ हिरवर्षक्षेत्रधनुः निष्यपर्वते धनुः अष्टषद्सप्तित्रींश्वदादश च योजनानि १२३७६८ ॥ ३९३॥

अथोक्तयोर्धनुषो: शेषांकं पार्श्वभुजांकं चोच्चारयति;--

माहवचंदुद्धरिया णवयकला णयपदृष्पमाणगुणा। पासभुजो चोद्दसकदि वीससहस्सं च देसूणा॥ ३९४॥

माधवचंद्रोद्धृता नवककला नयपदप्रमाणगुणाः । पार्श्वमुजः चतुर्दशकृतिः विशसहस्रं च देशोनानि ॥ ३९४॥

माह्य । माधवचंद्रेणो १९ द्वृता नवकला के एताः हारिक्षेत्रस्य चाप-शेषाः एता एव के नयस्थानप्रमाण २ गुणिताः के निषधचापस्यांशाः । निषधस्य पार्श्वभुजः पुनः चतुर्दशक्वतिर्विशतिसहस्रयोजनानि २०१९६ देशोनानि ॥ ३९४॥

अथायनविभागमकृत्वा सामान्येन चारक्षेत्रे उदयप्रमाणप्रतिपाद्नार्थः-मिद्माह;—

दिणगदिमाणं उदयो ते णिसहे णीलगे य तेसही । हरिरम्मगेसु दो हो सूरे णवदससयं लवणे ॥ ३९५ ॥

दिनगतिमानं उदयः ते निषधे नीलके च त्रिषष्ठिः । हरिरम्यकयोः द्वौ द्वौ सूर्ये नवदशशतं लवणे ॥ ३९५ ॥

दिणगदि । दिनगतिक्षेत्रमिदं १९० एतावति क्षेत्रे यद्येकः सूर्यस्यो-द्यो भवेत् । तदा एतावति ५१० क्षेत्रे कियन्त उदया इति संपात्य भक्ते लब्धोदयाः १८३ पर्यन्ते शेषरिविविम्बावष्टव्ये क्षेत्रे हेर्न एक उद्यः मिलित्वा चारक्षेत्रे चतुरशीत्युत्तरशतमुदयाः।कृतः, प्रतिवीथ्येकैकोदयसंम-वात् । ते दिनगत्युदया निषधे ६३ नीले च ६३ प्रत्येकं त्रिषष्टिः हिर २ वर्षरम्यकवर्षयोः २ द्वे द्वे । लवणसमुद्रे एकान्नविशं शतं ११९ ॥ ३९५॥

अथ दक्षिणायने चारक्षेत्रे द्वीपवेदिकोदिधिविभागनाद्यप्रमाणप्रक्ष-पणार्थं त्रैराशिकोत्पत्तिमाह;—

दीउवहिचारिकत्ते वेदीए दिणगदीहिदे उदया । दीवे चड चंदस्स य लवणसमुद्दक्षि दस उदया॥३९६॥

द्वीपोद्धिचारक्षेत्रे वेद्यां दिनगतिहिते उदयाः ।

द्वीपे चतुः चंद्रस्य च स्रवणसमुद्रे दश उदयाः ॥ ३९६ ॥

दीउवाहि । एतावाति दिनगितक्षेत्रे क्ष यद्येक उदयो १ लम्यते तदा एतावाति वेदिका ४ रहितद्वीपचारक्षेत्रे १ ७६ कियन्त उदया इति सम्पात्य भक्ते लब्धोदयाः ६३ एषु प्रथमपथोदयस्य प्राक्तनायनसम्बन्धित्वेनाग्रहणात् द्वाषष्टिरेवोदयाः ६२ शेष कृष्ण् अत्र त्रिषष्टिर्देनगितशलाकाद्वीपचरमान्तरपर्यन्ते समाप्ताः अविश्वष्टा उदयांशाः षिट्वेशितः सप्ततिशतभागा कृष्ण्ण् एकस्योदयस्य १ यद्येतावत् क्षेत्र कृष्ण् मागच्छाति तदा एतावदुदयांशानां कृष्ण्ण् कियत्क्षेत्रमित्यनेन त्रैराशिकेन फलेच्छयोग्गणकारात्संजातक्षेत्रयोन्जनांशाः षिद्वेशितिरेकषष्टिभागाः कृष्ण्ण्येत्वा एतावति ४ वेदिकाक्षेत्रे कियंत उदयाः स्युः इति संपात्य हारस्य हारेण कृष्ण्ण् एकषष्ट्या गुणायित्वा कृष्ण्ण्ये अस्मन्सप्ततिशतेन १७० हारेण भक्ते लब्ध उदयः । एकः शेषोदयांशाः चतुः सप्ततिशतमागाः । एतेषु भागेषु कृष्ण्ण्यं पूर्वोक्तन्यायेन क्षेत्रीकृतेषु चतुःसप्ततिरेकषष्टिभागाः कृष्ण्येत्व क्षेत्रीकृतेषु चतुःसप्ततिरेकषष्टिभागाः कृष्ण्ण्येत्व भागेषु कृष्ण्ण्येत्व । एतेषु द्वीकन्यायेन क्षेत्रीकृतेषु चतुःसप्ततिरेकषष्टिभागा कृष्ण्या योजनस्य । एतेषु द्वीकिन्यांशाः चतुः सप्ततिशतमागाः । एतेषु भागेषु कृष्ण्ण्यां द्वीपचरमपथांशेषु प्रागानीतेषु कृष्णे द्वीक्

मेलयेत् । मिलितेषु तत्पथन्यासः अष्टचत्वारिंशदेकषष्टिभागप्रमाणः सम्पू-र्णो भवति 📆 ६वं कृते अभ्यन्तरपथादारभ्य चतुःषष्टितमपथन्यासः द्वीपगतैः षड्विंशत्या एकषष्टिभागैः हुई वेदिकागतैर्द्वाविंशत्या एकषष्टि-भागैश्व हुन सिद्धो भवति । द्वीपवेदिकां सन्धौ सूर्यस्य चतुःषष्टितमी वीथी भवतीति तात्पर्ये वेदितव्यम्। अतः पुरस्तात् वेदिकायोजनद्वय २ मन्तरमति-क्रम्य सूर्यस्य एकः पंथा 🚰 ततः पुरस्तात् द्वापंचाशदेकषष्टिभागाः 🛂 अविशिष्टा अन्तरे देयाः । एवं द्वीपवेदिकासन्धिपथव्यासगतद्वाविंशत्येक-षष्टिभागेभ्यः हुन् आरभ्य चतुर्योजनप्रमाणं वेदिकाक्षेत्रं समाप्तम् ॥ अथ ळवणसमुद्रे एतावित क्षेत्रे १८० यद्येक उद्यस्तदा बाह्यपथवर्जितसमुद्रचारक्षेत्रे ३३० एतावति कियन्त उद्या इति सम्पात्यापवर्तिते उच्घोद्या अष्टादश्रातं ११८ रोषोदयांद्याः सप्ततिरातभागाः 😘 पतेषु पूर्ववस्थेत्रीकृतेषु योजनांद्याः सप्ततिरेकषष्टिभागाः 😋 एतान् वेदिकासम्बन्धिपूर्वान्तरगतेषु द्विपंचाशदेकष-ष्टिसागरेषु 🚰 प्रक्षेप्य एकषष्ट्या विभक्ते लब्धं योजनद्वयं सम्पूर्णमन्तरप्रमाणं स्यात् । अतः परं रविबिम्बसहितान्तरप्रमाणदिनगतिशलाकाः चरमान्तर-पर्यताः अष्टाद्शोत्तरशतप्रमिताः ११८ सुगमाः तत्रोद्याश्च तावन्त एव ११८ ततः पुरस्तात् बाह्यपथव्यासे एक उद्यः इति सर्वे मिलित्वा लवण-समुद्रे एकान्नाविशं शतमुद्याः १ १९ एवं दक्षिणायने समस्तोद्याः व्यशीत्यु-त्तरशतं १८३ अथोत्तरायणे लवणसमुद्रे रविविम्बाधिकचारक्षेत्रामिदं २२०। हुन समच्छेदीकृत्य युक्ते एवं रुव्युष्ट एतावत्क्षेत्रस्य पुक्ते ययेका १ दिनगतिश्राताका तदा एतावत्क्षेत्रस्य रुव्युष्ट कियन्त्यो दिनगतिशाताकाः इति सम्पात्य भक्ते ११८ होषे ११८ अत्र रूपोनदिनगतिशलाकामात्रोद्याः ११७ कुतः बाह्यपथोदयस्य दक्षिणायनसम्बन्धित्वेनाग्रहणात् । शेषांशेषु १९८ क्षेत्रीकृतेषु १९८ अष्टचत्वारिंशदेकषष्टिभागान् हेन पौरस्त्यपथव्यासे द्धात् । तत्र एक उद्यः एवं समस्तलवणसमुद्रे उत्तरायणे उद्याः अष्टाद-शोत्तरं शतं अवशिष्टाः सप्ततिरेकषष्टिभागाः 🔓 पौरस्त्ये अन्तरे देयाः इति-

समुद्रचारक्षेत्रं समाप्तम् । वेदिकायां प्रागानीत एव एक उद्यः चतुःसप्तिरे-कषष्टिभागाः ए 👸 तेषु भागेषु द्वापंचाश्चदेकषष्टिभागाः 🛂 प्रकृतान्तरे देयाः एवं समुद्रवेदिकांशैयोाजनद्वय २ प्रमितं अन्तरं सम्पूर्ण भवति । अत एकस्यां दिनगतावेक उद्यः अवशिष्टविंशतिरेकषाधिभागाः हुन अगे तत्पथव्यासोद्या एवं चतुर्याजनप्रमितं वेदिकाक्षेत्रं समाप्तम् । अथ वेदिकावर्जितद्वीपचारक्षेत्रे १७६ अभ्यन्तरपथव्यास र्ट्ड न्यूने १०६८८ एतावत्क्षेत्रस्य १७० यद्ये-का दिनगतशलाका १ तदा एतावत्क्षेत्रस्य १०६८८ कियन्त्यो दिनगतिश-लाका इति सम्पात्य भक्ते ६२ शेष १५०६ लब्धिदनगतिशलाका । शेषांशेषु पूर्ववरक्षेत्रीकृतेषु रहे षड्विंशतिरेकषष्टिभागः द्वीपवेदिकासन्धिपथव्यासे देयाः, एवं कृते तत्पथन्यासः सम्पूर्णो भवति । शेषांशेषु एकषष्ट्या भक्तेषु लब्धं योजनद्वयं पुरस्तादन्तरं भवति । ततः परं द्विषष्टिप्रमिता दिनगति-श्राह्माकाः उद्याश्च तावन्त एव । अभ्यन्तरपथे एक उद्यः । एवं वेदिकावर्जिते द्वीपचारे सन्ध्युद्येन सह चतुःषष्टचुद्याः । एवं मिलित्वा उत्तरायणे उद्याः ज्यशीत्युत्तरं शतं १८२ सूर्यस्य ज्ञातव्यं । चन्द्रस्याप्यनविभागमक्कत्वा सामान्येन द्वीपचारक्षेत्रे १८० पंचोदयाः समुद्रचारक्षेत्रे ३३०।ईई दशो. द्याः समस्तं मिलित्वा पंचद्शोदयाः १५ अथ दक्षिणायने पथव्यास-पिण्डहीणे इत्यादिना आनीते एतावति चन्द्रस्य दिनगतिक्षेत्रे अपूर्व यद्येक १ उदयस्तदा एतावति द्वीपचारक्षेत्रे १८० कियन्त उदयाः इति सम्पात्य भक्ते लब्बोदयाश्चत्वारः ४ शेषे नेर्द्वेपे एतास्मिन्ने-कोदयस्य एतावति क्षेत्रे सति भूपपुत्र एतावदुदयांयशस्य १४६५६ कियत्क्षे-त्रमिति सम्पात्य तिर्यगपवत्त्र्य <u>१२६५६</u> अस्मिन् चन्द्रपथब्यासप्रमाणं र्हे सप्तिभि: संमच्छेदीकृतं हेरे गृहीत्वा दीपचरमान्तरस्य पुरस्तात् पथि देयं तत्रेक उदयः इति पंचसूद्रयेषु मध्ये अभ्यन्तरपथोदयस्य उत्तरा-यणसम्बन्धित्वेनाग्रहणात् द्वीपे चत्वार उद्याः शेषमिदं भूरिक्षे अस्मि-न्प्रकृतहारेण भक्ते ३३ शेष कुरु एवं इदं पुरस्तादन्तरे देयं। अथ समुद्रे

चारक्षेत्रमिद ३३० हि समच्छेदीकृत्य मिलिते एवं के एत।वाति क्षेत्रं <u>१५५५१</u> यद्येक उदयस्तदा एतावति क्षेत्रे २०१७५ कियन्त उदया: स्युरिति सम्पात्य एकषष्टचापवर्त्य तैः सप्तिभिर्गुणयित्वा विष्ठु भक्ते लब्बोदयाः नव ९ शेषामिदं १२८७ पूर्ववत्क्षेत्रीकृत्य १२८७ अस्मात् चन्द्रविम्बप्रमाणं हुई सप्तभिः समच्छेदीकृत्य 🚉 💐 गृहीत्वा बाह्यपथि देयं । एवं सति लवणसमुद्रे चन्द्रस्य दशोदयाः शेषं 🚓 स्वहारेण भक्तवा यो २ शेष 📆 इदं प्राक्तने पंचमेऽन्तरे द्वीपगतांशे यो ३३ शेषे 📆 देयं । एवमुभयांशमेलनात् यो ३५४६६ पंचममन्तरं सम्पूर्णं भवति । एवं चन्द्रस्य दक्षिणायने द्वीपो-**दद्ध**चोर्मिलित्वा चतुर्दशोदयाः । अथोत्तरायणे समुद्रचारक्षेत्रे ३३०।^{४८} प्राक्पिकियया आनीता उदयाः नव ९ होषोदयांहाः । १९८७ पूर्ववत्क्षे-त्रीकृताः १२८७ अस्माचन्द्रविम्बप्रमाणं ४६ सप्तामिः समच्छेदीकृतं 👯 उ गृहीत्वा बाह्यपथान्तरादारभ्य नवमान्तरस्य पौरस्त्ये पथव्यासे देयं तिसम-नेक उदयः इति समुद्रे दशसूदयेषु बाह्यपथोदयस्य दक्षिणायनसम्ब-न्धित्वेनाग्रहणान्नवैवोदयाः शेषं भक्तवा यो २। ४५७ इदं दशमे अन्तरे देयं। एवं कृते समुद्रचारक्षेत्रं समाप्तं। अथ द्वीपचारक्षेत्रे उद्याः ४ शेषं क्षेत्रं प्र पूर्ववत् क्षेत्रीकृत्य <u>१२६५६</u> अस्मात् यो ३३ शेषे ४३ ७ एतत्समच्छेदी-कृत्य युक्तं भूरे दुर्भे गृहीत्वा दशमे अन्तरे देयं । इत्थं दशममन्तरं परि-पूर्णं भवति । अविशष्टं 👸 ै उपर्यधश्च सप्तमिरपवर्त्त्यं 💆 इदमभ्यन्तरपथ-व्यासे देयं अस्मिन्नेक उदयः एवं द्वीपे चन्द्रस्य उत्तरायणे पंचोदयाः। अत्र सूर्यचन्द्रम ेरुत्तरायणे उदयविभागः सूत्रकारैरनुक्तोऽपि द्यमार्गेणार भिरभ्यूद्य कथितः ॥ ३९६ ॥

इदानीं दक्षिणोत्तरोध्वीधरेषु सूर्यातावस्य क्षेत्रविभागमाह;—

मन्दरगिरिमज्झादो जावय लवणुवहिछद्वभागो दु। हेट्ठा अट्टरससया उवरिं सयजोयणा ताओ ॥ ३९७ ॥ मंद्रगिरिमध्यात् यावत् लवणोद्धिपष्ठभागस्तु । अधस्तनो अष्टाद्शरातांनि उपरि शतयोत्तनानि तापः ॥ ३९७॥

मन्दर । अभ्यन्तरवीथौ स्थितस्य सूर्यस्य जम्बूद्वीपार्द्धे ५०००० हीप-चारक्षेत्र १८० मपनीतं चेदिदं ४९८२० मन्दरमध्यादारम्यअभ्यन्तरवीथी-पर्यन्तं उत्तरतापं विदुः । लवणोद्धिं २००००० षड्भिर्भक्त्वा ३३३३३ शेष है अत्र द्वीपचारक्षेत्रे १८० मेलने ३३५१३ शे है अभ्यन्तरवीथ्याः आरम्य लवणसमुद्रषष्ठभागपर्यन्तं दक्षिणतापं विदुः । सूर्यविम्बाद्धस्ताद्-ष्टादशशतानि १८०० योजनानि अधस्तापं विदुः । तिद्विम्बस्योपिर शतयो-जनानि कर्ध्वतापं विदुः ॥ ३९७ ॥

अथेदानीं चन्द्रादित्यग्रहाणां नक्षत्रभुक्तिं प्रतिपाद्यितुकामस्तावदेकैकन-क्षत्रसम्बधिसीमागगनसंडमाह;—

अभिजिस्स गगणखंडा छस्सयतीसं च अवरमज्झवरे। छप्पण्णरसे छके इगिदुतिगुणपणयुतसहस्सा ॥ ३९८॥

अभिजितः गगनखंडानि षट्शतित्रंशत् च अवरमध्यवराणि । षट्पंचदशे षट्टे एकद्वित्रिगुणपंचयुतसहस्राणि ॥ ३९८॥

अभिजिस्स । अभिजितः गगनलण्डानि षट्शतित्रंशत् ६२० जघन्य-मधमोत्कृष्टनक्षत्रे यथाक्रमं ष ६ ट्र पंचदश १५ षट् ६ प्रमाणे यथासंख्यं एकद्वित्रिगुणितपंचयुतसहस्रं गगनसंडानि ज १००५ म २०१० उ २०१५॥ ३९८॥

अथ तानि जघन्यमध्यमोत्कृष्टनक्षत्राणि गाथाद्वयेनाह;---

सद्मिस भरणी अद्दा सादि असिलेस्स जेट्टमवर वरा। रोहिणि विसा पुणव्वस्र तिउत्तरा मज्झिमा सेसा ३९९ रातभिषा भरणी आर्द्री स्वातिः आन्छेषा ज्येष्ठा अवराणि वराणि । रोहिणी विशाखा पुनर्वसुः ज्युत्तराः मध्यमा शेषाः ॥ ३९९ ॥

सदिभस । शतिभषक् शतिवशासेत्यर्थः भरणी आद्रा स्वातिः अश्लेषा ज्येष्ठा इत्यवरनक्षत्राणि ६ वराणि ३ रोहिणी विशासा पुनर्वसु त्रिउत्तरा उत्तराफाल्गुनी उत्तराषाढा उत्तरभाद्रपदेत्यर्थः शेषाः तारा मध्यमाः ॥३९९॥

अथ ताः शेषाः का इत्याहः;---

अस्सिणिकित्तियमियसिर पुस्समहाहत्थ चित्त अणुराहा पुव्वतिय मूल सवणासधणिट्ठा रेवदी य मज्झिमया ४००

अश्विनी कृतिका मृगशीर्षा पुष्यः मघा हस्तः चित्रा अनुराधा । पूर्वत्रिका मूलं श्रवणं संघनिष्ठा रेवती च मध्यमाः ॥ ४००॥

अस्सिणि । अश्विनी कृत्तिका मृगशीर्षा पुष्यः मघा हस्तः चित्रा अनुराधा पूर्वत्रिका पूर्वाफाल्गुनी पूर्वाषाढा पूर्वाभाद्रपदेत्यर्थः । मूलं श्रवणं धनिष्ठा रेवतीति मध्यमास्ताराः ॥ ४०० ॥

अथोक्तानि गगनखण्डानि पिण्डीकृत्य चन्द्रादित्यनक्षत्राणां परिधि-भ्रमणकालमाहः;—

दे।चंदाणं मिलिदे अहसयं णवसहस्समिगिलक्खं । सगसगमुहुत्तगदिणभखंडहिदे परिधिगमुहुत्ता ॥ ४०१॥

द्विचंद्रयोः मिलिते अष्टशतं नवसहस्रं एकलक्षं । स्वस्वकमुहूर्तगतिनभःखंडहिते परिधिमुहूर्ताः ॥ ४०१ ॥

दोचंदाणं । जघन्यमध्यमात्कृष्टनक्षत्रसण्डानि ज१००५ म २००१ उ ३०१५ तत्तन्नक्षत्रप्रमाणेन ६।१५।६ गुणयित्वा ६०३०।३०१५०।१८०९० एतानि खण्डानि अभिजित्खण्ड ६३० सहितानि सर्वाणि मेलयित्वा ५४९०० चन्द्रद्वयार्थ द्विगुणीकृत्य मिलितानि समुदितानि अष्टशतं नवसह-स्नेकलक्ष १०९८०० प्रमाणानि भवान्ति । एतेषु स्वकीयमुहूर्तगतिप्रमाण-नभःखण्डैः हतेषु सत्सु । कथं हरणमिति चेदुच्यते । एतावतां खण्डानां गतौ १०९८०० कियन्तो मुहूर्त्ता इण्डानां गतौ १०९८०० कियन्तो मुहूर्त्ता इति सम्पात्य भक्ते चन्द्रस्य परिधिश्रमणकालः मु६२ शेषं १७६८ अष्टामिरपविति १२३५ तन्मुहूर्त्ताशाः । एवमादित्यनक्षत्राणामानेतव्यं प्र १८२० फ १ इ १०९८०० लब्धं मु ६० अयमादित्यस्य परिधिश्रमणकालः । प्र १८३५ फ=मु १ इ १०९८०० लब्धं मु ५९ शे १८३५ पंचिभरपवर्तिते १०९८० मुहूर्ताशाः अयं नक्षत्रस्य परिधिश्रमणकालः एवं सित परिधिगतमुहूर्ता भवन्ति ॥ ४०१ ॥

अथ ताः स्वकीयस्वकीयमुह्त्तेगतयः का इत्यत्राहः;—

अहुट्ठी सत्तरसयमिंदू छावट्ठि पंचअहियकमं । गच्छन्ति सूरिरिक्क्षा णभखंडाणिगिमुहुत्तेण ॥४०२॥

अष्टषष्ठिः सप्तदशशतं इंदुः षट्षष्ठिः पंचाधिकक्रमाणि । गच्छंति सूर्यऋक्षाणि नभःखंडानि एकमुहूर्तेन ॥ ४०२ ॥

अटुद्दी । अष्टषष्टिः सप्तद्शञ्चतगगनखण्डानि इन्दुः १७६८ तान्येवः द्विषष्टचा ६२ धिकान्यादित्यः १८३० तान्येव पुनः पंचाधिकक्रमाणि नभःखण्डानि नक्षत्राणि गच्छन्ति १८३५ एकमुहूर्त्तेन ॥ ४०२ ॥

अथ चन्द्रादितारान्तानां गमनविशेषस्वरूपमाहः;—

चंदो मंदो गमणे सूरो सिग्घो तदो गहा तत्तो । तत्तो रिक्खा सिग्घा सिग्घयरा तारया तत्तो ॥ ४०३ ॥ चंद्रो मंदो गमने सूरः शीघः ततो यहाः ततः।

ततः ऋक्षाणि शीघ्राणि शीघ्रतराः तारकाः ततः ॥ ४०३ ॥

चंदो मंदो । चन्द्रो मन्दो गमने ततः सूर्यः शीवः ततो ग्रहाः शीवाः ततो नक्षत्राणि शीवाणि ततः शीवतरास्तारकाः ॥४०३ ॥

अथ साम्प्रतं चन्द्रादित्ययोर्नक्षत्रभुक्तिमाहः;—

इंदुरवीदो रिक्खा सत्तद्वी पंच गगणखंडहिया। अहियहिद्दिक्खखंडा रिक्खे इंदुरविअत्थणमुहुत्ता४०४

इंदुरवितः ऋक्षाणि सप्तषष्ठिः पंच गगनखंडाधिकानि । अधिकहितऋक्षखंडानि ऋक्षे इंदुरविअस्तमनमुहूर्ताः ॥ ४०४॥

इंदुरवी । इन्दुरिवगगनखण्डेभ्यः यथाक्रमं १७६८ रिव १८३० क्रक्षाणि सप्तषष्टिगगनखण्डेः ६७ पंचगगनखंडेविधिकानि१८३५ एकस्यां वेलायां गमनं प्रारभ्य चन्द्रो नक्षत्राणि च एकस्मिन्मुहर्ते स्वस्वगगनखण्डसमाप्तिकरणे चन्द्रो नक्षत्रात्मिषष्टिखण्डानि पृष्ठभागे अपसरित एतदपसरणं घृत्वा एतावद्वन्यस्यणे कियन्तो मुहूर्त्ताः स्युरिति संपातविधिना अधिकेन ६७ अभिजिद्दान्दिजघन्यमध्यमोत्कृष्टनक्षत्रखण्डेषु अभिजितः ६३० जघ १००५ म २०१० उ ३०१५ हतेषु तत्तन्नक्षत्रे इन्दुरव्योः आसन्नमुहर्त्ताः स्युः अभिजितो मु ९ मा हिण् ज १५ म २० उ ४५ जघन्यनक्षत्रे त्रिंशन्मुहूर्त्तानामे-कस्मिन् दिने इयतां १५ मुहूर्त्तानां किमिति संपात्य पंचद्शिमरपवर्तिते लब्धिन है म दिन १ उ=न=मु=४५ एतिहनं कृत्वा पंचदशिमरपवर्तिते एवं है एवमेवादित्यस्य नक्षत्राणां मुक्तिकालो ज्ञातव्यः। अभिजितः दि=४। मु ६। ज=दि ६ मु=२१ म=दि १३। मु १२। उ=दि २० मु ३ ॥४०४॥

अथ राहोर्गगनसण्डाभिधानद्वारेण तस्य नक्षत्रभुक्तिमाह;—

रविखंडादो बारसमागूणं वज्जदे जदो राहू। तस्रा तत्तो रिक्खा बारहिदिगिसहिखंडहिया।।४०५॥

रविखंडतः द्वादशमागोनं त्रजति यतो राहुः।

तस्मात्ततः ऋक्षाणि द्वादशहितैकषष्ठिखंडाधिकानि ॥ ४०५ ॥

रवेगेगनसण्डेभ्यः १८३० द्वादशभागो ने नैतावत्सण्डानि १८२९ शे हैरे एकस्मिन्मुहूर्ते बजाते राहुर्यतः तस्मात् ततो राहुगगनसण्डेभ्यः १८२९ शे हेरे अक्षसण्डानि १८३५ द्वादशहतैकषष्टिसण्डाधिकानि हैरे । एताव-दिषिकं कथं १ राहुगगनसण्डानि १८२९ । हेरे नक्षत्रगगनसंडेषु १८३५ अपनीय शेषं ६ तच्छेषेण हेरे समच्छेदीकृत्य हेरे अत्र तच्छेषे हेरे अपनीते सति अधिकखण्डस्य प्रमाणं भवति । हेरे एतद्धिकं घृत्वा अहियाहिद-रिक्सएडित न्यायेन राहोरेतावतां सण्डानां हेरे अपसरणे एकस्मिन्मुहूर्ते १ एतावतामामिजित्सण्डानां ६३० किमिति सम्पात्य हेरे हारस्य हारं १२ राशेग्रीणकारं कृत्वा हिद्दि तानेव मुहूर्तान् त्रिशता मागेन दिनानि कृत्वा हिर्हे । हेरे पश्चाद् द्वादशत्रिंशता समं षड्भिरपवर्त्या हिर्हे हारस्य हारं १२ राशेग्रीणकारं कृत्वा पंचिमः समं पंचिमरपवर्त्य हिर्हे इदं स्वगुणकारेण २ गुणायित्वा हिर्हे भक्ते छब्धदिनानि ४ मागे हिन् इदं राहोरमिजिति-भुक्तिः । एवमेव जघन्यमध्यमोत्कृष्टनक्षत्रेषु राहोर्ग्रुक्तिरानेतव्या । ज दि ६ मागे हेर्हे म दि १२ मा हेर्हे उदि १९ । माग हेर्हे ॥ ४०५ ॥

अथ प्रकान्तरेण राहोर्नक्षत्रमाह;—

णक्खत्तसूरजोगजमुहुत्तरासिं दुवेहि संगुणिय । एकद्विहिदे दिवसा हवंति णक्खत्तराहुजोगस्स ॥४०६॥ नक्षत्रसूरयोगजमुहूर्तराशिं द्वाभ्यां संगुण्य । एकषष्ठिहिते दिवसा भवंति नक्षत्रराहुयोगस्य ॥ ४०६ ॥

णक्खत्त । अभिजिदादिनक्षत्रसूर्ययोगजनितराशिं दि ४ मु ६ त्रिंश-हुणनेन मुहूर्त्ते कृत्वा १२६ तं राशिं द्वाभ्यां संगुण्य २५२ । एकषष्ट्या हृते सित दि ४ मा हि दिवसा भवन्ति नक्षत्रराहुयोगस्य । एवमितरनक्षत्राणां कर्त्तेव्यम् ॥ ४०६ ॥

अथैकस्मिन्नयने नक्षत्रभुक्तिसहितरहितदिनानि निगद्ति;—

अभिजादि तिसीदिसयं उत्तरअयणस्स होति दिवसाणि अधिकदिणाणं तिण्णि य गद् दिवसा होति इगि अयणे॥

अभिजिदादि ज्यशीतिशतं उत्तरायणस्य भवंति दिवसानि । अधिकदिनानां त्रीणि च गतदिवसानि भवंति एकस्मिन् अयने ४०७

अभिजिदादि । अभिजिदादीनां पुष्यान्तानां जघन्यमध्यमोत्कृष्टन-क्षत्राणां व्यशीत्युत्तरशत १८३ मुत्तरायणस्य भवन्ति दिवसानि एभ्योऽति-रिक्तान्यधिकदिनानि ननु । त्रीणि च गतदिवसानि भवन्ति एकस्मि-न्नयने ॥ ४०७॥

अथाधिकदिनानामुत्पत्तिमाह;—

एकपहलंघणं पिंड जिद्द दिवसिगिसिट्टिमागमुवलद्धं । िकं तेसीदिसदस्सिदि गुणिदे ते होंति अहियदिणा४०८

एकपथलंघनं प्रति यदि दिवसैकषाष्ठिमागं उपलब्धं ।

किं ज्यशीतिशतस्येति गुणिते ते भवंति अधिकदिनानि ॥ ४०८॥

एक्कपह । एकपथलंघनं प्रति यदि दिवसैकषि है भाग उपलभ्यते

तदा ज्यशीतिशत १८३ दिवसानां किमिति सम्पात्येकषष्ट्या तिर्यगपवर्त्य

गुणिते अधिकदिनानि ३ भवन्ति । एकस्मिन्नयने कथं ज्यशीतिशतदिना-नीति चेत्,आदित्यस्य नक्षत्रात् पंचसण्डापसरणे एकस्मिन्मुहूर्त्ते सित अभिजि-त्सण्डा ६३० पसरणे कियन्तो मुहूर्त्ता इत्यागतान्मुहूर्तान् कुँ पुनस्नैराशि-केन दिनानि कुँ उक्ष उपिर त्रिंशतापवर्त्य रुज्धामिदं देश अभिजिति संस्था-प्यं । एवं जघन्यमध्यमोत्कृष्टनक्षत्राणां श्रवणादिपुनर्वस्वंतानां त्रैराशिकवि-धिना मुहूर्त्तान् दिनानि च कृत्वा यथासंख्यं पंचदशाभिः १५ त्रिंशता २० पंचदशमि १५ श्रापवर्त्यं रुज्धं तत्र तत्र नक्षत्रे स्थापयेत्॥ ४०८॥

अथ पुष्ये तु विशेषप्रतिपादनार्थमाह;—

सतिपंचमचउदिवस पुस्से गमियुत्तरायणसमत्ती । सेसेद्क्लिणआदीसावणपाडिवदि रविस्स पढमपहे४०९

सित्रपंचमचतुर्दिवसान् पुष्ये गत्वा उत्तरायणसमाप्तिः । शेषान् दक्षिणादिः श्रावणप्रतिपदि रवेः प्रथमपथे ॥ ४०९ ॥

सातिपंचम । सित्रपंचम है चतुर्दिवसा ४ न पुष्ये गत्वा उत्तरायणसमाप्तिरिति कृत्वा प्राग्वतपुष्यनक्षत्रे दिनान्यानीय हुँ तेम्यः समच्छेदीकृतसित्रपंचमचतुर्दिवसान् हुँ अपनीय उत्तरायणसमाप्तौ दत्वा शेषेम्यः
हुँ कोष्ठपूर्णार्थे तावदेवा हुँ पनीय दक्षिणायनप्रथमकेष्ठि दत्ते सित
इद्मेव श्रावणमासे प्रतिपदि रवेः प्रथमपथे दक्षिणायनस्यादिः अवशिष्टशेषान् हुँ दितीयकोष्ठे द्यात् । एवमस्रेष्ठषायुत्तराषाढान्तानामादित्यभुक्तिमानीय तत्र तत्र नक्षत्रे संस्थापयेत् । एवममिजितश्चन्द्रस्य भुक्तिमानीय हुँ तस्यैव जघन्यमध्यमोत्कृष्टनक्षत्राणां श्रवणादिपुनर्वस्वन्तानां भुक्तिं सप्तपिष्टं
सर्वत्र सप्तषष्ट्यापवर्त्य त्रिंशद्वारं जघन्योत्कृष्टानां पंचदशिरपवर्त्य मध्यमानां तु त्रिंशतैवापवर्त्य ठब्धं तत्र तत्र नक्षत्रे स्थापयेत् । पुष्यस्य तु आदिस्यस्यैतावद्धकौ हुँ चन्द्रस्य यदेकं दिनं तदा पुष्ये आदित्यस्यैतावद्धकौ
हुँ चन्द्रस्य कियद्धक्तिरिति सम्पात्यापवर्त्य आगतां भुक्तिं हुँ पुष्ये

स्थापयेत् । एवं दाक्षणायने कर्तव्यम् । एवं राहोरभिजिदादिपुनर्वस्वन्तानां भुक्तिमानीय तत्र तत्र नक्षत्रे स्थापयेत् । पुष्ये तु राहुभुक्तिं आदित्यस्यैता- बद्धक्तौ हु राहोर्थदेतावान्ति दिनानि $\frac{c}{\epsilon}$ तदा पुष्ये आदित्यस्यैतावद्धक्तौ $\frac{c}{\epsilon}$ राहोः कियद्धिकिरिति सम्पात्यापवर्त्यानीय $\frac{c}{\epsilon}$ उत्तरायणसमाप्तौ पुष्ये स्थापयेत् । प्राग्वइक्षिणायने कर्त्तव्यम् । एवमानीतेषु चन्द्रस्य नक्षत्रभुक्ति- दिनेषु सर्वेषु समच्छेदीकृत्य मिलितेषु अयनदिनानि १२ मा हु भवन्ति उमयायनमेलने वर्षदिनानि २० मा हु भवन्ति । एवमादित्यस्यायन- दिनानि १८२ वर्षदिनानि च २६६ आनेतव्यानि । एवं राहोध्यायन- दिनानि १८० वर्ष ४ दिनानि च २६० आनेतव्यानि ॥ ४०९॥

अथाधिकमासप्रकारप्रतिपादनार्थमाह;—

इगिमासे दिणवड्ढी वस्से बारह दुवस्सगे सद्छे। अहिओ मासो पंचयवासप्पजुगे दुमासहिया॥ ४१०॥

एकस्मिन् मासे दिनवृद्धिः वर्षे द्वादश द्विवर्षके सदले । अधिको मासः पंचवर्षात्मकयुगे द्विमासौ अधिकौ ॥ ४१० ॥

इगिमासे । एकस्मिन्मासे दिनैकवृद्धिः एकस्मिन्वर्षे द्वादशदिनवृद्धिः दलसहिते द्विवर्षे एकमासोऽधिकः पंचवर्षात्मके युगे द्वौ मासौ अधिकौ एक १ वर्षस्य द्वादश १२ दिनवृद्धौ सत्यां सदलद्विवर्षस्य हुँ कियन्ति दिनानि वर्द्धन्ते इति सम्पात्यापवर्त्तिते लब्धदिनानि ३०। एवं युगेऽपि द्रष्टव्यम् ।

प्राक्तनगाथार्थमेव गाथाष्टकेन विवृणोति;—

आसाढपुण्णमीए जुर्गाणिप्पत्ती दु सावणे किह्ने। अमिजिह्मि चंदजोगे पाडिवदिवसिह्म पारंभो ॥४११॥

आषाढपूर्णिमायां युगनिष्पत्तिः तु श्रावणे कृष्णे । अभिजिति चंद्रयोगे प्रतिपद्दिवसे प्रारंभः ॥ ४११॥ आसाङपुण्ण । आषाडमासि पूर्णिमापराह्ने उत्तरायणसमाप्तौ पंचवर्षी-त्मकयुगनिष्पत्तिः तु पुनः श्रावणमासक्कृष्णपक्षे अभिजिति चन्द्रयोगे प्रति-पद्दिवसे दक्षिणायनप्रारम्भः स्यात् ॥ ४११ ॥

अथ कस्यां वीथो कस्यायनस्य प्रारम्भ इति चेत्;---

पढमंतिमवीहीदो दक्किलणउत्तरिदगयणपारंभो । आउट्टी एगादी दुगुत्तरा दक्किलणाउट्टी ॥ ४१२ ॥

प्रथमांतिमवीथीतः दक्षिणोत्तरदिगयनप्रारंभः।

आवृत्तिः एकादि द्विकोत्तरा दक्षिणावृत्तिः ॥ ४१२ ॥

पढमंतिम । प्रथमान्तिमवीथीतो यथासंख्यं दक्षिणोत्तरा दिक् अयन-प्रारम्भः स एव दक्षिणायनस्योत्तरायनस्य च प्रथमा आवृत्तिः स्यात् । तत्र एकायुत्तरा दक्षिणावृत्तिः स्यात् ॥ ४१२ ॥

उत्तरायणावृत्तिः कथमिति चेत्;---

उत्तरगा य दुआदी दुचया उभयत्थ पंचयं गच्छो । विदिआउट्टी दु हवे तेरप्ति किह्नेसु मियसीसे ॥४१३॥

उत्तरगा च द्वचादिः द्विचया उभयत्र पंचकं गच्छः । द्वितीयावृत्तिः तु भवेत् त्रयोदस्यां कृष्णेषु मृगशीर्षायाम् ॥४१३॥

उत्तरगा । उत्तरगावृत्तिः व्यादिः द्विचया स्यात् उभयत्र पंचकं गच्छः द्वितीयावृत्तिस्तु भवेत् । कृष्णपक्षे त्रयोद्श्यां मृगशीर्षायां ॥ ४१३ ॥

वृतीयाद्यावृत्तिः कदेति चेत्;—

सुक्कदसमीविसाहे तदिया सत्तमिगकिह्नरेवदिए।
तुरिया दु पंचमी पुण सुक्कचउत्थीए पुब्वफग्गुणिये ४१४

रु।हरदरामीविशाखे तृतीया सप्तमीकृष्णरेवत्याम् । तुरीया तु पंचमी पुनः रु।हरचतुथ्यी पूर्वफाल्गुन्याम् ॥ ४१४ ।

सुक्रदसमी । शुक्रुपक्षे दशम्यां विशासायां तृतीयाद्यावृत्तिः स्यात् । कृष्णपक्षे सप्तम्यां रेवत्यां तुर्यावृत्तिस्तु स्यात् । शुक्रुपक्षे चतुर्थ्यां तिथौ पूर्वा-फाल्गुन्यां नक्षत्रे पुन: पंचमी आवृत्तिः स्यात् ॥ ४१४ ॥

एतावता किं स्यादिति चेत्;---

दिक्खणअयणे पंचसु सावणमासेसु पंचवस्सेसु । एदाओ भणिदाओ पंचणियद्वीउ सूरस्स ॥ ४१५ ॥

दक्षिणायने पंचसु श्रावणमासेषु पंचवर्षेषु । एताः भणिताः पंचनिवृत्तयः सूर्यस्य ॥ ४१५ ॥

दिक्खणअयणे । दक्षिणायने पंचसु श्रावणमासेषु पंचवर्षेषु एताः पंचितिवृत्तयः सूर्यस्य भाणिताः ॥ ४१५ ॥

उत्तरावृत्तिः कथमिति चेत्;—

माघे सत्तिमि किह्ने हत्थे विणिवित्तिमेदि दक्किणदो। विदिया सद्भिससुके चोत्थीए होदि तदिया दु॥४१६॥

माघे सप्तम्यां ऋष्णे हस्ते विनिवृत्ति एति दक्षिणतः । द्वितीया रातिभाषे राहे चतुथ्यी भवति तृतीया तु॥ ४१६॥

माघे सत्ति । माघमासे सप्तम्यां तिथौ कृष्णपक्षे हस्तनक्षत्रे विनि-वृत्तिमेति दक्षिणायनतः द्वितीयावृत्तिः शतिमषप्रक्षत्रे शुक्कपक्षे चतुथ्यी तिथौ भवति तृतीया त्वावृत्तिः ॥ ४१६ ॥ कथमिति चेत्;—

यडवदि किह्ने पुस्से चोत्थी मूले य किह्नतेरसिए। कित्तियरिक्ले सुक्के दसमीए पंचमी होदि॥ ४१७॥

प्रतिपदि कृष्णे पुष्ये चतुर्थी मूले च कृष्णत्रयोदस्याम् । कृतिकात्रक्षे रुक्ते दशम्यां पंचमी भवति ॥ ४१७ ॥

पडवि । कृष्णपक्षे प्रतिपदि तिथौ पुष्यनक्षत्रे स्यात्, चतुर्थ्यावृत्तिः कृष्णत्रयोद्श्यां मूळनक्षत्रे स्यात्, शुक्रुपक्षे दशम्यां कृत्तिकानक्षत्रे पंचमी आवृत्तिभवति ॥ ४१७ ॥

उक्तार्थं सङ्कलयति;—

ताओ उत्तरअयणे पंचसु वासेसु माघमासेसु । आउडीओ भणिदा सूरस्सिह पुव्वसूरीहिं॥ ४१८॥

ताः उत्तरंग्यणे पंचमु वर्षेषु माघमासेषु । आवृत्तयः भणिताः सूर्यस्येह पूर्वसूरिभिः ॥ ४१८ ॥

ताओ उत्तर । ता एता आवृत्तयः उत्तरायणे पंचसु वर्षेषु माघमासेषु पूर्वसूरिमिन्हि सूर्यस्य मणिताः । उक्तगाथानां रचनोद्धारविधानमुच्यते । पंचवर्षात्मकयुगप्रारम्भस्य दक्षिणायनस्य पंचसु श्रावणमासेषु उक्ताः एकत्रिं-शित्यिस्तत्र तत्र संस्थाप्य प्रथमश्रावणे कृष्ण १५ शु १५ कृ १ द्वि=श्रा=कृष्ण =३ शु ५ कृ १३ तृ=श्रा=शु ६ कृ १५ शु १० । च=श्रा=कृ=९ शु १५ कृ ० । पं=श्रा=श्र=१२ कृ=१५ शु=४ उत्तरायनस्य पंचसु माघमासेषु एकत्रिंशितिथीः उक्तकमेणतत्र तत्र संस्थाप्य प्रथममाघमासे कृ=९ शु १५ कृ ७ द्वि=मा=शु=१२ कृ=१५ शु=४ । तृ=मा=कृ १५ शु=१५ कृ १। च=मा=कृ ३ शु=१५ कृ=१६ ग्व=मा=

कृ=१५ ग्र=१५ कृ १ । च=मा=कृ ३ ग्रु=१५ कृ=१३ । पं=मा=ग्रु=६ कृ=१५ ग्रु=१० दक्षिणायने मध्ये भाद्रपदादिमासेषु उत्तरायणे मध्यगत-फाल्गुनादिमासेषु आदावेकहीनक्रमेण १४।१३।१२ अन्ते एकोत्तरक्रमेण २।३।४।५ एकत्रिंशत्तिथिषु स्थापितासु तस्मिन्मासे तत्र तत्रायने चाधिकदि-नान्यागच्छन्ति । एवं क्रमेण पंचवर्षात्मके युगे द्वाविधकमासौ भवतः ॥४१८॥

अथ दक्षिणोत्तरायणप्रारम्भेषु नक्षत्रानयनप्रकारमाह;-

रूऊणाउद्दिगुणं इगिसीदिसदं तु सहिद इगिवीसं। तिवणहिदे अवसेसा अस्सिणिपहुदीणि रिक्खाणि४१९

रूपोनावृत्तिगुणं एकार्रातिशतं तु:सहितं एकविंशत्या । त्रिवनहते अवशेषाणि अश्विनीप्रभृतीनि ऋक्षाणि ॥ ४१९ ॥

रूजणा । रूप १ न्यूनावृत्त्या गुणितं यद्येकाशित्युत्तरशतं १८१ एक-स्मिन्नेकहीने शून्यमविशिष्यत इति खेन गुणितः खामिति शून्यमेव भवति । एकविंशत्या साहितं २१ एतस्मिन् त्रिघनेन २७ हते सति अवशेषं अश्वि-नीप्रमृतितः गुण्यमानं दक्षिणायनप्रारम्भे श्रावणमासे नक्षत्रं भवति । एवं दक्षिणायने इतरचतुर्षु श्रावणेषु उत्तरायणे पंचसु माघेषु तत्र तत्र नक्षत्राण्याने-तव्यानि ॥ ४१९ ॥

अथ दक्षिणोत्तरायणानां पर्वातिथ्यानयनसूत्रमाह;---

वेगाउडिगुणं तेसीदिसदं सहिद तिगुणगुणस्रवे । पण्णरभजिदे पव्वा सेसा तिहिमाणमयणस्स ॥ ४२०॥

व्येकावृत्तिगुणं ज्यशीतिशतं सहितं त्रिगुणगुणरूपेण । पंचदशभक्ते पर्वाणि शेषं तिथिमानं अयनस्य ॥ ४२०॥

वेगा उद्घी । विगतैकावृत्त्या गुणितं व्यशीतिशतं त्रिगुणगुणकारेण प्रथमे शून्येन द्वितीयादौ त्रिगु.णिताविगतैकावृत्त्या सहितामित्यर्थः रूपेण च सहितं यत्तस्मिन् पंचद्शभिर्मके साति रुब्धं पर्वाणि । अत्र भागाभावात्पर्वाभावः अवशेषं १=तिथिप्रमाणं दक्षिणोत्तरायणस्य ॥ ४२० ॥

अथ समानदिनरात्रिलक्षणे विषुपे पर्वतिथिनक्षत्राणि गाथाषट्रेन दश-स्वयनेष्वाहः—

च्छम्मासन्द्रगयाणं जोइसयाणं समाणदिणरत्ती । तं इसुपं पढमं छसु पव्वसु तीदेसु तदियरोहिणिए ॥

षण्मासार्घगतानां ज्योतिष्काणां समानदिनरात्री । तत् विषुत्रं प्रथमं षट्सु पर्वसु अतीतेषु तृतीयारोहिण्याम् ॥४२१॥

छम्मासद्ध । अयनलक्षणषण्मासार्द्धगतानां ज्योतिष्काणां समान-दिनरात्री भवतः । तदेव विषुविमित्युच्यते । तत्र प्रथमं विषुवं षट्सु पर्वस्व-तितेषु तृतीयायां तिथौ रोहिणीनक्षत्रे भवति ॥ ४२१ ॥

बिगुण णव पव्वऽतीदे णवमीए बिदियमं धणिहाए। इगितीसगदे तदियं सादीये पण्णरसमिह्य ॥ ४२२॥

> द्विगुणनवपर्वातीतेषु नवम्यां द्वितीयकं धनिष्ठायाम् । एकत्रिंशद्भते तृतीयं स्वातौ पंचदश्याम् ॥ ४२२ ॥

विगुण । द्विगुणनव १८ पर्वस्वतीतेषु नवम्यां द्वितीयं विषुपं धनि-ष्ठायां स्यात्, एकत्रिंशत्पर्वस्वतीतेषु तृतीयं विषुपं स्वातिनक्षत्रे पंचदशतियौ स्यात् । कृष्णपक्षत्वादर्थादमावास्यायामेवेत्यर्थः ॥ ४२२ ॥

तेदालगदे तुरियं छहिपुणव्वसुगयं तु पंचमयं । यणवण्णपव्वतीदे बारसिए उत्तराभद्दे ॥ ४२३ ॥

> त्रिचत्वारिराद्गतेषु तुरीयं षष्ठीपुनर्वसुगतं तु पंचमम् । पंचषंचारात्पर्वातीतेषु द्वादश्यां उत्तराभाद्रे ॥ ४२३ ॥

पणवण्णमव्य । त्रिचत्वारिंशत्पर्वस्वतीतेषु तुर्थ विषुपं षष्ठ्यां तिथौ पुनर्वसुनक्षत्रगतं स्यात् । पंचमं विषुपं पंचोत्तरपंचाशत्पर्वस्वतीतेषु द्वादश्या-मुत्तराभाद्रपदे नक्षत्रे स्यात् ॥ ४२३ ॥

अडसिंहगदे तिद्ए मित्ते छद्वं असीद्गिव्वगदे । णविममघाए सत्तमिंह तेणउदिगदे दु अट्टमयं ॥४२४॥

अष्टषष्ठिगतेषु तृतीयायां मैत्रे षष्ठं अशीतिपर्वगतेषु । नवमीमवायां सप्तमं इह त्रिनवतिगतेषु तु अष्टमम् ॥ ४२४ ॥

अडसिंहि । अष्टविष्टिपर्वसु गतेषु तृतीयायां तिथौ मैत्रे अनुराधायां षष्टं विषुपं स्यात् । अशीतिपर्वसु गतेषु नवम्यां तिथौ मघानक्षत्रे सप्तमं विषुपं स्यात् । इह त्रिनवतिपर्वसु गतेषु अष्टमं विषुपम् ॥ ४२४ ॥

अस्तिणि पुण्णे पव्वे णवमं पुण पंचजुदसए पव्वे । तीते छद्वितिहीए णक्खत्ते उत्तरासाढे ॥ ४२५॥

अश्विनी पूर्णे पर्वणि नवमं पुनः पंचयुतरातेषु पर्वेषु । अतीतेषु षष्ठीतिथौ नक्षत्रे उत्तराषाढे ॥ ४२५ ॥

अस्सिणि । अश्विनिनक्षत्रे अमावास्यायां पर्वणि स्यात् नवमं विषुपं पुनः पंचयुतज्ञातपर्वस्वतीतेषु षष्ठचां तिथौ उत्तराषाढे नक्षत्रे स्यात् ॥४२५॥

चिरमं दसमं विसुपं सत्तरसुत्तरसएसु पव्वेसु । तीदेसु बारसीए जाइदि उत्तरगफग्गुणिए ॥ ४२६ ॥

चरमं दरामं विषुवं सप्तदशोत्तररातेषु पर्वेषु । अतीतेषु द्वादरयां जायते उत्तराफाल्गुन्याम् ॥ ४२६ ॥

चरिमं दशमं । चरमं दशमं विषुपं सप्तदशोत्तरपर्वस्वतीतेषु द्वादश्याः तिथौ उत्तरफाल्गुन्यां नक्षत्रे जायते ॥ ४२६ ॥

अथ विषुपे पर्वतिथ्यानयनसूत्रमाह;---

बिगुणे सगिद्वइसुपे रूऊणे छग्गुणे हवे पव्वं । तप्पव्बद्छं तु तिथी पवद्वमाणस्स इसुपस्स ॥ ४२७॥

द्विगुणे स्वकेष्टविषुपे रूपोने षड्गुणे भरेत् पर्व । तत्पर्वदच्चं तु तिथिः प्रवर्तमानस्य विषुवस्य ॥ ४२७ ॥

बिगुणे । द्विगुणे स्वकीयेष्टि विषुपे रूपोने षड्भिगुणिते सित पर्वसंख्या भवेत् । तत्पर्वद्रप्रमाणं तु प्रवर्तमानस्य विषुपस्य तिथिः स्यात् । तिसन्वद्रिष्ठे पंचद्रशभ्यः अधिके सित तैर्भकृत्वा लब्धं पर्वणि मेलयेत् । अवशिष्ठं तिथिप्रमाणं स्यात् ॥ ४२७ ॥

अथावृ।त्तिविषु ऱयोस्तिथिसंख्यामाहः;---

वेगपद छग्गुणं इगितिजुदं आउद्दिइसुपतिहिसंखा । विसमतिहीए किण्हो समतिथिमाणो हवे सुक्रो॥४२८॥

व्येकपदं षड्गुणं एकत्रियुतं आवृत्तिविषुपतिथिसंख्या । विषमतिथौ कृष्णः समतिथिमानो भवेत् शुक्तः ॥ ४२८॥

वेगपद । एकहीनामावृत्तिपदं षड्भिर्गुणयित्वा उभयत्र संस्थाप्य तत्रेक-स्मिन्नेकयुते सति अपरास्मिन् त्रियुते सति यथासंख्यमावृत्तिविषुपयोस्ति-थिसंख्या स्यात् । तयोर्मध्ये विषमतिथौ सत्यां कृष्णपक्षः स्यात् । समातिथि-प्रमाणे शुक्कपक्षो भवति ॥ ४२८ ॥

विपुषे नक्षाणां सर्वतिथीनां चानयनप्रकारमाह;---

आजिहिलद्धरिक्खं दहजुद छद्वहदसमगेगूणं। इषुपे रिक्ला पण्णरगुणपन्वाजुदतिही दिवसा ॥४२९ आवृत्तिल्रन्धऋक्षं द्रायुतं षष्ठाष्टद्शमके एकोनं । विषुपे ऋक्षाणि पंचद्शगुणपर्वयुत्ततिथयः दिवसानि ॥ ४२९॥

आउद्धि । आवृत्तौ लब्धनक्षत्रं दशयुतं कृत्वा तत्र पष्टाष्टमदशमावृत्तौ एकेनोनं चेत् विषुपे नक्षत्रं स्यात् । पंचदशिभर्गुणितानि आवृत्तिविषुपयोः पर्वाणि तत्तत्तिथियुतानि चेत् यथासंख्यमावृत्तिविषुपयोः समस्तिदनानि भवन्ति ॥ ४२९ ॥

विषुपे नक्षत्रानयनं प्रकारान्तरेण गाथाद्वयेनाह;---

आउडिरिक्समस्सिणिपहुदीदो गणिय तत्थ अहुजुदे। इसुपेसु होंति रिक्सा इह गणणा कित्तियादीदो॥४३०

आवृत्तिऋक्षं अहिवनिप्रभृतितः गणयित्वा तत्र अष्टयुते । विषुपेषु भवंति ऋक्षाणि इह गणना कृत्तिकादितः ॥ ४३० ॥

आउद्धि । आवृत्तिनक्षत्रमश्विनीप्रभृत्तितः गणयित्वा तत्र अष्टयुते सति विषुपेषु नक्षत्राणि भवन्ति । इह रुब्धे गणनां कृत्तिकादितः कुर्यात् अष्टयुतराशिरधिकश्चेत् ॥ ४३० ॥

अहियंकाद्डवीसं छंडेजो विदियपंचमद्वाणे। एकं णिक्खिव छडे दसमे विय एकमवणिजो ॥४३१॥

अधिकांकादृष्टविंदां त्याज्याः द्वितीयपंचमस्थाने । एकं निक्षिप षष्ठे द्दामेपि च एकमपनेयम् ॥ ४३१ ॥

अहियं । अधिकांकादष्टविंशतिस्त्याज्या । द्वितीयपंचमावृत्तिस्थाने एकं निक्षिप षष्ठे दशमेऽपि चावृत्तिस्थाने एकमपनेयं ॥ ४३१ ॥ गाथाद्वयेन नक्षत्रसंज्ञामाह;---

कित्तियरोहिणिमियसिर अद्दपुणव्वस्सुसपुस्स असिलेस्सा मह पुव्वुत्तर हत्था चित्ता सादी विसाह अणुराहा ॥

कृत्तिका रोहिणी मृगशीर्षा आर्द्री पुनर्वसुः सपुष्यः आश्वेषा । मघा पूर्वी उत्तरा हस्तः चित्रा स्वातिः विशाखा अनुराधा ४३२

कित्तिय । कृत्तिका रोहिणी मृगशीर्षा आर्द्री पुनर्वसु पुष्यः आश्लेषा मघा पूर्वी: उत्तराः हस्तः चित्रा स्वाति: विशासा अनुराधा ॥ ४३२ ॥

जेट्ठा मूल पुवुत्तर आसाढा अभिजिसवणसघणिट्ठा । तो सद्भिसपुञ्चुत्तरभद्दपदा रेवद्स्सिणी भरणी॥४३३॥

ज्येष्ठा मूछं पूर्वोत्तरौ आषाढौ अभिजित् श्रवणः सर्धनिष्ठा । ततः रातभिषा पूर्वोत्तरभाद्रपदा रेवती अश्विनी भरणी ॥ ४३३॥

जेहा मूल । ज्येष्ठा मूलं पूर्वाषाढः उत्तराषाढः अभिजित् श्रवणः धनि-ष्ठा ततः शतमिषक् पूर्वाभादपदा उत्तराभादपदा रेवती अश्विनी भरणिः ४३३ नक्षत्राणामधिदेवता गाथाद्वयेनाहः—

अग्गि पयावदि सोमोरुद्दो दिति देवमंति सप्पो य । पिदुभगअरियमदिणयरतोट्ठणिलिंदग्गिमित्तिंदा॥४३४॥

अग्निः प्रजापतिः सोमः रुद्रः अदितिःः देवमंत्री सर्पश्च । पिताभगः अर्थमा दिनकरः त्वष्टा अनिलेदाग्निमित्रेन्द्राः ॥ ४३४॥

अग्गि । अग्निः प्रजापतिः सोमो रुद्रोऽदितिः देवमन्त्री सर्पश्च पिता-भगः । अर्यमा दिनकरः त्वष्टा अनिल इंद्राग्निः भित्रः इन्द्रः ॥ ४३४॥

तो णेरिदि जल विस्सो बह्मा विण्हू वसू य वरुणअजा। अहिवड्डि पूसण अस्सा जमो वि अहिदेवदा कमसो ४३५

ततः नैर्ऋतिः जलः विश्वः ब्रह्मा विष्णुः वसुश्च वरुणः अजः । अभिवृद्धिः पूषा अश्वः यमोऽपि अधिदेवताः क्रमशः ॥ ४३५ ॥ अहिवङ्कि । ततो नैर्ऋतिः जलो विश्वो ब्रह्मा विष्णुः वसुश्च वरुणः अजः अभिवृद्धिः पूषा अश्वः यमोप्येते कृतिकादीनां अधिदेवताः कमशः ॥ ४३५ ॥

नक्षत्राणां स्थितिविशेषविधानमाहः;—

कित्तियपडंतिसमये अहम मघारिक्खमेदि मञ्झण्हं। अणुराहारिक्खुद्ओ एवं सेसे वि भासिज्जो ॥ ४३६॥

कृत्तिकापतनसमये अष्टमं मघाऋक्षं एति मध्याह्णम् । अनुराधाऋक्षोदयः एवं शेषेषु अपि भाषणीयम् ॥ ४३६ ॥

कित्तियः । कृत्तिकापतनसमयेऽस्तसमये इत्यर्थः । तस्याष्टमं मघाऋक्षं मध्याह्नमेति तस्या मघायाः सकाशात् अष्टममनुराधानक्षत्रमुद्यमोति । एवं शेषेषु रोहिण्यादिषु अस्तमितनक्षत्राद्ष्टमनक्षत्रं मध्याह्नमेति । तस्माद्ष्टमं न क्षत्रमुद्यमेतीति माषणीयम् ॥ ४३६ ॥

चन्द्रस्य पंचदशमार्गेषु अस्मिनस्मिन्मार्गे एतान्येतानि नक्षत्राणि तिष्ठन्ती-ति गाथात्रयेणाहः;—

अभिजिणव सादिपुव्वुत्तरो य चंद्स्स पढममग्गह्मि । तदीए मवापुणव्वसु सत्तमिए रोहिणी चित्ता ॥४३७॥

अभिनिन्नव स्वातिः पूर्वोत्तरा च चंद्रस्य प्रथममार्गे । तृतीये मघापुनर्वसू सप्तमे रोहिणी चित्रा ॥ ४३७॥ अभिजिण। अभिजिदादि नव स्वातिः पूर्वा उत्तरचन्द्रस्य प्रथममार्गो-परित त्प्रदेशे चरन्ति । तृतीये मार्गे मघापुनर्वसू चरतः । सप्तमे मार्गे रोहिणीः चित्रा च चरतः ॥ ४३७ ॥

छद्वद्वमदसमेयारसमे कित्तिय विसाह अणुराहा जेद्वा कमेण सेसा पण्णारसमिक्ष अद्वेव ॥ ४३८ ॥

षष्ठाष्ट्रमदशमैकादशे कृत्तिका विशाखा अनुराधा । ज्येष्ठा क्रमेण शेषाणि पंचदशे अष्टैव ॥ ४३८ ॥

छट्ठहमदसमे । षष्टाष्टमदशमैकादशे मार्गे कृत्तिका विशाखा अनुराधाः ज्येष्ठा कमेण चरन्ति । शेषाण्यष्टैव नक्षत्राणिपंचदशे मार्गे चरन्ति ॥४३८॥

शेषनक्षत्राणि कानीति चेत्;---

हत्थं मूलतियं विय मियसिरदुगपुस्सदोणिण अहेव। अट्ठपहे णक्खत्ता तिहांति हु बारसादीया॥ ४३९॥

हस्तः मूलत्रयं अपि मृगशीर्षद्विकं पुष्यद्वयं अष्टेव । अष्टपथे नक्षत्राणि तिष्ठांति हि द्वादशादीनि ॥ ४३९ ॥

हृत्थं मूल । हस्तः मूलत्रयं मूलपूर्वाषाढोत्तराषाढामित्यर्थः। मृगशीर्षाद्विकं मृगशीर्षार्द्वेत्यर्थः । पुष्यद्वयं पुष्याइलेषेत्यर्थः । इत्यष्टैव एतानि नक्षाणि प्रथमा-दिपथेषु द्वादशादीनि अष्टसु पथेषु तिष्ठन्ति ॥ ४३९ ॥

नक्षत्राणां तारासंख्यां गाथाद्वयेनाह;—

कित्तिय पहुदिसु तारा छप्पण तियएक छत्ति छक चऊ। दोद्दो पंचेकेकं चउ छत्तियणवचउक चऊ॥ ४४०॥

कृतिकाप्रभृतिषु ताराः षट् पंच तिस्रः एका षट् त्रिषद्भचतुः। द्वे द्वे पंच एकैका चतुःषट् त्रिकनवचतुष्काः चतस्रः॥ ४४०॥ कित्तिय । कृतिकाप्रभृतिषु ताराः षट् पंच तिस्र एका षट् तिस्रः षट्राः चतस्रः द्वे. द्वे पंच एकैका चतस्रः षट् तिस्रः नव चतुष्काश्चतस्रः ॥ ४४०॥ तिय तिय पंचेकाराहियसय दो द्वो कमेण बत्तीसा । पंच य तिण्णि य तारा अद्वावीसाण रिक्खाणं ॥४४१॥

तिस्रः तिस्रः पंचैकादशिषकशतं द्वे द्वे क्रमेण द्वात्रिंशत् । पंच च तिस्रः च तारा अष्टाविंशानां ऋक्षाणाम् ॥ ४४१ ॥

तिय तिय। तिस्रस्तिस्रः पंचैकादशाधिकशतं द्वे द्वे द्वाविंशत् पंच तिस्रः एरयेतास्ताराः क्रमेणाष्टाविंशतिनक्षत्राणां भवन्ति ॥ ४४१ ॥

तासां ताराणामाकारविशेषं गाथात्रयेणाह;—

वीयणसयलुद्वीए मियसिरदीवे य तोरणे छत्ते । बह्मियगोमुत्ते विय सरजुगहत्थुप्पले दीवे॥ ४४२॥

वीजनशकटोद्धिका मृगशिरदीपे च तोरणे छत्रे । वल्मीकगामूत्रे अपि शरयुगहस्तोत्पले दीपे ॥ ४४२॥

वीयण । वीजनिमा शकटोद्धिकानिमा मृगिशिरोनिमा दीपनिमा तोरणिनमा छत्रनिमा वल्मीकिनिमा गोमूत्रनिमा सरयुगिनमे हस्तिनिमा उत्पर्छानिमा दीपनिमा ॥ ४४२ ॥

अधियरणे वरहारे वीणासिंगे य विच्छिए सरिसा।
दुक्तयवावीहरिगजकुंभे मुरवे पतंतपक्खीए॥ ४४३॥

अधिकरणे वरहारे वीणाशृंगे च वृश्चिकेन सदशाः । दुष्कृतवापीहरिगजकुंमेन मुरजेन पतत्पक्षिणा ॥ ४४३ ॥ अधियरणे। अधिकरणिनमा वरहारिनमा विणाशृङ्गिनमा वृश्चिकसहशा दुःकृतवापीनिमा हरिकुम्मिनिमा गजकुम्मिनिमा मुरजिनमा पतत्पक्षिनिमा ॥ ४४३॥

सेणागयपुव्वावरगत्ते णाबा हयस्य सिरसरिसा। चुहीपासाणणिभा कित्तियआदीणि रिक्खाणि॥४४४॥

सेनागजपूर्वावरगात्रे नावा हयस्य शिरसाःसदशाः । चुङ्डीपाषाणनिभाः कृत्तिकादीनि ऋक्षाणि ॥ ४४४॥

सेणोगय । सेनानिभा गजपूर्वगात्रनिभा गजापरगात्रनिभा नावानिभा हयस्य शिर:सदृशा चुर्छापाषाणनिभास्ताराः क्वतिकादीनि नक्षत्राणि भवन्ति ॥ ४४४ ॥

कृत्तिकादीनां परिवारतारा आह;—

एकारसयसहस्सं सगसगतारापमाणसंगुणिदं । परिवारतारसंखा कित्तियणक्खत्तपहुदीणं ॥ ४४५ ॥

एकाद्श्वरातसहस्रं स्वकस्वकताराप्रमाणसंगुणितम् । परिवारतारासंख्या कृत्तिकानक्षत्रप्रभृतीनाम् ॥ ४४५ ॥

एक्कारसय । एकादशोत्तरशताधिकसहस्रं ११११ स्वकीयस्वकीयता-राप्रमाणसंग्रुणितं चेत् क्वत्तिकानक्षत्रप्रभृतीनां परिवारतारासंख्याप्रमाणं स्यात् ॥ ४४५ ॥

पंचप्रकाराणां ज्योतिष्कदेवानामायुःप्रमाणमाहः— इंदिणसुक्कगुरिदरे लक्खसहस्सा सयं च सहपछं। पछं दलं तु तारे वरावरं पादपादद्धं॥ ४४६॥ इंद्विनशुऋगुर्वितरेषु रुक्षं सहस्रं शतं च सहपरुयं । परुयं द्रुं तु तारासु वरमवरं पाद्पादार्थम् ।। ४४६ ॥

इंदिण । इन्दौ इने शुक्रं गुरौ इतरस्मिन्नुधमंगलशन्यादौ यथासंख्यं लक्षवर्षसित्तपत्यं सहस्रवर्षसित्तपत्यं शतवर्षसित्तपत्यं एकपत्यं अर्द्धपत्यं तारकाणां नक्षत्राणां च वरावरमायुः पादपादार्धं पत्यचतुर्भागः पत्याष्टमभाग इत्यर्थः ॥ ४४६ ॥

चन्द्रादित्ययोर्देवीर्गीथाद्वयेनाहः;—

चंदाभा य सुसीमा पहंकरा अचिमालिणी चंदे । सूरे दुदि सूरपहा पहंकरा अचिमालिणी देवी ॥४४७॥

चंद्राभा च सुसीमा प्रभंकरा अर्चिमालिनी चंद्रे ।
सूर्ये द्यातः सूर्यप्रभा प्रभंकरा अर्चिमालिनी देव्यः ॥ ४४७ ॥
चंद्राभा । चन्द्राभा च सुसीमा प्रभंकरा अर्चिमालिनी ति चतस्रश्चन्द्रपष्टदेव्यः । सूर्ये पुनः द्युतिः सूर्यप्रभा प्रभंकरा अर्चिमालिनीति पष्टदेव्यः ४४७
जेद्वा ताओ पुह पुह परिवारचदुस्सहस्सदेवीणं ।
परिवारदेविसरिसं पत्तेयमिमा विउव्वंति ॥ ४४८ ॥

जेष्ठाः ताः पृथक् पृथक् परिवारचतुःसहस्रदेवीःनाम् । परिवारदेवीसदृशं प्रत्येकिममाः विकुर्वेति ॥ ४४८॥

जेटा ताओ । पृथक् पृथक् परिवारचतुःसहस्रदेवीनां ता देव्यो ज्येष्ठा इमाः । परिवारदेवीसटशसंख्यां प्रत्येकं विकुर्वन्ति ॥ ४४८ ॥ ज्योतिष्कदेवीनामायुःप्रमाणमाहः;—

जोइसदेवीणाऊ सगसगदेवाणमद्भयं होदि । सञ्विणिगिद्वसुराणां बत्तीसा होति देवीओ ॥ ४४९ ॥ ज्योतिष्कदेवीनामायुः स्वकस्वकदेवानामर्धे भवति । सर्वनिकृष्टसुराणां द्वात्रिंशत् भवंति देव्यः ॥ ४४९ ॥

जोइस । ज्योतिष्कदेवीनामायुः स्वकीयस्वकीयदेवानामर्द्धं भवति । अत्र सर्वानेकृष्टसुराणां द्वात्रिंशहेव्यो भवन्ति । मध्ये यथायोग्यं देवीसंख्या अवगन्तव्याः ॥ ४४९॥

अथ भवनत्रये उत्पद्यमानजीवानाहः,—

उम्मग्गचारि सणिदाणणलादिमुदा अकामणिजरिणो। कुद्वा सबलचरित्ता भवणत्तिय जंति ते जीवा ॥४५०॥

उन्मार्गचारिणः सनिदानाः अनलादिमृता अकामनिर्नारिणः । कुतपसः श्वबलचारित्रा भवनत्रये यांति ते जीवाः ॥ ४५० ॥

उम्मरगचारि । उन्मार्गचारिणः सनिदाना अनलादिमृता अकामनिर्ज. रिणः कृतपसः शबलचारित्रा ये ते जीवा भवनत्रये यान्ति ॥ ४५०॥

इतिश्री नेमिचंद्राचार्यविरिचते त्रिलोकसारे ज्योतिलोका-ऽधिकारः ॥ ४॥

॥ अथ वैमानिकलोकाधिकारः ॥ ५ ॥

ションション:0:でき

अथानुक्रमेणावतीर्णवैमानिकलोकं व्यावर्णयितुकामस्तावद्दिमानसंख्याप्रति-पादनार्थे तेष्ववस्थितानामविनश्वराणां जिनेश्वरगृहाणां प्रमाणपूर्वकं प्रमाणमाह;—

चुलसीदिलक्खसत्ताणउदिसहस्से तहेव तेवीसे। सन्वे विमानसमणगजिणिंदगेहे णमंसामि ॥ ४५१ ॥

चतुरशीतिलक्षसप्तनबतिसहस्रान् तथैव त्रयोविंशान् । सर्वान् विमानसमानाजिनेंद्रगेहान् नमस्यामि ॥ ४५१ ॥

चुल्रसीदि । चतुरशीतिलक्षसप्तनवातिसहस्रान् तथा त्रयोविंशतिसहि-तान् सर्वान् विमानसमानजिनेन्द्रगेहानमस्यामि ॥ ४५१ ॥

अथैतेषां विमानानां कल्पकल्पातीतत्वेन विकल्प्य तावत्कल्पानां नामानि गाथाद्वयेनाह;—

सोहम्मीसाणसणक्कुमारमाहिंदगा हु कप्पा हु। बह्मव्बह्मत्तरगो लांतवकापिट्टगो छट्टो ॥ ४५२॥

सौधर्मैशानसनत्कुमारमाहेंद्रका हि कल्पा हि। ब्रह्मब्रह्मोत्तरकौ लांतवकापिष्टकौ षष्ठः ॥ ४५२॥

सोहम्भी। सौधर्भेशानसनत्कुमारमाहेन्द्रकाश्चत्वारः कल्पाः ब्रह्मब्रह्मोत्तरः कौ द्वौ मिलित्वा एकेन्द्रापेक्षया एकः कल्पः लान्तवकापिष्ठावपि तथा षष्ठ-कल्पः॥ ४५२॥

सुक्कमहासुक्रगदो सदरसहस्सारगो हु तत्तो दु । आणदपाणदआरणअच्चुदगा होंति कप्पा हु ॥४५३॥ ् शुक्रमहाशुक्रगतः शतारसहस्रारगो हि ततस्तु । आनतप्राणतारणाच्युतगा भवंति कल्पा हि ॥ ४५३ ॥

सुक्रमहा । शुक्रमहाशुक्राविप तथा एकः कल्पः शतारसहस्रारकाविप तथैकः कल्पः । ततस्तु आनतप्राणतारणाच्युता इति चत्वारः कल्पा मवन्ति ॥ ४५३॥

इदानीमिन्द्रापेक्षया कल्पसंख्यामाह;—

मज्झिमचउजुगलाणं पुव्वावरजुम्मगेसु सेसेसु । सव्वत्थ होंति इंदा इदि बारस होंति कप्पा हु ॥ ४५४॥

मध्यमचतुर्युगलानां पूर्वापरयुग्मयोः शेषेषु । सर्वत्र भवंति इंद्रा इति द्वादश भवंति कल्पा हि ॥ ४५४ ॥

मिज्झम । मध्यमचतुर्युगलानां पूर्वयुग्मयोर्बह्मलान्तवयोरेकैकेन्द्री । अपरयुग्मयोः महाशुक्रसहस्रारयोरेकैकेन्द्री । शेषेष्वष्टसु कल्पेषु सर्वत्रेनद्राः भवन्ति । इतीन्द्रापेक्षया कल्पा द्वादश भवन्ति ॥ ४५४ ॥

अथ कल्पातीतविमाननामान्याहः;—

हिट्ठिममञ्झिमउवरिमतित्तिय गेवेज णवअणुदिसगा। पंचाणुत्तरगा विय कप्पादीदा हु अहमिंदा॥ ४५५॥

अधस्तनमध्यमोपरिमित्रिस्त्रिकाणि ग्रैवेयाणि नव अनुदिशानि । पंचानुत्तरकाणि अपि च कल्पातीता हि अहमिंद्राः ॥ ४५५ ॥

हिद्दिम । अधस्तनमध्यमोपरिमत्रिस्त्रिकाणि ग्रैवेयकाणि नवानुदि-शानि पंचानुत्तराणि च कल्पातीतविमानानि तेषु स्थिताः अहमिन्द्राः भवन्ति ॥ ४५५ ॥ नवानुदिशविमानानां पंचानुत्तरविमानानां च नामानि गाथाइयेनाह;→ अचीय अचिमालिणि वइरे वइरोयणा अणुद्दिसगा। सोमो य सोमक्ष्वे अंके फलिके य आइचे ॥ ४५६॥

अर्चिः अर्चिमाछिनी वैरो वैरोचनानि अनुदिशकानि । सोमश्च सोमरूपः अंकः स्फटिकः च आदित्यं ॥ ४५६ ॥

अञ्चीय । अर्चिरार्चिमालिनी वैरा वैरोचनाख्यानि चत्वारि श्रेणीबद्धानि दिग्गतानि । सोमसोमरूपांकस्फिटिकाख्यानि चत्वारि विदिग्गतानि प्रकीर्ण-कानि । आदित्यं मध्येंद्रकं एतानि नवानुदिशाख्यानि ॥ ४५६ ॥

विजयो दु वैजयंतो जयंत अवराजिदो य पुव्वाइं। सव्वहसिद्धिणामा मञ्झिमम अणुत्तरा पंच ॥ ४५७॥

विजयस्तु वैजयंतः जयंतः अपराजितश्च पूर्वादयः। सर्वार्थसिद्धिनामा मध्ये अनुत्तराः पंच ॥ ४५७ ॥

विजयो दु । विजयो वैजंयतो जयन्त अपराजितश्च पूर्वादिदिग्गतविमानाः ख्याः मध्ये सर्वार्थसिद्धिनामेन्द्रकं । एते पंच अनुत्तरविमानाः ॥ ४५७॥

अथोक्तकल्पकल्पातीताविमानानामवस्थानमाह;—

मेरुतलादु दिवड्ढं दिवड्ढदलछक्कएक्करज्जुह्मि । कप्पाणमहजुगला गेवेजादी य होति कमे ॥ ४५८॥

मेरुतलात् द्वचर्षं द्वचर्धदलष्ट्वैकरज्जो । कल्पानां अष्टयुगलानि प्रेवेयाद्यश्च भवंति क्रमेण ॥ ४५८ ॥ मेरुतला । मेरुतलाद् द्वितीयार्द्वरज्जो द्वितीयार्द्वरज्जो दलषटुरज्जो च कल्पानामष्टयुगलानि क्रमेण भवंति । एकस्यां रज्जौ नवग्रैवेयकादीनि क्रमेण भवंति ॥ ४५८ ॥

साम्प्रतं सौधर्मादिषु विमानसंख्यां गाथात्रयेण कथयति;— बत्तीसद्वाबीसं बारस अद्वेव होंति लक्खाणि । सोहम्मादिचउक्के लक्खचउक्कं तु बह्मदुगे ॥ ४५९॥

द्वात्रिंशदष्टाविंशतिः द्वादश अष्टैव भवंति लक्षाणि । सौधर्मादिचतुष्के लक्षचतुष्कं तु ब्रह्मद्विके ॥ ४५९ ॥

बत्तीसद्वा । द्वात्रिंशृ हुक्षाष्टाविंशृ तिलक्षद्वाद्शलक्षाष्टलक्षाण्येव यथा-संख्यं सौधर्माद्विचतुष्के विमानानि भवन्ति । ब्रह्मब्रह्मोत्तरे मिलित्वा लक्ष-चतुष्कप्रमितानि विमानानि भवन्ति ॥ ४५९ ॥

तत्तो जुम्माण तिए पण्णासं ताल छस्सहस्साणं । सत्तसयाणि य आणद्कप्पचडकेसु पिंडेण ॥ ४६०॥

> ततो युग्मानां त्रये पंचारात् चत्वारिंशत् षट्सहस्राणां । सप्तरातानि च आनतकल्यचतुष्केषु पिंडेन ॥ ४६० ॥

तत्तो जुभ्मा । ततो लांतवादियुग्मत्रये यथासंख्यं पंचाशत्सहस्राणि चत्वारिंशत्सहस्राणि षट्सहस्राणि विमानानि आनतादिकल्पचतुष्के पिण्डेन सप्तशतानि भवन्ति ॥ ४६० ॥

एकारसत्तसमहियसयमेकाणउदी णव य पंचेव। गोवेज्जाणं तित्तिसु अणुदिस्साणुत्तरे होंति ॥ ४६१॥

एकादरासप्तसमधिकरातं एकनवतिः नव च पंचैव । ग्रैवेयाणां त्रिस्त्रिषु अनुदिशानुत्तरे भवांति ॥ ४६१ ॥ एक्कारसत्त । एकाद्दशमधिकशतं सप्तसमधिकशतं एकनवतिः नव च पंचैव यथासंख्यं अधस्तनादिग्रवेयकाणां त्रिस्त्रिषु अनुदिशायामनुत्तरे च विमानानि भवन्ति ॥ ४६१ ॥

इदानीं प्रथमादिस्वर्गेषु प्रतरसंख्याप्रतिपादनार्थमिन्द्रकाणां प्रमाणः निरूपयति;—

इगितीससत्त चत्तारि दोण्णि एकेक छक चदुकप्पे। तित्तिय एकेकिंदियणामा उडुआदितेवही॥ ४६२॥

एकत्रिंशत्सप्त चत्वारि द्वे एकमेकं षट्टं चतुःकल्पे । त्रीणि त्रीणि एकमेकं इंद्रकनामानि ऋत्वादित्रिषष्ठिः ॥ ४६२ ॥

इगितीस । सौधर्भयुग्मे एकत्रिंशदिन्द्रकाणि सनत्कृमारयुग्मे सप्तेन्द्रकाणि बह्मयुग्मे चत्वारीन्द्रकाणि ठांतवयुग्मे द्वीन्द्रके शुक्रयुग्मे एकमिन्द्रकं शता-रयुग्मे एकमिद्रकं आनतादिचतुर्षु कल्पेषु षडिन्द्रकाणि । अधस्तनादिषु ग्रैवेय-केषु प्रत्येकं त्रीणि त्रीणीन्द्रकाणि नवानुदिशायामेकमिन्द्रकं पंचानुत्तरे वैकमि-न्द्रकं । एतेषां तु विमानादीन्द्रकाणां नामानि च त्रिषष्टिर्भवन्ति ॥ ४६२॥

एतेषामिन्द्रकाणामूद्भीन्तरं तन्नामावतारं चाह;—

एकेकइंद्यस्य य विचालमसंखजीयणपमाणं। एदाणं णामाणं बोच्छामो आणुपुव्वीओ॥ ४६३॥

एकैकभिंद्रकस्य च विचालं असंख्यातयोजनप्रमाणं । एतेषां नामानि वक्ष्यामः आनुपूर्व्या ॥ ४६३ ॥

एक्केक । एकैकमिन्द्रकस्यान्तरालमसंख्यातयोजनं स्यात् । एतेषामिन्द्र-कृाणां नामानि चानुपूर्व्या वक्ष्यामः ॥ ४६३ ॥ उक्तेन्द्रकाणां नामानि गाथाषट्रेनाह;---

उडुविमलचंदवग्गू वीररुणं णंदणं च णलिणं च । कंचण रोहिद् चंचं मरुदं रिड्डिसय वेलुरियं॥ ४६४॥

ऋतुविमलचंद्रवल्गुवीरारुणनंदनं च नलिनं च । कांचनं रोहितं चंचत् मरुत् ऋद्धीरां वैडूर्यं ॥ ४६४ ॥

उडुविमल । ऋतु विमलं चन्द्रं वल्गु वीरं अरुणं नंदनं च निलनं च कांचनं रोहितं चंचत् मरुत् ऋद्धीशं वैद्रूर्य्य ॥ ४६४ ॥

रुचग रुचिरंक फलिहं तवणीयं मेघमब्भ हारिहं। यउमं लोहिद् वज्जं णंदावत्तं पहंकरयं ॥ ४६५॥

> रुचकं रुचिरं अंकं स्फटिकं तपनीयं मेघं अम्र हारिद्रं । पद्मं लोहितं वज्नं नंचावर्ते प्रभंकरं ॥ ४६५ ॥

रचग । रुचकं रुचिरं अंकं स्फटिकं तपनीयं मेघं अभं हारिदं पर्यं लोहितं वज्रं नंदावर्ते प्रमंकरं ॥ ४६५ ॥

पिट्ठक गजमित्तपहा अंजण वणमाल णाग गरुडं च। लंगल बलभहं च य चक्कं चरिमं च अडतीसो॥४६६॥

> पृष्टकं गनं मित्रं प्रभं अंजनं वनमालं नागं गरुडं च । लांगलं बलभद्रं च चकं चरमं च अष्टात्रिंशत् ॥ ४६६॥

पिहक । पृष्टकं गजं मित्रं प्रभं अजनं वनमालं नागं गरुढं च लाङ्गलं बलभदं च चरमेन्द्रकं चक्रं इति सौधर्मादिचतुष्के पिण्डेनाष्टात्रिशदि-न्द्रकनामानि ॥ ४६६ ॥

रिट्ठसुरसमिदिबह्मं बसुत्तरबह्महिदयलांतवयं। सुकं खलु सुक्कदुगे सदरविमाणं तु सदरदुगे॥ ४६७॥ अरिष्टमुरसिमति ब्रह्म ब्रह्मोत्तरब्रह्महृदयलांतवकं । शुक्रं खलु शुक्रद्विके शतारविमानं तु शतारयुगे ॥ ४६७ ॥

रिट्ठमुरस । अरिष्टसुरसमिति ब्रह्मब्रह्मोत्तनामानीन्द्रकाणि ब्रह्मयुगे ब्रह्महृद्यं लान्तवकमिति द्वयं लान्तवयुगे शुक्रयुगे खलु शुक्रेन्द्रकं शतार-द्विके शतारविमानेन्द्रकम् ॥ ४६७ ॥

आणद् पाणद्पुष्कय सातक तह आरणज्जुद्वसाणे। तो गेवेज्ज सुद्रिसण अमोह तह सुष्पबुद्धं च ॥४६८॥

आनतप्राणतपुष्पकं शातकं तथा आरणाच्युतावसाने । ततः ग्रैनेयके सुदर्शनं अमोवं तथा सुप्रबुद्धं च ॥ ४६८ ॥

आणदः । आनतं प्राणतपुष्पकं शातकं तथा आरणाच्युतमितीन्द्रक-नामानि आनताद्यच्युतावसाने स्युः । ततो ग्रेवेयकेषु सुदर्शनं अमोघं तथाः सुप्रवुद्धं च ॥ ४६८ ॥

जसहर सुमद्दणामा सुविसालं सुमणसं च सोमणसं । पीदिंकरमाइचं चरिमे सव्वद्सिद्धी दु॥ ४६९॥

यशोधरं सुभद्रनाम सुविशालं सुमनसं च सौमनसं । प्रीतिंकरं आदित्यं चरमे सर्वार्थिसिद्धिस्तु ॥ ४६९ ॥

जसहर । यशोधरं सुभद्रनाम सुविशालं सुमनसं च सौमनसं प्रीतिंकरं नवानुदिशायामादित्येन्द्रकं चरमे सर्वार्थसिद्धीन्द्रकं ॥ ४६९ ॥

े मेरुतलादु दिवङ्गमित्यादिगाथोक्तार्थे सर्वत्र विमानानि तिष्ठन्ति किमितिः प्रश्ने परिहारमाह;—

णाभिगिरिचूलिगुवरिं वालग्गंतर द्वियो हु उडु इंदो । सिद्धीदो धो बारह जोयणमाणाह्म सव्वट्ठं ॥ ४७० ॥ नाभिगिरिचूलिकोपरि बालाग्रांतरे स्थितः हि ऋतिवद्भकः । सिद्धितः अधः द्वादशयोजनमाने सर्वार्थः ॥ ४७० ॥

णाभिगिरि । नामिगिरिचूलिकोपरि बालाग्रान्तरे स्थितः खलु ऋत्वि-न्द्रकः सिद्धक्षेत्रादधो द्वादशयोजनप्रमाणेन सर्वार्थसिद्धिस्तिष्ठति ॥ ४७० ॥

कल्पानामितरेषां च विकियादीनां सीमानमाहः;—

सगसगचरिमिंद्यधयदंडं कप्पावणीणमंतं खु। कप्पादीद्वाणिस्स य अंतं छोयंतयं होदि॥ ४७१॥

स्वकस्वकचरमेंद्रकध्वजदंडः कल्पावनीनां अंतः खलु । कल्पातीतावनेश्च अंतः लोकांतकः भवति ॥ ४७१ ॥

सगसग । स्वकीयस्वकीयचरमेन्द्रकध्वजदंडः कल्पावनीनामन्तः सलु स्यात् । कल्पातीतावनेरन्तो लोकस्यान्तो भवति ॥ ४७१ ॥

अथेन्द्रकानां विस्तारमाहः;—

माणुसिकत्तपमाणं उडु सव्वद्वं तु जंबुदीवसमं। उभयविसेसे रूऊणिंदयभजिदे दु हाणिचयं॥४७२॥

मानुषक्षेत्रप्रमाणं ऋतु सर्वार्थे तु जंबुद्वीपसमं । उभयिवरोषे रूपोर्नेद्रकभक्ते तु हानिचयम् ॥ ४७२ ॥

माणुसिखत्त। मानुषक्षेत्रप्रमाणं ४५००००० ऋत्विन्द्रकं सर्वार्थसिद्धिन्द्रकं तु जम्बुदीपसमं १ लक्ष उभयोविंशेषे शोधिते ४४ लक्षरूपन्यूनेन्द्रके दिन्द भीते ७०९६७ शे हे है इदिमिन्द्रकं प्रति हानिचयं स्यात् अस्य विवरणा पंचोत्तरचत्वारिशं छक्षेभ्यः अस्मिन् ७०९६७ शे हे हे अपनीते ४४२९०३२। हितीयेन्द्रकप्रमाणं स्यात् । एवं यावदेक- छक्षमवितष्ठते तावदपनीते तत्तदुत्तरोत्तरेन्द्रकप्रमाणं स्यात् ॥ ४७२॥

इतः श्रेणीबद्धानामवस्थितस्वरूपं निरूपयति;-

बासडी सेढिगया पढिमिंदे चउिदसासु पत्तेयं। पडिदिसमेक्केकोणं अणुद्दिसाणुत्तरेकोत्ति ॥ ४७३॥

द्वाषष्टिः श्रेणिगतानि प्रथमेन्द्रे चतुर्दिशासु प्रत्येकं । प्रतिदिशमेकैकोनं अनुदिशानुत्तरे एकमिति ॥ ४७३ ॥

नासही । प्रथमेन्द्रके चतुर्दिश्च प्रत्येकं श्रेणीबद्धविमानानि द्वाषष्टिमेव-न्ति । इत उपरि ।द्वितीयपटलादौ प्रतिदिशमेकैकोनं चेत उपर्युपरीष्टश्रेणीबद्धः प्रमाणानि । यावदनुदिशायामनुत्तरे चैकमेवावशिष्यते । अत्र दक्षिणात्तरेन्द्र-विभागेन सङ्कलितधनानयनविधानमुच्यते । सौधर्मस्येकदिक्छुणीबद्धानि ६२ दिक्त्रये त्रिभिर्गुणितानि १८६ अयमादिः उत्तरं ३ गच्छ ३१ अत्र हीनसङ्कालितमाश्रित्य धनमानीयते । पद ३१ मेगेण विहीणं । ३० दुभा-जिदं १५ उत्तरेण ३ संगुणिदं ४५ इदं ऋणं पभवजुदं १८६ अस्मिन प्रभवे ऋणं ४५ अपनयेत् १४१ पद ३१ गुणिदं ४३०१ इदं सौधर्मश्रेणी-बद्धप्रमाणं स्यात्। अत्रेन्द्रक ३१ प्रक्षेपे कृते एवं ४४०२। एवमीशाने आदि ६२ उत्तर १ गच्छं ३१ ज्ञात्वा सङ्घीलतधनमानेतव्यम् १४५७ ईशाने ।वि-न्द्रकप्रक्षेपो न कर्त्तव्यः उत्तरेन्द्राणामिन्द्रकाभावात् । सौधर्मस्यैकदिक्श्रे-णीबद्धेषु ६२ स्वगच्छे ३१ अपनीते शेषं ३१ सनत्कुमारमाहेन्द्रयोरेकदि-क्श्रेणीबद्धप्रमाणं स्यात्। अत्रैव ३१ स्वस्वगच्छे ७ अपनीते शेषमुपरितनैकः दिक्श्रेणीबद्धप्रमाणं स्यात् सौ ई ६२ समा ३१। ब-न । २४ ठां-का २० हुऋ।महा। १८ हा। स १७। आ ४। १६ अधोर्येवेयक १०। म-मै ७ । उपमै ४ । नव १ । एतस्मिन्नेव श्रेणीबद्धप्रमाणे दक्षिणेन्द्रापेक्षया जिनिर्माणिते आदि: उत्तरेन्द्रापेक्षया एकेन गुणित आदि: । स आदि: ९३ मा ३१। ब-ब ९६। लां-का ८०। शु-म ७२। श-स ६८। आ ४=६ ४ । अधोग्रे ४० । म=ग्रे २८ । उपग्रे १६ । नवानुदिशायां ४ उत्तराः स

२। मा १ । उपरि सर्वत्र चतस्रः ४ उत्तराः । गच्छस्तु स्वस्वपटलप्रमाणं स्यात् इसनत्कुमारादौ ७।४।२।१।६।३।३।३।३ इत्थमायुत्तरगच्छं ज्ञात्वा तत्तद्धनै उपर्युपरि दक्षिणोत्तरेन्द्राणामेवमानेतव्यं ॥ ४७३॥

अथ तत्र प्रथमेन्द्रकस्य श्रेणीबद्धानामवस्थितोद्देशकमुपदिशति;—

उडुसेडीबद्धदलं सयंभुरमणुदाहिपणिधिभागिह्म । आइछतिण्णि दीवे तिण्णि समुद्दे य सेसा हु ॥ ४७४ ॥

> ऋतुश्रेणीबद्धद्छं स्वयंभुरमणीद्धिप्राणिधिभागे । आदिमत्रिषु द्वीपेषु त्रिषु समुद्रेषु च शेषं हि ॥ ४७४॥

उ**डुसेटी ।** ऋत्विन्द्रकश्रेणीबद्धार्द्धं ३१ स्वंयभूरमणोद्धिप्रिणिधिमागे विष्ठिति । शेषार्द्धं तु ३१ स्वयम्भूरमणसमुद्रादर्वाचीनेषु स्वयम्भूरमणादिषु विष्ठु द्वीपेषु त्रिषु समुद्रेषु च **१५**।८।४।२।११ तिष्ठति ॥ ४७४ ॥

अथ प्रकीर्णकानां स्वरूपं प्रमाणं चाह;---

सेढीणं विचाले पुष्फपइण्णग इव द्वियविमाणा । इोंति पइण्णइणामा सेढींद्यहीणरासिसमा ॥४७५॥

श्रेणीनां विचाले पुष्पप्रकाणिकः नि इव स्थितविमानानि ।
भवंति प्रकीर्णकनामानि श्रेणींद्रकहीनराशिसमानि ॥ ४७५ ॥
सेढीणं । श्रेणीबद्धानां विचाले अन्तराले पुष्पाणि प्रकीर्णकानि इव
निस्थतानि विमानानि प्रकीर्णकनामानि भवन्ति । तानि श्रेणीन्द्रकहीनराश्रीसमानानि । तत्कथं १ बत्तीसद्वाबीसमित्याद्युक्तसौधर्मादिराशिभ्यः
श्रेणीन्द्रकेष्वपनीतेषु यो राशिरविशिष्यते तत्समानानि ॥ ४७५॥

अथ दक्षिणोत्तरेन्द्रयोरिन्द्रकश्रेणीबद्धप्रकीर्णकविभागं प्रदर्शयति;—

उत्तरसेढीबद्धा वायव्वीसाणकोणगपइण्णा । उत्तरइंदणिबद्धा सेसा दक्खिणदिसिंदपडिबद्धा ४७६ उत्तरश्रेणिबद्धा वायव्येशानकोणगप्रकीर्णानि । उत्तरेन्द्रनिबद्धानि शेषाणि दक्षिणदिगींद्रप्रतिबद्धानि॥४७६॥ उत्तरसेढी । उत्तरश्रेणीबद्धा वायव्येशानकोणगतप्रकीर्णकानि च उत्तरेन्द्रनिबद्धानि।शेषाणि सर्वविमानानि दक्षिणदिगीन्द्रप्रतिबद्धानि ४७६ इदानीमिन्द्रकादीनां व्यासं निरूपयति;—

इंद्यसेढीबद्धप्पइण्णयाणं कमेण वित्थारा । संखेजनसंखेजं उभयं चय जोयणाणं तु ॥ ४७७ ॥

> इंद्रकश्चेणीबद्धप्रकीर्णकानां क्रमेण विस्ताराः । संख्येयं असंख्येयं उभयं च योजनानां तु ॥ ४७७ ॥

इंद्यसे । इन्द्रकश्रेणीबद्धप्रकीर्णकानां क्रमेण विस्ताराः संख्येययोज-नानि असंख्येययोजनानि संख्येयासंख्येययोजनानि मवेयुः ॥ ४७७ ॥

अथ सौधर्मादिषु संख्यातासंख्यातविस्तारविभानसंख्यां गाथाद्वयेनाह;—

कप्पेसु रासिपंचमभागं संखेजवित्थडा होति। तत्तो तिण्णहारस सत्तरसेक्केकयं कमसो॥ ४७८॥

> कल्पेषु राशिपंचमभागं संख्येयविस्तारा भवंति । ततः त्रीण्यष्टादश सप्तदशैकमेकं कमशः ॥ ४७८ ॥

कप्पेसु । कल्पेषु बत्तीसद्वाबीसमित्यादि उक्तराशीनां ३२ छ. पंचम-भागप्रमाणं ६४०००० संख्यातयोजनविस्तारविमानानि भवंति । ततः कल्पेभ्यः परतो नवग्रैवेयकादिषु त्रीणि अष्टादश सप्तदशैकमेकं च कमशः संख्यातयोजनविस्तृतानि भवन्ति ॥ ४७८ ॥

सगसगसंखेज्जूणा सगसगरासी असंखवासगया। अहवा पंचमभागं चउगुणिदे होंति कप्पेसु ॥ ४७९ ॥ स्वकस्वकसंख्येयोनाः स्वकस्वकराशयः असंख्यव्यासगताः । अथवा पंचमभागं चतुर्गुणिते भवांति कल्पेषु ॥ ४७९ ॥

सगसग । स्वकीयस्वकीयसंख्यातयोजनविमानसंख्यो ६४०००० नाः स्वकीयस्वकीयवत्तीसादिराज्ञयः २५६०००० । असंख्यातयोजनव्यास-विमानानि । अथवा राज्ञेः ३२ लक्ष=पंचमभागसंख्या ६४०००० श्वतुर्भिर्गुणिताः २५६०००० कल्पेष्वसँख्यातयोजनव्यासविमानसंख्याः भवन्ति ॥ ४७९ ॥

अथ तेषां विमानानां बाहुल्यमाह;—

छज्जुगल सेसकप्पे तित्तिस्र सेसे विमाणतलबहलं । इगिबीसेयारसयं णवणउदि्रिणकमा हांति ॥ ४८० ॥

> षड्युगलेषु शेषकल्पेषु त्रिस्त्रिषु शेषे विमानतल्लबहलं । एकविंशत्येकादशशतं नवनवतिऋणकमा भवंति ॥ ४८० ॥

छज्जुगल । सै।धर्मादिषु षद्सु युगलेषु आनतादिषु कल्वेषु अधोमैवेय-कादिषु त्रिस्निष्वनुत्तरयोश्च मिलित्वैकादश्स स्थानेषु विमानतलबाहुल्यं यथासंख्यं आदावेकविंशत्यधिकैकादशशतं ११२१ उपिर सर्वत्र नवन-वितिक्रणकमा भवन्ति ॥ ४८० ॥

अथ तेषां विमानानां वर्णक्रमं व्यावर्णयति;—

दोद्दो चउचउकप्पे पंचयवण्णा हु किण्णवज्जा हु। णिलूणा रत्तूणा विमाणवण्णा तदो सुक्का ॥ ४८**१ ॥**

द्वयोः द्वयोः चतुश्चतुःकल्पेषु पंचकवर्णा हि कृष्णवर्जाः हि । निलोनाः रक्तोनाः विमानवर्णो ततः शुक्ताः ॥ ४८१ ॥

दोद्दो । सौधर्मादिषु द्वयोर्द्वयोः कल्पयोः ब्रह्मादिषु चतुर्षु चतुर्षु कलेषु मिलित्वा चतुर्षु स्थानेषु यथासंख्यं पंचवर्णाः सिल्ल कृष्णवर्जचतुर्वर्णाः नीलोनित्रवर्णाः रक्तोनिद्विवर्णाः तत आनतादिषु सर्वेषु शुक्लैकवर्णविमानानि स्युः ॥ ४८३ ॥

इदानीं विमानाधारस्थानं निरूपयति;—

दुसु दुसु अहुसु कप्पे जलवादुभये पइद्वियविमाणा । सेसविमाणा सन्वे आगासपइद्वया होति ॥ ४८२ ॥

द्वयोः द्वयोः अष्टमु कल्पेषु जलवातोभये प्रतिष्ठितविमानाः। शेषविमानाः सर्वे आकाशप्रतिष्ठिता भवंति ॥ ४८२ ॥

दुसु दुसु । द्वयोर्द्वयोः कल्पयोर्ज्ञम्हादिष्वष्टसु कल्पेषु मिलित्वा त्रिस्थानेषु यथासंख्यं जलप्रतिष्ठितविमानाः वातप्रतिष्ठितविमानाः उभयप्रतिष्ठितविमाननाः शेषविमानाः सर्वे आकाशप्रतिष्ठिता भवन्ति ॥ ४८२ ॥

अधुनेन्द्रस्थितं विमानं कथयति;—

छज्जुगलसेसकप्ये अहारसमिह्य सेढिबद्धिह्य । दोहीणकमं दक्षिणउत्तरभागिस्य देविंदा ॥ ४८३ ॥

षड्युगल्रशेषकरुपेषु अष्टादशमे श्रेणीबद्धे । द्विहीनक्रमं दक्षिणोत्तरभागे देवेंद्राः ॥ ४८३ ॥

छज्ञुगल। षट्सु युगलेषु शेषकल्पे च यथासंख्यं प्रथमयुगले स्वचरमे-न्द्रकसम्बन्धे अष्टादशमे श्रेणीबद्धे द्वितीयादौ च द्विहीनक्रमेण श्रेणीबद्धे १८।१६।१४।१२।१०।८।६ दक्षिणमागे दक्षिणेन्द्राः उत्तरमागे उत्तरेन्द्रा-रितष्ठन्ति ॥ ४८३॥ अथ तेषां विमाननामानि गाथाद्वये कथयति;— इंदिहियं विमाणं सगसगकप्पं तु तस्स चउपासे । वेलुरियरजतसोकं मिसक्कसारं तु पुव्वादी ॥ ४८४ ॥

इंद्रस्थितं विमानं स्वकस्वककरुपं तु तस्य चतुःपार्श्वे । वैदूर्यरजताशोकं मृषत्कसारं तु पूर्वादिषु ॥ ४८४ ॥

इंदिछियं । इन्द्रस्थितं विमानं स्वकीयस्वकीयकल्पाख्यकं तु पुनः तस्य चतुःपार्श्वेः वैद्ध्यरजताशोकमृषत्कसाराख्यविमानानि पूर्वादिदिश्च तिष्ठन्ति । अयं विधिः सर्वेषां दक्षिणेन्द्राणां ॥ ४८४ ॥

रुचकं मंद्रसोकं सत्तच्छद्णामयं विमाणं तु । सञ्चुत्तरइंदाणं विमाणपासेसु होति कमे ॥ ४८५ ॥

> रुचकं मंदराशोकं सप्तच्छदनामकं विमानं तु । सर्वोत्तरेन्द्राणां विमानपार्श्वेषु भवांति ऋमेण ॥ ४८५ ॥

रुचकं । रुचकमन्दराशोकसप्तच्छद्नामानि विमानानि सर्वोत्तरेन्द्राणाँ स्वस्वविमानचतुःपार्थे क्रमेण भवन्ति ॥ ४८५ ॥

अथ सौधर्मादिदेवानां मुकुटचिह्नानि गाथाद्वयेनाह;—

सोहम्मादीबारस साणद्आरणगजुगवि कमा । देवाण मउलचिह्नं वराहमयमहिसमच्छावि ॥ ४८६ ॥

> सौधर्मादिद्वादशसु आनतारणकयुगेपि कमात् । देवानां मौलिचिन्हं वराहमृगमहिषमत्स्या अपि ॥ ४८६ ॥

सौधम्मादी । सौधर्मादिषु द्वादशकल्पेषु आनतयुगले आरणयुगले च क्रमात् देवानां मौलिचिह्नानि वराहमृगमहिषमत्स्या अपि ॥ ४८६ ॥ कुम्मो दृहुरतुरया तो कुंजर चंद सप्प खग्गी य। छगलो बसहोतत्तो चोद्दसमो होदि कप्पतरू॥ ४८७॥

कूर्मो दर्दुरस्तुरगस्ततः कुंजरः चंद्रः सर्पः खड्गी च । छगछो वृषभः ततः चतुर्दश्रमो भवति कल्पतरुः ॥ ४८७॥

कुम्मो । छायामात्रमेवार्थः ॥ ४८७ ॥

साम्प्रतिमन्द्राणां नगरस्थानं विस्तारं च गाथाद्वयेनाहः;—

सोहम्मादिचउक्के जुम्मचउक्के य सेसकप्पे य । सगदेविजुदिंदाणं णयराणि हवंति णवयपदे ॥ ४८८ ॥

सौधमादिचतुष्के युग्मचतुष्के च शेषकल्पे च।

स्वकदेवीयुर्तेद्राणां नगराणि भवंति नवकपदे ॥ ४८८ ॥

सोहम्मादि । सौधर्मादिचतुष्के ब्रह्मादियुग्मचतुष्के आनतादीनां नगरेषु प्रत्येकं विश्ततिसहस्रयोजनव्याससाधारणात्कल्पचतुष्टयमेकं स्थलं कृतं इति नवसु स्थानेषु स्वस्वदेवीयुतेन्द्राणां नगराणि भवन्ति ॥ ४८८ ॥ चुलसीदीय असीदी बिहत्तरी सत्तरीय जोयणगा । जावय वीससहंस्सं समचडरस्साणि रम्माणि ॥४८९॥

चतुरर्शातिः अशीतिः द्वासप्ततिः सप्ततिश्च योजनानि । यावद्विंशसहस्रं समचतुरस्राणि रम्याणि ॥ ४८९ ॥

चुरुसी । चतुरशीतिसहस्राणि अशीतिसहस्राणि द्वासप्ततिसहस्राणि सप्ततिसहस्राणि योजनानि यावद्विंशतिसहस्रं तावद्शसहस्रोनं कर्त्तव्यं एतद्व्यासयुक्तानि नगराणि समचतुरस्राणि रम्याणि ॥ ४८९ ॥

अथ उक्तनगरप्राकारोत्सेधस्वरूपमाहः,—

छज्जुगलसेसकप्पे तप्पायारुदय जोयणं तिसदं । पण्णासूणं पंचम तीसूणं उवरि वीसूणं ॥ ४९० ॥ षट्युगलशोषकल्पे तत्प्राकारोदयः योजनं त्रिशतं । पंचाशदूनं पंचमे त्रिंशदूनं उपरि विंशोनम् ॥ ४९० ॥

छज्जुगल । षट्युगले शेषकले चेति सप्तस्थाने तन्नगरप्राकारोद्यः आदौ चोजनानां त्रिशतं उपरि पंचाशदूनं पंचमस्थाने त्रिंशदूनं तत उपरि विंशत्यूनं ज्ञातव्यं ॥ ४९० ॥

अथ तत्प्राकारगाधविस्तारावाह;---

गाढो वित्थारो विय पण्णासं दलकमं तु पंचमगे । चत्तारि तियं छट्ठे चरिमे दुगमद्धसंजुत्तं ॥ ४९१ ॥

> गाधो विस्तारः अपि पंचाशत् दलकमस्तु पंचमके । चत्वारि त्रीणि षष्टे चरमे द्विकमर्धसंयुक्तम् ॥ ४९१॥

गाढोवि। तत्प्राकारमाधो भूगतोद्य इत्यर्थः। तद्विस्तारोपि चादौ पंचा-श्रयोजनानि उपयुपिर अर्द्धार्द्धकमः। तु पुनः पंचमस्थाने चत्वारि योजना-नि षष्ठस्थाने त्रीणियोजनानि चरमस्थाने अर्द्धयोजनसंयुतं योजनद्दयं ज्ञातन्यं॥ ४९१॥

अथ तत्प्राकाराणां गोपुरस्वरूपं गाथाद्वयेनाह;-

पिडिदिस गोउरसंखा तेसिं उद्ओवि चउतिदोण्णिसया। तत्तो दुगुणासीदी बीसविहीणं तदो होदि ॥ ४९२ ॥

> प्रतिदिशं गोपुरसंख्या तेषां उदयोपि चतुस्त्रिद्धिशतानि । ततः द्विगुणाशीतिः विंशातिविहीनः ततः भवति ॥४९२॥

पिडिदिस गो । प्रतिदिशं तत्प्राकाराणां गोपुरसंख्या तेषामुदयोऽपि पूर्व-चत्सप्तसु स्थानेषु यथासंख्यं चतुःशतयोजनानि त्रिंशचोजनानि ततःपरं बिगुणाशीतियोजनानि ततःपरं विंशत्या हीनकमो भवति ॥ ४९२ ॥

गोउरवासो कमसो सयजोयणगाणि तिसु य दसहीणं । बीसूणं पंचमगे तत्तो सव्वत्थ दसहीणं ॥ ४९३ ॥

गोपुरव्यासः कमराः रातयोजनानि त्रिषु च द्शहीनं । विंशोनं पंचमके ततः सर्वत्र दशहीनम् ॥ ४९३ ॥

गोउर । गोपुरव्यासः क्रमशः शतयोजनानि ततः उपरि त्रिषु स्थानेषु दृशहीनं योजनानि पंचमस्थाने विंशत्यूनयोजनानि । ततः परं सर्वत्र दृशही-नयोजनानि ॥ ४९३॥

अथ प्रागुक्तनवस्थानाश्रयेण सामानिकतनुरक्षानीकदेवानां प्रमाणं गाथाद्वयेनाहः—

णयरपदे तस्संखा समाणिया चउगुणा य तणुरक्खा। बसहतुरंगरथेभपदातीगंधव्बणचणी चेदि॥ ४९४॥

नगापदे तत्संख्या सामानिका चतुर्गुणाश्च तनुरक्षाः। वृषभतुरंगरथेभपदातिगंधर्वनर्तकी चेति॥ ४९४॥

णयरपदे । सोहम्मादिचउके इति गाथोक्तेषु नगराणां नवसु स्थानेषु चुरुसीदियेति गाथोक्ततत्त्रनगरविस्तारसंख्येव सामानिकसंख्येति ज्ञातव्यं सैव चतुर्गुणिता तनुरक्षकसंख्या वृषभतुरंगरथेभपदातिगंधर्वनर्त्तकी चोति ॥४९४॥

सत्तेव य आणीया पत्तेयं सत्तसत्तकक्खजुदा । पढमं ससमाणसमं तहुगुणं चरिमकक्खोत्ति ॥ ४९५ ॥

सप्तेव च आनीकानि प्रत्येकं सप्तसप्तकक्षयुतानि । प्रथमः स्वसमानसमः तद्द्रिगुणं चरमकक्षांतम् ॥ ४९५ ॥ सत्तेव या सप्तेवानीकानि तानि प्रत्येकं सप्तसप्तकक्षयुतानि । तक्र प्रथमकक्षः स्वस्य स्वस्य सामानिकसमः तत उपरि तस्माद् द्विगुणं चरमक-क्षपर्यन्तम् ॥ ४९५ ॥

अथ दक्षिणोत्तरेन्द्राणामानीकनायकान् गाथाद्वयेनाहः,—

दामेडी हरिदामा मादिल अइरावदा महत्तरया। वाउआरिट्ठजसा णीलंजणया दक्खिणिदाणं॥ ४९६॥

दामयष्टिः हरिदामा मातिलः ऐरावतो महत्तरः। वायुः अरिष्टयशाः नीलांजना दक्षिणेन्द्राणाम् ॥ ४९६॥

दामेही । दामयिहिरिदामा माति हैरेरावतो महत्तस्थ वायुरिष्टयशा शयेते पुरुषाः नीलांजनेति श्री एते दक्षिणेन्द्राणां सेनामुख्याः ॥ ४९६ ॥ महदामेहि मिद्गदी रहमंथण पुष्फयंत इदि कमसो । सलघु परक्रमगीदरिद महासुसेणा य उत्तरिदाणां।।४९७।

महदामयिष्टः अमितगतिः रथमंथनः पुष्पदंत इति कमराः । सल्यौ पराकमो गीतरितः महासुसेना चोत्तरेंद्राणाम् ॥४९७॥

महदामे । महदामयाष्टिरमितगतिः रथमंथनः पुष्पदन्त इति क्रमशः स छवौ पराक्रमो गीतरातिरित्येते पुरुषाः महासेनेति स्त्री एते उत्तरेन्द्राणाः सेनामुख्याः ॥ ४९७ ॥

अथ परिषत्त्रयसंख्यामाहः;—

बारस चोद्दस सोलस सहस्स अब्मंतरादिपरिसाओ । तत्थ सहस्सदुउण्णा दुसहस्सादो हु अद्भद्धं॥ ४९८॥

द्वादश चतुर्दशषोडशसहस्राणि अभ्यंतरादिपारिषदाः । तत्र सहस्रधूना द्विसहस्रात् हि अर्थार्थम् ॥ ४९८ ॥ बारस । प्रागुक्तनवसु स्थानेषु आदौ अभ्यन्तरादिपारिषदानां संख्या यथांसंख्यं द्वादशसहस्राणि चतुर्दशसहस्राणि षोडशसहस्राणि तत उपरि तत्र पृथक् पृथक् सहस्रद्विकोनसंख्या स्यात् । द्विसहस्राद्धपरि अर्द्धाद्धकमो ज्ञातुन्यः ॥ ४९८ ॥

साम्प्रतमितरप्राकारसंख्यां तद्तरं प्रमाणं चाहः---

णयराणं बिदियादीपायारा पंचमोत्ति तेरसयं। तेसिट्ठ अडकदी चुलसीदी लक्खाणि गंतूणं॥ ४९९॥

नगराणां द्वितीयादिप्राकारा पंचमातं त्रयोदरा । त्रिषष्ठिः अष्टकृतिः चतुरशीतिः लक्षाणि गत्वा ॥ ४९**९॥**

णयराणं । नगराणां द्वितीयादिप्राकाराः पंचमपर्यन्तं यथासंख्यं त्रयोन्द् दश्रुळक्षाणि त्रिषष्टिळक्षाणि अष्टकृतिळक्षाणि चतुरशीतिळक्षाणि योजनानि गत्वा गत्वा तिष्ठन्ति ॥ ४९९ ॥

अथ तत्तदन्तरालस्थदेवात् गाथाद्वयेनाहः;— सेण्णावदितणरक्खा पढमे विदियंतरे दु प

से ग्णाविदतणुरक्खा पढमे विदियंतरे दु परिसतयं। सामाणियदेवा पुण तिदए णिवसंति तुरिए दु॥ ५००॥

सेनापतितनुरक्षाः प्रथमे द्वितीयांतरे तु पारिषद्त्रयम् । सामानिकदेवाः पुनः तृतीये निवसंति तुरीये तु ॥ ५०० ॥

सेण्णा । सेनापतयस्तनुरक्षाश्च प्रथमेऽन्तराले तिष्ठन्ति । द्वितीयान्तरे तु पारिषद्त्रयमस्ति । वृतीयान्तरे तु पुनः सामानिकदेवा वसन्ति । तुर्ध्येऽन्तरे तु ॥ ५०० ॥

आरोहियाभियोग्गगिकिन्भिसियादी य जोग्गपासादे । गमिय तदो लक्खदलं णंदणिमिदि तन्विसेसणामाणि॥ आरोहिकाभियोग्यकिकिनिषकादयश्च योग्यप्रासादे । गत्वा ततः छक्षदछं नंदनमिति तद्विरोषनामानि ॥ ५०१ ॥

आरोहिया । आरोहिकाभियोग्यकिल्विषिकादयश्च स्वस्वयोग्यप्रासादे विष्ठन्ति । ततः परं लक्षदलयोजनानि गत्वा नंदनवनमस्तीति हेतोस्तद्विशेष-नामानि वक्ष्यति ॥ ५०१ ॥

कथमिति चेत्;—

सुरपुरबर्हि असोयं सत्तच्छद्वंपचूद्वणखण्डा। पडमद्दहसममाणा पत्तेयं चेत्तरुक्खजुदा॥ ५०२॥

> सुरपुरबहिः अशोकं सप्तच्छदचंपचूतवनखंडा: । पद्महृदसममानाः प्रत्येकं चैत्यवृक्षयुताः ॥ ५०२ ॥

सुरपुर । सुरपुराद्वहिः पूर्वादिदिक्ष अशोकवनखण्डाः सप्तच्छद्वनखण्डाः चंपकवनखण्डाः चूतवनखण्डाः पद्महृदसमप्रमाणाः सहस्रयोजनायामास्तदर्द्ध-च्यासा इत्यर्थः । प्रत्येकमेकैकचैत्यवृक्षयुताः ॥ ५०२ ॥

अथ तद्वनमध्यस्थवैत्यवृक्षस्वरूपं निरूपयन् तचेत्यनमस्कारमाहः— चउचेत्तदुमा जंबूमाणा कप्येस्र ताण चउपासे । परुलंकगजिणपंडिमा पत्तेयं ताणि वंदामि ॥ ५०३॥

> चतुश्चैत्यद्वमाः जंबूमानाः कल्पेषु तेषां चतुःपार्श्वेषु । पल्यंकगजिनप्रतिमाः प्रत्येकं तानि वंदामि ॥ ५०३॥

चउचेत्त । चत्वारश्चेत्यद्रुमा जम्बूवृक्षप्रमाणाः सौधर्मादिषु कल्पेषु तेषां चतुर्षु पार्श्वेषु पल्यंकजिनप्रतिमाः प्रत्येकं तानि वन्दामि ॥ ५०३॥

इदानीं लोकपालानां नगरस्वरूपमाह;—

तत्तो बहुजोयणयं गंतूण दिसासु लोगवालाणं । णयराणि अजुदसंगुणपणघणवित्थारजुत्ताणि ॥ ५०४॥ ततो बहुयोजनकं गत्वा दिशामु लोकपालानाम् । नगराणि अयुतसंगुणपंचघनावस्तारयुक्तानि ॥ ५०४ ॥

तत्तो बहु । ततो बहुयोजनानि गत्वा दिशासु लोकपालानां नगराणिः अयुत १०००० संगुणितपंचधनविस्तारयुक्तानि ॥ ५०४ ॥ तत्रैव गणिकामहत्तरीणां पुराण्याह;—

गणिकामहत्तरीणं पुराणि तृत्थेव अग्गिपहुदीसु । विदिसासु लक्खजोयणवित्थारायामसहियाणि ॥५०५॥

गणिकामहत्तरीणां पुराणि तत्रैव अग्निप्रभृतिषु । विदिशामु लक्षयोजनविस्तारायमसहितानि ॥ **५**०५ ॥

गणिका । गणिकामहत्तरीणां पुराणि तत्रैव स्थाने अग्निप्रभातिषु विदिक्षु रुक्षयोजनानि विस्तारायामसहितानि सन्ति ॥ ५०५ ॥ तासां नामान्याह;—

ताओ चउरो सग्गे कामा कामिणि य पउमगंधाय। तो होदि अलंबूसा सर्विंदपुराणमेस कमो ॥ ५०६॥

ताः चतस्रः स्वर्गे कामा कामिनी च पद्मगंधा च ।
ततो भवति अलंबूषा सर्वेद्रपुराणामेष कमः ॥ ५०६ ॥
ताओ चउ । सौधर्मादिस्वर्गे कामा कामिनी च पद्मगन्धा ततोऽलम्बूविति ताश्चतस्रो भवन्ति सर्वेन्द्रपुराणामेष एव कमो ज्ञातव्यः ॥ ५०६ ॥
अथ सौधर्मादिषु गृहोत्सेधं प्रतिपादयित;—

छज्जुगलसेसकप्पे तित्तिसु य अणुद्दिसे अणुत्तरगे । गेहुदुओ छप्पणसय पण्णास रिणं दलं चरिमे॥५०७॥ षट्युगलहोषकल्पेषु त्रिस्त्रिषु च अनुदिशि अनुत्तरके । गोहोदयः षट्पंचशतं पंचाशदृणं दलं चरमे ॥ ५०७ ॥

छज्जुगल । षट्सु युगलेषु शेषकल्पे च त्रिस्निषु ग्रैवेयकेषु अनुदिशायाँ अनुत्तरे चेति द्वादशस्थानेषु गेहो य:षट्छतयोजनानि पंचशतयोजनानि तत उपरि पंचाशदृणं कर्त्तव्यं । चरमे स्थाने उपांत्यार्द्धं ज्ञातव्यम् ॥ ५०७ ॥

अथ देवीनां गेहोत्सेधेन सर्वगृहाणां विस्तारायामौ कथयति;—

सत्तपदे देवीणं गेहोद्यं पणसयं तु पण्णरिणं । सन्वागहदिग्घवासं उदयस्स य पंचमं दसमं ॥ ५०८॥

सप्तपदे देवीनां गेहोदयः पंचशतं तु पंचाशदणं । सर्वगृहदैर्ध्यव्यासौ उदयस्य च पंचमो दशमः ॥ ५०८ ॥

सत्तपदे । छज्जुगलेत्यायुक्ते सप्तपदे देवीनां गृहोदयः आदौ पंचशत-योजनानि उत्तरत्रयं पंचाशत्पंचाशदृणं कर्तव्यं । सर्वेषां देवानां देवीनां अहदैर्ध्यव्यासौ यथासंख्यं उद्यस्य पंचमभागो दशमभागश्च ॥ ५०८ ॥

कल्पेष्वग्रदेवीनां तत्परिवारदेवीनां च प्रमाणमाह;—

सत्तपदे अहुहुमहादेवीयो पुधादि मेकिस्से । ससमं सोलसहस्सा देवीओ उवरि अद्भद्धो ॥ ५०९ ॥

सप्तपदेषु अष्टाष्टमहादेन्यः पृथक् आदिमे एकस्य । स्वसमं षोडरासहस्रा देन्यः उपरि अधीर्घाः ॥ ५०९ ॥

सत्तपदे । सप्तसु पदेष्वष्टाष्टमहादेव्यः । पृथक् प्रत्येकमादिमे प्रथमयुगले एकैकस्या देव्याः स्वेन समं षोडशसहस्रपरिवारदेव्यः, उपर्यद्धीर्द्धप्र-क्मिताः ८॥ ५०९॥ अथ तासामग्रदेवीनां नामानि गाथाद्वयेनाह;—

सचिपउम सिवसियामा कार्लिदीसुलसञ्जज्जकाणामाः भाणुत्ति जेट्टदेवी सब्वेसिं दक्किणिंदाणं ॥ ५१० ॥

राचिः पद्मा शिवा श्यामा कार्लिदी सुलसा अज्जुकानामा । भानुरिति ज्येष्ठादेव्यः सर्वेषां दक्षिणेंद्राणाम् ॥ ५१०॥

सचिपउम । राचिः पद्मा शिवा स्यामा कालिंदी सुलसा अज्जुकाः नामा भानुरेत्येता ज्येष्ठदेव्यः सर्वेषां दक्षिणेन्द्राणां ॥ ५१० ॥

सिरिमति रामसुसीमा पभावदि जयसेण णामय सुसेणाः वसुमित्त वसुंधर वरदेवीओ उत्तरिंदाणं ॥ ५११ ॥

श्रीमती रामा सुसीमा प्रभावती जयसेना नामा सुषेणा । वसुमित्रा वसुंघरा वरदेव्यः उत्तरेंद्राणाम् ॥ ५११ ॥

सिरिमिति । श्रीमती रामा सुसीमा प्रभावती जयसेनाख्या सुषेणा । वसु-मित्रा वसुंधरेति वरदेव्यः उत्तरेन्द्राणाम् ॥ ५११ ॥

अथ तत्राग्रमहादेवीनां विकियाप्रमाणं निरूपयातः;—

अहह्नं देवीणं पुधपुध सोलससहस्सविक्वि रिया। मृलसरीरेण समं सेसे दुगुणा मुणेद्व्या ॥ ५१२॥

अष्टानां देवीनां पृथक् पृथक् षोडशसहस्रविकियाः । मूलशरीरेण समं शेषे द्विगुणा मंतन्याः ॥ ९१२ ॥

अहर्त्तं। सप्तसु स्थानेषु आदावष्टानां देवीनां पृथक्षृथक् मूलशरीरेण सर्म-षाँढेशसहस्रावाकिया देव्यः । शेषे द्विगुणद्विगुणा देव्यो ज्ञातव्याः ॥५१२॥ ्तत्रेव परिवारदेवीषु वल्लभिकाप्रमाणं निरूपयति;——

सत्तपदे वल्लभिया बत्तीसहेव दो सहस्साइं। पंचसयं अद्भद्धं तेस्सही होंति सत्तमगे॥ ५१३॥

> सप्तपदेषु वल्लिमका द्वात्रिषदष्टैव द्वौ सहस्राणि । पंचरातानि अर्घार्ध त्रिषष्टिः मगित सप्तमके ॥ ९१३ ॥

सत्तपदे । सप्तसु परेषु बद्धभिका द्वात्रिंशत्सहस्राणि अष्टसहस्राणि द्विसहस्राणि पंचशतानि उपर्यद्धिर्द्धं सप्तमे स्थाने त्रिषष्ठिवद्धभिकाः भवन्ति ॥ ५१३ ॥

तासां वह्नभिकानां प्रासादोत्सेघं तत्प्रासादावस्थानदिशं चाह;— देवीपासादुद्या वह्नभियाणं तु बीसअहियं खु । इंदृत्थंभगिहादो वह्नभियावासया पुव्वे ॥ ५१४ ॥

> देवीप्रासादोदयात् वर्छिभकानां तु विंशाधिकः खलु । इंद्रस्तंभगृहात् वर्छिभकावासकाः पूर्वस्याम् ॥ ५१४ ॥

देवीपासा । देवीनां प्रासादोदयाद्वलभिकानां प्रासादोदयस्तु विंशतियो-जनाधिकः खलु। इन्द्रपासादात्पूर्वस्यां दिशि वल्लभिकापासादास्तिष्ठन्ति५१४ः

इन्द्रस्यास्थानमण्डपस्वरूपमाहः,----

अमराविद्युरमञ्झे थंभगिहीसाणदो सुधम्मक्लं । अहाणमण्डवं सयतद्दछदीहदु तदुभयद्छ उद्यं ॥५१५॥

अमरावतीपुरमध्ये स्तंभगृहैशानतः सुधर्गाख्यम् । आस्थानमंडपं शततद्व्वदीर्वद्विः तदुभयद्वः उदयः॥५१५॥ अमरावदि । अमरावतीपुरमध्ये इन्द्रस्यावासगृहस्येशानतः सुधर्माख्य- मास्थानमण्डपं अस्ति । तस्य दीर्घव्यासौ शतयोजनतद्दरौ तयोर्मिरितोमय-योर्द्र उत्सेधः स्यात् ॥ ५१५ ॥

अथ आस्थानमण्डपद्वारं तदन्तस्थपदार्थान् गाथात्रयेणाहः— पुन्वुत्तरद्विखणदिस तद्दारा अट्ठवास सोलुद्या । मज्झे हरिसिंहासणमडदेवीणासणं पुरदो ॥ ५१६ ॥

पूर्वोत्तरदक्षिणदिशि तद्दाराणि अष्टव्यासः षोडशोदयाः । मध्ये हरिसिंहासनं अष्टदेवीनामासनानि पुरतः ॥ ५१६ ॥

पुटवत्तर । तस्यास्थानमण्डपस्य पूर्वोत्तरदक्षिणदिशि द्वाराणि सन्ति । तस्य व्यासः अष्टयोजनानि उत्सेधस्तु षोडशयोजनानि तन्मध्ये स्थाने हरि-सिंहासनं । तत्सिंहासनात्पुरतः अष्टपट्टदेवीनामासनानि स्युः ॥ ५१६ ॥ तव्वाहिं पुव्वादिसु सलोयवालाण परिसातिद्यस्स । अग्गिजमणेरिदीए तेत्तीसाणं तु णोरिदिए ॥ ५१७ ॥

तद्वाहिः पूर्वीदिषु स्वर्शेकपालानां परिषत्रितयस्य । अग्नियमनैर्ऋत्यां त्रयित्रिशतां तु नैर्ऋत्याम् ॥ ९१७ ॥

तद्वाहिं।तासां देवीनामासनाद्वहिः पूर्वादिषु दिश्च लेकपालानां सोमय-मवरुणकुवेराणां आसनाानि सान्ति परिषत्रयस्यासनानि १२०००।१४००० १६००० इन्द्रासनस्य आग्नेययमनैकत्यां दिशि सन्ति त्रायस्त्रिंशहेवानामास-नानि अपि ३३ नैर्कत्यां दिश्येव सन्ति ॥ ५१७॥

सेणावईणमवरे समाणियाणं तु पवणईसाणे। तणुरक्खाणं भद्दासणाणि चउदिसगयाण बहिं॥५१८॥

े सेनापतीनामपरस्यां सामानिकानां तु पवनैशाने । तनुरक्षाणां भद्रासनानि चतुर्दिशागतानि बहिः॥ ५१८॥ सेणावईण । सेनापतीना ७ मासनान्यपरस्यां दिशि सन्ति। सामानिका-नामासनानि वायव्यां दिशि ४२००० ऐस्यानां दिशि ४२००० एतस्मा-द्धिः तनुरक्षाणां भद्रासनानि चतुर्दिग्गतानि सन्ति ८४०००।८४००० ८४०००।८४००० ॥ ५१८॥

तन्मण्डपाग्रस्थमानस्तम्भस्वरूपमाहः;—

तस्सागा इगिवासो बत्तीसुद्ओ सबीढ वज्जमओ। माणत्थंमो गोरुढवित्थारय बारकोडिजुदो॥ ५१९॥

तस्याग्रे एकव्यासः द्वाात्रिंशदुदयः सपीटः वज्रमयः । मानस्तंभः कोशविस्तारः द्वादशकोटियुतः ॥ ५१९ ॥

तस्सागा । तन्मण्डपस्याग्रे एकयोजनन्यासः षट्त्रिंशचोजनोदयः पीठ-सहितो वज्रमयः क्रोशविस्तारो द्वादशधारायुक्तो मानस्तम्भोऽस्ति ॥ ५१९ ॥ अथ तन्मत्नस्तम्भकरण्डकस्वरूपं गाथात्रयेणाहः;—

चिट्ठांति तत्थ गोरुद्चउत्थवित्थार कोसदीहजुदा । तित्थयराभरणचिदा करण्डया रयणसिक्कधिया॥५२०॥

तिष्ठंति तत्र क्रोशचतुर्थविस्ताराः क्रोशदैर्ध्ययुताः । तीर्थकराभरणचिताः करंडका रत्नशिक्यधृताः ॥ ५२० ॥

चिट्ठंति । तत्र मानस्तम्मे क्रोशचतुर्थाशविस्ताराः क्रोशदैर्घ्ययुताः तीर्थकराभरणचिता रत्नाशिक्यधृताः करण्डकास्तिष्ठन्ति ॥ ५२०॥

तुरियजुद्विजुद्छज्ञोयणाणि उवरि अधोवि ण करण्डा। सोहम्मदुगे भरहेरावद्तित्थयरपडिबद्धा ॥ ५२१ ॥

तुरीययुतवियुतषड्योजनानां उपरि अवोपि न करंडाः । सौधर्मद्विके मरतैरावततिर्थकरप्रातिबद्धौ ॥ ५२१॥ तुरिय । तन्मानस्तम्भस्योपिर योजनचतुर्थोशयुक्त है षड्योजनेषु हैं तस्याषश्च योजनचतुर्थोश है वियुक्तषड्योजनेषु हैं करण्डा न सन्ति।सौध- मिद्दिके तौ मानस्तम्भौ भरतैरावततीर्थकरप्रतिबद्धौ स्याताम् ॥ ५२१ ॥ साणक्कुमारजुगले पुव्ववरविदेहतित्थयरभूसा । उविद्चिद्दा सुरेहिं कोडीपरिणाह बारंसो ॥ ५२२ ॥

सानत्कुमारयुगले पूर्वापरविदेहतीर्थकरभूषाः ।

स्थापयित्वार्चिताः सुरैः कोटिपरिणाहः द्वादशांशः ॥ ५२२ ॥

साणक्कुमार । सनत्कुमारयुगळे मानस्तम्भयोः पूर्वापरविदेहतीर्थ-करभूषाः स्थापयित्वा सुरैरर्चिता तन्मानस्तम्भधारान्तरं परिधिद्वादशां-शो भवति ॥ ५२२ ॥

अथ इन्द्रोत्पत्तिगृहस्वरूपमाह;-

पासे उववादगिहं हरिस्स अडवास दीहरुद्यजुदं। दुगरयणसयण मज्झं वरिजणगेहं बहुकूडं॥ ५२३॥

> पार्चे उपपादगृहं हरेः अष्टव्यासदैध्योंद्ययुतम् । द्विकरत्नरायनं मध्यं वरिजनगेहं बहुकूटम् ॥ ९२३॥

पासे। तन्मानस्तम्भस्य पार्श्वे अष्टयोजनव्यासदैध्योदययुतं मध्ये द्विरत्न-इायनयुतं हरेरुपपादगृहमास्ति। एतस्य पार्श्वे बहुकूटं वराजिनगेहमस्ति॥५२३॥ साम्प्रतं कल्पस्त्रीणामुत्पत्तिस्थानं गाथाद्वयेनाह;--

द्किखणउत्तरदेवी सोहम्मीसाण एव जायंते। तिहं सुद्धदेविसहिया छच्चउलक्खं विमाणाणं ॥५२४॥

> दक्षिणोत्तरदेव्यः सौधर्मैशान एव जायंते । तत्र शुद्धदेवीसहिता षट्चतुर्रुक्षं विमानानाम् ॥ ५२४ ॥

दिक्षण-दक्षिणोत्तरकल्पस्थदेवानां देव्यः सौधर्मैशान एव जायन्ते । तत्र सौधर्मद्वये शुद्धदेवीसहिताः षट्ठक्षचतुर्ठक्षविमानाः सन्ति ॥ ५२४ ॥ तदेवीओ पच्छा उवरिमदेवा णयंति सगठाणं । सेसविमाणा छच्चदुवीसलक्ख देवदेविसम्मिस्सा ॥५२५॥

तदेवीः पश्चादुपरिमदेवाः नयंति स्वकस्थानं ।

रोषविमानाः षट्चतुर्विरास्रक्षाः देवदेविसंमिश्राः ॥ ५२५ ॥

तद्वीओ । ताश्च देवीः पश्चादुपरिमदेवाः नयंति स्वकीयस्वकीयस्थानं रोषंविमानाः षड्विंशतिलक्षाः चतुर्विंशतिलक्षाः देवदेवीसन्मिश्रा भवंति ५२५

इदानीं कल्पवासिनां प्रविचारं विचारयति;—

दुसु दुसु तिचउक्केसु य काये फासे य रूब सद्दे य । चित्तेवि य पडिचारा अप्पडिचारा हु अहमिंदा ५२६

द्वयोद्वियोः त्रिचतुष्केषु च काये स्पर्शे च रूपे राब्दे च । चित्तेपि च प्रवीचारा अप्रविचारा हि अहमिंद्राः॥ ५२६॥

दुसु दुसु । सौधर्मादिद्वयो २ र्द्वयो २ स्त्रिचतुरुकेषु च १२ देवदेवीनां यथासंख्यं काये स्पर्शे रूपे शब्दे चित्तेऽपि च प्रवीचारा: । तत उपरि अह-मिन्द्रा अप्रवीचारा एव ॥ ५२६ ॥

अनन्तरं वैमानिकदेवानां विक्रियाशिक्तज्ञानविषयं च गाथाद्वयेनाह;— दुसु दुसु तिचउक्केसु य णवचोद्दसगे विगुणव्वणा सत्ती। पढमिबदीदो सत्तमिबदिपेरंतो त्ति अवही य ॥ ५२७ ॥

> द्वयोद्वेयोः त्रिचतुष्केषु च नवचतुर्दशसु विकुर्तेणा शक्तिः। प्रथमक्षितितः सप्तमक्षितिपर्यतं इति अवधिश्च॥ ५२७॥

दुसु दुसु । द्वयो २ द्वयो २ स्त्रिचतुष्केषु च १२ ग्रेवेयकादिषु नवसु अनुदिशादिषु चतुर्दशिवमानेषु सप्तस्थोनेषु विकुर्वणाशक्तिर्यथासंख्यं प्रथम-पृथिवीतः आरभ्य सप्तमिक्षितिपर्यन्तं ज्ञातव्या।अवधिज्ञानं च तथा ज्ञातव्यम् । उपि तद्ज्ञानं कथमिति चेत् । देवाः स्वकीयस्वकीयकल्पविमानध्वजदण्डा-दुपि न पश्यन्ति । नवानुत्तरिवमानवासिदेवा आत्मीयात्मीयविमान-शिसरादधो यावद्वाद्यं वातवलयं ताविकिचिन्यूनचतुर्दशरज्ज्वायतामेकर-ज्जुविस्तारां सर्वलोकनालिं पश्यन्ति ॥ ५२७॥

सर्व्वं च लोयणालिं पस्संति अणुत्तरेसु जे देवा। सगखेते य सकम्मे रूवगद्मणंतभागो य ॥ ५२८॥

सर्वी च लोकनार्लि पदयंति अनुत्तरेषु ये देवाः । स्वकक्षेत्रे च स्वकर्मे रूपगतमनंतभागं च ॥ ५**२**८॥

सद्यं च। पंचानुत्तरेषु ये देवास्ते सर्वी च लोकनालिं पश्यन्ति । अवधेर्ज्ञिप्ति प्रकार उच्यते । स्वक्षेत्रे एकप्रदेशोऽपनेतव्यः । स्वक्ष्मीण एको ध्रुवभागहा- रो दातव्यः यावत्प्रदेशसमाप्तिः । अनेनार्वाधिविषयद्वयमेदः सूचितः । एतद्र्थै- विशदं करोति । कल्पसुराणां स्वस्वावाधिक्षेत्रं विगतिवस्रसोपचयमवधिज्ञानावर- णद्रव्यं च संस्थाप्य न्रे स्वत्रे स्वत्रे स्वत्रे एकप्रदेशमपनीय एकेन ध्रुवहारेण भजेत् यत्स्वस्वावधिविज्ञानविषयद्वव्यप्रमाणं भवति ॥ ५२८ ॥ अथ वैमानिकदेवानां जननमरणान्तरं निरूपयितः;—

दुसुदुसु तिचउक्तेसु य सेसे जणणंतरं तु चवणे य । सत्तदिण पक्ल मासं दुगचदुछम्मासगं होदि ॥५२९॥

द्वयोर्द्वयोः त्रिचतुष्केषु च रोषे जननांतरं तु च्यवने च । सप्तिदिनानि पक्षं मासं द्विकचतुःषण्मासकं भवति ॥ ५२९ ॥

दुसु दुसु। दयोईयोस्त्रिचतुष्केषु शेषे चेति षट्सु स्थानेषु जननरहितान्तरका-हो मरणरहितान्तरकालश्च यथासंख्यं सप्तदिनानि पक्षं मासं द्विमासं चतुर्मासं षण्मासं च भवति ॥ ५२९ ॥

अथेन्द्रादीनामुत्कृष्टान्तरमाहः;—

वरविरहं छम्मासं इंदमहादेविलोयपालाणं। चउ तेत्तीससुराणं तणुरक्खसमाणपरिसाणं॥५३०॥

वरविरहं षण्मासं इंद्रमहादेविछोकपाछानाम् ।

चतुः त्रयिद्वासुराणां तनुरक्षसमानपारिषदानाम् ॥ ५३० ॥

वरविरहूं। इन्द्राणां तन्महादेवीनां लोकपालानां चोत्कृष्टेन विरहकालं ष-ण्मासं जानीहि । त्रयस्त्रिंशत्सुराणां तनुरक्षाणां सामानिकानां पारिषदानां च चतुर्मासं विरहकालं जानीहि ॥ ५३० ॥

अथ देवविशेषाणां भवस्थानं प्रतिपादयति;—

ईसाणलांतवज्जदकप्पोत्ति कमेण होति कंद्प्पा। किब्मिसिय आभिजोगा सगकप्पजहण्णितिसहिया।

ईशानष्ठांतवाच्युतकल्पांतं क्रमेण भवंति केदर्पाः । किल्विषका आभियोग्याः स्वककल्पजवन्यस्थितिसाहिताः ५३१

ईसाण । अत्र विटलक्षणकांद्र्पपिणामयुक्ताः स्वयाग्यशुभकभवशात् ईशानकल्पपर्यन्तं कंद्र्पदेवा भूत्वा उत्पद्यन्ते न तत उपि । अत्र गीतोपजीव लक्षणकैल्बिषिकपरिणामयुक्ताः स्वयोग्यशुभकर्मवशात् ह्यांतवकल्पपर्यन्तं तत्रा-पि किल्बिषका एवोत्पद्यन्ते न तत उपि । अत्र सावद्यक्रियासु स्वहस्तव्यापा-रलक्षणाभियोग्यभावनायुक्ताः स्वयोग्यशुभकर्मवशात् अच्युतकल्पपर्यन्तं तत्राप्याभियोग्यदेवा भूत्वा उत्पद्यन्ते न तत उपि । एते सर्वे स्वकीयकल्पजघ-व्यस्थितिसहिताः सन्तः ॥ ५२१॥ अथ प्रथमादिषु स्थितिविशेषमाह;—

सोहम्म वरं पहुं वरमुवाहिकि सत्त दस य चोद्दसयं। बावीसोत्ति दुवड्ढी एकेकं जाव तेत्तीसं॥ ५३२॥

> सौधर्मे वरं पल्यं अवरं उद्धिद्धिकं सप्त दश च चतुर्दशकं । द्वाविंशातिरिति द्विवृद्धिः एकैकं यावत्रयित्रिशत् ॥ ५३२॥

सोहम्म । सौधर्मयुगळे जघन्यमायुः पत्यमुत्कृष्टं तु प्रत्येकं सागरोपमद्वं । इत उपि सर्वोत्कृष्टमेव कथयाति—सनत्कुमारयुगळे प्रत्येकं सप्त सागरोपमाणि ब्रह्मयुगळे प्रत्येकं दशसागरोपमाणि लान्तवयुगळे प्रत्येकं चतुर्दशसागरोपमाणि इत उपिर युगळयुगळं प्रति प्रत्येकं द्वाविंशतिसागरोपमपर्यन्तं द्विसागरोपम-वृद्धिर्ज्ञातव्या । इत अच्युतादुपिर यावत्रयस्त्रिंशत्सागरोपमं तावदेकैकवृद्धि-ज्ञीतव्या ॥ ५२२ ॥

अथ घातायुष्कसम्यग्हष्टेः पटलं प्रति चोत्कृष्टायुष्यमाहः,—

सम्मे घादेऊणं सायरदलमहियमा सहस्सारा । जलहिदलमुडुबराऊ पडलं पडि जाण हाणिचयं ५३३

समीचि वातायुषि सागरदल्लमधिकमा सहस्रारात् । जल्लिधदलं ऋतुवरायुः पटलं प्रति जानीहि हानिचयम्॥५३३॥

सम्मे घा । सम्यग्दृष्टौ घातायुषि सित तस्य स्वकीयकल्पोत्कृष्टायुषः सकाशादन्तर्मुहूर्तौनं सागरदलमधिकं भविति।सा है २१एवं सहस्रारपर्यन्तं ज्ञातव्यं तत उपि घातायुष्कस्योत्पत्तिनीस्ति । सौधर्मयुगलस्य प्रथमपटले ऋतिंन्द्रके अर्धसागरोपमं उत्कृष्टायुः इति प्रथमचरमपटलयोरायुर्धृत्वा पटलं प्रति हानि-चयं जानीहि । तत्कथं । घातयुष्के तावत् सौधर्मायष्टयुगले आदी १।५।१५।२१।२९।३३।३०।२०।३२ २।२।२।२।२।२।२।२।०।०

सुद्धे २११०।३।४।२।२।३।२ क्रजणद्धा ३० सनत्कुमारादियुगले प्राक्तनकल्पच-

रमपटलस्यैवादित्वाचत्र तत्र रूपन्यूने सप्तादिरेव ७।४।२।१।१।३।३ हिदम्मि हाणिचयमिति कृते सौधर्मयुगले हानिचयमेतत् । क्रें अर्द्धसागरोपम-स्योपिर समानछेदेन मेलयेत् क्रें एतदिमलेन्द्रस्योत्हृष्टायुः स्यात् । एवमुपिर सर्वत्र पटलं प्रत्यानेतव्यं । सनत्कुमारिद्देकं हानिचयं क्रें ब्रह्मयुग्मे के लांत-वदुगे २ शुक्रयुगले २ शतारद्वन्द्दे२ आनतद्वये के आरणद्वये के । एवं हानिचयं जात्वा तत्तत्पटलं प्रति आयुरानेतव्यम् । अधातायुष्के तु आदि के अन्त २ विसेसे के रूजणद्वा ३० हिद्दिम्म हाणिचयं कि त्रिभिरपवर्तितं एवं कि एत-द्वानिचयं अर्द्धसागरोमस्योपिर स्वचरमपटलपर्यन्तं मेलयेत् एवं । सनत्कुमारा-द्वारभ्याच्युतपर्यन्तं तत्तत्पटलायुर्हानिचयं ज्ञातव्यम् ॥ ५३३॥

अथ लौकान्तिका नांमस्थानमाह;——

णिवसंति बह्मलोयस्तंते लोयंतिया सुरा अह । ईसाणादिसु अहुसु वहेसु पइण्णएसु कमा ॥ ५३४ ॥

निवसंति ब्रह्मलोकस्यांते लौकांतिकाः सुरा अष्ट । ईशानादिषु अष्टमु वृत्तेषु प्रकीर्णकेषु क्रमात् ॥ ५३४ ॥

णिवसंति । ब्रह्मलोकस्यान्ते अष्टकुलाः लोकान्तिकाः सुरा ईशानादि-ष्ट्यष्टदिश्चवृत्तेषु प्रकीर्णकेषु यथाकमं निवसन्ति ॥ ५२४ ॥

अथ तद्ष्टकुलसंज्ञां संख्यां च गाथाद्येनाह;—

सारस्सद् आइचा सत्तसया सगजुदा य वह्नरुणा। सगसगसहस्समुवरिं दुस्र दुस्र दोदुगसहस्सवाङ्किमा॥

> सारस्वता आदित्या सप्तरातानि सप्तयुतानि च**ुवहरुणाः ।** सप्तसप्तसहस्रमुपरि द्वयोर्द्वयोः द्विद्विसहस्रवृद्धिकमः ॥ ५३५॥

सारस्तव आ । सारस्वता आदित्याश्च प्रत्येकं सप्तयुक्तसप्तशतानि ७०७।७०७ वह्नयः आरुणाश्च प्रत्येकं सप्ताधिकसप्त सहस्राणि । ७००७।७००७ तत उपरि द्वयोर्द्वयोः स्थानयोर्द्व्यधिकद्विकसहस्र २००२ वृद्धिकमो ज्ञातन्यः ॥ ५३५॥

तो गद्दतोयतुसिदा अव्वाबाहा अरिट्ठसण्णा य । सेढीबद्धे रिटा विमाणणामं च तचेव ॥ ५३६ ॥

ततो गर्दतोयतुषिता अन्यावाधा अरिष्टमंज्ञाश्च । श्रेणीबद्धे अरिष्टा विमाननामं च तदेव ॥ ५३६ ॥

तो गद्दो । ततो गर्दतोयास्तुषिताश्च ९००९९००९ ततो अव्याबाधारि-ष्टसंज्ञाश्च ११०११।११०११। एतेषां मध्ये श्रेणिबद्धेऽरिष्टास्तिष्टन्ति । शेषाः बृत्तेषु प्रकीणकेष्वेव तेषां नामान्येव तद्धिमाननामानि ॥ ५२६ ॥

अथ सारस्वतादीनां द्वयोर्द्वयोरन्तरालस्थकुलनामानि तद्देवसंख्यां गाथा-द्वयेनाहः—

सारस्सद्आइचप्पहुदीणं अंतरालए दोद्दो । जाणग्गिसूरचंद्यसचाभा सेयखेमकरा ॥ ५३७ ॥

सारस्वतादित्यप्रभृतीनां अंतराष्ट्रके द्वे द्वे । जानीहि अग्निसूर्यचंद्रकसत्याभाः श्रेयःक्षेमकराः ॥ ५३०॥

सारस्सद । सारस्वतादित्यप्रभृत्तीनामष्टस्वंतरालेषु द्वे द्वे कुले जानीहि । तत्कुलस्थाः के ? अग्न्यामाः सूर्याभाः चन्द्राभाः सत्याभाः श्रेयस्कराः क्षेमंकराः ॥ ५३७ ॥

वसहिद्वकामधरणिम्माणरजा दिगंतअप्पसन्वादी। रखिदमरुवसुअस्सविसापढमरुणसम पुन्वचयमुवरिं५३८ वृषभेष्टकामधरनिर्माणरजोदिगंतात्मसर्वादिः । रक्षितमरुद्धस्वस्वविस्वाः प्रथमाअरुणसभाः पूर्वचयमुपरि ५३८

वसिंहह । वृषभेष्टाः कामधरा निर्माणरजसः दिगन्तरिक्षताः आत्मरः क्षिताः सर्वरिक्षताः मरुतः वसवः अश्वाविश्वाः एते स्वस्वकुलनामाङ्किताः । तत्र प्रथमाग्न्याभकुलस्था अरुणसमाः ७००७ अस्य प्रमाणस्योपरि पूर्वचये द्याधिकद्विसहस्रे २००२ मिलिते सूर्याभादीनां संख्या भवति ॥ ५३८॥

अथ उक्तानां लौकांतिकानां विशेषस्वरूपं गाथाद्वयेनाह;—

ते हीणाहियरहिया विसयविरत्ता य देवरिसिणामा । अणुपिक्खदत्तचित्ता सेससुराणचणिज्जा हु ॥ ५३९ ॥

ते हीनाधिकरहिता विषयविरक्ताश्च देवर्षिनामानः । अनुप्रेक्षादत्तिचत्ताः शेषसुराणामचनीया हि ॥ ५३९ ॥ ते हीणा। ते हीनाधिकराहिता विषयविरक्ताश्च देवक्रषिनामानः अनुप्रेक्षा-दत्तीचत्ताः शेषसुराणामर्चनीयाः खळु ॥ ५३९ ॥

चोद्दसपुव्वधरा पिडवोहपरा तित्थयरिवणिकमणे।
एदेसिमद्रजलहिद्दिदी अरिहस्स णव चेव ॥ ५४०॥

चतुर्दशपूर्वधराः प्रतिबोधपराः तीर्थकरविनिःक्रमणे । एतेषामष्टनलिधःस्थितिः अरिष्टस्य नव चैव ॥ ५४० ॥

चोद्दसः । चतुर्दशपूर्वधरास्तिथिकराविनिःक्रमणे प्रतिबोधनपरा एतेषां-प्रत्येकमष्टसागरोपमाण्यायुः अरिष्टस्य तु नवसागरोपमाः ॥ ५४० ॥ अथ घातायुष्कसम्यक्दृष्टिमिथ्यादृष्टचोरायुर्विशेषमाहः ——

उवहिदलं पल्लदं भवणे विंतरदुगे कमेणहियं। सम्मे मिच्छे घादे पल्लासंखं तु सब्वत्थ ॥ ५४१ ॥ उद्धिद्लं पर्वार्धे भवने न्यंतरिद्वके क्रमेणाधिकं । समीचि मिथ्ये घाते पर्वासंस्यं तु सर्वत्र ॥ ५४१ ॥

उविहर्छं। घातायुष्के सम्यग्द्रष्टौ भवने व्यन्तरप्योतिष्कयोश्च यथाक-मं तत्र तत्रोक्तायुषः सकाशादर्भ्वसागरोपमं पत्यार्भ्वं चाधिकं ज्ञातव्यम् । घातायुष्के मिथ्याद्रष्टौ तु पत्यासंख्यातभागं तथाधिकं ज्ञेयं। एवं सर्वत्र कल्पेष्वपि ॥ ५४१ ॥

अथ कल्पस्त्रीणां स्थितिप्रमाणं कथयति;—

साहियपलं अवरं कप्पदुगित्थीण पणग पढमवरं। एकारसे चडके कप्पे दोसत्तपरिवड्ढी ॥ ५४२॥

> साधिकपल्यं अवरं कल्पद्धिके स्त्रीणां पंचकं प्रथमवरं । एकादरेा चतुष्के कल्पे द्विसप्तपरिवृद्धिः ॥ ५४२ ॥

साहिय । सौधर्मकल्पद्विकस्रीणामवरमायुः साधिकपल्यं प्रथमे सौधर्मे वरमायुः पंचपल्यं । अथ ईशानाचेकाद्शे कल्पे आनतादिचतुःकल्पे च यथासंख्यं सौधर्मोक्तपंचपल्यात् द्विवृद्धिः सप्तपरिवृद्धिश्च ज्ञातव्या ॥ ५४२ ॥

इदानीं देवानां शरीरोत्सेधमाह;--

दुसु दुसु चदु दुसु चउ तित्तिसु सेसेसु देहउस्सेहो। रयणीण सत्त छप्पणचत्तारि द्लेण हीणकमा ॥५४३॥

> द्वयोर्द्वयोः चतुर्षु द्वयोर्द्वयोःचतुर्षु त्रिश्चिषु रोषेषु देहोत्सेघः। रत्नीनां सप्त षट् पंचचत्वारः दलेन हीनक्रमः॥ ५४३॥

दुसु दुसु । द्वयोर्द्वयोश्चतुर्षु द्वयोर्द्वयोश्चतुर्षु विश्विषु शेषेष्विति दशसु स्थानेषु देहोत्सेधो यथासंख्यं सप्त ७ षट्र ६ पंच ५ चत्वारो ४ रत्नयः तत उपरि अर्द्धहस्तहीनक्रमो ज्ञातव्यः ॥ ५४३ ॥ अथ तेषामुच्छ्वासाहारकालौ निरूपयति;—

पक्खं वाससहस्सं सगसगसायरसलाहि संगुणियं। उस्सासाहाराणं कमेण माणं विमाणेसु॥ ५४४॥

पक्षो वर्षसहस्रं स्वकस्वकसागरशास्त्राभः संगुणितं । उच्छ्वासाहाराणां क्रमेण मानं विमानेषु ॥ ५४४ ॥

पक्खं वास । पक्षो १५ वर्षसहस्रं १००० सोहम्मवरं पछं वरमुविह बिसत्तेत्यायुक्तस्वकीयस्वकीयसागरज्ञातकाभिः संगुणितं दिन ३० वर्षे २००० उच्छासाहाराणां प्रमाणं विमानेषु क्रमेण ज्ञातन्यम् ॥ ५४४ ॥

अथ गुणस्थानमाश्रित्य देवगतावुत्पद्यमानानां स्वरूपं गाथात्रयेणाहः णरितरिय देसअयदा उक्कस्सेणचुदोत्ति णिग्गंथा।
णय अयद देसमिच्छा गेवेज्जंतोत्ति गच्छंति ॥ ५४५॥

नरतिर्यंचः देशायता उत्कृष्टेनाच्युतांतं निर्प्रथाः । न च अयता देशमिथ्या प्रैवेयांतं इति गच्छंति ॥ ५४५ ॥

णरतिरिय । असंयता देशसंयता वा नरास्तिर्यश्रश्लेत्कृष्टेनाच्युतपर्यन्तं गच्छन्ति । द्रव्यनिर्प्रनथा नरा भावेनासंयता भावेन देशसंयताः भावेन मिथ्यादृष्ट्यो वा उपरिमग्रवेयकपर्यन्तं गच्छन्ति ॥ ५४५ ॥

सव्वद्वोत्ति सुदिद्वी महव्वई भोगभूमिजा सम्मा । सोहम्मदुगं मिच्छा भवणतियं तावसा य वरं ॥५४६॥

सर्वार्थीतं सुदृष्टिः महाव्रती भोगभूमिजा सम्यंचः । सौधर्मद्विकं मिथ्या भवनत्रयं तापसाः च वरं ॥ ५४६ ॥

सव्वद्वो । सर्वार्थसिद्धिपर्यन्तं सद्दृष्टिर्द्वव्यभावरूपेण महावती गच्छति । भोगभूमिजाः सम्यग्दृष्टयः सौधर्मद्विकं गच्छन्ति न ततः उपरि । भोगभू- मिजा मिथ्यादृष्टयो भवनत्रयं यान्ति न तत उपरि । पंचाग्न्यादिसाधकास्ता-पसा उत्कृष्टेन भवनत्रयं यान्ति न तत उपरि ॥ ५४६ ॥

चरया य परिव्वाजा बस्नोत्तरपदे।त्ति आजीवा । अणुदिसअणुत्तरादो चुदा ण केसवपदं जांति ॥ ५४७॥

चरकाश्च परित्राजा ब्रह्मोत्तरपदांतं आजीवाः। अनुदिशानुत्तरतः च्युता न केशवपदं यांति ॥ ५४७ ॥

चरणाय । नग्नांडलक्षणाश्चरका एकदण्डित्रिदंडिलक्षणाः परित्राजकाः ब्रह्मकल्पपर्यन्तं यान्ति गच्छन्ति न तत उपरि। कंजिकादिभोजिनः आजीवाः अच्युतकल्पपर्यन्तं यान्ति न तत उपरि। साम्प्रतं देवगतेश्च्युतानामुत्पत्ति-स्वरूपमाह—अनुदिशानुत्तरविमानेभ्यश्च्युताः केशवपदं वासुदेवप्रतिवासुदेव-पदं न यान्ति ॥ ५४७॥

अथातश्च्युत्वा निर्वाणं गच्छतां नामान्याह;—

सोहम्मो वरदेवी सलोगवाला य दक्खिणमरिंदा। लोयंतिय सन्वहा तदो चुदा णिव्वुदिं जांति॥५४८॥

सौधर्मो वरदेवी सलोकपालाश्च दक्षिणामरेंद्राः । लौकांतिकाः सवीर्थाः ततश्चुता निर्वृत्तिं यांति ॥५४८॥

सोहम्मो । सौधर्मेन्द्रस्तस्य पट्टदेवी शची तस्य सोमादिलोकपाला दक्षिणामरेन्द्राः सर्वे लोकान्तिकाः सर्वे सर्वार्थसिद्धिजाः सर्वे ततो देव-गतेश्चयुता नियमेन निर्वृतिं यान्ति ॥ ५४८॥

अथ त्रिषष्टिश्रालाकापुरुषाणां पद्वीमप्रामुवतां नामान्याह;—

णरितरियगदीहिंतो भवणितयादो य णिग्गया जीवा। ण लहंते ते पदविं तेवद्विसलागपुरिसाणं॥ ५४९॥ नरतिर्यगातिभ्यां भवनत्रयाच निर्गता जीवाः । न लभते ते पदवीं त्रिषष्टिशलाकापुरुषाणाम् ॥ ५४९ ॥

णरतिरिय । नरतिर्यग्गतिभ्यां भवनत्रयाच निर्गता जीवास्ते त्रिषष्टिश-लाकापुरुषाणां पदवीं न लभनते ॥ ५४५ ॥

अथ देवानामुत्पत्तिस्वरूपमाहः,---

सुहसयणग्गे देवा जायंते दिणयरोव्व पुव्वणगे । अंतोमुहुत्त पुण्णा सुगंधिसुहफाससुचिदेहा ॥ ५५० ॥

> सुखदायनाये देवा जायंते दिनकर इव पूर्वनगे । अंतर्मुहूर्ते पूर्णाः सुगंधिसुखस्पर्दाद्युचिदेहाः ॥ ५५० ॥

सुहसयण । पूर्वाचले दिनकर इवान्तर्मुहूर्ते षट्पर्याप्त्या पूर्णाः सुगन्धि-सुसस्पर्शशुचिदेहास्ते देवास्सुसशयनाग्रे जायन्ते ॥ ५५० ॥

अथ तत्रोत्पन्नानां तदनंतरं कृत्यविशेषं गाथात्रयेणाहः;— आणंदृतूरजयथुद्दिरवेण जम्मं विबुज्झ सं पत्तं । दृष्टुण सपरिवारं गयजम्मं ओहिणा णव्वा ॥ ५५१॥

आनंदत्र्येजयस्तुतिरवेण जन्म विबुध्य स्वं प्राप्तं ।

हष्ट्वा सपिरवारं गतजन्म अविधना ज्ञात्वा ॥ ५५१ ॥

आनंद । आनन्दत्र्यरवेण जयस्तुतिरवेण चेदं देवजनमेति विबुध्य स्वं
प्राप्तं स्वपिरवारं च हष्ट्वा अविधिज्ञानेन गतजन्म च ज्ञात्वा ॥ ५५१ ॥

धम्मं पसिस्ट्रण णहाद्रूण दहे भिसेयलंकारं ।

लज्द्वा जिणाभिसेयं पूजं कुव्वंति सिद्दृष्टि ॥ ५५२ ॥

धर्म प्रशंस्य स्नात्वा हदे अभिषेकालंकारं ।

लब्ध्वा जिनामिषेकं पूजां कुर्विति सद्दृष्टयः ॥ ५५२ ॥

भ्रम्मं पसंसि । धर्मं प्रशस्य हृदे स्नात्वा पट्टाभिषेकमलंकारं च लब्धा सदृष्टयः स्वयमेव जिनाभिषेकं पूजां च कुर्वति ॥ ५५२ ॥

सुरबोहियावि मिच्छा पच्छा जिणपूजणं पकुव्वंति । सुहसायरमञ्झगया देवा ण विदंति गयकालं ॥ ५५३॥

> सुरबोधिता अपि मिथ्या पश्चाज्जिनं नपूजनं प्रकुर्वित् । सुखसागरमध्यगता देवा न विदंति गतकालं ॥ ५५३ ॥

सुरबोहिया । मिथ्यादृष्ट्यः सुरप्रबोधिता अपि पश्चाज्जिनपूजां प्रकु-वन्ति ते सर्वे देवाः सुखसागरमध्यगताः सन्तो गतकालं न विदन्ति ॥५५२॥ अथ तेषां देवानां सत्कृत्यमाहः;—

महपूजासु जिणाणं कलाणेसु य पजांति कप्पसुरा। अहमिंदा तत्थ ठिया णमंति मणिमउलिघडिदकरा

महापूजासु जिनानां कल्याणेषु च प्रयांति कल्पसुराः । अहर्मिद्राः तत्र स्थिता नमंति मणिमौलिघटितकराः॥ ५५४॥

मह । जिनानां महापूजासु तेषां पंचमहाकत्याणेषु च कल्पजाः सुराः प्रयांति । अहमिंद्रास्तु तत्र स्थिता एव मणिमौलिघटितकराः संतो नमंति ॥ ५५४ ॥

अथ सुरादिसंपत् केषां भवतीत्युक्ते आह;—

विविहतवरयणभूसा णाणसुची सीलवत्थसोम्मंगा। जे तेसिमेव वस्सा सुरलच्छी सिद्धिलच्छी य॥५५५॥

> विविधतपोरत्नभूषाः ज्ञानशुचयः शीलवस्त्रसौम्यांगाः । ये तेषामेव वश्या सुरलक्ष्मीः सिद्धिलक्ष्मीश्च ॥ ५५५ ॥

विह्नि । ये विविधतपोरत्नभूषाः ज्ञानशुचयः शीलवस्त्रसौम्यांगाः तेषामेव सुरलक्ष्मीः सिद्धिलक्ष्मीश्च वश्या भवति ॥ ५५५ ॥ इदानीमष्टमभूमिस्वरूपमाहः,—

तिहुवणमुड्ढारूढा ईसिपभारा धरद्वमी रुंदा। दिग्घा इगिसगरज्जू अडजोयणपमिद्वाहला॥ ५५६॥

त्रिभुवनमूर्घारूढा ईषत् प्राग्भारा धराष्टमी रुद्रा । दीर्घा एकसप्तरज्जु अष्टयोजनप्रामितबाहरूया ॥ ९५६ ॥

तिहुवण । त्रिभुवनमूर्धाह्मढा ईषत्प्राग्भारसंज्ञा अष्टमी घरा तस्या रुंद्रं दैर्घ्यं च एकसप्तरज्जू भवतः । तस्या बाहल्यमष्टयोजनप्रमितम् ॥५५६॥ अथ तन्मध्यस्थासिद्धक्षेत्रस्वरूपं गाथाद्वयेनाहः;—

तम्मज्झे रूप्पमयं छत्तायारं मणुस्समहिवासं । सिद्धक्खेत्तं मज्झडवेहं कमहीण बेहुलियं ॥ ५५७ ॥

तनमध्ये रूप्यमयं छत्राकारं मनुष्यमहीव्यासं ।

सिद्धक्षेत्रं मध्येष्टवेधं कमहीनं बाहुल्यम् ॥ ५५७ ॥

तम्मज्झे। तन्मध्ये रूप्यमयं छत्राकारं मनुष्यक्षेत्रव्यासं सिद्धक्षेत्रमस्ति। तद्वाहल्यं मध्ये अष्टयोजनवेषं अन्यत्र सर्वत्र कमहीनं ज्ञातव्यम्॥ ५५७॥ उत्ताणद्वियमंते पत्तं व तणु तदुवरि तणुवादे। अद्रुगुणडूा सिद्धा चिद्वांति अणंतसुहतित्ता॥ ५५८॥

उत्तानस्थितमंते पात्रमिव तनु तदुपरि तनुवाते । अष्टगुणाह्याः सिद्धाः तिष्ठांति अनंतसुखतृप्ताः ॥ ५५८ ॥

उत्ताण । अंते तनुरूपमुत्तानस्थितपात्रमिव चषकमिवेत्यर्थः तस्य सिद्धिक्षेत्रस्योपरिमतनुवाते अष्टगुणाढ्या अनंतसुखदृप्ताः सिद्धाः तिष्टंति ॥ ५५८ ॥ अथ अनंतसुखतृप्तत्वे दृष्टांतांतरं गाथाद्वयेनाहः —

एयं सत्थं सन्वं सत्थं वा सम्ममेत्थ जाणंता। तिन्वं तुस्संति णरा किण्ण समत्थत्थतचण्हा॥ ५५९॥

एकं शास्त्रं सर्वे शास्त्रं वा सम्यगत्र जानंतः।

तीत्रं तुष्यंति नराः किं न समस्तार्थतत्त्वज्ञाः ॥ ५५९ ॥

एयं। एकं शास्त्रं सर्व शास्त्रं वा सम्यगत्र जानंतो नरास्तीवं तुष्यंति समस्तार्थतत्त्वज्ञास्तु सिद्धाः किं न तुष्यंति? अपि तु तुष्यंत्येव ॥ ५५९ ॥ चिक्कुरुफणिसुरेंदेसहमिंदे जं सुहं तिकालभवं। तत्तो अणंतगुणिदं सिद्धाणं खणसुहं होदि॥ ५६०॥

चिक्रकुरुफणिसुरेंद्रेषु अहिंमद्रे यत् सुखं त्रिकालभवं । तत अनंतगुणितं सिद्धानां क्षणसुखं भवति ॥ ५६० ॥

चिक्ति । चिकिषु कुरुषु फणींद्रेषु सुरेंद्रेष्वहमिंद्रेषु च पूर्वपूर्वस्माद्धत्तरो-त्तरेषामनंतगुणितं यत्सुखं त्रिकालभवं ततः सर्वेभ्यः सिद्धानां क्षणोत्थं सुख-मनंतगुणितं भवति ॥ ५६०॥

इति श्रीनेमिचंद्राचार्यविरचिते त्रिलोकसारे वैमानिकलोका-धिकारः ॥ ५ ॥

अथ नरतिर्यग्लोकाधिकारः॥ ६॥

इतः परं प्राप्तावसरं नरतिर्यग्लोकं निरूपयितुमनास्तावल्लोकद्वयस्थितजि-नभवनस्तुतिपूर्वकं तत्संख्यामाहः;—

णमह णरलोयजिणघर चत्तारि सयाणि दोविहीणाणि बावण्णं चउ चउरो णंदीसर कुंडले रुचगे ॥ ५६१ ॥

नमत नरलोक्तजिनगृहाणि चत्वारि शतानि द्विविहीनानि । द्वापंचाशत् चत्वारि चत्वारि नंदीश्वरे कुंडले रुचके ॥ ५६१ ॥

णमह । नरलोके चतुःशतानि द्विविहीनानि ३९८ जिनगृहाणि नंदीश्व-रद्वीपे कुंडलद्वीपे रुचकद्वीपे च तिर्यग्लोकसंबंधीनि यथासंख्यं द्वापंचाश-जिजनगृहाणि चत्वारि जिनगृहाणि चत्वारि जिनगृहाणि नमत ॥ ५६१ ॥ अथ नरलोकाजिनग्रहाणि कुत्र कुत्र तिष्टंतीत्युक्ते आह;—

मंद्रकुलवक्खारिसुमणुसुत्तररुप्पजंबुसामलिसु । सीदी तीसं तु सयं चड चड सत्तरिसयं दुपणं ॥ ५६२॥

मंद्रकुलवक्षारेषुमानुषोत्तररूप्यजंबूशाल्मलिषु ।

अशांतिः त्रिंशत् तु शतं चत्वारि चत्वारि सप्तितिशतं द्विपंच ५६२ मंदर। मंदरेषु ५ कुळपर्वतेषु ३० वक्षारेषु १०० इष्वकारेषु ५ मानुषोत्तरे१ विजयार्धेषु १७० जंबूवृक्षेषु ५ शाल्मळीवृक्षेषु ५ यथासंख्यं जिनगृहा-ण्यशीति ८० त्रिंशत् ३० शतं १०० चत्वारि ४ चत्वारि ४ सप्तत्युत्तरशतं १७० द्विवारपंच ५ मवंति ॥ ५६२॥

अथ अग्रे वक्ष्यमाणानामधीनां मंद्राश्रयत्वात्तानेव प्रथमं प्रतिपाद्यति;—

जंबूदीवे एको इसुकयपुव्ववरचावदीवदुगे। दो हो मंद्रसेला बहुमज्झगविजयबहुमज्झे५६३ जंबूद्वीपे एकः इषुकृतपूर्वापरचापद्वीपद्विके । द्वौ द्वौ मंदरशैलौ बहुमध्यगविजयबहुमध्ये ॥ ५६३ ॥

जंबू । जंबूद्वीपे एको मंदर: इक्ष्वाकारपर्वतकृतपूर्वापरचापद्वीपद्विके द्वी द्वी मंदरशैछो । तत्रापि ते मंदराः क तिष्ठंति ? भरतादिदेशानामतिश-येन मध्यस्थितो विजयः देश इत्यर्थः तस्यात्यंतमध्यप्रदेशे तिष्ठंति ॥ ५६३॥

अथ तेषां मंद्राणामुभयपाइर्वस्थितक्षेत्राणां नामानि कथयति;—

दिक्लणदिसासु भरहो हेमवदो हरिविदेहरम्मो य । हइरण्णवदेरावदवस्सा कुलपव्वयंतरिया ॥ ५६४ ॥

दक्षिणदिशासु भरतो हैमवतः हरिविदेहरम्यश्च । हैरण्यवदैरावतवर्षाः कुलपर्वतांतरिताः ॥ ५६४ ॥

द्विखण । तेषां मंद्राणां दक्षिणदिशाया आरभ्य भरतः हैमवतः हरिः विदेहः रम्यकः हैरण्यवतः ऐरावत इत्येते वर्षा हिमवदादिकुलपर्वतां-तरिताः ॥ ५६४ ॥

अथ तेषां पर्वतानां नामादिकं गाथाद्वयेनाह;—

हिमवं महादिहिमवं णिसहो णीलो य रुम्मि सिहरी य मूलोवरि समवासा मणिपासा जलणिहिं पुट्टा ॥५६५॥

हिमवान् महादिहिमवान् निषधः नीलश्च रुक्मी शिखरी च । मुलोपारे समन्यासा मणिपार्श्वा जलनिधि स्पृष्टाः ॥ ५६५॥

हिमवं । हिमवान् महाहिमवान् निषधो नीलश्च रुक्मी शिखरी च, एते सर्वे मुलोपरि समानव्यासाः मणिमयपार्श्वा जलनिधिं स्पृष्टाः ॥ ५६५ ॥

हेमज्जुणतवणीया कमसो वेलुरियरजद्हेममया । इगिदुगचउचउदुगइगिसयतुंगा होंति हु कमेण ॥५६६ हेमार्जुनतपनीयाः कमराः वैडूर्यरजतहेममयाः । एकद्विकचतुश्चतुर्द्विकैकराततुंगा भवंति हि कमेण॥ ५६६॥

हेम। हिमवर्णः अर्जुनवर्णः श्वेत इत्यर्थः। तपनीयवर्णः कुक्कटचूडछविरि-त्यर्थः वैद्वर्यवर्णः मयूरकंठच्छविरित्यर्थः, रजतवर्णः हेममयः एते कमशः तेषां पर्वतानां वर्णाः एकशतः द्विशतः चतुःशतः चतुःशतः द्विशतः एकशतः कमेण तेषामुत्सेषा भवंति ॥ ५६६ ॥

इदानीं हिमवदादिकुलपर्वतानामुपरि स्थितह्नदानां नामान्याह;—

पउममहापउमा तिगिंछा केसरि महादिपुण्डरिया। पुंडरिया य दहाओ उवरिं अणुपव्वदायामा ॥५६०॥

पद्मो महापद्मः तिर्गिञ्ञः केसिरः महादिपुंडरीकः । पुंडरीकश्च हृदा उपरि अनुपर्वतायामाः ॥ ५६७ ॥

पडम । पद्मो महापद्मास्तिगिंछः केसिरः महापुंडरीकः पुंडरीक इत्येते हृदास्तेषामुपरि पर्वतानुवर्त्यायामास्तिष्ठंति ॥ ५६७ ॥

अथ तेषां ह्रदानां व्यासादिकं प्रतिपादयन् तत्रस्थांबुजानां स्वरूपं निरूपयति;—

वासायामोगाढं पणदसदसमहदपव्वदुद्यं खु । कमलस्सुद्ओ वासो दोविय गाहस्स दसभागो ॥५६८॥

व्यासायामागाधाः पंचदशदशमहतपर्वतोदयाः खलु ।

कमळस्योदयः व्यासः द्वावि गाधस्य दशभागौ ॥ ५६८ ॥

वासा । तेषां ह्रदानां व्यासायामागाधा यथासंख्यं पंचगुणितदशगुणित-दशमभागहततत्तत्त्ववंतोद्याः १००।२००।४००।४००।२००।१०० सलु। व्या ५००= आ १००० वे १० तत्रस्थकमलस्योदयन्यासौ तु द्वाविक् तत्तद्धदानां गाधदशमभागौ ज्ञातन्यौ ॥ ५६८॥ अथ तेषां कमलानां विशेषस्वरूपं गाथाद्वयेनाह,—

णियगंधवासियदिसं वेलुरियविणिम्मिडचणालजुदं।

एकारसहस्सदलं णववियसियमित्थ दहमज्झे॥ ५६९॥

निजगंधवासितिदिशं वैडूर्याविनिर्मितोच्चनालयुतम् ।
एकादशसहस्रदलं नवविकसितमस्ति हृदमध्ये ॥ ९६९ ॥
णिय । निजगंधवासितिदेशं वैडूर्यविनिर्मितोच्चनालयुतं एकादशोत्तरसहस्रदलं नवविकसितं पृथ्वीसाररूपं कमलं तेषां ह्रदानां मध्ये अस्ति ॥५६९
अथ एतदनुगुणं प्रक्षेपगाथामाह;—

दहमज्झे अरविंदयणालं बादालकोसमुव्विट्ठं। इगिकोसं बाहलं तस्स मुणालं ति रजदमयं॥ ५७०॥

हृद्मध्ये अरविन्दकनालं द्वाचत्वारिंशत्कोशोत्सेधम् । एकक्रोशं बाहरूयं तस्य मृणालं त्रिः रजतमयम् ॥ ५७०॥

दह । ह्रदमध्येरविंदंस्य नालं द्वाचत्वारिंशत्कोशोत्सेधं एककेशशबाहल्यं तस्य मृणालं तु त्रिकोशबाहल्यं रजतमयं स्यान् ॥ ५७० ॥

कमलदलजलविणिग्गयतुरियुद्यं वास कण्णियं तत्थ । सिरिरयणगिहं दिग्घति कोसं तस्सद्धमुभयजोगदलं॥

> कमलदलजलविनिर्गततुर्योदयः न्यासः कर्णिकायाः तत्र । श्रीरत्नगृहं दैर्ध्यत्रिकं कोशः तस्यार्घमुभययोगदलं ॥५७१॥

कमल । कमलोत्सेधार्धमेव नालस्य जलविनिर्गतिः कमलचतुर्थोशः एव उद्यव्यासौ कर्णिकायाः । तत्र श्रीदेवताया रक्ष्ममयं गृहमस्ति तस्य दैर्घ्य-त्रिकं दैर्ध्यव्यासोद्याः यथासंख्यं कोशप्रमाणं तस्यार्धं तयोरुभययो-र्योगार्धं च स्यात् ॥ ५७१ ॥ अथ तन्निवासिनीनां देवीनां नामानि तासां स्थितिपूर्वकं तत्परिवारं चाह;—

सिरिहिरिधिदिकित्तीवि य बुद्धीलच्छी य पल्लिटिदिगाओ लक्खं चत्तसहस्सं सयदहपण पडमपरिबारा ॥ ५७२ ॥

श्री ही घृतिः कीर्तिः अपि च बुद्धिः छक्ष्मीः च पर्व्यस्थितिकाः । छक्षं चत्वारिंशत्सहस्रं शतदशपंच पद्मपरिवारः ॥ ५७२ ॥

सिरि । श्रीह्रीधृतिकीर्तिबुद्धिलक्ष्म्याख्या देव्यः पत्यस्थितिकाः एकं लक्षं चत्वारिंशत्सहस्राणि शतं दश पंचप्रमाणानि कमलस्य परिवारपद्मानिः १४०११५॥ ५७२॥

अथ परिवारकमलस्थितं श्रीदेवीनां परिवारं गाथाचतुष्टयेनाहः— आइच्चंद्जदुपहुदीओ तिष्परीसमग्गिजमणिरुदी । बत्तीसताल अडदाल सहस्सा कमलममरसमं ॥ ५७३॥ आदित्यचंद्रजतुप्रभृतयः त्रिपारिषदाः अग्नियमनैर्ऋत्यां । द्वात्रिंशत् चत्वारिंशत् अष्टचत्वारिंशत्सहस्राणि कमलानि अमरसमानि ।

आइच्च । आियचंद्र जतुप्रभृतयस्त्रयः परिषद्देवाः क्रमेणागियमनैर्कत्यां दिश्चि तिष्ठंति तेषां संख्या द्वात्रिंशत्सहस्राणि चत्वारिशत्सहस्राणि अष्टचत्वां-रिशत्सहस्राणि भवंति कमळानि चामरसमानि ॥ ५७३ ॥

आणीयगेहकमल। पच्छिमदिसि सग गयस्सरहवसहा ॥ गंधव्वणचपत्ती पत्तेयं दुगुणसत्तकक्खजुदा ॥ ५७४ ॥

आनीकगेहकमलानि पश्चिमदिशे सप्त गर्नाश्वरथवृषभाः । गंधर्वनृत्यपत्तयः प्रत्येकं द्विगुणसप्तकक्षयुताः ॥ ५७४ ॥ आणीय । आनीकदेवानां गेहकमलानि सप्त पश्चिमायां दिशि संति ते आनीकाः गजाइवरथवृषभगंधर्वनृत्यपदातय इति सप्तापि प्रत्येकं वक्ष्यमाणस्व-सामानिकसम ४००० प्रथमानीकात् द्विगुणगुणसप्तकक्षयुताः ॥ ५७४ ॥ उत्तरदिसि कोणदुगे सामाणियकमल चदुसहस्समदो । अन्भंतरे दिसं पिंड पुह तेत्तियमंगरकखपासादं ॥ ५७५

> उत्तरदिशि कोणद्विके सामानिककमलानि चतुःसहस्रमतः । अभ्यंतरे दिशं प्रति पृथक् तावन्मात्रांगरक्षप्रासादाः ॥५७५॥

उत्तर । उत्तरियमागस्थितकोण द्वये सामानिकदेवानां कमलानि चतुः-सहस्राणि संति अतोऽ भ्यंतरे प्रतिदिशं पृथक् पृथक् तावन्मात्रां ४००० गरक्षप्रासादाः स्यु ॥ ५७५ ॥

अब्भंतरदिसि विदिसे पडिहारमहत्तरद्वसयकमलं । मणिदलजलसमणालं परिवारं पडममाणद्धं ॥ ५७६ ॥

अभ्यंतरिदिशि विदिशि प्रतिहारमहत्तराणामष्टशतकमलानि ।

मणिद्लजलसमनालं परिवारं पद्ममानार्धम् ॥ ५७६ ॥

अब्भंतर । तेभ्यः अभ्यंतरिद्धिः १४ विदिशि च १३ प्रत्येकमेवं सित प्रतिहारमहत्तराणामष्टे।त्तरशतकमलानि मिणमयदलानि जलोत्सेधसमनालानि सैति परिवारपद्मविशेषस्वरूपं सर्वे मुख्यपद्मप्रमाणार्धं स्यात्॥ ५७६॥

सिरिगिहद्लमिद्रगिहंसोहाम्मिद्स्स सिरिहिरिधिदीओ कित्ती बुद्धी लच्छी ईसाणहिवस्स देवीओ ॥ ५७७॥

> श्रीग्रहदलिनतरगृहं सौधर्मेन्द्रस्य श्रीहीधृतयः । कीर्तिबुद्धिलक्ष्म्यः ईशानाधिपस्य देव्यः ॥ ५७७ ॥

सिरि । श्रीगृहन्यासादिप्रमाणार्ध इतरगृहन्यासादिप्रमाणं स्यात् । श्रीहीषृतयः सौधर्मेंद्रस्य देन्यः कीर्तिबुद्धिलक्ष्म्यः ईशानाधिपस्य देन्यः स्युः ॥ ५७७ ॥ अथ तेषु सरोवरेषु समुत्पन्नमहानदीनां संज्ञा गाथाद्वयेनाह;— सरजा गंगासिंधू रोहि तहा रोहिदास णाम णदी। हरि हरिकंता सीदा सीदोदा णारि णरकंता॥ ५७८॥

सरोजाः गंगासिधू रोहित्तथा रोहितास्या नाम नदी ।
हरित् हरिकांता सीता सीतोदा नारी नरकाता ॥ ९७८ ॥
सरजा । सरिस जाताः गंगासिंधू रोहित्तथा रोहितास्या नामा नदी
हरिद्धिरिकांता सीता सीतोदा नारी नरकांता ॥ ५७८ ॥
सरिदा सुवण्णरूप्यकूला रत्ता तहेव रत्तोदा।
पुव्वावरेण कमसो णाभिगिरिपदक्खणेण गया ॥५७९॥

सरितः सुवर्णरूप्यकूला रक्ता तथैव रक्तादा ।

पूर्वीपरेण क्रमशो नाभिगिरिप्रदक्षिणेन गताः॥ ५७९॥

सरिदः । सुवर्णकूला रूप्यकूला रक्ता तथैव रक्तोदः। एताः सरितः क्रमशः पूर्वोक्ताः पूर्वमुखेनापरोक्ताः अपरमुखेन नाभिगिरिप्रदक्षिणेन गताः॥ ५७९॥

अथ तासां नदीनां उभयतटस्वरूपं कथयाति;—

पुण्णागणागपूगीकंके छितमालके छितंबूली । लवलीलवंगमलीपहुदी सयलणदिदुतडेसु ॥ ५८० ॥

पुंनागनागपूगीकंकेछितमालकद्छीतांबूछी ।

लवलीलवंगमलीप्रभृतयः सकलनदीद्वितटेषु ॥ ५८० ॥

पुण्णाग । पुंनागः नागकेसरः पूगी कंकेछिः तमारुः कद्ली तांबूर्ली स्वर्ती स्वरंगः महीप्रभृतयो वृक्षाः सकस्तनदीद्वितटेषु संति ॥ ५८० ॥

अथ कस्मिन् कस्मिन् सरस्येता नबः उत्पन्ना इति कथयति;—

गंगादु रोहिद्स्सा पडमे रत्तदु सुवण्णमंतदहे । सेसे दो हो जोयणद्लमंतरिदूण णाभिगिरिं ॥ ५८१ ॥ गंगाद्वे रोहितास्या पद्मे रक्ताद्वे सुवर्णा अंतहदे। दोषेषु द्वे द्वे योजनदल्लमंतरित्वा नाभिगिरिम् ॥ ५८१ ॥

गंगा । गंगा सिंधुः रोहितास्या च पद्मह्नदे उत्पन्नाः रक्ता रक्तोदा सुवर्णकूला चांतह्नदे पुण्डरीकाख्ये उत्पन्नाः । शेषेषु सरस्सु द्वे द्वे नद्यौ उत्पन्नो, तत्र गंगा सिंधू रक्ता रक्तोदेति चतुर्नदीः परित्यज्य शेषा नद्यो नाभिगिरिं योजनार्धमंतरित्वा गताः तत्र गंगासिंधुरक्तारक्तोदानां नाभिगिरंरमावादेवावर्जिताः ॥ ५८१ ॥

अथ तत्र गंगाया उत्पत्तिं तद्गमनप्रकारं च गाथात्रयेणाह;---

वज्जमुहदो जणित्ता गंगा पंचसयमेत्थ पुव्वमुहं । गत्ता गंगाकूडं अविपत्ता जोयणद्धेण ॥ ५८२ ॥

वज्रमुखतः जनित्वा गंगा पंचरातमत्र पूर्वमुखं । गत्वा गंगाकूटं अप्राप्य योजनार्धेन ॥ ९८२ ॥

वज्ञ। पद्मसरोवरस्थवज्रद्वाराज्ञनित्वा गंगा पंचशतयोजनान्यत्र हिम-वित पूर्वमुखं गत्वा योजनार्द्धेन गंगाकूटमप्राप्य ॥ ५८२ ॥ दिक्खणमुहं बिल्ता जोयणतेवाससहियपंचसयं। साहियकोसन्द्रजुदं गत्ता जा विविहमणिरूवा ॥५८३॥

दक्षिणमुखं बल्टित्वा योजनत्रयोविंशतिसहितपंचशतम् । साधिककोशार्धयुतं गत्वा या विविधमणिरूपा ॥ ९८३ ॥

दिक्खण । तस्माद्दक्षिणमुखं विक्रित्वा व्यावृत्य त्रयोविंशतिसहितपंचशत-योजनानि साधिककोशार्धयुतानि गत्वा । अस्य वासना—भरतप्रमाणं यो ५२६६ द्विगुणीकृत्य १०५२ है तत्र नदीव्यासं यो ६ को १ अपनीय १०४६ अर्धयित्वा ५२३ शेषयोजनं है चतुर्भिः कोशं कृत्वा र्द्ध भक्तवा है आगते ठब्धे को २ एकं कोशं नदीव्यासाय द्यात् । अविशिष्टं शेषं है है लब्धेककोशं चार्धयेत् । हे है एवं सित योजणतेवीसेत्यायुक्तमंकं व्यक्तं भवति । या जिह्विका प्रणालिका विविधमणिक्ता ॥ ५८३ ॥

कोसदुगदीहबहला वसहायारा य जिब्भियारुंदा। छज्जोयणं सकोसं तिस्से गंतूण पिडदा सा॥ ५८४॥

कोशद्वयदीर्घबाहल्या वृषभाकारा च जिह्विकारुंद्रा । षड्योजनं सकोशं तस्यां गत्वा पतिता सा ॥ ९८४ ॥

कोस । कोशद्वयदीर्घनाहल्या वृषभाकारा कोशसहितषड्योजनरुंद्रा तस्यां प्रणालिकायां गत्वा सा गंगा नदी पतिता ॥ ५८४ ॥

अथ प्रणालिकायाः वृषमाकारत्वमन्वर्थयति; ---

केसरिमुहसुदिजिब्भादिही भूसीसपहुदिणो सरिसा। तेणिह पणालियासा वसहायारेत्ति णिदिहा॥५८५॥

केशरिमुखश्रुतिनिह्वादृष्टयः भूशीर्षप्रभृतयः गोसदृशाः । तेनेह् प्रणालिका सा वृषभाकारा इति निर्दिष्टा ॥ ५८५ ॥

केसरि । मुलश्रुतिजिह्वादृष्टयः केसिस्सिदृक्षाः भूशीर्षप्रभृतयः गोसदः-क्षास्तेन कारणेनेह सा प्रणालिका वृषभाकारेति निर्दिष्टा ॥ ५८५ ॥

अथ पतितायास्तस्याः पतनस्वरूपं गाथापंचकेनाहः;—

भरहे पणकदिमचलं मुचा कहलोवमा दहब्वासा । गिरिमूले दहगाहं कुंडं वित्थारसिंड जुदं ॥ ५८६ ॥

> भरते पंचकृतिमचलं मुक्त्वा काहलोपमा दशन्यासा । गिरिम्ले दशगाधं कुंडं विस्तारषष्ठियुतम् ॥ २८६ ॥

भरहे । भरते पंचकृति २५ योजनमचलं मुक्तवा काहलोपमा दशयो-१६ जनन्यासा सती गिरिमूले दशयोजनावगाधषष्टियोजनविस्तारयुतं कुंडमस्ति ॥ ५८६ ॥

मज्झे दीओ जलदो जोयणदलमुग्गओ दुघणवासो। तम्मज्झे वज्जमओ गिरी दसुरसेहओ तस्स ॥ ५८७॥

> मध्ये द्वीपः जलतः योजनदलमुद्गतः द्वित्रनन्यासः । तन्मध्ये वज्रमयः गिरिः दशोत्सेधः तस्य ॥ ९८७॥

मज्ञे । तन्मध्ये जलादुपरि योजनार्धमुद्गतः द्विघन ८ व्यासः द्वीपोस्ति। तन्मध्ये वज्रमयो दशयोजनोत्सेधो गिरिरास्ति तस्य ॥ ५८७॥

भूमज्झग्गो वासो चदु दुगि सिरिगेहमुवरि तव्वासो। चावाणं तिदुगेकं सहस्ममुदओ दु दुसहस्सं॥ ५८८॥

> भूमध्यात्रो व्यासः चतुः द्विकं एकं श्रीगेहमुपरि तद्वचासः। चापानां त्रिद्विकैकं सहस्रमुदयस्तु द्विसहस्रम् ॥ ५८८॥

भूम । भूव्यासो मध्यव्यासी अग्रव्यासश्च यथासंख्यं योजनानि चत्वारि द्वि एकं स्युः । तस्य गिरेरुपरि श्रीगृहमस्ति । तद्भमध्याग्रव्यासश्चापानां त्रिसहस्रं द्विसहस्रमेकसहस्रं उदयस्तु द्विसहस्रं स्यात् ॥ ५८८ ॥

पणसयद्लं तदंतो तद्दारं हाल वास दुगुणुद्यं। सञ्चत्थ धणू णेयं दोण्णि कवाला य वज्जमया॥५८९॥

> पंचरातद्र तद्ंतरं तद्द्वारं चत्वारिंशत व्यासं द्विगुणोद्यं । सर्वत्र धनुः ज्ञेयं द्वौ कपाटौ च वज्रमयौ ॥ ५८९ ॥

पण । श्रीगृहाभ्यंतराविस्तारः पंचशततद्दलयोर्मिलितप्रमाणं स्यात् । तस्य श्रीगृहद्वारं चत्वारिंशद्दचासं ४० तद्द्विगुणो ८० दयं स्यात् । सर्वत्र । श्रीगृहमानं धनुः प्रमितं ज्ञेयं तस्य द्वो कवाटी वज्रमयौ ॥ ५८९ ॥

सिरिगिहसीसद्वियंबुजकाण्णियसिंह।सणं जडामउलं । जिणमभिसेत्तुमणा वा ओदिण्णा मत्थए गंगा॥ ५९०॥

श्रीगृहशिषेस्थितांबुजकर्णिकासिंहासनं जटामकुटं । जिनमभिषेक्तुमना वा अवतीर्णा मस्तके गंगा ॥ ५९०॥

सिरि । श्रीगृहशीर्षास्थतांबुजकर्णिकासिंहासनं जटामकुटं जिनमभिषि-कुमना इव जिनमस्तके गंगावतीर्णा ॥ ५९० ॥

अथ कुंडात् निंगत्य गच्छंत्या गंगायाः स्वरूपं तत्स्थानस्वरूपं च गाथा-षट्नेनाहः,—

कुंडादो दक्किलणदो गत्ता खंडप्पवादणामगुहं । अडजोयणवित्थिण्णा विणिग्गया कुदवहिद्वादो ॥५९१॥

कुंडात् दाक्षिणतः गत्वा खंडप्रपातनामगुहास् । अष्टयोजनविस्तीर्णा विनिर्गता कुतपाधस्तात् ॥ ५९१ ॥

कुंडादे । कुंडान्निर्गत्य दक्षिणाभिमुखं गत्वा विजयार्धस्य खंडप्रपातना-मगुहां कुतपाद्धस्तात्प्रविश्याष्टयोजनविस्तीर्णा सती पुनः कुतपाद्धस्तादेव विनिर्गता ॥ ५९१ ॥

दारगुहुच्छयवासा अड बारस पव्वदं व दीहत्तं। वज्जछवासकवाडदु वेयडूगुहा दुगुभयंते॥ ५९२॥

द्वारगुहोच्छ्रयन्यासौ अष्ट द्वादश पर्वत इव दीर्घत्वं । वज्रषट्न्यासकपाटद्वयं विजयार्घगुहा द्विकोभयांते ॥ ५९२ ॥

दार । द्वारगुहयोः प्रत्येकमुच्छ्रयव्यासावष्टं ८ द्वादश १२ योजनी पर्वतिविस्तारवद्वह ५० योदीं र्वतं विजयार्धगुहाद्वयोभयाते वज्रमयष्ट्योजन-व्यासकवाटद्वयमस्ति ॥ ५९२ ॥

उम्मग्गणिमग्गणदी गुहमज्झगकुंडजा दु पुव्ववरे । जोयणदुगदीहाओ पुसंति उभयंतदो गंगं ॥ ५९३ ॥

उन्मय्ननिमग्ननद्यौ गुहामध्यगकुंडजे तु पूर्वापरस्याम् ।

योजनद्वयदैर्ध्यं स्पृशतः उभयांततः गंगाम् ॥ ५९३ ॥

उम्मग्ग । उन्मग्ननिमग्ननद्यौ पूर्वापरिदिशि गुहामध्यगतकुंडादुत्पद्योभ-यांततः योजनद्वयदैष्ट्यें सत्यौ गंगां स्पृशतः ॥ ५९३ ॥

णियजलपवाहपिंडदं दृष्वं गुरुगंपि णेदि उवरि तटं। जम्हा तम्हा भण्णदि उम्मग्गा वाहिणी एसा॥ ५९४॥

निजजलप्रवाहपतितं द्रव्यं गुरुकमि नयाति उपरि तटम् । यस्मात् तस्मात् भण्यते उन्मग्ना वाहिनी एषा ॥ ५९४ ॥

णिय । निजजलप्रवाहपतितं गुरुकमापि द्रव्यं यस्मादुपरि तटं नयति तस्मादेषा उन्मग्नावाहिनीति भण्यते ॥ ५९४ ॥

णियजलभरउवरि गदं दव्वं लहुगंपि णेदि हिट्ठिमा। जेण्णं तेण्णं भण्णदि एसा सरिया णिमग्गंति ॥ ५९५॥

निजजलभरोपिरि गतं द्रव्यं लघुकमि नयति अधस्तनं । येन तेन भण्यते एषा सरित् निमग्ना इति ॥ ५९५ ॥

णिय । निजजलभारोपरिगतं लघुकमि द्रव्यमधस्तान्नयित येन तेनैषा सरिन्निमग्नेति भण्यते ॥ ५९५ ॥

तत्तो दक्क्षिणभरहस्सद्धं गंतूण पुव्वदिसवदणा । मागहदारंतरदो लवणसम्रद्धं पविद्वा सा ॥ ५९६ ॥

ततो दक्षिणभरतस्यार्घं गत्वा पूर्वदिशावदना । मागधद्वारांतरतः लवणसमुद्रं प्रविष्टा सा ॥ ५९६ ॥ तत्तो । ततो मुहाया निर्गत्य दक्षिणभरतस्यार्ध ११९ भा हेट गत्वा ।
यतावत्कथं ? भरतप्रमाणे ५२६ हेर विजयार्थव्यासं ५० त्यक्त्वा ४७६ हेर अर्थिते २३८ हेर एकभरतस्य प्रमाणं । एकस्मिन पुनरिर्धिते ११९ हेट दक्षिणभरतार्थ स्यात् । पूर्विदेग्वदना मागधद्वारांतरतः सा गंगा लवण-समुदं प्रविद्या । ५९६ ॥

इदानीं सिंधुनदीस्वरूपं निरूपयति;—

गंगसमा सिंधुणदी अवरमुहा सिंधुकूडविणिवित्ता । तिमिसगुहाद्वरंबुहिमिया पमासक्खदारादो ॥ ५९७॥

गंगासमा सिंधुनदी अपरमुखा सिंधुकूटविनिवृत्ता । तिमिस्रागुहादपरांबुधिमिता प्रमासाच्यद्वारतः ॥ ५९७ ॥

गंग । गंगाया या वर्णनोक्ता तत्समा सिंधुनदी । अयं विशेषः । इयं त्वपरदिगमिमुखा सिंधुकूटाद्विनिवृत्य तमिस्रगुहां प्रविश्य ततोपि निर्गत्य प्रभासाख्यद्वारतः अपरांबुधिमिता । शेषं सर्व गंगावद्वगंतव्यम् ॥ ५९७॥

अथ शेषनदीनां स्वरूपमाह;---

सेसा रूप्पंता दहवित्थारूणचलरुंददलमुवरिं। गंतूण दक्खिणुत्तरमणुपुट्ठा पुव्ववरजलहिं॥ ५९८॥

शेषा रूप्यंता हदविस्तारोनाचलरुंद्रदलमुपरि । गत्वा दक्षिणोत्तरमनुस्पृष्टाः पूर्वापरनलिय ॥ ५९८ ॥

संसा । शेषा रोहिदाचा रूप्यकूलांता नद्यः स्वकीयस्वकीयह्नद्विस्तारं प्०।२००।२००।२०००।१०००।५००दि २ अष्ट ८ द्वात्रिंशत २२ द्वात्रिंशत ३२ अष्ट ८ द्विकामिः २ हिमवतादिशलाकामिर्भरतक्षेत्रप्रमाणे प्रदर्भ गुणिते सित हिमवदादिपर्वतानां विस्तारः स्यात् । हिम १०५२ हे महा ४२१० हे ने विष १६८४२ हे ने हिम ४२१० हे ने

शिस १०५२ है है एतस्मिन्नचलरुंद्रे न्यूनियत्वा ५५२ है है। ३२१० है है १४८४२ है है। १४८४२ है है। ३२१० है है। ५५२ है है अधीकृतप्रमाणं हिम २७६ है है महा १६०५ है है निष ७४२१ है है नील ७४२१ है है सिम १६०५ है होसि २७६ है तत्तत्पर्वतस्योपि दक्षिणोत्तरामिमु लंगत्वा अनु पश्चात्पूर्वापरजलिं स्प्रष्टाः ॥ ५९८॥

अथ रक्तारकोदादीनां प्रणालिकादिप्रमाणमाह;—

गंगादुगं व रत्तारत्तोदा जिन्भियादिया सन्वे । सेसाणं पि य णेया तेवि विदेहोत्ति दुगुणकमा ॥५९९॥

> गंगाद्विकं व रक्तारक्तोदा जिह्निकादिका सर्वे । शेषाणामि च ज्ञेयाः तेषि विदेहांतं द्विगुणक्रमाः ॥ ५९९ ॥

गंगा । गंगाद्विकमिव रक्तारकोदयोर्जिह्विकादिप्रमाणिवशेषाः सर्वे शेषनदीनामिप वातप्रणालिकादयः सर्वेषि विदेहपर्यतं द्विगुणक्रमा ज्ञेयाः ॥ ५९९ ॥

अय तासां नदीनां विस्तारमाहः —

गंगदु रत्तदु वासा सपादछण्णिग्गमे विदेहोत्ति । दुगुणा दसगुणमंते गाहो वित्थार पण्णंसो ॥ ६००॥

> गंगाद्वयोः रक्ताद्वयोः व्यासाः सपादषट् निर्गमे विदेहांतम् । द्विगुणा दशगुणा अंते गाधः विस्तारः पंचाशदंशः ॥ ६००॥

गंगतु । गंगादिकरकादिकयोहेदनिर्गमव्यासाः सपादषड्योजनानि ६ रे अन्यासां नदीनां निर्गमव्यासाः विदेहपर्यंतं द्विगुणक्रमाः स्युः । सर्वासां नदीनामंते समुद्रप्रवेशे व्यासा दशगुणाः सर्वासां गाधस्तत्तदिस्तारपंचाश-दंशः स्यात् ॥ ६०० ॥ अथ तासां नदीनां तोरणस्वरूपं गाथाद्वयेनाह;—
णिद्णिग्गमे पवेसे कुंडे अण्णत्थ चावि तोरणयं ।
विंबजुदं उवरिं तु दिक्कण्णावाससंजुत्तं ॥ ६०१ ॥
नदीनिर्गमे प्रवेशे कुंडे अन्यत्र चापि तोरणकम् ।

बिंबयुतं उपरि तु दिकन्यावाससंयुक्तम् ॥ ६०१॥

णितः । नदीनिर्गमे प्रवेशे कुंडे अन्यत्रापि च उपरि जिनविंबयुतं विकन्यावाससंयुक्तं तोरणमस्ति ॥ ५०१ ॥

तत्तोरणवित्थारो सगसगणदिवाससरिसगो उद्ओ। वासादु दिवड्ढगुणो सञ्वत्थ दलं हवे गाहो॥ ६०२॥

> तत्तोरणविस्तारः स्वकस्वकनदीव्याससदशः उदयः । व्यासात् द्वचर्धगुण्यः सर्वत्र दल्लं भवेत् गाधः ६०२ ॥

तत्तोरण । तत्तोरणानां विस्तारः स्वकीयस्वकीयनद्वियास ६ है सद्दशः, उद्यस्तु व्यासात् द्वितीयार्ध है गुण्यः ९ है । सर्वत्र तोरणानां गाधः अर्थ-योजनप्रमितं मवेत् ॥ ६०२ ॥

अथ पूर्वीक्तवर्षवर्षधरपर्वतानां विस्तारानयने करणसूत्रमाहः;— विजयकुलद्दी दुगुणा उभयंतादो विदेहवस्सोत्ति । गुणपिंडदीवसगगुणगारो हु पमाणफलइच्छा ॥६०३॥

विजयकुलाद्रयः द्विगुणा उभयांततः विदेहवर्षान्तं । गुणपिंडद्वीपस्वकगुणकारो हि प्रमाणफलेच्छाः ॥ ६०३ ॥

विजय । विजया देशा इत्यर्थः कुछ।द्रयश्च उभयांततः विदेहपर्यंतं द्विगुणद्विगुणा भवंति, गुणकारपिंड १९० द्वीप १००००० स्वकीयस्वकी-यगुणकाराः भर १ हिम २ हैम ४ यथासंख्यं प्रमाणफल्डःच्छाः खलु । अनेन त्रैराशिकेन तत्र क्षेत्रपर्वतानां विस्तारः आनेतव्यः॥ ६०३॥ एवमुक्त्रैर।शिकानीतभरतक्षेत्रे व्यासमुचारयित;— भरहस्स य विक्षंभो जंवूदीवस्स णउदिसद्भागो। पंचसया छव्वीसा छच कला ऊणवीसस्स।। ६०४॥

भरतस्य च विष्कंशे जंबूद्वीपस्य नवतिशतभागः।
पंचशतानि षड्विंशानि षट् च कला एकोनविंशतेः ॥६०४॥
भरहः। भरतस्य विष्कंभो जंबुद्वीपस्य १ ल. नवतिशत भागः १९०
स क इतिचेत, पंचशतयोजनानि षड्विंशत्यधिकानि एकोनविंशतेः षट्कलाभ्यधिकानि भरतविष्कंभः स्यात् । ५२६ क्ष्तिः।। ६०४॥

तथा बैराशिकेन सिद्धं विदेहाविष्कंभांकं प्रतिपादयन् अत्रैवीपिर वश्य-माणविदेहक्षेत्रादीनामानयनविधानमाहः —

चुलसीदि छतेर्तासा चत्तारि कला विदेहविक्खंभो । णदिहीणदलं विजया वक्लारविभंगवणदीहा ॥६०५॥

> चतुरशीति षट्त्रयस्त्रिशत् चतस्रः कला विदेहविष्कंभः । नदीहीनदलं विजयवक्षारविभंगवनदीर्घे ॥ ६०५ ॥

चुल । चतुरशीतिषट् त्रयस्त्रिंशयोजनानि एकान्नविंशतेश्वतस्नः कलाश्व ३३६८४ ई विदेहविष्कंमः स्यात् । अत्र नदीप्रमाणं निर्गमे ५० समुद-प्रवेशे ५०० मध्ये यथासंभवं हीनयित्वा ३३१८४ ई अधीकृते १६५९२ ई तद्देशवक्षारपर्वतविभंगनदीवनानां दैर्ध्यप्रमाणं स्यात् ॥ ६०५ ॥

सांप्रतं विदेहमध्यस्थितमंदरिगरेः स्वरूपमाचष्टेः;— मेरू विदेहमज्झे णवणउदिदहेक्कजोयणसहस्सा । उद्यं भूमुहवासं उवरुवरिगवणचउक्कजुदा ॥ ६०६ ॥

> मिरुः विदेहमध्यें नवनवतिदशैकयोजनसहस्राणि । .उदयः भूमुखव्यासः उपर्युपरिगवनचतुष्कयुतः ॥ ६०६ ॥

मेरू । विदेहस्य मध्यप्रदेशे मेरुरस्ति, तस्योदयभूमुखव्यासा यथासंख्यं नवनवतिसहस्र ९९००० दशसहस्र १०००० एकसहस्र १००० योजना-नि स्यु: । स च पुनरुपर्युपरि कणयगतवनचतुष्कयुत: ॥ ६०६ ॥

इदानीं वनचतुष्कस्य संज्ञाः तदंतरालं च प्रतिपादयति;——

म् भद्दसाल साणुग णंदणसोमणसपांडुकं च वणं । इगिपणघणबाबत्तरिहद्पंचसयाणि गंतूणं ॥ ६०७ ॥

भुवि भद्रशास्त्रं सानुगं नंदनसौमनसपांडुकं च वनम् । एक पंचघनद्वासप्ततिहतपंचशतानि गत्वाः।। ६०७ ॥

भूभद्द । भूगतं वनं भद्रशालाख्यं सानुत्रयगतानि यथासंख्यं नंदनसौ-मनसपांडुकाख्यवनानि, तानि एक १ पंचघन १२५ द्वासप्तति ७२ हत गंचशतयोजनानि ५००।६२५०।३६०००। गत्वा गत्वा तिष्ठंति ॥ ६०७॥

अथ तद्दनस्थवृक्षानाह;---

मंदारचूद्चंपयचंदणघणसारमाचचाचेहिं।
तंबृलिपूगजादीपहुदीसुरतरुहि कयसोहं॥ ६०८॥

मंदारचूतचंपकचंदनवनसारमोचचोचैः । तांबूलीपूगजातिप्रभृतिसुरतरुभिः कृतशोमानि ॥ ६०८ ॥

मंदार । मंदारचूतचंपकचंदनघनसारमोचचोचैः तांबूठीपूगजातिप्रभृ-तिभिः सुरतरुभिश्च कृतशोभानि तानि वनानि ॥ ६०८ ॥

सांप्रतमितरमंदराणां व्यवधानानिह्नपणव्याजेनोत्सेधं कथयति;—

पणसय पणसयसहियं पणवण्णसहस्सयं सहस्साणं । अट्ठावीसिद्राणं सहस्सगाढं तु मेरूणं ॥ ६०९ ॥ पंचरातं पंचरातसहितं पंचपंचारातसहस्रकं सहस्राणां । अष्टाविंरातिरितरेषां सहस्रगाधस्तु मेरूणाम् ॥ १०९ ॥

पणसय । पंचशतयोजनानि ५०० पंचशतसहितं पंचपंचाशत्सहस्र-योजनानि ५५५०० अष्टाविंशतिसहस्रयोजनानि २८००० इतरेषां मेरूणां वनाद्वनांतराणि पंचानां मेरूणां सहस्रयोजनावगाधो १०००ज्ञातन्यः।६०९। अथ तेषां वनानां विस्तारं निरूपयति;—-

बावीसं च सहस्सा पणपणछक्कोणपणसयं वासं। पढमवणं वज्जित्ता सञ्वणगाणं वणाणि सरिसाणि६१०

द्वाविंशतिः च सहस्रं पंचपंचषट्कोनपंचशतं व्यासं । प्रथमवनं वर्जायत्वा सर्वनगानां वनानि सदशानि ॥ ६१०॥

बावीसं । सुदर्शनमेरोर्भद्रशालवनं पूर्वापरेण द्वाविंशतिसहस्रयोजन-व्यासं, नंदनं पंचशतयोजनव्यासं, सौमनसं पंचशतयोजनव्यासं, पांडुकं षडूनपंचशतयोजनव्यासं ४९४ । सुद्र्शनस्य प्रथमवनं वर्जियित्वा सर्वम-रूणां नंदनानि सदृशप्रमाणानि ॥ ६१० ॥

अथ तद्वनचतुष्टयस्थितचैत्यालयसंख्यामाहः,—

एकेकवणे पडिदिसमेकेकिजिणालया सुसोहंति। पडिमेरुमुवरि तेसिं वण्णणमणुवण्णइस्सामि ॥६११॥

एकैकवने प्रतिदिशमेकैकजिनालयाः सुराभिते । प्रतिमेरुमुपरि तेषां वर्णनमनुवर्णयिष्यामि ॥ ६११ ॥

पक्के । प्रतिमेरं एकैकस्मिन् वने प्रतिदिशमेकैकजिनालयाः सुशोमंते । उपिर तेषां चैत्यालयानां वर्णनमनु पश्चान्नंदीश्वरद्वीपवर्णनावसरे वर्ण-यिष्यामि ॥ ६११ ॥ सुदर्शनस्य दक्षिणोत्तरभद्रशालवनप्रमाणमाहः,--

पढमवणडसीदंसो दक्खिणउत्तरगभद्दसालवणं। बिसदं पण्णासहियं खुल्लयमंदरणगेबि तहा ॥६१२॥

प्रथमवनाष्टाशित्यंशः दक्षिणोत्तरगभद्रशालवनम् । द्विशतं पंचाशद्धिकं क्षुक्लकमंदरनगेपि तथा ॥ ६१२ ॥

पढम । सुदर्शनमेरो: पूर्वापरभद्रशालवनस्य २२००० अष्टाशीति ८८ भागो दक्षिणोत्तरगतभद्रशालवनप्रमाणं स्यात् । पंचाशत्सिहतं द्विशतं २५० तक्ष्वचं स्यात् । क्षुल्लकमद्रनगेष्विप तथा वश्यमाणपूर्वीपरभद्रशालस्याष्टाशी-त्यंश एव तथा दक्षिणोत्तरभद्रशालवनप्रमाणं स्यात् ॥ ६१२ ॥

अथ वनोभयपार्श्वगतवेदीस्वरूपमाह;---

वेदी वणुभयपासे इगिद्लचरणुद्यिवत्थरोगाढो । हेमी सघंटघंटाजालसुतोरणग बहुदारा ॥ ६१३ ॥

वेदी वनोभयपार्श्वे एकदलचरणोदयविस्तारावगाधाः । हैमी सघंटघंटाजालसुतोरणका बहुद्वारा ॥ ११३॥

बेदी । भद्रशालादिवनोभयपार्श्वे हेममया महाघंटा क्षुष्ठकघंटाजाला-लंकृतसुतोरणयुतबहुद्वारा वेद्यास्ति । तस्या उदयविस्तारावगाधा यथासंख्यं एकयोजनार्धयोजनयोजनचतुर्थाशाः स्युः ॥ ६१३ ॥

अथ मेरोश्वित्रातल्रव्यासानयने नंदनसाँमनससमरुद्रादिक्षेत्रव्यासोदयान-यने च हानिचयानयनार्थं गाथाद्वयमाह । तद्यथा । मेरोर्मुखं १००० तद्भूमो १०००० विशेषयित्वा ९००० एतावतो मेरूद्यस्य ९९००० एसावति हानिचये ९००० एकयोजनस्य कियद्धानिचयमिति संपात्यः मवीभरपवर्तिते एवं १९ एतद्धानिचयं धृत्वा अपरत्रैराशिकविधानमुच्यते ॥ तत्र प्रथमामिदं त्रैराशिके शेयमः;— इदि जोयण एगारहभागो जदि वड्ढदे पहायदि वा। तलणंदणसोमणसे किमिदि चयं हाणिमाणिज्जो॥६१४॥

इति योजनस्य एकाद्शभागः यदि वर्धते प्रहीयते वा । तल्लनंदनसौमनमे किमिति चयं हानिरानेतव्यम् ॥ ६१४ ॥

इदि । एकयोजनोदयस्य १ एकयोजनैकादशभागो ने यदि वर्धते प्रहीयते वा तदा मेरुतलनंदनसौमनसानामुद्रयस्य १०००।५००।५१५०० कियद्वर्धते प्रहीयते चेति संपात्य हानिचयमानेतव्यं । तल्लव्यासे वृद्धिः ९०१११ नंदने हानिः ४५५५ सौमनसे हानिः ४६८१११ ॥ ६१४॥ सगसगहाणिविहीणे भूवासे चयजुदे मुहठ्वासे । गिरिवणबहिरबभंतरतलविस्थारप्पमा होदि ॥ ६१५॥

स्वकस्वकहानिविहीने भूव्यासे चययुते मुखव्यासे । गिरिवनबाह्याभ्यंतरतलिवस्तारप्रमा भवति ॥ ६१५ ॥

सग । मेरोस्तत्तत्कणयगतभूव्यासे स्वकीयस्वकीयहानौ विहीनायां सत्यां तत्तनमुखव्यासे च तत्तचये युते सित गिरेस्तलविस्तारप्रमाणं भवित, वनस्य बाह्याभ्यंतरिवस्तारप्रमाणं च भवित । प्रागानीतमेरुतलहानिचये ९०११ मेरोर्भूव्यासे १०००० मिलिते सित १००९०१९ चित्रातले व्यासो भवित । तत्र तस्यां हाना ९०१९ वपनीतायां १०००० मेरोर्भूव्यासः । एतावत्यपसरणे १०००० मेरोर्भूव्यास्त्र इति संपात्य समच्छेदेन १०००० मेरोर्भूव्यासपर्यतमुत्सेधः स्यात् । नंदनस्य हानिचय ४५५५ मेर्भू भूव्यासे १०००० अपनीते ९९५४ १५ नंदन्वाह्यव्यासः स्यात् । तद्धानिचयांश १५ अधिनोः ४५ समच्छेदेन संमेल्य ५००० एतावदपसरणे १००० भद्रसालाक्षेत्र एक्योजनोदयश्चेदेतावदपसरणे ५०० किमिति संपात्यापवर्तिते ५०० भद्रसालाक्षेत्र नपर्यतमुत्सेधः स्यात् । नंदनबाह्यव्यासे

९९५४ है नंदनव्यासं ५०० उभयपार्श्वार्थ द्विगुणीकृत्य १००० अपनीतः ८९५४ है समरुंद्ररूपनंदनाभ्यंतरव्यासः स्यात् ॥ ६१५ ॥

अथ समरुंद्रोत्सेधानयनप्रकारनाहः; ---

एयारंसोसरणे एगुद्ओ द्ससएसु किं लद्धं। णंदणसोमणसुवरिं सुदंसणे सरिसरुंदुद्ओ॥६१६॥

एकादशांशापसरणे एकोदयः दशशतेषु किं छब्धं । नंदनसौमनसोपरि सुदर्शने सदशरुद्रोदयः ॥ ६१६ ॥

एयारं । एकादशांशा ने पसरणे एकयोजनीदयश्चेद्दशशता १००० पसरणे किं लब्धमिति संपातिते ११००० सुदर्शनोपरिमनंदन-सौमनसयोः समरुद्रोदयः स्यात् । सौमनसहानिचये ४६८१ के नंदनाभ्यं-तरव्यासे ८९५४ के अपनीते ४२७२ के सौमनसे बाह्यव्यासः स्यात् । सौमनसहानिचयांशांशिनोः ४६८१ के मेलनं कृत्वा प्रिप्त एयारसे-त्यादिविधिना संपात्यापवर्तिते ५१५०० सौमनसपर्यतमुत्सेधः स्यात् । सौमनसबाह्यव्यासे ४२७२ के सौमनसव्यासं ५०० पार्श्वद्वयार्थं द्विगुणीकृत्य १००० अपनीते ३२७२ के सौमनसम्यंतरव्यासः स्यात् । अत्रोत्सेधः प्रागानीतसमरुद्रोदय एव स्यात् । एतावदुद्यस्य १ एतावद्धानौ सत्यां के एतावदुद्वयस्य १ पतावद्धानौ सत्यां के एतावद्धानो स्थात् । एतां २२७२ के सौमनसाभ्यंतरव्यासे ३२७२ के पांकुके हानिस्यात् । एतां २२७२ के सौमनसाभ्यंतरव्यासे ३२७२ के आनयेचेत १००० पांकुकवाह्यव्यासः स्यात् । पांकुकहानिचयां २२७२ के शांशिनौ मेलियित्वा रूप्त के पाग्वदेयारंसेत्यादिविधिना संपात्यापवर्तिते २५००० पांकुकपर्यतोत्सेधः स्यात् ॥ ६१६ ॥

अथ क्षुत्रकमंदिरस्य द्वानिचयानयनसूत्रमाहः;—

मूमीदो दसभागो हायदि खुल्लेस णंदणादुवरिं। सयवग्गं समरुंदो सोमणसुवरिंपि एमेव ॥ ६१७ ॥ भूमितः दशमभागः हि।यते क्षुत्नकेषु नंदनादुवरि । शतवर्गः समरुद्रःसौमनसोपरि अपि एवमेव ॥ ६१७॥

भूमिदो । भूमितो दशमांश है हानौ यद्येकं योजनं स्यात्तदा सहस्रयोजनहानौ कियानुद्य इति संपातिते शतवर्गक्षो ठब्धोद्यः १०००० श्रुष्ठकमंदिरेषु ४ नंदनवनादुपस्तिमनसमरुंद्रोदय: स्यात् । सौमनसोपरिमसमहंद्रोप्येवमेव स्यात् । मुखं १००० भूमौ ९४०० विशेषिते हानिः ८४०० क्षुल्लकमंदरोदयस्य ८४०० एतावद्धानौ ८००० एकयोजनोदयस्य किमिति संपात्या चतुरशीत्यापवर्तिते कु एक-योजनहानिचय: स्यात् । एतद्भृत्वा एकयोजनोदयस्य एतावच्चये 🔓 सह-स्रयोजनोदयस्य किमिति संपात्यापवर्तिते चयः स्यात् १००। एतत्क्षुष्ठक-मेरोरमे वश्यमाणभूवयासे ९५०० मेलयेचेत् चित्रातलव्यासः स्यात् । ९५०० एतस्मिन् तद्धानौ १०० अपनीतायां सत्यां ९५०० भृव्यासः स्यात्। एतावद्धानौ १०० किमीति संपातिते १००० तत्रस्थोदयः स्यात् । एतावदुदयस्य १ एतावद्धानौ नै एतावदुदयस्य ५०० किमिति संपात्यापवर्त्य ५० तं भूव्यासे ९४०० अपनयेचेत् तदुप-रितनव्यासः स्यात् ९३५० । एतावद्धानौ नै एकोद्ये १ एतावद्धानौ ५० किमितिसंपातिते ५०० तत्रस्थोदयः स्यात् । एतावद्धदयस्य १ एताव-द्धानो 😘 एतावदुद्यस्य १०००० किमिति संपात्यापवर्तितं लब्धं १००० अधस्तनव्यासे ९३५०अपनयेत् । ८३५० एतन्नंदनसमरुद्रव्यासः · स्यात् । समरुंद्रयोर्द्वयोरुत्सेधोनंतर एवानीत: स एतावदुदयस्य १ एतावद्धानौ १ एतावदुद्यस्य ४५५०० कि।मिति संपात्यापवार्तितं ४५५**० अधस्त-**नसर्मर्हद्रव्यासे ८२५० अपनयेत् ३८०० समरुद्रोपरिमक्षेत्रव्यासः स्यात् । एतावद्धानौ १० एकोदये १ एतवाद्धानौ ४५५० किमिति संपातिते ४५५०० तत्रस्थोदयः स्यात् । एतावदुदयस्य १ एतावद्धानौ 🤚 एता-वदुद्यस्य १०००० किमिति संपात्यापवर्तिते १००० अधस्तनव्यासे

३८०० अपनयेत् २८०० एतत्सौमनसरुंद्रव्यासः स्यात् । उदयः प्रागानीतः । एतावद्धदयस्य १ एनावद्धानौ क्रिण्ण एतावद्धदयस्य १८००० किमिति संपत्यापवर्तितं १८०० अथरतनव्यासे २८०० अपनयेत् १००० एतन्मेरो-र्मुखव्यासः स्यात् । एतावद्धानौ क्रिण्ण एकोद्दये १ एतावद्धानौ १८०० किमिति संपातिते १८००० तत्रस्थोद्यः स्यात् । चूलिकोद्यमूमुखव्यासाः सर्वे मेक्षणाममे वक्ष्यंते ॥ ६१७॥

अथ मेरूणां वर्णविशेषं निरूपयति;—

णाणारयणविचित्तो इगिसद्विसहस्सगेसु पढमादो । तत्तो उवरिं मेरू सुवण्णवण्णण्णिदो होदि ६१८॥

नानारत्नविचित्रः एकषष्ठिसहस्रकेषु प्रथमतः । तत उपरि मेरुः सुवर्णवर्णान्त्रितः भवति ॥ ६१८॥

णाणा । मेरोः प्रथमत आरभ्य एकषष्टिसहस्रयोजन ६१००० पर्यतं नानारत्नविचित्रः ततः उपरि मेरुः सुवर्णवर्णान्वितो भवति ॥ ६१८ ॥

अथ नंदनादिषु स्थितभवननामादिकं गाथाद्वयेनाह;—

माणीचारणगंधव्वचित्तणामाणि वद्टभवणाणि । णंदणचडदिसमुद्ओ पण्णासं तीस वित्थारो ॥ ६१९॥

मानीचारणगंधवीचित्रनामानि वृत्तभवनानि । नंदनचतुर्दिक्षु उदयः पंचारात् त्रिंरात् विस्तारः ॥ ६१९ ॥

माणी । मानीचारणगंधर्वचित्रनामानि वृत्तभवनानि नंदने चतुर्दिशु संति । तेषामुद्यः पंचाशयोजनानि, विस्तारस्तु त्रिंशयोजनानि ॥६१९॥ सोमणसदुगे वर्ज्ञं वज्जादिप्पह सुवण्ण तप्पहयं । स्रोहिद्अंजणहारिद्दपांडुरा द्खिद्द्छमाणा ॥६२०॥ सौमनसद्धिके वज्रं वज्रादिप्रमं सुवर्ण तत्प्रमं । लोहितांजनहारिद्रपांडुरा दलितदलमानाः ॥ ६२०॥

सोमण । सौमनसपांडुकयोर्थथासंख्यं चत्वारि चत्वारि वृत्तभवनना-मानि । तानि कानि ? वज्रवज्रप्रभसुवर्णसुवर्णप्रभनामानि लोहितांजनहारि-द्रपांडुरनामानि । नंदनोक्तोद्यव्यासाद्धतद्धप्रमाणानि ॥ ६२० ॥

अथ तद्भवनाधिपान तद्दनितांश्चाह;—

तब्भवणवदा सोमो यमवरुणकुवेरलोयवालक्खा। पुव्वादी तेसिं पुह गिरिकण्णासाद्धकोडितियं॥६२१॥

तद्भवनपतयः सोमः यमवरुणकुवेराः लोकपालारूयाः।

पूर्वादिषु तेषां पृथक् गिरिकन्यकाः सार्धकोटित्रयम् ॥ ६२१ ॥

तब्भवण । तद्भवनाधिपतयः सोमयमवरुणकुवेराख्याः सौधर्मस्य लोक-पालाः पूर्वादिदिक्ष तिष्ठति । तेषां पृथक् पृथक् सोधकोटित्रयगिरि-कन्यका भवंति ॥ ६२१ ॥

अथ तेषामायुष्यादिकमाह;---

सोमदु वरुणदुगाऊ सद्लदु पहन्तयं च देसूणं। ते रत्तकिण्हकंचणसिद्णेवत्थंकिया कमसो॥६२२॥

सोमद्वयोः वरुणाद्विकायुः सदल्रद्वि पल्यत्रयं च देशोनम् । ते रक्तकृष्णकांचनासितनेपथ्यांकिताः क्रमशः ॥ ६२२॥

सोम । सोमयमयोर्वरुणकुवेरयोश्चायुर्यथासंख्यं अर्धसाहितद्विपत्यं देशोनपल्यत्रयं च स्यात् । सोमादयो रक्तकृष्णकांचनसितवर्णालंकारां- किताः क्रमशः॥ ६२२॥

अथ तेषां कल्पविमानसंबंधित्वमाह; —

ते य सयंपहरिद्वजलप्पहवग्गुप्पहा विमाणीसा। कप्पे सु लोयवाला पहुणो बहुसयविमाणाणं॥ ६२३॥ ते च स्वयंप्रभारिष्टजलप्रभवल्गुप्रभा विमानेशाः ।
कल्पेषु लोकपाला प्रभवः बहुशतविमानानाम् ॥ ६२३ ॥
ते य । ते च सौधर्मस्य लोकपालाः कल्पे स्वयंप्रभारिष्टजलप्रभवल्गुप्रभा
विमानेशाः । पुनस्ते बहुशत ६६६६६ विमानानामधिपतयः ॥ ६२३ ॥
अथ नंदनवनस्थव्यंतरं सपरिकरमाह;—

बलमद्दणामकूडे णंदणगे मेरुपव्वदीसाणे। उदयमहियसयद्लगो तण्णामो वेंतरो वसई॥ ६२४॥

बलभद्रनामकूटे नंदनगे मेरुपर्वतैशान्याम् ।

उदयमहीकरातदलकः तन्नामा व्यंतरो वसति ॥ ६२४॥

्बलभद्द । मेरपर्वतैशान्यां दिशि नंदनस्थे शतोद्यशतभून्यासे तह-लागबलमद्रनामकूटे बलभद्रनामा व्यंतरो वसति ॥ ६२४ ॥

अथ नंदनवनस्थवसतीनामुभयपार्श्वस्थक्टादीन गाथात्रयेणाहः;— णंदण मंदर णिसहा हिमवं रजदो य रुजयसायरया। वज्जो कूडा कमसो णंदणवसईण पासदुगे॥ ६२५॥

नंदनो मंदरः निषधः हिमवान् रजतश्च रुचकसागरकौ । वज्जः कूटाः कमदाः नंदनवसतीनां पार्श्वद्विके ॥ ६२५॥

णंदण । नंदनो मंदरो निषधो हिमवान् रजतश्च रुचकः सागरोः बज्राख्याः एते कूटाः कमशो नंदनस्थवसतीनामुभयपार्श्वे तिष्ठंति ॥ ६२५॥

हेममया तुंगधरा पंचसयं तद्दलं मुहस्स पमा । सिहिरगिहे दिक्कण्णा वसंति तासिं च णाममिणं॥६२६॥

हेममयाः तुंगधराः पंचशतं तद्दर्शं मुखस्य प्रमा । शिखरगृहे दिकक्याः वसंति तासां च नामानीमानि ॥ ६२६ ॥ १७ हेममया । ते कूटा हैमनयाः तेषामुदयभूव्यासी प्रत्येकं पंचशतयो-जनानि तहरुं २५० मुखव्यासप्रमाणं तेषां शिखरगृहेषु दिक्कन्या वसंति । तासां चेमानि नामान्यग्रे वक्ष्यमाणानि ॥ ६२६ ॥

मेहंकरमेहवदी सुमेहमेहादिमालिणी तत्तो । तोयंधरा विचित्ता पुष्फादिममालिणिंदिदया ॥६२७॥

> मेयंकरा मेयवती सुमेया मेयादिमालिनी ततः । तोयंघरा विचित्रा पुष्पादिममाला अनिदितका ॥ ६२७॥

मेहंकर । मेघंकरा मेघवती सुमेघा मेघमालिनी ततस्तोयंधरा विचित्रा पुष्पमाला अनिंदिताख्याः स्युः ॥ ६२७ ॥

अथ नंदनवापीस्वरूपं गाथात्रयेणाह;---

अग्गिदिसादोचउचउउप्पलगुम्मायणलिणिउप्पलिया वावीओ उप्पलुज्जल भिंगा छट्ठी दु भिंगणिभा ॥६२८॥

अग्निदिशः चतस्रः चतस्रः उत्पत्रगुरमा च नित्रनी उत्पत्रिका । वाप्यः उत्पत्रोज्जला मृंगा षष्ठी तु मृंगनिभा ॥ ६२८॥

अग्नि । आग्निदिशः आरभ्य चतस्रश्चतस्रो वाप्यः संति । तासां नामानि उत्पलगुल्मा निलेनी उत्पला उत्पलोज्ज्वला भृंगा षष्ठी तु भृंगिनिभा ॥६२८॥ कज्जल कज्जलपह सिरिभूदा सिरिकंद्सिरिजुदा महिदा। सिरिणिलयणलिणि णलिणादिमगुम्मिय कुमुद्कुमुद्रपहा

कज्जला कज्जलप्रभा-श्रीभूता श्रीकांता श्रीयुता महिता । श्रीनिलया नलिनी नलिनादिमगुल्मी कुमुदा कुमुदप्रभा ॥६२९॥ कज्जल । कज्जला कज्जलप्रभा श्रीभूता श्रीकांता श्रीमहिता श्रीनिलया नलिनी नलिनगुल्मी कुमुदा कुमुद्दप्रभेति नामानि ॥ ६२९॥

मणितोरणरयणुब्भवसोवाणा हंसमोरजंतजुदा । पण्णद्लदीहवासो दसगाहो सोलवावीओ ॥ ६३० ॥

मणितोरणरत्नोद्भवसोपानाः हंसमयूरयंत्रयुताः ।

पंचाराहरूदीर्घन्यासाः दशगाधाः षोडशवाप्यः ॥ ६३० ॥

मिण । ताः षोडशवाप्यो मिणितोरणरत्नोद्भवसोपानाः हंसमयूरयंत्र-युताः पंचाशतद्दरुदीर्घव्यासाः दशयोजनावगाधाः स्युः ॥ ६३० ॥

अथ तन्मध्यप्रासादस्वरूपं गाथाद्वयेनाहः;—

द्क्लिणउत्तरवावीमज्झे सोहम्मजुगलपासाद्। । पणघणद्लचरणुच्छयवासा द्लगाढचउरस्सा॥ ६३१॥

दक्षिणोत्तरवापीमध्ये सौधर्मयुगलप्रासादाः ।

पंचवनद्रस्रचरणोच्छ्रयन्यासाः दलगाढचतुरस्राः ।। ६३१ ॥ दिक्षण । मेरोरपेक्षया दक्षिणोत्तरवापीमध्ये सौधर्मैशानयोः प्रासादाः पंचवन १२५ दल ६२३ पंचवनचतुर्थोशो ३१४ च्छ्रयन्यासाः अर्धयो-जनगाधाः चतुरस्राः संति ॥ ६३१ ॥

सोचिद्ठाणासिद्परिवारेणिंदो ठिदो सपासादे । सन्वमिणं कहियन्वं सोमणसवणेवि सविसेसं ॥ ६३२॥

स्वोचितस्थानासितपरिवारेण इंद्रः स्थितः स्वप्रासादे । सर्विमिदं कथितव्यं सौमनसवनेपि सविशेषं ॥ ६६२ ॥ सोचिद । सुधर्मसभायामिव स्वोचितस्थानासितपरिवारेण सह स्वप्रा-सादे इंद्रस्तिष्ठति । सौमनसवनेपि सर्विमिदं सविशेषं कथितव्यम् ॥ ६३२ ॥ अनंतरं मेरुशिखरस्थितानां शिलातलानां नामस्थापने वर्णयति;—

पांडुकपांडुकंबलरत्ता तह रत्तकंबलक्ख सिला। ईसाणादो कंचणरुप्पयतवणीयरुहिरणिहा ॥ ६३३॥ पांडुकपाडुकंबलरक्ता तथा रक्तकंबलाख्याः शिलाः । ईशानात् कांचनरूप्यतपनीयरुधिरनिभाः ॥ ६२३ ॥

पांडुक । ईशानादारभ्य यथासंख्यं कांचनरूप्यतपनीयरुधिरिनभाः पांडुकाख्यपांडुकंबलाख्यरक्ताख्यरक्तकंबलाख्याः शिलाः पांडुकवने संति ॥ ६३३ ॥

अथ ताः शिलाः केषां संबंधिन्यः कथं तासां विन्यास इत्युक्ते आहः,— भरहवरविदेहेराबद्पुव्वविदेहिजिणणिबद्धाओं । पुज्ववरदिक्खणुत्तरदीहा अथिरथिरभूमिमुहा ॥ ६३४॥

भरतापरविदेहैरावतपूर्वविदेहजिननिबद्धाः ।

पूर्वापरदक्षिणोत्तरदीर्घो अस्थिरस्थिरभूमिमुखाः ॥ ६३४॥
भरह । ताः शिला यथासंख्यं भरतापराविदेहैरावतपूर्वविदेहिजिनिनिबद्धाः स्युः । पूर्वापरदाक्षिणोत्तरदीर्घा अस्थिरस्थिरभूमिमुखाः ॥ ६३४॥
अथ दृष्टांतेन तेषां शिलातलानामाकृतिं प्रतिपाद्यन् दैर्घ्यमाच्छे;—

अद्धिंदुणिहा सन्वे सयपण्णासद्वदीहवासुद्या। आसणतियं तदुवरिं जिणसोहम्मदुगपडिबद्धं ॥ ६३५॥

अर्घेदुनिभाः सर्वाः शतपंचाशष्टद्धिव्यासोदयाः । आसनत्रयं तदुपरि जिनसौधर्मद्वयप्रतिबद्धं ॥ ६३५ ॥

अद्भि । ताः सर्वाः अधेंद्वनिभाः शतयोजनदीर्घाः पंचाशयोजनव्यासा अष्टयोजनोद्याः स्यः । तेषामुपरि जिनसौधर्मद्वयप्रतिबद्धमासनत्रय-मस्ति ॥ ६२५ ॥

अथ तदुपरिमासनत्रयस्वाम्यादिकमाहः;----

मज्झे सिंहासणयं जिणस्स दक्खिणगयं तु सोहम्मे । उत्तरमीसाणिंदे भद्दासणिमह तयं वहं ॥ ६३६ ॥ मध्ये सिंहासनं जिनस्य दक्षिणगतं तु सौधर्मे । उत्तरमीशानेंद्रे भद्रासनिमह त्रयं वृत्तम् ॥ ६२६ ॥ मज्झे । तत्र मध्ये जिनेंद्रस्य सिंहासनं सौधर्मस्य दक्षिणगतं भद्रासनं ईशानस्योत्तरगतं भद्रासनं इहैतदासनत्रयं वृत्तम् ॥ ६२६ ॥

अथ तदासनानामुद्यादिकं मेरोश्चलिकास्वरूपं चाह;—

उद्यं भूमुहवासं धणु पणपणसयतद्द्धपुव्वमुहा । वेलुरिय चूलियस्स य जोयण चत्तं तु बारचड ॥६३७॥

उदयं भूमुखन्यासं धनुः पंचपंचरातं तदर्धपूर्वमुखाः ।

वैडूर्यचू लिकायाश्च योजनं चत्वारिंशत् तु द्वादश चत्वारि॥६३०॥ उद्यं । तदासनानामुदयभू मुख्यासाः यथासंख्यं पंचशत ५०० पंचशत ५०० तद्र्धं २५० धनुःप्रमिताः पूर्वमुखाश्च वैडूर्यमय्या मेरोश्च- लिकायाश्चोदयभू मुख्यासा यथासंख्यं चत्वारिंशत् ४० द्वादश १२ चत्वारि ४ योजनानि स्युः ॥ ६३७ ॥

अथ उक्तानां सर्वेषां कंचिद्विशेषमाह;---

पन्वद्वावीकूडा सन्वाओ पंडुगादिय सिलाओ। वणवेदितोरणेहिं णाणामणिणिम्मिएहिं जुदा ॥६३८॥

पर्वतवापीकूटाः सर्वे पांडुकादिकाः शिलाः !

वनवेदीतोरणैः नानामणिनिर्मितैः युताः ॥ ६३८ ॥

पव्यदः । पर्वताः वाप्यः कूटाः पांडुकादिकाः शिलाश्च सर्वे नानामाणि-निर्मितैर्वनैर्वेदीभिस्तोरणेश्च युताः स्युः ॥ ६३८ ॥

अथ जंबूवृक्षस्थानादिकं सपरिकरं गाथैकादशकेनाह;--

णीलसमीवे सीदापुव्वतडे मंद्राचलीसाणे। उत्तरकुरुम्हि जंबूथली सपंचसयतलवासा॥ ६३९॥ नीलसमीपे सीतापूर्वतटे मंदराचलैशान्यां ।
उत्तरकुरौ जंब्स्थली सपंचशततलव्यासा ॥ ६३९ ॥
णील । नीलगिरेः समीपे सीतानयाः पूर्वतटे मंदराचलस्यैशान्यां दिशि
उत्तरकुरौ पंचशतयोजनव्यासा जंब्वृक्षस्थल्यास्त ॥ ६३९ ॥
अंते दलबाहला मज्झे अहुद्य वह हेममया ।
मज्झे थलिस्स पीठीमुद्यतियं अहबारचऊ ॥ ६४०॥
अंते दलबाहल्या मध्ये अष्टोद्या वृत्ता हेममया ।
मध्ये स्थल्याः पीठमुद्दयत्रयं अष्टद्वादशचतुः ॥ ६४०॥

अंते । सा च पुनरंते दल क्षे योजनबाहल्या मध्येष्टयोजनोदया वृत्ता-कारा हेममथी स्यात् । तत्स्थलीमध्येऽष्टयोजनोद्यं द्वाद्शयोजनभूव्यासं चतुर्योजनमुखव्यासं पीठमस्ति ॥ ६४० ॥

तत्थलिउवरिमभागे बाहिं बाहिं पवेढिऊण ठिया। कंचणवलयसमाणा बारंबुजवेदिया णेया॥ ६४१॥

> तत्स्थल्युपरिमभागे बहिर्बाहेः प्रवेष्टच स्थिताः । कांचनवल्रयसमानाः द्वादशांबुजवोदिकाः ज्ञेयाः ॥ ६४१ ॥

तृत्थिलि । तत्स्थल्युपरिमभागे बहिर्बहिः प्रवेष्ट्य कांचनवलयसमानाः अर्घयोजनोत्सेघाः उत्सेघाष्टमव्यासाः नानारत्नसंकीर्णाः अंबुजवेदिका इादश ज्ञेयाः ॥ ६४१ ॥

चउगोउरवं वेदीबाहिरदो पढमबिदियगे सुण्णं । तदिए सुरुत्तमाणं अट्ठादिसे अट्ठसयरुक्खा ॥ ६४२ ॥ चतुर्गोपुरका वेदीबाह्यतः प्रथमद्वितीयके शून्यं । तृतीये सुरोत्तमानां अष्टदिशासु अष्टशतवृक्षाः ॥ ६४२ ॥ चउ । ता १२ वेदाश्चतुश्चतुर्गोपुरयुक्ताः बाह्यवेद्या आरभ्य प्रथमद्विती-यांतराले शून्ये तृतीयेंतराले सुरोत्तमानामष्टशतवृक्षाः १०८ अष्टसु दिशासुः मिलित्वा भवंति ॥ ६४२ ॥

तुरिए पुव्विदसाए देवीणं चारि पंचमे दु वणं। वावी वष्टचउरस्सादी छट्ठे हवे गयणं॥ ६४३॥

तुर्ये पूर्वदिशि देवीनां चत्वारः पंचमे तु वनं ।

वाप्यः वृत्तचतुरस्रादयः षष्ठे भवेत् गगनं ॥ ६४३ ॥

तुरिए। चतुर्थातराले पूर्वादीश देवीनां चत्वारो वृक्षाः, पंचमे त्वंतराले वनं तत्र वृत्तचतुरस्राद्या वाप्यश्च संति। षष्ठेऽन्तराले शून्यं भवेत्॥ ६४३॥ चउदिससोलसहस्सं तणुरक्ले सत्तमम्हि अद्वमगे। ईसाणुत्तरवादे चदुस्सहस्सं समाणाणं॥ ६४४॥

> चतुर्दिक्षु षोडशसहस्रं तनुरक्षाणां सप्तमे अष्टमके । ऐशान्युत्तरवातासु चतुःसहस्रं समानानाम् ॥ ६४४ ॥

चउ । सप्तमांतराले चतुर्दिक्षु मिलित्वा षोडशसहस्राणि अंगरक्षकाणां वृक्षाः अष्टमेंतराले ऐशान्यामुत्तरस्यां वायव्यां दिशि चतुःसहस्राणि सामा-निकानां वृक्षाः ॥ ६४४ ॥

णवमतिए जलणजमे णेरिदिअब्भंतरित्तपरिसाणं। बत्तीस ताल अडदालसहस्सा पायवा कमसो ॥ ६४५॥ न्वमत्रये ज्वलनयाम्ययोः नैर्ऋत्यां अम्यंतरित्रपरिषदां। द्वात्रिंशत् चत्वारिंशत् अष्टचत्वारिंशत् सहस्राणि पादपाः कमशः ६४५

णवम । नवमे दशमे एकादशे चांतर। हे यथ। संख्यं आग्नेय्यां याम्याय नैर्ऋत्यां च दिशि अभ्यंतरादिपरिषत्रयाणां द्वात्रिंशत्सहस्राणि चत्वारिंशत्सां हस्राणि अष्टचत्वारिंशत्सहस्राणि पादपाः क्रमशो भवंति ॥ ६४५ ॥

सेणामहत्तराणं बारममे पच्छिमम्हि सत्तेव । मुक्खजुदा परिवारा पउमादो पंचयज्झहिया ॥ ६४६ ॥

सेनामहत्तराणां द्वादशे पश्चिमायां सप्तेव । मुख्ययुताः परिवाराः पद्मेभ्यः पंचाभ्यधिकाः ॥ ६४६ ॥

सेणा । द्वादर्शेतराले पश्चिमायां दिशि सेनामहत्तराणां सतेव वृक्षाः मुख्यवृक्षयुताः सर्वे परिदारवृक्षाः पद्मसरित स्थितपद्मेभ्यः पंचाभ्यधिकाः स्यः । चतुर्थातरालस्थाः चत्वारो देवीवृक्षाः मुख्य एकवृक्षः इत्येतैरभ्यधि-कत्वात् १४०१२० ॥ ६४६ ॥

दलगाढवासमरगय जोयणदुगतुंग सुत्थिरक्खंघो । पीठिय उवरिं जंबू वज्जदलडवासदीह चउसाहा॥६४७॥

द्लगाढन्यासमरकतः योजनद्विकतुंगः सुस्थिरस्कंघः । पीठादुपरि जंबू वज्रदलाष्टन्यासदीघीः चतुःशाखाः ॥ ६४७ ॥

द्छ । अर्थयोजनगाधस्तद्वासो मरकतमयः पीठादुपरि योजनद्वयो-तुंगाः सुस्थिरस्कंषो जंबूवृक्षोस्ति । स्कंघादुपरि वज्रमय्योर्धयोजनव्यासा अष्टयोजनदीर्घाश्चतस्रः शासाः संति ॥ ६४७ ॥

णाणारयणुवसाहा पवालसुमणा मिदिंगसरिसफला। पुढविमया दसतुंगा मज्झेग्गे छच्चदुव्वासा॥ ६४८॥

नानारत्नोपशाखः प्रवालसुमनाः मृदंगसदृशफलः । पृथ्वीमयः दशतुंगः मध्येग्रे षट्चतुर्व्यासः ॥ ६४८ ॥

णाणा । स च वृक्षो नानारत्नमयोपशाखः प्रवालवर्णसुमनाः मृदंग-सहशफलः पृथ्वीमयः दशयोजनतुंगो मध्येभे यथासंख्यं षट् ६ चतु ४ योजनव्यासः स्यात् ॥ ६४८ ॥

उत्तरकुलगिरिसाहे जिणगेहो सेससाहतिदयम्हि । आदरअणादराणां जक्खकुलुत्थाणमावासा ॥ ६४९ ॥

उत्तरकुरुगिरिशाखायां जिनगेहः शेषशारात्रितये । आदरानादरयोः यक्षकुलोत्थयोरावासाः ॥ ६४८ ॥

उत्तर । तस्य जंबूवृक्षस्योत्तरकुलगिरिदिग्मागस्थशाखायां जिनगे-होस्ति । शेषे शाखात्रये यक्षकुलोद्भवयोः आदरानादरयोरावासाः संति ॥ ६४९ ॥

अथ परिवारवृक्षाणां प्रमाणं तेषां सस्वामिकत्वं चाहः— जंबूतरुद्लमाणा जंबूरुक्खस्स कहिदपरिवारा । आद्रअणाद्राणं परिवारावासभूदा ते ॥ ६५० ॥

> जंबूतरुदलमाना जंबूवृक्षस्य कथितपरिवाराः । आदरानादरयोः परिवारावासभूतास्ते ॥ ६५० ॥

ं जंबू । जंबुवृक्षपरिवारा जंबुवृक्षप्रमाणार्धप्रमाणाः ते आदरानादराणां परिवारावासभूताः ॥ ६५० ॥

अथ शाल्मलीवृक्षस्वरूपं गाथाद्वयेनाहः;—

सीतोदावरतीरे णिसहसमीवे सुरद्दिणेरिदिए। देवकुरुम्हि मणोहररुपथले सामली सपरिवारो॥६५१॥

सीतोदापरतीरे निषधसमीपे सुराद्रिनैर्ऋत्यां । देवकुरौ मनोहररूप्यस्थले शाल्मली सपरिवारः ॥ ६५१ ॥ सीतोदा । सीतोदापरतीरे निषधसमीपे सुराद्रेः नैर्ऋत्यां दिशि देव-कुरुक्षेत्रे मनोहररूप्यस्थले सपरिवारः शाल्मलीवृक्षोस्ति । १४०१२० ॥ ६५१ ॥

जंबुसमवण्णणो सो दिक्खणसाहिम्ह जिणगिहं सेसे। दिससाहितए गरुडवइवेणूवेणािदधािरिगिहं॥ ६५२॥

जंबूसमवर्णनः स दक्षिणशाखायां जिनगृहं शेषे । दिशाशाखात्रये गरुडपतिवेणुवेण्वादिघारिगृहस् ॥ ६९२ ॥

जंबू । असौ जंबूसमवर्णनः, तस्य दक्षिणशाखायां जिनगृहमस्ति । शेषे दिग्गतशाखात्रये गरुडपत्योर्वेणुवेणुधारिणोः गृहाः संति ॥ ६५२ ॥ अथ भोगभूमिकर्मभूम्योर्विभागमाहः;—

कुरुओ हरिरम्मगभू हेमवदेरण्णवद्खिदी कमसो। मोगधरा वरमज्झिमवराय कम्मावणी सेसा॥ ६५३॥

> कुरू हरिरम्यकभुवौ हैमवतैरण्यवतक्षिती क्रमशः। भोगधराः वरमध्यमावराः कर्मावनयः शेषाः॥ ६५३॥

कुरुओ । देवकुरूत्तरकुरुक्षेत्रे द्वे उत्तमभोगभूमी हिरिस्यकक्षेत्रे द्वे मध्यमभोगभूमी हैमवतहैरण्यवतक्षेत्रे द्वे जघन्यभोगभूमी स्यातां । शेषाः सर्वाः कर्मभूमयः ॥ ६५३ ॥

अथ यमकगिरे: स्वरूपं गाथाद्वयेनाह;---

णीलणिसहादु गत्ता सहस्समुभए तडे वरणईणं । दुगदुगसेला पुन्वो चित्तो अवरो विचित्तक्खो ॥६५४॥

> नील्रनिषधतो गत्वा सहस्रमुभये तटे वरनद्योः । द्विकद्विकरीलो पूर्वः चित्रः अपरः विचिन्नारूयः ।। ६५४ ॥

णील । नीलनिषधाभ्यां पुरस्तात् सहस्रयोजनं गत्वा वरनद्योः सीता-सीतोद्योक्तभयतटे द्वौ द्वौ शैलो भवतः । तयोर्भध्ये पूर्वतटगतश्चित्रोऽपरतट-गतो विचित्राख्यः ॥ ६५४ ॥

जमगो मेघो वड्डा पंचसयंतरितया तदुद्यधरा । वद्णं सहस्समद्धं गिरिणामसुरा वसंति गिरिकूडे ६५५

यमकः मेघः वृत्ताः पंचरातांतरास्थिताः तदुद्यधरा । वदनं सहस्रमर्धे गिरिनामसुरा वसंति गिरिकूटे ॥ ६५५ ॥

जमगो। यमको मेघश्च तथा ते चत्वारो वृत्ताः । तत्र चित्रविचित्र-योर्यमकमेघयोश्चांतरं पंचशतयोजनानि, तेषां चतुर्णामुदयभूमुखव्यासा यथासंख्यं सहस्रं १००० सहस्रं १००० तद्धं ५०० योजनानि । तेषु गिरिकूटेषु तद्गिरिनामसुरा वसंति ॥ ६५५ ॥

अथ मेरोः पूर्वापरदक्षिणोत्तरिक्षु स्थितानां न्हदानां प्रमाणमेकैकस्य न्हद्स्य तीरद्वयास्थितानां कांचनशैळानां संख्यां च तदुत्सेधेन सह गाथा-चतुष्टयेनाह;—

गिमय तद्रो पंचसयं पंचसरा पंचसयिमदंतरिया। कुरुभद्दसालमज्झे अणुणदिदीहा हु पडमदहसरिसा६५६ गत्वा तत पंचरातं पंच सरांसि पंचरातिमतांतरिताः। कुरुभद्दराष्ट्रमध्ये अनुनदिदीर्घाणि हि पद्मण्हदसदराानि॥ ६५६॥

गिमय । यमकगिरिभ्यां पंचशतयोजनानि ५०० गत्वा कुरुक्षेत्रयोः पूर्वापरमद्रसालयोश्च मध्ये पंचशतयोजनांतराणि पंच पंच सरांसि । अनु-निद्वस्वयोग्यदीर्घाणि आयामकमलादिना पद्मन्हदसदृशानि संति ॥ ६५६॥

णीलुत्तरकुरुचंदा एरावदमल्लवंतणिसहा य । देवकुरुसुरसुलसाविज्जू सीददुगदहणामा ॥ ६५७ ॥

> नीलोत्तरकुरुचंद्रा ऐरावतमाल्यवंतौ निषधश्च । देवकुरुसूरसुलसविद्युतः सीताद्विकःहदनामानि ॥ ६९७॥

णीलु । णीलोत्तरकुरुचंद्रैरावतमाल्यवंत इत्येताः पंच निषधदेवकुरु-सूरसुलसविद्युतः इत्येताः पंच सीतासीतोदयोः व्हदनामानि ॥ ६५७ ॥ णइणिग्गम्मदारजुदा ते तप्परिवारवण्णणं चेसिं। पउमव्व कमलगेहे णागकुमारीउ णिवसंति ॥ ६५८॥

नर्दानिर्गमद्वारयुतानि तानि तत्परिवारवर्णनं चैषां । पद्ममिव कमल्रगेहेषु नागकुमार्यो निवसंति ॥ ६५८ ॥

णइ। तानि सरांसि नदीप्रवेशनिर्गमद्वारयुतानि । एतेषां तत्परिवार-वर्णनं च पद्मसर इव तत्रस्थकमलोपरिमगृहेषु सपरिवाराः नागकुमार्यो निवस्नंति ॥ ६५८ ॥

दुतडे पण पण कंचणसेला सयसयतदद्धमुद्यतियं। ते द्हमुहा णगक्ला सुरा वसंतीह सुगवण्णा ॥ ६५९ ॥

द्वितटे पंच पंच कांचनशैलाः शतशततदर्धमुदयत्रयम् । ते व्हदमुखा नगाख्याः सुरा वसंति इह शुकवणीः ॥ ६९९॥

दुतडे । तेषां सरसां द्वितटे पंच पंच कांचनशैलाः तेषामुदयभूमुख-व्यासा यथासंख्यं शत १०० शत १०० पंचाश ५० योजनानि च शैला ह्रदसंमुखाः । कथमेतत् । तदुपरिस्थनगरद्वाराणां ह्रदाभिमुखत्वात् । शुक्कवर्णास्तत्तन्नन्नगाख्याः सुरास्तेषामुपरि वसंति ॥ ६५९ ॥

अथ तत उपरि नदीगमनस्वरूपमाह;---

दहदो गंतूणग्गे सहस्सदुगणउदिदोणि वे च कला। णदिदारजुदा वेदी दक्षिणउत्तरगभद्दसालस्स॥६६०॥

> हृदतः गत्वाग्रे सहस्रद्विकनवातिद्वि द्वे च कले । नदीद्वारयुता वेदी दक्षिणोत्तरगभद्रशालस्य ॥ ६६०॥

बृहद्गे। ह्रदेभ्यः अग्रे सहस्रद्विकनवितिद्वयोजनानि २०९२ योजनैकोनविंशतिभागद्विकलाधिकानि च ने निर्मातिभागद्विकलाधिकानि च निर्माति नदीद्वारयुता दक्षिणोत्तरभद्रशालस्य
वेदी तिष्ठति। प्राक्तनांकवासना । दक्षिणो २५० त्तरभद्रशाल २५० सिहतमंदर १०००० व्यासं १०५०० विदेहव्यासे ३२६८४ के स्फेटयिता २३१८४ के अधींकृत्य ११५९२ हे । एतस्मिन् चित्रगिरिकुलगिर्योरंतरं १००० चित्रनगव्यासं १००० चित्रनगह्नदातरं ५०० पंचह्नदाः
यामं ५००० तेषामंतरं च २००० एतत्सर्वमेकीकृत्य ९५०० अपनीते चरमह्रदभद्रशालवेदिकयोरंतर २०९२ हे मायाति॥ ६६०॥

अथ दिग्गजपर्वतानां स्वरूपं गाथाद्वयेनाह;—

कुरुभद्दसालमज्झे महाणदीणं च दोसु पासेसु। दो दो दिसागइंदा सयतत्तियतद्दलुद्यतिया ॥ ६६१ ॥

कुरुभद्रशालमध्ये महानद्योश्च द्वयोः पार्श्वयोः । द्वौ द्वौ दिशागजेंद्रौ शततावत्तद्दलमुदयत्रयाणि ॥ ६६१ ॥

कुरु । कुरुक्षेत्रमद्रशालयोः पूर्वापरभद्रशालयोश्च मध्ये महानद्योरुभय-पार्श्वयोद्धें द्वो दिग्गजेंद्रपर्वतौ तिष्ठतः तेषामष्टदिग्गजपर्वतानामुद्रयभूमुख व्यासा यथासंख्यं शत १०० शत १०० पंचाश ५० द्योजनानि स्युः ॥ ६६१ ॥

तण्णामा पुन्वादी पउमुत्तरणीलसोत्थियंजणया। कुमुद्दपलासवतंसयरोचणमिह दिग्गजिंदसुरा॥ ६६२॥

तन्नामानि पूर्वादेः पद्मोत्तरनीलस्वस्तिकांजनकाः । कुमुदपलाशावतंसरोचनमिहदिग्गजेंद्रसुराः ॥ ६६२ ॥

तण्णामा । पूर्वादिदिशः आरभ्य पद्मोत्तरनीलस्वस्तिकांजनकुमुद्रपलाशा-वतंसरोचनमिति तेषां नामानि । इह दिग्गजेंद्रसुरास्तिष्ठंति ॥ ६६२ ॥ अथ गजदंतपर्वतानां नामादिकं गाथाद्वयेनाहः—
मल्लव महसोमणसो विज्जुप्पह गंधमादणिभदंता ।
ईसाणादो वेलुरियरुप्पतवणीयहेममया ॥ ६६३ ॥

माल्यवान् महासौमनसः विद्युत्प्रभः गंधमादन इभदंताः । ईशानतः वैडूर्यरूप्यतपनीयहेममयाः ।। ६६२ ॥

मह्नव । माल्यवान् महासौमनसो विद्युत्प्रभो गंधमाद् इतीभदंता वैद्युर्वरूप्यतपनीयहेममयाः मेरोरीशानदिशः आरम्य तिष्ठंति ॥ ६६३ ॥ णीलिणसहे सुरिद्दं पुट्ठा मह्नवगुहादु सीता सा । विज्जुप्पहगिरिगुहदो सीतोदाणिस्सरितु गया ॥ ६६४॥

> नीलिनिषधौ सुरादिं स्पृष्टाः माल्यवद्गुहायाः सीता सा । विद्युत्प्रभगिरिगुहातः सीतोदा निस्तत्य गता ॥ ६६४ ॥

णील । ते च नीलिनिषधौ सुराद्विं च स्पृष्टाः । तत्र माल्यवतो गुहायाः निमृत्यसासीता गता विद्युत्प्रमगिरिगुहायाश्च निर्मत्यसीतोदा गता॥६६४॥

इदानीं विदेहदेशानां विभागं निवेदयति;—

उभयंतगवणवेदियमज्झगवेभंगणदितियाणं च । मज्झगवक्खारचऊ पुव्ववरिबदेहविजयद्धा ॥ ६६५ ॥

उभयांतगवनवेदिकामध्यगविभगनदीत्रयाणां च ।

मध्यगवक्षारचतुर्भिः पूर्वापरिवदेहिवजयाधीः ॥ ६६५ ॥

उभयंत । उभयप्रांतगतवनवेदिकामध्यगतिवभगनदीत्रयाणां मध्यस्थितवक्षारपर्वतैश्चतुर्भिः पूर्वापरिवदेहदेशाः अधींकृताः ॥ ६६५ ॥

अथ वक्षाराणां विभंगनदीनां च नामादिकं गाथाषट्रेनाह;—
तण्णामा सीदुत्तरतीरादो पढमदो पदक्खिणदो।
चेत्तादिकूडपउमादिमकूडा णिळण एगसेळगगो ६६६

तन्नामानि सीतोत्तरतीरात् प्रथमतः प्रदक्षिणतः ।

चित्रादिकूटपद्मादिमकूटौ निलनः एकशैलकगः ॥ ६६६ ॥

तण्णामा । सीतानयुत्तरतीरं प्रथमं कृत्वा प्रदक्षिणतस्तेषां वक्षाराणां विभंगनदीनां च नामान्याह । अथ चित्रकूटपद्मकूटनिलेनैकशैलाख्याश्चत्वारो वक्षारपर्वताः ॥ ६६६ ॥

गाहद्हपंकवदिणदी तिकूडवेसवणअंजणप्पाद् । अंजणगो तत्तजला मत्तजलुम्मत्तजल सिंधू ॥ ६६७॥

गाधद्रहपंकवतीनद्यः त्रिकूटवैश्रवणाञ्जनात्मादिः ।

अंजनकाः तप्तज्ञला मत्तज्ञला उन्मत्तज्ञला सिंधुः ॥ ६'६७ ॥

गाहः । गाधवती हृदवती पंकवत्याख्यास्तिस्रो विभंगनद्यः । त्रिकृटवैश्र-वणांजनात्मांजनाख्याश्चत्वारः सीतादक्षिणदिक्स्थवक्षारपर्वताः । तप्तजला-मत्तजलोन्मत्तजलेति तिस्रः तत्रस्थनद्यः ॥ ६६७ ॥

सङ्घावं विजडावं आसीविस सहवहा य बक्खारा। खारोदा सीतोदा सोदोवाहिणि णदी मज्झे॥ ६६८॥

श्रद्धावान् विजटावान् आशीविवः मुखावहश्च वक्षाराः । क्षारोदा सीतोदा श्रोतोवाहिनी नद्यः मध्ये ॥ ६६८ ॥

सङ्घावं । श्रद्धावान् विजटावान् आशीविषः सुखावहश्चेति चत्वारोऽपर-विदेहसीतोदादक्षिणदिक्स्थवक्षाराः क्षारोदासीतोदास्रोतोवाहिनी चेति तिस्रो नद्यो वक्षाराणां मध्ये संति ॥ ६६८ ॥

तो चंद्सूरणागादिममाला देवमाल वक्खारा। गंमीरमालिणी फेणमालिणी उम्मिमालिणी सरिदा

ततः चंद्रसूर्यनागादिममाछदेवमालाः वक्षाराः । गंभीरमालिनी फेनमालिनी ऊर्मिमालिनी सरितः॥ ६६९॥ तो । ततश्चंद्रमालः सूर्यमालो नागमालो देवमाल इति चत्वारोऽपरवि-देहसीतोदोत्तरदिक्स्थवक्षाराः । गंभीरमालिनी फेनमालिनी ऊर्मिमालिनीति तिस्नस्तत्रस्यसरितः ॥ ६६९ ॥

हेममया वक्खारा वेभंगा रोहिसरिसवण्णणगा। तासिं पवेसतोरणगेहे णिवसंति दिक्कण्णा ॥ ६७० ॥

हेममया वक्षाराः विभंगा रोहितसदृशवर्णनकाः । तासां प्रवेशतोरणगेहे निवसंति दिक्कन्याः ॥ १७०॥

हम । ते वृक्षाराः हेममया, विभंगनद्यो रोहितसदृशवर्णनकाः । यथा रोहिन्निर्गमादौ व्यासाद्यस्तथात्रापि नदीनिर्गम रूप प्रवेसव्यासौ १२५ । परिवारनद्यः २८००० निर्गमे प्रवेशे च तोरणोत्सेधः १८ है।१८७ ह ज्ञातव्यः । तासां निर्गमप्रवेशतोरणोपरिमगेहे दिक्कन्या निवसंति ॥६७०॥

अथ तद्वक्षाराणामुपरिस्थदेवानाह;—

वीसिद्वक्खाराणं सिहरे तत्तिव्विसेसणामसुरा । चिद्वंति तण्णगाणं पुह कंचणवेदियावणेहिं जुदा॥६७१॥

विंशतिवक्षाराणां शिखरे तत्तद्विशेषनामसुराः ।

तिष्ठंति तन्नगानां पृथक् कांचनवेदिकावनैः युताः ॥ ६०१॥ वीस । गजदंतसहितविंशातिवक्षाराणां शिखरे तत्तद्वक्षारपर्वतनामानः सुरास्तिष्ठंति । ते च नगाः पृथक् पृथक् कांचनवेदिकाभिवनश्च युक्ताः ६७१ इदानीं देवारण्यानां स्थानमाह;—–

पव्ववरिवदेहंते सीतदु दुतडेसु देवरण्णाणि। चारि छवणुवहिपासे तब्वेदी भद्दसालसमा॥ ६७२॥

पूर्वापरविदेहांते सीताद्वयोः द्वितरेषु देवारण्यानि । चत्वं।रि छवणोद्धिपार्झे तद्वेदी भद्रसाष्टसमा ॥ ६७२ ॥ पुट्य । पूर्वापरिवदेहांते सीतासीतोदयोदिंतरेषु देवारण्यानि चत्वारि संति । यथा पूर्वापरभद्रशालवेदिका निषधनीलो स्पृष्ट्या तिष्ठंति तथा लव-णोदिधपाईवें देवारण्यवेदिकापि ॥ ६७२ ॥

सांप्रतं तद्राण्यवृक्षादिकमाहः

जंबीरजंबुकेलीकंकिलीमिलिविलिपहुदीहिं। बहुदेवसरीवावीपासादगिहेहिं जुत्ताणि ॥ ६७३॥

जंबीरजंबूकद्लीकंकेिलमिल्लविल्प्रभृतिभिः । बहुदेवसरोवापीप्रासादगृहैः युक्तानि ॥ ६७३॥

जंबीर । तान्यरण्यानि जंबीरजंबूकद्लीकंकेल्लीमाल्लेवलिप्रभृतिवृक्षेः बहुभिदेवसरोभिर्वापीभिः पासादगृहेश्च युक्तानि ॥ ६७३ ॥ अथ विदेहदेशानां ग्रामादिलक्षणं गाथात्रयेणाहः—

देसे पुह पुह गामा छण्णउदीकोडि णयरखेडा य । सन्वड मडंव पट्टण दोणा संवाह दुग्गडवी ॥ ६७४॥

देशे पृथक् पृथक् ग्रामाः षण्णवितकोट्यः नगरखेटाः च । सर्वडा मडंवाः पट्टनानि द्रोणाः संबाहा दुर्गाटन्यः ॥ ६०४ ॥ देसे । विदेहस्थेषु द्वात्रिंशहेशेषु पृथक् पृथक् ग्रामाः षण्णवितकोट्यः ९६००००० नगराणि खेटाः सर्वडाः मडंवाः पत्तनानि द्रोणाः संबाहाः दुर्गाटन्यः ॥ ६७४ ॥

छ्व्वीसमदो सोलं चउवीसचउक्तमव अडदालं । णवणउदीचोद्दस अडवीसं कमसो सहस्सगुणा ॥६७५॥

षिङ्वंशमतः षोडशः चतुर्विशं चतुष्कमेव अष्टचत्वारिंशत् । नवनवितः चतुर्दश अष्टाविंशं क्रमशः सहस्रगुणानि ॥ ६७५ ॥ छन्वीस । नगरादीनां संख्या यथाक्रमं षिड्वंशितसहस्राणि २६००० षोडशसहस्राणि १६००० चतुर्विशितिसहस्राणि २४००० चत्वारिसह-स्राणि ४००० अष्टचत्वारिशत्सहस्राणि ४८००० नवनवितसहस्राणि ९९००० चतुर्दशसहस्राणि १४००० अष्टाविंशितसहस्राणि २८००० भवंति ॥ ६७५॥

वइ चउगोउरसालं णिद्गिरिणगवेढि सपणसयगामं । रयणपद्सिंधुवेलावलइय णगुवरिद्वियं कमसो ॥६७६॥

वृतः चतुर्गोपुरशालः नदीगिरिनगवेष्टचं भपंचशतयामं । रत्नपदिसंधुवेलावलयितः नगोपिर स्थितं क्रमशः ॥ ६७६ ॥

वइ । वृत्या वृतो यामः चतुर्गोपुरशालयुतं नगरं नद्यद्रिवेष्टचं खेटं नग-वेष्टितं खर्वंडं पंचशतप्रामयुतं मडंबं रत्नानां स्थानं पत्तनं नदीवेष्टितो द्रोणः जलिषेवेलावलयितः संवाहः नगोपिर स्थिता दुर्गाटवी क्रमशः ॥ ६७६॥ अथ विदेहदेशस्थोपसमुद्राभ्यंतरद्वीपस्वरूपमाहः—

छप्पण्णेतरदीवा छव्वीससहस्स रयणआयरया। रयणाण कुक्सिवासा सत्तसयं उवसमुद्दम्हि ॥ ६७७॥

षट्पंचारादंतरद्वीपाः षड्विंशसहस्रं रत्नाकराः । रत्नानां कुक्षिवासाः सप्तशतानि उपसमुद्रे ॥ ६७७ ॥

छप्पण्णं । विदेहदेशस्थोपसमुद्रषट्पंचाश ५६ दंतग्द्वीपाः षड्विंशति-सहस्र २६००० रत्नाकराः रत्नानां कयविकयस्थानभूतकुक्षिवासाः सप्त-शतानि ७०० भवंति ॥ ६७७ ॥

अथ मागधादित्रयाणां स्थानमाह;—

सीतासीतोदाणदितीरसमीवे जलम्हि दीवतियं। पुन्वादी मागहवरतणुष्पभासामराण हवे॥ ६७८॥ सीतासीतोदानदीतीरसमीपे जले द्वीपत्रयं । पूर्वादिना मागधनरतनुप्रभासामराणां भनेत् ॥ ६७८ ॥

सीता । सीतासीतोदानदीतीरसमीपे जले पूर्वापरेण मागधवरतनुप्रभा-साख्यव्यंतराणां द्वीपत्रयं भवेत् ॥ ६७८ ॥

अथ विदेहक्षेत्रगतवर्षादिस्वरूपं गाथाद्वयेनाह;—

वरसंति कालमेहा सत्तविहा सत्त सत्त दिवसवही। वरिसाकाले धवला बारस दोणाभिहाणब्भा॥ ६७९॥

> वर्षति कालमेघाः सप्तिविधाः सप्त सप्त दिवसावधीन् । वर्षाकाले धवला द्वादश द्रोणाभिधाना अभ्राः ॥ ६७९ ॥

वरसांति । सप्तविधाः कालमेघाः सप्तसप्तदिवसावधीन् वर्षाकाले वर्षति । धवलवर्णा द्रोणाभिधाना द्वादशाश्राः तथा वर्षति ॥ ६७९ ॥

देसा दुन्भिक्सीदीमारिकुदेववण्णलिंगिमदहीणा । मरिदा सदावि केवलिसलागपुरिसिड्डिसाहूहिं ॥६८०॥

देशा दुर्भिक्षेतिमारिकुदेववर्णछिंगिमतहीनाः।

भृताः सद्।पि केविलिशलाकापुरुषिंसाधुभिः ॥ ६८० ॥

देसा । विदेहस्था देशा दुर्भिक्षेणातिवृष्ट्यानावृष्टिमूषकश्रुकस्वचक्र-परचक्रुक्षणसप्तविधेतिभिः गोमार्यादिमारिभिः कुदेवताभिरन्यलिंगिमतेश्च हीनाः सदापि केवलिभिः शलाकापुरुषेः ऋद्धिसंपन्नसाधुभिर्भृता वर्तते।६८०।

अथ तीर्थकृत्सकलचकार्धचिकिणां पंचमंद्रापेक्षया जघन्योत्कृष्टसंख्य-या वर्तनमाह;—

तित्थद्धसलयचक्की सिंहसयं पुह वरेण अवरेण। १ श्रीसं वीसं सयले खेत्ते सत्तरिसयं वरदो ॥ ६८१ ॥ तीर्थार्धसकलचिकणः षष्ठिशतं पृथक् वरेण अवरेण। विंशं विंशं सकले क्षेत्रे सप्ततिशतं वरतः ॥ ६८१॥

तित्थद्ध । तीर्थकृतः अर्धचिकिणः सकलचिकिणश्च पृथक् पृथगुःकृष्टेन षष्ठचुत्तरं शतं १६० जघन्येन ते सीतासीतोदयोर्दक्षिणोत्तरतटे एकैका इत्येका इत्येकमंदरापेक्षया चत्वार इति मिलित्वा पंचमंदरविदेहापेक्षयेव विंशतिविंशतिर्भवंति २०। ते च वरत उत्कृष्टतः पंचभरतपंचेरावतसमन्विते सकले क्षेत्रे सप्तत्युत्तरशतं १७० भवंति ॥ ६८१ ॥

इदानीं चिक्रिणः संपत्स्वरूपमाहः;—

चुलसीदिलक्स भद्दिभ रहा हया बिगुणणवयकोडीओ। णवणिहि चोद्दसरयणं चक्कित्थीओसहस्सछण्णउदी६८२

चतुरशीतिरुक्षभद्रेभाः रथा हया द्विगुणनवकोट्यः । नवानिधयः चतुर्दशरतानि चिकिस्त्रियः सहस्रं षण्णवितः ॥ ६८२॥

चुलसी । चतुरशीतिलक्षभद्रेभाः ८४०००० रथाश्च तावंतः ८४०००० हया द्विगुणनवकोटचः १८००००० ऋतुयोग्यवस्तुदायी कालः, भाजनप्रदो महाकालः, धान्यप्रदः पांडुः, आयुधप्रदो माणवकः, तूर्यप्रदः शंखः, हर्म्यप्रदो नैसर्पः, वस्त्रपदः पदः, आमरणप्रदः पिंगलः, विविधरत्निकरप्रदो नानारतः इत्येते नवनिधयः । चक्रासिछत्रदंडमणि-चर्मकािकणीगृहपतिसेनापतीभाइवतक्षयोषित्पुरोहिता इति चतुर्दशरत्नानि षण्णवितिसहस्रास्त्रियश्च ९६००० चिक्रणो भवंति ॥ ६८२ ॥

सांप्रतं राजाधिराजादीनां लक्षणं गाथात्रयेणाहः;—

अण्णे सगपद्विठिया सेणागणवणिजदंडवइमंती। महयरतलयरवण्णा चउरंगपुरोहमचमहमचा॥ ६८३॥ अन्ये स्वकपदवीं स्थिताः सेनागणवणिग्दंडपतिः मंत्री ।

महत्तरः तलवरः वर्णः चतुरंगपुरोहितामात्यमहामात्यः ॥ ६८३ ॥

अण्णे । अन्ये राजादयः स्वकीयस्वकीयपदवीं स्थिताः । तत्र सेनापित-गिणिकपितविणिकगितदिंडपितस्समस्तसेनानायक इत्यर्थः । मंत्री पंचांगमंत्र-कुशल इत्यर्थः महत्तरः कुलवृद्ध इत्यर्थः तलवरः क्षत्रियादिचतुर्वर्णः चतु-रंगसेनापुरोहितः अमात्यः देशाधिकारीत्यर्थः महामात्यः स सर्वाधि-कारीत्यर्थः ॥ ६८३ ।।

इदि अट्ठारससेढीणहिओ राजो हवेज मउडधरो । पंचसयरायसामी अहिराजो तो महाराजो ॥ ६८४ ॥

इति अष्टादशिश्रेणीनामधिपो राजा भवेत् मकुटधरः । पंचरातराजस्वामी अधिराजः ततः महाराजः ॥ ६८४ ॥

इदि । इत्यष्टादशश्रेणीनामधिपो राजा स एव मकुटधरो भवेत, पंच-शतराजस्वामी अधिराजः सहस्रराजस्वामी महाराजः ॥ ६८४॥

तह अद्भमंडलीओ मंडलिओ तो महादिमंडलिओ । तियछक्खंडाणहिवा पहुणो राजाण दुगुणदुगुणाणं ॥

तथा अर्घमंडल्किः मंडल्किः ततो महादिमंडल्किः । त्रिकषट्खंडानामधिषाः प्रभवः राज्ञां द्विगुणद्विगुणानाम् ॥ ६८९ ॥

तह । तथा दिसहस्रराजस्वामी अर्धमंडाठिकः, चतुःसहस्रराजस्वामी मंडिलकः, ततोष्टसहस्रराजस्वामी महामंडिलकः, षोडशसहस्रराजस्वामी विद्षंडाधिपतिः, द्वात्रिंशत्सहस्रराजस्वामी षट्षंडाधिपतिः, इत्यधिराजादयः सर्वे राज्ञः सकाञ्चात् द्विगुणद्विगुणा ज्ञातन्याः ॥ ६८५ ॥

इदानीं तीर्थकृतो विशेषस्वरूपमाह;—

सयलभुवणेक्कणाहो तित्थयरो कोमुदीव कुंदं वा। धवलेहिं चामरेहिं चउसिट्टिहि विज्ञमाणो सो।।६८६॥

सकल्रभुवनैकनाथः तीर्थकरः कौमुदीव कुंदं वा । धवलैः चामरैः चतुःषष्ठिभिः वीज्यमानः सः ॥ ६८६ ॥

सयल । यः सकलभुवनैकनाथः कौमुदीव कुंदमिव चतुष्षिष्ठसंख्यैर्धवले-श्वामरैर्वीज्यमानः स तीर्थकरो ज्ञातन्यः ॥ ६८६ ॥ अथ विदेहविजयानां नामानि गाथाचतुष्टयेनाहः;—

कच्छा सुकच्छा महाकच्छा चउत्थी कच्छकावदी । आवत्ता लांगलावत्ता पोक्खला पोक्खलावदी ॥६८०॥

कच्छा सुकच्छा महाकच्छा चतुर्थी कच्छकावती । आवर्ता लांगलावती पुष्कला पुष्कलावती ॥ ६८७ ॥ कच्छा । छायामात्रमेवार्थः ॥ ६८७ ॥

वच्छा सुवच्छा महावच्छा चउत्थी वच्छकावदी। रम्मा सुरम्मगा चेव रमणेज्ञा मंगलावदी॥ ६८८॥

> वत्सा मुवत्सा महावत्सा चतुर्थी वत्सकावती । रम्या सुरम्यका चैव रमणीया मंगलावती ॥ ६८८॥

वच्छा । छायामात्रमेवार्थः ॥ ६८८ ॥

पम्मा सुपम्मा महापम्मा चउत्थी पम्मकावदी । संखा च णलिणी चेव कुमुदा सरिदा तहा ॥ ६८९ ॥

> पद्मा सुपद्मा महापद्मा चतुर्थी पद्मकावती । शंखा च निलनी चैव कुमुदा सरित्तथा ॥ ६८९ ॥

पम्मा । छायामात्रमेवार्थः ॥ ६८९ ॥

वप्पा सुवप्पा महावप्पा चउत्थी वप्पकावदी । गंधा खलु सुगंधा च गंधिला गंधमालिणी॥ ६९०॥

वप्रा सुवप्रा महावप्रा चतुर्थी वप्रकावती ।
गंघा खलु सुगंघा च गंधिला गंघमालिणी ॥ ६९० ॥
वप्पा । छायामात्रमेवार्थः ॥ ६९० ॥
अथ एतेषु देशेषु खंडानि कथं जानीयादित्युक्ते प्राहः

विजयं पडिवेयड्ढो गंगासिंधुसमदोण्णिदोण्णि णई। तेहिं कया छक्खंडा विदेह बत्तीस विजयाणं॥ ६९१॥

विजयं प्रति विजयार्धः गंधासिंधुसमे द्वे द्वे नद्यौ ।

तैः कृतानि षट्खंडानि विदेहे द्वात्रिंशत् विजयानाम् ॥ ६९१॥

विजयं । देशं प्रति देशं प्रति एकैको विजयाधोंस्ति विजयादेशो अधी-कृतोऽस्मादिति विजयार्ध इत्यार्थिकत्वात् । तत्रैव गंगासिंधुसमाने दे दे नयौ स्तः । तैर्नदीविजयार्द्धेः विदेहस्थद्दात्रिंशदेशानां प्रत्येकं षट् खंडानि कृतानि ॥ ६९१ ॥

अथ तत्रस्थिविजयार्धानां नदीनां च निन्यासादिकं गाथात्रयेणाहः,—
ते पुव्वावरदीहा जणवयमज्झे गुहादु पुव्वं वा।
गंगादु णीलमूलगकुंडा स्त्तदुग णिसहणिस्सरिदा ६९२

े ते पूर्वापरदीर्घा जनपदमध्ये गुहाद्वयं पूर्वे वा । गंगाद्वयं नील्रमूलगकुंडा रक्ताद्विकं निषधनिःसताः ॥ ६९२ ॥

ते । ते विजयार्घाः पूर्वापरदीर्घा जनपदमध्ये संति । तत्रस्थगुहाद्वयं तुः भरतविजयार्द्धोक्तवद् ज्ञातव्यं । गंगासिंध् द्वे नीलपर्वतमूलस्थितकुंडान्नि- र्गत्य सीतासीतोदयोः प्रविष्टे । रक्तारक्तोदे दे निषधपर्वतमूलस्थितकुंडान्नि-सृत्य सीतासीतोदयोः प्रविष्टे ॥ ६९२ ॥

द्सद्सपणोत्ति पण्णं तीसं द्सयं च रुप्पगिरिवासा । खयराभिजोग सेडी सिहरे सिद्धादिकूलं तु ॥ ६९३ ॥

द्श दश पंचांतं पंचाशत् त्रिंशत् दशकं च रूप्यगिरिव्यासा । खचराभियोग्या श्रेणी शिखरे सिद्धादिकूटं तु ॥ ६९३ ॥

दस । तस्य विजयार्धस्य दश योजनोत्सेधा प्रथमा श्रेणी पंचाशयो-जनसमव्यासा । तत उपिर दशयोजनोत्सेधा द्वितीया श्रेणिस्त्रिंशयोजन-समव्यासा, तत उपिर पंचयोजनोत्सेध उपिरमशिसरो दशयोजनव्यासः । तत्र प्रथमोभयतटगतश्रेण्यां खचरा निवसंति, द्वितीयायामाभियोग्याः शिसरे तु सिद्धादिनवकूटानि संति ॥ ६९३ ॥

अथ तत्रैव द्वितीयादिश्रेणौ विशेषमाह;—

सोहम्मआभिजोग्गगमणिचित्तपुराणि बिद्यिसेढिम्हि । वेयडूकुमारवई सिहरतले पुण्णभद्दक्षे ॥ ६९४ ॥

सौधर्माभियोग्यगमणिचित्रपुराणि द्वितीयश्रेण्याम् । विजयार्धकुमारपतिः शिखरतस्रे पूर्णभद्राख्ये ॥ ६९४ ॥

सोहम्म । तत्रैव द्वितीयायां श्रेण्यां सोंधर्मसंबंध्याभियोग्यानां मणि-मयानि विचित्रपुराणि संति । तस्य शिखरतले पूर्णभद्राख्ये कूटे विज-यार्धकुमारपतिरास्ति ॥ ६९४ ॥

अथ तत्र प्रथमश्रेण्योः स्थितविद्याधरनगराणां संख्यां तन्नामानि च पंच-दशभिर्गाथाभिराहः;—

पणवण्णं पणवण्णं विदेहवेयड्ढपढमभूमिम्हि । णयराणि पण्ण सही जंबूउभयंतवेयड्ढे ॥ ६९५ ॥ पंचपंचाशत् पंचपंचाशत् विदेहविजयार्धप्रथमभूमौ । नगराणि पंचाशत् पष्ठिः जंबूभयांतविजयार्धे ॥ ६९५ ॥

पण । विदेहिवजयार्धप्रथमोभयश्रेण्योर्थथासंख्यं पंचाधिकपंचाशत् ५५ गंचाधिकपंचाशत् ५५ नगराणि संति । जंबूद्दीपोभयांतभरतैरावतस्थविज-यार्धे प्रथमोभयश्रेणौ च पंचाशत् ५० षष्ठि ६० नगराणि संति ॥ ६९५॥

सेलायामे दिक्खणसेढीए पण्णमुत्तरे सही। तण्णामा पुट्वादी किंणामिद किंणरंगीदं॥ ६९६॥

शैलायामे दक्षिणश्रेण्यां पंचाशदुत्तरस्यां षष्ठिः । तन्नामानि पूर्वोदितः किंनामितं किन्नरगीतं ॥ ६९६ ॥

सेला । भरतैरावतविजयार्धशैलायामे दक्षिणश्रेण्यां पंचाश ५० न्नग-राणि, उत्तरश्रेणौ तु षष्ठि ६० नगराणि । तेषां नगराणां नामानि पूर्विदिशः आरभ्य कथ्यंते—किंनामितं किन्नरगीतं ॥ ६९६ ॥

णरगीदं बहुकेदू पुंडरियं सीहसेद्गरुडधजं। सिरिपहधरलोहग्गलमरिंजयं वज्जअग्गलडृपुरं ॥६९७॥

नरगीतः बहुकेतुः पुंडरीकं सिंहश्चेतगरुडध्वनं । श्रीप्रमधरं लोहार्गलमरिंनयं वज्रार्गलाखपुरं ॥ ६९७ ॥

णरणीदं । नरगीतः बहुकेतुः पुंडरीकं सिंहध्वजं इवेतध्वजं गरुडध्वजं श्रीप्रभं श्रीधरं लोहार्गलमरिंजयं वज्रार्गलं वज्राक्वंपुरं ॥ ६९७ ॥

होइ विमोइ पुरंजय सयडचढुव्वहुमुही य अरजक्सा। विरजक्ला रहणूपुर मेहलअग्गपुर सेमचरी॥ ६९८॥

भवति विमोचि पुरंजयं राकटचतुर्बहुमुखी च अरजस्का । विरजस्का रथनूपुरं मेखलात्रपुरं क्षेमचरी ॥ ६९८ ॥ होइ । भवति विमोचि पुरंजयं शकटमुखी चतुर्मुखी बहुमुखी अरजस्का विरजस्कार थनूपुरं मेखलाग्रपुरं क्षेमचरी १० ॥ ६९८ ॥

अवराजिद कामादीपुष्कं गगणचरि विणयचरि सुकं-। तो संजयंतिणगरं जयंति विजया वइजयंती य॥६९९॥

अपरानितं कामादिपुष्पं गगनचरी विनयचरी सुकांता । संजयंतिनगरं जयंती विजया वैजयंती च ॥ ६९९ ॥ अवराजिद । अपराजितं कामपुष्पं गगनचरी विनयचरी सुकांता

सेमंकर चंदाहं सुराहं चित्तकूड महकूडं। हेमतिमहविचित्तयकूडं वेसवणकूडमदा ॥ ७००॥

संजयंतिनगरं जयंती विजया वैजयंती ॥ ६९९ ॥

क्षेमंकरं चंद्रामं सूर्यामं चित्रकूटं महाकूटं । हेमत्रिमेघविचित्रकूटं वैश्रवणकूटमतः ॥ ७००॥

खेमंकर । क्षेमंकरं चंद्रामं सूर्यामं चित्रकूटं महाकूटं हेमकूटं त्रिकूटं मेघकूटं विचित्रकूटं वैश्रवणकूटमतः ॥ ७०० ॥

सूरपुर चंदपुरणिञ्चजोदिणि विमुहिणिचवाहिणियो । सुमुही चरिमा पच्छिमभागादो अञ्जुणी अरुणी॥७०१॥

सूर्यपुरं चंद्रपुरं नित्योद्योतिनी विमुखी नित्यवाहिनी । सुमुखी चरमा पश्चिमभागात् अर्जुनी अरुणी ॥ ७०१ ॥

सूर । सूर्यपुरं चंद्रपुरं नित्योद्योतिनी विमुखी नित्यवाहिनी सुमुखी चरमा ५० उत्तरश्रेण्यां । पश्चिमभागादारभ्य कथ्यंते—अर्जुनी अरुणी ॥७०१॥ केलास वारुणीपुरि विज्जुप्पह किलिकेलं च चूडादि। मणि ससिपह वंसालं पुष्फादी चूलमिह दसमं।।७०२॥ कैलारां वारुणी पुरी विद्युत्प्रभं किलिकिलं च चूडादिः ।
मणिः राशिप्रभं वंशालं पुष्पादिः चूलिमह दशमं ॥ ७०२ ॥
केलास । कैलाशं वारुणीपुरी विद्युत्प्रभं किलिकिलं चूडामणिः शशिप्रभं वंशाल पुष्पचूलिमह दशमम् ॥ ७०२ ॥
वसोवि दंसग्रह्मं बलाइगं तेरसं सिवंकरयं ।

तत्तोवि हंसगब्भं बलाहगं तेरसं सिवंकरयं । सिरिसोध चमरसिवमंदिर वसुमका वसुमदी य ॥७०३॥

ततोपि हंसगर्भे बलाहकं त्रयोद्शं शिवंकरं । श्रीसौधं चमरं शिवमंदिरं वस्तुमका वसुमती च ॥ ७०३ ॥ तत्तोवि । छायामात्रमेवार्थः ॥ ७०३ ॥

सिद्धत्थं सत्तुञ्जय धयमालसुरिंद्कंत गयणादि । णंद्णमवि वीदादिमसोगो अलगा तदो तिलगा ॥७०४॥

सिद्धार्थे शत्रुंनयं ध्वनमार्छं सुरेंद्रकांतं गगनादिः । नंदनमपि वीतादिमशोकः अलका ततस्तिलका ॥ ७०४॥

सिद्धत्थं । सिद्धार्थं शत्रुंजयं ध्वजमालं सुरेंद्रकांतं गगननंदनं अशोको विशोको वीतशोको अलका ततस्तिलका ॥ ७०४ ॥

अंबरतिलगं मंदर कुमुदं कुंदं च गयणवल्लभय । तो दिव्वतिलय भूमीतिलयं गंधव्वणयरमदो ॥ ७०५ ॥

अंबरतिलकं मंदरं कुमुदं कुंदं च गगनवल्लमं। ततो दिज्यतिलकं भूमीतिलकं गंधर्वनगरमतः॥ ७०५॥ अंबर। छायामात्रमेवार्थः॥ ७०५॥

मुत्ताहारं णिमिसमग्गिमहज्जालसिरिणिकेद्वुरं । जयवह सिरिवासं मणिवज्जं भद्दसपुरं धणंजययं।७०६। मुक्ताहारं नैमिषमग्निमहाज्वालं श्रीनिकेतपुरं । जयावहं श्रीवासं मणिवज्रं भद्रा स्वपुरं घनंजयं ॥ ७०६ ॥

मुत्ता । मुक्ताहारं नैमिषं अग्निज्वालं महाज्वालं श्रीनिकेतपुरं जयावहं श्रीवासं मणिवज्राख्यं भद्रास्वपुरं धनंजयं ॥ ७०६ ॥

गोखीरफेणमक्खोभं गिरिसिहरं च धरणि धारिणियं। दुग्गं दुद्धरणयरं सुदंसणं तो महिंद्विजयपुरं॥ ७०७॥

गोक्षीरफेनमक्षोमं गिरिशिखरं च घराणि घारिणिकं। दुर्ग दुर्घरनगरं सुदर्शनं ततो महेंद्रविजयपुरं॥ ७०७॥

गोखीर । गोक्षीरफेनं अक्षोमं गिरिशिखरं घराणिपुरं घारिणीपुरं दुर्ग दुर्घरनगरं सुदर्शनं ततो महेंद्रपुरं विजयपुरं ॥ ७०७ ॥

णगरी सुगंधिणी बज्जद्धतरं रयणपुव्वआयरयं। रयणपुरं चरिमंते रयणमया राजधाणीओ ॥ ७०८॥

नगरी सुगंधिनी वज्रार्घतरं रत्नपूर्वमाकरं । रत्नपूरं चरमं ताः रत्नमया राजधान्यः ॥ ७०८ ॥

णगरी । सुगंधिनी नगरी वज्रार्धतरं रत्नाकरं रत्नपुरं चरमं ६० ताः रत्निया राजधान्यः स्यः ॥ ७०८ ॥

पायारगोउरट्टलचरियासरवण विराजिया तत्थ । विज्ञाहरा तिविज्ञा वसंति छक्कम्मसंजुत्ता ॥ ७०९ ॥

प्राकारगोपुराष्टालचर्यासरोवनैः विराजिता तत्र । विद्याघरा त्रिविद्या वसांति षट्कर्मसंयुक्ता ॥ ७०९ ॥

पायार । ताश्च पुनः प्राकारगोपुराष्ट्रालकचर्यासरोवनैर्विराजिताः । तत्र साधितकुलजातिविद्याभिः त्रिविद्याः षट्टकर्मसंयुक्ताः इज्या असिमध्यादि- जीवनोपायव्यापारा वार्ता द्तिश्च स्वाध्यायः संयमस्तपः इत्येतानि षद्गर्माणि एतैर्युक्ता विद्याधरा वसंति ॥ ७०९ ॥

अथ विजयार्धकृतषट्खंडस्थम्लेच्छखंडमध्यस्थितवृषमाद्गीणां स्वरूपं निरूपयति;—

सत्तरिसयवसहगिरी मज्झगयमिलेच्छखंडबहुमज्झे । कणयमणिकंचणुद्यति भरिया गयचिक्कणामेहिं॥७१०॥ः

> सप्तितिशतं वृषभगिरयः मध्यगतम्छेच्छखंडबहुमध्ये । कनकमाणिकांचनेदयत्रिकं भृता गतचिकनामभिः॥ ७१०॥

सत्तरि । कनकवर्णा मिणमयाः कांचनपर्वतोदय १०० मू १०० मुख ५० व्यासाः गतचिक्रणां नामिभृताः सप्तत्युत्तरं शतं १७० वृषम-गिरयः मध्यगतम्लेच्छसंडबहुमध्ये तिष्ठति ॥ ७१० ॥

अथ तथार्यखंडमध्यस्थितराजधान्या व्यासायामौ कथयति;—

सत्तरिसयणयराणि य उवजलिधगअज्ञखंडमण्झि । चक्कीण णवय बारस बासायामेण होति कमे ॥ ७११ ॥

सप्त तिशतनगराणि च उपजलिशार्यखंडमध्ये ।

ं चिक्रणां नव द्वादश ब्यासायामाभ्यां भवंति क्रमेण ॥ ७११ ॥

सत्तरि । उपजलिधिगतार्थलंडमध्ये व्यासायामाभ्यां क्रमेण नव ९ द्वादश १२ योजनानि सप्तत्युत्तरशतं चिक्रणां नगराणि भवंति ॥ ७११ ॥ अथ तेषां नामानि गाथाचतुष्टयेनाहः;—

स्त्रेमा स्त्रेमपुरी चेवरिट्ठारिटपुरी तहा ।

खग्गा य मंजुसा चेव ओसही पुंडरीकिणी ॥ ७१२॥

क्षेमा क्षेमपुरी चैव अरिष्टा अरिष्टपुरी तथा। खड़ा च मंजूषा चैव औषधी पुंडरीकिणी॥ ७१२॥ खेमा । छायामात्रमेवार्थः ॥ ७१२ ॥

सुसीमा कुंडला चेव पराजिद पहंकरा। अंका पउमावदी चेव सुभा रयणसंचया॥ ७१३॥

> सुसीमा कुंडला चैव अपराजिता प्रभंकरा। अंका पद्मावती चैव शुभा रत्नसंचया॥ ७१३॥

सुसीमा । छायामात्रमेवार्थः ॥ ७१३॥

अस्सपुरी सींहपुरी महापुरी तह य होदि विजयपुरी। अरया विरया चेव असोगया वीदसोगा य ॥ ७१४॥

अरुवपुरी सिंहपुरी महापुरी तथा च भवति विजयपुरी । अरजा विरजा चैव अशोका वीतशोका च ॥ ७१४ ॥

अस्सपुरी । छायामात्रमेवार्थः ॥ ७१४ ॥

विजया च वइजर्यंती जयंत अवराजिदा य बोद्धव्वा। चकपुरी खग्गपुरी होदि अयोज्झा अवज्झा य ॥७१५॥

विजया च वैजयंती जयंता अपराजिता च बोद्धव्या । चक्रपुरी खङ्गपुरी भवति अयोध्या अवध्या च ॥ ७१५ ॥ विजया । छायामात्रमेवार्थ: ॥ ७१५ ॥ भरतैरावतगतचिक्रनगरयोस्तु

नाम्नोरनियतत्वात् एषां नाम्नां मध्ये अन्यतमं भवतीति पृथग् न गृहीते ॥ अथ तेषां नगराणां विशेषस्वरूपं गाथाद्वयेनाह;—

रयणकवाडवरावर सहस्सदलदार हेमपायारा। बारसहस्सा वीही तत्थ चउप्पह सहस्सेक्कं॥ ७१६॥

रत्नकपाटवरावरा सहस्रदल्रद्वारा हेमप्राकाराः । द्वादरासहस्राणि विध्यः तत्र चतुष्पथानि सहस्रोकम् ॥ ७१६ ॥ रयण । तेषां नगराणां रत्नमयकवाटाः उत्कृष्टसहस्रद्वाराः जघन्यतहरू ५०० द्वाराः हेममयप्राकारा भवंति । तद्भयन्तरे द्वादशसहस्राणि वीथ्यः, तत्रैकसहस्रं चतुष्पथानि स्युः ॥ ७१६ ॥

णयराण बहिं परिदो वणाणि तिसदं ससिं पुरमज्झे । जिणभवणा णरवइजणगेहा सोहंति रयणमया ॥७१७॥

नगराणां बहिः परितः वनानि त्रिशतं सुषष्ठिः पुरमध्ये । जिनभवनानि नरपितजनगेहानि शोमेते रत्नमयानि ॥ ७१७ ॥ णयराण । नगराणां बहिः परितः षष्ठिसमन्वितत्रिशतं ३६० वनानि संति । पुरमध्ये जिनभवनानि नरपितगृहाणि जनगृहाणि रत्नमयानि शोमेते ॥ ७१७ ॥

इदानीं नाभिगिरीणामवस्थितस्थानं तदुत्सेधादिकं च गाथा विणाहः,— थिरभोगाविणमज्झे णाभिगिरीओ हवंति वीसाणि। वहा सहस्सतुंगा मूलुविरं तिचया रुंदा॥ ७१८॥

स्थिरभोगावनिमध्ये नाभिगिरयः भवंति विंशातिः ।

वृत्ताः सहस्रतुंगा मूले।परि तावंतः रुंदाः ॥ ७१८ ॥

थिर । स्थिरभोगावनिमध्ये वृत्ताः सहस्रोत्सेघाः मूलोपरि तावन्मात्र १००० रुंद्रा विंशतिनाभिगिरयः संति ॥ ७१८ ॥

सङ्घावं विजडावं परमगंधवण्णाम सुक्किला सिहरे । सक्कदुगणुचर सादीचारणपरुमप्पहास वाणसुरा ।७१९।

श्रद्धावान् विजटावान् पद्मगंधवन्नामानि शुक्ताः शिखरे ।

शकद्विकानुचराः स्वातिचारणपद्मप्रभासाः वानसुराः ॥ ७१९ ॥

सङ्घावं । श्रद्धावान् विजटावान् पद्मवान् गंधवान् इत्येतान्येव प्रत्येई यंचमंद्रसंबंधिनां चतुर्णां नाभिगिरीणां नामानि । ते च शुक्कवर्णाः, तेषां शिखरेषु सौधर्मैशानयोरनुचराः स्वातिचारणपद्मप्रभासाख्यव्यंतरदेवा निव-संति ॥ ७१९ ॥

इदानीं हिमवदादिकुलगिरीणां विजयाधीणां चोपरि स्थितकूटानां संख्या-दिकमाचष्टे;—

एकारसट्टणवणव अट्ठेकारस हिमादिकूलाणि। वेयड्ढाणं णवणव पुव्वगकूलाम्हि जिणभवणं॥ ७२०॥

> एकाद्शाष्ट नव नव अष्टेकाद्श हिमादिक्टानि । विजयार्घानां नव नव पूर्वगकूटे जिनभवनानि ॥ ७२० ॥

एका । एकादश १९ अष्ट ८ नव ९ नव ९ अष्ट ८ एकादश ११ प्रमितानि यथासंख्यं हिमवदादिकुलपर्वतोपरि स्थितकूटानि विजयाधीनां तूपरि नव ९ नव ९ कूटानि । तत्र पूर्वदिग्गतक्टे जिनभवनानिः संति ॥ ७२० ॥

अथ उक्तकूटानां नामादिकं गाथादशकेन निगदति;—

कमसो सिद्धायदणं हिमवं भरहं इला य गंगा य। सिरिकूडरोहिदस्सा सिंधु सुराहेमवदय वेसवणं।७२१।

क्रमशः सिद्धायतनं हिमवान् भरतं इला च गंगा च। श्रीकूटं रोहितास्या सिंधुः सुरा हैमवतकं वैश्रवणं ॥ ७२१॥

कमसो । कमशस्तेषां नामानि सिद्धायतनं हिमवान् भरतं इहा च गंगा च श्रीकूटं रोहितास्या सिंधुः सुरा हैमवतकं वैश्रवणं ॥ ७२१ ॥

पढभे जिणिंदगेहं देवीओ जुवदिणामकूडेसु। सेसेसु कूडणामा वेंतरदेवावि णिवसंति ॥ ७२२॥ प्रथमे जिनेंद्रगेहं देव्यो युवतिनामकूटेषु । शेषेषु कूटनामान: व्यंतरदेवा अपि निवसंति ॥ ७२२ ॥

पढमं । तत्र प्रथमकूटे जिनेंद्रगेहं स्त्रीलिंगारुयकूटेषु व्यंतरदेव्यो निव-संति । शेषेषु तत्र कूटनाम व्यंतरदेवा निवसंति ॥ ७२२ ॥

वड्डा सन्वे कूडा रयणमया सगणगस्स तुरियुद्या । तत्तियभूवित्थारा तद्द्भवदणा हु सन्वत्थ ॥ ७२३ ॥

> वृत्ताः सर्वे कूटा रत्नमयाः स्वक्तनगस्य तुर्थे।दयाः । तावद्भविस्ताराः तदर्धवदना हि सर्वत्रः ॥ ७२३ ॥

वहा । ते सर्वे कूटाः वृत्ताः रत्नमयाः स्वकीयनगस्य चतुर्थोशोदयाः तावन्मात्रभूविस्तारास्तद्र्धवदनाः खळु भवंति ॥ ७२३ ॥

तो सिद्ध महाहिमवं हेमवदं रोहिदा हिरीकूडं। हरिकंता हरिवरिसं वेलुरियं पच्छिमं कूडं॥ ७२४॥

> ततः भिद्धं महाहिम्वान् हैमवतं रोहिता हींकूटं। हरिकांता हरिवर्षे वैडूर्ये पश्चिमं कूटं॥ ७२४॥

तो । पश्चिमं चरमं इत्यर्थः । होषं छायामात्रमेवार्थः ॥ ७२४ ॥

सिद्धं णिसहं च हरिवरिसं पुन्वविदेह हरिधिदीकूडं। सीतोदा णाममदो अवरविदेहं च रुजगंतं॥ ७२५॥

सिद्धं निषधं च हरिवर्षे पूर्वविदेहं हरिधृतिकृटं । सीतोदा नाम अतः अपरविदेहं च रुचकांतम् ॥ ७२५ ॥

सिद्धं । सिद्धं निषधं च हरिवर्ष पूर्वविदेहं हरिकूटं घृतिकूटं सीतोदा नाम अतोऽपरविदेहं चांतं रुचकं ॥ ७२५ ॥ सिद्धं णीलं पुव्वविदेहं सीदा य कित्ति णरकंता। अवरविदेहं रम्मगमपदंसणमंतिमं णीले॥ ७२६॥

> सिद्धं नीलं पूर्वविदेहं सीता च कीर्तिः नरकांता । अपरविदेहं रम्यकं अपदर्शनं अंतिमं नीले ॥ ७२६ ॥

सिद्धं । छायामात्रमेवार्थः ॥ ७२६ ॥

सिद्धं रुम्मी रम्मग णारी बुद्धी य रुप्पकूलक्खा। हेरण्णं कूडमदो मणिकंचणमट्टमं होदि॥ ७२७॥

> सिद्धं रुक्ती रम्यकं नारी बुद्धिश्च रूप्यकूलाख्या । हैरण्यं कूटमतो मणिकांचनमष्टमं भवति ॥ ७२७ ॥

सिद्धं । छायामात्रमेवार्थः ॥ ७२७ ॥

सिद्धं सिहरि य हेरण्णं रसदेवी तदो य रत्तक्खा। लच्छी सुवण्ण रत्तवदी गंधवदीय कृडमदो ॥ ७२८॥

सिद्धं शिखरी च हैरण्यं रसदेवी ततश्च रक्ताख्या । लक्ष्मीः सुवर्णे रक्तवती गंधवती कूटमतः ॥ ७२८ ॥

सिद्धं । छायामात्रमेवार्थः ॥ ७२८ ॥

एरावदमणिकंचणकूडं सिहरिम्हि सन्वसेलाणं। मूले सिहरेवि हवे दहेवि वणसंडमेद्स्स ॥ ७२९॥

ऐरावतमणिकांचनकूटं शिखरे सर्वशैळानाम् ।
मूळे शिखरेपि भवेत् हृदेपि वनखंडमेतस्य ॥ ७२९ ॥
एरावद् । ऐरावतं मणिकांचनकूटं ११ शिखरे पर्वते सर्वेषां शैळानां
मूळे शिखरेपि हृदेपि वनखंडं भवेत् । एतस्य वनखंडस्य ॥ ७२९ ॥

गिरिदीहो जोयणदलवासो वेदी दुकोसतुंगजुदा । धणुपणसयवासा णगवणणदिद्हपहुदिएसु समा ७३०

गिरिदैर्ध्यं योजनदल्रन्यासं वेदी द्विकोशतुंगयुता । धनुःपंचशतन्यासा नगवननदीहृदप्रभृतिषु समाः ॥ ७३० ॥

गिरि । गिरिदैर्घ्यमेव दैर्घ्य योजनार्धव्यासं तस्य वेदी तु धनुःपंच-शतव्यासा कोशद्वयोत्तुंगयुता स्यात् । सा वेदी नगवननदी-हदप्रभृतिषु सर्वत्र समाना ॥ ७३० ॥

सांप्रतं पर्वतादिषु सर्वत्र वेदिकासंख्यामाह;---

तिसदेकारससेले णउदीकुंडे दहाण छब्वीसे। तावदिया मणिवेदी णदीस्र सगमाणदो दुगुणा॥७३१॥

त्रिशतैकादशशैछेषु नवतिकुंडेषु ह्रदानां षड्विंशतौ । तावंत्यः मणिवेद्यः नदीषु स्वकमानतः द्विगुणाः ॥ ७३१ ॥

तिस । जंबूद्वीपस्य त्रिशंतैकादश ३११ शैलेषु तावत्यो मणिमयवेद्यः नवितकुंढेषु ९० तावत्यो मणिमयवेद्यः न्हदानां षड्विंशतौ २६ तावत्यो मणिमयवेद्यः नदीषु स्वकीयप्रमाणतो द्विगुणा मणिमयवेद्यः स्युः ॥ इत उक्तार्थं विवृणोति—तत्रैको मंदरः १ षट् कुलाचलाः ६ चत्वारो यमक-गिरयः ४ द्विशतं कांचनपर्वता २०० अष्टौ दिग्गजपर्वताः ८ षोढश वक्षाराः १६ चत्वारो गजदंताः ४ चतुस्त्रंशद्विजयार्थाः ३४ चतुस्त्रंशद् वृषमा-चलाः ३४ चत्वारो नामिनगाः ४ एतेषु मिलितेषु त्रिशतैकादश ३११ शैलसंख्या भवति । गंगादिमहानदीपतनकुंडानि चतुर्दश १४ विमंगनवुलत्तिकुंडानि द्वादश १२ गंगासिंधुसमाननदुल्पत्तिकुंडानि चतुःषष्ठः ६४ एतेषु मिलितेषु नवतिकुंडानि ९० भवंति । कुलगिरिह्नदाः षट् ६ सीताहदा दश १० सीतोदा हदा दश १० एतेषु मिलितेषु पिलितेषु षड्वंशति

ह्नद् २६ भवंति । गंगासिंधुरक्तारक्तोदानां ४ प्रत्येकं परिवारनदी १४००० स्वगुणकारेण ४ गुणियत्वा ५६००० रेतिह्रोहितास्यासुवर्ण- रूप्यकूलानां ४ प्रत्येकं परिवारनदीः २८००० स्वगुणकारेण ४ गुणियत्वा ११२००० हरिद्धिरकांतानारीनरकांतानां ४ प्रत्येकं परिवारनदीः ५६००० स्वगुणकारेण ४ गुणियत्वा २२४००० देवोत्तरकुरुस्थयोः सीतासीतोदयोः २ प्रत्येकं परिवारनदीः ८४००० तथा २ गुणियत्वा १६८००० विभंगनदीनां १२ प्रत्येकं परिवारनदीः २८००० तथा २ गुणियत्वा १६८००० विभंगनदीनां १२ प्रत्येकं परिवारनदीः २८००० तथा १२ गुणियत्वा ३३६००० गंगासिंधुरक्तारक्तोदानां विदेहस्थनदीनां ६४ प्रत्येकं परिवारनदीः १४००० तथा ६४ गुणियत्वा ८९६००० एतानि सर्वाण्येकानि मेलियत्वा १७९२००० । अत्र गुणकारमुख्यनदीः ९० मेलि १७९२०९० जंबूद्वीपसर्वनदीसंख्या । अत्र स्वप्रमाणतो १७९२०९० दिगुणा ३५८४१८० मणिमयवेद्यो ज्ञातव्याः ॥ ७३१ ।

अथ भरतैरावतस्थविजयार्धकूटान् तत्रस्थदेवांश्च गाथाचतुष्टयेना हः,— सिद्धं दिक्खणअद्धादिमभरहं खंडयप्पवादमदो । तो पुण्णभद्द वेयड्डकुमारं माणिभद्दक्खं ॥ ७३२ ॥

> सिद्धं दक्षिणार्घोदिमभरतं खंडप्रपातमतः । ततः पूर्णभद्रं विजयार्घकुमारं माणिभद्राख्यं ॥ ७३२ ॥

सिद्धं । सिद्धकूटं दक्षिणार्धभरतं खंडप्रपातं, ततःपूर्णभद्गं विजयार्ष-कुमारं माणिभद्राख्यं ॥ ७३२ ॥

तामिस्सगुहगमुत्तरभारहकूडं च वेसवण चरिमं। सिद्धुत्तरद्धतामिस्सादिमगुहगंच माणिभद्दमदो॥७३३॥

> तामिश्रगुहमुत्तरभरतकूटं च वैश्रवणं चरमं । सिद्धोत्तरार्धतामिश्रादिमगुहं च माणिभद्रमतः ॥ ७३३ ॥

तामिस्त । तामिश्रगुहं उत्तरभरतकृटं चरमं वैश्रवणं । इत उपर्थेराषत-विजयार्धकूटानिसिद्धकूटं उत्तरार्धेरावतं तमिश्रगुहं मणिभद्रमतः ॥ ७३३ ॥ तो वेयहृकुमारं पुण्णादीभद्द खंडयपवादं । दिक्खणरेवतअद्धं वेसवणं पुव्वदो दुवेयहु ॥ ७३४ ॥

ततो विजयार्धकुमारं पूर्णीदिभद्गं खंडप्रपातं । दक्षिणैरावतार्धे वैश्रवणं पूर्वतः द्विविजयार्धे ॥ ७६४॥

तो । ततो विजयार्धकुमारं पूर्णभद्रं संडप्रपातं दक्षिणेरावतार्धं वैश्रवणं ९ एतानि कूटानि १८ भरतैरावतस्थयोर्विजयार्धयोः भवंति ॥ ७३४ ॥ कंचणमयाणि खंडप्पवाद्ए णहमाल तामिस्से । कदमालो छकूडे वसंति सगणामवाणसुरा ॥ ७३५ ॥

कंचनमयानि खंडप्रपाते नृत्यमान्नः तामिश्रे । कृतमान्नः षट्कूटेषु वसंति स्वकनामवानसुराः ॥ ७३५ ॥

कंचण । तानि कूटानि कांचनमयानि, तत्र खंडप्रपातकूटे नृत्य-मालाख्यो व्यंतरदेवोस्ति । तामिश्रकूटे कृतमालाख्यः, इतरेषु षट्सु कूटेषु स्वकीयस्वकीयकूटनाम व्यंतरदेवा वसंति ॥ ७३५ ॥

अथ उक्तानां विजयार्घजिनालयानामुदयादित्रयमाह;—

कोसायामं तद्दलवित्थारं तुरियहीणकोसुद्यं। जिणगेहं कूडुवरिं पुव्वमुहं संठियं रम्मं ॥ ७३६॥

> क्रोशायामं तद्दलविस्तारं तुरीयहीनक्रोशोदयं । जिनगेहं कूटोपरि पूर्वमुखं संस्थितं रम्यं ॥ ७३६ ॥

कोसा । सिद्धकूटस्योपरि कोशायामं २००० तदर्धविस्तारं १०००। चतुर्थीश ५०० हीनकोशोदयं१५०० पूर्वमुखं रम्यं जिनेंद्रगेहं संस्थितं।७३६ अथ गजदंताख्यानां वक्षाराणामितरवक्षाराणां च कूटसंख्यातन्नामादिकं गाथाष्टकेनाह;—-

णवसत्तय णवसत्तय ईसाणदिसा दुदंतसेलाणं । वक्साराणं चउचउकूडं तण्णाममणुकमसो ॥ ७३७ ॥

नव सप्त च नव सप्त च ईशानिदेशः द्विद्वंतशैलानां । वक्षाराणां चत्वारि चत्वारि कूटानि तन्नामानि अनुक्रमशः ॥७३७॥ णव । ईशानिदेशः आरभ्य गजदंतशैलानां अमेण कूटसंख्या नव ९ सप्त ७ नव सप्त च स्युः । इतरवक्षाराणां चत्वारि ४ चत्वारि ४ कूटानि तेषां नामान्यनुक्रमशः कथयित ॥ ७३७ ॥

सिद्धं मह्नवमुत्तरकउरव कच्छं च सागरं रजदं । पुण्णादिभद्द सीदा हरिसहकूडं हवे णवमं ॥ ७३८ ॥

सिद्धं माल्यवान् उत्तरकौरवं कच्छं च सागरं रजतं। पूर्णादिभद्भं सीता हरिसहकूटं भवेत् नवमं ॥ ७३८ ॥

सिद्धं । सिद्धकूटं माल्यवान् उत्तरकौरवं कच्छं च सागरं रजतं पूर्णभद्रं सीता हरिसहकूटं नवमं भवेत् ॥ ७३८ ॥

तो सिद्धं सोमणसं कूडं देवकुरु मंगलं विमलं। कंचण वसिद्धमंते सिद्धं विज्जुप्पहं तत्तो॥ ७३९॥

ततः सिद्धं सौमनसं कूटं देवकुरु मंगलं विमलं। कांचनं अवारीष्टमंते सिद्धं विद्युत्प्रभं ततः॥ ७३९॥

तो । ततः सिद्धकूटं सौमनसकूटं देवकुरुकूटं मंगलं विमलं कांचनं अंते अवाशिष्टं ७ ततः सिद्धकूटं विद्युत्प्रमं ॥ ७३९ ॥

देवकुरु पउम तवणं सोत्थियकूडं सद्ज्जलं तत्तो । सीतोदा हरि चरिमंतो सिद्धं गंधमादणयं ॥ ७४० ॥ देवकुरुः पद्मं तपनं स्वस्तिककूटं शतज्यालं ततः ।

सीतोदा हरि चरमं ततः सिद्धं गंधमादनकं ॥ ७४० ॥

देव । देवकुरुः पद्मं तपनं स्वस्तिककूटं शतज्वालं ततः सीतोदा चरिमं हरिकूटं ९ ततः सिद्धकूटं गंधमादनं ॥ ७४० ॥

उत्तरकुरु गंधादीमाछिणि तो लोहिदक्खफलिहंते। आणंदं सायरदुग तिया सुभोगा य भोगमालिणिया७४१

उत्तरकुरुः गंघादिमालिनी ततो लोहिताक्षं स्फटिकमंते । आनंदं सागरद्विके स्त्रियौ सुमोगा च भोगमालिनी ॥ ७४१ ॥

उत्तर । उत्तरकुरः गंधमालिनी ततो लोहिताक्षं स्फटिकं अंते आनंदं ७ तेषां मध्ये सागररजतकूटयोः सुमोगामोगमालिन्यौ व्यंतरदेव्यौ स्थिते॥७४१॥ विमलदुगे वच्छादीमित्त सुमित्ता य वारिसेण बला । तवणदुगे भोगंकर भोगवदी फलिहलोहिदे देवी ७४२

विमलद्विके वत्सादिमित्रा सुमित्रा च वारिषेणा बला । तपनद्विके भोगंकरी भोगवती स्फटिकलोहितयोः देव्यौ ॥ ७४२ ॥

विमल । विमलकांचनकूटयोः वत्सिमत्रासुमित्राख्ये व्यंतरदेवयौ तिष्ठतः, तपनस्वस्तिककूटयोर्वोरिषेणबलाख्ये व्यंतरदेवयौ स्तः, स्फिटिकलोहितकूट योर्मोगंकरीभोगवत्याख्ये व्यंतरदेवयौ स्तः ॥ ७४२ ॥

सिद्धं वक्खारक्खं हेडुवारिमदेसणामकूडदुगं। दुगणव पण सोलं दुगकला य वक्खारदीहत्तं॥ ७४३॥

सिद्धं वक्षाराख्यं अधस्तनोपित्मदेशनामकूरद्वयं । द्विनव पंच षोडश द्विककला च वक्षारदीर्घत्वम् ॥ ७४३ ॥ सिद्धं । इत उपिर वक्षारकुटानि, सिद्धकूटं वक्षाराख्यं सर्ववक्षाराणा- मधस्तनोपरिमदेशनाम कच्छासुकच्छादिकूटद्वयामित्येतान्येत चत्वारि सर्व-वक्षाराणां कूटनामानि भवंति। वक्षाराणां देग्ध्यं तु द्विनव पंच षोडशयोज-नानि एकोनविंशतिद्विकलाधिकानि भवंति । कथमेतत् ? चुलसीदिछत्ते-त्तीसा चत्तारिकलेति गाथोक्तविदेहविष्कंभे ३३६८४ ई सीतासीतोदयोः विवक्षितनदीव्यास ५०० मपनीय ३३१८४ ई अधीकृते १६५९२ ई वक्षारदेधमायाति ॥ ७४३॥

कुलगिरिसमीवकूडे दिक्कण्णाओ वसंति सेसेसु। वाणा कूडपमाहिद् णगदीहो कूडअंतरयं॥ ७४४॥

कुरुगिरिसमीपकूटे दिक्कन्याः वसंति शेषेषु । वानाः कूटप्रमाहितं नगदैःर्घे कूटांतरं ॥ ७४४ ॥

कुल । कुलगिरिसमीपस्थवश्चारो २० परिमक्टे दिक्कन्या वसंति, शेषेषु कूटेषु ७।५।२ व्यंतरदेवास्तिष्ठंति स्वस्वकूटप्रमाणैः ९।०।४ तत्तन्नगदेव्ये गजदंतदेव्ये २०२०९६ इतस्वक्षारदेव्ये च १६५९२६ हते स्वस्वकृटांतरं स्यात् । नवकूटांतराणामेतावित गजदंतक्षेत्रे २०२०९६ हते एककूटांतरस्य कियत्क्षेत्रमिति संपात्यांशिनि २०२०९ अंशे च १६५ भक्ते २२५६ उभयांशे हिन्।९ समच्छेदेन १५५।१६ मेलने १०१ एक कूटांतरक्षेत्रं स्यात् । एतदेव नवकूटांतरं । एवं समकूटांतरस्य त्रैसाशिकविधिर्द्रष्टव्यः प्र ७ फ २०२०९६ इ. लब्धं सप्तकूटांतरस्य त्रैसाशिकविधिर्द्रष्टव्यः प्र ७ फ २०२०९६ इ. लब्धं सप्तकूटांतरं ४२१५ इ. चतुःकूटांतराणामेतावित वक्षारक्षेत्रे १६५९२ इ. एककूटांतरस्य किमिति संपात्यांशिनांशे च मक्ते तन्मेलने एककूटांतरं स्यात् ४१४८ इ. एतदेव चतुःकूटांतरं स्यात् ॥ ७४४ ॥

अथ वक्षाराणामुन्नतिं तत्रस्थाकृतिमचैत्यालयस्थाननिर्देशं च करोतिः — वक्खारसयाणुद्ओ कुलगिरिपासम्हि चउसयं णुड्ढा। णइमेरुस्स य पासे पंचसया तत्थ जिणगेहा ॥ ७४५॥

वक्षारशतानामुदयः कुलागिरिपार्श्वे चतुःशतं वृद्धचा । नदीमेरोश्च पार्श्वे पंचशतानि तत्र निनगेहाः ॥ ७४५ ॥

वक्खार । शतवश्चारपर्वतानामुद्यः कुलगिग्पार्श्वे चतुःशत ४०० योजनानि, ततः परमनुक्रमेण वृद्ध्या विदेहगतानां नदीपार्श्वे गजदंतानां मेरुपार्श्वे पंचशत ५०० योजनान्युत्सेषः तत्र पंचशतयोजनोत्सेषस्यकूटे जिनगेहाः संति ॥ ७४५ ॥

अथ नवादिकूटानामुत्सेधानयने करणसूत्रमाहः —
गिरितुरियं पढमंतिमकूडुद्ओ उभयसेसमवहरिदं।
वेगपदेण चयो सो इहुगुणो मुहुजुदो इहं॥ ७४६॥

गिरितुरीयं प्रथमांतिमकूटोदयः उभयरोष नपहृतं । व्येकपदेन चयः स इष्टगुणः मुखयुतः इष्टः ॥ ७४६ ॥

गिरि । वक्षारगिरीणामुत्सेधः ४००।५०० चतुर्थीश एव तदुपरिमप्रथमांतिमक्टोदयः १००।१२५ एतदुभयं विशेषयित्वा २५ प्रथमस्य हानिवृद्धचोरभावात् विगतैकपदेन टा६।३ अपहृते सति ३ मा है। ४ मा है
८ई हानिचयो भवति । स एव स्त्योनेष्टगच्छगुणितः ३। है। १६। है। है।
है।१२। है।१५। है।१८। है।२१। है।२५ मुख १०० युतश्चेत् १०३
है। है।१०६। है।११२। है।११८। है।११८। है।१२१। है।१२५ दितीयादीप्रकूटस्योत्सेधो ज्ञातव्यः । एवं सप्तकूटचतुःकूटानामानेतव्यम् ॥ ७४६॥

इदानीं भरतादिक्षेत्राश्रयेण परिवारनदीप्रमाणं गाथाचतुष्केणाहः—-भरहइरावदसरिदा विदेहजुगले च चोदससहस्सा। णइपरिवारा तत्तो दुगुणा हरिरम्मगखिदित्ति॥ ७४७॥

भरतैरावतसरितः विदेहयुगन्ने च चतुर्दशसहस्राणि । नदीपरिवाराः ततः द्विगुणा हरिरम्यकक्षेत्रांतं ॥ ७४७ ॥ भरह । भरतैरावतयोः सरितां ४ पूर्वापरिवदेहयोर्गगादिसरितां च ६४ प्रत्येकं चतुर्दशसहस्राणि १४००० परिवारनयः, ततः परं भरताद्धरिवर्ष-पर्यतं ऐरावताद्रम्यकक्षेत्रपर्यतं द्विगुणिद्वगुणकमो ज्ञातन्यः ॥ ७४७ ॥

बादालसहस्सं पुह कुरुदुणदी दुगदुपासजादणदी। चोद्दसलक्खडसद्री विदेहदुगसव्वणइसंखा॥ ७४८॥

द्वाचत्वारिंशत्सहस्राणि पृथक् कुरुद्वयनद्यः द्विकद्विपार्श्वनातनद्यः । चतुर्दशस्थाष्टसप्ततिः विदेहद्विकसर्वनदीसंख्या ॥ ७४८ ॥

बादालः । देवोत्तरकुर्वोः नदीद्वयोभयपाइर्वजाता नद्यः पृथक् पृथक् द्वाचत्वारिंशत्सहस्राणि देवकुरुजा नद्यः ८४००० उत्तरकुरुजा नद्यः ८४००० विदेहद्वयगतसर्वनदीसंख्या अष्टसप्तत्युत्तरचतुर्दशलक्षाणि १४०००७८ । तत्कथं ? विदेहगतगंगासिंधुसमनदीनां ६४ प्रत्येकं परिवारनद्यः १४००० विमंगनदीनां १२ प्रत्येकं परिवारनद्यः २८००० देवोत्तरकुर्वोः सीतासीतोदयोः २ प्रत्येकं परिवारनद्यः ८४ ००० एतासु स्वस्वगुणकारेण गुणयित्वा तत्र मुख्यनदी ७८ सहितं सर्वासु मिलितासु विदेहद्वयगतसर्वनदीसंख्या ॥ ७४८ ॥

लक्खतियं वाणउदीसहस्स बारं च सव्वणइसंखा। भरहेरावद्पहुदी हरिस्मगखेत्तओत्ति णाद्व्वा॥७४९॥

लक्षत्रयं द्वानवतिसहस्रं द्वादश च सर्वनदीसंख्या । भरतैरावतप्रभृति हरिरम्यकक्षेत्रांतं ज्ञातन्या ॥ ७४९ ॥

छक्ख । लक्षत्रयं द्वानवतिसहस्राणि द्वादश च ३९२०१२ भरतेरावत-प्रभृतिहरिरम्यकक्षेत्रपर्यतं सर्वनदीसंख्या ज्ञातव्या । तत्कथं ? भरते गंगा-सिंध्वो: २ प्रत्येकं परिवारनद्यः १४००० हैमवते रोहिद्रोहितास्ययो: २ प्रत्येकं परिवारनद्य: २८००० हरिक्षेत्रे हरिद्धरिकांतयोः २ प्रत्येकं परि- बारनद्य: ५६००० एवमैरावते रक्तारक्तोदयोः १४००० हैरण्यवते सुवर्ण-हृत्यकूलयोः २८०० रम्यकक्षेत्रे नारीनरकांतयोः ५६००० स्वस्वगुणका-रेण गुणायित्वा मिलिते आयांति ॥ ७४९ ॥

सत्तरसं बाणउदी णभणवसुण्णं णईण परिमाणं । गंगासिंधुमुखाणं जंबूदीवप्पभूदाणं ॥ ७५० ॥

सप्तद्श द्वानवितः नभोनवशून्यं नदीनां परिमाणं । गंगासिंधुमुखानां जंबूद्वीपप्रभूतानाम् ॥ ७१०॥

सत्तरसं । सप्तद्श द्वानवातिर्नभोनव शून्यं १७९२०९० जंबृद्वीपोद्भ-तानां गंगासिंधुप्रमुखानां सर्वनदीनां प्रमाणं स्यात् । एतचोक्तगाथयोरंकानां मेळने स्यात् ॥ ७५० ॥

अथ जंबूद्वीपस्थमंदरादीनां व्यासं निरूपयति;-

गिरिभद्दसालविजयावक्खारविभंगदेवरण्णाणं । पुट्वावरेण वासा एवं जंबूविदेहम्हि ॥ ७५१ ॥

> गिरिभद्रशास्त्रविजयवक्षारविभंगदेवारण्यानाम् । पूर्वापरेण न्यासा एवं जंबूविदेहे ॥ ७५१ ॥

गिरि । मेरुगिरेः १ भद्रशालयोः २ देशानां १६ वक्षाराणां ८ विभं-गनदीनां ६ देवारण्ययोः २ जंबूद्वीपस्थविदेहे पूर्वापरेण व्यासा, एवं वक्ष्य-माणप्रकारेण कथ्यंते ॥ ७५१ ॥

अथ तेषां मेर्वादीनां व्यासानयनविधानमाह;—

गिरिपहुदीणं बासं इदूणं सगगुणेहि गुणिय जुदं। अवणिय दीवे सेसं इद्वगुणोवद्विदे दु तब्बासं॥ ७५२॥

गिरिप्रभृतीनां व्यासं इष्टोनं स्वकगुणैः गुणियत्वा युतं । अपनीय द्वीपे रोषं इष्टगुणापवर्तिते तु तद्वचासं ॥ ७५२ ॥ गिरि । ज्ञातच्येष्टमंदरायन्यतमच्यासं परित्यज्य इतरेषां गिरिप्रभृतीनां वश्यमाणव्यासं भद्र २२००० देश २२१२ हे बक्षार ५०० विभंग १२५ देवारण्य २९२२ स्वकीयस्वकीयगुणकारेण २।१६।८।६।२ गुणयित्वा ४४००० ३५४०६ ४००० ७५० ५८४४ इदं सर्वं मेलयित्वा ९०००० एतज्जंबूद्वीपच्यासे १००००० अपनीय शेषे १०००० इष्टगुणकारेणापहते सित ज्ञातच्येष्टच्यास आयाति १०००० ॥ ७५२॥

एवमानीतव्यासप्रमाणासिद्धांकमुचारयति;—

द्सवाबीससहस्सा बारसवावीस सत्तअट्ठकला। कमसो पणसय पणघण बावीसुगुतीसमंककमो॥७५३॥

द्राद्वाविंशसहस्राणि द्वाद्शद्वाविंशतिः सप्ताष्टकस्रा । कमशः पंचशतानि पंचघनः द्वाविंशैकोनत्रिंशदंकक्रमः ॥ ७५३॥

दसः । दशसहस्राणि १०००० द्वाविंशतिसहस्राणि २२००० द्वादशो तरद्वाविंशतिसप्ताष्टकला २२१२ कमशः पंचशतानि ५०० पंचधनः १२५ द्वाविंशत्युत्तरएकोनत्रिंशत् २९२२ इति मंदरादिव्यासांकक्रमो ज्ञातव्यः ॥ ७५३ ॥

इदानीं धातकीखंडपुष्करार्धस्थितमेरूणां तद्भद्रशालवनद्वयस्य च व्यासं निरूपयति;—

चडणडित्सयं णवसत्तडसातिगिलक्खमद्वपणसत्तं। पण्णरसं बेलक्खा खुल्ले तं भद्दसालदुगे॥ ७५४॥

चतुर्नवितशतानि नवसप्ताष्टसप्तैकलक्षमष्टपंच सप्त । पंचदशे द्वे लक्षे क्षुल्लके ते भद्रशालद्वये ॥ ७५४ ॥

चउ । चतुर्नवतिशतानि ९४०० नवसप्ताष्टसप्तांकोत्तरैकलक्षं १०७८७९ अष्टपंच सप्तपंचद्शांकोत्तरे द्वे लक्षे २१५७५८ यथासंख्यं क्षुष्ठकमंदारधातकी संडपूर्वापरभद्रशालद्वये पुष्कराधे पूर्वापरभद्रशालद्वये च व्यासांककमो ज्ञातव्यः। धातकी संडपूर्वापरभद्रशालांकं १०७८७९ पुष्करा-धेपूर्वापरभद्रशालांकं २१५७५८ । 'पढमवणडसीदंसो दक्षिण उत्तर-गभद्रसालं सेत्युक्तत्वाद्ष्टाशीत्या ८८ भागे कृते तयोदिक्षिणोत्तरभद्रशालव-नव्यासो भवति १२२५ हुई। २४५१ भा करेरे ॥ ७५४॥

अथ द्वीपद्वयावास्थितविजयानां व्याससंख्यामाह;-

तियणभछण्णव तिण्णहमं तु चउणउदिसत्तणउदेकं। जोयणचउत्थभागं दुदीपविजयाण विक्खंभो ॥७५५॥

त्रिनभःषण्णव ज्यष्टमं तु चतुर्णवित सप्तनवत्येकं । योजनं चतुर्थभागं द्विद्वीपविजयानां विष्कंभः ॥ ७९५ ॥

तिय। त्रिनभः षण्णवयोजनानि ज्यष्टमांशानि ९६०३ मा है चतुर्णव-तिसप्तनवत्येकयोजनानि योजनचतुर्थमागाधिकानि १९७९४ है यथासंख्यं धातकीखंडपुष्करार्धद्वीपद्वयविजयानां विष्कंभः स्यात् ॥ ७५५ ॥

सांप्रतं द्वीपत्रयावस्थितगजदंतानामायामं गाथाद्वयेनाह;-

सरिसायद्गजद्ता णवणभदुगसुण्णतिण्णि छचकला। तिघणदुगछक्कपणतिय णवपणकदिणवयछप्पण्णं ७५६

सदशायतगभदंता नवनभोद्धिकशून्यत्रीणि षट्कलाः । त्रिघनद्विकषट्पंचत्रीणि नवपंचकृतिनवकषट्पंचाशत् ॥ ७५६ ॥

सरिसा । जंबूद्वीपस्थसदृशगजदंतानां ४ नवनभोदिकशून्योत्तरात्रियोज-नानि षद्कलाधिकानि २०२०९ वर्षे आयामः स्यात् । धातकीसंडाल्प-महागजदंतानामायामो यथासंख्यं त्रिघनद्विकष्टूपंचांकोत्तरात्रियोजनानि ३५६२२७ नव पंचक्वतिनवषडंकोत्तरपंचयोजनानि स्युः ५६९२५९॥७५६॥

सोलेकद्विबिसद्विगि णवेकदुगदोणिणदुकदिणभदोणिण । देउत्तरकुरुचावं जीवा बाणं च जाणेज्ञो ॥ ७५७ ॥

षोडशैकपष्टिद्विषष्टश्चेकं नवैकद्विकद्वयद्विकृतिनभो द्वे । देवोत्तरकुरुचापं जीवा बाणं च ज्ञातन्याः ॥ ७९७ ॥

सोले । पुष्करार्धाल्पमहागजदंतानामायामो यथासंख्यं षोडशैकष-ष्ठिद्विषष्ट्यंकोत्तरेकयोजनानि १६२६११६ नवैकद्विकद्वयद्विकृतिशून्यो-त्तरिद्वयोजनानि स्युः २०४२२१९ देवोत्तरकुर्वोध्यापं जीवा बाणं च वक्ष्यमाणप्रकारेण ज्ञातव्याः ॥ ७५७ ॥

अथ चापाद्यानयनप्रकारं गाथानवकेनाह;--

वक्खारवास विरहिय पढमे दुगुणिदे जुदे मेरुं। जीवा कुरुस्स चावं गजदंतायाममेलिदे होदि ॥७५८॥

वक्षारन्यासं विरहितं प्रथमे द्विगुणिते युते मेरौ । जीवा कुरोः चापो गजदंतायाममेलिते भवति ॥ ७९८ ॥

वक्खार । वक्षारव्यासं ५०० भद्रशालाख्यप्रथमवने २२००० विरिहितं कृत्वा २१५० एतद्द्विगुणीकृत्य ४२००० तत्र मेर्स्व्यासे १०००० युते सित कुरुक्षेत्रस्य जीवा प्रमाणं स्यात् । ५२००० उभयगजदंतायामे २०२०९ $\frac{c}{5}$ । २०२०९ मिलिते सित कुरुक्षेत्रस्य चापो भवति ६०४१८ $\frac{5}{3}$ हे ॥ ७५८ ॥

मेरुगिरिभूमिवासं अवणीय विदेहवस्सवासादो । दलिदे कुरुविक्खंभो सो चेव कुरुस्स बाणं च ॥७५९॥

मेरुगिरिभूमिन्यासं अपनीय विदेहवर्षन्यासतः । दिलेते कुरुविष्कंभः स चैव कुरोः बाणः च ॥ ७५९॥ मेरु । एतावच्छलाकानां १९० एतावित क्षेत्रे १००००० एतावच्छ-लाकानां ६४ किमिति संपात्यापवर्तिते कि है है है विदेहवर्षव्यासः स्यात् । अत्र मेरुगिरिभूमिव्यासं १०००० समच्छेदेना कि है है है पनीय कि है है है दिलते कि कुरुविष्कंभः स्यात् । स चैव कुरुक्षेत्रस्य बाणः स्यात् । तद्भृत्वा जीवाकृतिं धनुःकृतिं चानयति ॥ ७५९ ॥

इसुहीणं विक्खंभं चउगुणिदिसुणा हदे दु जीवकदी। बाणकदिं छहिं गुणिदे तत्थ जुदे धणुकदी होदि ७६०

इषुहीनं विष्कंमं चतुर्गुणितेषुणा हते तु जीवाकृतिः ।

बाणकृतिं षड्भिः गुणिते तत्र युते धनुःकृतिः भवति ॥ ७६०॥ इसु । अमे वक्ष्यमाणकुरुवृत्तविष्कंभे विश्वपुर्ण इषुं रित्र विश्वपुर्ण विश्वप

अनंतरं कुर्वादीनां वृत्तविष्कंभानयनमाह;—

इसुवरगं चउगुणिदं जीवावरगम्हि पक्सिवित्ताणं । चउगुणिदिसुणा भजिदे णियमा वहस्स विक्लंभो ७६१ इषुवर्ग चतुर्गुणितं जीवावर्गे प्रक्षिप्य । चतुर्गुणितेषुणा भक्ते नियमात् वृत्तस्य विष्कंभः ॥ ७६१ ॥

अथ कुर्वादिक्षेत्राणां स्थूलसूक्ष्मक्षेत्रफलानयने करणसूत्रमाह;—— जीवाहदइसुपादं जीवाइसुजुद्दलं च पत्तेयं।

जावाहदइसुपाद जावाइस्रुजुद्द्छ च पत्तय। दसकरणिबाणगुणिदे सुहुमिद्रफलं च धणुखेत्ते।७६२।

> जीवाहतेषुपादं जीवाइपुयुतदलं च प्रत्येकं । दशकरणिबाणगुणिते सूक्ष्मेतरफलं च धनुःक्षेत्रे ॥ ७६२॥

अथ प्रकारांतरेण वृत्तविष्कंभवाणयोरानयने करणसूत्रमाह;—

दुगुणिसु कदिजुद जीवावग्गं चउबाणभाजिए वहं। जीवा धणुकदिसेसो छन्भत्तो तप्पदं बाणं॥ ७६३॥

द्विगुण्येषुं कृतियुतं जीवावर्गे चतुर्बाणभक्ते वृत्तं । जीवा धनुःकृतिशेषः षड्भक्तः तत्तदं बाणम्॥ ७६३ ॥

दुगु । इषुं $\frac{224900}{950}$ द्विगुणीकृत्य $\frac{240000}{950}$ वर्ग गृहीत्वा $\frac{2024}{350}$ । अत्र जीवा ५२००० वर्ग २८०९ है समच्छेदीकृतं $\frac{109705}{350}$ । है संयोज्य $\frac{9295475}{350}$ । है असिंगश्चतुर्गुणितबाणेन $\frac{5095000}{950}$ प्राग्वदपवर्तनविधिना मक्ते कुरुक्षेत्रस्य वृत्तविष्कंभः स्यात् । $\frac{92954750}{950}$ समच्छेदीकृते जीवावगें $\frac{9095055}{350}$ । है अपनीय $\frac{30304}{350}$ । है प्रहिंद भिंदिभेक्तवा $\frac{4095500}{350}$ । है प्रहिंद $\frac{224900}{350}$ कुरुक्षेत्रस्य बाणः स्यात् ॥ ७६३॥

अथ प्रकारांतरेण बाणानयने करणसूत्रमाह;--

जीवाविक्लंभाणं वग्गविसेसस्स होदि जम्मूलं। तं विक्लंभा सोहय सेसद्धिमसुं विजाणाहि॥ ७६४॥

जीवाविष्कंभयोः वर्गविद्योषस्य भवति यन्मूछं । तत् विष्कंभात् द्योधय द्योषार्थमिषुं विजानीहि ॥ ७६४ ॥

जीवा । जीवा ५२००० वर्ग २८०९ विष्कंम १२१६५४९० वर्गण समं १४०१९६६ १६ दूर्व १८०९ समच्छेदं कृत्वा २२१५४६६ १६ परस्परं शोधियत्वा ६५८६११७५४० १४०१ मूलं संगृह्य २११५४९० तिह्विकंमात् १२१६५४९० शोधिय १८१९ सोधिय १८१९ त्वस्थन-

वांकेन ९ तस्मिन्नर्धे २०२५००० मक्ते सति कुरोबीणमायाति २२५०० ॥ ७६४ ॥

अथ प्रकारांतरेण वृत्तविष्कंभवाणयोरानयने करणसूत्रमाहः;— दुगुणिसुहिद्धणुवग्गो बाणोणो अद्धिदो हवे वासो । वासकदिसहिद्धणुकदिद्छस्स मूलेवि वासमिसुसेसं ॥

द्विगुणेषुहितधनुवर्गो बाणोनः अर्धितो भवेत् व्यासः ।

व्यासकृतिसहितधनुष्कृतिदलस्य मूलेपि व्यासिमपुरोषं ७६५ दुगु । इषुं २२५००० द्विगुणिकृत्य ४५००० अनेन धनुर्वर्ग १३१००० हि प्राग्वद्यवर्तनविधिना भक्त्वा १५४१२८ रोषे ४५५ अध उपि पंचिभरपवर्तिते एवं १५३ अत्र स्वांशं समच्छेदेन मेलयिता २६३५५९० अस्मिन् समच्छित्रवाणं २०२५०० कनियत्वा २४३३०९०० असिन् समच्छित्रवाणं २०२५०० कनियत्वा २४३३०९०० असिन् समच्छित्रवाणं २०२५५०० कनियत्वा २४३३०९०० असिन् समच्छेदेन स्वांश १५०६ भक्ते सित ४११५००० कुरोः वृत्तव्यासः स्यात् । समच्छेदेन स्वांश १५०१ युक्तं तं वृत्तव्यासं १२१६५४९० वर्ग गृहीत्वा १४९१९११५००००० एकाशीत्या८१समच्छेदं कृत्वा १९३०००००० एकाशीत्या८१समच्छेदं कृत्वा १३३००००००० एकाशीत्या८१समच्छेदं कृत्वा १४३०००००००

अथ प्रकारांतरेण धनुःकृतिजीवाकृत्योरानयने करणसूत्रमाह;— इसुद्लजुद्विक्खंभो चउगुणिदिसुणा हदे दु धणुकरणी। बाणकदिं छहिं गुणिदं तत्थूणे होदि जीवकदी। ७६६।

इषुद्रयुतविष्कंभः चतुर्गुणितेषुणा हते तु धनुःकरणी । बाणकृतिं षड्भिः गुणितं तत्रोने भवति जीवकृतिः ॥ ७६६ ॥

अथ दक्षिणभरतविजयार्थोत्तरभरतक्षेत्राणां बाणानयने करणसूत्रमाहः;— रूप्पगिरिहीणभरहव्वासद्छं द्विखणडूभरहद्यः । णगजुद् णगसरमुत्तरभरहजुदं भरहखिदिबाणो ॥७६७॥

रूप्यिगरिहीनभरतव्यासद्छं दक्षिणार्धभरतेषुः ।

नगयुते नगशरः उत्तरभरतयुते भरतक्षेत्रबाणः ॥ ७६७ ॥

क्षण्य । रूप्यगिरिक्यासं ५० भरतक्यासे ५२६ $\frac{5}{5}$ हीनयित्वा ४७६ $\frac{5}{5}$ अर्धीकृते २३८ $\frac{3}{5}$ दक्षिणार्धभरतेषुः स्यात् । अत्र विजयार्धक्यासे ५० युते सित विजयार्धवाणः स्यात् २८८ $\frac{3}{5}$ अत्रोत्तरभरतक्यासे २३८ $\frac{3}{5}$ युते ५२६ $\frac{5}{5}$ संपूर्णभरतक्षेत्रवाणः स्यात् । उक्तानां बाणत्रयाणां समानछेदेन स्वकीयस्वकीयांशं मेळयेत् $\frac{50}{5}$ । $\frac{50}{5}$ । $\frac{50}{5}$ । $\frac{50}{5}$ । $\frac{50}{5}$ । $\frac{50}{5}$ । $\frac{50}{5}$

अथ हिमवदादिपर्वतानां हैमवतादिक्षेत्राणां च बाणानयने करण-सूत्रमाह;—

हिमणगपहुदीवासो दुगुणो भरहूणिदो य णिसहोत्ति । ससवाणा णिसहसरो सविदेहदलो विदेहस्स ॥ ७६८ ॥ हिमनगप्रभृतिव्यासः द्विगुणः भरतोनितश्च निषधांतम् । स्वस्वबाणा निषधश्चरः सविदेहदरुः विदेहस्य ॥ ७६८ ॥

हिम । एतावतां श्लाकानां १९० एतावति १००००० क्षेत्रे हिम-वदादिशलाकानां २।४।८।१६।३२ किमिति संपात्यापवर्तिते हिमवन्नग-व्यासः स्यात् । हिमवतो व्यासः रे००० हैमवतक्षेत्रे र्^ठ००० महाहिमवद्गिरौ <u>८०००</u> हरिक्षेत्रे <u>१६००००</u> <u>३२०००</u> तद्दिगुणं कृत्वा <u>४००००</u> । <u>४००००</u> <u> ३२०००</u> । ६४०००० सर्वत्र भरतबाणप्रमाणे <u>१००००</u> सति हिमवदादीनां निषधपर्यंतं स्वस्वबाणाःस्युः <u>३०००</u> <u>७००००</u> । <u>१५००००</u> । <u>३१००००</u> । ६३०००० निषधबाण एव ६३००० विदेहव्यासा ६<u>४००००</u> धेन ३२०००० युक्तश्चेत १५००० विदेहार्धस्य बाणो भवति । एतान् बाणान् धृत्वा तत्तत्क्षेत्रपर्वतानां जीवाक्वतिः धनुः क्वृतिः इसुहीणं विवस्तंभामित्य।दिना आनेतव्या । तत्र दक्षिणमरते तावत् समाच्छिन्नेषुं <u>४५२५</u> वृत्ताविष्कंभे समच्छिन्ने ^{१९०००} हीनयित्वा १८९५४७५ एतस्मिश्चतुर्गुणितेषुणा १८१०० हते सति उँ४३०८०९७५०० जीवाक्कतिः स्यात् । तस्या मूलं गृहीत्वा <u>१८५२२</u> स्वहारेण भक्ते ९७४८ १२ दक्षिणभरतस्य शुद्धजीवा स्यात् । बाण <u>४५२५</u> कृतिं <u>२०४७५६२५</u> १२२८५३७५० एतस्मिस्तत्र जीवाकृतौ योजिते षड्।भेगुंणयित्वा ३४४३०१५९२५० दक्षिणभरतस्य धनुःकृतिःस्यात । एतन्मूलं गृहीत्वा ^{९८५५५५} स्वहारेण भक्ते दक्षिणभग्तस्य धनुः स्यात् ९७६६ । ११ विज-यार्घे तावत् सम्चिछनेषुं <u>भूभूभ</u> समन्छिन्नविष्कंभे <u>१५००००</u> हीनयित्वा <u>१८९४५२५</u> एतस्मिश्चतुर्गुणितेषुणा २१९०० हते सति ४१४९००९७५०० विजयार्धजीवाक्वतिः स्यात् । अस्या मूलं गृहीत्वा रे०३६९१ स्वहारेण भक्ते १०७२०११ विजयार्धनगस्य जीवा स्यात् । बाण पुरुष कृतिं रहरूपहरूप बब्भिगुंणयित्वा १०९८५३७५० तत्र जीवा

कृतौ योजिते <u>४१६६९९५१२५०</u> धनुःकृतिः स्यात् तन्मूलं गृहीत्वा २०४१३२ स्वहारेण भक्ते <u>२०७४३१५</u> विजयार्धनगस्य धनुः स्यात् । उत्तरभरते समच्छिन्नेषुं ^{१०००} विष्कंमे ^{१९०००} हीनयित्वा १८९००० एतस्मिश्चतुर्गुणितेषुणा र्००० हते सति ५५६०००००० जी-बाक्कातिः स्यात् । अस्या मूळं २०१९५४ स्वहारेण भक्त लब्धः १४४७१ ५ ५ उत्तरभरतजीवा स्यात् । बाण १००० कृतिं १०००० वहाभिर्गुण-यित्वा ६००००० एतस्मि जीवाकृतौ योजिते सति ७६२००००००० चनुःकृतिःस्यात् । अस्या मूलं रूप्हरू स्वहारेण भक्ते १४५२८११ उत्तरभरतस्य धनुः स्यात् । हिमवत्पर्वते इषुं कुर्ण विष्कंभे कुर्ण १९०००० हीनयित्वा कुर्ण्ण एतस्मिश्चतुर्गुणितेषुणा कुर्ण्ण हते सति <u>२२४४०००००</u> जीवाक्कति: । अस्या मूळं गृहीत्वा ४७३७०९स्वहारे**ण** भक्ते लब्धं ३४९३२ । १९ हिमवतो जीवा स्यात् । बाणकृतिं १०००००० धनुःकृतिः स्यात् । तस्या मूलं गृहीत्वा केर्ड स्वहारेण मक्ते २५२३० 🔨 हिमवद्धिरेर्धनुः स्यात् । हैमवतक्षेत्रे इषुं 💛 😘 विष्कंमे <u>१९०९००</u> अपनीय ^{चु ८३००००} तस्मिश्चतुर्गुणितेषुणा ^{२८०००} हते भु<u>९२४००००००</u> जीवाक्वतिःस्यात् । अस्या मूलं गृहीत्वा <u>७१५८२२</u> स्वहारेण भक्ते ६७६७४^{५६} हैमवतक्षेत्रस्य जीवा स्यात् । बाणकृतिं र्१०००००० षड्भिर्गुणयित्वा २१४०००००० एतस्मिस्तत्र जीवा-कृतौ युते प्र१८०००००० धनुःकृतिः स्यात् । अस्या मूलं गृहीस्वा ७<u>३६०७</u> स्वहारेण भक्ते ३८७४०<u>१</u>६ हिमवतक्षेत्रस्य धनुः स्यात् । महाहिमवद्गिरेरिषुं भू०००० विष्कंभे भू९०००० हीनयित्वा भूप०००० तस्मिश्चतुर्गुणितेषुणा ६०००० हते तु १०५००००० जीवा_ कृतिः स्यात् । अस्या मूलं गृहीत्वा ^{१०२४६९५} स्वहारेण भक्ते ५३९३१ 👫 महाहिमवतो जीवा स्यात् । बाणकृतिं ^{२२५००}००००

षड्मिर्गुणयित्व। १३५०००००० एतस्मिस्तत्र जीवाकृतौ योजिते ११८५० धनुःकृतिः स्यात् । अस्या मूलं गृहीत्वा <u>१०८८५७७</u> स्वहारेण भक्ते ५७२९३ १९ महाहिमवद्गिरेधनुः स्यात् । हरिवर्षक्षेत्रे इषुं र्दे रे। 🕏 विष्कंभे १५ ° १ ° हीनथित्वा १५, ९ १ ° अस्मिश्चतुर्गुणि-तेषुणा भर्भ । है हते तु भर्भ ६ जीवाकृतिः स्यात् । अस्या मूळं गृहीत्वा १९०१ १३६ स्वहारेण भक्ते ७३९०१ १७ हरिवर्षक्षेत्रे जीवा स्यात् बाणकृतिं र्रेहेने ।टे षडिग्रुणयित्वा पुरुह्ह।टे तस्मिन् तत्र जीवाकृतौ योजिते <u>२५४८२ है</u> धनुःकृतिः स्यात् । अस्या मूलं गृहीत्वा <u>-१५९६३०८</u> स्वहारेण भक्ते ८४०१६_९६ हरिवर्षक्षेत्रस्य धनुः स्यात्॥ निषधगिरौ इषुं ६३ है। 🖁 विष्कंभे 🤚 है। 🚉 ही नियित्वा \iint १८ अस्मिश्चतु-र्गुणितेषुणा र्वे १ % हते तु उर्वे १००० । जीवाक्वतिः स्यात् । अस्या मूळं गृहीत्वा <u>१९८८६६</u> स्वहारेण भक्ते ९४१५६<u>२</u> निषधगिरि-जीवा स्यात् । बाणकृतिं <u>३९६९</u>।ई षड्भिर्गुणयित्वा <u>२३८१</u>९६ तत्र जीवाकुतौ योजिते पुष्ट १८ धनुःकृतिः स्यात् । अस्यां मूळं गृहीत्वा २३६२५८३ स्वहारेण भक्तेलब्धं १२४३४६<u>९</u> निषधगिरौ धनुः स्यात्॥ विदेहार्धे इषुं १५।% विष्कंभे १९।६ हीनियत्वा १५।% अस्मिश्चतुर्गुणि-तेषुणा देर्।६ हते तु देहेर् ।_२० जीवाकृतिः स्यात् । अस्या मूलं गृहीत्वा विदेहार्थजीवा स्यात् । बाणकृतिं <u>९०२५</u>। षड़िंगुणियत्वा ५४१५।९ तत्र जीवाकृतौ योजिते १०२५।९ धनुःकृतिः स्यात् । अस्या मूळं गृहीत्वा <u>३००४१६४</u> स्वहारेण भक्ते ल १५८११४ विदेहार्धधनुः स्यात् ॥ ७६८ ॥

अथ दक्षिणभरतादिक्षेत्रपर्वतानां जीवाधनुषोः प्रागानीतांकं गाथान-वकेनाह;—

दक्किलणभरहे जीवा अडचउसगणवय होंति बारकला। चापं छछक्कसगसयणवयसहस्सं च एक्ककला ॥ ७६९॥ दक्षिणभरते जीवा अष्टचतुःसप्तनव भवंति द्वादशकलाः । चापं षट्षट्सप्तशतनवसहस्रं च एककला ॥ ७६९ ॥

दिक्षण । दक्षिणभरते जीवा अष्टचत्वारः सप्तनवयोजनानि द्वादश-कलाश्च ९७४८ १ १ भवंति । तच्चापं च षट्षडुत्तरसप्तसप्तसहितनवसहस्राणि एककला च ९७६६ १ स्यात् ॥ ७६९ ॥

वेयडूंते जीवा णभदुगसगद्हसहस्सेगारकला। तेदालसगणभेकं पण्णरसकला य तचावं ॥ ७७० ॥

विजयार्घाते जीवा नभोद्धिकसप्तदशसहस्रैकादशकला । त्रिचत्वारिंशत् सप्त नभःएकं पंचदशकलाश्च तच्चापं ॥ ७७० ॥

वेय । विजयार्धाते जीवा नभोद्विकसप्तसहितदशसहस्राणि एकादश-कला च स्यात् १०७२०११ तचापं त्रिचत्वारिशत् सप्तनभःएकं पंचदश-कलाश्च स्यात् १०७४३१५॥ ७७०॥

भरहस्संते जीवा इगिसगचउचोद्दसं च पंचकला। चावं अडदुगपणचउरेक्कं एकारसकला य ॥ ७७१॥

भरतस्यांते जीवा एक सप्त चतुश्चतुर्दश च पंचकलाः । चापं अष्टद्विकपंचचतुरेकं एकादशकलाः च ॥ ७७१ ॥

भरह । भरतस्यांते जीवा एक सप्त चतुश्चतुर्दश पंचकलाश्च १४४७१ पुरे स्यात् । तचापं अष्टद्विकपंचचतुरेकं एकादशकलाश्च स्यात् । १४५२८ पुरे ॥ ५७१ ॥

हिमवण्णगंत जीवा दुगतिगणवचउदुगं कला चूणा। चावं णभतियदुगपणवीससहस्सं च चारिकला॥७७२॥

हिमवन्नगांते जीवा द्विकत्रिकनवचतुर्द्वयं कला चोना । चापं नमस्त्रिद्विपंचविंदातिसहस्रं च चतुःकलाः ॥ ७७२ ॥ हिम । हिमवन्नगांते जीवा द्वित्रिनवचतुर्द्वयं किंचिन्न्यूनैककरा च स्यात् २४९ ३२ १ तचापं नभःत्रिद्विपंचाधिकावेशतिसहस्राणि चतस्रः कलाश्च स्यात् २५२३० १ ॥ ७७२ ॥

हेमवदंतिमजीवा चउसगछस्सगति ऊणसोलकला। धणुहं णभचउसगअडतिण्णि विसेसहियद्सयक्रा७७३

हेमवतांतिमजीवा चतुःसप्तषट्सप्तत्रयः ऊनषे।ड**रा**कला । धनुः नमश्चतुःसप्ताष्टत्रीणि विशेषाधिकदशकला ॥ ७७३ ॥

हेम । हैमवतांतिमजीवा चतुःसप्तषदसप्तत्रयः किंचिन्न्यूनषोडशकलाश्च स्यात् । ३७६७४१६ तद्धनुः नमश्चतुःसप्ताष्टत्रीणि साधिकद्शकलाश्च स्यात् ३८७४०१६ ॥ ७७३॥

महिहमवचरिमजीवा इगतिणवत्तिद्यपंच छक्ककला। तज्ञावं तियणवदुगसगवण्णसहस्स दसयकला॥ ७७४॥

महाहिमवचरमजीवा एकत्रिनवत्रितयपंच षट्टकलाः । तचापं त्रिनवद्विसप्तपंचाशत्सहस्रं दशकलाः ॥ ७७४ ॥

मह । महाहिमवतश्चरमजीवा एकत्रिनवत्रितयपंचयोजना षट्काश्च स्यात् ५३९३१६ तचापं त्रिनवद्विसहितसप्तपंचाशत्सहस्रयोजनानि दशकलाश्च स्यात् ५७२९३१९ ॥ ७७४॥

हरिजीवा इगिणभणवतियसत्तयमिह कलावि सत्तरसा। चावं सोलसणभचउसीदिसहस्सं च चारिकला ७७५

हरिजीवा एकनमानवित्रसप्तकं इह कला अपि सप्तद्शः । चापं षे। डशनमश्चतुरशीतिसहस्रं च चतस्रः कलाः ॥ ७७५ ॥ हरि । हरिवर्षे जीवा एकनमोनवित्रसप्तयोजनानि इह सप्तद्शकलाश्च स्यात् ७३९० १ $\frac{9}{7}$ १ तच्चापं षोडशनमश्चतुरशीतिसहस्रयोजनानि चतस्रः कलाश्च स्यात् ॥ ८४०१६ $\frac{3}{7}$ ६ ॥ ७७५ ॥

णिसहावसाणजीवा छप्पणइगिचारिणवयदोण्णिकला धणुपुट्टं छादालतिचउवीसेकं च णवयकला ॥ ७७६॥

निषधावसानजीवा षट्पंचैकचतुर्नवकं द्वे कले।

धनुः पृष्ठं षट्चत्यारिंशत् त्रिचतुर्विंशत्येकं च नव कलाः ॥७७६॥

णिसहा । निषधावसानजीवा षट्पंचैकचतुर्नवयोजनानि द्विकलाश्च स्यात् ९४१५६२ धनुःपृष्ठं च षट्चत्वारिंशत् त्रिचतुर्विंशत्येकयोजनानि नवकलाश्च स्यात् १२४३४६९६॥ ७८६॥

जीवदु विदेहमज्झे लक्खा।परिहिदलमेवमवरद्धे । माहवचंदुद्धरिया गुणधम्मप्रसिद्ध सञ्वकला ॥ ७७७॥

जीवाद्वयं विदेहमध्ये लक्षं परिधिदलं एवमपरार्धे । माधवचंद्रोद्धृताः गुणधर्मप्रासिद्धाः सर्वेकलाः ॥ ७७७ ॥

जीव । विदेहमध्ये जीवा धनुरित्येतद्वयं यथासंख्यं लक्षयोजनानि १ ल जंबूद्वीपपरिधे ३१६२२७ को इदं १२८ अं १३ मा है रर्धप्रमाणं च स्यात् १५८१४ एवमेबैरावताचपरार्धेपि गुणो ज्या धर्मो धनुः तयोः प्रसिद्धाः पूर्वोक्ताःसर्वाः कला योजनांशा अंकसंज्ञया माधवचंद्रांकेन १९ उद्धृतामकाः पक्षे गुणेषु धर्मे च प्रसिद्धाः सर्वाः कला माधवचंद्रत्रैविचेशि-नोद्धताः प्रकाशिताः ॥ ७७७ ॥

अथ जीवानां धनुषां च चूलिकां पार्श्वभुजं चाह;—

पुन्ववरजीवसेसे दलिदे इह चूलियात्ति णाम हवे । धणुदुगसेसे दलिदे पासभुजा दक्खिणुत्तरदो ॥ ७७८॥ पूर्वापरजीवारोषे दिलते इह चूलिका इति नाम भवेत् । धनुर्द्धिकरोषे दिलते पार्श्वभुनः दक्षिणोत्तरतः ॥ ७७८ ॥

पुट्य । दक्षिणे भरतादौ उत्तरस्मिन्नैरावतादौ च पूर्वापरजीवयोरिधिकें हीनं शेषियत्वा दिलते शेषस्य चालिकेति नाम भवेत । पूर्वापरधनुषिद्वं प्राग्वच्छेषियत्वा अधिते पार्श्वभुजः स्यात् । एतदेव विवरयति—दक्षिणभन्तर्जावा ९७४८११ विजयार्धजीवयो १०७२०११ रिधिके हीनं शेष-पित्वा ९७२ तदंशे ११ इतरांशस्य ११ शोधनामावात् अंशिनि ९७२ एकं गृहीत्वा ९७१ समच्छेदं कृत्वा ११ अत्रेतरांश ११ मपनीय ७ स्वांशे ११ मेलयेत् ११ राशे ९७१ विषमत्वादेकमपनीय ९७० अधियत्वा ४८५ अंशं ११ चार्धियत्वा १९१ विषमत्वादेकमपनीय ९७० अधियत्वा ११ इदमर्धितांशं च ११ परस्परहारगुणणेन समच्छेदं कृत्वा १९१ मेलयेत् ११ एतावता विजयार्धच्रिका स्यात् दक्षिणभरतचाप ९७६६११ विजयार्धचारयो १०७४३१४ रन्योन्यं शेषियत्वा ९७७११ प्राग्वदर्धीकृत्य ४८८११ अंशयोः ११ ५५ परस्परहारगुणणेन समच्छेदं कृत्वा १९१ प्राग्वदर्धीकृत्य ४८८११ अंशयोः ११ ५५ परस्परहारगुणणेन स्वाप्त दक्षिणभरतचाप ९७६६११ विजयार्धच्या १०७५१ प्राग्वदर्धीकृत्य ४८८१ परस्परहारगुणणेन स्वाप्त । एविपत्य चूलिका पार्श्वभुजः चानेतव्याः॥ ७७८॥

अथ भरतैरावतक्षेत्रेषु कालवर्तनकमं प्रतिपादयादि;—

भरहेसुरेवदेसु य ओसप्पुस्सिप्पिणित्ति कालदुगा। उस्सेधाउबलाणं हाणीवड्ढी य होतित्ति॥ ७७९॥

भरतेषु ऐरावतेषु च अवसर्धिण्युत्सर्धिणीति कालद्वयं । उत्सेषायुर्वलानां हानिवृद्धी च भवत इति ॥ ७७९ ॥

भरहे । पंचभरतेषु पंचैरावतेषु चावसर्पिण्युत्सर्पिणीति कालद्रव्यं वर्तते । तत्रस्थजीवानामुत्सेधायुर्जलानां यथासंख्यं हानिवृद्धी भवत इति ज्ञातव्यं ॥ ৩৩९ ॥

अथ कालद्वयमेदानां संज्ञाः कथयति;—

सुसमसुसमं च सुसमं सुसमादी अंतदुस्समं कमसो। दुस्सममतिदुस्सममिदि पढमो बिदियो दु विवरीयो७८०

सुषमसुषमः च सुषमः सुषमादिः अंतदुःषमः क्रमदाः ।

दुषमः अतिदुःषम इति प्रथमः द्वितीयस्तु विपरीतः ॥ ७८० ॥

सुसम । सुषमसुषमः सुषमः सुषमदुःषमः दुःषमसुषमः दुःषमः अति-दुःषमः ६ इति क्रमेण प्रथमोऽवसर्पिणीकालः षड्भेदः, द्वितीय उत्सर्पिणी-कालः एतद्वैपरीत्येन षड्भेदः ॥ ७८० ॥

अथ प्रथमादिक।लानां स्थितिप्रमाणमाह;--

चदुतिदुगकोडकोडी बादालसहस्सवासहीणेकं। उद्धीणं हीणद्लं तत्तियमेत्तद्विदी ताणं॥ ७८१॥

चतुस्त्रिद्धिककोटीकोटिः द्वाचत्वारिंशत्सहस्रवर्षहीनैकम् । उदघीनां हीनदर्रु तावन्मात्रा स्थितिः तेषां ॥ ७८१ ॥

चदु । तेषां षट्कालानां क्रमेण स्थितिः चतुःकोटीकोटिसागरोपमा त्रिकोटीकोटिसागरोपमा द्विकोटीकोटिसागरोपमा द्वाचत्वारिशत्सहस्रवर्ष-हीनैककोटीकोटिसागरोपमा । हीनस्य ४२००० दलं उभयत्र प्रत्येकं २१००० तावनमात्रा च ज्ञातव्या ॥ ७८१ ॥

अथ षट्टालजीवानामायुःप्रमाणं निरूपयति;—-

तत्थादि अंत आऊ तिदुगेक्कं पछपुव्वकोडी य । वीसहियसयं वीसं पण्णरसा होंति वासाणं ॥ ७८२ ॥

तत्रादौ अंते आयुः त्रिद्धिकैकं पल्यं पूर्वकोटिः । विंशाधिकशतं विंशं पंचदश भवंति वर्षाणां ॥७८२ ॥ तत्थादि । तेषु कालेषु प्रथमकालस्यादौ जीवानामायुश्चिपल्योपमं तस्यांते द्विपल्यं एतदेव द्वितीयकालस्यादौ तस्यांते एकपल्यं एतदेव तृतीयकालस्यादौ तस्यांते एकपल्यं एतदेव तृतीयकालस्यादौ तस्यांते पूर्वकोटिः एतदेव चतुर्थकालस्यादौ तस्यांते विंशत्यधिकं शतं एतदेव पंचमकालस्यादौ तस्यांते विंशतिः एतदेव षष्ठकालस्यादौ तस्यांते पंचदश एताः सर्वाः संख्या वर्षाणां भवंति ॥ ७८२ ॥

तथा मनुष्योत्सेधमाहः ---

तिदुगेक्ककोसमुद्यं पणसयचावं तु सत्त रद्गणी य। दुगमेक्कं चय रद्गणी छक्कालादिम्हि अंतम्हि ॥ ७८३॥

त्रिद्धिकैककोशमुद्यः पंचशतचापं तु सप्तरत्नयः च । द्विकमेकं च रितः षट्वालादौ अंते ॥ ७८३ ॥

तिद्ध । प्रथमकालस्यादौ त्रिक्रोशमुद्यः तस्यांते द्विक्रोशमुद्यः स एव द्वितीयकालस्यादौ तस्यांते एकक्रोशमुद्दयः स एव वृतीयकालस्यादौ तस्यांते पंचशत ५०० चापोत्सेधः स एव चतुर्थकालस्यादौ तस्यांते सप्तरत्न्युत्सेधः स एव पंचमकालस्यादौ तस्यांते द्विरत्न्युद्दयः स एव षष्ठकालस्यादौ तस्यांते एकरत्न्युसेधः । एवं षट्टालानामादौ अंते च मर्त्यानामुत्सेधो ज्ञातव्यः ॥ ७८३ ॥

अथ षट्टालवर्तिनां मत्यीनां वर्णक्रमं निरूपयति;—

उद्यरवी पुणिंणदू पियंगुसामा य पंचवण्णा य। लुक्खसरीरावण्णे धूमसियामा य छक्काले॥ ७८४॥

उदयरवयः पूर्णेदवः प्रियंगुइयामाश्च पंचत्रणीश्च । रूक्षदारीरावर्णाः धूमइयामाः च षट्टाले ॥ ७८४ ॥

उद्य । प्रथमकाले नराः उद्यरविवर्णाः, द्वितीयकाले पूर्णेंदुवर्णाः, तृतीयकाले प्रियंगुवर्णहरितस्यामवर्णाः, चतुर्थकाले पंचवर्णाः, पंचमकाले कांतिहीनामिश्रपंचवर्णाः षष्ठे काले धूमश्यामवर्णाश्च । एवं षट्काले वर्णकमो ज्ञातव्यः ॥ ७८४ ॥

अथ तेषामाहारकमं निरूपयति;---

अहमछहुचउत्थेणाहारो पडिदिणेण पायेण । अतिपायेण य कमसो छक्कालणरा हवंतित्ति ॥ ७८५ ॥

अष्टमषष्ठचतुर्थेनाहारः प्रतिदिनेन प्राचुर्येण । अतिप्राचुर्येण च क्रम**राः** षट्टालनरा भवंतीति ॥ ७८५ ॥

अह । प्रथमकाले अप्टमवेलायां त्रिदिनान्यंतरित्वा इत्यर्थः, द्वितीयकाले षष्ठवेलायां दिनद्वयमंतरित्वेत्यर्थः, तृतीयकाले चतुर्थवेलायां एकदिनमंतरिक्वेत्यर्थः, चतुर्थकाले प्रतिदिनमेकवारं, पंचमकाले बहुवारं, षष्ठकालेति-प्रचुरवृत्त्या । एवं षट्काले नराणामाहारक्रमो भवति ॥ ७८५ ॥

अथ भोगभूमिजानामाहारप्रमाणं निवेदयति;—

बद्रक्लामलयप्पमकप्पहुमदिण्णदिव्वआहारा । वरपहुदितिभोगभुमा मंदकसाया विणीहारा ॥ ७८६ ॥

बद्राक्षामलकप्रमकलपद्रुमदत्तिद्वयाहाराः । वरप्रभृतित्रिभोगभूमानः मंदकषाया विनीहाराः ॥ ७८६ ॥

वर । उत्कृष्टादित्रिविधमोगभूमिजाः क्रमेण बद्रशक्षामलप्रमाणकल्पद्धम-द्त्तदिव्याहाराः मंद्रकषाया विनीहारा भवंति ॥ ७८६ ॥

अथ तत्कल्पतरूणां प्रमाणमाह;--

तूरंगपत्तभूसणपाणाहारंगपुष्फजोइतक्त । गेहंगा वत्थंगा दीवंगेहिं दुमा दसहा ॥ ७८७ ॥ तूर्योगपात्रभूषणपानाहारांगपुष्पच्योतितरवः ।

गेहांगा वस्त्रांगा दीपांगैः द्रुमा दशघा ॥ ७८७ ॥ र । वर्षामप्रांगप्रमाणसम्बद्धांगप्रमाणकान्यस्थिताः

तुरंग । तूर्यीगपात्रांगभूषणांगपानाहारांगपुष्पांगज्योतिरंगगृहांगवस्त्रांग-दीपांगैः कल्पद्रुमा दशघा भवांति ॥ ७८७ ॥

अथ भोगभूमेः स्वरूपमाहः;—

दृष्पणसम मणिभूमी चउरंगुलसुरसगंधमउगतणा। खीरुच्छुतोयमहुघद्परीद्वावीदहाइण्णा ॥ ७८८॥

द्र्पणसमा मणिभूमिः चतुरंगुलसुरसगंघमृदुतृणा । क्षीरेक्षुतोयमधुच्चतपरीतवापीःहदाकीणी ॥ ७८८ ॥

द्पण । क्षीरेक्षरसतोयमधुघृतपूरितवापी-हदाकीणी चतुरंगुलसुरसगंधमृदुकतृणा दर्पणसमा मणिमयभोगभूमिर्ज्ञातव्या ॥ ७८८ ॥

अथ भोगभूमिजानामुत्पत्त्यवसानांतविधानं गाथात्रयेणाहः;--

जादजुगलेसु दिवसा सगसग अंगुट्ठलेहरंगिद्ए। अथिरथिरगदि कलागुणजोवणदंसणगहे जांति॥७८९॥

जातयुगलेषु दिवसा सप्तसप्त अंगुष्ठलेहे रंगिते । अस्थिरस्थिरगत्योःकलागुणयौवनदर्शनम्रहे यांति ॥ ७८९ ॥ जाद । उत्पन्नयुगलेषु अंगुष्ठलेहे उत्तानपरिवर्तने अस्थिरगतौ स्थिरगतौ कलागुणमहणे यौवनमहणे दर्शनमहणे च प्रत्येकं सप्त सप्त दिवसा यांति ॥ ७८९ ॥

तदंपदीणमादिमसंहदिसंठाणमज्जणामजुदा । सुलहेसुवि णो तित्ती तेसिं पंचक्खविसएसु ॥ ७९०॥ तदंपतीनामादिमसंहतिसंस्थानं आर्यनामयुताः ।

सुलभेषु अपि नो तृप्तिः तेषां पंचाक्षविषयेषु ॥ ७९० ॥

तदंप । तदंपतीनामादिमसंहननसंस्थाने स्यातां वज्रवृषमनाराचसंहनन-समचतुरस्रसंस्थाने इत्यर्थः । ते चार्यनामयुताः, तेषां सुरुभेष्वपि पंचाक्ष-विषयेषु न तृतिः ॥ ७९० ॥

चरमे खुद्जंभवसा णरणारि विलीय सरद्मेघं वा'। भवणतिगामी मिच्छा सोहम्मदुजाइणो सम्मा॥७९१॥

चरमे क्षुतजृंभवशात् नरनार्यो विलीय शरनमेषं वा । भवनत्रिगामिनः मिथ्याः सौधर्माद्वियायिनः सम्यंचः ॥७९१॥

चरमे । आयुष्यावसाने क्षुतजृंभयोर्वशायथासंख्यं नरनार्यः शरत्काल-मेघवद्विलीय तत्र मिथ्यादृष्टयो भवनत्रयगामिनः सम्यग्दृष्टयः सौधर्मद्वि-क्यायिनः स्युः ॥ ७९१ ॥

अथ कर्मभूभिप्रवेशकमं तत्रस्थमनूनां च स्वरूपं गाथात्रयेण प्रति-पादयति;—

पह्नद्वमं तु सिट्ठे तदिए कुलकरणरा पडिस्सुदिओ । सम्मदिखेमंकरधर सीमंकरधर विमलादिवाहणवो ७९२

परुयाष्ट्रमे तु शिष्टे तृतीये कुरुकरनराः प्रतिश्रुतिः ।

सम्मतिः क्षेमंकरघरः सीमंकरघरः विमलादिवाहनः ॥७९२॥

पस्त । तृतीयकाले पत्याष्टमभागेऽविशष्टे कुलकरा उत्पर्यते । ते के । प्रति-श्रुतिः सन्मतिः क्षेमंकरः क्षेमंघरः सीमंकरः सीमंधरः विमलवाहनः ॥ ७९२ ॥

चक्खुम्मजसस्सी अहिचंदो चंदाहओ मरुद्देओ। होदि पसेणजिदंको णाभी तण्णंदणो वसहो॥ ७९३॥

चक्षुष्मान् यशस्वी अभिचंद्रः चंद्राभः मरुद्देवः । भवति प्रसेनजितांकः नाभिस्तन्नंदनो वृषभः ॥ ७९३ ॥ चक्खु । चक्षुष्मान् यशस्वी अभिचंद्रश्चंद्राभः मरुद्देवः प्रसेनजित् नामिः तन्नंदनो वृषमो भवति ॥ ७९३ ॥

वरदाणदो विदेहे बद्धणराऊय खइयसंदिति । इह खत्तियकुलजादा केइज्जाइब्भरा ओही ॥ ७९४ ॥

> वरदानतो विदेहे बद्धनरायुषः क्षायिकसंदृष्टयः। इह क्षत्रियकुलनाताः केचिज्जातिस्मरा अवधयः॥ ७९४॥

वर । सत्पात्रदानवज्ञाद्धिदंहे बद्धनरायुषः क्षायिकसम्यग्दृष्टयः भाविनि भूतवदुपचार इति न्यायेनेह क्षत्रियकुले जाताः केचिज्ञातिस्मराः कोचि-द्विधज्ञानिनः ॥ ७९४ ॥

अथ कुलकराणां शरीरोत्सेधमाह;——

अद्वारस तेरस अडसदाणि पणुवीसहीणयााणि तदो । चावाणि कुलयराणं सरीरतुंगत्तणं कमसो ॥ ७९५ ॥

अष्टादश त्रयोदश अष्टशतानि पंचविंशतिहीनानि ततः ।

चापानि कुलकराणां रारीरतुंगत्वं क्रमशः ॥ ७९५ ॥

अहारस । अष्टाद्रश्चतानि १८०० त्रयोद्शश्चतानि १३०० अष्ट-श्वतानि ८०० ततः परं कमशः पंचिविंशतिहीनानि ७७५।७५०।७२५। ७००।६७५।६५०।६२५।६००।५७५।५५०।५२५।५०० एतानि सर्वाणि चापानि कुलकराणां शरीरतुंगत्वमिति ज्ञातव्यम् ॥ ७९५ ॥

तेषामायुष्यं कथयति;---

आऊ पल्लदसंसो पढमे सेसेसु दसहि भजिदकमं। चरिमे दु पुव्वकोडी जोगे किंचूण तण्णवमं ॥ ७९६॥

आयुः पर्व्यद्शांशः प्रथमे शेषेषु दशिः भक्तकमः । चरमे तु पूर्वकोटिः योगे किंचिद्नं तन्नवमं ।। ७९६ ॥ आऊ। प्रथमकुलकरे आयुः पल्यद्शमांशः प नै शेषेषु दशिभिक्तकमः ने । प ने । प नि । प प नि

अथ तेषां मनूनामंतरकालमाह;---

पहासीदिममंतरमादिममवसेसमेत्थ दसभजिदा । जोगे बावत्तरिमं सयलजुदे अहमं हीणं ॥ ७९७ ॥

पल्याशीतिममंतरमादिममवशेषमत्र दशभक्तं । योगे द्वासप्ततिः सकलयुते अष्टमे हीनः ॥ ७९७॥ २१ पहा । पल्यस्याशीतिमभागे आदिममंतरं प ही शेषांतरं तु तदेव दशभक्तं चेद्भवतिः—

प्राक्षिण्य $\frac{q}{\sqrt{2}}$ । $\frac{3}{3}$ अपवर्त्य $\frac{q}{\sqrt{2}}$ प्राक्तनक्रणे अपनीते $\frac{q}{\sqrt{2}}$ $\frac{q}{\sqrt{2}}$

अय मनुभिः कियमाणशिक्षां तेषामंगवर्णं चाहः— हा हामा हामाधिकारा पणपंच पण सियामलया । चक्खुम्सदुग पसेणाचंदाहो धवल सेस कणयणिहा ७९८ हा हामा हामाधिकाराः पंच पंच पंच स्यामली ।
चक्षुष्मद्विकं प्रसेनचंद्राभी धवली रेाषाः कनकिनभाः ॥ ७९८ ॥
हा हा । प्रथमपंचमनवः अपराधिनो हाकारेण दंडयंति, ततः परं पंच
मनवः हामाकारेण दंडयंति, तदुपिरमपंचमनवः हामाधिकारेण दंडयंति ।
चक्षुष्मान् यशस्वीति द्वौ श्यामली प्रसेनचंद्राभी धवली, शेषाः सर्वे कनकनिभाः ॥ ७९८ ॥

अथ तत्तत्काले तैः कियमाणकृत्यं गाथाचतुष्टयेनाहः;— इणसासितारासावदविभयं दंडादिसीमचिण्हकदिं। तुरगादिवाहणं सिसुमुहदंसणणिब्भयं वेंत्ति॥ ७९९॥

इनशिक्ताराश्वापदविभयं दंडादिसीमाचिह्नकृतिं । तुरगादिवाहनं शिशुमुखदर्शननिर्भयं ब्रुवंति ॥ ७९९ ॥

इण । प्रथमो मनुः प्रजानामिनशशिदशेनाज्ञातभयं निवारयति, द्विती-यस्तारादशैनभयं, तृतीयः क्रूरमृगाद्भयं तर्जनेन, चतुर्थस्तावद्भयं पुर्नद्ण्डा-दिना निवारति, पंचमोल्पकलदायिनि कल्पवृक्षे झकटं दृष्ट्वा सीमां करोति तथापि झकटे जाते षष्टः सीमाचिह्नं करोति, सप्तमो गमने तुरगादिवाहनं करोति, अष्टमः शिशुमुखदर्शनान्निर्मयं बवीति ॥ ७९९॥

आसीवादादिं ससिपहुदिहिंकेिलं च कदिचिदिणओति पुत्तेहिं चिरंजीवण सेदुवहित्तादि तरणविहिं ॥८००॥

आशीर्वादादिं शशिप्रभृतिभिः केछिं च कतिचिाद्दिनातम् । पुत्रैः चिरं जीवनं सेतुवहित्रादिभिः तरणाविधिं ॥ ८०० ॥

आसी । नवमः शिशूनामाशीवीदादिक शिक्षयति, दशमः कतिचिद्दि-नपर्यतं शशिप्रभातिभिः केलिं च शिक्षयति, एकादशः पुत्रैश्चिरंजीवनभयं निवारयति, द्वादशः सेतुबहित्राभिस्तरणविधिं शिक्षयति ॥ ८००॥

सिक्खंति जराउछिदिं णाभिविणासिंद्चावतिहदादिं। चरिमो फलअकदोसिहभुत्तिं कम्मावणी तत्तो ॥८०१॥

शिक्षयति जरायुग्निदिं नाभिविनाशं इंद्रचापति । चरमः फलाकृतौषिभुक्तिं कर्मावनिस्ततः ॥ ८०१ ॥

सिक्खं । त्रयोदशो जरायुछिदिं शिक्षयित, चरमो नाभिछिदिं शिक्ष-यित इंद्रचापति हिदादिदर्शनभयं निवारयित फलाकृतौषिधभुक्तिं च शिक्ष-यित, ततः परं कर्मभूमिर्वर्तते ॥ ८०१ ॥

पुरगामवहणादी लांहियसत्थं च लोयववहारा । धम्मो वि द्यामूलो विणिम्मियो आदिबम्हेण ॥८०२॥

पुरग्रामपट्टनादिः लौकिकशास्त्रं च लोकव्यवहारः । धर्मोपि दयामूलः विनिर्मितः आदिब्रह्मणा ॥ ८०२ ॥

पुर । पुरमामपत्तनादिलौंकिकशास्त्रं च लोकव्यवहारो द्यामूलो धर्मोपि आदिब्रह्मणा विनिर्मितः ॥ ८०२ ॥

अथ चतुर्थकालसमुत्पन्नशलाकापुरुषानिरूपयति;—

चउवीसबारितवणं तित्थयरा छत्तिखंडभरहवई। तुरिए काले होंति हु तेवट्टिसलागपुरिसा ते॥ ८०३॥

चतुर्विशातिः द्वादश त्रिघनः तर्थिकराः षट्त्रिखंडभरतपतयः । तुर्ये काले भवंति हि त्रिषष्ठिशलाकापुरुषास्ते ॥ ८०३ ॥

चउवीस । चतुर्विशक्तितीर्थकराः द्वादश षट्खंडभरतपतयः सप्तविंश-तिस्त्रिखंडभरतपतयः इत्येते त्रिषष्टि ६३ शलाकापुरुषाश्चतुर्थकार्हे भवंति ॥ ८०३॥ अथ तीर्थकरशरीरोत्सेधमाह;—

थणु तणुतुंगो तित्थे पंचसयं पण्ण दसपणूणकमं। अट्टसु पंचसु अट्टसु पासदुगे णवयसत्तकरा ॥ ८०४ ॥

धनूंषि तनुतुंगः तीर्थे पंचरातं पंचाराद्दरापंचीनकमः ।

अष्टेंसु पंचसु अष्टसु पार्श्वद्विकयोः नव सप्तकराः ॥ ८०४ ॥

भणु । प्रथमतीर्थकरे तनुतुंगः पंचशत ५०० धनूंषि, तत उपर्यष्टसु
तीर्थकरेषु पंचाशत्यंचाशदून ४५०।४००।३५०।३००।२५०।२००।१५०।
१०० धनूंषि । ततः पंचसु तीर्थकरेषु दशदशोनधनूंषि ९०।८०।७०।६०।
५० ततोष्टसु तर्थिकरेषु पंचपंचोनधनूंषि तनुतुंगः स्यात् ४५।४०।३५।३०।
२५।२०।१५।१० पार्श्वजिनो वर्द्धमानजिन इति द्वयोः तनूत्सेषो नव ९
सप्त ७ हस्तौ भवतः ॥ ८०४॥

अथ तीर्थकरायुष्यं गाथाद्वयेनाह;—

तित्थाऊ चुलसीदीविहत्तरीसिट्ट पणसु दसहीणं। विगि पुव्वलक्समेत्तो चुलसीदि विहत्तरी सदी॥८०५॥

तीर्थायुः चतुरशाितद्वासप्तातिषष्ठिः पंचसु दशहीनं । द्वचेकं पूर्वलक्षमात्रं चतुरशितिः द्वासप्ततिः षष्ठिः ॥ ८०५ ॥

तित्था । तीर्थकराणां क्रमेणायुः चतुरशीतिलक्षपूर्वाणि ८४ द्वासप्तति-लक्षपूर्वाणि ७२ षष्ठिलक्षपूर्वाणि ६० । इत उपिर पंचसु तीर्थकरेषु पूर्वसमाहका दश हीनलक्षपूर्वाणि ५० लपू । ४० लपू । ३० लपू । २० लपू १० लपू । ततो द्विलक्षपूर्व २ मेकलक्षपूर्व च स्यात् । इत उपिर चतुरशीति स्वक्षाणि ८४ द्वासप्ततिलक्षाणि ७२ षष्ठिलक्षाणि ६० ल ॥ ८०५ ॥

तीसद्सएकलक्ला पणणवदीचदुरसीदिपणवण्णं। तीसं दसिगिसहस्सं सय बावत्तरिसमा कमसो॥८०६॥ त्रिंशहरौकलक्षाणि पंचनवातिचतुरशीतिपंचपंचाशत् । त्रिंशत् दशैकसहस्रं शतं द्वासप्ततिसमाः क्रमशः ॥ ८०६ ॥

तीस । त्रिंशहक्षाणि ३० दशलक्षाणि १० एकलक्षाणि । तत उपरि पंचनवितसहस्राणि ९५००० चतुरशीतिसहस्राणि ८४००० पंचपंचाशत् सहस्राणि ५५००० त्रिंशत्सहस्राणि ३०००० दशसहस्राणि १०००० एकसहस्राणि १००० शतं १०० द्वासप्ततिः ७२ एतानि कमशो वर्षाणि स्युः ॥ ८०६॥

इदानीं तीर्थकराणामंतराणि गाथासप्तकेनाहः-

उवहीण पण्णकोडी सितवासडमासपक्खया पढमं। अंतरमेत्तो तीसं दस णव कोडी य लक्खगुणा॥८००॥

उद्धीनां पंचारात्कोटिः सित्रवषीष्टमासपक्षकः प्रथमं । अंतरमितः त्रिंरात् द्रा नव कोटिश्च लक्षगुणा ॥ ८०७ ॥

उव । प्रथममंतरं पंचाशत्कोटिलक्षसागरोपमाणि ५० को ल सा त्रिवर्षा ३ अष्ट मासौ ८ एकपक्ष १५ सहितानि, इत उपरि क्रमेण त्रिंशत्कोटि-लक्षसागरोपमाणि ३० दशकोटिलक्षसागरोपमाणि १० नवकोटिलक्षसाग-रोपमाणि ९ को. ल. सा. ॥ ८०७ ॥

दसदसभजिदा पंचस्न तो कोडी सायराण सदहीणा। छव्वीससहस्ससमा छावडीलक्खएणावि॥ ८०८॥

दश दश भक्तानि पंचसु ततः कोटिः सागराणां शतहीना । षट्विंशसहस्रसमा षट्षष्टिलक्षकेनापि ॥ ८०८ ॥

दश । तत उंपरि पंचस्वंतरेषु प्रमाणानि प्राक्तननवकोटिलक्षसागरोपमा-ण्येव दश दश भक्तानि ९०००० को सा. ९००० को सा. ९०० को सा. ९० को सा. ९ को सा. तत उपिर शत १०० सागरोपमैः षड्विं-शतिसहस्रोत्तर षट्विंशतिसहस्रोत्तर षट्षष्टिलक्षवर्षेश्च हीनान्येककोटि सागरोपमाणि अंतरं ज्ञातच्यं ९९९९००॥ ८०८॥

चउवण्णतीसणवचउजलहितियं पल्लतिण्णिपादूणं । पल्लस्स दलं पादो सहस्सकोडीसमाहीणो ॥ ८०९ ॥

चतुःपंचारात् त्रिंशन्नवचतुर्जलिश्वत्रयं पल्यत्रयपादोनं । पल्यस्य दलं पादः सहस्रकोटिसमाहीनः ॥ ८०९ ॥

चउ । तत उपिर चतुःपंचाश ५४ त्सागरोपमाणि त्रिंशत्सागरोपमाणि नव ९ सागरोपमाणि चत्वारि ४ सागरोपमाणि पल्यात्रिपादोनानि त्रीणि सागरोपमाणि सा. २—प $\frac{2}{7}$ पल्यस्यार्थ प $\frac{2}{7}$ सहस्रकोटीवर्षहीनः पल्यचतु-र्थाशः $\frac{Q}{7}$ –१००० को. अंतरं स्यात् ॥ ८०९ ॥

वस्सा कोडिसहस्सा चउवण्णछपंचलक्खवस्साणि। तेसीदिसहस्समदो सगसयपण्णाससंजुत्तं॥ ८१०॥

वर्षाणि कोटिसहस्राणि चतुष्यंचारात् षट् पंचलक्षवर्षाणि । ज्यशीतिसहस्रमतः सप्तरातपंचारात्संयुक्तं ॥ ८१०॥

वस्सा । तत उपिर सहस्रकोटिवर्षाणि १००० को. चतुःपंचाश्रास्थ-वर्षाणि ५४ ल षड्लक्षवर्षाणि ६ पंचलक्षवर्षाणि ५ सप्तशतपंचाशस्सिह-तानि ज्यशीतिसहस्राण्यत उपिर अंतरं ज्ञातव्यं ॥ ८१० ॥

सदलविसदं समातिय पक्खडमासूणमंतिमं तत्तु । मोक्खंतरं सगाउगहीणं तमिणं जिणंतरयं ॥ ८११॥

सदलद्विशतं समात्रयं पक्षाष्टमासोनमंतिमं तत्तु । मोक्षांतरं स्वकायुष्कहीनं तदिदं जिनांतरं ॥ ८११ ॥ सदल । अंतिमांतरं तु समा त्रयैकपक्षाष्टमासोनं दलसहितद्विशतं २५० व. ३ प १ मा ८ शेष २४६ मास ३ प १ पूर्वेकिमंतरं सर्व मोक्षमोक्षां-तरं ज्ञातव्यं । एतदेव स्वकीयस्वकीयायुर्हीनं चेत् जिनांतरं स्यात् ॥८११॥

वीरजिणतित्थकालो इगिवीससहस्सवास दुस्समगो। इह सो तेत्तियमेत्तो अइदुस्समगोवि मिलिद्व्वो॥८१२॥

वीरजिनतीर्थकालः एकविंशतिसहस्रवर्षाणि दुःषमः । इह सः तावन्मात्रः अतिदुःषमकोपि मेलयितन्यः ॥ ८१२ ॥

वीर । दुःषमाख्यः वीरजिनतीर्थकालः एकविंशतिसहस्रवर्षाणि २१००० इहातिदुःषमाख्यः । स प्रसिद्धोपि तावन्मात्र २१००० एव मेलियतच्यः ॥ ८१२ ॥

तिवासअडमासपक्खपिसेसे। वसहो वीरो सिद्धो पुन्वे तित्थेयर। उस्सं॥ ८१३॥

तृतीये तुर्ये काले त्रिवर्षअष्टमासपक्षपान्शेषे । वृषभो वीरः सिद्धः पूर्वे तीर्थकारायुष्यं ॥ ८१३ ॥

तिष्ट । तृतीये चतुर्थे काले त्रिवर्षाष्टमासैकपक्षावशेषे सित यथासंस्थं वृषमो वीरिजनश्च सिद्धिमगमत् । पूर्वपूर्वतीर्थातरे उत्तरतीर्थकरायुष्यं तिष्ठ-तीति ज्ञातन्यं । वीरिजनमुक्तेरवशेषकालं व ३ मा ८ प१ पार्श्वमहारकांतरे २४६ मास ३ प१ मेलयित्वा २५० अस्मायथायोग्यं सर्वेष्वंतरेषु मिलितेष्वे-काकोटीकोटिसागरोपमं भवति ॥ ८१३ ॥

इदानीं जिनधर्मीच्छित्तिकालं दर्शयति;—

पहनुरियादि चय पहुंतचउत्थूण पादपरकालं। ण हि सद्धम्मो स्नुविधीदु सीतअंते सगंतरए॥८१४॥ परुयतुर्यादिः चयः परुयमंतं चतुर्थीनं पादपरकारुं । न हि सद्धर्मः सुविधितः शांत्यंते सप्तांतरे ॥ ८१४ ॥

दृष्ठ । पत्यचतुर्थीश आदिः पु तावानेव चयः एकपत्यमंतं ततः परं पत्यचतुर्योशोनं यावत्पत्यपादावसानकालं, प. शुद्धश्रिष्ठश्रिष्ठश्रिश्चे एतेषु सुविधितः पुष्पदंतादारभ्य शांतिनाथावसानेषु सप्तव्यंतरेषु वक्तुश्रोतृचरिष्णू-नामभावात् सद्धर्मो नास्ति ॥ ८१४ ॥

अथ चाकिणां नामान्याह;---

चकी भरहो सगरो मघव सणकुमार संतिकुंथुजिणा। अरजिण सुभोममहपउमा हरिसेणजयबह्मदत्तक्ला॥

चिक्रणः भरतः सगरः मघवा सनत्कुमारः शांतिकुंथुजिनौ । अरजिनः सुभौममहापद्मौ हरिषेणजयब्रह्मदत्ताख्याः ॥ ८१५ ॥

चक्की । भरतः सगरो मघवान् सनत्कुमारः शांतिजिनः कुंथुजिनः अरजिनः सुभौमो महापद्मी हरिषेणो जयो बहादत्ताख्यः । एते द्वादश १२ चक्रिणः ॥ ८१५ ॥

एतेषां वर्तनाकालं गाथाद्वयेनाह;—

भरहदु वसहदुकाले मघवदु धम्मदुगअंतरे जादा । तिजिणा सुभामचकी अरमहीणंतरे होदि ॥ ८१६ ॥

भरतद्वयं वृषभद्वयकाले मघवद्वी धर्मद्वयांतरे जातौ । त्रिजिनाः सुभौमचकी अरमक्ष्योरंतरे भवति ॥ ८१६ ॥

भरह । भरतसगरौ द्रौ वृषमाजितयोः काले जातौ, मघवसनत्कुमारौ द्रौ धर्मशांतिजिनयोरंतरे जातौ, ततः परं शांतिकुथ्वरास्त्रयो जिनाः अत्र स्वयमेव जिनत्वाज्जिनांतराभावः, सुभौमचकी अरमिक्किनयोरंतरे भवति ॥ ८१६॥

मिंदुमज्झे णवमो मुणिसुवव्यणमिजिणंतरे दसमो। णिमदुविहरे जयक्खो बम्हो णेमिदुगअंतरगो ॥८१७॥

मिल्लद्भियमध्ये नवमा मुनिमुत्रतनिमित्रनांतरे दशमः । निमद्भिविरहे जयाख्यो ब्रह्मा नेमिद्भयांतरगः ।। ८१७ ॥

मिल्ल । मिल्लिसुनिसुत्रतयोर्मध्ये नवमो महापद्मो जात: मुनिसुत्रतनिमिजिनयोरंतरे दशमो हरिषेणो जातः, निमिनिमिजिनयोरंतरे जयाख्यो जातः, निमिपाईविजनयोरंतरे ब्रह्मदत्ताख्यो जात:॥ ८१७॥

अथ चक्रधराणां शरीरस्य वर्णमुत्सेधं तदायुष्यं च गाथात्रयेणाह;—

सन्वे सुवण्णवण्णा तद्देहुद्ओ धणूण पंचसयं । पण्णासूणं सदलं बादालिगिदालयं तालं ॥ ८१८॥

सर्वे सुवर्णवर्णा तद्देहोदयो धनुषां पंचरातं ।

पंचारादूनं सदलं द्वाचत्वारिंशदेकचत्वारिंशत् चत्वारिंशत् ॥८१८॥ सब्बे । सर्वे चिकणः सुवर्णवर्णाः तेषां देहोत्सेधः क्रमेण धनुषां पंचरातं ५०० पंचाराद्वनं तदेव ४५० दल भ सहिता द्वाचत्वारिंशत् 👙 दलस-हितैचत्वारिंशत् 🔗 चत्वारिंशच ४०॥ ८१८॥

पणतीस तीस अडदुखवीसं पण्णरसगाउ चुलसीदि । बावत्तरिपुट्याणं पणितिगिवासाणिमह लक्खा ॥८१९॥

पंचित्रंशत् त्रिंशद्षः द्विःखविंशितः पंचदशकमायुः चतुरशीतिः । द्वासप्ततिपूर्वाणां पंचित्रिकैकवर्षाणामिह लक्षाणि ॥ ८१९ ॥

पण । पंचित्रं इत् ३५ त्रिंशत् ३० अष्टाविंशतिः २८ द्वाविंशतिः २२ विंशतिः २० पंचद्श १५ सप्त धनूषि भवंति । इतः परं तेषामायुर्यथा-संख्यं चतुरशीतिपूर्वस्रक्षतिणि ८४ पूरु. द्वासप्तति पूर्वस्रवर्षाणि ७२ पंचरुक्षवर्षाणि ५ रु. त्रिरुक्षवर्षाणि ३ इरु. एकरुक्षवर्षाणि १ रु.॥ ८१९॥

संवच्छरा सहस्ता पणणउदी चउरसीदि सही य। तीसं दसयं तिद्यं सत्तसया बम्हद्तस्स ॥ ८२० ॥

संवत्सराः सहस्राः पंचनवतिः चतुरशिंतिः षष्ठिश्च । त्रिंशत् दशकं त्रितयं सप्तश्चतानि ब्रह्मदत्तस्य ॥ ८२०॥

संव । पंचनवातिसहस्रवर्षाणि ९५००० चतुरशीतिसहस्रवर्षाणि ८४००० षष्टिसहस्रवर्षाणि ६०००० त्रिंशत्सहस्रवर्षाणि ३०००० दशसह-स्रवर्षाणि १०००० त्रिसहस्रवर्षाणि ब्रह्मदत्तस्य सप्तशतवर्षाणि ७००॥८२०॥ अथ तेषां नवनिधिसंज्ञामाहः—-

कालमहकालमाणविपंगलणेसप्पपउमपांडु तदो । संखो णाणारयणं णविणिहिओ देंति फलमेदं ॥ ८२१॥

कालमहाकालमाणवक पिंगल नैसर्पपद्मपांडुस्ततः । शंखः नानारतः नवनिधयः ददति फलमेतत् ॥ ८२१ ॥

काल । कालमहाकाली माणवक पिंगलो नैसर्पः पद्मः पांडुस्ततः शंखो नानारत्नाख्य इति नवनिधयः एतद्ग्रे वक्ष्यमाणं फलं द्दति ॥ ८२१ ॥ अथ नवनिधिभिदीयमानफलमाहः,—

उड्ड जोग्गकुसुमदामप्पद्वृदिं भाजणयमाउहाभरणं । गेहं वत्थं धण्णं तूरं बहुरयणमणुकमसो ॥ ८२२ ॥

ऋतुयोग्यकुसुमदामप्रभृति भाजनायुधाभरणं । गेहं वस्त्रं धान्यं तूर्यं बहुरत्नमनुक्रमशः ॥ ८२२ ॥

उद्ध । ते निधयोनुक्रमेण ऋतुयोग्यकुसुमदामप्रभृतिभाजनमायुधमाभरण गेहं वस्त्रं धान्यं तूर्ये बहुरत्नं च द्धते ॥ ८२२ ॥ अथ चतुर्दशरतानां संज्ञापूर्वकमुत्पत्तिस्थानमाह;— सेणिगिहथवदि पुरहो गयहयजुवई हवंति वेयड्ढे । सिरिगेहे कागिणिमणिचम्माउहगेसिदंडछत्तमरो ८२३

> सेनागृहस्थपतिः पुरोधा गजो हयो युवतिः भवंति विजयार्धे। श्रीगेहे काकिणीमणिचर्मायुधके असिदंडछत्रमरः ॥ ८२३॥

सेणि । सेनापितः गृहपितः स्थपितः पुरोधाः गजो हयो युवितिरित्येते विजयार्धे भवंति श्रीगेहे काकिणी चूडामाणिश्चर्मरत्नमित्येतानि भवंति । आयुधेगेहे असिर्देडच्छत्रं चक्ररत्नमित्येतानि भवंति ॥ ८२३ ॥

अथ तेषां गतिविशेषमाहः;—

मघवं सणकुमारो सणकुमारं सुभोम बम्हा य । सत्तमपुढविं पत्ता मोक्खं सेसट्टचक्कहरा ॥ ८२४ ॥

> मघवान् सनत्कुमारः सनत्कुमारं सुभौमो ब्रह्मश्च । सप्तमपृथिवीं प्राप्तौ मोक्षं रोषाष्टचक्रघराः ॥ ८२४ ॥

मधवं । मघवान् सनत्कुमारश्च सनत्कुमारं स्वर्गमापत्, सुभौमो ब्रह्मदः तश्च सप्तमी पृथ्वीं प्रापत्, शेषा अष्टचक्रघरा मोक्षमापुः ॥ ८२४ ॥ सांप्रतमर्धचिकणां नामान्याहः;—

तिविद्वदुविद्वसयंभू पुरिसुत्तमपुरिससिंहपुरिसादी । पुंडरियद्त्र णारायण किण्हो अद्भवक्कहरा ॥ ८२५ ॥

> त्रिपृष्ठद्विपृष्ठस्वयंभूः पुरुषोत्तमः पुरुषासिः पुरुषादिः । पुंडरीकदत्तः नारायणः कृष्णः अर्घचक्रधराः ॥ ८२५ ॥

तिविद्व । त्रिपृष्टो दिपुष्टः स्वयंभूः पुरुषोत्तमः पुरुषसिंहः पुरुषपुंडरीकः पुरुषदत्तो नारायणः कृष्णश्चेति नवार्धचऋधराः स्युः ॥ प्रसंगेन बलवासुदेद-

योर्यथासंख्यमायुधरत्नमाह—'' असिः शंखो धनुश्चकं मणि: शक्तिर्गदा हरेः । रत्नमाला हलं भास्वदामस्य मुशलं गदा ॥ '' ८२५ ॥ अथ तेषां बलदेववासुदेवप्रातिवासुदेवानां वर्तनाकालमाह;—

सेयादिपणसु हरिपण छहरदुगविरह मिहदुगमज्झे। दत्तो अहम सुव्वयदुगविरहे णेमिकालजो किण्हो ८२६

> श्रेयोआदिपंचसु हरिपंच षष्ठः अरद्विकविरहे मिछद्विकमध्ये । दत्तः अष्टमः सुत्रतद्वयविरहे नेमिकालजः ऋष्णः ॥ ८२६॥

सेया । श्रेयोजिनादिपंचतिर्थकरकालेषु त्रिपृष्टादयः पंच भवंति । षष्टः पुरुषपुंढरीकोऽरमाहितीर्थकरयोरंतरे भवति, पुरुषदत्तो महिमुनिसुवतयोर्भध्ये भवति, अष्टमो नारायणो मुनिसुवतनेमिजिनयोर्विरहकाले स्यात्, कृष्णस्तुः नेमीइवरकाले उत्पन्नः ॥ ८२६ ॥

अथ बलदेवप्रतिवासुदेवानां नामानि गाथाद्वयेनाहः;—

बलदेवा विजयाचलसुधम्मसुप्पहसुदंसणा णंदी । तो णंदिमित्त रामा पडमा उवरिं तु पडिसत्तू ॥ ८२७ ॥

> बलदेवाः विजयाचलसुधर्मसुप्रभसुदर्शना नंदी । ततो नंदिमित्रः रामः पद्मः उपरि तु प्रतिशत्रवः ॥ ८२७॥

बल । विजयोऽचलः सुधर्मः सुप्रभः सुदर्शनो नंदी ततो नंदिमित्रो रामः पद्म इत्येते नव बलदेवाः स्युः।इत उपरि तेषां प्रतिशत्रवः कथ्यंते॥८२७॥

अस्सग्गीओ तारय मेरयय णिसुंभ कइडहंत महू। बलि पहरण रावणया खचरा भूचर जरासंधो॥ ८२८॥

> अरवग्रीवः तारकः मेरकश्च निर्जुांभः कैटभांतो मधुः । बिक्टः प्रहरणः रावणः खचराः भूचरो जरासंघः ॥ ८२८॥

अस्स । अइवग्रीवस्तारको मेरकश्च निशंभो मधुकैटभो विलः प्रहरणो रावणश्चेति खचराः भूचरो जरासंघः । इत्येते नव प्रतिवासुदेवाः ॥८२८॥ अथ बलदेवादित्रयाणामुत्सेधमाह;—

देहुदओ चापाणं सीदी तिसु दसयहीण पणदालं। णवदुगवीसं सोलं दस बलकेसव ससत्तूणं॥ ८२९॥

देहोद्यः चापानां अशांतिः त्रिषु दशहीनं पंचचत्वारिंशत्। नवद्विकंविंशतिः षोडश दश बलकेशवानां सशत्रूणां ॥८२९॥ देहु । सशत्रूणां बलकेशवानां शरीगेत्सेषा यथासंख्यं अशींति ८० चापानि, ततस्त्रिषु दशदशहीनानि ७०।६०।५० ततः पंचचत्वारिंशत् ४५ नवविंशतिः २९ द्वाविंशतिः २२ षोडश १६ दश १० धनूंषि भवंति ॥ ८२९॥

अथ वासुदेवप्रतिवासुदेवानामायुष्यमाह;----

सम चुलसीदि बहत्तरि सही तीस दस लक्ख पणसही बत्तीसं बारेकं सहस्समाउस्समद्भचकीणं ॥ ८३०॥

समा चतुरशीतिः द्वासप्तिः षष्ठिः त्रिशत् दश रुक्षाणि पंचषिः। द्वात्रिशत् द्वादशकं सहस्रं आयुष्यमर्धचक्रिणाम् ॥ ८३०॥

सम । अर्धचिकिणां वासुदेवानायुष्यं चतुरशितिलक्षवर्षाणि ८४ ल. द्वासप्ततिलक्षवर्षाणि ७२ ष ष्ठिलक्षवर्षाणि ६० त्रिंशल्लक्षवर्षाणि ३० दशलक्षवर्षाणि १० पंचषष्टिसहस्र ६५००० वर्षाणि द्वात्रिंशत्सहस्रवर्षाणि ३२००० द्वादशसहस्रवर्षाणि १२००० एकसहस्रवर्षाणि १००० भवंति ॥ ८२०॥

इतो बलानामायुष्यमाह;—

सगसीदि दुसु द्सूणं सगतीसं सत्तरससमा छक्खा । सगसट्टीतीस सत्तर सहस्स बारसयमाउ बले ॥ ८३१॥ सप्ताशीतिः द्वयोः दशोनं सप्तित्रंशत् सप्तदशसमा स्थाणि । सप्तपिष्ठः त्रिंशत् सप्तदश सहस्रं द्वादशमायुः बन्ने ॥ ८३१ ॥

सग । बलदेवानामायुःप्रमाणं सप्ताशीतिलक्षवर्षाणि ८७ ततो द्वयोर्द्-शद्शोनं ७७ ल । ६७ ल । ततः सप्तत्रिंशल्लक्षवर्षाणि ३७ ल. सप्तद्श-लक्षवर्षाणि १७ सप्तषित्रसम्प्रवर्षाणि ६७००० सप्तत्रिंशत्सहस्रवर्षाणि ३७००० सप्तद्शसहस्रवर्षाणि १७००० द्वाद्शशतवर्षाणि १२०० भवंति ॥ ८३१॥

अथ वासुदेवादित्रयाणां प्राप्तगतिं गाथाद्वयेनाहः;—

पढमो सत्तमिमण्णे पण छट्ठी पंचमिं गदो दत्तो। णारायणो चउत्थीं कसिणो तदियं गुरुयपावा ॥८३२॥

प्रथमः सप्तमीमन्ये पंच षष्ठीं पंचमीं गतो दत्तः। नारायणः चतुर्थीं ऋष्णः तृतीयां गुरूपापात् ॥ ८३२ ॥

वढम । प्रथमस्त्रिपुष्टस्सप्तमीं पृथिवीं आप, अन्ये पंच षष्ठीपृथ्वीमापुः पुरुषदत्तः पंचमीं पृथ्वीं गतः नारायणः चतुर्थीं भूमिमवाप, कृष्णस्तृतीयां भुवं आपत् । एते गुरुपापाः ॥ ८३२ ॥

णिरयं गया पिडिरिवो बलदेवा मोक्समह चरिमो दु। बह्मं कप्पं किण्हे तित्थयरे सोवि सिज्झेहि॥ ८३३॥

निरयं गताः प्रतिरिपवो बलदेवा मोक्षं अष्ट चरमस्तु । ब्रह्म करुपं कृष्णे तीर्थकरे सोपि सेत्स्यति ॥ ८३३ ॥

णिरयं । एतेषां प्रतिरिपवश्च तत्तन्नरकं गताः । अष्टौ बलदेवाः मोक्षं गताः, चरमस्तु पद्मो बहाकल्पंगतः सोपि कृष्णे तीर्थकरे सित तस्मिन् काले सेत्स्यति सिद्धिं प्राप्स्यति ॥ ८३३ ॥ अथ नारदानां नामादिकं गाथाद्वयेनाह;---

भीम महभीम रुद्दा महरुद्दो कालओ महाकालो।
तो दुम्मुह णिरयमुहा अहोमुहो णारदा एदे ॥ ८३४॥

भीमो महाभीमः रुद्रो महारुद्रो कालो महाकालः । ततो दुर्मुखो निरयमुखः अधोमुखो नारदा एते ॥ ८३४॥

भीम । भीमो महाभीभो रुद्रो महारुद्रः कालो महाकालस्ततो दुर्मुखो नरकमुखोऽघोमुख इत्येते नव नारदाः ॥ ८३४ ॥

कलहप्पिया कदाई धम्मरदा वासुदेवसमकाला।
भव्वा णिरयगिंदं ते हिंसादोसेण गच्छंति॥ ८३५॥

कलहिप्रयाः कदाचिद्धर्मरताः वासुदेवसमकालाः । भन्याः नरकगतिं ते हिंसादोषेण गच्छंति ॥ ८३५ ॥

कलह । कलहाप्रियाः कद्।चिद्धर्भरताः वासुदेवसमकाला भव्यास्ते हिंसादोषेण नरकगतिं गच्छांति ॥ ८३५ ॥

इदानीं रुद्राणां संज्ञापूर्वकं संख्यामाह;—

भीमाविल जिद्सत्त् रुद्द विसालणयण सुप्पदिद्वचला। तो पुंडरीय अजिद्धर जिद्गाभीय पीड सञ्चइजो८३६

> भीमाविष्ठः जितरात्रुः रुद्रः विशालनयनः सुप्रतिष्ठोऽचलः। ततः पुंडरीक अजितंधरो जितनाभिः पीठः सत्यिकजः ८३६

भीमा । भीमाविलिर्जितशत्रुः रुद्रो विशालनयनः सुप्रतिष्टोऽचलस्ततः पुंढरीकोऽजितंघरो जितनाभिः पीठः सत्यकात्मज इत्येते एकादश रुद्राः स्युः ॥ ८३६ ॥

अथ तैः प्रवार्तितकारुमाह;--

उसहदुकाले पढमदु सत्तण्णे सत्त सुविहिपहुदीसु । पीडो सीतिजिणिंदे वीरे सञ्चइसुदो जादो ॥ ८२७॥

नृषभद्धिकाले प्रथमद्वौ सप्तान्ये सप्त सुविधिप्रभृतिषु । पीठः शांतिनिनेनेद्र षीरे सत्यिकसुतो नातः ॥ ८३० ॥

उसह । वृषमाजितयोः काले प्रथमद्वितीयौ भ्वतः ततः परमन्ये सप्त सप्त सुपुष्पदंतादिजिनकालेषु च भवंतीति । पीठः शांतिजिनेंद्रकाले स्यात् । सत्यिकसुतो वीरजिनेंद्रकाले जातः ॥ ८३७ ॥

अथ तेषां शरीरोत्सेधमाह;—

पणसय पण्णूणसयं पंचसु दसहीणमट्ट चउवीसं। तकायधणुस्सेहो सच्चइतणयस्ससत्तकरा।। ८३८॥

पंचरातं पंचारादूनरातं पंचसु दराहीनं अष्ट चतुर्विरातिः। तत्कायधनुरुत्सेधः सत्यिकतनयस्य सप्तकरः॥ ८३८॥

पण । तेषां शरीरोत्सेधः क्रमेण पंचशतचापानि ५०० तान्येव पंचा-शृद्धनानि ४५० शतचापानि १०० ततः परं पंचसु दशहीनानि । ९०।८०।७०।६०।५०। अष्टाविंशतिचापानि २८ चतुर्विंशतिचापानि २४ सत्यकतनयस्य तु सप्त हस्ताः स्युः ॥ ८३८॥

अथ तेषामायुष्यमाहः,—

तेसीदिगिसत्तरि विगि लक्खा पुव्वाणि वास लक्खाओ चुलसीदि संद्वि दस्र दसहीणदलिगि वस्सणवसद्दी ॥

त्रयशीतिरेकसप्तातिः द्वचेकं स्क्षपूर्वाणि वर्षस्कानि । चतुरशीतिः षष्ठिः द्वयोः दशहीनदीस्त्रैकं वर्षनवषष्ठिः ८३९ २२ तेसी । तेषामायुः क्रमेण व्यशीति ८३ लक्षपूर्वाणि, एकसप्तति ७१ लक्षपूर्वाणि, द्वि २ लक्षपूर्वाणि, एकलक्षपूर्वाणि । ततः परं चतुरशीति ८४ लक्षवर्षाणि, षष्ठि ६० लक्षवर्षाणि इतो द्वयोर्दश दशहीनानि ५०।४० ल. तह्लप्रमितानि २० ल. एकलक्षवर्षाणि १ ल नवषष्ठिवर्षाणि ६९ स्युः ॥ ८३९ ॥

इतस्तैरापन्नगतिविशेषमाहः,---

पढमदु माघिवमण्णे पण मघिव अहमो दु रिहुमिहें। दो अंजणं पवण्णा मेघं सचइतणू जादो॥ ८४०॥

> प्रथमद्वौ माघवीमन्ये पंच मघवीमष्टमस्तु अरिष्टमहीं । द्वौ अंजनां प्रपन्नौ मेघां सत्यिकतनुर्जातः ॥ ८४०॥

पढम । तेषु प्रथमद्वितीयौ माघवी ७ मापतुः, ततोन्ये पंच मघवी ६ मापुः, अष्टमस्त्विरिष्ट ५ महीमाप, ततः परं द्वावंजनां ४ प्रपन्नो, सत्यकतनू-जातो मेघां ३ गतः ॥ ८४० ॥

अथ तेषां विशेषस्वरूपमाहः,—

विज्ञाणुवाद्पढणे दिहफला णहसंजमा भव्वा। कदिचि भवे सिज्झंति हु गहिदुज्झियसम्ममहिमादो॥

विद्यानुत्राद्यठेने दृष्टफला नष्टसंयमा भन्याः ।

कतिचिद्धवेषु सिध्यंति हि गृहीतोज्झितसम्यमहिस्नः ॥८४१॥

विज्ञा। विद्यानुवादपठने दृष्टफला नष्टसंयमा भव्यास्ते गृहीतोज्झितसम्य-क्त्वमाहात्म्यात् कतिचिद्भवेषु सिध्यंति ॥ ८४१ ॥

अथ चक्रचर्धचिकिरुद्राणां वर्तनाकालं पुनरिप युगपदेव रचनाविशेषेण गाथापंचकेनाह;—

जिणसमकोडडविदा समकाले सुण्णहेडिमे रचिदा। उह्यजिणंतरजादा सण्णेया चक्कहररुद्दा ॥ ८४२ ॥ जिनसमकोष्ठस्थापिताः समकाले शून्याधस्तते रिचताः । उभयजिनांतरजाता संज्ञेया चक्रधररुद्राः ॥ ८४२॥

जिण । जिनेंद्राणां समकोष्ठे स्थापिताश्चक्रचर्धचिकिरुद्राः तेषां समकाले जाता इति ज्ञातच्याः सन्याधस्तनभागे रिचतास्ते उभयजिनांतराले जाता इति ज्ञातच्याः ॥ ८४२ ॥

तेषां कोष्ठानां विन्यासकमः कथमिति चेत्; —

पण्णर जिण खदु तिजिणा सुण्णदु जिण गगणजुगल जिण खदुगं। जिण खं जिण खं दुजिणा इदि चोत्तीसालया णेया॥ ८४३॥

पंचदशिजना खद्वयं त्रिजिनाः शून्यद्वयं जिनः गगनयुगछं जिनः खद्वयं। जिनः खं जिनः खं द्विजिनौ इति चतुर्स्त्रिशदालया ज्ञेयाः॥ ८४३॥

पण्णर । पंचद्शजिनास्तत्पुरस्ताच्छ्न्यद्वयं ततस्त्रयो जिनाः ततः शून्यद्वयं ततः पुनर्जिनः ततः शून्ययुगलं ततो जिनस्ततः शून्यद्वयं ततो जिनस्ततः शून्यं ततो जिनस्ततः शून्यं दो जिनो इति पंकिक्रमेण चतु- स्चिंशकोष्टा ज्ञातव्याः ॥ ८४३ ॥

तद्धस्तनपंक्तौ किमिति चेत्;—

चिक्केंद्र तेरस सुण्णा छचकी गयणतिद्य चकी खं। चिक्की णभदुग चक्की गयणं चक्कहर सुण्णदुगं॥ ८४४॥

चित्रिद्धौ त्रयोदशशून्यानि षट्चित्रिणः गगनित्रितयं चक्री लं। चक्री नभोद्धिकं चक्री गगनं चक्रधरः शून्यद्वयं ॥ ८४४॥ चिक्रि । चिक्रणौ द्वौ तत्पुरस्तात् त्रयोदशशून्यानि, ततः षट्चिक्रण- स्ततो गगनत्रयं, ततश्चकी ततः सं ततश्चकी ततो नमोद्दिकं ततश्चकी ततो गगनं ततश्चकधरः ततः ज्ञून्यद्वयमित्येवं स्थापनीयं ॥ ८४४ ॥

द्सगयणपंचकेसवछस्सुण्णा पउमणाभणभविण्हू। गयणति केसच सुण्णदु मुरारि सुण्णत्तियं कमसो॥

दशगगनं पंचकेशवाः षट्शून्यानि पद्मनाभनभोविष्णुः ।

गगनत्रयं केशवः शून्यद्वयं मुरारिः शून्यत्रयं क्रमशः ॥ ८४५ ॥

दस । तृतीयपंक्तौ तु दशशून्यानि ततः पुरस्तात् पंचकेशवाः ततः षट्शून्यानि ततः केशवस्ततो नमस्ततो विष्णुस्ततो गगनत्रयं ततः केशवस्ततः शून्यत्रयं ततो मुरारिस्ततः शून्यत्रयं इत्येवं ऋमेण स्थापनीयं ॥८४५॥

रुद्दुगं छस्सुण्णा सत्त हरा गयणजुगलमीसाणो । पण्णर णभाणि तत्तो सचइतणओ महावीरे ॥ ८४६ ॥

> रुद्रद्विकं षट्शून्यानि सप्तहराः गगनयुगलमीशानः । पंचद्शनभांसि ततः सत्यकीतनयः महावीरे ॥ ८४६ ॥

रुद्द । चतुर्थपंक्तौ पुना रुद्रौ द्वौ ततः षट् शून्यानि ततः सप्तरुद्रास्ततो गगनयुगलं ततः ईशानस्ततः पंचदशनभांसि ततः सत्यकतनयः श्रीमहावी-राजिनकाले स्यात् । इत्येवं क्रभेण संस्थापनीयं ॥ ८४६ ॥

अथ तीर्थकरशरीरवर्णादिकं तद्वंशं च गाथात्रयेणाह;---

पउमप्पहवसुपुज्जा रत्ता धवला हु चंदपहसुविही। णीला सुपासपासा णेमीमुणिसुव्वया किण्हा॥ ८४७।

पद्मप्रभवासुपूज्यो रक्तौ धवलौ हि चंद्रप्रमसुविधी । नीलौ सुपाइवेपाइवौँ नेमिमुनिसुत्रतौ कृष्णौ ॥ ८४७ ॥

पउम । पद्मप्रभवासुपूज्यौ रक्तवर्णौ चंद्रप्रभपुष्पदंतौ धवलवर्णौ सुपाईर्वपान ईविजिनौ नीलवर्णौ नेमिमुनिसुवतौ कृष्णवर्णौ ॥ ८४७ ॥

सेसा सोलस हेमा वसुपुज्जो मिल्लणेमिपासजिणा। वीरो कुमारसवणा महवीरो णाहकुलतिलओ॥ ८४८॥

रोषां, षोडरा हेमा वासुपूज्यो मिहनेमिपार्श्वजिनाः ।

वीरः कुमारश्रमणा महावीरो नाथकुछितछकः ॥ ८४८ ॥

सेसा । शेषाः षोडशतीर्थकरा हेमवर्णाः वासुपूज्यो मिहनेंमिपाइर्वजिनो वीराजिन इति पंच कुमारश्रमणाः महावीरो नाथकुलतिलकः ॥ ८४८ । यासो दु उग्गवंसो हरिवंसो सुव्वओ वि णेमीसो ।

धम्माजिणो कुंथु अरा कुरुजा इक्खाउया सेसा॥८४९॥

पार्श्वस्तु उप्रवंशः हरिवंशः सुत्रतोपि नेमीशः ।

धर्माजिनः कुंथुः अरः कुरुनाः इक्ष्वाकवः शेषाः ॥ ८४९ ॥

पासो । पार्श्वजिनस्तूयवंशो मुनिसुवतो नेमी इवरश्च हरिवंशः धर्मकुंथ्व-रजिनाः कुरुवंशजाः शेषाः इक्ष्वाकुवंशजाः ॥ ८४९ ॥

इदानीं शककल्किनोरुत्पत्तिमाह;---

पणछस्सयवस्सं पणमास जुदं गमिय वीरणिव्वुइदो । सगराजो तो कक्की चदुणवातियमहियसगमासं ॥८५०॥

पंचषट्रातवर्षे पंचमासयुतं गत्वा वीरनिर्वृतेः । राकराजो ततः कल्की चतुर्णवित्रिकमधिकसप्तमासं ॥ ८५०॥

पण । श्रीवीरनाथिनिर्वृतेः सकाशात् पंचोत्तरषट्छतवर्षाणि ६०५ पंच ५ मासयुतानि गत्वा पश्चात् विक्रमांकशकराजो जायते । तत उपिर चतु-र्णवत्युत्तरत्रिंशत् ३९४ वर्षाणि सप्तमासाधिकानि गत्वा पश्चात् कल्की जायते ॥ ८५० ॥

इदानीं कल्किनः कुत्यं गाथाषट्टेनाह;-

सो उम्मग्गाहिमुहो चउम्मुहो सद्रिवासप्रसाऊ । चालीस रज्ञओ जिद्गमूमी पुच्छइ सम्रतिसणं ॥८५१॥ स उन्मार्गामिमुखः चतुर्मुखः सप्ततिवर्षगरमायुष्यः।
चत्वारिंशत् राज्यः जितभूमिः पृच्छिति स्वमंत्रिगणं ॥ ८५१॥
सो । स कल्की उन्मार्गामिमुखश्चतुर्मुखाख्यः सप्ततिवर्षपरमायुष्यश्चत्वाः
रिशद्दर्ष ४० राज्यो जितभूमिः सन् स्वमंत्रिगणं पृच्छिति ॥ ८५१ ॥
अम्हाणं के अवसा णिग्गंथा अत्थि केरिसायारा ।
णिद्धणवत्था भिक्खाभोजी जहसत्थमिदिवयणे ८५२

अस्माकं के अवशा निर्ध्रयाः संति कीदृशाकाराः । निर्धनवस्त्रा भिक्षामोजिनः यथाशास्त्रामिति वचने ॥ ८५२॥

अम्हा । अस्माकं के अवशा इति ? मंत्रिणः कथयंति—निर्ग्रथाः संति इति । पुनः पृच्छति ते कीटशाकारा इति ? निर्धनवस्त्रा यथाशास्त्रं मिक्षा-भोजिनः । इति मंत्रिणः प्रतिवचनं श्रुत्वा ॥ ८५२ ॥

तप्पाणिउडे णिवडिद पढमं पिंडं तु सुक्रमिदि गेज्झं। इदि णियमे सचिवकदे चत्ताहारा गया मुणिणो॥८५३

तत्पाणिपुटे निपतितं प्रथमं पिंडं तु शुल्कमिति ग्राह्यं । इति नियमे सचिवकृते त्यक्ताहारा गताः मुनयः ॥ ८२३॥ तप्पाणि । तेषां निर्भेधानां पाणिपुटे निपतितं प्रथमपिंडं शुल्कमिति ग्राह्ममिति राज्ञो नियमे सचिवेन कृते सति त्यक्ताहाराः संतो मुनयो गताः ॥ ८५३॥

तं सोडुमक्खमो तं णिहणदि वज्जाउहेण असुरवई। सो भुंजदि रयणपहे दुक्लग्गाहेकजलरासिं॥८५४॥

तं सोढुमक्षमः तं निहंति वज्रायुधेन असुरपतिः । स भुंक्ते रत्नप्रभायां दुःखग्राह्येकजलराशिं ॥ ८५४ ॥ तं । तमपराधं सोदुमक्षमोऽसुरपितश्चमरेंद्रो वज्रायुधेन तं राजानं निहाति स मृत्वा रत्नप्रभाया दुःलगाह्येकजलराशिं मुंके ॥ ८५४ ॥ तब्भयदो तस्स सुतो अजिदंजयसण्णिदो सुरारिं तं । सरणं गच्छइ चेलयसण्णाए सह समहिलाए ॥ ८५५ ॥

तद्भयतः तस्य मुतः अजितं जयसंज्ञितः सुरारिं तं ।

शरणं गच्छति चेलकासंज्ञया सह स्वमहिलया ॥ ८५९ ॥

तभय । तस्माद्मुरपितभयात्तस्य राज्ञः मुतोऽजितंजयसंज्ञितः चेलका-संज्ञया स्वमहिलया सिहतं सुरारिशरणं गच्छिति ॥ ८५५ ॥ सम्मद्दंसणरयणं हिययामरणं च कुणदि सो सिग्धं। पचक्तं दृदृणिह सुरकयजिणधम्ममाहण्यं ॥ ८५६ ॥

सम्यग्दर्शनरत्नं हृदयाभरणं च करोति सः शीघ्रं । प्रत्यक्षं दृष्ट्वा इह सुरकृतजिनधर्ममाहात्म्यं ॥ ८५६ ॥ म. स. एवः सरकृतजिनधर्ममाहात्म्यं प्रत्यक्षं दृष्टा शीघ्रं सम्यग्दर्श

सम्म । स पुनः सुरकृतजिनधर्ममाहात्म्यं प्रत्यक्षं दृष्ट्वा शीवं सम्यग्दर्श-नरत्नं हृद्याभरणं करोति ॥ ८५६॥

अथ चरमकर्कीस्वरूपं गाथापंचकेनाहः— इदि पडिसहस्सवस्सं वीसे कक्कीणदिकमे चरिमो । जलमंथणो भविस्सदि कक्की सम्मग्गमत्थणओ ॥८५७॥

इति प्रतिभहस्रवर्ष विंदातौ कल्कीनामितकमे चरमः । जलमंथनो मिविष्यित कल्की सन्मार्गमंथनः ॥ ८५७ ॥ इदि । इत्येवं प्रतिसहस्रवर्षं विंदातिकाल्किनामितिकमे सित चरमो जल्ममंथनाख्यः सन्मार्गमंथनः कल्की भविष्यिति ॥ ८५७ ॥ इह इंद्रायिसस्सो वीरंगद् साहु चरिम सव्वसिरी । अज्ञा अग्गिल सावय वरसाविय पंगुसेणावि ॥ ८५८ ॥ इह इंद्रराजिशप्या वीरांगदः साधुश्चरमः सर्वश्रीः।

आयी अगिलः श्रावकः वरश्राविका पंगुसेनापि ॥ ८५८॥

इह । तस्मिन्काले इंद्रराजाचार्यशिष्यो वीरांगदश्चरमः साधुः आर्यका

सर्वश्रीः श्रावकोऽग्गिला वरश्राविका पंगुसेनापि ॥ ८५८ ॥

पंचमचरिमे पक्खडमासितवासीवसेसए तेण। मुणिपढमपिंडगहणे सण्णसणं करिय दिवसितयं॥८५९

पंचमचरमे पक्षाष्टमासत्रिवर्षे अवशेषे तेन ।

मुनिप्रथमपिंडग्रहणे संन्यसनं ऋत्वा दिवसत्रयं ॥ ८५९ ॥

पंचम । ते चत्वारः पंचमकालचरमे एकपक्षे अष्टमासे त्रिवर्षे अवशेषो सति तेन राज्ञा मुनिप्रथमपिंडग्रहणे क्वते सति दिवसत्रयं संन्यसनं कृत्वा ॥ ८५९॥

सोहम्मे जायंते कत्तियअमवास सादि पुव्वण्हे । इगिजलहिठिदी मुणिणो सेसतिए साहियं पल्लं॥८६०॥

सौधर्मे जायंते कार्तिकामावस्यां स्वातौ पूर्वाह्ने ।

एकजलिधिस्थतयो मुनयः शेषत्रयः साधिकं पल्यं ॥ ८६०॥

सोहम्मे । तत्र मुनयः कार्तिकामावस्यां स्वातिनक्षत्रे पूर्वाह्णे एकसागरो-पमायुषः सीधर्मे जायंते शेषास्रयस्तत्रैव साधिकपल्यायुषो जायंते ॥८६०॥

तव्वासरस्स आदीमज्झंते धम्मरायअग्गीणं । णासो तत्तो मणुसा णग्गा मच्छादिआहारा॥८६१॥

तद्वासरस्य आदिमध्यांते धर्मराजाशीनां।

नाशः ततो मनुष्या नग्ना मत्स्याद्याहाराः ॥ ८६१ ॥

तव्वासर । तद्वासरस्यादौ मध्ये अंते च यथाक्रमं धर्मस्य राज्ञोऽग्ने-श्च नाज्ञः । ततः परं मनुष्या नग्ना मत्स्याचाहाराः ॥ ८६१ ।। अथ धर्मादीनां विनाशकारणमाह;—

पोग्गलअइरुक्लादो जलणे धम्मे णिरासएण हदे। असुरवइणा णरिंदे सयलो लोओ हवे अंधो॥ ८६२॥

पुद्गलातिरोक्ष्यात् ज्वलने धर्मे निराश्रयेण हते । असुरपतिना नरेंद्रे सकलो लोको भवेत् अंधः ॥ ८६२ ॥

पोग्गल । पुद्गलानामितरौक्ष्यात् ज्वलने नष्टे निराश्रयेण धर्मे हते असु-रपातिना नरेंद्रे च हते साति पश्चात् सकलो लोकोंधो भवेत् ॥ ८६२ ॥

अथ तत्रस्थजीवानां गत्यंतरगमनागमनस्वरूपमाहः;—

एत्थ मुदा णिरयदुगं णिरयतिरक्खादु जणणमेत्थ हवे। थोवजलदाइ मेहा भू णिस्सारा णरा तिन्वा॥ ८६३॥

अत्र मृता निरयद्वयं नरकातिर्यग्भ्यां जननमत्र भवेत् । स्तोकजलदायिनो मेघा भूः निस्सारा नरास्तीत्राः ॥ ८६३ ॥

एत्थ । अत्र मृता नरकद्वयं गच्छांति नान्यत्र, नरकात्तिर्यगातेश्वागता-नामेवात्र जननं भवेत् नान्येषां । अत्र मेघाः स्तोकजलदायिनो भूः निःसारा नरास्तीत्राः ॥ ८६३॥

इदानीमितदुःषमचरमवर्तनाक्रमं गाथाचतुष्टयेनाहः;— संवत्तयणामणिलो गिरितरुभूपहुदि चुण्णणं करिय । भमदि दिसंतं जीवा मरंति मुच्छंति छट्टंते ॥ ८६४ ॥

संवर्तकनामानिन्नः गिरितरुभूत्रभृतीनां चूर्णनं कृत्वा । अमित दिशांतं जीवा स्त्रियंते मूर्जेति षष्ठांते ॥ ४६४ ॥

संवत्तय । संवर्तकनामानिलः षष्ठकालांते गिरितस्मूप्रभृतीमां चूर्णांनं कृत्वा दिशांतं भ्रमाते । तत्रस्था जीवा मूर्छति भ्रियंते च ॥ ८६४ ॥

सगिगिरगंगदुवेदी खुद्दबिलादिं विसंति आसण्णा। णेति द्या खचरसुरा मणुस्सजुगलादिबहुजीवे ॥८६५॥

खगगिरिगंगाद्वयवेदीं क्षुद्रविलादिं विशित आसन्नाः ।

नयंति दयाः खचरासुराः मनुष्ययुगलादिबहुजीवान् ॥ ८६५ ॥

खग । विजयार्धगंगासिंधूनां वेदीं तत्श्चद्राबिलादिकं च तदासन्नाः प्राणिनो विशंति सद्याः खचराः सुराश्च मनुष्ययुगलादिबहुजीवान् नयंति च ॥ ८६५ ॥

छट्टमचरिमे होंति मरुदादी सत्तसत्त दिवसवही। अदिसीदखारविसपरुसग्गीरजधूमवरिसाओ॥८६६॥

षष्ठचरमे भवंति मरुदादयः सप्तसप्त दिवसावधि । अतिशीतक्षारविषपरुषाग्निरजोधूमवर्षाः ॥ ८६६ ॥

छहम । षष्ठकालचरमे मरुदाद्यः सप्त सप्त दिवसावधि ४९ भवंति । ते के ? मरुद्दिशीतक्षारविषपरुषाग्निरजोधूमवृष्टयः ॥ ८६६ ॥

तेहिंतो सेसजणा णस्संति विसग्गिवरिसदृहमही। इगिजोयणमेत्तमधो चुण्णीकिज्जदि हु कालवसा॥८६७

तेम्यः रोषजनाः नश्यंति विषाग्निवर्षाद्गधमही ।

एकयोजनमात्रमधः चूर्णीकियते हि कालदशात् ॥ ८६७॥

तेहिं । तेभ्यो वर्षेभ्योऽवशेषजनाः नश्यंति विषाभिवर्षद्ग्धमही एकयोज-नमात्रमधः कालवशात् चूर्णीभवति ॥ ८६७ ॥

इदानीमुत्सिर्पणीप्रवेशकमं गाथात्रयेणाहः;— उस्सप्पिणीयपढमे पुक्खरखीरघदमिद्रसा मेघा। सत्ताहं वरसंति य णग्गा मत्तादि आहारा॥ ८६८॥ उत्सर्पिणीप्रथमे पुष्करक्षीरघृतामृतसान् मेत्राः । सप्ताहं वर्षेति च नग्ना मृताद्याहाराः ॥ ८६८ ॥

उस्स । उत्सर्विणीप्रथमकाले मेघाः उद्दकक्षीरघृतामृतरसान् सप्त सप्ताहं वर्षति । तत्कालस्था जीवा नग्ना मृत्तिकाचाहाराः ॥ ८६८ ॥

उण्हं छंडिद भूमी छिवं सणिद्धत्तमोसिहं धरिद । विलित्दागुम्मुतरू वड्ढेदि जलादिवरसेहिं॥ ८६९॥

उष्णं त्यजति भूमिः छविं सस्निग्वत्वमौषिषं धरति । बिछ्ठितागुल्मतरवी वर्षेते जलादिवर्षेः ॥ ८६९ ॥

उण्हं । जलादिवर्षेर्भूमिरुष्णं त्यजति छविं सिम्नग्धत्वं धान्याचोषिं च धरित । वल्लचादयो वर्धते तत्र भूमौ पादं मुक्त्वा पसरंती वल्ली वृक्षाश्र-येण प्रसरंती लता कदाचिदिप स्थूलस्कंधतामप्राप्नुवतो गुल्माः स्थूलस्कं-धयोग्या वृक्षाः एते वर्धते जलादिवर्षेः ॥ ८६९ ॥

णदितीरगुहादिठिया भूसीयलगंधगुणसमाहूया। णिग्गमिय तदो जीवा सब्वे भूमिं भरंति कमे ॥८७०॥।

नदीतीरगुहादिस्थिता भूशित छगंधगुणसमाहूताः । निर्गत्य ततो जीवाः सर्वे भूमिं भरति क्रमेण ॥ ८७० ॥

णि । नदीतीरगुहादिस्थिता जीवा भूशीतलगंधगुणसमाहूताः संतः सर्वे ततो निर्गत्य क्रमेण भूमिं भरंति ॥ ८७० ॥

इदानीमुत्सर्पिणीद्दितीयकालादिवर्तनकममाह;——

उस्सप्पिणीयविदिए सहस्ससेसेसु कुलयरा कणयं। कणयप्पहरायद्भयपुंगव तह णलिण पउम महपउमा ॥ उत्सर्पिणीद्वितीये सहस्ररोषेषु कुलकराः कनकः ।

कनकप्रभराजध्वजपुंगवाः तथा नलिनाः पद्माः महापद्मः ॥ ८७१॥

उस्स । उत्सिर्पिणीदितीयकाले सहस्रवर्षे अत्रशिष्टे सित कुलकरा भवंति । ते तु कनकः कनकप्रभः कनकराजः कनकध्वजः कनकपुंगव-स्तथा नालेनो नालेनप्रभो निलेनराजो निलेनध्वजो नालिनपुंगवः पद्मः पद्मप्रभः पद्मराजः पद्मध्वजः पद्मपुंगवो महापद्म इति षोडश मनवः स्युः ॥ ८७१ ॥

अथ तेषां कृत्यं तृतीयकालस्थात्रिषष्ठिशलाकापुरुषांश्च गाथाचतुष्टयेनाह;तस्सोलसमणुहि कुलायाराणलपक्कपहुदिया होति ।

तेवाड्डिणरा तदिए सेणियचर पढमतित्थयरो ॥ ८७२ ॥

तत्षोडशमनुभिः कुलाचारानलपकप्रभृतयो भवंति ।

त्रिषष्ठिनरास्तृतीये श्रेणिकचरः प्रथमतीर्थकरः ॥ ८७२ ॥

तस्सोलस । तै: षोडशमनुभि: कुलाचारानलपक्षप्रभृतयो भवंति । तृतीये काले पुनस्त्रिषष्टिशलाकाः पुरुषा भवंति । तत्र श्रोणिकचरः प्रथमती-र्थकरः स्यात् ॥ ८७२ ॥

महपउमो सुरदेवो सुपासणामो सयंपहो तुरियो। सव्वप्पभूद देवादीपुत्तो होहि कुलपुत्तो॥ ८७३॥

महापद्मः सुरदेवः सुपार्श्वनामा स्वयंप्रमः तुर्यः ।

सर्वात्मभूतो देवादिपुत्रो भवति कुलपुत्रः ॥ ८७३ ॥

महपउमो । महापद्म: सुरदेव: सुपाइर्वनामा स्वयंप्रभस्तुर्यः सर्वात्मभूतो देवपुत्रः कुलपुत्रो भवति ॥ ८७३ ॥

तित्थयरुदंक पोहिल जयिकत्ती मुणिपदादिसुव्वद्ओ। अरणिप्पावकसाया विउलो किण्हचरणिम्मलओ८७४ तीर्थकर उदंकः प्रोष्ठिलः जयकीर्तिः मुनिषदादिसुत्रतः। अरनिष्पापकषाया विपुलः कृष्णचरो निर्मलः ॥ ८७४ ॥

तित्थये । उदंकतीर्थंकरः प्रोष्ठिलो जयकीर्तिर्भुनिसुत्रतोऽरो निष्पापो **नि**ष्कषायो विपुत्तः कृष्णचरो निर्मतः ॥ ८७४ ॥

चित्रसमाहीगुत्तो सयंभु अणिवद्टओ य जय विमलो । तो देवपाल सञ्चइपुत्तचरोऽणंतिविरियंतो ॥ ८७५॥

चित्रसमाधिगुप्तः स्वयंभूरनिवर्तकश्च जयो विमलः।

ततो देवपालः सत्यिकपुत्रचरोऽनंतवीर्योन्तः ॥ ८७५ ॥

चित्त । चित्रगुप्तः समाधिगुप्तः स्वयंभूरिनवर्तकश्च जयो विमलस्ततो देवपालस्सत्यिकपुत्रचरोनंतवीर्यश्चरमः । एते चतुर्विशितितीर्थकराः स्यु:॥ ८७५॥

अथ तत्र प्रथमांतिमतीर्थकरयोरायुरुत्सेधावाह;---

पढमजिणो सोलससयवस्साऊ सत्तहत्थदेहुद्ओ। चरिमो दु पुव्वकोडीआऊ पंचसयधणुतुंगो ॥ ८७६ ॥

प्रथमनिनः षोडशशतवर्षायुः सप्तहस्तदेहोदयः ।

चरमः तु पूर्वकोट्यायुः पंचशतधनुस्तुंगः ॥ ८७६ ॥

पटम । प्रथमिननः षोडशोत्तरशतवर्षायुः ११६ सप्तहस्तदेहोदयः चर-

मो जिनः पूर्वकोटचायुः पंचशतधनुस्तुंगः ॥ ८७६ ॥

अथ चक्रचर्धचकिबल्रदेवानां नामानि गाथाचतुष्केनाहः;—

चकी भरहो दीहादिमदंतो मुत्तगृढदंता य।

सिरिपुव्वसेणभूदी सिरिकंतो पउम महपउमा ॥८७७**॥**

चिक्रणः भरतः दीर्घादिमदंतो मुक्तगूढदंतौ च । श्रीपूर्वसेनभूती श्रीकांतः पद्मो महापद्मः ॥ ८७७ ॥ चिक्त । आदो चिक्रणः कथ्यंते-भरतो दीर्घदंतो मुक्तदंत गूढदंतश्च श्रीषेणः श्रीभृतिः श्रीकांतिः पद्मो महापद्मः ९ ॥ ८७७ ॥

तो चित्तविमलवाहण अरिट्ठसेणो बलो तदो चंदो। महचंद चंदहर हरिचंदा सीहादिचंद वरचंदा॥८७८॥

ततः चित्रविमल्लाहनी अरिष्टमेनः बलाः ततः चंद्रः । महाचंद्रः चंद्रधरः हरिचंद्रः सिंहादिचंद्रो वरचंद्रः ॥ ८७८॥

तो । ततश्चित्रवाहनो विमलवाहनो अरिष्टसेनः इति द्वादश चिकणः । ततो बलदेवाः कथ्यंते-चंद्रो महाचंद्रश्चंद्रधरो हरिचंद्रः सिंहचंद्रो वर-चंद्रः ॥ ८७८ ॥

तो पुण्णचंद्सुहचंदा सिरिचंदो य केसवा णंदी। तं पुव्वमित्तसेणा णंदी भूदी यचलणामा॥ ८७९॥

ततः पूर्णचंद्रः शुभचंद्रः श्रीचंद्रः च केशवाः नंदी । तत्पूर्वमित्रसेनौ नंदिभूतिश्चाचलनामा ॥ ८७९ ॥

तो पुण्ण। ततः पूर्णचंदः शुभचंदः श्रीचंदश्चेति नवबलदेवाः। इतः परं केशवाः कथ्यंते-नंदी नंदिमित्रो नंदिषेणो नंदिभूतिश्चाचलनामा ॥८७९॥ महअइबला तिविद्वो दुविद्व पिडसत्तुणो य सिरिकंठो। हिरिणीलअस्ससुसिहिकंठा अस्सहयमोरगीवा य ८८०

महातिबङो त्रिपृष्ठः द्विपृष्टः प्रतिशत्रत्रवः च श्रीकंठः । हरिनीलाश्वसुशिखिकंठाः अश्वहयमयूरग्रीवाश्च ॥ ८८० ॥

मह । महाबलोतिबलिश्चपृष्टो द्विष्ट ४ श्चेति नव वासुदेवाः । इतस्त-त्प्रतिश्चवः कथ्यंते-श्रीकंठो हरिकंठो नीलकंठोऽश्वकंठोः सुकंठः शिलिकं-ठोऽश्वग्रीवो हयग्रीवो मयूरग्रीवश्चोति नव प्रतिवासुदेवाः ॥ ८८० ॥ इदानीमुक्तार्थानां निगमनमाह;—

एसो सन्वो भेओ परूविदो बिदियतदियकालेसु । पुन्वं व गहीदन्वो सेसो तुरियादिभोगमही ॥ ८८१ ॥

एषः सर्वे। भेदः प्ररूपितः द्वितीयतृतीयकालयोः ।

पूर्वमिव गृहीतन्यः शेषः तुर्यादिभोगमही ॥ ८८१ ॥

एसो । एष सर्वोपि भेद उत्सर्पिणीद्वितीयतृतीयकालयोः प्रस्तिपतः,

शेष: चतुर्थादिभोगमहीति पूर्विमिव ग्रहीतव्यः ॥ ८८१ ॥

एवं भरतैरावतक्षेत्रेषूक्तषट्कालान् क्षेत्रांतरे नियमेन योजयितुं गाथात्रयमाहः —

पढमादो तुरियोत्ति य पढमो कालो अवद्विदो कुरवे। हिरिरम्मगे य हेमवदेरण्णवदे विदेहे य ॥ ८८२॥

प्रथमतः तुर्यातं च प्रथमः कालः अवस्थितः कुर्वोः । हरिरम्यके च हैमवद्धैरण्यवतयोः विदेहे च ॥ ८८२ ॥

पढमा । प्रथमकालत आरभ्य चतुर्थकालपर्यतं नियमः कथ्यते । कथं ? तत्र प्रथमः कालो देवोत्तरकुर्वोरवस्थित एव, द्वितीयः कालो हरिरम्यकक्षेश्वयोरवस्थित एव, तृतीयः कालो हैमवतहैरण्यवतक्षेत्रयोरवस्थित एव, चतु-र्थकालो विदेहे चावस्थित एव ॥ ८८२ ॥

भरह इरावद पण पण मिलेच्छखंडेसु खयरसेढीसु । दुस्समसुसमादीदो अंतोत्ति य हाणिवड्ढी य ॥ ८८३ ॥

भरतः ऐरावतः पंच पंच म्लेच्छखंडेषु खचरश्रेणिषु ।

दुःषमसुषमादितः अंत इति च हानिवृद्धो च ॥ै८८३ ॥

भरह । भरतैरावतः स्थितः पंचपंचम्छेच्छसंडेषु सचरश्रेणिषु च दुःष-मसुषमस्यादितः आरभ्य तस्यैवांतपर्यतं अवसर्पिण्यामायुरादेर्हानिः स्यात् । तत्र पंचमषष्ठकालौ न प्रवर्तेते । उत्सर्षिण्यां तु तृतीयकालस्यादित आरभ्य तस्यैवांतपर्यंतं वृद्धिरेव स्यात् । तत्र चतुर्थपंचमषष्ठकाला न प्रवर्तेते ॥८८३॥ पढमो देवे चरिमो णिरए तिरिए णरेवि छक्काला । तदियो कुणरे दुस्समसरिसो चरिमुवहिदीवद्धे ॥८८४॥

प्रथमः देवे चरमः निरये तिरश्चि नरेपि षट्कालाः ।

तृतीयः कुनरे दुःषमसदृशः चरमोद्धिद्वीपार्घे ॥ ८८४ ॥

पहमो । देवगतौ प्रथमकालो वर्तते, नरके चरमकालो वर्तते, तिर्थगा-तौ मनुष्यगतौ च षट्काला वर्तते, कुमनुष्यभोगभूमौ तृतीयकालो वर्तते, स्वयंभूरमणद्वीपार्धे तत्समुद्दे च दुःषमसदृशः कालो वर्तते ॥ ८८४ ॥

एवं जंबूद्दीपवणर्ने परिसमाप्य लवणार्णववर्णनमुपक्रममाणस्तयोर्मध्यस्थित-प्राकारस्वरूपनिरूपणव्याजेन शेषद्वीपसमुद्रांतास्थितान् प्राकारान् गाथा-द्वयेन निरूपयति;—

चउगोउरसंजुत्ता भूमिमुहे बार च।रि अहुद्या । सयलरयणप्यया ते बेकोसवगाहया भूमिं ॥ ८८५॥

चतुर्गोपुरसंयुक्ता भूमिमुखे द्वादश चत्वारः अष्टोदयाः । सकछरत्नात्मकास्ते द्विकोशावगाढा भूमिं ॥ ८८५ ॥

चउ । चतुर्गोपुरसंयुक्ता भूमौ द्वादशयोजनव्यासा मुखे चतुर्योजनव्या-साः अष्टयोजनोदया सकलरत्नात्मकास्ते भूमिं द्विक्रोशोदयमवगाह्य स्थिताः ॥ ८८५ ॥

वज्जमयमूलभागा वेलुरियकयाइरम्मसिहरजुदा। दीवोवहीणमंते पायारा होंति सव्वत्थ ॥ ८८६॥

वज्रमयमूलभागा वैडूर्यकृतातिरम्यशिखरयुताः । द्वीपोदधीनामंते प्राकारा भवंति सर्वत्र ॥ ८८६॥ वज्ज । वज्जमयमूलभागाः वैद्धर्यकृतातिरम्यशिखरयुताः प्राकाराः वेदिका इत्यर्थः । द्वीपानामुद्धीनामंते सर्वत्र भवंति ॥ ८८६ ॥

अथ तेषां प्राकाराणामुपरि स्थितवेदिकां निरूपयति;-

पायाराणं उवरिं पुह मज्झे पउमवेदिया हेमी । वेकोसपंचसयधणुतुंगा वित्थारया कमसो ॥ ८८७ ॥

प्राकाराणामुपरि पृथक् मध्ये पद्मवेदिका हैमी । द्विकोशपंचशतधनुस्तुंगविस्तारा क्रमशः ॥ ८८७ ॥

ं पायाराणं । तेषां प्राकाराणामुपरि पृथक् पृथक् मध्ये दिक्रोशोत्तुंगाः पंचशतधनुर्व्यासा हेमी पद्मवेदिकास्ति ॥ ८८७ ॥

अथ वेदिकांतर्नेहिःस्थितवना।दिकं गाथाचतुष्केण निवेद्यति;---

तिस्से अंतो बाहिं हेमसिलातलजुदं वणं रम्मं। वावी पासादोवि य चित्ता अत्थंति तहिं वाणा ॥८८८॥

तस्याः अंतर्वहिः हेमशिलातलयुतं वनं रम्यं ।

वाप्यः प्राप्तादा अपि च चित्रा आसते तत्र वानाः ॥ ८८८ ॥

तिस्सो । तस्याः पद्मवेदिकाया अंतबंहिर्हेमिशिलातलयुतं रम्यं वनमस्ति तत्र चित्राः वाप्यः प्रासादाश्च संति । तत्र प्रासादेषु वानव्यंतरा आसते ८८८

वरमज्झजहण्णाणं वावीणं चाव विसद वित्थारा । पण्णासूणं कमसो गाढा सगवासदसभागो ॥ ८८९ ॥

वरमध्यज्ञघन्यानां वापीनां चापाः द्विशतं विस्ताराः । पंचाशदूनं क्रमशो गाधः स्वकव्यासदशमभागः ॥ ८८९ ॥ २३ वर । वरमध्यमजघन्यानां वापीनां विस्ताराः क्रमेण द्विशत २०० पंचाशत्वंचाशदूनचापाश्च १५०।१००। तासां गाधास्तु स्वकीयव्यासदश-मभागः स्यात् । २०।१५।१०॥ ८८९॥

वासुद्यादीहत्तं जहण्णपासाद्यस्स चाबाणं । पण्णपणसद्रिसयमिह दारे छन्वार चडगढो॥ ८९०॥

व्यासोदयदीर्घत्वं नघन्यप्रासादस्य चापानां । पंचारात्पंचसप्ततिरातं इह द्वारे षट् द्वादश चतुर्गोढः ॥ ८९० ॥

वासु । जघन्यप्रासादस्य व्यासादयदीर्घतंवं यथासंख्यं पंचाशत् ५० पंचसप्तति ७५ शतचापाः १०० इह द्वारे व्यासोदयौ षट् ६ द्वादश १२ चापो तद्गाधस्तु चतु ४ श्चापः ॥ ८९० ॥

मिज्झमउक्कस्साणं विगुणा तिगुणा कमेण वासादी। दोहोदारा मणिमय णद्टणकीडादिगेहावि॥ ८९१॥

मध्यमोत्कृष्टानां द्विगुणास्त्रिगुणाः क्रमेण व्यासादिः द्विद्विद्वाराः मणिमया नर्तनकीडादिगेहा अपि ॥ ८९१ ॥

मिज्झिम । मध्यमोत्कृष्टप्रासादानां व्यासादयः क्रमेण जघन्यव्यासादे-र्द्विगुणास्त्रिगुणाश्च भवंति तद्द्वारेपि तथा ते जघन्यादयः प्रासादा द्विद्विद्वाराः तत्र मणिमया नर्तनकीडादिगेहा अपि च भवंति ॥ ८९१ ॥

इदानीं प्रकृतप्राकारद्वाराणां संख्यातद्व्यासादिकं चाहः— चिजयं च वैजयंतं जयंत अपराजियं च पुव्वादी । दारचउक्काणुद्ओ अडजोयणमद्भवित्थारा ॥ ८९२॥

विजयं च वैजयंतं जयंतमपराजितं च पूर्वादि । द्वारचतुष्काणामुदयः अष्टयोजनानि अर्धविस्ताराः ॥ ८९२ ॥ विजयं । विजयं च वैजयंतं जयंतमपराजितामिति प्राकाराणां पूर्वादि द्वाराणि । तेषां द्वारचतुष्काणामुदयोष्टयोजनानि विस्तारस्तदर्धयोज-नानि ॥ ८९२ ॥

अथ तद्द्वारोपिरमस्वरूपादिकं गाथात्रयेणाहः— तोरणजुददारुविरं दुगवास चउक्कतुंग पासादो । बारसहस्सायद्द्छवासं विजयपुरमुविर गयणतछे॥८९३

तोरणयुतबारोपरि द्विव्यासः चतुष्कतुंगः प्रासादः । द्वादशसहस्रायतदछव्यासं विजयपुरमुपरि गगनतछे ॥ ८९३ ॥

तोरण । तेषां तोरणयुतचतुर्द्वीराणामुपरि द्वियोजनव्यासः चतुर्योजनो-तुंगः प्रासादोस्ति, तस्योपरि गगनतले द्वादशसहस्र १२००० योजनायामं तह्लव्यासं ६००० विजयाख्यं पुरमस्ति ॥ ८९३॥

एवं सेसितठाणे विजयादिठिदी दु साहियं पहुं। जगदीमूळे बारस दाराणि णदीण णिग्गम्मणे ॥८९४॥

एवं शेषत्रिस्थाने विजयादिस्थितिस्तु साधिकं परुयं । जगतीमूल्ये द्वादश द्वाराणि नदीनां निर्गमने ॥ ८९४ ॥

पर्व । शेषे द्वारत्रयेप्येवं ज्ञातच्यम् । तत्पुरस्थितविजयादिव्यंतराणामायुष्यं साधिकपल्यं स्वात् पुनर्जगतीमूळे सीतासीतोदावर्जितनदीनिर्गमने द्वादश द्वाराणि संति । सीतासीतोदयोः पुनः पूर्वापरद्वारेण निर्गमनस्वात् पृथग्द्वाराभावः ॥ ८९४ ॥

पायारंतव्भागे वेदिजुदं जोयणद्भवास वणं । दारूणपरिहितुरियो विजयादीदारअंतरयं ॥ ८९५ ॥

प्राकारांतर्भागे वेदियुतं योजनार्धव्यासं वनं । द्वारोनपरिधितुर्यो विजयादिद्वारांतरं ॥ ८९५ ॥

पायारं । तत्प्राकारांतर्भागे वोदिकायुतं योजनार्धव्यासं वनमस्ति चतुः र्द्वारव्यासं १६ जंबूद्वीपस्य सूक्ष्मपरिघौ ३१६२२८ न्यूनयित्वा ३१६२१२ चतुर्मिर्भक्ताश्चेत् ७९०५३ विजयादिद्वाराद् द्वारांतरं स्यात् ॥ द्वीपसमुद्रमध्य-स्थितप्राकारवर्णनसहितं जंबूद्वीपवर्णनं समाप्तं ॥ ८९५ ॥

अथ लवणार्णवाभ्यंतरवर्तिनां पातालानामवस्थानं तत्संख्यां तत्परि-माणं चाह;—

छवणे दिसविदिसंतरिदसासु चउ चउ सहस्स पायाला मज्झुद्यं तलवदणं लक्खं दसमं तु दसमकमं॥ ८९६॥

लवणे दिशाविदिशांतरदिशासु चत्वारि चत्वारि सहस्रं पातालानि । मध्योदयः तलबदनं लक्षं दशमं तु दशमकमं ॥ ८९६ ॥

लवणे । लवणसमुद्रे दिक्षु ४ विदिक्षु ४ अंतरिदक्षु च ८ यथासंख्यं चत्वारि चत्वारि सहस्रं पातालानि । तत्र दिग्गतपातालानां मध्यमेकलक्ष-व्यासं १ ल. उद्यश्च तथा १ ल. तलव्यासो अस्य १ ल दशमांशः १०००० वदनव्यासश्च । तथा विदिग्गतपातालानां दिग्गतपातालदशमां-शक्मो ज्ञातव्यः अंतरिद्गगतपातालानां च विदिग्गतपातालदशमांशकमो ज्ञातव्यः ॥ ८९६ ॥

अथ दिग्गतपातालानां संशादिकमाह;—

बडवामुहं कदंबगपायालं जूबकेसरं वड्डा । पुव्वादिवज्जकुड्डा पणसयबाहल्ल दसम कमा ॥ ८९७ ॥

बडवामुखं कदंबकं पातालं यूपकेशरं वृत्तानि । पूर्वीदिवज्जकुड्यानि पंचशतवाहल्यं दशमं क्रमात् ॥ ८९७॥

बडवा । बडवामुखं कदंबकं पातालं यूपकेसरमिति पूर्वादिदिग्गतपाता-लनामानि । तानि वृत्तानि वञ्रमयकुड्यानि, दिग्गतपातालानां कुड्यबाहल्यं पंचशतयोजनानि ५०० तद्दशमांशो ५० विदिग्गतपातालकुड्यबाहल्यं तद्दशमांशो ५ अंतरदिग्गतपातालकुड्यबाहल्य स्यात् ॥ ८९७ ॥

तत्पातालोद्ररवर्तिनोर्जलानिलयोर्वर्तनकममाहः;—

हेडुवरिमतियमागे णियदं वादं जलं तु मज्झिम्हि । जलवादं जलवड्डी किण्हे सुके य वादस्स ॥ ८९८॥

अधस्तनोपरिमत्रिभागे नियतः वातो नरुं तु मध्ये । जलवातः जलवृद्धिः कृष्णे शुक्ते च वातस्य ॥ ८९८ ॥

हेहुव । तेषां पातालानामधस्तनतृतीयभागे दिशः ३३३२३ विदिशः ३३३३ अंतरदिशः ३३३ वात एव नियतः, उपरिमतृतीयभागे च जलमेव नियतं । मध्यमतृतीयभागे तु जलवातामिश्रः । कृष्णपक्षे तन्मध्य-मतृतीयभागस्थजलस्य वृद्धिः, शुक्कपक्षे पुनस्तत्र वातस्य वृद्धिः स्यात् ८९८

इवानीं तद्धानिवृद्धिप्रमाणमाह;-

तम्मिज्झमितियमागे लवणसिहा चरिमपणसहस्से य । पण्णरिदणहि भजिदे इगिदिण जलवादविङ्क जलवङ्की

तन्मध्यमिमागे लवणशिखा चरमपंचसहस्ते च ।
पंचदशिदेनैः भक्ते एकदिने जल्रवातवृद्धिः जल्रवृद्धिः ॥ ८९९ ॥
तम्म । तेषां पातालानां मध्यमतृतीयभागे ३३३३३ विदि ३३३३ विद् १२३३ ल्ल्यासमुद्रशिखाचरमपंचसहस्त्रे च ५००० पंचदश १५ दिनैर्भक्ते साति दि २२२३ विदि २२२३ अदि २२३ इदं मध्यामतृतीयमागे एकैकदिनस्य जल्रवातहानिवृद्धिः स्यात् ३३३ वे हदं लवणसमुद्रशिखायां प्रतिदिनजल्हानिवृद्धिः स्यात् । अमुमेवार्थं विवृणोति—ंचदशदिनाना १५ मेतावित ३३३३३ हानिचये एकदिनस्य १ कियदिति संपात्य समच्छेदेनां-शांशिनो ५९९९९ हा मेलनं कृत्वा १०००० हारं ३ हारेण १५ गुण-

यित्वा ४५ तेन भंक्तवा शेषे 🖧 पंचिभरपवर्तिते सित २२२२ इदमेके-कित्नस्य जलवातहानिवृद्धिप्रमाणं स्यात्। एवं लवणसमुद्रशिखायामितरपा-तालद्वये च क्रमेण मध्यमशिखयोहीनिवृद्धिकमो ज्ञातच्य: ॥ ८९९ ॥

एवं हानिवृद्धियुक्तस्य लवणसमुदस्य भूमुखव्यासावाहः;—

पुण्णदिणे अमवासे सोलकारससहस्स जलउद्ओ । वासं मुहभूमीए द्सयसहस्सा य बेलक्खा ॥ ९०० ॥

पूर्णिदिने अमावास्यांयां षोडशैकादशसहस्रं जलोदयः । न्यासः मुखभूम्योः दशसहस्रं च द्विलक्ष्यं ॥ ९०० ॥

पुण्ण । पूर्णिमादिने अमावास्यायां च यथासंख्यं षोडशसहस्र १६००० मेकादशसहस्रं च ११००० ठवणे जठोदयः स्यात् तस्य षोडशसहस्रोदये मुस्तव्यासो दशसहस्रं १०००० षोडशसहस्रोदयस्य १६००० एतावद्धानौ १९०००० पंचसहस्रोदयस्य ५००० किमिति संपात्यापवर्त्य गुणियत्वा ५५००० पंचसहस्रोदयस्य ५००० किमिति संपात्यापवर्त्य गुणियत्वा ५५००० स्वहारेण भक्त्वा ५५३७५ अस्मिन्मुसव्यासं १०००० गुंज्यात् ६९३७५ । इदमेकादशसहस्रो ११००० दये मुस्तव्यासः स्यात् । भूव्या-सस्तु द्विछक्षयोजनं स्यात् ॥ ९०० ॥

इदानीं जंबूद्वीपस्थचंद्रादित्ययोर्छवणजलस्य तिर्यगंतरमाह;— मुरवायारो जलही हाणिदलं सोद्येण संगुणियं । विसमुद्दचारमंबुहिजंबूचंद्रविअंतरयं:॥ ९०१ ॥

मुरजाकरः जल्रधिः हानिदलं स्वोदयेन संगुण्य । विसमुद्रचारमैंबुधिजंबूचंद्ररन्यंतरं ॥ ९०१ ॥

सुरवा । मुरजाकारो जलधिः हानिदलं भूमेः सकाशाचंद्रा ८८० दित्ययो ८०० रुत्सेधेन संगुणियं तु विगतसमुद्रचारं यत् तदंबुधेर्जबूदी-

पस्थचंद्रख्योस्तिर्यगंतरं स्यात् ॥ अमुमेवार्थं विवरयति—तत्कथं ? मुखं १०००० भूमो २ ल. शोधयित्वा १९०००० अर्धीकृत्य ९५००० पश्चा-देतावद्योजनोदयस्य १६००० एतावद्धानौ ९५००० एक योजनोदयस्य किमिति संपात्यापवर्तिते रेट्ट एकयोजनोदयहानिः स्यात् । एक १ योज-नोदयस्य एतावद्धानिचये 💥 एतावतः ८०० किमिति संपात्य 🥰 । ८८० षोढशाभिस्तिर्यगपवर्त्य 😘 । ५५ गुणायित्वा ५२२५ अत्र समुद्रचारक्षेत्र ३३०^{४८} मपनीय ४८९५ अत्रैकं गृहीत्वा रविबिंबेण ^{४८} समच्छेदं कृत्वा ^{६९} अत्र बिंबे अपनीते ^{९३} चंद्रांबुध्योस्तिर्यगंतरं स्यात् । तटात् एता-वद्गतौ 💃 एकयोजनोदये एतावद्गतौ ३३० 🚰 किमिति संपात्य चार-क्षेत्रं ३३० रविबिंबेन समच्छेदीकृत्यान्योन्यं मेलयित्वा <u>२०१७८</u> एतद्धारस्य ९५ हारेण च १६ गुणयित्वा <u>३२२८४८</u> भक्ते छब्ध ५५ शेष ४<u>५२३</u> चंद्रप्रणिधिजलधेः जलोद्यः स्यात् । एतचंद्रोद्ये ८८० अपनीते ८२४ शेष ५६७२ चंद्रार्णवोर्ध्वातरं स्यात् । सांप्रतं रवेस्तिर्यगंतरादिकमानीयते । एकयोजनोदयस्य १ तटादेतावद्गतिक्षेत्रे १५ एतावतः ८०० किमिति संपात्य षोडशमिस्तिर्यगपवर्त्य ^{९५}। ५० गुणयित्वा ४७५० अत्र समुद्र-चारे ३३० हुँ अपनीते ४४१९ हुँ साति सूर्यार्णवतिरश्चीनांतरं स्यात्। चंद्रार्णवोर्घ्वातरे ८२४ हो पुष्टु अशीति ८० योजने अपनीते ७४४ । १६७२ सूर्यार्णवोध्वीतरं स्यात् । अथ प्रसंगेन हवणसमुद्रसंबंधिसूर्यप्रणिधौ जलोदयः साध्यते । रविविंबस्य व्यासं क्षृत् द्विगुणीकृत्य हुन् तत्समच्छे-दीक्कते लवणव्यासे <u>१२२००००</u> अपनयेत् । <u>१२१९९०४</u> इदं सर्वातरा-लक्षेत्रं स्यात् । द्वयोरंतरयोरेतावति क्षेत्रे ^{१२१९९९४} एकांतरस्य किमिति संपात्य द्वाभ्यामपवर्त्य ६०९९९५२ भक्ते ९९९९९ भा १३ इदं लवणस-मुद्रीयसूर्ययोरंतरं स्यात् । अस्मिन्नर्धिते ४९९९९ हो हु इदं लवणसमु-द्रीयसूर्यवेदिकांतरं स्यात् । एतदेव समच्छेदीकृत्य स्वांशेन मेलयिता <u>३०४९९७६</u> पश्चादेतावदायामे <u>९५</u> एकयोजनोदयश्चेत् एतावदायामे

३०४९९७६ किभिति संपात्य हारस्य हारेण संगुण्य ४८७९६६१६ भक्ते ८४२० हो ५७९६ सतीदं ठवणसमुद्रीयसूर्यप्रणिधौ जलोदयः स्यात् ॥ ९०१॥

इदानीं पातालानामंतरालं निरूपयति;—

मज्झिमपरिधिचउत्थं विवरमुहं तंवि मज्झमुहमद्धं। सयगुणपणघणहीणं तं सयछव्वीसभाजिदे विरहं॥९०२॥

मध्यमपरिधिचतुर्थे विवरमुखं तद्पि मध्यमुखमर्धे । द्यातगुणपंचवनहीनं तत् द्यातषिड्वराभाजिते विरहं ॥ ९०२ ॥

मज्झिम । लवणसमुद्रस्य मध्यव्यासस्य ३ ल स्थूलपरिघो ९ ल. चतुर्मिर्मके सित दिग्गतपातालानां मुखान्मुख्यांतक्षेत्रं स्यात् २२५००० इदं विगतमध्यं १ ल. चेत् दिग्गतपातालयोर्मध्यांतरं स्यात् १२५००० एत-देव विगतमुखं १०००० चेत् तयोः पातालयोर्मुखयोरंतरं स्यात् २१५००० एतदेव विदिग्गतपातालमुख १००० हीन २१४००० मधितं चेत् विदिग्गतपातालयोर्मुखयोरंतरालक्षेत्रं स्यात १७००० एतस्मिन् पुनः शतगुणि-तपंचधनं १२५०० हीनं कृत्वा ९४५०० एतस्मिन् षड्विंशत्युत्तरशतेन १२६ भागीकृते दिग्विदिग्गतपातालांतरं पातालमुखांतरं स्यात् ७५०॥ ९०२॥

अनंतरं लवणोद्कपरिपालकानां भुजगानां विमानसंख्यां स्थानत्रयाश्र-येणाह;--

बेलंधर भुजगविमाणाण सहस्साणि बाहिरे सिहरे। अंते बावत्तरि अडवीसं बादालयं लवणे ॥ ९०३॥

बेर्टंघरभुजगविमानानां सहस्राणि बाह्ये शिखरे अंते द्वासप्ततिः अष्टविंशतिः द्वाचत्वारिंशत् लवणे ॥ ९०३ ॥ वेलं । जंबूद्दीपापेक्षया लवणसमुद्रस्य बाह्ये शिखरे अभ्यंतरे च यथासंख्यं वेलंघरभुजगानां विमानानि द्वासप्ततिसहस्राणि ७२००० अष्टाविंशतिसहस्रा-णि २८००० द्वाचत्वारिंशत्सहस्राणि ४२००० स्युः ॥ ९०३ ॥

अथ तद्दिमानानामवस्थानविशेषं तद्द्यासं चाहः,--

दुतडादो सत्तसयं दुकोसअहियं च होइ सिहरादो । णयराणिदुगयणतले जोयणदसगुणसहस्सवासाणि ९०४

े द्वितटात् सप्तरातं द्विकोशाधिकं च भवति शिखरात् । नगराणि हि गगनतले योजनदशगुणसहस्रव्यासानि ॥ ९०४ ॥

दुतडा । ढवणसमुद्रस्योभयतटात्सप्तशतयोजनानि ७०० तिच्छि-सराच द्विकोशाधिकानि सप्तशतयोजनानि ७०० को २ त्यक्त्वा गग-नत्रहे दशसहस्रयोजनव्यासानि १०००० नगराणि संति ॥ ९०४ ॥

दिग्गतपातालपार्श्वस्थपर्वतान् तस्मिनिवासिदेवादिकं च गाथाचतुष्टये-नाह;—

वडवामुहपहुदीणं पासदुगे पव्वदा हु एकेका । पुव्वे कोत्थुभसेलो इय बिदियो कोत्थुभासो हु ॥९०५॥

वडवामुखप्रभृतीनां पार्श्वद्वये पर्वता हि एकैका: । पूर्वस्यां कौस्तुभरौलः इह द्वितीयः कौस्तुभामस्तु ॥ ९०९ ॥

चडवा । वडवामुखप्रभृतीनां पातालानां पार्श्वद्वये एकैकाः पर्वताः संति । तत्र पूर्वदिक्स्थपातालस्य पूर्वदिशि कोस्तुभशेलः इह द्वितीयस्तु कोस्तुभासाल्यः ॥ ९०५ ॥

तिह तण्णामदुवाणा दिक्खणदो उदगउदगवासणगा। इहसिवसिवदेवसुरा संखमहासंखगिरिदु पच्छिमदो९०६ तत्र तन्नामद्विवानौ दक्षिणद्वये उदकउदकवासनगौ । इह शिवशिवदेवसुरौ शंखमहाशंखो गिरिद्वयौ पश्चिमद्वये ॥९०६॥

तिहं । तयोरुपरि तन्नामानौ द्वौ व्यंतरौ स्तः, दक्षिणदिक्स्थपातालस्य पार्श्वद्वये उदकीदकवासाख्यौनगौ स्तः, अनयोरुपरि शिवशिवदेवाख्यौ सुरौ स्तः । पश्चिमपातालस्य पार्श्वद्वये शंखमहाशंखाख्यौ गिरी स्तः ॥ ९०६ ॥

तत्थुद्युद्वासमरा दगद्गवासद्विज्जगलमुत्तरदो । लोहिद्लोहिद्अंका तहिं वाणा विविह्वण्णणया९०७

तत्रोदकोदवासामरौ दकदकवासाद्रियुगलमुत्तरद्वये । लोहितलोहितांकौ तत्र बाणा विविधवर्णनकाः ॥ ९०७ ॥

तत्थु । तयोः पर्वतयोरुपरि उद्कोद्कवासाख्यावमरौ स्तः । उत्तर-पातालपार्श्वद्वये द्कद्कवासाख्याद्वियुगलमास्ति तयोरुपरि लोहितलोहि-तांको अमरौ स्तः । ते सर्वे व्यंतराः विविधवर्णनायुताः ॥ ९०७ ॥

धवला सहस्समुग्गय सञ्वणगा अद्भवडसमायारा । उभयतडादो गत्ता बादालसहस्समत्थांति ॥ ९०८ ॥

धवलाः सहस्रमुद्गताः सर्वनगाः अधिघटसमाकाराः । उभयतटात् गत्वा द्वाचत्वारिंशत्सहस्रमासते ॥ ९०८ ॥

धवला । ते सर्वे पर्वता धवलवर्णाः जलादुपरि सहस्रयोजनोत्तुंगाः अर्ध-घटसमाकाराः उभयतटात् द्वाचत्वारिंशत्सहस्रयोजनानि ४२००० गत्वाः आसते ॥ ९०८ ॥

लवणसमुद्राभ्यंतरद्वीपान तद्वचासादिकं च गाथाचतुष्टयेनाहः,— तडदो गत्ता तेत्तियमेत्तियवासा हु विदिस अंतरगा । अडसोलस ते दीवा वडा सूरक्खचंदक्खा ॥ ९०९ ॥ तडतः गत्वा तावन्मात्रव्यासा हि विदिक्षु अंतरकाः । अष्टषेाडश ते द्वीपा वृत्ताः सूर्योरुयचंद्राख्याः ॥ ९०९ ॥

तडदो । उभयतटात्तावन्मात्राणि योजनानि ४२००० गत्वा तावन्मा-त्रव्यासा ४२००० विदिश्वंतरिश्च च यथासंख्यं अष्ट षोडशसंख्याः सूर्याख्यचंद्राख्यास्ते द्वीपाः वृत्ताः स्यु: ॥ ९०९ ॥

तडदो बारसहस्सं गंतूणिह तेत्तियुदयवित्थारो । गोदमदीओ चिडदि वायव्वदिसम्हि वड्डलओ ॥९१०॥ ।

तटतो द्वादशसहस्रं गत्वेह तावदुदयाविस्तारः। गौतमद्वीपः तिष्ठति वायन्यदिाशि वर्तुन्नः॥ ९१०॥

तड । इह लवणे अभ्यंतरतटात् द्वादशसहस्र १२००० योजनानि गत्वा तावन्मात्रोदयः १२००० तावन्मात्राविस्तारः १२००० वृत्ताकारो वायव्यां दिशि गोतमाख्यो द्वीपास्तिष्ठति ॥ ९१० ॥

बहुवण्णणपासादा वणवेदीसहिय तेसु दीवेसु । तस्सामी वेलंधरणागा सगदीवणामा ते ॥ ९११ ॥

बहुवर्णनप्रासादाः वनवेदीसहितेषु तेषु द्वीपेषु । तत्स्वामिनो बेळंघरनागाः स्वकद्वीपनामानस्ते ॥ ९११ ॥

बहु । वनैवेदिकाभिः सहितेषु तेषु द्वीपेषु सर्वेषु बहुवर्णनोपेताः प्रासादाः संति । तद्दीपस्वामिनो ये बेळंघरनागास्ते स्वकीयस्वकीयद्वीपनामानः॥९११॥

मागहतिदेवदीवत्तिद्यं संखेजजोयणं गत्ता । तीरादो दक्खिणदो उत्तरभागेवि होदित्ति ॥ ९१२ ॥

मागघत्रिदेवद्वीपत्रितयं संख्यातयोजनं गत्वा । तीरात् दक्षिणतः उत्तरभागेपि भवतीति ॥ ९१२ ॥ मागह। भरतक्षेत्रे दाक्षिणतस्तीरात् संख्यातयोजनानि गत्वा मागधवरत-नुप्रभासाख्यामराणां त्रयाणां देवानां तत्तन्नामद्वीपत्रयमस्ति, ऐरावतोत्तर-भागेपि तथा द्वीपत्रयमस्ति ॥ ९१२ ॥

सांप्रतं लवणकालोदकसमुद्रांतस्थितान् षण्णवतिकुमानुष्यद्वीपानाहः—-दिसिविदिसंतरगा हिमरजताचलसिहरिरजद्पणिधिग-या। लवणदुगे पल्लिदी कुमणुसदीवा हु छण्णउदी९१३

दिशाविदिशांतरकाः हिमरजताचल्रशिखरिरजतप्रणिधिगताः । लवणद्विके पल्यस्थितयः कुमनुष्यद्वीपा हि षण्णवितः ॥ ९१३ ॥

दिसि । छवणसमुद्रस्य दिश्च चत्वारो ४ विदिश्च चत्वारो ४ अंतरिक्ष्व-हो ८ हिमरजतिश्विरिरजतपर्वतानामुभयप्रांतप्रणिधिगतो प्रत्येकं दो दो इति मिछित्वाहो ८ इति सर्वेषि मिछित्वा छवणसमुद्रस्याभ्यंतरतटे चतुर्वे-शतिः २४ बाह्यतटेषि चतुर्विशतिः २४ मिछित्वाहचत्वारिशत् ४८। एवं काछोदकोभयतटेप्यष्टचत्वारिशत् ४८ इति सर्वेषि ।मिछित्वा षण्णवितिसंख्या-प्रमिताः ९६ कुमानुष्यद्वीपाः संति । तत्रस्था मनुष्याः पल्यस्थितिका भवंति ॥ ९१३ ।।

उभयतटात्तेषामंतरं तद्विस्तारं च क्रमेणाहः —

दसगुण पण्णं पण्णं पणवण्णं सद्विमुवहिमहिगम्म । सय पणवण्णं पण्णं पणुवीसं वित्थडा कमसो ॥९१४॥

दशगुणं पंचाशत् पंचाशत् पंचपंचाशत् षष्ठिरुद्धिमधिगम्य । शतं पंचपंचाशत् पंचाशत् पंचिवंशितः विस्तारः क्रमशः॥९१४॥

दस । दिग्गतद्वीपा दशगुणपंचाश ५०० बोजनानि गत्वा विदिग्गता दशगुणितपंचाश ५०० बोजनानि गत्वा अंतरदिग्गता दशगुणितपंचपं-चाश ५५० बोजनानि गत्वा गिरिप्रणिधिगताश्च दशगुणितषष्ठि ६०० योजनानि गत्वा तिष्ठंति । तेषां विस्तारः क्रमेण शतयोजनानि १०० पंचपंचाश ५५ योजनानि पंचाशयोजनानि ५० पंचविंशतियोजनानि २५ भवंति ॥ ९१४ ॥

तेषां पर्वतानां जळाद्युपर्यधश्चोद्यमाह;——

इगिगमणे पणणउदिमतुंगो सोलगुणमुवरि किं पयदे । दुगजोगे दीउद्ओ सवेदिया जोयणुग्गया जलदो ९१५

एकगमने पंचनवितितुंगः षोडशगुणमुपरि किं प्रकृते । द्विकयोगे द्वीपोदयः सवेदिका योजनोद्गता जलतः ॥ ९१५ ॥

इगि । भूमौ २ ल. अधोमुखं १०००० शेषयित्वा १९०००० अर्धी-कृत्य ९५००० पश्चादेतावद्धानौ ९५००० सहस्रोदये १००० एकयोज-नहानौ १ कियानुदय इति संपात्यापवर्तिते एकयोजनगमने जलोदयः स्यात् रीप इदं घृत्वा एकयोजनगमने १ यद्येकयोजनपंचनत्रतिमभागः १ तुंगः स्यात् तदा पंचशतादि योजनगमने ५००।५००।५५० ६०० कियान तुंग इति संपात्य भक्त्वा शेषे सर्वत्र पंचिमिरंपवर्तिते सित। पंचशतादियोजनगते तत्र तत्राधोजलोदय:स्यात् ५ । शे 💃 । ५ । शे ५६ । पु । शेष पुर । ६ शे पुर । इत उपरि जलोदय आनीयते--षोडशसहस्रोदये १६००० एतावद्धानौ ९५००० एकयोजनोदये किमिति संपात्यापवर्तिते एकयोजनोद्यहानिः स्यात् र्रेषु इदं धृत्वा एतावत्क्षेत्रगतौ र्षे यद्येकयोजन जलोद्यस्तदा एकयोजनगमने किमिति संपातिते लब्ध एकयोजनगमने उपरि जलोदयः स्यात् १६ एकयोजनगतौ पंचनवत्येकभागः गुणितः १६ उपरि जलोदयश्चेत् प्रकृतपंचशतादियोजनगमने ५००। पु०० । पुप् ० । ६०० किमिति संपात्य सर्वत्र पंचाभिरपवर्त्य १६०० । १६०० । १९६०।१९२० भक्ते पंचशतादियोजनगमने तत्तदुपरिजलोद्यः स्यात् ८४। हो 🔆 ८४। हो 🔆 ९२। हो 🚉 १०१ हो ५ अध उप-

रिमजलोदययोर्योगे जलप्रमिततत्तद्द्वीपोदयः जलादुपरि ते द्वीपाः सवेदिका एकयोजनोदयाः तदेकयोजनमपि जलगतोदये मिलिते सर्वेदयः स्यात् । लब्धं ९० शे ५९ । ९० शे ५९ । ९९ शे ५९ । १०८ शे ५९ एवमुक्त-विधानं सर्व कौस्तुभादिष्वपि दृष्टव्यम् ॥ ९१५ ॥

इदानीं तेषु भोगभूमिषु उत्पन्नानां मनुष्याणामाकृतिं तत्स्थानं गाथापं-चकेनाह;—

एगुरुगा लंगलिगा वेसणगा भासगा य पुव्वादी । सङ्घलिकण्णा कण्णप्पावरणा लंबकण्ण ससकण्णा९१६

एकोरुकाः लांगलिकाः वैषाणिकाः अभाषकाः च पूर्वादिषु । शब्कुलिकणीः कर्णप्रावरणाः लंबकणीः शशकणीः ॥ ९१६ ॥

एगुरः। एकोरुकाः छांगलिकाः पुच्छवंतः इत्यर्थः वैषाणिकाः शृंगिण इत्यर्थः अभाषणाः एते यथासंख्यं पूर्वादिदिक्षु तिष्ठंति । राष्कुलिकर्णाः कर्णप्रावरणाः लंबकर्णाः शशकर्णाः एते विदिश्च तिष्ठंति ॥ ९१६ ॥

सिंहस्ससाणमहिसवराहग्रहा वग्घघूयकपिवदणा। झसकालमेसगोमुहमेघमुहा विज्जुदप्पणिभवदणा ९१७

सिंहाश्वश्वामहिषवराहमुखाः व्याघ्नघूककिपवदनाः । झषकास्रमेषगोमुखमेघमुखाः विद्युद्दिणेभवदनाः ॥ ९१७ ॥

सिंह। सिंहमुलाः अश्वमुलाः शुनकमुलाः महिषमुलाः व्याव्रमुलाः घूकवदनाः किपवदनाः इत्यष्टो ८ झषमुलाः कालमुलाः मेषमुलाः गोमुलाः मेषमुलाः विद्युद्धदनाः दर्पणवदनाः इभवदनाः इत्यष्टौ ८॥ ९१७॥ अग्गिदिसादी सक्कलिकण्णादी सिंहवदणणरपमुहा। एगूरुगसक्कलिसुदिपद्वुदिणं अंतरे णेया ॥ ९१८॥

अग्निदिशादिषु शब्कुछिकर्णादयः सिंहवदननरप्रमुखाः । एकोरुशष्कुछिश्रुतिप्रभृतीनां अंतरे ज्ञेयाः ॥ ९१८ ॥

अग्गि । अग्निदिशादिषु विदिश्च शब्कुलिकणीदयश्चत्वारः संति । सिंह-वदननरप्रमुखा अष्टौ एकोरुकशब्कुलिश्चितिप्रभृतीनामंतरे तिष्ठंति इति ज्ञेयाः ॥ ९१८ ॥

गिरिमत्थयत्थदीवा पुट्वुत्ता सगणगस्स पुट्वदिसि । पच्छा भणिदा पच्छिमभागे अत्थंति ते कमसो॥९१९॥

गिरिमस्तकस्थद्वीपाः पूर्वोक्ताः स्वकनगस्य पूर्वदिशि । पश्चात् भणिताः पश्चिमभागे आसते ते क्रमशः ॥ ९१९ ॥

गिरि । हिमरजतशिखरिरजताचलाख्यगिरिमस्तकस्थद्वीपस्थानां झप्न-मुखादियुगलानां मध्ये पूर्वोक्ताः क्रमेण स्वकीयस्वकीयनगस्य पूर्वदिक्षु तिष्ठति । पश्चाद्धणितास्तत्तन्नगस्य पश्चिमभागे आसते ॥ ९१९ ॥

एगोरुगा गुहाए वसंति जेमंति मिहतरमर्हि । सेसा तरुतलवासा कप्पदुमदिण्णफलभोजी ॥ ९२० ॥

एकोरुका गुहायां वसंति जेमंति मृष्टतरमृत्तिकां । शेषाः तरुतछवासाः कल्पद्वमदत्तफल्लभोजिनः ॥ ९२० ॥

प्रारिगा । तत्रापि एकोरुका: गुहायां वसंति मृष्टतरां मृत्तिकां जेमंति च । शेषाः सर्वे तरुतलवासाः कल्पद्धमदत्तफलभोजिनो भवंति ॥ ९२०॥ तेषां षण्णवतिद्वीपानां संख्याया विशेषविवरणमाह;—

चड्वीसं चडवीसं लवणदुतीरेसु कालदुतडेवि । दीवा तावदियंतरवासा कुणरा वि तण्णामा ।।९२१॥ चतुर्विञ्ञं चतुर्विञ्ञं छवणद्वितीरयोः काछद्वितटयोरपि । द्वीपाः तावदंतरव्यासाः कुनरा अपि तन्नामानः ॥ ९२१ ॥

चउवीसं । लवणसमुद्रस्य द्वयोस्तीरयोः चतुर्विशतिः चतुर्विशतिर्द्वीपाः कालोदकसमुद्रस्य द्वयोस्तटयोरपि द्वीपास्तटादंतरााणि व्यासाश्च लवणसमुद्रं-वत्तावंतः । तत्रस्थाः कुनरा अपि तत्तद्द्वीपसमाननामानः स्युः ॥ ९२१

तेषु कुमानुष्यद्वीपेषु उत्पद्यमानान् गाथात्रयेणाहः;-

जिणलिंगे मायावी जोइसमंतोवजीवि धणकंखा। अइगउरवसण्णजुदा करंति जे परविवाहंपि॥ ९२२॥

जिनर्छिगे मायाविनो ज्योतिर्मेत्रोपजीविनः धनकांक्षिणः । अतिगारवसंज्ञायुताः कुर्वेति ये परविवाहमपि ।। ९२२ ॥

जिण । जिनिलंगे मायाविनो जिनिलंगे ज्योतिर्मत्रवैद्याद्युपजीविनो जिनिलंगे धनकांक्षिणो जिनिलंगे ऋद्धियशःसातगारवयुक्ताः जिनिलंगे आहारभयमैथुनपरिग्रहसंज्ञायुक्ताः ये जिनिलंगे परविवाहं कुर्वेति ॥ ९२२॥

दंसणविराहया जे दोसं णालोचयंति दूसणगा । पंचग्गितवा मिच्छा मोणं परिहरिय मुंजंति ॥ ९२३॥

द्र्शनिवराधका ये दोषं नालोचयंति दृषणकाः । पंचाग्नितपप्तः मिथ्याः मौनं परिहृत्य भुजंते ॥ ९२३ ॥

दंसणं । ये जिनिलंगे दर्शनिवराधकाः ये च जिनिलंगे स्वदोषं नालो-चयंति, ये जिनिलंगे परदूषकाः ये मिथ्यादृषयः पंचाग्नितपसः ये मौनं परिहृत्य भुंजते ॥ ९२३ ॥

दुच्भावअसुचिसूद्गपुष्फवईजाइसंकरादीहिं। ' कयदाणा वि कुवत्ते जीवा कुणरेसु जायंते॥ ९२४॥ दुर्भावाशुविसूतकपुष्पवतीजातिसंकरादिभिः । कृतदाना अपि कुपात्रेषु जीवाः कुनरेषु जायंते ॥ ९२४ ॥

दुदभाव । दुर्भावेनाशुच्या सूतकेन पुष्पवतीसंसर्गेण जातिसंकरादिभिश्च ये कृतदानाः ये कृपात्रेषु च कृतदानास्ते जीवाः कृनरेषु जायंते ॥ ९२४ ॥ सांप्रतं धातकीखंडपुष्करार्धयारेकप्रकारत्वाद्ये वक्ष्यमाणक्षेत्रविभागहेतून् तयोक्तभयपार्श्वस्थितामिष्वाकारपर्वतानाह;—

चउरिसुगारा हेमा चउकूड सहस्तवास णिसहुद्या। सगदीववासदीहा इगिइगिवसदी हु दक्किणुत्तरदो९२५

चतुरिष्वाकारा हेमाः चतुःक्टाः सहस्रव्यासा निषधोदयाः । स्वकद्वीपव्यासदीर्घा एकैकवसतयः हि दक्षिणोत्तरतः ॥ ९२५ ॥

चउ । धातकीसंडपुष्करार्धयोमिंहित्वा हेममयाश्चतुःकूटाः सहस्रव्यासाः निषधोद्या ४०० स्वकीयद्वीपव्यासदैष्याः एकैकवसतयश्चत्वार इष्वाकार-पर्वतास्तयोद्वीपयोदिक्षिणोत्तरतस्तिष्ठंति ॥ ९२५ ॥

अथ तद्दीपद्दयावस्थितानां कुलगिरिष्रभृतीनां स्वरूपं निरूपयितः;— कुलगिरिवक्खारणदीद्हवणकुंडाणि पुक्खरद्लोत्ति । ओवेहुस्सेहसमा दुगुणा दुगुणा दु वित्थिण्णा ॥९२६॥

कुर्ञगिरिवक्षारनदीद्रहवनकुंडानि पुष्करद्छ इति । अवगाधोत्सेषसमा द्विगुणा द्विगुणाः तु विस्तीर्णाः ॥ ९२६ ॥

कुछ । धातकीसंडादारम्य पुष्करार्धपर्यतं तत्र तत्रस्थाः कुलिगिरयः १२ वक्षाराः ४० नद्यः १८० हृदाः ५२ वनानि । कुंडानि १८० । एते सर्वे जंबूद्वीपस्थकुलिगिरिप्रभृतीनामवगाधोत्सेधाभ्यां समानाः एतेषां विस्तारा-स्तु जंबूद्वीपस्थविस्तारेभ्यो द्विगुणिद्विगुणाः ॥ ९२६ ॥ अथ द्व्यर्थद्वीपस्थितवर्षवर्षधरपर्वतानामाकारं निरूपयितः;— सयलुद्धिणिमा वस्सा दिवडृदीवम्हिंतत्थ सेलाओ । अंते अंकमुहाओ खुरप्पसंठाणया बाहिं॥ ९२७॥

> राकटोद्भिनिभा वर्षाः द्वचर्षद्वीपे तत्र शैलाः । अंतः अंकमुखाः क्षुरप्रसंस्थानका बहिः ॥९२७॥

सयलु । द्वचर्धद्वीपे वर्षाः शकटोध्दिकानिभाः तत्र शैला अभ्यंतरे अंकमुखाः बाह्ये श्चरप्रसंस्थानाः ॥ ९२७ ॥

अथ धातकी खंडपुष्करार्धयोः पर्वताव द्धक्षेत्रमनुवदन् तयोः परिधीनान-यति;—

दुगचउरद्रडसगइगि दुकला चउरडछपंचपणतिण्णि । चउकलमगरुद्धधरा जाणादिममज्झचरिमपरिहिंच ९२८

द्विकचतुरष्टाष्टसप्तैकं द्विकले चतुरष्टषट्पंचपंचत्रीणि । चतुष्कलमगरुद्धधरा जानीहि आदिममध्यचरमपरिधीन् च।९२८।

 सैपातिते धातकी लंडस्य सर्वपर्वतावरुद्धक्षेत्रं स्यात् रेल्ड ४ एतावच्छुद्धश्ला-कायाः १६८ एतावत्तिष्ठते ४ ह १४ एतावान्मिश्रशलाकायाः ३८० किमिति संपात्य ४ ल । २५ । १६८ इच्छां ३८० द्वाभ्यां संभेच १९०।२ तेन द्वयेन चतुरज्ञीतिं संगुण्या ४। १९६८ । १९८८ पवर्तिते ४ **रु.** धातकीसं-डस्य मिश्रपिंडः स्यात् । एतावन्मिश्रश्रहाकानां ३८० एतावति क्षेत्रे ४ छ. एतावच्छुद्भपर्वतशलाकानां १६८ किमिति संपात्य क्रुटल । १६८ द्वाभ्या-मपवर्त्य ४ ह । ८४ इच्छया ८४ संगुण्य ३३६०००० भक्ता १७६ ८४२ दे अत्रेष्कारयोर्व्यासे २००० युते १७८८४२ दे धातकीलंडस्य पर्वतावरुद्धक्षेत्रं स्यात् । तदेव १७६८४२३३ द्विगुणीकृत्य ३५३६८४४४ अत्रेष्वाकारयोर्व्यासे२०००मिलिते ३५५६८४ 👸 पुष्करार्धस्य पर्वतावरुद्ध-क्षेत्रं स्यात् । इदानीं धातकीखंडस्य व्यासं ४ ल. त्रिस्थाने संस्थाप्य लवणा-दीनों वासमित्यादिना तस्यादि ५ ल. मध्यम ९ ल. बाह्यसूची १३ ल. मानीय 'विक्लंभवगगदहगुण' इत्यादिना तत्र तत्र करणिं कृत्वा आ२५११ म ११ बा १६९।११ मूळे गृहीते यथासंख्यं धातकीखंडस्याभ्यंतरपरिधिः १५८११३९ मध्यमपारिधिः २८४६०५०बाह्यपरिधिः ४११०९६१ स्यात् एंषु त्रिषु परिधिषु प्रागानीतधातकीखंडस्य पर्वतावरुद्धक्षेत्रे १७८८४२ _{पर्वर} अपनीय यथासंख्यं अभ्यंतरपरिधौ पर्वतराहतक्षेत्रं १४०२२९७ मध्यमप-रिघौ पर्वतक्षेत्ररहितं २६६७२०८ बाह्यपरिघौ पर्वतराहितक्षेत्रं ३९३२११९ स्यात्॥ ९२८॥

इमानि त्रीणि पर्वतराहितक्षेत्राणि घृत्वा भरतादीनामभ्यंतरादिविष्कंभमाहः— भरहइरावद्वस्सा विदेहवस्सोत्ति चउिबगुणा वस्सा । गिरिविरहियपरिहीणं हारो विण्णिसयबारं च ॥९२९॥

भरतैरावतवर्षात् विदेहवर्षातं चतुः द्विगुणा वर्षाः । गिरिविरहितपरिधीनां हारः द्विशतं द्वादश च ॥ ९२९ ॥

भरह । भरतवर्षादैरावतवर्षाचारभ्य विदेहपर्यंतं वर्षाश्चतुर्गुणिताः । भर १।४।१६।६४।१।४।१६। एषां मेलनं कृत्वा १०६ उभयभागार्थमस्मिनः बिगुणीकृते दिशतं द्वादशोत्तरं २१२ गिरिविरहितपरिधीनां हारः स्यात्। कथं ? एतावत्सर्वशालाकाया २१२ एतावत्यभ्यंतरपरिधौ पर्वतरिहतक्षेत्रे १४०२२९७ भरतादीनामेकादिस्वस्वश्राह्यायाः १।४।१६।६४।१६।४।१ किमिति त्रैराशिकं कृत्वा तावद्भरतशलाकापेक्षया भक्ते भरतस्य प्रथमविष्कं. भः ६६१४१३१ स्यात् । एवं संपातेन तस्य मध्यमविष्कंभं १२५८१। ३६ बाह्यविष्कंभं १८५४७३५ चानयेत्। हैमवतादिष्वपि कर्तव्यं। अथवा भर-ताम्यंतरविष्कंभादिषु अ ६६१४ १११ मध्यं १२५८१ _{१३१२} बा १८५४७ १५५ चतुर्भिगुणितेषु हैमवतस्य प्रथमादिविष्कंभः स्यात् अ=वि. २६४५८_{२१२} मवि=५०३२४ १९४ बा=७४१९० १९६ अस्मिन्नेव च-तुर्भिर्गुणिते हरिवर्षस्य प्रथमादिविष्कंभःस्यात् । अ=वि १०५८३३ ३५५६ म=वि २०१२९८ १५२ बा. वि=२९६७६३ १५६ अस्मिन पुनश्चतुर्मि-र्गणिते विदेहस्य प्रथमादिविष्कंभ: स्यात् । अति ४२३३३४ ३९९ मवि=८०५१९४ १९४ बा वि=११८७०५४ १९६ एवमेरावतादारभ्य विदेहपर्यतं ज्ञातव्यं । पुष्करार्धस्याभ्यंतरादिपरिधौ अप ९१७०६०५ मप ११७००४२७ बाप १४२३०२४९ प्रत्येकं पर्वतावरुद्धक्षेत्रे ३५५६८४ अपनीते अभ्यंतरादिपरिधौ पर्वतरहितक्षेत्रं स्यात् । अ ८८१४९२१ म ११३४४७४३ बा १३८७४५६५ अस्मिन् भरतश्राकया १ संगण्य द्वादशोत्तरिद्वशतेन भक्ते पुष्करार्धभरतस्याभ्यंतरादिविष्कंभ: स्यात् । अबि ४१५७९ १९३ म ५२५१२। १९६ बा ६५४४६ _{२१२} अस्मिश्चतार्मार् ाणिते हैमवतस्याभ्यंतरादिविष्कंभ: स्यात् । अ १=१६६३१९ पूर्व म=िक २१४०५१ १९६६ बा=वि २६१७८४ रूपर अस्मिन पुनश्चतुर्मिगुणिते हारिवर्षस्याभ्यंतरादिविष्ट्रंभः स्यात् । अ=वि=६६५२७७२१२ म=वि= ८५६२०७६१६ वा=वि=१०४७१३६६११६ अस्मिन्नपि चतुर्भिर्गुणिते

विदेहस्याभ्यंतरादिविष्कंभः स्यात् । वि=२६६११०८ $\frac{8C}{292}$ म=िव= 8888८८८८ $\frac{9}{292}$ बा=िव=888८८५ $\frac{9}{292}$ एवमैरावतादारभ्य विदेह- पर्यंत ज्ञातव्यं ॥ ९२९ ॥

इदानी धातकीलंडस्य विदेहस्थकच्छादीनामायामं गाथाद्वयेनाहः,— गिरिजुददु भद्दसालं मज्झिमसूइम्हि धणरिणे सूई। पुव्ववरमेरुब।हिरअब्भंतरभद्दसालअंतस्स॥ ९३०॥

गिरियुतं द्विभद्रशार्छं मध्यमसूचौ धनर्णे सूची । पूर्वोपरमेरुवाह्याभ्यंतरभद्रशास्त्रांतस्य ॥ ९३०॥

गिरि । धातकी संडस्थपूर्वापरमंदरयोर घी घं गृहीत्वा एक मंदरच्या सं कृत्वा ९४०० त्र तयो बी ह्या १००००० घने कृते ११२५१५८ पूर्वा-परमे वी बी ह्या स्थान स्थ

गिरिरहिद्प्रिहिगुणिदं अडकदिणाविसयबारसेहि हिदं णदिहीणदलं दीहं कच्छादिमगंधमालिणी अंते॥९३१॥

गिरिरहितपरिधिगुणितं अष्टकृतिना द्विशतद्वादशैः हितं । नदीहीनदरुं दीर्घे कच्छादिमं गंधमालिनी अंते ॥ ९३१ ॥

गिरि । एतावच्छलाकयोः २१२ एतावति क्षेत्रे १९५५१९५ एताविद्वेदहरा-लाकयोः ४ किमिति संपात्य गिरिरहितपरिधिमष्टक्कत्या संगुण्य १२५१३२४८० प्रमाणेन द्वादशोत्तरिद्वरातेन २१२ हतं चेदभ्यंतरसूचीस्थले विदेहविष्कंमः स्यात् ॥ ५९०२४७ हेर्नुह् अत्र नदीव्यासं १००० हीनयित्वा ५८९२४७ हेर्नुह् अधिते २९४६२३ हेर्नुह् गंधमालिन्याख्यदेशस्यांत्यायामः स्यात् । प्रागानीतधातकीखंडबाह्यमद्रशालसूचीव्यासं ११२५१५८ पूर्ववत्करणिं कृत्वा १२६५९८०५२४९६४० मूले गृहीते तत्परिधिः स्यात् ३५५८०६२ अस्मिन् पर्वतावरुद्धक्षेत्रं १७८८४२ अपनीय ३३७९२२० प्राग्वत्रैराशिकविधिनाष्टकृत्या ६४ संगुण्य २१६२७००८० द्वादशोत्तरिद्दि-शतेन २१२ भक्ते बाह्यभद्रशालसूचीस्थाने विदेहाविष्कंभः स्यात् १०२०१४१ हेर्नुह् । अत्र नदीव्यास १००० मपनीय १०१९१४१ हेर्नुह् । अत्र नदीव्यास १००० मपनीय १०१९१४१ हेर्नुह् दलिते ५०९५ ७० हेर्नुह् कच्छाया आद्यायामः स्यात् ॥ ९३१ ॥ इदानीं कच्छादिविजयादीनां मध्यायाममंत्यायाममानेतुमवतारं गाथा-द्वयेनाहः—

विजयावक्खाराणं विभंगणदिदेवरण्ण परिहीओ । बिण्णिसयवारभजिदा बत्तीसगुणा तहिं वड्ढी स.९३२॥

विजयवक्षाराणां विभंगनदीदेवारण्यानां परिधयः ।

द्विरातद्वादशभक्ता द्वात्रिंशद्रुणा तस्मिन् वृद्धयः ॥ ९३२ ॥

विजया । विजयवक्षारविभंगनदीदेवारण्यानां चतुर्णा परिधयः द्वानिं-शृहुणिता द्वादशोत्तरिद्दशतेन २१२ भक्ताश्चेत् तस्मिस्तस्मिन वृद्धयो भवंति ॥ ९३२॥

सगसगवड्ढी णियणियपढमायामाम्हि संजुदा मज्झे। दीहो पुणरवि सहिदो तिरिए णियचरिमदीहत्तं॥९३३॥

स्वस्वकवृद्धयः निजनिजप्रथमायामे संयुता मध्ये ।

दीर्घः पुनरि सहितः तिर्यक् निजचरमदीर्घत्वम् ॥ ९३३ ॥

सग । विजयादीनां चतुर्णां स्वकीयस्वकीयवृद्धयः निजनिजप्रथमायामे संयुक्ताश्चेत् तत्र तत्र मध्ये दीर्घः स्यात् तत्तन्मध्यायामे पुनरापि साहिताश्चेत्

तत्र तत्र निजनिजचरमदीर्घत्वं स्यात् । गाथाद्वयमेव विवरयति–धातकीखं-डन्यासे ४ ल. गिरियुक्तभद्रशालद्वये २२५१५८ अपनीते विदेहस्य पूर्वा-परप्रांतयोः क्षेत्रं स्यात्!। १७४८४२ अस्मिन्नर्धितेर्धेप्रांत क्षेत्रं स्यात् ८७४२१ अस्मिन् पुनर्वक्षारचतुष्टयव्यासं ४००० विभंगत्रयव्यासं ७५० देवारण्यव्यासं च ५८४४ सर्वे मेलायित्वा १०५९४ अपनीते शेषं विदेहस्यैकप्रांतशुद्ध-क्षेत्रव्यासः स्थात् ७६८२७ एतं घृत्वा देशाष्टकस्य ८ एतावाति क्षेत्रे ७६८२७ एकस्य देशस्य किमिति संपात्य भक्ते कच्छाया व्यासः स्यात् ९६०३ हे अत्र समच्छेदेनांशांशिनोर्भेलनं कृत्वा ^{७६८२७} अमुं विक्लंभव-गोत्यादिना करणिं कृत्वा <u>५९०२३८७९२९०</u> मूळं गृहीत्वा <u>२४२९४८</u> भक्ते कच्छाव्यासपरिधिः स्यात् ३०३६८^९ अस्मिन्नंशांशिनोः समच्छे-दनमेलने क्रुत्वा ६०७३७ एकभागस्यै १ तावत्परिधौ ६०७३७ द्वयो २ र्भागयोः किमिति संपात्य <u>६०७३७।२</u> पश्चात् पर्वतानां समन्यासत्वेन वृद्ध्यभावात् तच्छलाकाः १६८ धातकीखंडसर्वशलाकासु ३८० अपनी-यावशिष्टाः क्षेत्रशलाकाः २१२ स्युः । एतावतीनां शलाकानां २१२ एता-वति वृद्धिक्षेत्रे ^{६००३७।२} एतावद्विदेहशलाकानां ६४ किमिति संपातिते विदेहसर्ववृद्धिक्षेत्रं स्यात् <u>६०७३७।२।६४</u> उभयोः प्रांतयोरेतावति वृद्धि-क्षेत्रे ६०७३७।२।६४ एकस्मिन् प्रांते १ किमिति संपातिते कच्छाया अंत्यायामवृद्धिक्षेत्रं स्यात् <u>६०७३७।२।६४</u> अस्मिन् मुस्रभूमिसमासार्धमिति न्यायेनार्धीकृत्य ६०७३७। राहर्पाने यथायोग्यमपवर्तिते ६०७३७। ३२ बत्ती-सगुणा तेहिं वङ्गीति गाथोक्तं स्यात् । पुनर्द्वाभ्यामपवर्तिते १६ गुणियत्वा भक्ते कच्छाया मध्यायाभवृद्धिक्षेत्रं स्यात् ४५८३३५६ कच्छाया आद्यायामे ५०९५७० २०० युक्ते मध्यायामो भवति ५१४१५४६६६ अस्मिन पुनस्तदेव वृद्धिक्षेत्रे युक्ते कच्छाया बाह्यायामः स्यात् ५१८७३८ १३८ सांप्रतं वक्षारव्यासं १००० विक्लंभवरगेत्यादिना कराणिं कृत्वा १००००००

वक्षारपरिधिः स्यात् ३१६२ एकस्मिन् मागे एतावति क्षेत्रे ३१६२ द्वयो २ भागयोः किमिति संपात्य ३१६२।२ पश्चादेतावच्छलाका-ना २१२ मेतावति वृद्धिक्षेत्रे ३१६२।२ एतावच्छलाकानां ६४ किमिति संपातिते विदेहगतपरिधिवृद्धिः <u>३१६२/२/६४</u> स्यात् । उभयप्रांतयोरेतावति क्षेत्रे ^{३१६२ २ ६४} एकस्मिन् प्रांते ।किमिति संपात्य ^{३१६२।२।६४)१} इदं मुखभूमिसमासेति युक्त्यार्धीकृत्य <u>३१६२ २ ६४</u>९ अपवर्तिते बत्तीसगुणि-ते गाथोक्तं स्यात् ^{39६२ ३२} पुनर्गुणकारेण ३२ गुणियत्वा ^{9099८}र भक्ते मध्यायामवृद्धिक्षेत्रं स्यात् ४५७ <mark>६०</mark> प्रागानीतकच्छाबाह्यायाम एव वक्षारस्याद्यायाम: ५१८७३८ ^{१६८} अस्मिन् प्रागानीतवक्षारवृद्धिक्षेत्रे ४७७ २१६ शुक्ते मध्यायाम: स्यात् ५१९२१६ शुक्तः आस्मिन् पुनस्तद्द-द्धिक्षेत्रे युक्ते बाह्यायामः स्यात् ५१९६९३ _{२ २२} वक्षारस्य बाह्या-याम एव सुकच्छाया आद्यायामः ५१९६९३ <u>७६</u> अत्र पागानीत-देशवृद्धिक्षेत्रे ४५८ ३ $rac{9}{5} rac{9}{5}$ युक्ते तस्या मध्यायाम: ५२४२७७ $rac{5}{5} rac{9}{5}$ अस्मिन् तद्वद्विक्षेत्रे युक्ते तस्या बाह्यायामः ५२८८६१<u>१४४</u> स्यात् । विभंगव्यासं २५० विक्लंभवग्गेत्यादिना करणिं कृत्वा ६२५००० मूले गृहीते ७९० विमंगपरिधिः । अमुं धृत्वा एकास्मिन् भागे १ एतावाति क्षेत्रे ७९० द्वयोर्भागयोः किमिति संपात्य ७९०।२ पश्चादेतावच्छलाकाया २१२ एतावाति क्षेत्रे ७९०।२ एतावच्छलाकानां ६४ किमिति संपातिते विदेहवृद्धिक्षेत्रं स्यात् <u>^{७९०।२।६४}</u> उभयप्रांतयोरेदावति क्षेत्रे <u>७९०।२।६</u>४ एकप्रांतस्य किमिति संपात्ये इत्हरू दं मुस्रभूमिसमासार्धमिति युक्त्याधीकृत्य पुरुष् राही प्राप्त अपवत्ये पुरुष् गुणियत्वा रूपर्ट भक्ते <u>११९५२</u> विभंगवृद्धिः स्यात् । सुकच्छाबाह्यायाम एव विभंगस्याद्यायामः ५२८८६१ ^{४५२} एतस्मिन् वृद्धिक्षेत्रे ११९ ^{५५२} युक्ते विमंगस्य मध्या-यामः ५२८९८० ^{९६} अस्मिन वृद्धिक्षेत्रे युक्ते तस्य बाह्यायामः ५२९०९९ रू^{१४८} स्यात् । इतः परं महाकच्छादिदेशायामाः वक्षारायामाः

विभंगायामाश्च तत्तद्वृद्धिक्षेत्रमेलनेनानेतव्याः । देवारण्यव्यासं ५८४४ विक्लंभवगोत्यादिना करणीमानीय ३४१५२३३६० मूळे गृहीते देवारण्य-परिधिः स्यात् १८४८० एकमागस्यैतावति क्षेत्रे द्वयोर्मागयोः किमिति ·संपात्य १८४८०।२ एतावच्छलाकायाः २१२ एतावति क्षेत्रे **१**८४८०।२ ्रतावच्छलाकानां ६४ किमिति संपातिते विदेहगतदेवारण्यवृद्धिक्षेत्रं स्यात् . १८४८ <u>। २१६४</u> उभयप्रांतयोरेतावाति क्षेत्रे <u>१८४८ ०। २१६४</u> एकास्मन् प्रांत किमिति संपात्ये १८४८ । २।६४ दं मुखभूमिसमासार्धमिति युक्त्यार्धीकृत्य १८४८०।२।६४।१ अपवर्त्य १८४८०।३२ गाथार्थ कृत्वा पुनरपि गुण-गुणयित्वा ५९१३६० भक्ते देवारण्यमध्यक्षेत्रवाद्धिःस्यात् २७८९<u>२२२</u> पुष्कलावतीबाह्यायाम एव देवारण्यस्याद्यायामः ५८७४४७ र्इ_{९६} अस्यानयनप्रकारं विवृणोति—देशवृद्धिं ४५८३१९६ षोडशमि-**१**६ ग्रीणायित्वा ७३३२८^{३९३६} वक्षारवाद्धिं ४७७६९६ र्गुणयित्वा ३८१६<u>२६</u>६ विभंगवृद्धिं ११९ ५५२ षड्भिर्गुणयित्वा ७१४३<u>३१२</u> कच्छाया आद्यायामांशे <u>२००</u> सहितान् सर्वानंशान्मेलयित्वा र १२८ मक्त्वा होषो १९६ देवारण्याचायामस्य कला स्यात्। तल्लब्ध१९ मेक-त्रांशिनि मेलयित्वा कच्छाद्यायामांशि ५०९५७० सहितानां सर्वेषामांशिनां ं मेलने ५८७४४७देवारण्यस्याद्यायामः । अत्र देवारण्यवृद्धिक्षेत्रे २७८९<u>, ९२</u> युक्ते मध्यायामः ५९०२३६ ३९३ आस्मिन् पुनस्तद्वृद्धिक्षेत्रे युक्ते बाह्या ्यामः ५९३०२६<u>२</u>९३ स्यात् । एवं सीताया दक्षिणतटोपि विजयवक्षा-्राविभंगदेवारण्यानां व्यासपरिधिवृद्धिक्षेत्रायामास्तत्रानेतव्याः । एवं पुष्क-रार्धेपि विजयवक्षारविभंगदेवारण्यव्यासानां परिधीनानीय उभयोभयभागो-त्पन्नगुणकाराद्विकेन गुगयित्वा द्वादशोत्तरद्विशत्या क्षेत्रशलाकामि २१२ र्भक्ता चतुःषष्ट्या विदेहशलाकामि ६४ गुणियत्वा लब्धं विदेहवृद्धिक्षेत्रे तत्तद्दिकेन भक्तं लब्धमेकप्रांतवृद्धिक्षेत्रं मुखभूमिसमासाधीमित्यधीयत्वापवर्त्य तत्तत्त्वड्वधवृद्धिक्षेत्रं तत्तदाद्यायामेषु युंज्यात्। तथा सति तत्तनमध्यायाम आग-

च्छति, पुनस्तत्तद्वृद्धिक्षेत्रे तत्तन्मध्यायामेषु प्रक्षिप्ते तत्तद्वाह्यायामाः आगच्छति ॥ ९३३ ॥

अथ धातकत्तिंडपुष्करद्दीपयोः व्हिंचिद्दिशेषस्वरूपं गाथाद्वयेन;— धादइपुक्खरदीवा धादइपुक्खरतरूहिं संजुत्ता । तेसिं च वण्णणा पुण जंबूदुमवण्णणं व हवे ॥ ९३४ ॥

धातकीपुष्करद्वीपौ धातकीपुष्करतरुम्यां संयुक्तौ । तयोः च वर्णना पुनः जंबूद्रुमवर्णना इव भवेत् ॥ ९३४ ॥

भादइ । धातकीखंडपुष्करद्वीपौ धातकीपुष्करतरुम्यां संयुक्तो, तयोर्वृक्ष-योर्विणना पुनर्जवूदुमवर्णनावद्भवेत् ॥ ९३४ ॥

धादइगंगारत्तदु हिमसिहरिणगोवरि उजुं जादि। णवणभतिणविगि चलणं जंब् व पुक्सरे दुगुणं ॥९३५॥

धातकीगंगारक्ताद्वे हिमशिखारेनगोपरि ऋजुं यातः। नवनमस्त्रिनवैकं चलनं जंबू व पुष्करे द्विगुणं॥ ९३५॥

धाद् । धातकी खंडस्थागा सिंधू रक्तारक्तोदे द्वे नद्यौ यथासंख्यं हिमव-च्छिखरिनगयोरुपरि नवनभिन्ननवांको त्तरैकयो जनानि १९३०९ ऋजुं यातः चलनादिकं पूनर्जेबूद्वीपवत् ज्ञातव्यं । पुष्करद्वीपे पुनर्नगोपरि नदीगमनं एतस्माद्द्विगुणं ज्ञातव्यं ३८६१८ ॥ ९३५ ॥ एवं नरलोको व्याख्यातः।

इदानीं तिर्यग्लोकं प्रतिपादयन् तावदुभयत्रापि स्थितानां शैलाणवानाः गाधं बोधयति; --

मेरुणरलोयबाहिरसेलागाढं सहस्सपरिमाणं। सेसाणं सगतुरियं सब्दुवहीणं सहस्सं तु ॥ ९३६ ॥

मेरुनरलोकबाह्यशैलावगाधं सहस्रपरिमाणं । शेषाणां स्वकतुर्यं सर्वोदधीनां सहस्रं तु ॥ ९३६ ॥ मेरु । मेरुनगस्य मानुषोत्तरं वर्जियत्वा नरलोकबहिःस्थानां है।लानाम-वगाधं सहस्र १००० परिमाणं ज्ञातव्यं तद्भयंतरस्थितानां हे।षाणां हिम-वदादिशैलानामवगाधः पुनः स्बकीयस्वकीयोद्यचतुर्थोशो ज्ञातव्यः।सर्वेषा-मुद्धीनामवगाधं तु सहस्रयोजनं जानीयात् ॥ ९३६ ॥

अनंतरं मानुषोत्तरस्वरूपं गाथात्रयेणाहः;—

अंते टंकच्छिण्णो बाहिं कमवड्ढिहाणि कणयणिहो। णदिणिग्गमपहचोद्दसगुहाजुदो माणुसुत्तरगो॥९३७॥

अंतः टंकाच्छित्रो बाह्ये कमवृद्धिहानिकः कनकिनभः । नदीनिर्गमपथचतुर्देशगुहायुतः मानुषोत्तरः ॥ ९३७ ॥

अंते । अभ्यंतरे टंकछिन्नो बाह्ये शिखरात् क्रमवृद्धि मूलात् क्रमहानि-युक्तः कनकनिभः नदीनिर्गमपथैश्चतुर्दशगुहाभिर्युतो मानुषोत्तराख्यशैलो ज्ञातव्यः ॥ ९३७ ॥

मणुसुत्तरुदयभूमुहमिगिवीसं सगसयं सहस्सं च। बावीसहियसहस्सं चउवीसं चउसयं कमसो॥ ९३८॥

मानुषोत्तरोदयभूमुखमेकविंशं सप्तशतं सहस्रं च । द्वाविंशाधिकसहस्रं चतुर्विंशतिः चतुःशतं क्रमशः ॥ ९३८ ॥

मणुसु । मानुषोत्तरोदयभूमुखव्यासाः क्रमेण एकि विशासिप्तश्वातेत्तरसह-स्रयोजनानि १७२१ द्वाविंशत्यधिकसहस्रयोजनानि १०२२ चतुर्विंशत्यु-त्तरचतुःशतयोजनानि ४२४ भवंति ॥ ९३८ ॥

तण्णगसिहरे वेदी चावाणं चदुस्सहस्सतुंगजुदा । सोहइ वलयायारा चरणण्णिदकोसवित्थारा ॥९३९॥

तन्नगिशासरे वेदी चापानां चतुःसहस्रतुंगयुता । शोभते बल्याकारा चरणान्वितकोशविस्तारा ॥ ९३९ ॥ तण्णग । तन्मानुषोत्तरनगस्य शिखरे चापानां चतुःसहस्रतुंगयुता चतुर्थोशान्वितक्रोशविस्तारा २५०० वलयाकारा वेदी शोमते ॥ ९३९ ॥ अथात्र स्थितानि कूटानि कथयति;—-

णइरिदिवायव्वदिसं विज्ञिय छस्सुवि दिसासु कूडाणि । तियतियमावालियाए ताणब्भंतरिदसासु चउवसई९४०

नैऋतीं वायन्यदिशं वर्जीयत्वा षट्स्विप दिशासु क्टानि । त्रिकत्रिकमावल्या तेषामभ्यंतरिदशासु चतुष्कवसत्यः ॥ ९४०॥

णइ। नैऋतीं वायवीयं च दिशं वर्जियत्वाषट्स्विपि दिशासु पंकिकमे-ण त्रीणि त्रीणि कूटानि संति। तेषामभ्यंतरिदशासु चतुरस्रा वसत्यः संति॥ ९४०॥

अथ तत्कूटवासिदेवानाह;---

अग्गीसाणछकूडे गरुडकुमारा वसंति सेसे दु। दिग्गयबारसकूडे सुवण्णकुलदिक्कुमारीओ ॥ ९४१॥

अम्रीशानषट्कूरे गरुडकुमारा वसंति शेषेषु तु । दिग्गतद्वादशकूरेषु सुवर्णकुलदिक्कमार्यः ॥ ९४१ ॥

अरगी । आग्नेय्यैशानदिक्स्थेषु षट्सु कूटेषु गरुडकुमारा वसंति । शिषेषु पुनर्दिग्गतद्वादशकूटेषु सुपर्णकुरुदिकुमार्यो वसंति ॥ ९४१ ॥ अथ मानुषोत्तरस्य स्थानादिकमाहः,—

पणदाललक्खमाणुसखेत्तं परिवेढिऊण सो होदि। उद्यचउत्थोगाढो पुक्खरिबदियद्धपढमम्हि॥ ९४२औ

पंचचत्वारिंशल्लक्षमानुषक्षेत्रं परिवेष्टच स भवति । उदयचतुर्थावगाधः पुष्करद्वितीयार्धप्रथमे ॥ ९४२ ॥ पण । पंचोत्तरचत्वारिंश्रष्ठक्षयोजन ४५०००० प्रमितमानुषक्षेत्रं परिवेष्टच पुब्करद्वीपद्वितीयार्धस्य प्रथमभागे स मानुषोत्तरो भवति । तस्या-वगाधः उदयचतुर्थोशः ४३० हे स्यात् ॥ ९४२ ॥

अथ कुंडलरुचकाचलयोरुदयादित्रयमाहः,— कुंडलगो दसगुणिओ पणसद्दिसहस्स तुंगओ रुजगे । चउरासीदिसहस्सा सव्वत्थुभयं सुवण्णमयं॥ ९४३॥

कुंडलगौ दरागुणितौ पंचसप्ततिसहस्रं तुंगो रुचके । चतुरशीतिसहस्राणि सर्वत्रोभयौ सुवर्णमयौ ॥ ९४३ ॥

कुंडल । मानुषोत्तरभूमुखन्यासात् कुंडलपर्वतस्य भूमुखन्यासौ द्शगु-णितौ भू १०२२० मुख ४२४० तत्तुंगस्तु पंचसप्ततिसहस्रयोजनानि ७५००० रुचके सर्वत्र उदये न्यासे च चतुरशीतिसहस्रयोजनानि ८४००० उभयौ कुंडलरुचकौ सुवर्णमयौ स्यातां ॥ ९४३ ॥

सांप्रतं कुंडळस्योपिमकूटानि गाथात्रयेणाहः;—

चउ चउ कूडा पिडिदिसमिह कुंडलपव्वद्स्स सिहरिम्मि ताणच्भंतरिद्गाय चत्तारि जिणिंदकूडाणि ॥ ९४४ ॥

चत्वारि चत्वारि कूटानि प्रतिदिशामिह कुंडलपर्वतस्य शिखरे । तेषामभ्यंतरिगातानि चत्वारि जिनंद्रकूटानि ॥ ९४४ ॥ चउ । इह कुंडलपर्वतस्य शिखरे प्रतिदिशं चत्वारि ४ चत्वारि ४ कूटानि । तेषामभ्यंतरिगातानि चत्वारि ४ जिनेद्रकूटानि ॥ ९४४ ॥ वज्जं तप्पह कणयं कणयप्पह रजद्कूड रजदाहं । सुमहप्पह अंकंकप्पह मणिकूडं च मणिपहयं ॥९४५॥

वज्रं तत्प्रभं कनकं कनकप्रभं रजतकूटं रजतामं । सुमहप्रभं अंकमंकप्रभं मणिकूटं च मणिप्रभं ॥ ९४५ ॥ वज्जं । वज्रं वज्रप्रमं कनकं कनकप्रमं रजतकूटं रजतामं सुप्रमं महाप्रमं अंकं अंकप्रमं मणिकूटं मणिप्रमं ॥ ९४५ ॥

रुजगरुजगाह हिमवं मंद्रिमह चारि सिद्धकूडाणि। अत्थंति सेसि कूडे कूडक्खसुरा कदावासा॥ ९४६॥

रुचकरुचकाभे हिमवत् मंदिरमिह चत्वारि सिद्धकूटानि । आसते शेषेषु कूटेषु कूटाख्यसुराः कृतावासाः ।। ९४६ ॥

रुजग । रुचकं रुचकांभ हिमवत् मंदिरं ४ एभ्यः कूटेभ्यः सकाशाद-न्यानि इह चत्वारि सिद्धकूटानि संति । शेषकूटेषु १६ कूटाख्याः सुराः कृतावासा भूत्वा आसते ॥ ९४६ ॥

इदानीं रुचकोपरिमक्ट्यानि तन्निवासासिनीदेवीस्तत्कृत्यं च त्रयो**दशगा-**थाभिराह;—

पुन्वादिसु पुह अड अड अंते चउचारि चारि कूडाणि। रुजगे सन्वर्घमंतरचत्तारि जिणिंद्कूडाणि ॥ ९४७॥

पूर्वादिषु पृथक् अष्टौ अष्टौ अंतः चतस्रषु चत्वारि चत्वारि कूटानि रुचके सर्वाभ्यंतरचत्वारि निर्नेद्रकूटानि ॥ ८४७॥

पुट्या । रुचकिंगरो पूर्वादिषु चतसृषु दिक्षु पृथक् पंक्तिक्रमेणाष्टावष्टों कूटानि । तेषामभ्यंतरे चतसृषु दिक्षु एकवारं चत्वारि कूटानि । तद्भयंतरे पुनरप्येकवारं चत्वारि कूटानि तद्भयंतरे च पुनरप्येकवारं चत्वारि कूटानि तद्भयंतरे च पुनरप्येकवारं चत्वारि कूटानि एवमभ्यंतरे प्रतिदिशं त्रीणि त्रीणि कूटानि तेषु सर्वाभ्यंतराणि चत्वारि जिनेंद्रकूटानि ॥ ९४७॥

कणयं कंचण तवणं सोत्थियकूडं सुभद्दमंजणयं। अंजणमूलं वज्जं तत्थेदा दिक्कुमारीओ ॥ ९४८॥ कनकं कांचनं तपनं स्वस्तिककूटं सुभद्रमंजनकं । अंजनमूळं वज्रं तत्रैता दिक्कुमार्यः ॥ ९४८॥

कणयं । कनकं कांचनं तपनं स्वस्तिककृटं सुभद्रमंजनकं अंजनमूलं चज्रमित्येतानि पूर्वदिश्यष्टौ कूटानि । तत्रैता अमे वश्यमाणा दिक्कुमार्यो । निवसंति ॥ ९४८ ॥

विजयाय वइजयंती जयंति अवरजिदाय णंदेति । णंदवदी णंदुत्तर णामाणंतो णंदिसेणेति ॥ ९४९ ॥

विजया वैजयंती जयंती अपराजिता नंदा इति । नंदवती नंदोत्तरा नाम्नामंते नंदिवेणा इति ॥ ९४९ ॥

विजया । विजया वैजयंती जयंत्यपराजिता नंदा नंदवती नंदोत्तरा नंदिषेणेत्यष्टौ ता दिक्कुमार्यः ॥ ९४९ ॥

फलिह रजदं व कुमुदं णलिणं पडमं ससीय वेसवणं । वेलुरियं देवीओ इच्छापढमा समाहारा ॥ ९५० ॥

स्फटिकं रजतं वा कुंपुंदं निष्ठनं पद्मं शशि वैश्रवणं **।**

वैंडूर्य देव्यः इच्छाप्रथमा समाहाराः ॥ ९५० ॥

फिल्ह । स्फिटिकं रजतं कुमुदं निलनं पद्मं शिश वैश्रवणं वेहूर्यं इत्यष्टों ८ दक्षिणिदक्कूट्रानि । अत्रस्था देव्यः इच्छासमाहाराः ॥ ९५० ॥ सुपइण्णाय जसोहर लच्छी सेसवदि चित्तगुत्तोति । चिरिम वसुंधरदेवी अमोहमह सोत्थियं कूडं ॥ ९५१ ॥

सुप्रकीर्णा यशोधरा लक्ष्मीः शेषवती चित्रगुप्ता इति । चरमा वसुंघरा देव्यः अमोधमथ स्वस्तिकं कूटं ॥ ९५१ ॥ सुपद्द । सुप्रकीर्णा यशोधरा लक्ष्मीः शेषवती चित्रगुप्ता वसुंधरा इत्यष्टौ ८ देव्यः अमोधमथ स्वस्तिकं कृटं ॥ ९५१ ॥ तो मंदर हेमवदं रज्जं रज्जुत्तमं च चंदमवि ।

पिच्छम सुदंसणं पुण इलादियाय सुरादेवी ॥ ९५२ ॥

ततो मंदरं हैमवतं राज्यं राज्योत्तमं च चंद्रमि ।

पिश्चमं सुदर्शनं पुनः इलादिका सुरादेवी ॥ ९५२ ॥

तो । ततो मंदरं हैमवतं राज्यं राज्योत्तमं चंद्रमि सुदर्शनामित्यष्टौ ८

पश्चिमदिककूटानि । तत्र स्थिता देव्यः इलावती सुरादेवी ॥ ९५२ ॥

पुढवी पडमवदी इगिणासो देवी य णविमया सीदा। भद्दा तो विजयादी चडकूडं कुंडलं रुजगं॥ ९५३॥

पृथ्वी पद्मावती एकनासा देवी च नविमका सीता। भद्रा ततो विजयादिचतुष्कू यानि कुंडलं रुचकं ॥ ९५३॥ पुढवी। पृथ्वी पद्मावती एकनासा देवी नवामिका सीता भद्रा इत्यष्टी

पुढवा । पृथ्वा पद्मावता एकनासा द्वा नवामका साता मद्रा इत्यष्टा ता देव्यः । ततो विजयवैजयंतजयंतापराजितानीति चत्वारि कूटानि कुंडर्ल रुचकं ॥ ९५३ ॥

तो रयणवंत सव्वादीरयणं उत्तरे अलंबूसा । बिदिया दु मिस्सकेसीदेवी पुण पुंडरीगिणि सा ॥९५४ ततो रत्नवत् सर्वादिरतं उत्तरे अलंभुषा ।

द्वितीया तु मिश्रकेशी देवी पुनः पुंडरीकिनी सा ॥ ९५४ ॥
तो । ततो रत्नवत् सर्वरत्नमित्यष्टौ ८ उत्तरिदिक्ट्रानि, तत्र स्थितास्तु
देव्यः अलंभूषा मिश्रकेशी देवी पुंडरीकिणी ॥ ९५४ ॥
वारुणि आसासचा हिरिसिरि पुव्वगयदिक्कुमारीओ।
भिंगारं धरिदूणिह दक्खिणदेवीओ मुकुरुंदं ॥ ९५५ ॥

वारुणी आशासत्या हीः श्रीः पूर्वगतिदिक्कुपार्यः । भृंगारं घृत्वा इह दक्षिणदेव्यो मुकुरुदं ॥ ९५५॥ वारुणि । वारुणी आशासत्या ही श्रीत्यष्टौ देव्यः । एतासु तावत्पूर्वगत्विदिक्कुमार्यो मृंगारं घृत्वा इह दक्षिणदेवयो मुकुरुंदं घृत्वा ॥ ९५५ ॥
पश्चिमगा छत्ततयं उत्तरगा चामरं पमोदजुदा ।
तित्थयरजणणिसेवं जिणजणिकाले पकुव्वंति ॥९५६॥

पश्चिमगाः छत्रत्रयं उत्तरगाः चामरं प्रमोद्युताः । तीर्थकरजननीसेवां जिनजनिकाले प्रकुर्विति ॥ ९५६ ॥

पच्छिम । पश्चिमिदिग्गता देव्यश्छत्रत्रयं घृत्वा उत्तरिग्गता देव्यश्चम-राणि घृत्वा प्रमोदयुता सत्यस्ताः सर्वा देव्यो जिनजननकाले तीर्थकरणन-नीसेवां प्रकुर्वते ॥ ९५६ ॥

पुन्वे विमलं कूलं णिञ्चालोयं सयंपहं अवरे। णिच्चुज्ञोदं देवी कमसो कणयाःसदादिदहा॥९५७॥

पूर्वयोः विमलं कूटं नित्यालोकं अपरयोः । नित्योद्योतं देव्यः क्रमशः कनका शतादिहदः॥९५७॥

पुडवे। रुचकरयाभ्यंतरकूटेषु तावत्पूर्वदिशि विमलं कूटं दक्षिणिदिशि नित्यालोकं अपरिदिशि स्वयंप्रभं उत्तरिदिशि नित्योद्यातिमिति चत्वारि कूटानि । अत्र स्थिताः देव्यः क्रमशः कनका शतह्नदा ॥ ९५७ ॥

कणयादिचित्त सोदामणि सन्वदिसप्पसण्णदं देंति । तित्थयरजम्मकाले कूलं वेलुरियरुजगमदो ॥ ९५८॥

कनकादिचित्रा सौदामिनी सर्वदिशाप्रसन्नतां दधते । तीर्थकरजन्मकाले कूटं वैडूर्य रुचकमतः ॥ ९५८॥

कणया । कनकचित्रा सौदामिनी चतस्रस्ता देव्यः तीर्थकरजनमकाले सर्वादिशां प्रसन्नतां द्धते । अतो अभ्यंतरे पूर्वदिदिश्च वैदूर्य रुचकं ।९५८॥

मणिकूडं रज्जुत्तममिह रुजगा रुजगकीति रुजगादी। कंता रुजगादिपहा जिणजादयकम्मकदिकुसला॥९५९॥

मिणकूटं राज्योत्तमिह रुचका रुचककीर्तिः रुचकादिः । कांता रुचकादिप्रभा निननातककर्मकृतिकुरालाः ॥ ९५९ ॥

मणि । मणिकूटं राज्योत्तममिति चत्वारि कूटानि, इहस्था देख्यः रुचका रुचककीर्तिः रुचककांता रुचकप्रभा चतस्रो देव्यो जिनजातकर्म-कुतौ कुशलाः॥ ९५९ ॥

अथ कुंडलस्चक्स्थक्टानां व्यासादिकमाहः;— सव्वेसिं कूडाणं जोयणपंचसय भूमिवित्थारो । पणसयमुद्ओ तद्दलमुहवासो कुंडले रुजगे ॥ ९६०॥ सर्वेषां कूटानां योजनपंचशतं भूमिविस्तारः।

पंचरातमुदयः तद्दलमुखन्यासः कुंडले रुचके ॥ ९६० ॥

सव्ये । कुंडले रुचके च सर्वेषां कूटानां योजनपंचरातं ५०० भूमिषि-स्तारः उद्यक्ष पंचरातयोजनानि ५०० तेषां मुखव्यासस्तु पंचरातार्धयो-जनानि २५०॥ ९६०॥

अथ द्वीपसमुद्राणामधीशान् गाथापंचकेनाह;—

जंबूदीवे वाणो अणाद्रो सुद्विदो य लवणेवि। धाद्इसंडे सामी प्रभासापियदंसणा देवा ॥ ९६१ ॥

जंबूर्द्विप वाने। अनादरः सुस्थितश्च छवणेपि । धातकीखंडे स्वामिनौ प्रभासिपयदर्शनै। देवौ ॥ ९६१ ॥ जंब । जंबद्वीपे छवणसमद्रे च स्वामिनौ व्यंतरावनादरसस्थिता

जंबू। जंबूदीपे लवणसमुद्रे च स्वामिनी व्यंतरावनादरसुस्थिताख्यी चातकीसंडे स्वामिनी प्रमासप्रियदर्शनी देवी ॥ ९६१ ॥ कालमहकाल पउमा पुंडरियो माणुसुत्तरे सेले । चक्खुमसुचक्खुमा सिरिपहधर पुक्खरुवहिम्हि ॥९६२॥

कालमहाकाली पद्मः पुंडरीकः मानुषोत्तरे शैले।

चक्षुष्मसुचक्षुष्माणौ श्रीप्रमधरौ पुष्करोदधौ ॥ ९६२ ॥

काल । कालोदकसमुद्रे नाथो कालमहाकालो पुष्करार्धे मानुषोत्तरे चाधीशो पद्मपुंडरीको पुष्करद्वीपे द्वितीयार्धे प्रभू चक्षुष्मसुचष्माणौ पुष्करो-द्यो नाथो श्रीप्रमश्रीधरो स्यातां ॥ ९६२ ॥

वरुणो वरुणादिपहो मज्झो मज्झिमसुरो य पंडुरओ। युष्फादिदंत विमला विमलप्पह सुप्पहा महप्पहओ९६३

वरुणो वरुणादिप्रभा मध्यः मध्यमसुरः च पांडुरः ।

पुष्पादिदंतः विमलो विमलप्रभः सुप्रभः महाप्रभः ॥ ९६६ ॥

वरुणो । वारुणीद्वीपे नाथौ वरुणवरुणप्रभौ, वारुणीसमुद्रे नाथौ मध्य-मध्यमदेवौ, क्षीरद्वीपे नाथौ पांडुरपुष्पदंतौ, क्षीरसमुद्रे नाथौ विमलविमल-प्रभौ, घृतद्वीपे नाथौ सुप्रभमहाप्रभौ ॥ ९६३ ॥

कणय कणयाह पुण्णा पुण्णप्पहा देवगंधमहागंधा।
तो जंदी णंदिपहो मद्दसुमद्दा य अरुण अरुणपद्दा ९६४

कनकः कनकाभः पुण्यः पुण्यप्रभो देवगंधमहागंधौ ।

ततो नंदी नंदिप्रभः भद्रसुभद्रौ च अरुणः अरुणप्रभः॥ ९६४॥

कणय । घृतसमुद्रे प्रभू कनककनकप्रभौ, क्षौद्रद्वीपे प्रभू पुण्यपुण्यप्रभौ क्षौद्रसमुद्रे प्रभू देवगंघमहागंधौ । ततो नंदीश्वरद्वीपे प्रभू नंदीनांदिप्रभौ नंदीश्वरसमुद्रे प्रभू भद्रसुभद्रौ, अरुणद्वीपे प्रभू अरुणारुणप्रभौ ॥ ९६४ ॥

ससुगंध सञ्वगंधो अरुणसमुद्दम्हि इदि पहू दो दो। दीवसमुद्दे पढमो दक्किलणभागम्हि उत्तरे बिदियो ९६५ ससुगंधः सर्वगंधः अरुणसमुद्रे इति प्रभू द्वौ द्वौ ।

द्वीपसमुद्रे प्रथमः दक्षिणभागे उत्तरे द्वितीयः ॥ ९६५ ॥

ससुगंध । अरुणसमुद्रे नायको ससुगंधसर्वगंधो इति द्वीपे समुद्रे क द्वौ द्वौ प्रभू भवतः । तत्र दक्षिणभागे प्रथमोक्तः स्यात् उत्तरमागे द्वितीयोक्तः स्यात् ॥ ९६५ ॥

इदानीं नंदीश्वरद्वीपं सिवशेषं प्रतिपादयन् तावत्तस्य बलयव्यासमाहः— आदीदो खलु अट्ठमणंदीसरदीववलयविक्खंभो । सयसमहियतेवट्ठीकोडी चुलसीदिलक्खा यं ॥ ९६६॥

आदितः खलु अष्टमनंदीश्वरद्वीपवलयविष्कंभः । शतसमधिकत्रिषष्ठिकोटिः चतुरशीतिलक्षश्च ॥ ९६६ ॥

आदीदो । जंबूद्गीपादारभ्याष्टमनंदीश्वरद्गीपवलयविष्कंभः शतसम-धिकात्रिषष्टिकोटिचतुरशौतिलक्षयोजनप्रमितः खलु १६३८४००००० एतावत्कथं नंदीश्वरद्गीपसहितप्राक्तनद्गीपसमुद्राणां संख्या ११५ पदं कृत्वा रूअणाहियपदमित्यादिना कृते सति भवति ॥ ९६६ ॥

अथात्र दिक्चतुष्टयस्थितानां पर्वतानामाख्यां संख्यामवस्थानं च निरूपयतिः—-

एकचउक्कद्वंजणदृहिमुहरइयरणगा पिडिदिसम्हि । मज्झे चउदिसवावीमज्झे तब्बाहिरदुकोणे॥ ९६७॥

एकचतुष्काष्टांजनद्धिमुखरातिकरनगाः प्रतिदिशं । मध्ये चतुर्दिग्वापीमध्ये तद्घाह्यद्विकोणे ॥ ९६७॥

एकः । प्रतिदिशं मध्ये चतुर्दिनस्थवापीमध्ये तद्वापीबाह्यद्विकोणे च यथासंख्यं एक चतुः ४ काष्टसंख्याकाः अंजनदिधमुखरतिकराख्याः नगा नंदीइवरद्वीपे ज्ञातव्याः ॥ ९६७ ॥ अथ ताद्गिरीणां वर्णे परिमाणं च प्रतिपादयति;—

अंजणदिहकणयणिहा चुलसीदिदहेक्कजोयणसहस्सा। बहा वासुद्रुणय सरिसा बावण्णसेलाओ॥ ९६८॥

अंजनद्धिकनकिनभाः चतुरशाितिदशैकयोजनसहस्राः । वृत्ताः व्यासोदयेन सदृशाः द्वापंचाशच्छेलाः ।। ९६८ ॥

अंजण । अंजनादयस्रयः पर्वताः यथासंख्यं अंजनद्धिकनकाभाः तेषां प्रमाणं चतुरशीतिसहस्र ८४००० दशसहस्रे १०००० कसहस्र १००० योजनानि । ते च वृत्ताः व्यासोदयेन सहशाः सर्वे मिलित्वा द्वापंचाशच्छेला ५२ भवति ॥ ९६८ ॥

इदानीं तद्वापीनां नामानि गाथाद्वयेनाह;---

णंदा णंदवदी पुण णंदुत्तर णंदिसेण अरविरया। गयवीदसोगविजया वईजयंती जयंती य॥ ९६९॥

नंदा नंदवती पुनः नंदोत्तरा नंदिषेणा अरविरने । गतवीतशोकाविजयाः वैजयंती जयंती च ॥ ९६९ ॥

णंदा । नंदा नंदवती पुनर्नदोत्तरा नंदिषेणा अरजा विरजा गतशोका वीतशोका विजया वैजयंती जयंती च ॥ ९६९ ॥

अवराजिदा य रम्मा रमणीया सुप्पमा य पुव्वादी । रयणतडा लक्खपमा चरिमा पुण सव्वदोभद्दा ॥९७०॥

अपराजिता च रम्या रमणीया सुप्रभा च पूर्वादितः । रत्नतट्यः छक्षप्रमाः चरमा पुनः सर्वतोभद्रा ॥ ९७० ॥

अवरा । अपराजिता च रम्या रमणीया सुप्रमा च चरमा पुनः सर्वतो मद्राः । एताः सर्वा रत्नतटचो लक्षयोजनप्रमिताः पूर्वदिग्मागादितो ज्ञातल्याः॥ ९७० ॥

अनंतरं तासां वापीनां स्वरूपमाह;—

सन्वे समचउरस्सा टंकुक्किण्णा सहस्समोमाढा । वेदियचउवण्णजुदा जलयरउम्मुक्कजलपुण्णा ॥९७१ ॥ः

सर्वाः समचतुरस्राः टंकोर्त्कीणाः सहस्रमवगाधाः । वेदिकाचतुर्वर्णयुता जलचरोन्मुक्तजलपूर्णाः | ९७१ ॥

सद्वे । ताः सर्वाः समचतुरस्राष्टंकोत्कीर्णाः सहस्रयोजनावगाधाः वेहि-कामिश्चतुर्वनैश्च युक्ताः जलचरोन्मुक्तजलपूर्णाः स्युः ॥ ९७१ ॥ अद्य तद्वापीनां वनस्वरूपमाहः;—

वावीणं पुव्वादिसु असोयसत्तच्छदं च चंपवणं। चूदवणं च कमेण य सगवावीदीहद्लवासा॥ ९७२॥ः

वापीनां पूर्वदिषु अशोकसप्तच्छदं च चंपवनं । चूतवनं च क्रमेण च स्वकवापीदीर्घद्रख्यासानि ॥ ९७२ ॥

वावीणं । तद्वापीनां पूर्वादिदिश्च यथाक्रमेण स्वकीयस्वकीयवापीदी-र्षाणि १ ल. तद्दलन्यासानि ५०००० अशोकसप्तच्छद्चंपकचूतवनानिः भवंति ॥ ९७२ ॥

एवमंजनादिगिरींद्रेषु प्रत्येकमेकैकं चैत्यालयं प्रतिपादयन् तेषु चतुर्णि-कायामरैः कालविशेषाश्रयेण क्रियमाणपूजाविशेषं प्रतिपाद्यितुं गाथापंच-केनाह;—

तब्बावण्णणगेसुवि बावण्णजिणालया हवंति तर्हि । सोहम्मादी बारसकप्पिदा सस्रुरभवणतिया ॥ ९७३ ॥

तद्द्वापंचारात्रगेष्विष द्वापंचाराज्जिनालया भवंति तेषु । सौधर्मादयो द्वादराकरुपेंद्राः ससुरभवनित्रकाः ॥ ९७३ ॥ तब्बाव । तेषु द्वापंचाश ५२ न्नगेष्वपि द्वापंचाश ५२ जिनालयाः भवंति, तेषु इतरसुरैः भवनत्रयदेवैश्च सहिताः सोधर्मादयो द्वाद-शक्लेंपद्वाः॥ ९७३॥

ते कथंभूताः---

गयहयकेसरिवसहे सारसपिकहंसकोकगरुडे य । मयरसिहिकमलपुष्कयविमाणपहुदिं समारूढा ॥९७४॥

गजहयकेसरिवृषभान् सारसपिकहंसकोकगरुडान् च । मकरिशालिकमळपुष्पकविमानप्रभृति समारूढाः ॥ ९७४ ॥

गय । गजहयकेसरिवृषभान् सारसपिकहंसकोकगरुढांश्व मकराशिसि-कमलपुष्पकविमानप्रभृति समारूढाः ॥ ९७४ ॥

पुनः कथंभूताः---

दिव्वफलपुष्फहत्था सत्थाभरणा सचामराणीया। बहुधयतूरारावा गत्ता कुव्वंति कल्लाणं॥ ९७५॥

दिव्यफलपुष्पहस्ता शस्ताभरणाः सचामरानीकाः। बहुध्वजतूर्योरावाः गत्वा कुर्वेति कल्याणं ॥ ९७५ ॥

दिञ्च । दिञ्यफलपुष्पहस्ता शस्ताभरणाः सन्वामरानीकाः बहुध्वजतू-र्यारावाः संतो गत्वा ऐद्रध्वजादिकल्याणं कुर्वति ॥ ९७५ ॥

कदा इतिचेत्;—

पिंडविरसं आसाढे तह कत्तियफग्गुणे य अहमिदो । पुण्णिदिणोत्ति यभिक्सं दो हो पहरं तु ससुरेहिं ॥९७६

प्रतिवर्षमाषाढे तथा कार्तिके फाल्गुने च अष्टमीतः।
पूर्णादिनांतं चाभीक्ष्णं द्वौ द्वौ प्रहरी तु स्वसुरैः॥ ९७६॥

पिंड । प्रतिवर्षमाषाढमासे तथा कार्तिकमासे फाल्गुनमासे चाष्टमीत आरभ्य पूर्णिमादिनपर्यतमभीक्ष्णं द्वौ द्वौ प्रहरौ स्वस्वसुरैः सह ॥ ९७६ ॥ किं कुर्वतीति चेत्;—

सोहम्मो ईसाणो चमरो वइरोज़णो पदक्खिणदो । पुव्ववरदक्खिणुत्तरदिसासु कुव्वंति कल्लाणं ॥ ९७७ ॥

सौधर्म ईशानः चमरो वैरोचनः प्रदक्षिणतः । पूर्वापरदक्षिणोत्तरदिशासु कुर्वति कल्याणं ॥ ९७७ ॥

सोह । सौधर्म ईशानश्चमरो वैरोचनश्च प्रदक्षिणतः पूर्वोपरदाक्षणोत्तर-दिशासु कल्याणं पूजां कुर्वीति ॥ ९७७ ॥

इदानीं त्रिलोकस्थिताकृत्रिमचैत्यालयानां सामान्येन व्यासादिकमाह;—

आयामद्छं वासं उभयद्छं जिणघराणमुचत्तं। दारुद्यद्छं वासं आणिहाराणि तस्सद्धं॥ ९७८॥

आयामद्रञं व्यासं उभयद्रञं जिनगृहाणामुच्चत्वं । द्वारोदयद्ञं व्यासः आणुद्वाराणि तस्यार्धे ॥ ९७८ ॥

आवाम । उत्कृष्टादिचैत्यालयानामायामा १००५०।२५ र्घ तेषां व्यासः ५०।२५ रूपं आयामव्यासयोरुभयो उ. १५० म ७५ ज रूपं दृष्टं जिनगृहाणामुच्चत्वं ७५ रूपं तेषां द्वारोदयः १६।८।४ द्रुलं द्वारव्यासः ८।४।२ श्रुलुकद्वाराणि वृहद्द्वाराधींद्यव्यासानि ॥ ९७८ ॥ उक्तार्थमेव विशेषतो गाथाद्वयेनाहः—

वरमज्झिमअवराणं दलक्षमं भद्दसालणंदणगा । णंदीसरगविभाणगजिणालया होति जेडा हु ॥ ९७९ ॥

वरमध्यमावराणां दलकमं भद्रशालनंदनकाः ।

नंदी स्वरकाविमानगानिनालया भवंति ज्येष्ठाः हि ॥ ९७९ ॥

बर। उत्कृष्टमध्यमजघन्यचैत्यालयानां व्यासादिक मर्धार्घकमं जानीहि। भद्रशालनंदननंदीश्वरविमानगतजिनालया ज्येष्ठाः खलु भवंति॥ ९७९॥ सोमणसरुजगकुंडलवक्खारिसुगारमाणुसुत्तरगा। कुलगिरिगा वि य मज्झिम जिणालया पांडुगा अवरा

सौमनसरुचककुंडलवक्षोरष्वाकारमानुषेक्तरगाः । कुलगिरिगा अपि च मध्यमा जिनालया पांडुगा अवराः ॥९८०॥ सोमण । सौमनसरुचककुंडलवक्षारेष्वाकारमानुषोत्तरगाः कुलगिरिगता अपि च जिनालयाः मध्यमाः पांडुकवनगता जघन्याः ॥ ९८० ॥ तदनंतरं ज्येष्ठजिनालयानामायामागाढद्वारोत्सेधानाहः—

जोयणसय आयामं दलगाढं सोलसं तु दारुद्यं। जेट्ठाणं गिहपासे आणिद्वाराणि दो द्वो दु॥ ९८१॥

योजनशतमायामः दल्लावगाढः षोडश तु द्वारोदयः । ज्येष्ठानां गृहपार्श्वे आणुद्वारे द्वे द्वे तु ॥ ९८१ ॥

जोयण । ज्येष्ठजिनालयानामायामो योजनशतं अर्थयोजनावगाढः षोढशयोजनानि तद्द्वारोदयः ताज्जिनगृहपार्श्वे द्वे द्वे श्चल्लकद्वारे भवतः॥९८१ उत्कृष्टादिविशेषणविराहितानां वसतीनामायामः कियानित्युक्ते आह;—

वेयड्डजंबुसामलिजिणभवणाणं तु कोस आयामं । सेसाणं सगजोग्गं आयामं होदि जिणदिहं ॥ ९८२ ॥

विजयार्घजंबूशाल्मलिजिनभवनानां तु कोश आयामः । शेषाणां स्वकयोग्यः आयामो भवति जिनदृष्टः ॥ ९८२ ॥

वेयन्तृ । विजयार्धगिरौ जंबुवृक्षे शाल्मलीवृक्षे च जिनभवनानामायामः एककोशः शेषाणां भवनादिजिनालयानां स्वयोग्यायामो जिनेर्देष्टः ॥९८२॥ उक्तानां जिनभवनानां परिकरं गाथासप्तकेनाह;—

चउगोउरमणिसालति वीहिं पडि माणथंम णवथुहा। वणधयचेदियभूमी जिणभवणाणं च सब्वेसिं॥ ९८३॥

चतुर्गोपुरमणिशालत्रयं वीथीं प्रति मानस्तंभा नवस्तूषाः । वनध्वजाचैत्यभूमयः जिनभवनानां च सर्वेषां ॥ ९८३ ॥

चड । सर्वेषां जिनभवनानां चतुर्गोपुरयुक्तमणिमयशास्त्रयं प्रतिवीध्ये-कैकमानस्तंभाः । नव नव स्तूपाश्च भवंति । तच्छास्त्रयांतरास्रे बाह्यादारभ्यः कमेण वनध्वजचैत्यभूमयो भवंति ॥ ९८३ ॥

जिणभवणे अहसया गब्भगिहा रयणथंभवं तत्थ । देवच्छंदो हेमो दुगअडचउवासदीहुदओ ॥ ९८४ ॥

जिनभवनेषु अष्टरातानि गर्भगृहाणि रत्नस्तंभवान् तत्र । देवच्छंदो हैमः द्विकाष्टचतुर्व्यासदीर्घोदयः ॥ ९८४ ॥

जिण । तेषु जिनभवनेष्यष्टोत्तरशतप्रमितानि गर्भगृहाणि संति । तत्र जिनभवनमध्ये रत्नस्तंभवान् हेपमयद्भिकाष्टचतुर्योजनव्यासदीर्घोदयो देव-च्छंदोस्ति ॥ ९८४ ॥

सिंहासणादिसहिया विणीलकुंतल सुवज्जमयद्ंता। विद्रुमअहरा किसलयसोहायरहत्थपायतला ॥ ९८५ ॥

. सिंहासनादिसहिता विनीछकुंतलाः सुवज्जमयदंताः ।

विद्रुमाधराः किसलयद्योभाकरहस्तपादतलाः ॥ ९८९ ॥

् सिंहासणादि । सिंहासनादिसहिता विनीलकुंतलाः सुवज्रमयदंताः

विद्वमाधराः किसलयशोभाकरहस्तपादतला: ॥ ९८५ ॥

द्सतालमाणलक्खणभरिया पेक्लंत इव वद्ंता वा । पुरुजिणतुंगा पिडमा रयणमया अट्ठअहियसया॥९८६॥ दशताल्लमानलक्षणभरिताः प्रेक्ष्यमाणा इव वदंत इव ।

पुरुजिनतुंगाः प्रतिमाः रत्नमया अष्टाधिकशताः ॥ ९८६ ॥

द्सः । दशतालमानलक्षणभारताः प्रेक्षमाणा इव वदंत इव पुरुषजिन-तुंगाः ५०० रत्नमयाः अष्टाधिकशतप्रमिताः जिनप्रतिमास्तेषु गर्भगृहेष्वे-केकाः संति ॥ ९८६ ॥

ताः कथंभूताः--

चमरकरणागजकखगबत्तीसंमिहुणगेहि पुह जुता। सरिसीए पंतीए गन्भागिहे सुहु सोहंति॥ ९८७॥

चमरकरनागयक्षगद्वात्रिंदान्मिथुनैः पृथक् युक्ताः । सदृश्या पंक्त्या गर्भगृहे सुष्ठु शोमंते ॥ ९८७॥

चमर । चमरकरनागयक्षगतद्वाञ्जिशान्मिथुनैः पृथक् पृथक् गर्भगृहे सर्हश्या पंक्त्या युक्ताः सुष्ठु शोभंते ॥ ९८७ ॥

सिरिदेवी सुद्देवी सव्वाण्हसणक्कुमारजक्लाणं। स्वाणि य जिणपासे मंगलमहविहमवि होदि॥९८८॥

श्रीदेवी श्रुतदेवी सर्वोह्मसनत्कुभारयक्षाणां । रूपाणि च जिनपार्श्वे मंगलमष्टविधमपि भवति ॥ ९८८ ॥

सिरि । तज्जिनप्रतिमापाइर्वे श्रीदेवी श्रुतदेवी सर्वोह्नस्नत्कुमारयक्षाणां रूपाणि अष्टविधानि मंगलानि च भवंति ॥ ९८८॥

भिंगारकलसद्प्पणवीयणधयचामरादवत्तमहा। सुवइहु मंगलाणि य अहुहियसयाणि पत्तेयं॥ ९८९॥

मृंगारकल्दाद्र्पणवीजनध्वजचामरातपत्रमथ । सुप्रतिष्ठं मंगलानि च अष्टाधिकदातानि प्रत्येकम् ॥ ९८९ ॥ भिंगार । भृंगारकलशद्र्पणवीजनध्वजचामरातपत्रसुप्रतिष्ठान्यष्टमंग-ल्लानि । तानि मंगलानि पुनः प्रत्येकमष्टाधिकशतप्रमितानि भवंति ॥ ९८९ ॥

अथ गर्भगृहाद्वाह्यस्वरूपं गाथाचतुष्टयेनाहः;—

मणिकणयपुष्फसोहियदेवच्छंदस्स पुुव्वदो मज्झे । वसईए रूप्पकंचणघडासहस्साणि बत्तीसं ॥ ९९० ॥

मणिकनकपुष्पशोभितदेवच्छंदस्य पूर्वतो मध्ये । वसस्यां रूप्यकांचनघटसहस्राणि द्वात्रिंशत् ॥ ९९० ॥

मणि । मणिकनकपुष्पशोभितदेवच्छंदस्य पूर्वतो वसत्यां मध्ये रूप्यकां-चनमयानि द्वात्रिंशद्धटसहस्राणि भवंति ॥ ९९० ॥

्महदारस्स दुपासे चउवीससहस्समित्थि धूवघडा । दारबहिं पासदुगे अट्ठसहस्साणि मणिमाला ॥ ९९१ ॥

महाद्वारस्य द्विपार्श्वे चतुर्विशसहस्रं संति धूपघटाः ।

द्वारबहिः पार्श्वद्वये अष्टसहस्राणि मणिमालाः ॥ ९९१ ॥

मह । महाद्वारस्य द्योः पार्श्वयोश्चतुर्विशतिप्तहस्राणि २४००० धूप-घटाः संति । तद्द्वारबाह्ये पार्श्वद्वये अष्टसहस्राणि ८००० मणिमालाः संति ॥ ९९१ ॥

तम्मज्झ हेममाला चउर्वासं वद्गणमंडवे हेमा । कलसामाला सोलस सोलसहस्साणि धूवघडा ॥९९२॥

तन्मध्ये हेममाञा चतुर्विश्वातिः वदनमंडपे हेमाः।

कलशामालाः षोडश षोडशसहस्राणि धूपघटाः ॥ ९९२ ॥

तम्म । तासां मणिमालानां मध्ये चतुर्विश्वातिसहस्राणि २४००० हेम-मालाः संति । मुखमंडपे पुनर्हेममयानि कलशानि तन्मयमालाश्च षोडशः षोडशसहस्राणि संति १६०००।१६००० तत्रैव पुनः षोडशसहस्राणि १६००० धूपुषटाश्च संति ॥ ९९२ ॥

महुरझणझणणिणादा मोत्तियमणिणिम्मिया सिकंकि-णिया। बहुविहघंटाजाला रष्ट्दा सोहंति तम्मज्झे ९९३

मधुरझनझननिनादाः मौक्तिकमणिनिर्मिताः सर्किकिणिकाः । बहुविधघंटाजाला रचिताः शोभंते तन्मध्ये ॥ ९९३/॥

महु । तन्मंडपस्यैव मध्ये पुंनमधुरझणझणनिनादा मौक्तिकमणिनिर्मिताः सिकंकिणिकाः बहुविधघंटाजाला अनेकरचनायुक्ताः शोमंते ॥ ९९३ ॥ तद्वसतेः श्रुष्ठकद्वारादिस्वरूपमाहः,—

वसईमज्झगद्क्लिणउत्तरतणुदारगे तद्द्धं तु । तप्पुट्ठे मणिकंचणमालडचउवीसगसहस्सं ॥९९४॥

वसतिमध्यगदक्षिणोत्तरतनुद्धारे तदर्धे तु । तत्पृष्ठे मणिकांचनमाला अष्टचतुर्विशकसहस्राणि ॥ ९९४ ॥

बसई । तद्दसतेर्दक्षिणोत्तरपार्श्वमध्यगतश्चल्लकद्वारे मुख्यद्वारोक्तविधानं सर्वमर्घार्ध भवति । तद्दसतेः पृष्ठभागे पुनर्मणिमालाः कांचनमालाश्चाष्ट⊸ सहस्राणि ८००० चतुर्विशतिसहस्राणि २४००० च स्युः ॥ ९९४ ॥

उक्तस्य मुखमंडपादेव्यासादिकं ततः पुरस्तात् स्थितानां सर्वेषां स्वरूपं गाथापंचवर्शकेनाह;—

जिणगिहवासायामो तप्पुरदो सोलसोच्छिओ होदि । मुहमंडओ तद्ग्गे पिक्खण च उरस्स मंडवओ ॥९९५॥

जिनगृहव्यासायामः तत्पुरतः षोडशोच्छ्तो भवति । मुखमंडपः तद्ग्रे प्रेक्षणः चतुरस्नः मंडपः ॥ ९९५ ॥ जिण । जिनगृहव्यासा ५० यामः १०० घोडश १६ योजनोच्छितो मुखमंडपः ताज्जिनगृहपुरतो भवति । तस्यामे चतुरस्रप्रेक्षणमंडपश्च स्यात्॥ ९९५ ॥

सद्वित्थारो साहियसोलुद्ओ हेमपीडियं पुरद्गे। चउरस्सं जोयणदुगसमुच्छयं सीदिवित्थारं॥ ९९६॥

श्वाताविस्तारः साधिकषोडशोदयः हेमपीठं पुरतः । चतुरस्रं योजनाद्विकसमुच्छ्यं अशीतिविस्तारं ॥ ९९६ ॥

सद। स च कियानिति चेत्, शतयोजन १०० विस्तारः साधिक-षोडश १६ योजनोद्भयः । तत्प्रेक्षणमंडपस्य पुरतो योजनिद्धकसमुष्क्रय-मशीतियोजन ८० विस्तारं चतुरस्रं हेममयपीठमस्ति ॥ ९९६ ॥ तम्मज्झे चउरस्सो मणिमय चउर्विद्वास सोलुद्ओ ।

अहाणमंडओ तप्पुरदो तालुद्यथूवमणिपीढं ॥ ९९७ ॥ तन्मध्ये चतुरस्रः मणिमयः चतुर्वृदन्यासः षोडशोद्यः ।

आस्थानमंडपः तत्पुरतः चत्वारिंश्वुद्यस्तूपमणिपीठं ॥ ९९७ ॥
तम्म । तत्पीठमध्ये चतुरस्रो मणिमयश्चतुर्धनं ६४ ध्यासः षोडश १६
योजनोदय आस्थानमंडपः स्यात् । तत्पुरतः पुनश्चत्वारिंश ४० द्योजनो-द्यस्तूपस्य माणिमयं पीठमस्ति ॥ ९९७ ॥

तं पुण चउगोउरजुद्बारंबुजवेदियाहि संयुत्तं । मज्झे मेहलतियजुद् चउघणदीहुद्यवास बहुरयणो९९८

तत् पुनः चतुर्गोपुरयुतद्वादशांबुजनेदिकाभिः संयुक्तं । मध्ये मेखलात्रययुतः चतुर्घनदीर्घोदयस्यासः बहुरतः ॥ ९९८॥

तं पुण । तत्पीठं पुनश्चतुर्गोपुरयुतद्वादशांबुजवेदिकाभिः संयुक्तं । तत्पीर उमध्ये मेखलात्रययुतश्चतुर्धन ६४ दीर्घोदयन्यासो बहुरत्नः ॥ ९९८॥ थूहो जिणविंबचिदो णवण्हमेवं कमेण तप्पुरदो । वासायामसहस्सं बारसवेदिजुद हेममयपीठं ॥ ९९९ ॥

स्तूपः जिनविंबचितः नवानामेवं ऋपेण तत्पुरतः ।

व्यासायामसहस्रं द्वादशवेदी कुतं हेममयपीठं ॥ ९९९ ॥

थुहो । जिनविंबरचितः स्तूपोस्ति नवानां स्तूपानामेवं क्रमेण स्वरूपं स्यात् । ततः स्तूपस्य पुरतो व्यासायामसहस्रं द्वादश १२ वेदीयुतं हेममय-पीठमस्ति ॥ ९९९ ॥

तिहं चउदीहिगिवासक्लंधा बहुमणिमया ससालतिया। बारहजोयणआयद्चउमहसाहा अणेयतणुसाहा १०००

तस्मिन् चतुर्दीर्वैकव्यासस्कंघौ बहुमणिमयौ स्वालित्रयौ ।

द्वादशयोजनायतचतुर्महाशाखौ अनेकतनुशाखौ ॥ १०००॥

तिहं । तस्मिन् पीठे चतुर्योजनदीर्धेकयोजनव्यासस्वंधी बहुमणिमयौ शास्त्रयसाहितौ दादशयोजनायतचतुर्महाशासौ अनेकतनुशासौ ॥ १०००

बारहजोयणवित्थडासिहरा सिद्धत्थचेत्रणामतस्त ।

णाणादलपुष्फफला पंचहियापडमपरिवारा ॥१००१॥

द्वादरायोजनिक्तृतिशाखरौ सिद्धार्थचैत्यनामतरू।

नानादलपुष्पफलौ पंचाधिकपद्मपरिवारौ ॥ १००१ ॥

बारह । द्वादशयोजनविस्तृतशिखरौ नानादलपुष्पफलौ पंचाधिकपशप-रिवारौ सिद्धार्थचैत्यनामानौ तरू स्त:॥ १००१॥

मूलगपीठणिसण्णा चउद्दिसं चारि सिद्धजिणपिडमा तप्पुरदो महकेदू पीठे चिह्नंति विविह्दणणणगा १००२

मूलगपीठनिषण्णा चतुर्दिक्षु चतस्रः सिद्धनिनप्रतिमाः ।

तत्पुरतः महाकेतवः पीठे तिष्ठंति विविधवर्णनकाः ॥ १००२ ॥

मूलग । तत्तरमूलगतपीठनिषण्णाश्चतुर्दिश्च चतस्रः सिद्धतरुमूले सिद्ध-प्रतिमाश्चेत्यतरुमूले जिनप्रतिमाः संति । तत्पुरतः पीठे विविधवर्णनकाः महाकेतवस्तिष्ठंति ॥ १००२ ॥

सोलुद्य कोसवित्थडःकणयत्थंभग्गगा हु रयणमया। चित्तवडछत्ततिद्या बहुगा जणणयणमणरमणा १००३

षोडशोदयाः क्रोशिवस्ताराः कनकस्तंभाग्रगा हि रत्नमयाः ।

चित्रपटछत्रत्रितया बहुका जननयनमनोरमणाः ॥ १००३ ॥

सोलुद्य । षोडश १६ योजनोद्या एककोश्विस्ताराः केतूनां कन-कस्तंभाः तेषामग्रगा रत्नमया बहुकाः जनन्यनमनोरमणाश्चित्रपटछत्रत्रया शोभंते ॥ १००३ ॥

तप्पुरदो जिणभवणं तच्चउदिस विविहकुसुम चउ दहगा दसगाढसयद्लायद्वासा मणिकणयवेदिजुदा॥१००४॥

तत्पुरतः जिनभवनं तच्चतुर्दिशु विविधकुसुमाः चत्वारो हृदाः । दशावगाधशतद्वायतन्य।साः मणिकनकवेदीयुताः ॥ १००४ ॥ तप्पुर । तद्ध्वजात्पुरतो जिनभवनमस्ति तस्य चतुर्दिश्च विविधकुसुमा दशयोजनावगाधाः शतयोजनायतास्तद्धं ५० व्यासा मणिकनकवेदीयु-ताश्चत्वारो हृदाः संति ॥ १००४ ॥

पुरदो सुरकीडणमणिपासाददु होति वीहिपासदुगे। पण्णुद्य दलंवासो तप्पुरदो तोरणं होदि॥ १००५॥

पुरस्तात् सुरक्रीडनमणिमयप्रासादद्वयं भवंति वीथिपार्श्वद्वये ।
पंचारादुदयं दल्रव्यासं तत्पुरतस्तोरणं भवति ॥ १००५ ॥
पुरदो । ततः पुरस्ताद्वीथीपार्श्वद्वये पंचारा ५० बोजनोदयं तद्दल
२५ व्यासं सुरक्रीडनमणिमयप्रासादद्वयं भवति । तस्य पुरस्तोरणं
भवति ॥ १००५ ॥

तं मणिथंभग्गितयं मुत्ताघंटासुजाल पण्णुद्यं। तद्दलजोयणवासं जिणबिंबकदंवरमणिज्ञं॥ १००६॥

तत् मणिस्तंभाग्रस्थितं मुक्ताघंटासुनालं पंचारादुद्यं । तद्दलयोजनव्यासं जिनविंचकदंचरमणीयं ॥ १००६ ॥

तं मणि । तत्तोरणं मणिस्तंभाग्रास्थितं मुक्ताघंटासुजाळं पंचाश ५० चोजनोदयं तद्द्र २५ योजनन्यासं जिनविंगकदंबरमणीयं भवति । १००६ पुरदो पासाददुगं फलिहादिमसालदारपासदुगे । अन्भंतरे सदुद्यं द्लवासं रयणसंघडियं ॥ १००७॥

पुरतः प्रासादद्वयं स्फटिकादिमशालद्वारपाद्वद्वये । अभ्यंतरे शतोदयं दल्रव्यासं रत्नसंघटितम् ॥ १००७ ॥

पुरदो । तत्तोरणस्य पुरतः स्फटिकमयादिमशालस्याभ्यंतरे द्वारपाईव-द्वये शतयोजनोद्यं तद्दल ५० व्यासं रत्नघटितं प्रासादद्वयमस्ति ॥१००७॥ जं परिमाणं भणिदं पुव्वगद्रारम्हि मंडवादीणं। द्किखणउत्तरदारे तद्द्वमाणं गहीद्व्वं॥ १००८॥

यत् परिमाणं भणितं पूर्वद्वारे मंडपादीनाम् । दक्षिणोत्तरद्वारे तदर्धमानं ग्रहीतन्यं ॥ १००८ ॥

जं परि । पूर्वस्मिन द्वारे मंडपादीनां यत्परिमाणं भणितं तस्यार्धप्रमाणं दक्षिणद्वारे उत्तरद्वारे च ग्रहीतव्यम् ॥ १००८ ॥ वंदणभिसेयणञ्चणसंगीयवलोयमंडवेहिं जुदा । कीडणगुणणगिहेहि य विसालवरपद्वसालेहिं ॥१००९॥

वंदनाभिषेकनर्तनसंगीतावलोकमंडपैः युतानि । क्रीडनगुणनगृहैश्च विशालवरपट्टशालैः ॥ १००९ ॥ २६ वंदण । तानि चैत्यालयानि पुनर्वद्नाभिषेकनर्तनसंगीतावलोकनमंडपै-र्युतानि कीडनगुणनगृहैश्च विशालवरपद्दशालैश्च युतानि भवंति ॥१००९॥ सांप्रतं प्रथमद्वितीयशालयोरंतरालस्वरूपमाह;—

सिंहगयवसहगरुडसिहिंदिणहंसारविंद्चकथया। पुह अहसया चउदिसमेकेक अहसय खुळा॥ १०१०॥

सिंहगजवृषभगरुडशिखाँद्विनह्ंसारविंदचकथ्वजाः ।

एथक् अष्टरातानि चतुर्दिरामेकैकस्मिन् अष्टरातं क्षुह्याः ॥१०१०॥

सिंह । सिंहगजवृषभगरुडाशिखाँद्विनहंसारविंदचकध्वजाः पृथक् पृथग-ष्टोत्तरशतानि । एवं प्रत्येकं चतुर्विश्च भवंति । अत्रैकैकस्मिन् मुख्यध्वजे अष्टोत्तरशतक्षुष्ठकध्वजा भवंति ॥ १०१०॥

द्वितीयपाकारपाकारबाह्ययोरंतरालस्वरूपं गाथात्रयेणाहः,—

चउवणमसोयसत्तच्छद्चंपयचूद्मेत्थ कप्पतरू। कणयम्यकुसुमसोहा मरगयमयविविहपत्तड्डा ॥१०११॥

चतुर्वनमशोकसप्तच्छदचंपकचूतमत्र कल्पतरवः।

कनकमयकुसुमशोभाः मरकतमयविविधपत्राख्याः ॥ १०११ ॥

चउ । अशोकसप्तच्छद्चंपकचूतमयानि चत्वारि वनानि संति । अत्र पुनः कनकमयकुसुमशोभिताः मरकतमयविविधपत्राद्धचाः कल्पतरवश्च संति ॥ १०११ ॥

वेळुरियफला विद्यमविसालसाहा दसप्पयारा ते । पल्लंकपाडिहेरग चउदिसमूलगय जिणपडिमा ॥१०१२॥

वैडूर्यफला विद्रुमविशालशाखाः दशप्रकारास्ते ।

पर्वंकप्रातिहार्यगाः चतुर्दिशामूत्रगता जिनप्रतिमाः ॥ १०१२ ॥

वेलुरिय। ते च पुनः वैड्सर्यफला विद्रुमविशालशाखाः दशप्रकाराः स्युः। तत्रैव वने पुनः पत्यंकप्रतिहार्थयुक्तचतुर्दिग्मूलगताजिनप्रतिमाः ॥ १०१२॥

सालत्तयपीढत्तयजुत्ता मणिसाहपत्तपुष्फफला। तञ्चउवणमज्झगया चेदियरुक्खा सुसोहंति॥ १०१३॥

शास्त्रयपीठत्रययुक्ताः मणिशाखापत्रपुष्पफसाः । तचतुर्वनमध्यगताः चैत्यवृक्षाः सुशोभंते ॥ १०१३ ॥

साल । शालत्रयशेठत्रययुक्ताः मणिमयशाखापत्रपुष्पफलास्तचतुर्वनम-ध्यगताश्चेत्यवृक्षाः सुशोभंते ॥ १०१३ ॥

नंदादिवापीनां मानस्तंभानां च विशेषस्वरूपमाह;—

णंदादीय तिमेहल तिवीढया भंति धम्मविहवावि। पिंडमाधिद्वियमुड्डा वणभूचउवीहिमज्झिम्ह ॥१०१४॥

नंदादिकाः त्रिमेखलाः त्रिपीठका भांति धर्मावभवा अपि । प्रतिमाधिष्ठितमूर्धानः वनभूचतुर्वीधीमध्ये ॥ १०१४ ॥

णंदा । प्रागुक्ता नंदादिषोडश्वाप्यस्त्रिमेखला युक्ता भांति ।वनभूप्राणिधि-चतुर्वीथीमध्ये प्रतिमाधिष्ठितमूर्घानः धर्मविभवा अपि मानस्तंभा इत्यर्थः त्रिपीठयुक्ता भांति ॥ १०१४ ॥

इति श्रीनेमिचंद्र,चार्यविरचिते त्रिलोकसारे नरतिर्यग्लोकाधि हार:॥६॥

अथ प्रशस्तिः।

अंत्यमंगठार्थं सर्वेषां सर्वज्ञप्रतिरूपाणां वंदनां करोति;— जिणसिद्धाणं पिडमा अकिष्टिमा किष्टिमा दु अदिसोहा रयणमया हेममया रुप्पमया ताणि वंदामि ॥ १०१५॥

निनसिद्धानां प्रतिमा अकृत्रिमाः कृत्रिमास्तु अतिशोभाः । रत्नमया हेममया रूप्यमया ताः वंदे ॥ १०१५ ॥

जिण । अकृत्रिमाः कृत्रिमा अतिशोभा रत्नमया हेममया रूप्यमय। जिनानां सिद्धांनां च प्रतिमास्तानि विंबानि वंदामि ॥ १०१५ ॥ पुनरंत्यमंगलार्थमेव गणनासमेतानां समुदिताक्कृत्रिमजिनगृहाणां वंदनां कुर्वन्नाह;—

कोडी लक्स सहस्सं अट्टय छप्पण्ण सत्तणउदी य। च उसद्भेगासीदी गणणगए चेदिए वंदे ॥ १०१६॥

कोट्यः रुक्ष्याणि सहस्राणि अष्ट षट्पंचारात् सप्तनवितः च । चतुःरातमेकाराीितः गणनागतानि चैत्यानि वंदे ॥ १०१६ ॥

कोडी । अष्टो कोट्यः षट्पंचाश्रष्ठक्षाणि सप्तनवतिसहस्राणि चतुःशतानि एकाशीति प्रमितानि ८५६९७४८१ गणनागतानि चैत्यालयानि वंदे१०१६ सांप्रतं शास्त्रामिदं परिसमापयन्नंत्यमंगलार्थमेव त्रिलोकगोचराणां कृत्रि-माकृत्रिमजिनभवनानां वंदनां कुर्वन्नाहः;—

तिहुवणजिणिंदगेहे अकि हिमे कि हिमे तिकालभवे। वणकुमरविडंगामरणरखेचरवंदिए वंदे ॥ १०१७॥

त्रिभुवनिनेद्रगेहान् अक्वित्रमान् कृत्रिमान् त्रिकालमवान् । वानकुमारिवद्युतांगामरनरखेचरवंदितान् वंदे ॥ १०१७॥ तिहु । कृत्रिमान् अक्वित्रमान् त्रिकालभवान् व्यंतरभवनवासिज्योतिष्क-कल्पवासिनरखेचरवंदितान् त्रिभुवनिजनेंद्रगेहान् वंदे ॥ १०१७॥ अंतमंगलानंतरं ग्रंथकारः स्वकीयौद्धत्यं परिहरति,—

हृदि णेमिचंदमुणिणा अप्पसुदेणभयणंदिवच्छेण । रहयो तिलोयसारो खमंतु तं बहुसुदाइरिया ॥ १०१८॥

इति नेमिचंद्रमुनिना अरुपश्चतेनाभयनंदिवत्सेन । रचितस्त्रिलोकसारः क्षमंतु तं बहुश्चताचार्याः ॥ १०१८॥ इति । इत्येवं प्रकारणाल्पश्चतेनाभयनंदिसिद्धांतचक्रिवत्सेन श्रीनेर्

इदि । इत्येवं प्रकारेणाल्पश्चतेनाभयनंदिसिद्धांतचिकवत्सेन श्रीनेमिचं-द्रसिद्धांतचणगणिना त्रिलोकसाराख्यो ग्रंथो रचितः तं बहुश्चताचार्याः क्षमंतु ॥ १०१८ ॥

टीकाकारवक्तव्यम्।

~~

तं त्रिलोकसारमलंकरिष्णुर्माधवचंद्रत्रैविद्यदेवो अपि आत्मीयमौद्धत्य परिहरति;—

गुरुणेमिचंदसम्मदकदिवयगाहा तिहं तिहं रइदा । माहवचंदितिविज्ञेणिणमणुसरणिज्ञमज्ञेहिं ॥ १ ॥ गुरुनेमिचंद्रसंमतकतिपयगाथाः तत्र तत्र रचिताः । माधवचंद्रत्रैविचेनेदमनुसरणीयमार्थैः ॥ १ ॥

स्वकीयगुरुनेमिचंद्रसिद्धांतचिक्रणां संमताः अथवा ग्रंथकर्तृणां नेमिचंद्र-सिद्धान्तदेवानामाभिप्रायानुसारिणः कतिपयगाथाः माधवचंद्रत्रैवियेनापि तत्र तत्र रिचताः । इदमप्यार्थैराचार्थैनुसरणीयम् ॥ १ ॥

सांप्रतमलं कारकर्ताप्यंत्यमंगलं कुर्वन्नभीष्टाशंसनं करोति;—

अरहंतसिद्धआइरियुवज्झयासाहु पंचपरमेट्टी । इय पंचषमोक्कारो भवे भवे मम सुहं दिंतु ॥ २ ॥

अरहंतसिद्धाचार्योपाध्यायसाधवः पंचपरमेष्ठिनः । इति पंचनमस्कारः भवे भवे मम सुखं ददतु ॥ २ ॥

इति टीकाकारवक्तव्यम् ।

द्भित श्री माधवचंद्रत्रैविद्यदेवविरचिता त्रिलोकसारव्याख्या समाप्ता ॥

त्रिलोकसारस्य अकारादिकमेण गाथासूची।

गाथा	पृ.सं. गा.सं.	गाथा	વૃ. સં. વૃ. સં-
अ		अधियसहस्सं बारस	१३१।३२५
अकदीमाउअ आदी	२७। ६३	अधियरणे वरहारे	966188\$
अग्गिदिसादो चउचउ	२५८।६२८	अंजणकवज्जधाउक	११४।२८३
अग्गिदिसादी सक्कुलि	३६६।९१८	अंजणदिहकणयणिहा	३८९।९६८
अग्गिभया धावंता	691966	अंजणमूलिय अंका	६६।१४८
अग्गिपयावादिसोमो	१८५।४३४	अंताइसूइवागं	१२७।३१५
अग्गीसाणछकूडे	३८०।९४१	अंते टंकुच्छिण्णो	३७९।९३७
अचीय अचिमालिणि	9881845	अंतेदलबाह्ला	२६२।६४०
अच्छिणिमीलणमेत्तं	८८।२०७	अंतोमुहुत्तकाले	े ७९।१८१
अहुगुणिड्ढिविसिहा	८२।२१९	अबराजिदकामादी	२८२।६९९
अहावीसस हस्सं	११४।२८२	अब्भंतरदिसि विदिसे	२३८।५७६
अद्गदीसत्तरसय	१७१।४०२	अभिजादि तिसीदिसयं	१७४।४०७
अहण्हं देवीणं	२१४।५१२	अभिजिणव सादिपुव्बु	9८६।४३७
अहमछह चउत्थे	३१७।७८५	अभिजिस्स गगणखंडा	१६९।३९८
अद्वारस तेरस अड	३२०।७९५	अमण सरिसपीवहंगम	८७।२•५
अडसीदृहावीसा	१५०।३६२	अमरावदिपुरमज्झे	२१५।५१५
अडसिंहगदे तदिए	१८२।४२४	अंवरतिलगं मंदर	२८३।७०५
अड्ढाइजं तिसयं	९९।२३७	अम्हाणं के अवसा	३४२।८५२
अड्ढाइज्जतिपह्नं	१०१।२४३	अरहंतसिद्धआइरि ४०	•
अणवदृसगाउस्से	८४।१९६	अवरं जुत्तमसंखं	
अण्णे सगपदविठिया	२७६।६८३	अवरपरित्तस्युवरिं	
अत्थइ सणीणवसये	9361338		२०। ४६.
अदं चउत्थभागो	५२।११७	अवराजिदाय रम्मा	३८९।९७०
आद्धेंदुणिहा सव्वे	२०६।६३५	अवरा खाइयलदी	३१। ७%

गाथा छु	.सं. गा.सं	् गाथा	पृ.सं. गा.सं
अवरे सलागविरलण	१८। ३८	आदीअंतविसेसे	८५१२००
अवराणंताणंतं	29186	आदीदो खलु अहम	३८८।९६६
असुरा णागसुवण्णा	८९।२०९	आयामकदी मुहदल	9331330
अस्सत्थसत्तसामालि	९१।२१४	आयामदलं वासं	३९२।९७८
असुरस्स महिसतुरग	९७।२३२	आराए दु णिसिहा	७१।१६१
असुरतिए देवीओ	९८।२३४	आरोहियाभियोगगग	२ १० ।५ ०१
असुरादिचदुसु सेसे	१००१२४०	आसाढपुण्णमीए	१७६१४ ११
असुरचउक्के सेसे	१००।२४१	आसीवादादिं ससि	३२३।८००
असुरे तित्तिसु सासा	१०२।२४८	5.	
अवसेसाण गहाणं	9361333	रसि अस क्लिके	
अस्सिणि पुण्णे पव्ये	१८२।४२५	इगि अड पहुदिं केवल	२५१६०
अस्सम्मीओ तारय	३३३।८२८	इगि गमणे पणणउदिम	३५६।९१५
अस्सिणिकि ति यमियसिर	9001800	इगि चादिकेवलंतं	२४।५८
अस्सपुरी सीहपुरी	२८६।७१४	इगि णवणवसागीगीगिदुग	94136
अह माणिपुण्णसैलम	१०९।२६५	इगितीससत्तवता	१९६।४६२
अहिथंकादडवीसं	9681839	इगिमासे दिणवड्ढी	१७६१४१०
आ.	1001041	इगिवीस छदालसयं	१६२।३९०
the state of the s	1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1	इगिबितिकोसो वासो	७९।१८०
आइचचंद जदुपहु	२३७।५७३	इगिवीसेयारसयं	१४०।३४५
आउद्विरिक्खमासिताण	१८४।४३०	इगि सगणवणव दुगणभ	१३।२५
आउद्विलद्धरिक्खं	१८३।४२९	इणससितारासावद	३ ३ ३१७९९
आउड्डरज्जुसेढी ,,,	६२।१३६	इदि अद्वारससेढी	२७७।६८४
आऊपीरवारिड्ढी	१००।२४२	इदि अन्भंतरतडदो	१४४।३५६
आऊपछ्रदसंसो	३२०।७९६	इदि जोयण एगारह	२५२।६१४
आणदपाणदपुष्कय	9961886	इदि णेमिचंदमुणिणा	४०४।१०१८
आणियगुणसंकलिदं	१४८।३६१	इदि पडिसहस्सवस्सं	३४३।८५७
आणीयगेहकमला	२३७।५७४	इंदिहियं विमाणं	२०५१४८४
आणंदत्रजयधुदि	२२९।५५१	इंदपडिंददिगिंदा	९३।२२३
• • • • • • • • • • • • • • • • • • •			

गाथा	पृ.सं. गा.सं.	गाथा	पृ.सं. गा. सं.
इंदयसेढीबद्धा	७४। १६८	उत्तरिंसि कोणदुगे	[े] २३८।५७५
इंदयसेढीबद्ध	२०२।४७७	उत्तरसेढीबद्धा	
इंदसमा हु पडिंदा	९४।२२६	उत्ताणिहयगोलक	१३७।३३६
इंदसमा, समा	११३।२७९	उत्ताणिहयमंते	२३१।५५८
इंदा य सुपडिरूवा	११०।२७०	उत्तेव सव्वधारा	. २३१५४
इंदिणसुक्रगुरिदरे	१८९।४४६	उदयदलं आयामं	401993
इंदुरवीदो रिक्खा	१७२।४०४	उदयं भूमुहवेहो	491938
इसुदलजुदविक्खंभो	३०६।७६६	उदयं भूमुहवासं	२६१।६३७
इसुवग्गं चउगुणिदं	३०३।७६१	उदयस्वी पुण्णिद्	३१६।७८४
इसुहीणं विक्खंभं	३०३।७६०	उदयमुहभूमिवेहो	६०।१३०
इह इंदरायसिस्सो	३४३।८५८	उद्घारेयं रोमं	४४।१०१
इहभिण्णसंधि गंठी	१५१।३६६	उपज्रदि जो रासी	३२।७३
इह वंग्गमाउआए	ं २७।६२	उप्पर्जाति तहिं बहु	७८।१७९
S		उब्भियदलेकमुख	५।६
ईसाणलांतवच्चुद	२२१।५३ १	उभयंतगवणवेदिय	२७०।६६५
उ		उम्मग्गचारिसणिदा	१९१ ।४५•
उज्जलिदो पज्जलिदो	६९।१५७	उम्मग्गणिमग्गणदी	२४४!५९३
उद्दिय वेगेण पुणी	८२।१८९	उवरिमपा च् छमपडला	७६।१७३
उडुजोग्गकुसुमदाम	३३१।८२२	उविह्दलं पहनदं	२२५।५४१
उडुविमलचंदवग्गू	१९७।४६४	उवहीण पण्णकोडी	३२६।८०७
उडुसेढीबद्धदलं	२०१।४७४	उसहदुकाले पढमदु	३३७।८ ३७
उड्ढगया आवासा	११८।२९५	उस्सप्पिणीयपढमे	३४६।८ ६८
उण्हं छंडदि भूमी	३४७।८६९	उस्सपिणीयबिदिए	३४७।८७१
उत्तरगाय दुआदी	१७७।४१३	ए	
उत्तरकुरुगंधादी	२९५।७४१	एकेक इंदयस्स य	9861863
उत्तरकुलगिरिसाहे	२६५।६४९	एकेक वणे पडिदिसा	2401699
उत्तरदक्खिण उड्ढा	१३९।३४४	एक चउक्रहंजण	३८८।९६७
	**		

(8)					
गाथा	पृ.सं. गा.सं.	गाथा	पृ.सं. गा.सं.		
एकही पण्णही	४२।९७	कंचणमयाणि खंड	३ ९३।७३५		
एकपहलंघणं पडि	१७४।४०८	कणयकणयाह पुण्णा	३८७।९६४		
एकारसहणवणव	२८८।७२०	कणयादिचित्त सोदा	३८५१९५८		
एकारसत्तसमहिय	9841869	कणयं कंचण तवणं	३८२।९४८		
एकारसयसहस्सं	१८९।४४५	कप्पठिदि बंधपचय	२०१४४		
एगादि विउत्तरियाः	२४।५६	कष्पेसु रासिपंचम	२०२।४७८		
एगुरुगा लंगलिगा	३६६।९१६	कमलदलजलविणिम्गय.	२३६।५७५		
एगोरुगा गुहाए	३६७।९२०	कमसो बिसहस्सूणिय	७७।१७४		
एत्थ मुदाणिरयदुगं	३४५।८६३	कमसो सिद्धायदणं	२८८।७२५		
एदेसिं पल्लाणं	४४।१०२	कम्मावणिपडिबद्धो	१३१।३२४		
एयादीया गणणा	9 198	कलहप्पिया कदाई	३३६।८३५		
एयारंसोसरणे	२५३।६१६	कालमहकाल माणव	३३१।८२१		
एयं सत्थं सव्वं	२३२।५५९	कालमहकाल पउमा	३८७।९६२		
एरावदमणिकंचण	२९०।७ २९	कालविकालो लोहिद	१५०।३६३		
एवं बिदियसलागे	98189	किंणर किंपु।रिसाय म	१०५।२५५		
एवमणंतं ठाणं	३५१८१	किंगरचउ दसदसधा	9०६।२५६		
एवं सलागभरणे	१७।३३	किंचूण रज्जुवासो	491926		
एवं सलागरासिं	१९।४०	किण्ह सुमेघ सुकड्डा	९८।२३६		
एवं साविय पुण्णा	१७।३४	कित्तियपंडतिसमये	१८६।४३६		
एवं सेस तिठाणे	३५५।८९४	कित्तियपहुदिसु तारा	9८७१४४०		
एसो सब्बो भेओ	.३५१।८८१	कित्तियरोहिणि मियसिर	१८५।४३२		
ओ		किंपुरिसकिंणरावि य	१•७१५७		
ओहिद्राणं चरिमे	७०।१५९	किंपुरुसाकिंणरास	१११।२७३		
क		कुंजरतुरयपदादी	9931760		
ककडमयरे सन्त	१५६।३८०	कुंडलगो दसगुणिओ	३८१।९४३		
कच्छा सुकच्छा महा	२७८।६८७	कुंडादो दिक्खणदो	२४३।५९9		
कजाल कजालपह सिरि	२५८।६२९	कुंभंड रक्खजक्खा	9901309		

गाथाः	पृ.सं. गा.सं.	गाथा	पृ.सं. गा.सं
कुम्मो दहुर तुरया	२०६।४८७	गयहयकेसरिगमणं	9691366
कुरओ हरिरम्मगभू	२६६।६५३	गयहयकेसरिवसहे	३९१।९७४
कुरुभद्दसालमज्झे	२६९।६६१	गरुडे सेसे सोलस	९९।२३८
कुलगिरिवक्खारणदी	३६९।९२६	गरुडे सेसे कमसो	१०२।२४७-
कुलगिरिसमीवकूडे	२९६।७४४	गंगादु रोहिदस्सा	२३९।५८व
कुंडा सामलिश्क्खा	८१।१८७	गंगा दुगं व रत्ता	२ ४६।५९९
केदूखीरसघस्सव	१५२।३७०	गाढो वित्थारो विय	२०७।४९१
केलास वारुणीपुरि	२८२।७०२	गाहदह्रपंकवदिणदी	२७१।६६७
केवलणाणस्सद्धं	२४। ५७	गिरि अन्भंतरमज्झिम	9५८।३८२
केस रिमु हसुदिजिब्सा	२४१।५८५	गिरिजुद दु भद्दसालं	३७३।९३०
कोडीलक्खसहस्सं	४०४।१०१६	गिरितुरियं पढमंतिम	२ ९७।७४६
कोसदुगदीहबहला	२४१।५८४	गिरिदीहो जोयणदल	२ ९१।७३०
कोसस्स तुरियमवरं	१ ३ ७।३३८	गिरिपहुदीणं वासं	२९९।७५२
कोसाणं दुगमेकं	५९। १ २६	गिरिभद्सालविजया	२ ९९।७५ १
कोसायामं तद्दल	२९३।७३६	गिरिमत्थयत्थदीवा	३६७।९१९
ख		गिरिरहिद्परिहिगुणिदं	३७३।९३९
खगगिरिंगगदुवेदी	३४६।८६५	गीतरदी गीतयसी	१०९।२६३
खेत्तजणिदं असादं	८४।१९७	गुणयारद्वच्छेदा	४६।१०५
खेमा खेमपुरी चेव	२८५।७१२	गुरुणेमिचंदसम्मद	४०५(।दी. २) ः
खेमंकर चंदाहं	२८२।७००	गोउरवासो कमसो	२०८।४९ ३ २८४।७०७
ग	* !	गोमुत्तमुगगणाणा	५७।१२३
गंगदु रत्तदु वासा	२४६।६००	घ	201414
गंगसमा सिंधुणदी	२४५।५९७	घणमाउगस्स सव्वग	२७।६४
गणिकामहत्तरीणं	२१२।५०५	घाडा घडा चउत्थे	७०११८
गणिकामहत्तरीयो	१११।२७५	क्षेत्र के ति च	
गमिय असंखं ठाणं	२९। ६८	चउगोउरवं वेदी	२६२।६४२
गमिय तदो पंचसयं	२६७।६५६	चउगोउरसंजुत्ता	३५२।८८५

गाथा	पृ.सं. गा.सं.	गाथा	पृ.सं. गा.सं.
न्व उगोउरमणिसालति	३९४।९८३	चमरो सोहम्मेण य	९०१२१२
चउचउकूडा पडिदिस	३८१।९४४	चरयाय परिव्वाजा	२२८।५४७
चउचेत्तदुमा जंबू	२११।५०३	चरिमणविद्रदकुंडे	१७।३५
-व उणउदिसयं णवस	३००।७५४	चरिमस्स दुचरिमस्स य	३५।८२
चउतिदुगकोडकोडी	३१५१७८१	चरिमं दसमं विसुर्प	१८२।४२६
चउदिससोलसहस्सं	२६३।६४४	चरिमादिचउक्स्स य	३९।९०
चडारसुगारा हेमा	३६९ ९२५	चरमे खुदजंभवसा	३१९।७९१
चउवण्णतीस णवचउ	३२७।८०९	चिहंति तत्थ गोरुद	२१७।५२०
चउवणमसोयसत्त	४०२।१०११	चित्तवइरादु जावय	११८।२९६
चडवीसमुहुत्तं पुण	८८।२०६	चित्तसमाहौगुत्तो	३४९।८७५
चउवीस बार तिघणं	३२४।८०३	चित्ता वज्जा वेलुरि	६६।१४७
चउवीसं चउवीसं	३६७।९२१	चुलसीदिलक्खसत्ता	१९२।४५१
चिककुरुफणिसुरिंदे	२३२।५६०	चुलसीदिछतेत्तीसा	२४८।६०५
चिक्कदु तेरस सुण्णा	३३९।८४४	चुलसीदिलक्खभिह्भ	२७६।६८२
चक्को भरहो सगरो	३२९।८१५	चुलसीदीय असीदी	२०६१४८९
चक्की भरही दीहा	३४९।८७७	चूडामणि फणि गरुडं	९०।२१३
चक्खुम्म जसस्सी अहि	३१९।७९३	चेत्ततरूणं मूले	९१।२१५
चडिदूणेवमणंतं	३९१८९	चात्तीसं चउदालं	९१।२१७
चंदा पुण आइचा	१२१।३०३	चोद्दस पुन्त्रधरा पडि	२२५।५४०
चंदाभाय सुसीमा	१९०।४४७	ন্ত	
चंदिण बारसहस्सा	१३८।३४१	छक्कद्व चोद्दसादिसु	७५।१७०
चंदो णियसोलसमं	१३९।३४२	छक्कदिणवतीससयं	१४१।३४७
चंदो मंदो गमणे	१७१।४०३	छज्जुगल, भद्वारस	२०४।४८३
चमरकरणागजक्ख ग	३९५।९८७	छज्जुगल, अणु	२१३।५०७
चमरतिये सामाणिय	९५।२२७	छज्जुगलसंसकप्पे तप्पा	२०६१४९०
न्वमरदुगे परिसाणं	ं १०२।२४६	छज्जुगल, तित्तिसु सेसे	२०३।४८०
न्वमरंगरक्षसेणा	१०१।२४४	छहृहमदसमेया	१८७।४३४

गाथा		पृ.सं. गा.सं.	गाथा	ष्ट.सं. गा.सं.
छहमचरिमे होति	•••	३ ४६।८६६	जावदियं पच्चक्खं	२२। ५२
छप्पणांतरदीवा	•••	२७४।६७७	जिणगिहवासायामो	३९७।९९५
छम्मा सद्धगयाणं	•••	9691839	जिणभवणे अद्रसया	३९४।९८४
छन्वीसमदो सोलं	•••	२७३।६७५	जिणलिंगे मायावी	३६८ । ९२ २
छादालसुष्णसत्तय	•••	१६०।३८६	जिणसमकोद्रद्वविदा	३३८।८४२
	ज		जिणसिद्धाणं पडिमा	४०३।१०१५
जक्खुत्तमा मणोहर	•••	१०९।२६६	जिब्भा जिब्भिगसण्णा	६९।१५६
जगपदर सत्तभागं	•••	६०।१२९	जीवदु विदेहमज्झे	३१३।७७७
जगसेढिसत्तभागो	•••	६।७	जीवाविक्खंभाणं	३०५।७६४
जगसेढीए वग्गो	•••	४९।११२	जीवाहदइसुपादं	३०४ । ७६ २
जं जोयणवित्थिण्णं	•••	४१।९५	जेद्रपरित्ताणंतं	इंबा ४७
जत्थुद्देसे जायदि	•••	३५१८०	जेद्रभवणाण परिदो	. ११०।२९९
जमगो मेघो वट्टा	•••	२६७।६५५	जेहा ताओ पुह पुह	१९०।४४८
जं परिमाणं भणिदं		80919000	जेहा मूल पुवुत्तर	9८५।४३३
जंबीरजं बुकेली	•••	२७३।६७३	जेद्रावरभवणाणं	११९।२९८
जंबुसमवण्णणो सो	•••	२६६।६५२	जोइसदेवीणाऊ	१९०।४४९
जंबुरविंदू दीवे	•••	१५४।३७५	जो जो रासी दिस्सदि	३९।८८
जंबू उभयं परिही	•••	१२७।३१४	जोयणमेकद्विकए	१३७।३३७
जंबूचारधरूणो	•••	१६२।३९२	जोयणलक्खं वासो	८। १५
जंबू जोयणलक्खो	•••	१२३।३०८	जोयणवीससहस्सं	५७।१२४
जं बूतरुदलमाणा		२६५।६५०	जोयणसत्तसहस्सं	७८।१७६
जंबूदीने एको	•••	२३३।५६३	जोयणसंखासंखा	९२।२२०
जंबदीवे वाणो	• • •	३८६।९६१	जोयणछगदुदुछिकिगि,	, १२६।३१२.
जंबु धादकिपुक्खर	•••	१२१।३०४	जोयणसय आयामं	३९३।९८१
जलयरजीवा लवणे		१२९।३२०	ज . १	
जसहर सुभद्गामा	•••	9861868	णइणिगगमदारंजुंदा	२६८1६५८
जादजुगलेसु दिवस	т	३१८।७८९	णइरिदिवायव्वदिसं	

गाथा	पृ.सं. गा.सं.	गाथा	पृ.सं. गा.सं.
णडादसयभाजदतारा	१५२।३७१	णियजलपवाहपडिदं	२४४।५९४
णउदुत्तरसत्तसए	१३५।३३२	णियजलभरउवरिगदं	. २४ ४।५९ ५
णक्खत्तसूरजोगज	१७३।४०६	णिरयचरो णितथ हरी	८७।२०४
णगरी सुगंधिणीव	२८४।७०८	णिरया इगिविगलासं	9341339
णदिणिग्गमे पवेसे	२४७।६०१	णिरयादो णिस्सरिदो	८७।२०३
णदितीरगुहादिठिया	३४७।८७०	णिरयं गया पडिरिवो	३३५।८३३
णंदणमंदरणिसहा	२५७।६२५	णिवसंति बह्मलोय	२ २ ३।५३४
णंदाणंदवदी पुण	३८९।९६९	णिसहावसाणजीवा	३१३।७७६
णंदादीयितमेहल	४०३।१०१४	णिसहुवरिं गंतव्वं	१६२।३९१
णयरपदे तस्संखा	२०८।४९४	णीयंता सिग्धगदी	१६०।३८७
णयराणं बिदियादी	२ १०।४९९	णीलणिसहादु गत्ता	२६६।६५४
णयराण बहिं परिदो	२८७।७१७	णीलिणिसहे सुरिहं	२७०।६६४
णरगीदं बहुकेद्	२८१।६९७	णीलसमीवे सीदा	२६१।६३९
णरतिरियगदीहिती	२२८।५४९	णीखतरकुरुचंदा	२६७ ।६५७
णरतिरियदेसअयदा	२ २७।५४ ५	णीलो णीलब्भासो	१५०।३६४
णवमतिए जलणजमे	२६३। ६ ४५	त	
णवपण्णारसलक्खा	६ ४।१ ४१	तण्णगसिहरे वेदी	३७९।९३९
ण मरंति ते अकाले	८३।१९४	तण्णामा पुन्त्रादी	२६९।६ ६२
णमह णरलोयजिणघर	२३३।५६१	तण्णामा सीदुत्तर	२७०।६६६
णवसत्तयणवसत्तय	२९५१७३७	तडदे। गत्ता तेत्तिय	३६२।९० ९
णाणारयणुवसाहा	२६४।६४८	तडदो बारसहस्सं	३६३।९१०
णाणारयणाविचित्तो	२५५।६१८	तत्तो असंखलोगं	३८।८७
णाणं जिणेसु य कमा	७।१२	तत्तो जुम्माणतिए	9941860
णाभिगिरिचूलिगुवरिं	9९८।४७०	तत्त्रोरणवित्थारो	२४७।६०३
णावा गरुडिभुमयरं	९७।२३३	तत्तो दक्खिणभरह	२ ४४।५९६
णिचलपलंभणिम्मं	१५१।३६८	तत्तो बहुजोयणयं	२११।५०४
णियगंधवासियदिसं	२३६।५६९	तत्तोवि हंसगब्मं 🗸	२८३।७०३

गाथा •		पृ.सं. गा.सं.	गाथा	पृ.सं. गा.सं.
तत्थिलिउपरिमभागे	•••	२६२।६४१	तस्सोलसमणुहि कुला	३४८।८७२
तत्थाणिलखेत्तफलं	•••	६२।१३५	तह अद्धमंडलीओ	२७७।६८५
तत्थादि अंत आऊ	• • •	३१५।७८२	तिह तण्णामदुवाणा	३६१।९०६
तत्थुदयुदवासमरा	•••	३६२।९०.७	तिहं चउदीहिगिवास	३९९।१०००
तत्थुप्पणां विरलिय	•••	9८।३९	तं उवारे भणिस्सामो	८।१३
तत्येव य गणिकाणं	•••	9951765	तं रासिं पुव्वं वा	२०१४५
तद्देवीओ पच्छा	•••	२१९।५२५	तं कयतिप्पाडिरासिं ः	२०।४३
त इंप तीणमादिम	•••	३१८।७९०	तं तिण्णिवार विगिद	२२।५०
तदिए तुरिए काले	•••	३२८।८१३	तं रूवसहिदमादी	२८१६५
तप्पायारुदयतियं	• • •	११५।२८५	तं जाण बिरूवगयं	३६।८३
तप्पाणिउडे णिवडिद	•••	३४२।८५३	तं सोदुमक्खमो तं	३४२।८५४
तप्पुरदो जिणभवणं	•••	४००।१००४	तं मणिथंभगगिठयं	४०१।१०६६
तब्भवणवदी सोमो	•••	२५६।६२१	तं पुण चडगोउरजुद	३९८।९९८
तब्भयदो तस्स सुतो	•••	३४३।८५५	ताओ उत्तरअयणे	१७९।४१८
तम्मज्झिमतियभागे	•••	३५७।८९९	ताओ चउरो सग्गे	२१२।५०६
तम्मज्झहेममाला	•••	३९६।९९२	तामिस्सगुहगमुत्तर	२९१।७३३
तम्मज्झे चउरस्सो		३ं९८।९९७	तारंतरं जहण्णं	१३६१३३५
तम्मज्झे रूपमयं		२३ १।५ ५७	तिगुणियवासं परिही	१२५।३११
तम्मूले पलियंकग	•••	१०६।२५४	तिण्णिसयजोयणाणं	१०४।२५०
तव्यादरुद्धखेत्तं	•••	६१।१३३	तित्थयरसंतकम्मुव	८३११९५
तव्वाहिं पुव्यादिसु		२१६।५१७	तित्थयरुदंक पोहिल	३४८।८७५
तव्वासरस्स आदी	•••	३४४।८६१	तित्थद्धसयलचक्की	२७५।६८१
तव्याव⁰णणगाणं	•••	३९० । ९७ ३	तित्थाऊचुलसीदी	३२५।८०५
तस्स फलं जगपदरं	ो	६०।१३१	तिदुगेककोसमुदयं	३१६।७८३
्तस्सागा इगिवासो	•••	२ १७।५ १ ९	तिभुजुदयूणुहयुचं	५५११२०
त्तसिदो वक्कंतक्खो	•••	६९।१५५	तियहीणसेढिछेदण	१४६।३५९
तस्युवरिं पासादो	•••	११५।२८६	ातियातिय पंचेकारा	9661889

		•	
गाथा	पृ.सं. गा.सं.	गाथा	पृ.सं. गा.सं.
तियणभछण्णवतिण्ण	३०१।७५५	तो संखठाणगमणे	२९। ६७
तिविद्वदुविद्वसयंभू •••	३३२।८२५	तो माणिपुण्णभद्दा	१११।२७४
तिलसरिसवबल्लाढइ	१३।२३	तो रजगभुजगकुसगय	१२२।३०५
तिविहजहण्णाणंतं	३०।६९	तो उदय पंचवण्णा	१५०।३६५
तिसर्देकारसर्सले	२९९१७ ३९	तो गेरिदि जल विस्सी	१८६।४३५
तिस्सेदारुदओ दुग	१ १ ५।२८७	तो गद्दतोयतुसिदा	२२४।५३६
तिस्से अंतो बाहिं	३५३।८८८	तो चंदसूरणागा	२७१।६६९
तिहुवणाजि।णदगेहे	४०४।१०१७	तो सिद्धमहाहिमवं	२८९।७२४
तिहुवणमुड्ढारूढा	२३१।५५६	तो वेयड्ढकुमारं	२९३।७३४
तीसं पणुवीसं प	६७।१५१	तो सिद्धं सोमणसं	२९४।७३९
तीसदसएकलक्खा	३२५।८०६	तो चित्त विमलवाहण	३५०।८७८
तुण्हिय पवयणणामा	9 991२७२	तो पुण्णचंदसुहचं	३५०।८७९
तुरियजुद्दिजुद्छज्जो	२१७।५२१	तोरणजुददास्वरिं	३५५।८९३
तुरिए पुञ्बदिसाए	२६३।६४३	तो मंदर हेमवदं	३८४।९५२
त्रंगपत्तभूसण	३१७।७८७	तो रयणवंत सव्त्रा	३८४।९५४
ते अवरमज्झजे	८।१४	थ	
तेउकाइयजीवा	३६।८४	थिरभोगावणिमज्झे	२८७।७१८
तेरादिदुहीणिंदय	६८।१५३	थूलफलं ववहारं	901 96
तेवि विहंगेण तदो	८०।१८४	थूहो जिणविंबाचिदो	३९९।९९९
ते।सं कमसो वण्णो	9०५।२५२	द	
तेसिं असोयचंपय	१०५।२५३	दिक्खण अयणे पंचसु	9061894
तेदालगदे तुरियं	१८१।४२३	दक्खिणउत्तरदेवी	२१८।५२४
ते हीणाहियरहिया	२२५।५३९	दिक्खण उत्तरवाबी	२५९।६३१
ते य सयंपहरिहज	२५६।६२३	दिकखणदिसासु भरहो	२३४।५६४
ते पुव्वावरदीहा	२७९।६९२	दिक्खणभरहे जीवा	३१०।७६९
तेसीदिगिसत्तरि विगि	३३७।८३९	दिक्खणमुहं बिलत्ता	२४०।५८३
तेहिं तो सेसजणा	३४६।८६७ ं	द तवारिससहस्सादो	११७।२९३

गाथा	पृ.सं. गा.सं.	गाथा	पृ.सं. गा.सं.
दसगुणपण्णत्तरिसय	१४३।३५३	दुसु दुसु चदु दुसु	२२६।५४३
दलिदे पुण तदणंतर	१४४।३५५	दुतडे पण पण कंचण	२६८।६५९
दहमज्झे अरविंदय	२३६१५७०	दुगुणिसुकदिजुदजीवा	३०५१७६३
दलगाडवासमरगय	२६४।६४७	दुगुणिसुहिद्घणुवग्गो	3-51054
दहदो गंतूणग्गे	२६८।६६०	दुतडादो सत्तसयं	३६१।९०४
दस दस पणोत्ति पण्णं	२८०१६९३	दुन्भाव असुचिंसूद्ग	३६८।९२४:
दसवावीससहस्सा	३००।७५३	दुगचउरहडसगइगि	३७०१९३८
दण्पणसम माणिभूमी	३१८।७८८	देवीपासादुदया	२ १५।५ १ ४
दसदसभाजेदा पंचसु	३२६।८०८	देसे पुह पुह गामा	२७३।६७४:
दसमयणपंचकेसव	३४०।८४५	देसा दुन्भिक्खीदी	२७५१६८०
दसगुण पण्णं पण्णं	३ ६४। ९ १४	देवकुरु पउम तवणं	२९४।७४०
दसतालमाणलक्खण	३९४।९८६	देहुदओ चापाणं	३३४।८३९
दंसणविसाहिया जे	३६८।९२३	दोहा वागं बारस	१ ४०।३४६
दामेद्री हरिदामा	२०९१४९६	दोहो चंदरविं पडि	१५३।३७४
दारगुहुच्छयवासा	२४३।५९२	दोचंदाणं मिलिदे	१७०।४०%
दिणगदिमाणं उदयो	१६४।३९५	दोद्दोचउचउकप्पे	२०३।४८%
दिसिविदिसंतरगा हिम	३६४।९१३	ध	
दिव्वफलपुष्फहत्था	३९१।९७५	धणुतणुतुंगो तित्थे	३२५।८०४
दीवसमुद्दे दिण्णे	941३०	धम्माधम्मागासा	पाप
दीवद्धपढमबलये	१४२।३५०	धम्माधम्मागुरुलघु	३०१७०
दीउवहिचारिखते	१६५।३९६	धम्माधम्मिगिजीवग	१९।४२
दुप्पहुदिस्त्रविज्ञद	२५।५९	धम्मं पसंसिद्ण	२२९।५५२
दुगुणपरीतासंखे	४८।१०९	धम्मावंसामेघा	६५११४५
दुसु दुसु अष्टसु कप्पे	२०४।४८२	धवला सहस्समुग्गय	३६२।९०८
दुसु दुसु तिचउक्केसु य	२ १ ९।५२६	धादइगंगारत्तदु	३७८।९३५
दुसु दुसु, पढ	२१९।५२७	धाइदपुक्खरदीवा	३७८।९३४
दुसु दुसु, सत्त	२२०।५२९	धारेत्थसव्वसमकदि	२३।५३
_			

गाथा	पृ.सं. गा.सं.	गाथा	g.सं. गा.सं.
प		पढमंतिमवीहीदो	१७७।४१२
पउमप्पहवसुपुजा	३४०।८४७	पडिवदिकिण्हे पुस्से	9091890
यउममहापउमा ति	२३५१५६७	पडिदिसगोउरसंखा	२०७।४९२
पल्लछि दिमेत्त पल्ला	६।८	पक्खं वाससहस्सं	२२७।५४४
पत्यतुलचुलयएग	७।१०	पणसयदलं तदंतो	२४२।५८९
परमाणुसयलदव्वं	૭ ૧૧૧	पणसय पणसय सहियं	२४९।६०९
परिणाहेकारसमं	92122	पदमवणडसीदंसो	२५१।६१२
पल्लघणं बिंदंगुल	३४।७८	पव्वद्वावीकूडा	२६१।६३८
पल्लो सायरसूई	४०।९२	पम्मा सुपम्मा महापम्मा	२७८।६८९
पणसयगुणतणुवादं	६४।१४२	पणवण्णं पणवण्णं	२८०।६९५
पदमेगेण विहीणं	७२।१६४	पढमे जिंणिदगेहं	२८८।७२२
पदराहय विलबहलं	७६।१७२	पल्लइमं तु सिहे	३१९।७९ २
पणघणजोयणमाणं	७९।१८२	पल्लासीदिममंतर	३२१।७९७
पढमासणमिह खित्तं	८३।१९३	पल्लमुरियादि चय प	३२८।८१४
यढिमंदे दसणउदी	८४।१९७	पणतीसतीस अडदुख	३३०१८१९
पढमे सत्ततिछकं	6.51201	पढमो सत्तमिमण्गे	ं३३५।८३२
पडिदिसयं णियसीसे	९१।२१६	पणसयपण्णूणसयं	३३७।८३८
पण्णसहस्स बिलक्खा	९५।२२८	पढमदु माघविमण्णे	३३८१८४०
पढमा परिसा समिदा	९५।२ २ ९	पण्णरजिणखदुतिजिणा	३३ ९ ।८४३
पदमेते गुणयारे	९६।२३ १	पणछस्सयवस्सं पण	३४१।८५०
पणवीसं असुराणं	१ ०३।२४९	पढमजिणो सोलससय	३४९।८७६
पडिपाडिमं एकेका	१०६।२५५	पढमादो तुरियोत्ति य	३५१।८८२
पण्णासमेकदालं	१२७।३१३	पढमो देवे चरिमो	३५२।८८४
पडिदिवसमेक्कवीथिं	१५४।३७६	पणदाललक्खमाणुस	३८०१९४२
पथवासपिंडहीणा	१ ५४।३७७	पच्छिमगा छत्ततयं	३८५।९५६
परिधिम्हि जम्हि चिद्रदि	१५९।३८३	पांडदरिसं आसाढे	३९१।९७६
पणपरिधीयो भजिदे	१५९।३८४	पंचाहुद्विंगिरज्जू	६२।१३७

(१३)

गाथा	ष्ट.सं. गा.सं.	गाथा	पृ.सं. गा. सं.
ष्यंचमभागपमाणा	७३।१६७	पुर्वे विमलं कूलं	३८५।९५७
पंचुत्तरसत्तसया	१५२।३७२	पुरदो सुरकीडणमणि	80019004
पंचमचरिमे पक्खड	३४४।८५९	पुरदो पासाददुगं	४०१।१००७
पांडुकपांडुकंबल	२५९।६३३	पौराणिया तदा ते	८०११८३
पासे उववादगियं	२१८।५२३	पोग्गलअइस्क्खादो	३४५।८३२
पायारगाउरहरू	२८४।७०९	फ	• •
पासो दु उग्गवंसो	३४१।८४९	फणिगरुडसेसयाणं	१०१।२४५
पायाराणं उवरिं	३५३।८८७	फलिहरजदं व कुमुदं	३८३।९५०
पायारंतब्भागे	३५५।८९५	व	
पिद्रकगजिमत्तपहा	१ ९७।४६६	बडवामुहं कदंबग	३५६१८९७
पुण्णा सइमणवत्था	१५। २९	बलगोविंदसिहामणि	२।१
पुन्त्रावरेण परिही	५६११२१	बत्तीसमद्रवीसं	६७।१४९
पुढविंदयमेगूणं	७२।१६५	बत्तीस वे सहस्सा	ंडटा२३५
पुरसा पुरुषुत्तमस	१०७।२५९	बत्तीसहाबीसं	9841848
पुरसपिया पुंकंता	११२।२७६	बलभद्गामकुडे	२५७।६२४
पुरदो गंतूण बहिं	११६।२८८	बलदेवा विजयाचल	३३३।८२७
पुक्खरसयंभुरमणा	१३०।३२२	बहुवण्णणपासादा	३६३।९१७
पुणरपि छिण्णे पच्छिम	१४४।३५४	बादालं सोलसकदि	99120
प्रुक्खरसिंधुभयधणं	१४७।३६०	बादालमहघणइगि	१४।२७
पुव्युत्तरदिक्खणदिस	२१६१५१६	बाहिरसूईवग्गं	9261396
पुण्णागणागपूर्गी	२३९।५८०	बाहिरसूई बलय	१२९।३१८
पुव्ववरिवदंहंते	२७२।६७२	बावत्तरि बादालं	9341330
पुब्ववरजीवसेसे	३१३।७७८	बावीस सोलतिण्णिय	१६०।३८५
पुरगामवहणादी	३२४।८०२	बासही सेढिगया	२००।४७३
पुण्णदिणे अमवासे	३५८।९००	बारस चोद्दस सोलस	२०९।४९८
्पुव्वादिसु पुह अड अड	३८२।९४७	बावीसं च सहस्सा	२५०।६१०
ुपुढवी पउमवदी इगि	३८४।९५३	बादालसहस्सं पुह	२९८।७४८

गाथा	पृ.सं. गा.सं.	गाथा	पृ.सं. ग ःसं ू
बास्हजोयणवित्थड	३९९।१००१	भीमो य महाभीमो	११०।२६८
बिदिये पढमं कुंडं	96139	भीम महभीम रुद्दा	३३६।८३४
बिदिये बारे पुण्णं	9६।३२	भीमाविक जिदसत्	३३६।८३६
बिमुणणवपव्वतीदे	१८१।४२२	भुजकोडिकदिसमासो	५६।१२२ ः
बिगुणे सामिह इसुपे	१८३।४२७	भुजगा भुजंगसाळी	१०८।२६१
बेयादि बिउत्तरिया	२३।५५	भूदाणंदो धरणा	९०।२५०
बस्वकगाधारा	२८।६६	भूदाणं तु सुरूवा	११०।२६९%
बेस्वविंदधारा	३३।७७	भूदाण रक्ससाणं	११६।२९०
बेसदछप्पणांगुल	१२१।३०२	भूमज्झागो वासो	२४२।५८८
बेस्वतदियपंचम	१३।२४	भूभइसाल साणुग	२४९।६०७
*		भूमीदो दसभागो	२५३।६१७
भव्यस्सद्ध च्छेदा	8:5190 5	भोमिन्दंकं मज्झे	99817685
भवगर्वितरजोइस	४।३	Ħ	1.00
भवणेसु सत्तकोडी	८९।२०८		333125
भवणं भवणपुराणिय	११९।२९७	मघवं सणकुमारो	३ ३२।८ २ ४:
भक्णावासादीणं	9201309	मजारसाणसूयर ्	901996
भरहे पणकदिमचलं	. २४१।५८६	महकायो अतिकायो	१०८।३६२:
भरहस्स य विक्लंभो	5.8<16.0.R	महगंघ भुजग पीदिकं	११७।२९२,
भस्करनिदेहेरा	२६०।६३४	मणुसुत्तरोत्ति मणुसा	१३१।३२३:
भरहइरावदसरिदा	३ ९७।७४६	मणुसुत्तरसेलादो	१४१।३४८
भरहस्संते जीवा	३११।७७१	मज्झिमचउजुगलाणं	१९३।४५४
अरहेसुरेवदेसु य	३ १४।७७९	महदामिहि मिदगदी	२०९।४९७
भरहदुः वसहदुकाले	३२९।८१६	महपूजासु जिणाणं	२३०।५५४:
भरह इरावद पण पण	३५१।८८३	मज्झे दीओ जलदो	२४२।५८७
भरहङ्रावदवस्सा	३७१।९३९	मणितोरणरयणुब्भव	२५९।६३०:
भिंगारकलसदप्पण	३९५।९८ ९	मज्झे सिंहासणयं	२६०।६३६
भीममहभीमविग्घवि	१०९।२६७	मल्लव महसोमणसो	२७-1६६३

गाथा	पृ.सं. गा.सं.	गाथा	1	पृ.सं. गा.सं.
महहिमवचरिमजीवा	३१२।७७४	मेहंकरमेहवदी	,	२५८।६२७
मल्लिदुमज्झे णवमो	३३०।८१७	मेरुगिरिभूमिवासं	•••	३०२।७५९
महपउमा सुरदेवो	३४८।८७३	मेरुणरलोयबाहिर	•••	३७८।९३६
महअइबला तिविद्रो	३५०।८८०		₹	- 37
मज्झिमपरिधिचउत्थं	३६०।१०२	1277777		•
मणुसुत्तरुदयभूमुह	३७९ ।९३ ८	रज्जुतयस्सोसरणे		५२।११६
मणिकूडं रज्जुत्तम	३८६।९५९	रज्जुदुगहाणिठाणे	•••	५५।११९
मणिकणय पु प्फसोहिय	३९६।९९०	रयणपहा तिहा ख	₹	६६।१४६
महदारस्स दुपासे	३९६।९ ९ १	रयणपहपुढवीदो	•••	६८।१५२
महुरझणझणणिणादा	३९७।९९३	रयणपहपुढवीए	•••	८६।२०२
मंदरगिरिमज्झादो	१६८।३९७	रयणप्पहपंकड्डे	•••	९३।२२२
मंदरकुलवक्खारिसु	२३३।५६२	रतिपियजेहा इंदा	•••	१०७१२५८
मंदारचूद्चंपय	२ ४९।६०८	रज्जूदलिंदे मंदिर	•••	१४३।३५२
माणं दुविहं लोगिग	६१९	रविखंडादो बारस	•••	१७३।४०५
माणुसखेत्तपमाणं	७४।१६९	रयणकवाडवरावर	•••	२८६१७१६
माहवचंदुद्धरिया	१६४।३९४	रायजुवतंतराए	•••	९४।२२४
माघे सत्तमि किन्हे	, १७८१४१६	राहुअरिव्विमाणा	•••	१३८।३३९
माणुसखित्तपमाणं	99 9180 2	राहुअरिद्र, गंतू	• • • •	१३८।३४०
माणीचारणगंध	. २५५।६१९	रिद्रसुरसमिदिबम्हं	•••	१९७।४६७
मागहतिदेवदीव	. ३६३।९१२	रुद्दक्ख रुद्दिसिण	•••	११२।२७८
मुहभूमीण विसेसे	५०।११४	रुचगराचिरंक फलि	₹	१९७।४६५
मुरवदले सत्तमही	६५।१४४	रुचकं मंदरसोकं	•••	२०५।४६५
मुत्ताहारं गेमिस	२८३।७०६	रुद्दुगं छस्सुण्णा	•••	3801686
मुखायारो जलही	. ३५८।९०१	रुजगरुजगाह हिमन	त्रं	३८२।९४६
मूलगपीठणिसण्णा	३९९११००२	रूवहियपुढाविसंखं	•••	७५११७१
मेरुतलादु दिवड्ढं	१९४।४५८	रूपसुयण्णयवज्ञय	•••	१२२।३०६
मेरू विदेहमज्झे	२४८।६०६	रू ऊणि्हयपदमिद	•••	१२३।३०९

(१६)

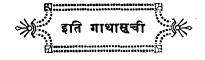
गाथा		वृ.सं. गा.सं.	गाथा		पृ.सं. गा.सं.
रूऊणसलाबारस	•••	9२८।३१७	ववहारुद्धारद्धा	• • •	४०।९३
रू ऊणाउद्विगुणं	•••	१८०।४१९	वटलवणरोचगोनग	•••	४३।९८
रूपगिरिहीणभरह	•••	३०७७६७	वस्ससदे वस्ससदे	•••	४३।९९
रोमहदं छक्रेसज	•••	४५११०४	ववहारेयं रोमं	•••	४३११००
•	ल		वज्जघणाभित्तिभागा	•••	७८११७७
स्वयातियं बाणउदी	·	२९८।७४९	वयवग्घघूगकागहि	•••	601964
लद्धं तिवार विगिद		२ २।५१	वहादीण पुराणं	•••	६२०।३००
लवणंबुहिसुहुमफले		४४।१०३	वरविरहं छम्मासं	•••	२२१।५३ ०
लवणंबु हिकालोदय	•••	१२२।३०७	वसहिद्रकामधरणि	•••	२२४।५३८
लवणादीणं वासं	•••	9 २४1३१०	वजमुहदो जाणिता	•••	२४०।५८२
लवणं वारुणितियमि	दि	१२९।३१९	वरसंति कालमेहा	•••	२७५१६७९
लवणदुगंतसमुद्दे	•••	9301339	वच्छा सुबच्छा महा		२७८।६८८
लवणे दु पडिदेकं	•••	१४५।३५८	वप्पा सुवप्पा महावप	पा 📜	२७९।६९०
लवणे दिसविदिसंत	ξ	३५६१८९६	वद्या सव्वे कूडा	•••	'२८ ९ ।७२ ३
लोगो अकिहिमो ख	<u>ख</u>	४।४	वक्खारसयाणुदओ	•••	२९६१७४५
लोयतले वादतये	•••	५९।१२७	वक्खारवास विरहिर	T	३०२।७५८
लोयबहुम ज्झदेसे	•••	६५।१४३	वद क्खामलयपम	•••	३१७।७८६
लोहोदयभरिदाओ	•••	८२।१९०	वरदाणदो विदेहे	•••	३२०।७९४
	a		वस्सा कोडिसहस्सा	•••	३२७।८१०
	-		वज्जमयमूलभागा	•••	३५२।८८६
ब इचउगोउरसालं	•••	२७४।६७६	वरमज्झजहण्णाणं	•••	३५३।८८९
वग्गादुवरिमवग्गे	•••	३२।७४	वडवामुहपहुदीणं	•••	३६१।९०५
वगगसला रूवाहिया	•••	३२।७५	वर्जं तप्पह कणयं	•••	३८१।९४५
वग्गिदवारावग्गस	•••	३३।७६	वरुणो वरुणादिपहो	•••	३८७।९६३
वग्गसलागत्तिदर्यं	•••	३७१८५	वरमञ्झिमअवराणं	•••	३९२।९७९
वग्गसलाग प्पहुदी	•••	३८।८६	बसई मज्झगदाक्खिण	ſ	३९७।९९४
ववहारुवजोग्गाणं	• • •	४०।९१	वंसतदगे अणिच्छा	•••	७०११६०

पृ.सं. गा.सं.	गाथा	पृ.सं. गा.सं
8091900	विजगावक्खाराणं	३७४।९३२
९।१७	विजया यणंद • •••	३८३।९४९
99198	वीयणसयछुद्वीए	9661883
9 ४।२६	वीसदिवक्खाराणं	२७२।६७१
६३।१३८	वीराजिणातित्थकालो	३२८।८१२
१३१।३२६	वेगपदं चयगुणिदं	७१। १६ ३
१३४।३२९	वेदालगिरी भीमा	
२३५।५६८	वेंतर अप्पमहाड्ढिय	९३।२२१
३५४।८९०	वेंतरजोियसियाणं	९४।२२५
३५४।९५५	वेगाउद्दिगुणंते •••	१८०।४२०
३९०।९७२	वेगपद छग्गुणं इगि	१८३।४२८
१२।२१	वेदी वणुभयपासे	२५१।६१३
४ १ ।९६	वेयड्ढंते जीवा	३११।७७०
४७१०७	वेलंधरभुजगविमा	३६०।९०३
४७।१०८	वेयड्ढ जंबु सामलि	३९३।९८२
४९।११०	वेलुरियफलाविद्म	४०२।१०१२
*81999		
८२।१९८		
११८।२९४		३१।७२
१९४।४५७	सव्वागासमणंतं	४।३
२३०।५५५	समकदिसलविकदीए	२६।६ ९
२४७।६०३	सत्तमजम्मावीणं	४१।९४
२७९।६९१	सत्तमखिदिपणिधिम्हि य	५८।१२५
२ ८६।७१५	सत्तासीदिचदुस्सद	६३।१३९
२९५।७४२	सद्वीसत्तएहिं	६४।१४०
३३८।८४१	सत्तमखिदिबहुमज्झे	६७११७
३५४।८९२	ससुर्गंधपुष्फसोहिय	९२।२,१७
	\$0 91900 9190 9190 9190 9190 9190 9190 9190 9190 80190 80190 80	१९१९० विजया विष्या प्रणंद । विजया विष्या प्रणंद । विजया व्यणंद । विजया व्यणंद । विजया व्यणंद । विश्वा व्यणंद । विश्वा व्यणंद व्यगुणिदं । विश्वा व्यणंद व्यगुणिदं । विश्वा व्यगुणेते । विश्वा व्य

गाथा	पृ. सं. गा.सं.	गाथा	ष्ट.सं. गा.सं.
सप्पुरुसमहापुरुसा	१०७१२६०	सरिसायदगजदंता	३०१।७५६
सत्तेव य आणीया	९५१२३०	सदलबिसदं समातिय	३२७।८९१
सगसगजोइगणद्धं	१४९।३४८	सक्वे सुवण्णवण्णा	३३०१८१८
सगसगपरिधि परिधिग	१४२।३५ १	समचुलसीदि बह्तरि	३३४।८३०
सगरविदलविंबूणा	१५३।३७३	सगसीदि दुसु दसूर्ण	३३४।८३१
सिंहिंदिपढमपरिहिं	१६१।३८१	सम्मद्दंसणरयणं	३४३।८५६
सदभिस भरणी अद्दा	१६९।३९९	सयलुद्धिणिभा वस्सा	३७०।९२७
सतिपंचमचउदिवसे	१७५१४०९	सगसगवड्ढीणियणिय	३७४।९३३
सगसग चरिामेंदयधय	9 ९९1४७१	सव्वेसिं कूडाणं	३८६।९६०
सगसग संखेजजूणा	२०२।४७९	ससुगंध सव्वगंधो	३८७।९६५
सत्तेव यआणीया	२०८।४९५	सध्वे समचउरस्सा	३ ९०।९७ १
सत्तपदे देवीणं	२१३।५०८	सदवित्थारो साहिय	३९८।९९६
सत्तपदे अद्वद्यम	२१३।५०९	संखमसंखमणंतं	३४।७ ९
सचिपउम सिवसियामा	२१४।५१०	संखेजवासणिरए	७७ । १ ७५
सत्तपदे वल्लाभिया	२१५।५१३	संखेजरूवसंजुद	१४५,३५७
सन्तं च लोयणालि	२२०।५२८	संवत्तयणामणिलो	३४५।८६४
सम्मे घादेऊणं	२२२।५२३	संवच्छरासहस्सा	३३१।८२०
सव्बद्धोत्ति सुदिद्वी	२२७।५४६	सामण्णं पत्तेयं	५४।३१८
सरजा गंगा सिंधू	२३९।५७८	सामण्णं दो आयद	५१।११५
सरिदा सुवण्णरूप्पय	२३९।५७८	सादिकुहिदातिगंधं	८२।१९२
सगसगहाणिविहीणे	२५२।६१५	सायरदसमं तुरिये	८५।१९९
सङ्ढावं विजडावं	२७१।६६८	सावणमाघे सन्व	१५७।३८१
सयलभुवणेक्रणाहो	२७८१६८६	साणक्कुमारजुगले	२१८।५२२
सत्तरिसयवसहिगरी	२८५१७९०	सारस्सद आइचा	२२३।५३५
सत्तरिसय णयराणि य	२८५।७११	सारस्सद आइचप्	२२४।५३७
सङ्ढावं विज. पउ	२८७।७१९	साहियपह्नं अवरं	२२६।५४२
सत्तरसं बाणउदी	२९९।७५०	सालत्तयपीढत्तय	४०३।१०१३

गाथा	ष्ट.सं. गा.सं.	गाथा	पृ.सं. गा.सं.
सिद्धा णिगोदसाहिय	२ १ ।४९	सुकदसमीविसाहे	१७७।४१४
सिंहगयवसहजडिल	9 381383	सुक्रमहासुक्रगदो	१९२।४५३
सिंहाउ विउल काला	- १५ १।३६७	सुरपुरबहिं असोयं	२११।५०२
सिरिमति राम सुसीमा	२१४।५११	सुहसयणागे देवा	२२९।५५०
सिरिहिरिधिदिकित्तीवि य	२३७।५७२	सुरबोहियावि मिच्छा	२३०।५५३
सिरिगिहदलमिदरगिहं	२३८।५७७	सुसीमाकुंडला चेव	२८६।७१३
सिरिगिहसीस ठियंबुज	२४३।५९०	सुसमसुसमं च सुसमं •	३१५१७८०
सिद्धत्थं सत्तुं जय	२८३।७०४	सुपइण्णाय जसोहर	३८३।९५१
सिद्धं णिसहं च हरि	२८९।७ २ ५	सूरादो दिणरत्ती	१५६।३७९
सिद्धं णीलं पुव्ववि	२९०।७२६	सूरपुरचंदपुराणि	२८२।७०१
सिद्धं रुम्मी रम्मग	२९ ०।७२७	सेढीछरञ्जू चोइस	६१।१३२
सिद्धं सिहरिय हेर	२९०।७ २ ८	सेढीणं विचाले	७३।१६६
सिद्धं दक्खिण अद्धा	९९२।७३ २	सेणादेवाणं पुण	९९।२३९
सिद्धं मल्लवमुत्तर	२९४।७३८	सेणामहत्तरासु	११३।२८१
सिद्धं व क्खारक्खं	२९५।७४३	सेणागयपुव्वावर	१८९।४४४
सिक्खंति जराउछिदिं	३२४।८०१	सेढीणं विचा, णिर	२०११४७५
सिंहस्ससाणमहिसव	३६६।९१७	सेण्णावदितणुरक्खा	२१०।५००
सिंहासणादिसहिया	३९४। ९ ८५	सेणावईणमवरे	२१६।५१८
सिरिदेवी सुददेवी	३९५।९८८	सेसा रूपंता दह	२४५।५९८
सिंहगयवसहगरुडसि	४०२।१०१०	सेणामहत्तराणं	२६४।६४६
सीमंतणिरयरौरव	६८।१५४	सेलायामे दिक्खण	२८११६९६
सीमंकर खेमभयं	१५१।३६९	सेणगिहपवदिपुरहो	३३२।८२३
सीतोदावरतीरे	२६ ५ ।६५ १	सेयादिपणसु हरिपण	३३३।८२६
सीतासीतोदाणदि	२७४।६७८	सेसा सोलस हेमा	३४१।८४८
सुस्सर अणिदिदक्खा	११२।२७७	सोहम्मीसाणसण	१९२।४५२
सुद्धखरभूजलाणं	१३४।३२८	सोहम्मादीबारस	२०५१४८६
सुरगिरिचंदरवीणं,	१५५1३७८	सोहम्मादिचउके	२०६।४८८
· ·			

गाथा	पृ.सं. गा.सं.	गाथा	पृ.सं. गा.सं.
सोहम्मवरं पहुं	२२२।५३२	हारेगिरिघणुसेसद्धं	१६३।३९३
सोहम्मो वरदेवी	२२८।५४८	हरिजीवा इगिणभणव	३१२।७७५
सोमणसदुगे वर्जं	२५५।६२०	हरिसेणो हरिकंतो	९०।२११
सोमदुवरुणदुगाऊ	२ ५६।६२२	हा हामा हामाधिक्	३२२।७९८
सोचिदठाणासिदपार	२५ ९।६३२	हाहा हुहू णारय	१०८।२६३
सोहम्म आभिजोग्गग	२८०।६९४	हिद्रिममज्झिमउवरिम	१९३।४५५
सोलेकद्विविसद्विगि	३०२।७५७	हिमगा णीला पंका	७१।१६२
सोउम्मग्गाहिमुहो	३४१।८५१	हिमणगपहुदीवासो	३०७।७६८
सोहम्मे जायंते	३४४।८६०	हिमवण्णगंत जीवा	३११।७७२
सोमणसरुजगकुंडल	३९२।९८०	हिमवं महादिहिमवं	२३४।५६५
सोलुदय कोसावित्थड	¥00 9003	हेडुवरिमतियभागे	३५७।८९८
सोहम्मो ईसाणो	३९२।९७७	हेमज्जुणतवणीया	२३४।५६६
	(	हेममया तुंगधरा	२५७ ।६२६
· ह		हेममया वक्खारा	२७२।६७०
हत्थपमाणे णीचु	११७।२९१	हेमवदंतिमजीवा	३१२।७७३
हत्थं मूलतियं विय	१८७।४३९	होइ विमोइ पुरंजय	२८१।६९८

माणिकचंद-दिगम्बरजैनग्रंथमालासमिति

arararas

(पबन्धकारिणी सभाके सभ्य ।)

- AKE

- १ सर नाइट सेठ स्वरूपचन्द् हुकुमचन्द् ।
- २ राय बहादुर ,, तिलोकचन्द कल्याणमल !
- ३ ,, ,, ,, ओंकारजी कस्तूरचन्द्र।
- ४ सेठ गुरुमुखरायजी सुखानंद ।
- ५ ,, हीराचंद नेमिचंद आ० मजिस्ट्रेट।
- ६ मि०लल्लूभाई प्रेमानंद परीख एल्. सी. इ.।
- ७ सेठ ठाकुरदास भगवानदास जौंहरी ।
- ८ ब्रह्मचारी शीतलप्रसादजी।
- ९ पं॰ धन्नालालजी काशलीवाल ।
- १० पं० खूवचंदजी शास्त्री।

THE THE THE THE THE THE THE THE THE THE

११ नाथुराम प्रेमी (मंत्री)

माणिकचन्द्रजैनग्रन्थमालाके

पूर्व प्रकाशित ग्रन्थ ।

्ट्रै माणिकच	न प्रजा	।अण्यमा	लाक	
माणिकः पूर्व १ लघीयस्त्रयादि सं १ लघीयस्त्रयादि सं १ सागारधर्मामृत स १ विकान्तकौरवीय १ पार्श्वनाथ-चरित १ मैथिलीकल्याण स ९ अराधनासार स १ अत्रम्न-चरित्र १ प्रमुक्त-चरित्र	प्रकाशि	त ग्रन्थ ।		
Ž.		• •••		
🥻 १ लघीयस्त्रयादि सं		•••	•••	1=)
🧣 २ सागारधर्मामृत स	टीक			1=)
🧣 ३ विक्रान्तकौरवीय	नाटक	· . • • •	•••	1=)
🥻 . ४ पार्झ्वनाथ-चरित	•••	• • •	• • •	u)
🥻 ५ मैथिलीकल्याण	नाटक	•••	•••	ı)
🏅 ६ आराधनासार सः	टीक 💮	•••	•••	1)#
🧣 ७ जिनदत्त-चरित्र	•••	• • •		1)11
🖟 ८ प्रद्युम्न-चरित्र	•••	•••	•••	u)
🖁 ९ चारित्रसार	• • •	•••	• • •	1=)
🏅 १० प्रमाणनिर्णय	• • •	•••	•••	1-)
र्षे ११ आचारसार	•••	****	•••	1=)
E C	छप रहे	हैं।		
र्षु ूँ १३ तत्त्वानुशासनादि	संग्रह			,
🥻 १४ अनगारधर्मामृतः	सटीक			
🧣 १५ नयचक				

छप रहे हैं।

१३	तत्त्वानुशासनादिसंग्रह
१४	अनगारधर्मामृत सटीक
91.	2322

निवेदन।

यह प्रन्थमाला स्वर्गीय दानवीर सेठ मानकचन्द हीराचन्दजीके स्मरणार्थ निकाली गई है। यह केवल प्राचीन जैनसाहित्यके उद्घारके लिए प्रकाशित की जाती है। प्रत्येक प्रन्थका मूल्य ठीक लागतके बराबर रक्खा जाता है। इसके प्रत्येक प्रन्थकी दस दस पाँच पाँच प्रतियाँ खरीदकर विद्वानोंको, पुस्तकालयोंको, जैनमन्दिरोंको धर्मार्थ बाँटना चाहिए। धर्मप्रभावनाके लिए इससे अच्छा और कोई काम नहीं हो सकता।

तत्त्वानुशासनादिसंग्रह, अनगारधर्मामृत सटीक, नयचक्र, युत्तयनुशासन सटीक, आदि कई ग्रन्थोंके छपानेका प्रबन्ध हो रहा है। सहायताकी आवश्यकता है।

> निवेदक, नाथूराम प्रेमी मंत्री।